

*Buitengewone Staatscourant
van Maandag 9 Januari 1899.*

LOCALE WETTEN

DER

ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

1898.

GEDRUKT TER STAATSDRUKKERIJ VAN DE Z.-A. REPUBLIEK,
PRETORIA 1899.

ERRATA.

Wet No. 11, op het Stoomwezen en het gebruik van Machinerie.

Pagina 45, regel 4, staat: instelling; lees: inmetelsing.

Wet No. 12 (Mijnregulaties).

Pagina 49, regel 1, onder „Staatstoezicht”, staat: mijnwerken; lees: mijnbewerkingen.

Pagina 62, regel 26, staat: ondergrondwerkers; lees: ondergrondwerken.

Pagina 84, regel 32, staat: en tucht ter; lees: en tucht en ter.

Pagina 94, regel 22, staat: persoon; lees: personen.

Pagina 95, regels 15 en 22, staat: in; lees: of.

Wet No. 18 (Postwet).

Pagina 196, regel 8 onder Schedule A, staat: twee ons; lees: vier ons.

INHOUD LOCALE WETTEN 1898.

	Bladz.
Wet No. 1, regelende de stichting en instandhouding van Ambachtsscholen.....	1
Wet No. 2, regelende het bezoeken van Forten, Kampgronden, Magazijnen en andere plaatsen voor militaire doeleinden bestemd	3
Wet No. 3, regelende de bevoegdheid van Naturellenkapiteins om verbintenissen aan te gaan.....	4
Wet No. 4, betreffende omschrijving van ambtsmisdrijf, zooals bedoeld bij artikel 86 der Grondwet	5
Wet No. 5, ter vervanging van Wet No. 25 van 1896, betreffende uitzetting van vreemdelingen gevaarlijk voor de openbare rust	6
Wet No. 6, zijnde wijziging van Wet No. 29 van 1896, betreffende verkoop van eetwaren	9
Wet No. 7, ter wijziging van art. 29 van Wet No. 8, 1892, betreffende Onderwijzers-certificaten	10
Wet No. 8, tot regeling van de bezigheid van Assurantiemaatschappijen in de Zuid-Afrikaansche Republiek	11
Wet No. 9, betreffende omschrijving van een ont-eerend vonnis	17
Wet No. 10, (Octrooiwet).....	18
Wet No. 11, op het Stoomwezen en het gebruik van Machinerie.....	39
Wet No. 12 (Mijnregulaties)	49
Wet No. 13, op het vervaardigen en het beheer van post- en inkomst-zegels	99
Wet No. 14, tot wijziging van Wet No. 26 van 1896, betreffende de Drukpers	102
Wet No. 15, op het delven van en handeldrijven in edele metalen	104
Wet No. 16, regelende de verplichtingen tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje-Vrijstaat met betrekking tot wederzijdsche hulp	162
Wet No. 17, zijnde Wet op de Stadsraden.....	164

	Bladz.
Wet No. 18, voor de regeling van het Postwezen in de Zuid-Afrikaansche Republiek	172
Wet No. 19, bepalende de wijze waarop wijnen, sterke- of mout-dranken, waaronder begrepen kafferbier, mogen worden verkocht	197
Wet No. 20, voor de Krijgsdienst in de Zuid-Afrikaansche Republiek.....	221
Wet No. 21, betreffende licentiën voor de uitoefening van verschillende beroepen en bedrijven.....	236
Wet No. 22, op het delven van en handeldrijven in edelgesteenten	242
Wet No. 23, zijnde eene wijziging en aanvulling van Wet No. 2 van 1897, tot het tegengaan van de ontucht in de Zuid-Afrikaansche Republiek	295

WET N°. 1, 1898,**regelende de stichting en instandhouding van
Ambachtsscholen.**

*Na wijziging goedgekeurd door den Ed.Achtb. Eersten Volksraad bij art. 95
zijner notulen dd. 9 Mei 1898.*

ARTIKEL 1. Er zal ééne ambachtsschool in elk distrikt worden opgericht, waar minstens 15 applicanten zich aanmelden voor opleiding tot de door deze wet bedoelde ambachten, door tusschenkomst der bij deze wet bedoelde Schoolcommissies

2. De Regeering zorgt voor de op- en inrichting der noodige schoolgebouwen.

3. De Regeering zorgt voor alle noodige gereedschappen, werktuigen en materialen ten dienste van de leerlingen in bedoelde scholen.

4. De oprichting van deze scholen beoogt het vormen van degelijke ambachtlieden uit de zonen der oude en genaturaliseerde burgers des lands, alsmede weeskinderen, wier ouders in de Z. A. Republiek gestorven zijn, waarvan de namen voorkomen op de lijsten der Veldkornetten.

5. De inrichting en het bestuur der ambachtsscholen worden opgedragen aan Schoolcommissies in de distrikten, welke Schoolcommissies zullen bestaan uit minstens vijf leden, die uit haar midden een voorzitter moet kiezen. Eén der vijf leden boven bedoeld zal door de Regeering benoemd worden gekozen door belanghebbenden op eene vergadering daartoe door den Landdrost bijeen geroepen.

6. De Regeering geeft aan de verschillende Commissies de noodige, algemeene en bijzondere instructies voor het personeel der inrichtingen, op de naleving van welke instructies de Commissies gehouden zijn toe te zien.

7. De Commissies worden belast alle door de leerlingen, uit bovenbedoelde materialen vervaardigde voorwerpen ten bate van 's Lands kas te verkoopen, en de gelden bij de respectieve Landdrosten te storten, waarvan een nauwkeurig kwartaal-verslag aan de Regeering opgezonden moet worden. Verder wordt de Regeering opgedragen om aan de leerlingen die of één alleen of meer te zamen een zeker voorwerp vervaardigd hebben 5 pct. van den verkoopprijs van het vervaardigde voorwerp toe te kennen op vertoon van een certificaat van de betrokken onderwijzers, dat voormeld voorwerp door zulke leerlingen vervaardigd is.

8. De toelage door de Regeering te worden betaald voor kost- en logiesgeld, wordt vastgesteld op de som van £2 per maand per leerling, niet te boven gaande voor kinderen van ouders, die een bewijs of certificaat overleggen geteekend door de personen als genoemd in art. 3, van Wet no. 8 van 1893.

9. Leerlingen ten wier behoefte subsidie als bedoeld in art. 8 voor kostgeld verleend wordt, moeten niet minder dan 45 dagen in elk kwartaal de school bezocht hebben, behalve in geval van ernstige ziekte, waarvan een voldoende bewijs voor de Schoolcommissie moet worden overgelegd. De ouders of voogden van zulke leerlingen moeten zich vooraf verbinden hunne kinderen of pleegkinderen minstens drie jaar in de school te laten blijven.

10. Op aanvraag der verschillende Commissies wordt door de Regeering aangesteld in elk distrikt een bekwaam timmerman, een bekwaam wagenmaker, een bekwaam smid en een bekwaam zadel- en tuigmaker om de leerlingen het noodige onderricht in de theorie en de praktijk van genoemde en aanverwante vakken te geven.

11. Behalve Zon- en Feestdagen, zal het onderwijzend personeel hier bedoeld, geregeld 5 uren per dag onderricht geven aan alle kinderen, die speciaal in deze bijzondere vakken wenschen opgeleid te worden.

12. Geen leerling wordt tot de inrichtingen toegelaten, tenzij hij door den Inspecteur van scholen in Stand. III overgeplaatst zij, of een daarmee gelijkstaand examen voor den Superintendent van Onderwijs of iemand, handelende in dezen voor hem afgelegd hebbe, in buitengewone gevallen kan de Commissie hierop uitzonderingen toestaan.

13. De leerplannen voor de verschillende vakken en de regeling der werkzaamheden in de verschillende afdelingen worden ontworpen door het onderwijzend personeel en ter goedkeuring aan de Commissies voorgelêgd.

14. De handhaving van orde en tucht der ambachtsscholen voor de verschillende vakken berust bij de onderwijzers en de Commissie, volgens regelen daartoe door den HEd. Uitvoerenden Raad bekrachtigd.

15. Deze wet treedt in werking op 1 Augustus 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 23 Mei 1898.

R. 6493/98

WET, N°. 2, 1898,

regelende het bezoeken van forten, kampgronden, magazijnen
en andere plaatsen voor militaire doeleinden bestemd.

(Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij
artt. 241 en 242 der besluiten, dd. 23 Mei 1898.)

Art. 1. Niemand zal zich in eenig Kamp, Magazijn of andere plaats, in bezit of in gebruik van de militaire macht dezer Republiek, mogen begeven, indringen of bevinden, tenzij eerst daartoe uitdrukkelijk toestemming bekomen te hebben van den Commandant.-Generaal of een officier door hem daartoe gemachtigd. Toegang tot de forten is verboden, en kan alleen geschieden op uitnoodiging van den Commandant.-Generaal.

2. Alle overtredingen van bovengemeld artikel kunnen gestraft worden met eene boete van niet meer dan £2 of 8 dagen gevangenis voor de eerste overtreding, niet meer dan £5 boete of 14 dagen gevangenis voor de tweede overtreding en alle verdere overtredingen niet meer dan £10 boete of 2 maanden gevangenis met of zonder harden arbeid. Boete en gevangenisstraf kunnen zoowel afzonderlijk als gezamenlijk opgelegd worden.

Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Staatssecretaris.

Gouvernemeneskantoor,
26 Mei 1898.

R. 7017/98.

WET N°. 3, 1898,

*goedgekeurd bij artt. 381 en 382 der notulen van den
Edel Achtbaren Eersten Volksraad dd. 6 Juni 1898.*

NADEMAAL het noodzakelijk is geacht bepalingen te maken betreffende de bevoegdheid van Naturellenkapiteins om verbintenissen aan te gaan, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ART. 1. Voor de persoonlijke verbintenissen van de Naturellenkapiteins zal diens volk of stam nooit verantwoordelijk gehouden kunnen worden.

2. Geen Naturellenkapitein kan eenige verbintenis van welken aard ook aangaan, waardoor hetzij zijn volk of stam, hetzij de grond aan hem als locatie afgestaan, op eenigerlei wijze verbonden wordt.

3. Geen verbintenis of contract als bovenbedoeld door kleurlingen of hunne opperhoofden aangegaan, zal van kracht zijn, tenzij goedgekeurd door den Uitvoerende Raad, handelende in overleg met den Superintendent van Naturellenzaken.

4. Deze wet treedt in werking, dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 13 Juni 1898.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

R. 7035/98.

WET N°. 4, 1898,

*goedgekeurd bij artt. 385 en 386 der notulen van den
Edel Achtbaren Eersten Volksraad dd. 6 Juni 1898.*

NADEMAAL het noodzakelijk geacht is eene bepaling neder te leggen duidelijk omschrijvende wat te verstaan is onder ambtsmisdrijf, als bedoeld bij art. 86 der Grondwet, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. Aan een ambtsmisdrijf als bedoeld bij art. 86 der Grondwet, kan zich schuldig maken hij, die door het plegen van eene bij de wet verboden handeling of door het verzuimen van eene bij de wet geboden handeling, een ambtsplicht schendt of bij het begaan van een strafbaar feit, misbruik maakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken.

2. Deze wet treedt in werking, dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 13 Juni 1898.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

WET N°. 5, 1898.

Wet ter vervanging van Wet No. 25 van 1896,

na wijziging goedgekeurd door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, bij artt. 469 tot 489, dd. 10—13 Juni 1898.

NADEMAAL Art. 6 der Grondwet bepaalt dat het grondgebied der Republiek openstaat voor iederen vreemdeling, mits hij zich aan hare wetten onderwerpt en het wenschelijk is bepalingen te maken om vreemdelingen die zich niet aan de wetten der Republiek onderwerpen of die gevaarlijk zijn voor de openbare rust en orde over de grenzen te zetten.

Zoo wordt hiermede bepaald en vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. De vreemdeling, die mondeling of in geschrifte opruit tot ongehoorzaamheid aan of overtreding van de wet of eenige wettelijke bepaling of middelen van dwang en geweld aanwendt, waardoor de openbare rust en orde in gevaar gebracht wordt of kan worden of anderszins door zijne handelingen gevaarlijk is voor de openbare rust en orde, kan op last van ZHed. den Staatspresident, handelende met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, na het advies van den Staatsprocureur te hebben gehoord, en nadat de betrokken persoon door de Regeering in de gelegenheid zal zijn gesteld om zijne belangen voor te dragen, worden uitgezet.

De vreemdeling, wiens uitzetting door ZHed. den Staatspresident is bevolen, is verplicht binnen een tijd in het bevel te bepalen na bekomen kennisgeving den Staat te verlaten.

Gedurende dien tijd kan hij gebruik maken van de bevoegdheid bij Artt. 5 en 6 verleend en inmiddels in verzerke bewaring gesteld worden.

Wanneer hij van die bevoegdheid geen gebruik maakt of het Hooggerechtshof of de Uitvoerende Raad zijne bezwaren ongegrond bevonden heeft, wordt aan den last tot uitzetting onmiddellijk gevolg gegeven. Indien wordt beslist dat hij een burger is dan valt hij onder Art. 2.

2. ZHEd. de Staatspresident, handelende met advies en consent van den Uitvoerenden Raad en na het advies van den Staatsprocureur te hebben gehoord, en nadat de betrokken persoon door de Regeering in de gelegenheid zal zijn gesteld om zijne belangen voor te dragen, heeft de bevoegdheid aan vreemdelingen en burgers, die mondeling of in geschrifte opruien tot ongehoorzaamheid aan, of overtreding van de wet of eenige wettelijke bepaling, of middelen van dwang en geweld aanwenden, waardoor de openbare rust en orde in gevaar gebracht wordt of kan worden, of anderszins door hunne handelwijze gevaarlijk zijn voor de openbare rust en orde eene bepaalde plaats of plek binnen de Republiek tot verblijf aanwijzen en hun het verblijf op bepaalde plaatsen of plekken in de Republiek ontzeggen en hen alzoo naar, in of uit zekere plaatsen of plekken te verbannen.

3. Burgers der Z. A. Republiek kunnen niet over de grenzen der Republiek worden verwijderd.

4. ZHEd. de Staatspresident zal, wanneer hij uit kracht van Art. 1 of van Art. 2 dezer wet, stappen genomen heeft, die aan den E. A. Eersten Volksraad, in zijne eerst daaropvolgende gewone zitting voorleggen.

5. Allen, op wie Art. 1 dezer wet van toepassing mocht worden verklaard en die beweren burgers der Z. A. Republiek te zijn, kunnen zich, doch alleen op lier grond, bij verzoekschrift, met inachtneming van en termijn in het bevel gesteld tot het Hooggerechts- of wenden.

6. Een vreemdeling, die niet handelt, overeenkomstig een bevel van ZHEd. den Staatspresident gegeven overeenkomstig Art. 1 of Art. 2 dezer wet, wordt gesaft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden, op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangetroff wordt. Na afloop dezer straf wordt de veroordeeld over de grenzen gezet.

Een vreemdeling over de grenzen verwijderd zijnde of volgens bevel van ZHEd. den Staatspresident, deze Republiek moerende hebben verlaten, zal indien hij terugket binnen de grenzen dezer Republiek zonder uitdrukkelijke toestemming van ZHEd. den Staatspresident met advies en consent van den Uitv. Raad, worden gestft met gevangenisstraf van ten hoogste 12 maanden op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangetroffen wordt. Na afloop dezer straf wordt de veroordeelde weder over de grenzen gezet.

7. Een burger die niet handelt overeenkomstig het bevel van ZHEd. den Staatspresident, gegeven overeen-

komstig Art. 2 dezer wet wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harten arbeid van ten hoogste zes maanden, op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangetroffen wordt.

8. De vreemdeling, die krachtens deze wet over de grenzen dezer Republiek zal worden verwijderd, is verplicht zich, na bekomen kennisgeving dat hij den Staat moet verlaten, te onderwerpen aan de opname van een signalement, anthropometrisch of anderszins.

9. Deze wet treedt in werking, dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*, en vervangt Wet no. 25, 1896, die mits deze wordt herroepen.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 16 Juni 1898.

WET N°. 6, 1898,

zijnde wijziging van Wet No. 29, 1896.

(Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 623 der Notulen dd. 24 Juni 1898).

NADENAAL het wenschelijk gebleken is eenige wijzigingen te brengen in wet no. 29, 1896, zoo wordt bepaald als volgt:

ARTIKEL 1. Als art. 3a wordt toegevoegd:

«Alle eetwaren welke voor den verkoop bestemd zijn moeten in een speciaal huis, vertrek of kamer voor dat doel worden bewaard, welk huis, vertrek of kamer in een schoonen en zindelijken staat gehouden en behoorlijk geventileerd moet worden en voor geen ander doel mag gebruikt worden en in geen geval directe verbinding mag hebben met eenig slaapvertrek of stal».

Overtreding van dit artikel zal worden gestraft met eene boete van ten hoogste vijftig pond sterling (£50) of bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden met of zonder harden arbeid en daarenboven kan de licentie worden afgenomen of geweigerd. De bepalingen van dit artikel zijn alleen van toepassing op gelicentieerde handelaars, winkeliers of marskramers.

2. Aan het slot van art. 6 toe te voegen: «of wel wegneming van eenig oorspronkelijk bestanddeel van eenige stof, waardoor de hoedanigheid wordt verminderd».

3. Deze wetswijziging treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 30 Juni 1898.

R. 8253/98.

WET N°. 7, 1898,
ter wijziging van art. 29 van Wet No. 8, 1892.

(Goedgekeurd door den Ed.Achth. Eersten Volksraad, bij art. 666 der Notulen d.d. 29 Juni 1898).

NADEMAAL de noodzakelijkheid gebleken is, dat onderwijzers, verbonden aan Scholen op de geproclameerde Delverijen, in het bezit zijn van een onderwijzers certificaat, wordt hierbij aan art. 29 van Wet no. 8, 1892, toegevoegd:

Deze bepalingen gelden ook voor onderwijzers verbonden aan scholen op de geproclameerde Delverijen.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 Juli 1898.

R. 7733/98.

WET N°. 8, 1898,

**tot regeling van de bezigheid van Assurantie-Maatschappijen
in de Zuid-Afrikaansche Republiek.**

*Goedgekeurd bij besluit van den Ed.Achtt. Tweeden Volksraad, art 472, dd.
16 Juni 1898 en door den Ed.Achtt. Eersten Volksraad onder art. 707,
dd. 4 Juli daaropvolgende voor kennisgeving aangenomen.*

Aangezien het noodzakelijk en raadzaam is door eene Wet de wijze en de voorwaarden te regelen waaronder Assurantie-Maatschappijen toegelaten zullen worden in dezen Staat bezigheid te drijven, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

Art. 1. Elke Assurantie-Maatschappij wier Hoofdkantoor of bezigheidsplaats gelegen is buiten dezen Staat en elke Maatschappij in dezen Staat opgericht, hetzij reeds opgericht of bezigheid drijvende, of hierna te worden opgericht en bezigheid te beginnen binnen dezen Staat welke bestuurd of vertegenwoordigd wordt door Directeuren, een Secretaris, Bestuurder of Agent en welke voor het in werking treden dezer Wet bezigheid gedreven heeft of hierna zal beginnen bezigheid te drijven binnen dezen Staat, zooals Brand-, Ongeval- of Levensassurantie-Maatschappij, indien zulk eene Maatschappij na het in werking treden dezer Wet zal voortgaan of beginnen met zulke bezigheid in dezen Staat, zal gehouden zijn om binnen drie maanden na zulke voortzetting of aanvang van zulke bezigheid, bij den Thesaurier-Generaal van dezen Staat securiteiten te deponeeren, hetzij in contanten of andere door den Thesaurier-Generaal, Auditeur-Generaal en Registrateur van Acten goedgekeurde securiteiten en wel tot een bedrag van £5000 sterling voor brand- of ongevalassurantie, of voor beiden samen en van £10000 sterling

voor levensassurantie, hetzij verbonden of niet verbonden met brand- of ongevalassurantie, of met beiden.

2. Elke zoodanige Maatschappij kan na behoorlijke kennisgeving aan den Thesaurier-Generaal, Auditeur-Generaal en Registrateur van Acten met goedkeuring van die ambtenaren eenige der gedeponeerde securiteiten verwisselen tegen andere van gelijke waarde of tegen contanten en zulke gesubstitueerde securiteiten zullen in ieder opzicht behandeld worden alsof zij oorspronkelijk gedeponeed waren.

3. Elke Maatschappij, die aldus de voorgezegde sommen in contanten als securiteit deponeert, zal gerechtigd zijn renten van het Gouvernement, tegen den koers van 3 pCt. per jaar op de gedeponeerde sommen te ontvangen, betaalbaar aan het eind van elk jaar.

4. Voor de gestelde securiteiten in art. 1 vermeld zal de Thesaurier-Generaal behoorlijk kwitantie leveren overeenkomstig de vormen hier aangehecht, gemerkt A en B.

5. Elke zoodanige Maatschappij zal gehouden zijn alvorens in staat te zijn bezigheid te doen, eene jaarlijksche licentie van £20 sterling uit te nemen en geene zoodanige licentie zal worden uitgereikt, voordat er bewijs geleverd is aan den ambtenaar belast met de uitreiking van zoodanige licentie, dat de securiteit in art. 1 van deze wet gemeld, gesteld werd.

6. Elke zoodanige Maatschappij zal gehouden zijn alvorens in staat te zijn zulke licentie te bekomen, gecertificeerde copijen van hare statuten te deponeren, uitgenomen Maatschappijen hier te worden opgericht onder de reeds bestaande wetten en zal verder gehouden zijn om «domicilium citandi et executandi» in dezen Staat te kiezen en daarvan kennis te geven in de *Staatscourant*.

7. Elke Assurantie Maatschappij als voorzegd zal na elk financieel jaar van zoodanige Maatschappij, te zamen met alle andere staten, welke door deze wet vereischt mogen worden, een beëdigden staat bij den Thesaurier-Generaal inzenden, aantoonende het totaal bedrag van in kracht zijnde assuranties, het totaal bedrag van nieuwe assuranties aangegaan met de premien ontvangen, daarop betrekking hebbende gedurende het jaar, en polissen welke vervallen zijn gedurende het gezegde jaar, alles alleen betrekking hebbende op de bezigheid der maatschappij in deze Republiek gedreven en zal verder gehouden zijn, een gecertificeerden staat bij den Thesaurier-Generaal in te zenden, de baten en lasten van zoodanige Maatschappij aantoonende, te zamen met kopiën der balans en inkomstenrekening voor het jaar, alle betrekking hebbende op al de bezigheid der Maatschappij, waar dan ook gedreven.

8. Elke Maatschappij, welke assurantie-bezigheid binnen dezen Staat doet, zal binnen drie maanden na de in werking treding dezer wet, of den aanvang harer bezigheid, of bij verandering van personeel, zooals het geval moge zijn, in de *Staatscourant* publiceeren den naam van haren hoofdambtenaar, bestuurder, secretaris of agent in dezen Staat en de plaats waar het hoofdkantoor der Maatschappij beschouwd moet worden als gesteld, alwaar tevens het « domicilium citandi et executandi » van zoodanige maatschappij gevestigd zal zijn.

9. Elke zoodanige hoofdambtenaar, bestuurder, secretaris of agent, wiens aanstelling als voorzeggd gepubliceerd is in de *Staatscourant*, zal namens de Maatschappij, welke hij vertegenwoordigt, kunnen dagvaarden of worden gedagvaard, en alle kennisgevingen dagvaardingen of andere wettelijke procedure, zullen van kracht zijn tegen zoodanige Maatschappij, indien dezelve gediend zijn op zulken hoofdambtenaar, bestuurder, secretaris of agent, of gelaten zijn ten hoofdkantore in de handen van eenigen dienaar der Maatschappij aldaar, of indien in de afwezigheid van zulk een persoon, dezelve aan de voordeur van zulk hoofdkantoor gehecht zij.

10. Indien enig document, hetwelk onder de voorzieningen van deze wet vereischt wordt te worden gedeponeerd, in eenige belangrijke bijzonderheid valsch zal zijn, zal de persoon, die hetzelfde geteekend of afgeleverd heef, gestraft worden met eene boete van ten hoogste £100 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden.

11. Eenige Maatschappij, welke in gebreke blijft in het leveren van eenige staten door deze wet vereischt, voor een termijn van drie maanden of meer, kan op verzoek van den Staatsprocureur, en na kennisgeving door het Hooggerechtshof, belet worden in dezen Staat bezigheid te drijven, hetzij voor een onbepaalden termijn, of voor zulken termijn als het Hof moge goedvinden te bepalen.

12. De Thesaurier-Generaal zal, en het zal de plicht wezen van dien hoofdambtenaar om toe te zien, dat elke Maatschappij komende onder de werking van deze wet, behoorlijk de voorzieningen daarvan uitvoert, en hij zal gehouden zijn om jaarlijks een rapport aan de Regeering te leveren, de bijzonderheden van de bezigheid van elke zoodanige Maatschappij opgevend, overeenkomstig de staten onder de wet geleverd.

13. Alle vorderingen ontstaande uit polissen van levensassurantie in dezen staat uitgereikt, zullen betaald worden, indien zoodanige betaling verlangd wordt, aan den persoon in dezen staat tot de assurantiegelden gerechtigd, en de kwitantie van den executeur of ander

persoon belast met de administratie van den betreffenden boedel, zal volledig bewijs zijn, dat zulke maatschappij behoorlijk het bedrag der polis betaald heeft.

14. De securiteit onder artikel 1 van deze wet zal opereeren als een waarborg voor het Gouvernement en de inwoners van dezen Staat, voor de goede trouw en eerlijke bezigheidstransactie van elke zulke Maatschappij en zoodanige securiteit zal genomen kunnen worden in executie voor eenig vonnis van eenig bevoegd Hof tegen zoodanige Maatschappij.

Indien eene Assurantie-Maatschappij in art. 1 dezer wet bedoeld, verlangt hare bezigheid binnen dezen ts, te te sluiten en geene verdere bezigheid alhier te doenaan hare bezigheidsplaats werkelijk gesloten heeft, en opgehouden heeft bezigheid te doen, zal zij gerechtigd zijn om de securiteit in genoemd artikel vermeld terug te krijgen, mits een voldoende deel er van gelaten worde om aan al hare verplichtingen en schulden aan personen binnen dezen Staat te voldoen en eenige vermoedelijke onkosten met zoodanigen verschuldigde of te worden verschuldigde bedragen in verband staande alles te worden bepaald naar discretie door den Thesaurier-Generaal. Indien van tijd tot tijd afbetalingen aan crediteuren en polishouders binnen dezen Staat door de Maatschappij gedaan worden zal de Thesaurier-Generaal gerechtigd zijn de gedeponeerde securiteit naar evenredigheid te verminderen en te restitueeren mits zorgende, dat voldoende securiteit overblijft voor de vorderingen en de nog overblijvende crediteuren en polishouders binnenslands. In de uitvoering van die bepaling zal de Thesaurier-Generaal gerechtigd zijn, alvorens de securiteit of eenig deel er van terug te geven, beëdigde verklaringen der beambten en inzage der boeken der Maatschappij te vorderen of zoodanig ander bewijs, als hij noodzakelijk mocht achten.

15. Geene zoodanige Maatschappij zal in eenige polis in dezen Staat nog te worden uitgereikt eenige conditie mogen opnemen welke strijden moge met de voorzieningen van de militaire of commandowet en zal in geen geval zoodanige conditie van kracht zijn of gepleit kunnen worden tegen de betaling van zoodanige polis indien de verassureerde in militaire of commando dienst sterft.

16. Indien eenig Agent, Directeur, Secretaris Bestuurder of Vertegenwoordiger van een der hiergenoemde Assurantie-Maatschappijen eene of meer der bepalingen dezer wet overtreedt of niet nakomt, zal hij dienswege eene boete kunnen belooopen van ten hoogste £100 sterling of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden, te zamen of afzonderlijk.

17. Over overtredingen uitgezonderd die van art. 11 zullen de Hoven van Landdrosten en Mijncommissarissen jurisdictie hebben.

18. Wet no. 12, 1892 tot regeling van de bezigheid van Assurantie-Maatschappijen in de Zuid-Afrikaansche Republiek zoomede Wet no. 4, 1896, tot wijziging van art. 7 der Wet no. 12, 1892 worden hiermede herroepen.

Art. 19. Deze wet zal in werking treden dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

KWITANTIEVORM A.

Ontvangen van de de somma van per den Heer ponden sterling, zijnde de bij art. 1 van Wet 1898, bedoelde securiteitstelling, welk bedrag de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek hierbij verklaart van de in bewaring ontvangen te hebben, en beloofst aan gezegde Maatschappij ten dezen kantore terug te zullen betalen en wel drie maanden, nadat deze aan de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek schriftelijk heeft kennis gegeven, dat zij hare bezigheid in dezen Staat wenscht te doen eindigen en ten genoeye van de Regeering duidelijk heeft bewezen, dat zij geene verplichtingen tegenover derden binnen dezen Staat woonachtig, meer heeft loopen.

De rente op het bedrag voornoemd, zal zijn 3 pct., uit te betalen jaarlijks door den Thesaurier-Generaal ten diens kantore aan den gemachtigde der Assurantiemaatschappij, vóór of op 1 Februari van elk jaar.

De Assurantiemaatschappij heeft het recht eveneens met driemaandelijksche opzegging deze securiteitstelling in contanten te verwisselen tegen eene securiteitstelling in door de Regeering goedgekeurde documenten, tegen ontvangst van eene kwitantie volgens vorm B, overeenkomstig de bepalingen vervat in art. 2 dezer Wet.

Pretoria, 18 .

KWITANTIEVORM B.

Ontvangen van de de navolgende documenten, te weten: per den Heer zijnde voor securiteitstelling, bedoeld bij art. 1 van Wet 1898, welke documenten de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek hierbij verklaart voor gezegde Verzekeringsmaatschappij in bewaring te houden en deze aan haar zal teruggeven tegen verwisseling met andere documenten, van gelijke waarde, ter goedkeuring van de Regeering of voor con-

tanten ingeval de Assurantiemaatschappij zulks moge verlangen, of wel, indien gezegde Maatschappij aan de Regeering der Republiek schriftelijk kennis heeft gegeven, dat zij hare bezigheid in dezen Staat wenscht te doen eindigen, en ten genooege van gezegde Regeering duidelijk heeft bewezen, dat zij geene verplichtingen tegenover derden binnen dezen Staat woonachtig meer heeft loopen. De gemachtigde der Assurantiemaatschappij is gerechtigd de rente op bovengenoemde documenten zelve te ontvangen.

Pretoria,

18 .

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 Juli 1898.

R. 8490/98.

WET N°. 9, 1898.

*Goedgekeurd door den Ed.Achth. Eersten Volksraad, bij art. 687
der Notulen, dd. 1 Juli 1898.*

NADEMAAL het noodzakelijk geacht wordt te bepalen wat moet worden verstaan onder *onteerend vonnis*, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. Een onteerend vonnis is een vonnis houdende veroordeeling tot de doodstraf, tot verbanning, tot geeselslagen of tot gevangenisstraf met of zonder harden arbeid als hoofdstraf opgelegd.

2. Deze Wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 12 Juli 1898.

WET N°. 10, 1898.

(OCTROOIWET).

(Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 506 der besluiten, dd. 17 Juni 1898, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 761 der notulen, dd. 11 Juli 1898).

NADEMAAL het wenschelijk is het doen van nieuwe en wettige uitvindingen aan te moedigen door aan den uitvinder voor een bepaalden tijd het uitsluitend recht te verleenen zijne uitvinding tot zijn eigen voordeel te exploiteeren.

Zoo wordt hiermede vastgesteld als volgt:

AFDEELING I.

ARTIKEL 1. Er zal een Commissaris van Octrooien zijn, wiens kantoor onder den naam van Octrooikantoor te Pretoria gevestigd zal zijn.

2. De aanstelling van den Commissaris geschiedt door de HEd. Regeering en wordt door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bekrachtigd.

3. De Commissaris is verplicht vóór zijne eedsaflegging borg te stellen ten bedrage van vijf honderd ponden sterling (£500).

4. De Commissaris is belast met de behandeling van octrooien op de wijze in deze wet omschreven.

AFDEELING II.

5. Elk persoon, die eene nieuwe uitvinding op het gebied van nijverheid doet, geschikt om als voorwerp van handel of van industrie te worden geëxploiteerd, zal het uitsluitend recht hebben die uitvinding tot zijn eigen voordeel te exploiteeren voor zulk een tijd en onder zulke voorwaarden als hierna zal worden bepaald.

Dit recht wordt op de hierna te noemen wijze verleend door «Octrooi-brieven» uit te reiken door den Commissaris van Octrooien.

6. Elk persoon, hetzij burger der Zuid-Afrikaansche Republiek of niet, kan een octrooi aanvragen en verkrijgen.

Hetzelfde geldt van corporaties of vereenigingen, mits de applicatie gemaakt worde door den eersten en waren uitvinder, die als zoodanig in de octrooi-aanvraag aangewezen moet worden.

Twee of meer personen kunnen een gemeenschappelijk octrooi aanvragen en verkrijgen.

Wanneer de aanvraag geschiedt door een of meer personen, die in deze Republiek niet woonachtig zijn of door eene corporatie of vereeniging, welke niet in deze Republiek gevestigd is, zoo zal door zoodanigen persoon of personen, corporatie of vereeniging, ten genoegen van den Commissaris moeten worden borggesteld voor de eventueele onkosten aan de bestrijding der aanvraag verbonden.

7. Eene aanvraag voor een octrooi zal zoo na mogelijk in den vorm zijn als vervat in Schedule A, of in zulken anderen vorm als van tijd tot tijd moge worden bepaald, en moet gericht worden aan een door de Regeering te benoemen ambtenaar, die den titel zal voeren van «Commissaris van Octrooien der Zuid-Afrikaansche Republiek.»

8. Eene aanvraag voor een octrooi moet vergezeld zijn van eene of voorloopige, of volledige beschrijving der uitvinding.

Eene voorloopige beschrijving moet het wezen der uitvinding beschrijven, en, indien noodig, van eene teekening vergezeld gaan.

Eene volledige beschrijving moet nauwkeurig en in bijzonderheden het wezen der uitvinding en de wijze van uitvoering uiteen zetten, en, indien noodig, van teekeningen vergezeld gaan.

Beide beschrijvingen moeten aanvangen met den titel der uitvinding en moeten, ingeval het eene volledige beschrijving geldt, eindigen met eene duidelijke uiteenzetting van de uitvinding.

Zoo na mogelijk zullen bij die beschrijvingen de formulieren worden gevolgd, zooals vervat in Schedule B en Schedule C.

De landstaal is in ieder geval verplichtend.

De beschrijving wordt vereischt in de taal van den uitvinder, met eene vertaling in de landstaal, geteekend door een beëdigd vertaler.

9. De Commissaris zal in zijn kantoor behoorlijke boeken en registers houden, waarin zullen worden opgeteekend de titels van alle octrooien waarvoor aanvraag is gedaan, met aanteekening van den datum, waarop de aanvragen en de voorloopige en volledige beschrijvingen daarvan bij hem zijn gedeponneerd.

De Commissaris zal aan den aanvrager of zijn agent een ontvangsbewijs uitreiken, ten bewijze dat zoodanige aanteekeningen zijn gemaakt tegen betaling eener som gelds als genoemd in schedule K.

Wanneer een aanvrager voor een octrooibrief vergezeld van eene voorloopige beschrijving door den Commissaris in ontvangst is genomen en een ontvangst-

bewijs daarvoor is uitgereikt, zal de aanvrager voor den tijd van negen maanden van af den datum van dat ontvangstbewijs, voorloopige bescherming voor zijne uitvinding genieten, dat wil zeggen de uitvinding mag zonder nadeel voor het later uit te reiken octrooi worden aangewend en gepubliceerd.

De inhoud van zulk eene voorloopige beschrijving zal, totdat de in art. 12 bedoelde kennisgeving uitgereikt is, slechts door den Commissaris of iemand van zijnentwege worden ingezien.

10. Indien een aanvrager zijne aanvraag slechts doet vergezeld gaan van eene voorloopige beschrijving, zal hij verplicht zijn eene volledige beschrijving in te dienen binnen vier maanden van af den datum zijner aanvraag, en indien zulks door hem wordt nagelaten zal hij worden beschouwd van zijne aanvraag te hebben afgezien. Het zal den aanvrager echter vrij staan om binnen een tijdsverloop van 4 maanden den Commissaris van Octrooien kennis te geven, dat hij zijne voorloopige beschrijving als eene volledige beschrijving wenscht beschouwd te zien en daarmede wenscht voort te gaan.

Nadat eene volledige beschrijving zal zijn gedeponeerd bij den Commissaris en tot op zulk een tijd als de octrooibrief daarvoor zal worden ondertekend en gezegeld, of de tijd waarbinnen de teekening en zegeling moet geschieden zal zijn verstreken, zal de aanvrager dezelfde rechten en voorrechten genieten, alsof een octrooibrief voor zijne uitvinding aan hem ware uitgereikt, op den datum, dat hij zoodanige volledige beschrijving deponeerde. Hij is echter niet gerechtigd eene vordering voor schadevergoeding, ten opzichte van inbreuk op zijn octrooi in te stellen, tenzij hij een octrooibrief ontvangen heeft.

11. In geval de titel of de beschrijving eener uitvinding onvoldoende of te uitgebreid is, zal de commissaris ten eenigen tijde, vóór het uitreiken van een octrooibrief, het recht hebben om toe te staan of te eischen, dat zulk eene volledige beschrijving worde veranderd, verbeterd of volledig gemaakt; met dien verstande, dat de aanvrager het recht van appèl zal hebben bij den Staatsprocureur.

De Staatsprocureur zal, indien daartoe verzocht, den aanvrager en den commissaris hooren, en zal beslissen, of en onder welke omstandigheden de aanvraag aangenomen zal worden. En eene aldus volledig gemaakte, veranderde of verbeterde beschrijving zal van af den datum, waarop daarvoor ten kantore van den commissaris een ontvangstbewijs is gegeven, beschouwd worden eene volledige beschrijving te zijn en zal onderworpen zijn aan alle bepalingen slozer wet omtrent

volledige beschrijvingen. De bescherming daardoor verkregen zal echter ophouden, na verloop van den termijn van zes maanden van af den datum van het laatstgenoemde ontvangsbewijs.

12. Indien de aanvrager met zijne aanvraag voor een octrooibrief wensch voort te gaan, zal hij van dat voornemen schriftelijk kennis moeten geven aan den Commissaris.

Daarbij zal hij moeten opgeven den titel der uitvinding en den dag, waarop zijne aanvraag met de bijbehoorende beschrijving was gedeponeerd. Tevens zal hij het ontvangsbewijs daarvoor moeten overleggen, en eene som gelds betalen als vervat in Schedule K.

De Commissaris zal daarop aan den aanvrager of zijn agent eene kennisgeving overhandigen, zoo na mogelijk in den vorm als vervat in Schedule D.

De aanvrager moet zorg dragen, dat deze kennisgeving zoo spoedig mogelijk worde geplaatst, éénmaal in de *Staatscourant*, éénmaal in een nieuwsblad, uitgegeven te Pretoria, en tweemaal in een nieuwsblad uitgegeven op of nabij de plaats, waar de aanvrager zijne uitvinding gebruikt of exploiteert, of ingeval hij zulks niet doet, waar hij woont; en in geval daar geen nieuwsblad wordt uitgegeven, tweemaal in een nieuwsblad dat aldaar circuleert of in een ander nieuwsblad door den Commissaris aangewezen.

Het zal daarop aan iedereen, die er belang bij heeft zich te verzetten tegen het verleenen van een octrooibrief, vrijstaan tegen betaling van eene som gelds als vermeld in Schedule K, een geschrift, zijne bezwaren ontwikkelend te deponeren ten kantore van den Commissaris, binnen zulk een tijd als de Commissaris in bovenbedoelde kennisgeving zal bepalen, welke tijd nooit minder zal zijn dan eene maand.

Ingeval echter bezwaren worden ingediend tegen het verleenen van een octrooibrief aan een buitenlandschen applicant, zullen na den datum reeds bepaald, door den Commissaris nog hoogstens zes maanden kunnen worden verleend, eer de zaak finaal wordt behandeld.

13. Op den tijd en ter plaatse in de kennisgeving genoemd, zal de aanvrager de nieuwsbladen overleggen, waarin die kennisgeving is gepubliceerd. De Commissaris zal daarop de aanvraag behandelen en overwegen en evenzoo alle bezwaren, die met inachtneming van art. 12 schriftelijk bij hem zijn ingediend, overwegen en daarop beslissen, onderworpen aan appèl bij den Staatsprocureur, die het recht zal hebben de zaak finaal uit te wijzen.

De aanvrager, de bezwaarmakers en hunne respectieve geboorten zullen afzonderlijk en in afwezigheid van

de anderen worden gehoord, maar de Commissaris zal gerechtigd zijn om te eischen, dat eenige getuigenis aan hem zal worden voorgelegd in eene beëdigde schriftelijke of mondelinge verklaring.

De Commissaris kan den bijstand inroepen van deskundigen en andere personen, en heeft het recht te bepalen of en hoeveel hun door den aanvrager of door den bezwaarmaker voor dien bijstand zal worden uitbetaald.

Evenzoo heeft de Commissaris het recht om te bepalen, dat de kosten van behandeling van eene aanvraag, een bezwaarschrift of eene andere zaak, betrekking hebbende op het verleenen van een octrooibrief of het verkrijgen van bescherming onder deze wet, zullen worden betaald, hoe groot het bedrag zal wezen, en door en aan wien het moet worden voldaan. Daarbij zal zooveel mogelijk het formulier, vervat in Schedule E moeten worden gevolgd. Zulk een order van den Commissaris kan gerechtelijk executabel verklaard worden.

In geval de bezwaarmaker of de aanvrager buitenslands woonachtig is of geene vaste eigendommen in dezen Staat heeft, zal de aanvrager of de bezwaarmaker gerechtigd zijn om vóór de behandeling der aanvraag of het bezwaarschrift als bovenvermeld te eischen, dat door den aanvrager of den bezwaarmaker securiteit worde gesteld of gegeven voor de kosten ten genoegte van den Commissaris, en indien zulk eene securiteit niet gesteld of gegeven wordt, zal de Commissaris het bezwaarschrift niet in aanmerking mogen nemen.

14. Als er geene bezwaren zijn ingediend of als die ten gunste van den aanvrager zijn uitgewezen, zal de Commissaris een certificaat (zooveel mogelijk volgens het formulier vervat in Schedule F) voor de verleening van een octrooibrief uitreiken tegen betaling van eene geldsom als genoemd in Schedule K. Hij zal in dat certificaat alle bepalingen, voorzieningen en voorwaarden opgeven, waarvan het wenschelijk of noodzakelijk is, dat zij in den octrooibrief worden opgenomen.

15. De Commissaris zal zoo spoedig mogelijk, na desbetreffend verzoek van den aanvrager, een octrooibrief doen gereed maken overeenkomstig zijn certificaat, en zal dien teekenen en zegelen met een door de Regeering voor dat doel bestemd zegel, genaamd «het zegel van het Octrooi-kantoor».

16. De uitreiking van een octrooibrief voor eene uitvinding, waarvan de toepassing in strijd is met de wetten, de openbare orde of de goede zeden, kan geweigerd worden.

17. De zegeling van een octrooibrief zal geschieden zoodra zulks overeenkomstig deze wet mogelijk is, maar niet later dan 12 maanden van af den

datum van de aanvraag, behalve in de hieringenoemde gevallen :

a. Wanneer de zegeling is vertraagd geworden door een appèl op den Staatsprocureur, of door de inlevering van bezwaren tegen het verleenen van den octrooibrief, zal de zegeling kunnen plaats vinden op een tijd als de Staatsprocureur zal bepalen.

b. Indien de aanvrager overlijdt vóór den afloop van het in dit artikel genoemde tijdperk van 12 maanden zal een octrooibrief kunnen verleend worden aan zijne wettige erfgenamen, en kunnen worden gezegeld op eenigen tijd binnen 12 maanden na het overlijden van den aanvrager.

18. Elke octrooibrief, uitgereikt in termen van de vorenstaande bepalingen, zal opgesteld worden zooveel mogelijk volgens den vorm vervat in schedule G, zal den datum dragen van den dag, waarop de aanvraag met bijbehorende beschrijving ten kantore van den Commissaris werd gedeponeed en zal van kracht zijn voor den tijd van veertien jaren van af den datum van dien brief.

Een octrooihouder is echter niet gerechtigd eene vordering in te stellen voor eenige inbreuk gemaakt vóór de publicatie van zijne volledige beschrijving.

19. Elke octrooibrief echter zal onderworpen zijn aan de voorwaarde, dat hij nietig zal zijn en alle rechten en voorrechten daardoor verkregen zullen ophouden na verloop van 3, 5, 8 en 11 jaren respectievelijk, tenzij binnen die termijnen de respectieve sommen geld, als genoemd in schedule K, aan den Thesaurier-Generaal zullen zijn betaald, een ontvangstbewijs daarvoor door dezen ambtenaar zal zijn afgegeven of die betaling door hem op den octrooibrief zal zijn aange-teekend.

Indien echter de octrooihouder door toeval, dwaling of onachtzaamheid deze voorgeschreven betalingen binnen de voorgeschreven termijnen verzuimt, kan hij bij den Commissaris om eene verlenging van den termijn van betaling verzoeken. Indien de Commissaris overtuigd is geworden, dat het verzuim in de betaling uit eene der bovengenoemde oorzaken is ontstaan, dan kan hij die verlenging toestaan, mits door den Octrooihouder eene som gelds worde betaald als vermeld in Schedule K, en in ieder geval onder de volgende voorwaarden :

a. De termijn voor eene betaling zal nooit langer dan drie maanden worden verlengd.

b. Wordt een geding, wegens inbreuk op een octrooi aangevangen, na het verzuimen eener betaling binnen den voorgeschreven termijn en vóór

de verlenging van dien termijn, dan kan het Hof weigeren eenige schadevergoeding toe te kennen voor zulk een inbreuk op het octrooi.

20. Nadat eenmaal een octrooibrief zal zijn verleend, zal het niet wettig meer zijn om te onderzoeken of de bepalingen van art. 12 omtrent het uitreiken en openbaar maken van de daarin genoemde kennisgeving behoorlijk in acht genomen zijn.

21. Als een octrooibrief verloren gegaan of vernietigd is, of als ten genoegte van den Commissaris aangetoond is, dat hij niet kan worden overgelegd, kan een duplicaat worden uitgereikt op eene beëdigde verklaring ten dien effecte na vier publicaties gedurende drie maanden in de *Staatscourant*.

22. Als uit kracht van deze wet voor eene uitvinding een octrooibrief is verleend, en een octrooi of dergelijk privilege voor het monopolie, of het uitsluitend gebruik, of de uitsluitende exploitatie van die uitvinding buitenslands is gegeven vóór het verleenen van een octrooibrief daarvoor in dezen Staat, dan zullen alle rechten en voorrechten, voortspruitende uit zulk een octrooibrief ophouden en de octrooibrief zelf nietig worden op hetzelfde oogenblik, dat de termijn, waarvoor het octrooi of dergelijk privilege in het buitenland is verkregen, verloopt; en in geval meer dan één octrooi of dergelijk privilege buitenslands is verkregen, zoodra de eerste termijn dienaangaande verloopt.

Indien de termijn, waarvoor een octrooi of dergelijk privilege in het buitenland was verkregen, reeds was verlopen, toen de octrooibrief in dezen Staat werd uitgereikt, dan zal die octrooibrief van den aanvang af nietig zijn.

23. Alle beschrijvingen met de daarbij behorende teekeningen, in geval die er zijn, als voorzeggd gedeponeerd ten kantore van den commissaris, zullen onder zijne bewaring blijven op zoodanig kantoor als de Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, voor dat doel zal aanwijzen.

24. Elke octrooi-aanvrager of octrooi-houder kan ten enigen tijde in geschrifte aan den Commissaris verzoeken zijne beschrijvingen en de daarbij behorende teekeningen te mogen veranderen bij wijze van doorhaling, verbetering of verduidelijking; in dat geschrift den inhoud der verandering en zijne gronden daarvoor opgevend.

De Commissaris zal hem daarop eene kennisgeving overhandigen, zooveel mogelijk in den vorm zooals voorgeschreven in Schedule H. Deze kennisgeving moet gepubliceerd worden op dezelfde wijze als beschreven in art. 12. Verder zal gehandeld worden op dezelfde

wijze als in art. 12 en volgende artikelen is voorgeschreven voor de behandeling van octrooi-aanvragen. Alle bepalingen dienaangaande zijn ook in dit geval van toepassing.

De Commissaris zal bepalen of en onder welke voorwaarden het verzoek om verandering kan worden toegestaan. Deze order van den Commissaris moet worden geregistreerd in het daartoe aangewezen kantoor.

Geene verandering zal worden toegestaan, die tengevolge heeft, dat de veranderde beschrijving aanspraak maakt op eene uitvinding, die meer uitgebreid is dan of die verschilt van de uitvinding, waarop de onveranderde beschrijving aanspraak gaf.

Het gegeven verlof tot verandering stelt het recht der partij tot het maken dier verandering vast, uitgezonderd in geval van bedrog; en die verandering zal in alle Hoven en voor alle doeleinden worden beschouwd een deel uit te maken der beschrijving.

25. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi en eene procedure voor de nietigverklaring van een octrooibrief kan het Hof ten cenigen tijde bevelen met inachtneming van zulke bepalingen als het Hof mocht vaststellen, dat de beschrijving worde veranderd bij wijze van doorhaling, verbetering, verduidelijking of bijvoeging, en het Hof zal daarop voortgaan met het hooren der zaak of het geven van vonnis of anderszins alsof de veranderingen waarvoor gemelde order is verleend, reeds daarin waren gemaakt en een deel hadden gevormd van de origineele beschrijving. Het Hof kan tegelijkertijd bepalen, dat de behandeling of beslissing der zaak intusschen zal worden opgeschort. De veranderingen waarvoor gemelde order is verleend, zullen door den Commissaris van Octrooien worden geregistreerd tegen de gezegde beschrijving in kwestie.

26. Waar eene verandering bij wijze van doorhaling, verbetering of verduidelijking onder deze wet is toegestaan, zal in een rechtsgeding geene schadevergoeding worden toegestaan met betrekking tot het gebruik der uitvinding vóór de doorhaling, verbetering of verduidelijking, voor zoover niet de octrooihouder ten genoegen van het Hof aantoon, dat zijne oorspronkelijke aanspraak ter goeder trouw en met genoegzame zorgvuldigheid en kennis van zaken was uitgedrukt.

27. Indien het op de petitie van een belanghebbend persoon, ten genoegen der Regeering wordt bewezen, dat tengevolge der weigering van een octrooihouder om op redelijke voorwaarden vergunning te verleenen:

- a. Het Octrooi niet wordt aangewend in dezen Staat.
- b. Niet voldaan kan worden aan de redelijke navraag van het publiek met betrekking tot de uitvinding.

- c. Iemand verhinderd is eene uitvinding welke in zijn bezit is, aan te wenden of er het volle nut van te trekken.

Dan kan de Regeering, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, den octrooihouder bevelen om vergunningen te verleenen onder zulke voorwaarden als de Regeering met inachtneming van het wezen der uitvinding en de omstandigheden der zaak billijk moge oordeelen.

De uitvoering van zulk een Regeeringsbesluit kan gerechtelijk worden gedwongen.

28. Elk octrooihouder mag een verzoekschrift aan den Staatpresident richten, vragende om verlenging van den tijd van zijn octrooi. Zulk een verzoekschrift moet echter worden ingediend minstens zes maanden vóór het verloopen van den tijd van zijn octrooi.

De Regeering zal het recht hebben zulk een verzoekschrift voor consideratie te verwijzen naar het Hoog-Gerechtshof.

Minstens twee maanden vóór den dag bepaald voor de behandeling van zulk een verzoekschrift zal de aanvrager openbaar maken, op dezelfde wijze als uiteengezot in art. 12, eene kennisgeving van den inhoud van verzoekschrift, zooveel mogelijk in den vorm zooals vervat in Schedule I.

Iedereen die er belang bij heeft om zich tegen het verzoek te verzetten, kan een bezwaarschrift daartegen indienen bij den Commissaris, mits zulks geschiede minstens ééne week vóór den dag bepaald voor de behandeling der zaak.

De aanvrager en elkeen, die op wettige wijze een bezwaarschrift heeft ingediend, kan of in persoon of door een advocaat zijne zaak voordragen en toelichten.

De aanvrager moet aanvangen met te bewijzen, dat de hierboven genoemde kennisgeving op de voorgeschreven wijze is openbaar gemaakt.

Het Hof zal in zijn rapport acht geven op het wezen en de meriten der uitvindingen en de waarde daarvan voor het publiek, op de voordeelen door den octrooihouder er van getrokken en op de verdere omstandigheden der zaak. Het rapport zal verder inhouden of, en zoo ja, voor welken tijd en onder welke voorwaarden of beperkingen in de meening van het Hof eene verlenging kan worden toegestaan. Het Hof zal tevens beslissen, door wien de kosten van partijen gedragen zullen worden, en eene order betreffende kosten door het Hof gemaakt of verleend, kan gerechtelijk worden gedwongen.

29. De Staatspresident zal het recht hebben om, met advies en consent van den Uitv. Raad, en na overweging van het verzoekschrift om verlenging, een

nieuwen octrooibrief te verleenen onder zulke voorwaarden en beperkingen en voor zulk een tijdperk (dat nooit langer zal zijn dan veertien jaren) als hij wenschelijk zal oordeelen.

De nieuwe octrooibrief zal den datum dragen van den dag, waarop de eerste octrooibrief verloopt.

30. De Staatspresident is gerechtigd om, met advies en consent van den Uitv. Raad, inhoudsopgaven te doen opmaken van alle beschrijvingen, verzoekschriften en andere geschriften in verband met deze wet ingezonden of gedeponeed. Deze inhoudsopgaven zullen ter inzage liggen voor het publiek onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

31. Op zulk een kantoor als uit kracht van deze wet zal worden aangewezen, zal gehouden worden een «register van octrooibrieven», waarin zullen worden opgeteekend in chronologische orde het deponeren van octrooi-aanvragen en de daarbij behoorende beschrijvingen, alle veranderingen in octrooibrieven of beschrijvingen, alle verlengingen van octrooibrieven, het verloop van nietig worden daarvan en zulke andere feiten en omstandigheden, die het van kracht zijn van octrooibrieven betreffen.

Dit register of een afschrift daarvan zal voor het publiek ter inzage liggen, onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

32. Op datzelfde kantoor, genaamd het «Octrooi-kantoor», zal gehouden worden een «Register van Octrooihouders», waarin zullen worden opgeteekend alle overdrachten van octrooibrieven, of van aandeelen of belangen daarin, alle vergunningen met de namen der rechthebbenden en de respectieve datums, en alle andere feiten en omstandigheden, die van belang zijn voor het hebben van eenig recht in een octrooibrief of eene vergunning. Iedereen zal tegen betaling eener som gelds als vermeld in Schedule K, een gecertificeerd afschrift of uittreksel van dit register kunnen verkrijgen. Zulk een afschrift of uittreksel is *prima facie* bewijs van alles, wat daarin volgens voorschrift of machtiging is opgeteekend.

Dit register of een afschrift daarvan zal voor het publiek ter inzage liggen onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

33. Hij, die opzettelijk eene valsche aanteekening in een op grond van deze Wet gehouden register maakt of doet maken, of die zulk eene valsche aanteekening of zulk een valsch afschrift of uittreksel, de valsheid daarvan wetend, als bewijsmiddel voorlegt of aanbiedt,

of laat voorleggen of aanbieden, zal gestraft worden met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, met of zonder harden arbeid.

34. Het Hooggerechtshof kan op de applicatie van een persoon, die zich beklagt over eene ongerechtvaardigde aantekening in zulk een register, of een ongerechtvaardigd weglaten eener aantekening in zulk een register een order uitvaardigen omtrent het doorhalen, inschrijven of wijzigen van zulk eene aantekening als het Hof zal noodig oordeelen. Het Hof kan ook de applicatie van de hand wijzen en in beide gevallen uitspraak over de kosten doen.

Het Hof kan bij de behandeling van zulk eene zaak uitspraak doen over elke vraag, welker beslissing voor de verbetering van een register noodzakelijk of wenschelijk is.

35. De nietigverklaring van een octrooibrief kan bij wijze van applicatie aan het Hooggerechtshof worden gevraagd, op een of meer der volgende gronden:

- a. dat de octrooibrief bedrieglijk is verkregen ten nadeele van eens anders rechten;
- b. dat de persoon, die voorgegeven werd de eerste en ware uitvinder te zijn, zulks niet was;
- c. dat de uitvinding niet nieuw was;
- d. dat de uitvinding niet geschikt is om in termen van artikel 5 te worden geoctrooieerd;
- e. dat de beschrijving betrekking heeft op theoretische grondbeginselen, stelsels, methodes, systemen, ontdekkingen of concepties, waarvan de wijze van toepassing niet is aangegeven;
- f. dat de volledige beschrijving niet voldoende is, d.w.z., dat nagelaten is melding te maken van een deel van het geheim of het op eene onvoldoende wijze is aangeduid;
- g. dat de uitvinding of hare toepassing strijdig is met de wetten, de openbare orde of de goede zeden;
- h. dat de titel der uitvinding bedrieglijk eene andere zaak opgeeft dan de ware der uitvinding;
- i. dat de voorgeschreven betalingen niet op tijd zijn gedaan;
- k. dat de octrooibrief nietig is geworden uit kracht van artikel 22 dezer wet.

36. De nietigverklaring van een octrooibrief kan alleen door de volgende personen worden gevraagd:

- a. den Staatsprocureur;
- b. ieder persoon, uitdrukkelijk daartoe door den Staatsprocureur gemachtigd;

- c. ieder, die beweert, dat de octrooibrief is verkregen ten nadeele van zijne rechten of de rechten van een ander persoon, van wien hij zijn recht afleidt;
- d. ieder, die beweert, dat hij zelf of een ander persoon, van wien hij zijn recht afleidt, de ware uitvinder der betrokken uitvinding was;
- e. ieder, die beweert, dat hij zelf, zijn vennoot of een persoon, van wien hij zijn recht afleidt, reeds vóór den datum van den octrooibrief iets, waarop de octrooihouder als zijne uitvinding aanspraak maakt, in het openbaar heeft vervaardigd of gebruikt of heeft verkocht.

37. Ten aanzien van een geding wegens nietigverklaring van een octrooibrief gelden de volgende bepalingen:

1. De eischer moet in zijne applicatie de feiten uiteenzetten, waarop hij zich gronden wil en indien een dezer gronden is de bewering, dat de betrokken uitvinding niet nieuw is dan moet hij tijd en plaats der beweerde vroegere publicatie of aanwending opgeven, en indien zoodanige publicatie bestaat uit boeken, papieren of andere documenten zullen afschriften daarvan of uittreksels daaruit aan de applicatie gehecht worden. Geen bewijs zal worden toegelaten van feiten, niet aldus uiteengezet, tenzij met verlof van het Hof of een rechter in camera.
2. Deze uiteenzetting van feiten kan later met verlof van het Hof of een rechter in camera worden geamendeerd.
3. De verweerder heeft het recht te beginnen met de bewijzen ter ondersteuning van zijn octrooibrief, en als de eischer bewijzen tegen de geldigheid van den octrooibrief voorbrengt, wordt den verweerder het tegenbewijs toegelaten.

38. Wanneer een octrooibrief op grond van bedrog nietig verklaard wordt, kan de Commissaris op aanvraag van den waren uitvinder, gedaan in overeenstemming met deze wet, aan dezen een nieuwen octrooibrief uitreiken (in de plaats van den nietig verklaarden), die den datum zal dragen der nietig verklaring van den eersten octrooibrief. Deze nieuwe octrooibrief zal echter ophouden van kracht te zijn bij verloop van den termijn, waarvoor de eerste nietig verklaarde octrooibrief was verleend.

39. Hij, die een door hem verkocht of verhandeld artikel voor geoctrooieerd uitgeeft, terwijl geen octrooi

in dezen Staat daarvoor is uitgereikt, zal voor elke overtreding gestraft worden met eene boete van ten hoogste één honderd ponden sterling, of drie maanden gevangenisstraf met of zonder harden arbeid.

40. Hij die een door hem verkocht of verhandeld artikel voor geoctrooieerd uitgeeft, terwijl aan een ander van wien dat artikel niet afkomstig is, daarvoor een octrooi in dezen Staat is uitgereikt, zal voor elke overtreding verbeuren eene som van vijftig ponden sterling, waarvan de helft zal toekomen aan den Staat en de andere helft, benevens de kosten van het geding aan den octrooihouder, en bij wanbetaling zal hij worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden met of zonder harden arbeid.

41. Iemand wordt in den zin dezer wet gerekend een artikel voor geoctrooieerd uit te geven als hij dat artikel verkoopt of verhandelt met het woord «octrooi» «geoctrooieerd.» patent,» «gepatenteerd» of een ander woord of andere woorden, welke uitdrukken of tot de gevolgtrekking leiden, dat daarvoor een octrooi is verleend op dat artikel gestempeld, gegraveerd, gedrukt of op andere wijze er op aangebracht.

42. Eene rechtsvordering wegens inbreuk op een octrooi kan in het Hoog Gerechtshof door een octrooihouder worden ingesteld tegen iedereen, die gedurende den tijd, dat zijn octrooibrief van kracht is, zonder toestemming van den octrooihouder de betrokken uitvinding exploiteert, verkoopt, gebruikt, uitvoert of die na-maakt of nabootst.

Alle gronden, waarop de nietig verklaring van een octrooibrief kan worden gevraagd, leveren een goeden grond van verdediging op in een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi.

43. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi, moet de eischer bij zijne dagvaarding of op order van het Hof binnen een te bepalen termijn, de inbreuken, waarover hij klaagt, afzonderlijk opgeven.

De verweerder moet in zijn antwoord, of op order van het Hof, binnen een te bepalen termijn, zijne tegenwerpingen afzonderlijk aangeven. Indien de verweerder de geldigheid van het octrooi betwist, dan moeten zijne tegenwerpingen aangeven op welke gronden hij die geldigheid bestrijdt; en indien een dezer gronden is de bewering, dat de betrokken uitvinding niet nieuw is dan moet hij tijd en plaats der beweerde vroegere publicatie of aanwending opgeven, en indien zoodanige publicatie bestaat uit boeken, papieren of andere documenten, zullen afschriften daarvan of uittreksels daaruit aan de pleidooien worden gehecht.

Bij de behandeling der zaak zal geen bewijs toegelaten worden voor eene beweerde inbreuk of eene

tegenwerping, die niet afzonderlijk op de bovengemelde wijze zijn opgegeven, tenzij met verlof van het Hof.

De opgegeven beweerde daadzaken en tegenwerpingen kunnen met verlof van het Hof later worden veranderd.

Bij de waardeering der kosten zal acht worden geslagen op deze beweerde daadzaken en tegenwerpingen, opgegeven door eischer en verweerder. Den partijen zullen geene kosten worden toegestaan met betrekking tot eene beweerde daadzaak of tegenwerping, waarvan het niet door het Hof wordt vastgesteld, dat zij bewezen is en gegrond was en tot de zaak afdeed; onafhankelijk van de algemeene kosten van het geding.

44. In eene procedure voor nietigverklaring van een octrooibrief of in een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof uit eigen beweging of op verzoek van een of beide der partijen, de hulp van een zaakkundige inroepen, met wiens bijstand het geding geheel of gedeeltelijk zal worden behandeld en beslist.

De eventueele betaling van zulk een zaakkundige zal door het Hof geregeld worden.

45. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof op verzoek van eene der partijen het schorsen van of ophouden met arbeid, het overleggen van rekeningen of het houden eener inspectie bevelen, en hiervoor zulke maatregelen treffen, als noodzakelijkheid en wenschelijkheid mogen vereischen.

46. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof verklaren, dat de geldigheid van het octrooi een punt van beslissing heeft uitgemaakt. Wanneer dit verklaard is, heeft de eischer in elk volgend rechtsgeding wegens inbreuk op zijn octrooi, voor zoover de eindbeslissing in zijn voordeel is, aanspraak op voldoening van de volle kosten, onkosten en uitgaven tusschen procureur en client, tenzij het Hof uitdrukkelijk verklaart, dat hem deze vordering niet toekomt.

47. Een octrooibrief zal voor slechts ééne uitvinding worden verleend. Niemand is echter gerechtigd eene objectie tegen een octrooibrief in te brengen op grond, dat die meer dan eene uitvinding omvat.

48. Als de bezitter van eene uitvinding sterft, zonder eene aanvraag voor een octrooibrief te hebben gedaan, kan zijn rechtsopvolger die aanvraag doen en een octrooibrief voor die uitvinding verkrijgen.

Iedere zulke aanvraag moet worden gedaan binnen twaalf maanden na den dood van zulk een persoon, en moet inhouden eene verklaring van zijn wettigen rechtsopvolger, dat hij den overledene voor den eersten en waren uitvinder houdt.

49. Een octrooibrief, die verleend is aan den eersten en waren uitvinder, zal niet krachteloos gemaakt of vernietigd worden door eene met inbreuk op zijne rechten ingediende octrooi-aanvraag, noch ook door de daarop verkregen voorloopige bescherming, noch ook door gebruik of openbaarmaking der uitvinding na het deponeren van zulk eene aanvraag.

50. Een octrooihouder kan zijn octrooi voor eene plaats in of voor een deel van dezen Staat aan een ander overdragen, even alsof het octrooi alleen met betrekking tot zulk eene plaats of deel van den Staat was verleend, doch geene overdracht of cessie van een octrooi of gedeelte van een octrooi zal wettig zijn, zonder dat die overdracht of cessie bij wijze van een notariëel contract geschiedt en behoorlijk geregistreerd wordt ten kantore van den Commissaris.

51. De tentoonstelling eener uitvinding op eene internationale of eene nijverheidstentoonstelling of de openbaarmaking eener beschrijving der uitvinding gedurende den duur der tentoonstelling, of het gebruik der uitvinding voor doeleinden der tentoonstelling op de plaats, waar die gehouden wordt, of het gebruik der uitvinding gedurende het houden der tentoonstelling op eene andere plaats door een ander, door den uitvinder niet daartoe gemachtigd persoon, benadeelt niet het recht van den uitvinder of zijn rechtsopvolger om voorloopige bescherming en een octrooibrief voor de uitvinding te vragen en te verkrijgen, noch ook de geldigheid van den op die aanvraag verkregen octrooibrief, mits altijd de twee volgende voorwaarden in het oog zijn gehouden:

- a. de tentoonsteller moet, voordat hij zijne uitvinding tentoonstelt, aan den Commissaris schriftelijk kennis geven van zijn voornemen om dat te doen;
- b. zijne aanvraag om een octrooibrief moet vóór of binnen zes maanden na de opening der tentoonstelling worden ingediend.

52. De Regeering kan ten eenigen tijde van een octrooihouder vorderen, haar een model zijner uitvinding te leveren, tegen betaling der vervaardigingskosten waarvan het bedrag, in geval van dispuut, bepaald zal worden door arbiters.

De bestemming dezer modellen zal door de Regeering bepaald worden.

53. Indien iemand door jeugdigen leeftijd, krankzinnigheid of andere onbekwaamheid, niet in staat is om eene verklaring te doen of eene handeling te verrichten, die door deze wet of de uitvoeringsbepalingen wordt voorgeschreven, dan kan zijn voogd of curator,

of als geen van deze beiden er is, dan een persoon door het Hoog Gerechtshof aangesteld voor dat doel, op applicatie van iemand ten behoeve van den onbekwamen persoon, of op applicatie van eenen mede-belanghebbende, zulk eene verklaring en eene haar zoo na mogelijk komende verklaring afleggen of zulk eene handeling in den naam en ten behoeve van dien bedoelden persoon verrichten. Alle handelingen door zulk een vertegenwoordiger voor het doel van deze wet gedaan, zullen dezelfde kracht hebben alsof zij door den vertegenwoordiger zelf waren verricht.

54. Alle octrooien aangevraagd of uitgereikt voordat deze wet in werking treedt, zullen behandeld worden onder Wet 6, 1887.

55. Het zal een Gouvernements ambtenaar niet geoorloofd zijn als agent op te treden in eenige aanvraag of behandeling van octrooien.

56. Wet No. 12, 1897, (Octrooiwet) wordt hiermede herroepen.

57. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 Juli 1898.

SCHEDULEN.

A.

Ik, 1), van beroep
2), verklaar hierbij, dat ik
in het bezit ben van eene uitvinding voor
3), dat ik de eerste en
ware uitvinder daarvan ben; dat die uitvinding, voor
zoover ik weet en geloof, niet toegepast of gebruikt
wordt door eenen anderen persoon of andere personen;
en ik verzoek met verschuldigten eerbied, dat mij voor
gezegde uitvinding een octrooi worde verleend.
den dag
der maand van het het jaar onzes
Heeren. 4)

¹⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

²⁾ Vul in: beroep van uitvinder.

³⁾ Vul in: titel der uitvinding (b.v.b. "verbetering van naaimachines")

⁴⁾ Handteekening van den uitvinder.

B.

Ik, ¹⁾, van beroep
²⁾, verklaar hierbij, dat het
 wezen mijner uitvinding van ³⁾
 is als volgt: ⁴⁾
 Verklaard op heden den 18

-
- ¹⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.
²⁾ Vul in: beroep van uitvinder.
³⁾ Vul in: titel der uitvinding.
⁴⁾ Vul in: voorloopige beschrijving der uitvinding.

C.

Ik, ¹⁾
²⁾, van beroep
³⁾ verklaar hierbij, dat het ⁴⁾
 wezen mijner uitvinding van ⁴⁾
 en de wijze van uitvoering daarvan nauwkeurig en in
 bijzonderheden worden uiteengezet door de volgende
 beschrijving: ⁵⁾
⁶⁾

-
- ¹⁾ Vul in: titel der uitvinding.
²⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.
³⁾ Vul in: beroep van uitvinder.
⁴⁾ Vul in: titel van uitvinding.
⁵⁾ Vul in: volledige beschrijving.
⁶⁾ Vul in: de naanteekening van den uitvinder zelve.

D.

OCTROOI-AANVRAGE VOOR ¹⁾
 Ter algemeen naricht wordt hiermede bekend ge-
 maakt. dat ²⁾
 van beroep ³⁾, op den dag der
 maand 18, ten mijnen kantore heeft
 gedeponoord eene aanvraag voor een octrooi voor boven-
 genoemde uitvinding met bijbehorende beschrijving.
 Nademaal nu de gezegde ²⁾
 mij schriftelijk heeft kennis gegeven, dat hij met deze
 zijne aanvraag wenscht voort te gaan, heb ik bepaald,
 dat deze aanvraag en alle bezwaren daartegen zullen
 worden behandeld ten mijnen kantore op
 den dag der maand
 18, ten ure 's of zoo spoedig mogelijk
 daarna.

Ik roep daarom alle personen op, die er belang bij
 hebben zich te verzetten tegen het uitreiken van een

-
- ¹⁾ Vul in: titel der uitvinding.
²⁾ Vul in: naam en woonplaats van den aanvrager.
³⁾ Vul in: beroep van den aanvrager.

Nademaal de genoemde uitvinder met verschuldigen eerbied verzoekt heeft, dat hem, zijnen executeuren, administrateurs en rechtsverkrijgenden (hierna te noemen: den octrooihouder), een octrooibrief voor de uitsluitende exploitatie dier uitvinding moge worden uitgereikt;

Nademaal de genoemde uitvinder door en in zijne volledige beschrijving uitvoerig het wezen zijner uitvinding heeft beschreven, met inachtneming van onderstaande clausule;

Zoo wordt hiermede aan den gezegden octrooihouder het uitsluitend recht gegeven om gedurende den tijd van veertien jaren de gezegde uitvinding in dezen Staat te exploiteeren, gebruiken, aanwenden of verkoopen en er al het voordeel van te hebben.

Deze octrooibrief wordt verleend uit kracht van Wet No. 10, 1898, genaamd «de Octrooi-Wet,» en zal nietig zijn wanneer niet voldaan wordt aan eene der voorwaarden, waaraan volgens genoemde Wet, een octrooibrief is onderworpen en aan welke niet vervulling volgens genoemde Wet nietigheid is verbonden.

Verder zij nog bepaald, dat de rechten door den octrooibrief verleend, niet de mogelijkheid uitsluiten om aan anderen vergunning te verleenen.

Ter getuigenis waarvan het zegel van het Octrooi-kantoor hieraan is gehecht.

Pretoria.

Commissaris van Octrooien.

II.

OCTROOI-BRIEF VOOR

1).

Ter algemeen naricht wordt hiermede bekend gemaakt, dat
aan mij een verzoek heeft gericht om de beschrijving van bovengenoemde uitvinding te mogen veranderen bij wijze van
de bijzonderheden waarvan hieronder zijn vermeld.

Ik heb bepaald, dat dit verzoek en alle bezwaren daartegen zullen worden behandeld ten mijnen kantore op den dag der maand 18 , te uren middags, of zoo spoedig mogelijk daarna en ik roep daarom alle personen op, die er belang bij hebben zich te verzetten tegen het toestaan van dit verzoek om vóór genoemden datum van behandeling ten mijnen kantore te deponeren een

1) Vul in: titel der uitvinding.

2) Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

	£	s.	d.
Voor of bij verloop van den termijn van vijf jaren.....	100	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van 8 jaren.....	150	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van 11 jaren.....	200	0	0
Bij verlenging van den termijn van betaling volgens art. 29.....	10	0	0
Voor afschrift of uittreksel per bladzijde ..	0	4	0
Bij de kennisgeving van voornemen om voort te gaan met aanvraag volgens art. 12 ..	1	10	0
Verandering van beschrijving.....	10	6	
Voor het uitreiken van eene kennisgeving..	2	2	0
Elke inzage vóór registratie.....	0	1	0
Elke inzage na registratie.....	0	5	0
Inschrijving van overdracht of vergunning..	0	10	0
Certificaat daarvan.....	0	10	0

WET N°. 11, 1898,

op het Stoomwezen en het gebruik van Machinerie.

Goedgekeurd door den E. A. Tweeden Volksraad. bij artt. 620, 625 en 627 zijner notulen, dd. 27 Juni 1898 en door den E. A. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 838 zijner besluiten. dd. 18 Juli 1898.

I. STAATSTOEZICHT.

ARTIKEL 1. Alle vaste en vervoerbare stoomketels, stoomtoestellen, stoom- en andere machines en alle mechanische inrichtingen in de Zuid-Afrikaansche Republiek, staan onder toezicht van het Gouvernement.

Als stoomketels in den zin van deze Wet worden beschouwd alle toestellen, ingericht om uit eenige vloeistof stoom voort te brengen, welke eene grootere drukking dan die van den dampkring uitoefent.

2. Dit toezicht wordt uitgeoefend door Inspecteurs van het Stoomwezen, voerende den titel van «Stoomketel-Inspecteur,» door de Regeering aangesteld; deze Inspecteurs te handelen onder directie van den Staats-Mijnningenieur.

Alle machines en toestellen op de mijnen en industriele inrichtingen, waarop de Mijnregulaties van toepassing zijn, behalve de stoomketels en de machinerie direct door stoom gedreven, staan onder het toezicht van de Mijn-Inspecteurs, zooals in de Mijnregulaties omschreven.

De regeering kan, op voorstel van den Staats-Mijnningenieur bijzondere regelingen treffen aangaande het inspecteeren van de locomotieven bij publieke spoorwegen.

3. Alleen behoorlijk gequalificeerde Werktuigkundige Ingenieurs zullen, na overleg met den Staats-Mijnningenieur, door de Regeering als Stoomketel-Inspecteurs worden aangesteld.

4. De standplaats en werkkring van de Stoomketel-Inspecteurs zal door den Staats-Mijnningenieur worden bepaald en in de *Staatscourant* worden gepubliceerd.

II. VERGUNNING TOT HET IN WERKING HEBBEN VAN
STOOMKETELS.

5. Het is niemand geoorloofd een stoomketel in dezen Staat in werking te hebben zonder daartoe van den Stoomketel-Inspecteur vergunning te hebben verkregen zooals hieronder nader bepaald.

6. Ieder die een vergunning tot het in werking stellen van een stoomketel wenscht te verkrijgen, heeft de aanvraag daartoe te richten aan den Stoomketel-Inspecteur van het veld waar de stoomketel werken zal, overeenkomstig vorm aan diens kantoor gratis te bekomen.

7. De vergunning wordt niet verleend, dan nadat de stoomketel onderzocht en geperst is; alleen in bijzondere gevallen heeft de Stoomketel-Inspecteur het recht een voorloopige vergunning uit te reiken.

8. Op grond van het gehouden onderzoek zal de vergunning of geweigerd of onvoorwaardelijk uitgereikt worden of eindelijk zullen, bij voorwaardelijke vergunning de voorwaarden voorgeschreven worden.

Redenen tot weigering zijn :

- a. Wanneer het gebruiken van den stoomketel voor de omliggende perceelen, of voor het publiek in het algemeen eenigerlei belangrijken hinder, schade of gevaar kan opleveren.
- b. Wanneer de stoomketel niet van alle bij de Wet voorgeschreven toestellen voorzien is.
- c. Wanneer de onderzoeking of waterpersing, of beide onvoldoende uitkomst geven.

Het verleen van een vergunning voor een stoomketel opgesteld onder plaatsen waar menschen wonen, of zich ophouden, zal steeds geschieden onder bijzondere bepalingen omtrent inrichting en behandeling, welke door den Staats-Mijnningenieur moeten zijn bekrachtigd.

9. Tegen een afwijzend besluit of voorwaardelijke vergunning kunnen binnen 2 (twee) weken bezwaren worden ingediend bij den Staats-Mijnningenieur, die wanneer hij zulks noodig acht, onderzoek ter plaatse kan doen instellen door eene deskundige commissie.

De daaruit ontstaande onkosten komen ten laste van de klagende partij, wanneer de ingediende bezwaren ongegrond bevonden worden.

10. Wanneer een vaste stoomketel buiten de grenzen van een industriele inrichting gebracht wordt, houdt de vergunning op van kracht te zijn.

Voor verplaatsing van een vasten stoomketel binnen de genoemde grenzen, moet vooraf toestemming in verband met art 8a, van den betreffenden Stoomketel-Inspecteur verkregen worden.

Wanneer een vaste stoomketel in gebruik van een ander overgaat, zonder verplaatst te zijn, blijft de vergunning van kracht en wordt op naam van den volgende gebruiker overgeschreven.

III.—ALGEMEENE BEPALINGEN OMTRENT DE INRICHTING VAN STOOMKETELS.

11. De keuze van het materiaal, het bepalen van de sterkte zoowel als den aard van constructie en uitvoering der stoomketels blijft den vervaardiger overgelaten.

Wanneer daarin een strafbare fout blijkt te zijn, zoo is voor ketels, in het binnenland vervaardigd, de vervaardiger voor de daaruit voorspruitende gevolgen verantwoordelijk gedurende één jaar na de eerste onderzoeking; en wanneer het een ketel betreft, in het buitenland vervaardigd, heeft de Staats-Mijnningenieur, op voordracht van den Stoomketel-Inspecteur, het recht eene boete op te leggen, het bedrag van de waarde van den ketel niet te bovengaande, te betalen door den fabrikant of zijn agent, alvorens verdere invoer van zoodanige fabriek wordt toegestaan. Strafbare gebreken ontdekt na een jaar na de eerste onderzoeking zijn hiervan uitgezonderd.

12. Bij vaste stoomketels moet de laagste waterstand minstens 76 millimeters (3 Eng. duim) boven de hoogste plaats van de om of door den ketel gaande vuurkanalen liggen, en bij vervoerbare ketels zoo hoog boven de vuurlijn dat, ook met in aanmerking nemen van schommelingen, de hoogste door het vuur en de verwarmde gassen bestreken keteloppervlakte nog voldoende door water bedekt blijft.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op zoodanige vuurkanalen, waarbij het gloeiend worden van de met den stoom in aanraking zijnde ketelwanden niet te vreezen is, alsook niet op stoomketels, die uit kookbuizen van minder dan 10 centimeter (4 Eng. duim) binnenwerksche middellijn bestaan.

13. Van alle nieuw ingevoerde stoomketels moeten de mangaten een minimum doorsnede hebben van 280 bij 380 millimeter.

De Stoomketel-Inspecteur kan bij kleine stoomketels ter zijner beoordeeling, afwijking van dit voorschrift toelaten.

14. Iedere stoomketel moet van twee vertrouwbare voedingstoestellen voorzien zijn, die onafhankelijk van elkander in werking gesteld kunnen worden en die elk op zichzelf in staat zijn den stoomketel rijkelijk van water te bedienen. Een dezer beide voedingstoestellen

moet of een stoom- of machinepomp of een injector zijn. Meerdere tot een gemeenschappelijke werking verbonden stoomketels worden voor het doel van bovenstaande bepaling als één ketel beschouwd.

Voor stoomketels van minder dan 200 liter (44 gallons) inhoud is slechts één voedingstoestel noodig.

Op de plaats, waar de voedingsleiding in den stoomketel inkomt, moet het voedingstoestel van een zelfwerkende klepkast met kraan of afsluiter voorzien zijn, de laatste te plaatsen tusschen klepkast en ketel.

15. Aan iederen stoomketel moeten minstens twee vertrouwbare inrichtingen tot het waarnemen van den waterstand aangebracht zijn. Een dezer inrichtingen moet een waterpeilglas met doorblaaskranen zijn; worden proefkranen aangebracht, dan moet de onderste in het vlak van den laagstgeoorloofden waterstand aangebracht zijn.

Voor stoomketels van minder dan 200 liter (44 gallons) inhoud is slechts één waterpeilglas vereischt.

De voor den stoomketel geoorloofde laagste waterstand moet aan het waterpeilglas, alsook aan den ketelwand of het metselwerk, door een in het oog vallend merk worden aangeduid.

16. Alle stoomketels moeten van twee of meer vertrouwbare veiligheidskleppen voorzien zijn.

Een der veiligheidskleppen is afgesloten en alleen voor den gebruiker van den ketel toegankelijk.

Wanneer meerdere stoomketels een gemeenschappelijke stoomhouder hebben, waarvan zij niet afzonderlijk kunnen uitgesloten worden, dan zijn daarvoor twee veiligheidskleppen voldoende.

Voor stoomketels van minder dan 200 liter (44 gallons) inhoud en voor stoomtoestellen, dienende om daarin door middel van stoom te koken en voor zoover die niet met de buitenlucht direct verbonden zijn, is één veiligheidsklep voldoende.

17. De veiligheidskleppen moeten ten allen tijde gemakkelijk gelicht kunnen worden.

De belasting der veiligheidskleppen mag hoogstens zooveel zijn, dat wanneer de stoomspanning de voor den stoomketel vastgestelde grens bereikt, de stoom ontwijkt.

Veiligheidskleppen, waarbij de belasting met een gewicht of veer door middel van een hefboom plaats vindt, mogen slechts op zoodanige wijze belast worden, dat het gewicht of de veer op het uiterste einde van den hefboom werkt. Bij veiligheidskleppen, direct met veeren belast, mag de veer niet hooger gespannen zijn dan de voor den betreffenden stoomketel hoogst geoorloofde stoomspanning.

Bij locomobielen moet minstens een der veiligheidskleppen met een veer belast zijn.

18. Het is niet geoorloofd voor veiligheidskleppen gebruik te maken van gewichten, veeren of hefboomen, die niet door een Stoomketel-Inspecteur zijn goedgekeurd.

Overbelasting van veiligheidskleppen maakt den gebruiker van een stoomketel strafschuldig.

19. Elke stoomketel moet voorzien zijn van een toestel, waardoor watergebrek, onafhankelijk van persoonlijke waarneming wordt kenbaar gemaakt. Dit toestel kan zijn, òf een stoomfluit door een watervlotter werkende, òf een prop, waarin zich een metaal of een allooi bevindt, dat op een bepaalde temperatuur smelt.

20. Aan iederen stoomketel moet minstens één vertrouwbare manometer zijn aangebracht, op welks schaal de bepaalde maximum stoomspanning duidelijk gemerkt is, en welke manometer door den Stoomketel-Inspecteur moet zijn goedgekeurd.

De manometer moet direct met den stoomketel in verbinding staan en daarvan kunnen worden afgesloten.

21. Iedere stoomketel moet van een inrichting voorzien zijn, die den Inspecteur in staat stelt den controlemanometer aan te zetten; deze inrichting bestaat uit een afsluiter of kraan, voorzien van een flens van 40 m.M. diameter en 5 m.M. dikte, en moet zoo zijn aangebracht dat beide manometers gelijktijdig van uit dezelfde plaats gecontroleerd kunnen worden.

22. Iedere stoomketel moet voorzien zijn van een spuikraan of klep, aan te brengen aan het laagst gelegen vlak van den ketel, hetzij onmiddellijk, hetzij door middel van een metalen buis, echter niet in aanraking met het metselwerk.

23. Op iederen op te richten nieuwen stoomketel moet de naam van den vervaardiger, het loopende fabrieksnummer, het jaar van vervaardiging en de hoogste te gebruiken stoomspanning in atmosferen d.i. in kilogrammen op den vierkanten centimeter of Eng. ponden op den vierkanten Eng. duim, op gemakkelijk waarneembare wijze aangegeven zijn.

Verder moet elke stoomketel voorzien zijn van een koperen plaat groot $4'' \times 2\frac{1}{2}'' \times \frac{1}{3}''$ en bevestigd met $\frac{3}{8}''$ roodkoperen klinknagels aan het front van den ketel, op welke plaat door den Stoomketel-Inspecteur het officieele nummer, het jaartal van onderzoeking en de hoogste stoomspanning, welke gebezigd mag worden, op een duidelijke zichtbare wijze zal worden aangegeven.

IV.—INSPECTIES.

24. De Stoomketel-Inspecteurs hebben steeds vrijen toegang tot de plaatsen waar zich de stoomketels en machines bevinden, en de gebruikers zijn verplicht hen ten allen tijde toe te laten.

25. Ter uitoefening van het Staatstoezicht worden de stoomketels geregeld uitwendig en inwendig onderzocht, en aan waterpersing onderworpen.

Bij een uitwendige onderzoeking zal iedere storing in den voortgang van het werk zooveel mogelijk worden vermeden; bij een inwendige onderzoeking zal de stoomketel buiten werking gesteld worden.

26. Bij voorgenomen inwendige onderzoeking zal de Inspecteur, in overleg met den gebruiker, den inspectiedag zoodanig vaststellen, dat de belangen van den gebruiker daarbij zooveel mogelijk in het oog gehouden worden.

De gebruiker is verplicht te zorgen dat alle deelen van den stoomketel, zoowel in- als uitwendig, alsmede de den ketel omringende rookkanalen bij inspectie volkomen gereinigd zijn.

Wanneer een stoomketel voor de onderzoeking op den vastgestelden tijd door zijn gebruiker niet wordt gereed gehouden, heeft de betreffende Inspecteur het recht, het werken van den ketel tot nadere order te doen stoppen, tenzij bijzondere redenen of dringende oorzaken bestaan, waarom de ketel niet buiten werking gesteld is, ter beoordeeling van den Inspecteur.

27. De gebruiker van den stoomketel is verplicht den Inspecteur, op diens verlangen, de arbeiders en werktuigen die voor het onderhoud van den ketel steeds noodig zijn, kosteloos ter beschikking te stellen.

28. De ommetseling of bekleeding van een stoomketel moet, wanneer het onderzoek niet op andere wijze behoorlijk kan geschieden, op enkele te onderzoeken plaatsen of, wanneer zulks den Inspecteur noodzakelijk blijkt, geheel weggenomen worden.

29. De aan te wenden beproevingsspanning zal steeds 5 atmosfeeren meer bedragen dan de te veroorloven werkelijke stoomspanning; bij stoomketels echter werkende met minder spanning dan 5 atmosfeeren, het dubbele daarvan.

Onder werkelijke stoomspanning wordt verstaan het verschil tusschen de spanning van den stoom en de drukking van den dampkring.

30. Een op te richten stoomketel mag niet ingemetseld of bekleed worden alvorens de wettelijke onderzoeking en waterpersing heeft plaats gehad, tenzij met

speciale toestemming van den Stoomketel-inspecteur. Locomobielen kunnen van dit voorschrift vrijgesteld worden.

Wanneer de instelling of bekleeding van een in gebruik zijnden stoomketel, hetzij voor vernieuwing, hetzij voor reparatie van den ketel weggenomen is, mag dezelve niet weder aangebracht worden alvorens toestemming van den Stoomketel-inspecteur is verkregen.

31. Een stoomketel, die een jaar of langer buiten werking is geweest, mag niet weder gebruikt worden alvorens toestemming van den Stoomketel-inspecteur is verkregen.

32. Wordt bij de onderzoeking bevonden, dat een stoomketel niet langer met de oorspronkelijk bepaalde spanning met veiligheid kan werken, en weigert de gebruiker de noodige vernieuwing of reparaties aan te brengen, zoo zal de Stoomketel-inspecteur de hoogste spanning waaronder de ketel voortwerken kan opnieuw vaststellen en op de daartoe bestemde plaats op den stoomketel aangeven.

Indien een stoomketel bij het onderzoek zich in een toestand bevindt, die bij verder gebruik onmiddellijk gevaar kan opleveren, dan kan zulk een stoomketel door den Inspecteur voorloopig buiten dienst gesteld worden en mag zulk een stoomketel niet weder in werking gesteld worden alvorens hij behoorlijk hersteld en toestemming van den Inspecteur verkregen is.

33. Het resultaat van elke onderzoeking wordt ingeschreven in een voor dit doel bijgehouden boek, door den Stoomketel-inspecteur te verstrekken, dat steeds in de nabijheid des ketels, of op de mijnen aan het kantoor des Mijnbestuurders (mits de Mijnbestuurder in de nabijheid der mijn woont) aanwezig moet zijn. De voor den stoomketel verleende vergunning moet in dit boek bewaard blijven.

34. Aan de verordeningen door een Stoomketel-Inspecteur verstrekt, moet in alle gevallen gevolg worden gegeven; het staat evenwel den gebruiker van een stoomketel of machine vrij, in zooverre hij zich door de getroffen verordeningen bezwaard gevoelt, zich te beroepen op den Staats-Mijningenieur.

Voorkomende beroepen zullen door den Staats-Mijningenieur zoo spoedig mogelijk worden uitgemaakt, doordat of een dadelijke beslissing wordt getroffen, of eene deskundige Commissie tot een nieuwe onderzoeking en finale uitspraak door hem wordt benoemd. De bepalingen van art. 9, ten opzichte van de kosten van dit onderzoek zijn ook hier van toepassing.

V. KOSTEN VAN TOEZICHT OP STOOMKETELS.

35. Voor iederen stoomketel, hetzij gedurende het geheele, hetzij gedurende een gedeelte van het jaar in gebruik, zal een belasting geheven worden van £5 per jaar voor het door het Gouvernement uit te oefenen toezicht, onafhankelijk van het aantal gedurende dat jaar plaatsgevonden inspecties.

In gevallen, zooals bedoeld in art. 26 kan een bijzondere betaling van £2 voor extra kosten geëischt worden.

De plaats van betaling is ten kantore van den desbetreffenden Civielen Commissaris, den Mijncommissaris, Verantwoordelijken klerk of Landdrost.

Bij wanbetaling zal het verschuldigde geld volgens wet worden ingevorderd.

VI. MAATREGELEN BIJ ONGELUKKEN.

36. Wanneer in verband met het gebruik van een stoomketel of van eenigerlei mechanische inrichting, waarop deze wet van toepassing is, een ongeluk voorkomt, dat den dood of ernstige verwonding van een of meer personen ten gevolge heeft, zoo zal de gebruiker of zijn vertegenwoordiger onmiddellijk langs den snelst uitvoerbare weg, daarvan schriftelijke mededeeling doen aan den betreffenden Stoomketel-Inspecteur en aan den Publieken Aanklager der delverij of plaats, of aan den Veldkornet van het desbetreffende rechtsgebied of de wijk van het district, naar het geval is, onder gelijktijdige opgave van de nadere omstandigheden, die als oorzaak van het ongeluk kunnen beschouwd worden.

Bij ontploffing van een stoomketel mag vóór de aankomst van den Stoomketel-Inspecteur en zonder diens toestemming, aan de plaats van het ongeluk geene verandering worden aangebracht, tenzij zulks tot voorkoming van verdere ongelukken, tot het te voorschijn brengen van lijken, tot redding van menschen uit gevaar of tot het openhouden van het verkeer, onvermijdelijk is.

VII. DIVERSE BEPALINGEN.

37. De gebruiker van een stoomketel is verplicht binnen veertien dagen schriftelijk aan den betreffenden Stoomketel-Inspecteur kennis te geven:

- a. wanneer een stoomketel in het gebruik van een ander overgaat.
- b. wanneer een stoomketel geheel buiten gebruik gesteld wordt.
- c. wanneer een stoomketel verplaatst wordt. Bij stoomstraatwalsen, stoombrandspuiten, en locomobielen voor dorschen begezigd, behoeft

- alleen kennis gegeven te worden bij verplaatsing buiten het inspectieveld.
- d. wanneer een stoomketel tijdelijk buiten werking gesteld of daarna weder in dienst genomen wordt.
 - e. bij beschadiging van een stoomketel.
 - f. bij eenige belangrijke reparatie, zooals het verwisselen van de vlampijpen, het vernieuwen van den vuurhaard, het aanbrengen van nieuwe platen of lappen, het verwisselen van steunen, het afnemen der ommetseling of bekleeding en dergelijken.

38. Vervoerbare stoomketels staan onder het toezicht en de jurisdictie van den Stoomketel-Inspecteur en van de rechterlijke ambtenaren van de plaats waar ze in gebruik zijn.

Wordt zulk een stoomketel in een stad of dorp in werking gebracht, dan moet de gebruiker daartoe vooraf een permit aanvragen bij den betreffenden Landdrost, Resident-Vrederechter, Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk, naar het geval is, welke ambtenaar zich te overtuigen heeft, of de gebruiker in het bezit is van de bij de wet voorgeschreven vergunning en of het in werking stellen van den stoomketel op de voorgenomen plek, van politiewege kan worden toegestaan.

39. De gebruikers van stoomketels, stoommachines en mechanische inrichtingen, zowel buiten als op de mijnen, zijn verplicht den betreffenden Stoomketel-Inspecteur, op diens verzoek, van tijd tot tijd te voorzien van zoodanige opgaven en gegevens, als redelijkerwijze verlangd kunnen worden voor het doen van statistische informatie.

VIII. VERANTWOORDELIJKHEID.

40. De gebruiker van een stoomketel, stoomtoestel, stoommachine of mechanische inrichting, is verplicht er op te letten, dat de voorgeschreven veiligheidsinrichtingen in bruikbaren toestand onderhouden en doelmatig gebruikt worden, en dat wanneer aan een of andere inrichting eenigerlei gevaar bemerkt worden kan, dezelve terstond buiten werking wordt gesteld, en hij is verder strafrechterlijk verantwoordelijk voor elke overtreding van de bepalingen in deze wet, tenzij hij kan bewijzen, dat hij alle redelijke middelen te baat genomen heeft voor het doen uitvoeren van deze bepalingen, en behoorlijk kan aantoonen, aan wiens schuld de overtreding ligt.

Onder «gebruiker» in den zin van deze wet, wordt verstaan degene ten wiens behoeve de stoomketel,

stoommachine of mechanische inrichting wordt in werking gehouden; bij maatschappijen of syndicaten wordt de Hoofdopzichter of de persoon met het oppertoezicht van de werkzaamheden belast, als gebruiker beschouwd.

Bij afwezigheid van den gebruiker zal zijn vertegenwoordiger, als boven verantwoordelijk zijn.

IX. STRAFBEPALINGEN.

41. Overtredingen van de bepalingen dezer wet worden gestraft met eene geldboete tot een maximum van £75, of bij wanbetaling met gevangenisstraf van ten hoogste 6 maanden, met of zonder harden arbeid.

Indien bij het voorkomen van ongelukken aan te nemen is, dat moedwil, grove nalatigheid of onoplettendheid de oorzaak daarvan was, zal de Staatsprocureur het recht hebben de zaak te behandelen volgens de algemeene strafwet.

X. SLOTBEPALINGEN.

42. De Uitvoerende Raad zal indien noodig, na overleg met den Staats-Mijnningenieur, in het belang der openbare veiligheid nadere bepalingen aan deze wet kunnen toevoegen, onder nadere bekrachtiging van den EdAchtb. Volksraad in zijn eerstkomende zitting.

43. Een Stoomketel-Inspecteur zal ex-officio Vrederechter zijn voor zijn arbeidsveld.

44. Wet no. 3, 1896, wordt hierbij herroepen.

45. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1899.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 1 Augustus 1898.

WET N°. 12, 1898,

(MIJNREGULATIES).

Algemeene Voorschriften en Regulaties voor de bewerking van mijnen.

Goedgekeurd door den Ed. Achtb. Tweeden Volksraad bij art. 834 zijner natulen, dd. 26 Juli 1898 en door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 971 zijner besluiten, dd. 15 Aug. 1898, met de wilddrukkelijke bepaling dat de doorgravingen in art. 2 van Hoofdstuk 3 bedoeld, niet mogen geschieden in gronden gereserveerd onder art. 1261 van de besluiten van den Eersten Volksraad van 1896, die streng moeten gehandhaafd worden.

HOOFDSTUK I.

Staatstoezicht.

A. Alle mijnwerken in de Zuid-Afrikaansche Republiek, op geproclameerden zoowel als ongeproclameerden grond, staan onder het toezicht van het Gouvernement.

Onder dit toezicht staan ook de molens voor de reductie van ertsen, de inrichtingen voor de mechanische voorbereiding der ertsen, de inrichtingen voor scheidkundige behandeling der ertsen, de hoogovens (erts-smelterijen), alsmede waterdammen en watergeleidingen voor mijndoelinden.

B. Dit toezicht wordt uitgeoefend door den Staats-Mijnningénieur en door Mijninspecteurs, behoorlijk door de Regeering aangesteld; deze Inspecteurs te handelen onder den Staats-Mijnningénieur, die hun hunne plichten en hun arbeidsveld zal aanwijzen.

C. Stoomketels, en machines direct door stoom gedreven, zoowel onder- als bovengronds, zullen onder de controle van Gouvernements-Ketelinspecteurs staan, zooals omschreven bij de Wet op Stoomketels, terwijl alle andere machineriën en toestellen in en bij de mijnen onder het toezicht van de Mijninspecteurs zullen staan.

HOOFDSTUK II.

Beteekenis van woorden onder deze Wet.

A. Het woord »Mijn» zal beteekenen iedere bewerking van mineralen-deposita aan de oppervlakte, van de oppervlakte naar beneden en ondergronds, met alle daarbij behoorende inrichtingen en toestellen boven en onder den grond, mits ten doel bebbende om naar metalen en mineralen te prospecteeren of deze te winnen.

Mocht eenigerlei kwestie ontstaan of eenige bewerking al dan niet onder het woord «mijn» begrepen is,

zoo zal deze naar den Staats-Mijnningenieur verwezen worden, wiens beslissing finaal zal zijn.

B. Het woord «Rif» zal beteekenen een ader of bedding (laag) die mineralen, metalen of metaal-houdende ertsen bevat.

C. Het woord «Mineraal» zal insluiten alle stoffen die door mijnbewerkingen, met het doel om er winst uit te maken, uit de aarde verkregen kunnen worden.

D. Het woord «Veiligheidspijler» zal beteekenen elk gedeelte van een rif of mineraal-depositum dat onuitgegraven gelaten wordt voor ondersteuning en bescherming van voorwerpen boven den grond of van ondergrondsche mijnwerken.

E. Het woord «Schacht» zal beteekenen iedere vertikale of hellende weg of opening van de oppervlakte naar beneden, die voor hijschen, waterloozen, personenverkeer of luchtversching in verband met prospecteerwerk of mijnbewerkingen gebruikt wordt of kan worden.

Het woord «Tusschenschacht» (winze) zal beteekenen een ondergrondsche schacht, vertikaal of hellend.

F. Het woord «Steilhellend» in verband met schachten, tusschenschachten of andere ondergrondsche uitgravingen gebruikt, zal beteekenen eene helling van meer dan 45 graden ten opzichte van den horizon.

G. Het woord «Mijnwerken» (workings) zal insluiten alle uitgegravene deelen eener mijn, zoowel zij die verlaten zijn als die onder bewerking zijn.

Het woord «Ertsuitgraving» (stope) zal beteekenen een mijnwerk waar een sectie of een blok van het rif, die opengelegd is door middel van galerijen en verbindingsgangen, uitgehaald wordt.

H. Als «Eigenaar» eener mijn zal beschouwd worden eenig persoon of lichaam die de onmiddellijke houder of huurder van eene mijn of van een gedeelte daarvan is, en zal beschouwd worden niet in te sluiten een persoon of lichaam die alleenlijk een percentage (royalty) of huur van eene mijn trekt, of een eigenaar wiens mijn aan eenigerlei contract voor de bewerking er van onderworpen is, of die slechts de eigenaar van den grond is. Een pachter (tributor) van het recht tot bewerking van eene mijn of van een gedeelte daarvan zal aan deze wet onderworpen zijn even alsof hij een eigenaar is, doch dit zal nochtans geenszins den persoon of het lichaam aan wien hij pacht betaalt van eenige verantwoordelijkheid als eigenaar onder deze wet ontslaan.

Waar eene mijn door eene maatschappij of een syndicaat gehouden wordt, zal de Voorzitter (chairman) van zoodanige maatschappij of syndicaat beschouwd worden de eigenaar te zijn in termen van deze Wet.

I. Het woord «Agent» zal beteekenen de vertegenwoordiger van den eigenaar van eene mijn, maar

die niet de verantwoordelijke persoon onder deze Wet is voor de controle en het opzicht over en de directie van de mijn.

K. Het woord «Hoofdopzichter» (manager) zal beteekenen de persoon die geregistreerd is als de verantwoordelijke persoon onder deze Wet voor de controle en het opzicht over en de directie van de mijn.

L. Het woord «Mijnopzichter» (mine-overseer) zal beteekenen de persoon belast met het opzicht over alle ondergrondse mijnwerken, en handelende onder de directie van den Hoofdopzichter.

M. Het woord «Bovengrond-Voorman» (surface foreman) zal beteekenen de persoon belast met het opzicht over de bovengrondwerken eener mijn, en handelende onder de directie van den Hoofdopzichter.

N. Het woord «Ploegbaas» (shift-boss) zal beteekenen de persoon die gedurende een schoft het opzicht voert in een deel van of in al de ondergrondwerken eener mijn, handelende onder de instructies van den Mijnopzichter.

O. Het woord «Ploegvoorman» (ganger) zal beteekenen een persoon die het opzicht heeft over een ploeg werklieden in een of meer arbeidsplekken in of op eene mijn, maar hij mag geen schietarbeid leiden tenzij hij de houder is van een «certificaat voor schietarbeid».

P. Het woord «Machinery» zal beteekenen eenige inrichting of toestel, of eene samenstelling daarvan, die gebruikt kan worden voor het ontwikkelen, het ontvangen, het overbrengen of het omzetten van mechanische zoowel als physische (natuurlijke) kracht.

Q. Het woord «Machine» (engine) zal beteekenen een mechanische toestel, dat physische en mechanische kracht omzet, en die onder de controle is van een persoon.

R. De term «Ontploffbare Stof» zal beteekenen nitro-glycerine, dynamiet of eenig ander nitro-glycerinemengsel, schietkatoen, schietkruit, slaghoedjes en alle andere stoffen, hetzij gelijksoortig met de genoemde of niet, die bij de mijnbewerking gebruikt worden om een praktisch doel door ontploffing te bereiken.

HOOFDSTUK III.

escherming van de oppervlakte.

1. Waar mijnbewerkingen verzakkingen of gaten aan de oppervlakte veroorzaakt hebben, of waar die verwacht kunnen worden, moeten zoodanige plaatsen veilig omheind worden en moeten aldaar in het oog vallende borden geplaatst worden om het publiek daarvoor te waarschuwen.

2. Bij de bewerking van mijnen mogen voor

de veiligheid van de gronden, zooals aangegeven in het hoofdstuk der goudwet, ondermijnrechten betreffende, en van alle voorwerpen aan de oppervlakte, die in het belang van de persoonlijke veiligheid of het publiek verkeer moeten beschermd worden, wanneer en voor zoover deze niet verlegd of verplaatst kunnen worden, niet alleen de loodrecht daaronder gelegen riffen, kolenbeddingen of andere mineralen deposita niet uitgegraven worden, maar moeten deze nog op zoodanigen afstand van de grenzen daarvan blijven staan als de Mijninspecteur, onder nadere goedkeuring van den Staats-Mijnningénieur, zal bepalen.

De ondergrondsche doorgraving van zoodanige gronden door gangen van niet meer dan 2 meter ($6\frac{1}{2}$ voet) breedte tot het daarstellen van een verbinding van twee van elkander gescheiden mijnen of van deelen eener mijn, is slechts veroorloofd met uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur, en onder inachtneming van de door dezen voorgeschreven veiligheidsmaatregelen.

De geheele of gedeeltelijke uitgraving van bovengenoemde mineraalgronden in de gevallen, waarin het recht daartoe in termen van de goudwet verkregen wordt, is slechts veroorloofd met inachtneming der veiligheidsvoorschriften door den Staats-Mijnningénieur in ieder afzonderlijk geval te bepalen.

Een ondergrondsche verbindingsgang mag met toestemming van den Mijninspecteur, ook door den grond van anderen gedreven worden, wanneer dit voor een doelmatiger exploitatie eener mijn noodig is, maar steeds onder voorwaarde dat deze doorgraving de bewerking van zoodanigen grond niet hindert of belemmert; dat de tot zoodanige doorgraving recht verkrijgende voor alle daardoor veroorzaakte schade aansprakelijk is, en verder, dat alle daarbij in den mijngrond van anderen gevonden mineralen kosteloos aan de bezitters uitgekeerd worden.

Ieder persoon die niet aan de voorzieningen van dit artikel voldoet, zal buiten en behalve de aansprakelijkheid die hij onder eenige andere wet mag hebben, onderhevig zijn aan een boete van ten hoogste £500, of bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar met of zonder harden arbeid, of ook direct met gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar met of zonder harden arbeid.

3. Alle uitgravingen in strijd met de voorzieningen van het vorige artikel gemaakt, zullen onmiddellijk met lossen steen en debris of grond opgevuld worden door dengene die voor die uitgraving verantwoordelijk is, bij gebreke waarvan zij op kosten van den eigenaar der be-

treffende mijn van Gouvernementswege opgevuld zullen worden.

4. Indien eenig spoorweg- of stoomtramweg-terrein onwettig ondermijnd is, zal de eigenaar van de betreffende mijn, buiten en behalve de straf den Hoofdopzichter opgelegd, genoodzaakt zijn aan de Regeering de waarde van het onwettig uitgehaalde mineraal te betalen. De basis voor de berekening van de waarde van zoodanig mineraal zal de gemiddelde waarde van de opbrengst uit de mijn zijn gedurende de voorgaande 6 maanden.

5. Op kolenmijnen zullen, buiten en behalve de andere regulaties van deze Wet, ook nog de navolgende voorschriften in acht genomen moeten worden:

- a. Kolenafval mag niet opgehoopt worden op plekken waar scheuren of gaten aan de oppervlakte bestaan, of waarschijnlijk bestaat voor het ontstaan daarvan tengevolge van ondergrondse mijnbewerkingen.
- b. Geen uitgraving van steenkolen of een dergelijk mineraal, buiten de voor de exploitatie noodzakelijke galerijen, zal mogen gemaakt worden beneden eene ophooping van onverbrande, brandende of smeulende steenkool of anderen dergelijke afval.
- c. De Staats-Mijnningenieur, door bemiddeling van den Mijninspecteur, kan eene beperkte uithaling van steenkolen of dergelijk mineraal beneden kolen- of andere dergelijke afvalhoopen toestaan, wanneer hij meent, dat dit kan gedaan worden zonder gevaar voor de eigen of andere aangrenzende eigendommen. De toestemming daartoe zal worden aangevraagd door tusschenkomst van den Mijninspecteur.
- d. Uitgegraven grond, die voor goed ingezakt is, kan met aarde opgevuld worden en dan gebruikt worden als eene stortplek voor kolen en anderen afval, mits vooraf de toestemming van den Mijninspecteur daartoe verkregen is.
- e. Alle kolen-afval en bitumineuze rots moet op zoodanigen afstand van schacht-werken en gebouwen opgehoopt worden, dat het gevaar van brand tot een minimum beperkt is.
- f. Een eigenaar van eene kolenmijn zal verantwoordelijk zijn voor alle schade veroorzaakt door het in brand geraken van zijne afvalhoopen.
- g. In geval van ondergrondschen brand, of van eene gas-ontploffing in eene mijn, of wanneer ontplofbaar gas wordt waargenomen, moet dit terstond aan den Mijninspecteur gerapporteerd worden.

h. Iedere kolenmijn, die niet daarvan schriftelijk door den Mijninspecteur is vrijgesteld, moet voorzien zijn van ten minste ééne veiligheidslamp voor iedere twintig (20) werklieden ondergronds. Iedere ploegvoorman moet voorzien zijn van eene dezer lampen, die hij op zijn arbeidsplek voor gebruik gereed moet houden, ten einde ontvlambaar gas op te sporen.

6. Prospecteergreppels moeten zoodanig gemaakt worden, dat de aardmassa zoo gelijkmatig mogelijk, dansgewijze, naar beide zijden verdeeld wordt.

Greppels gelegen op onder exploitatie staande mijn-eigendommen, moeten weder, binnen zes maanden nadat zij gemaakt zijn, met grond of steenen opgevuld worden, met uitzondering van slechts die gedeelten waar een mineraal-depositum blootgelegd is. Deze greppels moeten, zoolang zij open blijven, veilig worden omheind en alzoo gehouden worden. Worden deze open greppels niet binnen een bepaalden tijd na straffe der overtreding opgevuld, zoo zal de Regeering het recht hebben zulks te doen op kosten van den eigenaar van den grond.

7. Wanneer, volgens de meening van den Mijninspecteur, in onbruik geraakte prospecteerwerken gevaarlijk zijn voor het leven, of het publiek verkeer in gevaar kunnen brengen, zoo kan hij bevelen, dat zij tot aan de oppervlakte met grond opgevuld worden of anders veilig omheind worden door den tegenwoordigen claimhouder of door den eigenaar van den grond.

Ingeval aldus bedoelde claims aan het Gouvernement vervallen zijn, of de grond als publieke delverij gesloten is, zal, wanneer gegronde klachten inkomen, de uitvoering dezer veiligheids-maatregelen door de Regeering geschieden.

8. De opening van iedere schacht of ingang tot eene mijn, die tijdelijk buiten gebruik is of slechts als luchtkanaal gebruikt wordt, en iedere toegang tot eene opene uitgraving, moeten veilig gemaakt en gehouden worden, zoodat niemand buiten zijne eigen schuld daarin kan vallen of dezelve kan binnentreden.

9. Bij de behandeling van goud- en andere ertsen, moet de onopzettelijke toegang tot het voor menschen en beesten schadelijke of giftige oplossingen bevattende water voor het publiek en voor vreemde beesten door doelmattige omheiningen verhinderd worden, en moet door borden, op geschikte plekken aangebracht, tegen het bezigen van dit water gewaarschuwd worden.

In geen geval mag water, dat zoodanige schadelijke oplossingen bevat, vrij wegloopen, zonder te voren onschadelijk gemaakt te zijn.

HOOFDSTUK IV.

Bescherming van Ondergrondwerken.

10. De opening aan den bovenkant en alle toegangen tusschen den boven- en onderkant van iedere vertikale of steilhellende schacht, tusschenschacht, put (sump) en rolgat (shoot of sliding-hole), die werkelijk in gebruik is, moeten behoorlijk worden afgesloten door een slagboom (barrier) of sluithek (gate), doch het tijdelijk wegnemen der afsluiting voor het doen van reparaties of ander werk zal nochtans niet verboden zijn mits doelmatige voorzorgsmaatregelen genomen worden om personen voor gevaar te behoeden.

11. Waar ondergrond-mijnwerken, zooals in het voorgaande artikel bedoeld, of steilhellende ertsuitgravingen direct uitmonden in een vervoergang, moet het verkeer op die plaatsen veilig gemaakt worden tegen eventueel nedervallende steenen of materiaal.

12. Alle ondergrondsche toegangen tot schachten, die tijdelijk of voor goed verlaten zijn, of tot eenige andere plekken, die niet in een veiligen toestand zijn, moeten veilig worden afgeheind over de geheele breedte van zoodanige toegangen, zoodat niemand dezelve anders dan moedwillig kan betreden.

13. Waar de natuurlijke aardlagen niet veilig zijn, moet iedere werk- of pomp-schacht, en iedere vervoergang, luchtkanaal of arbeidsplek veilig betimmerd, bemetseld of op andere wijze verzekerd worden, en moeten zij, zoolang zij in gebruik zijn, in veiligen toestand onderhouden worden.

Waar een arbeidsplek betimmerd wordt door de daarin werkende arbeiders, moet doelmatig timmerhout aan die arbeidsplek of op eene andere voor de werklieden geschikte plaats verschaft worden.

14. Gereedschappen, hout of losse voorwerpen mogen niet op zoodanigen afstand van den mond van, of anderen toegang tot een schacht of tusschenschacht, hetzij deze vertikaal of hellend is, nedergelegd of gelaten worden, dat het naar beneden vallen dezer voorwerpen daarvan het gevolg zijn kan.

15. Waar mijnwerken eene plaats naderen die eene gevaarlijke opzameling van water of schadelijke gassen zou kunnen bevatten, zal voortdurend, op een veiligen afstand naar voren een voldoende aantal boorgaten gehouden worden of andere voorzorgsmaatregelen genomen worden, om het gevaar van een plotseling doorbreken van zoodanig water of gassen te voorkomen.

16. Aan de binnenzijde van de grenslijnen van iedere mijn moeten veiligheidspijlers gelaten worden, wier breedte in kolenmijnen niet minder mag zijn dan 20

meter * en in metaalhoudende mijnen niet minder dan 10 meter, gemeten in eene richting rechtthoekig op de grenslijn.

Eene geringere breedte van deze veiligheidspijlers is slechts met de bijzondere schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur veroorloofd.

Deze grenspijlers zullen niet verzwakt, doorgegraven of afgewerkt worden, tenzij onder speciale overeenkomst tusschen de eigenaars van de betreffende aangrenzende mijnen en met de schriftelijke toestemming van den Staats-Mijningenieur, te worden verkregen door tusschenkomst van den Mijninspecteur.

HOOFDSTUK V.

Hijscharbeid.

A. HET OPHALEN EN NEDERLATEN VAN MINERAAL, ROTS, MATERIAAL OF WATER IN SCHACHTEN EN TUSSENSCHACHTEN.

17. Alle haspels (windassen, kaapstanders en dergelijken) in gebruik bij schachten en tusschenschachten moeten voorzien zijn van een stop-pen of luns of van eenige andere vertrouwbare inrichting tot vastzetten, en er moet voor gezorgd worden dat het aanhaken en het aflaken van emmers, mokken of andere dergelijke vervoermiddelen geschiedt zonder gevaar voor de werklieden.

18. Geschiedt het ophalen en nederlaten door middel van machines, dan moet een voldoende remtoestel aan iederen trommel aangebracht en in goede werkende orde gehouden worden. Dit remtoestel moet zoodanig ingericht zijn dat het, hetzij de machine in beweging of gestopt is, gemakkelijk en veilig door den machine-drijver, staande bij het aanzettoestel, gecontroleerd kan worden.

19. De verbinding tusschen touw en emmer, mok of ander dergelijk vervoermiddel, moet zoodanig zijn dat zij niet toevallig kan losraken.

20. Touwen voor ophalen en nederlaten gebruikt, moeten in goeden toestand en van goed maaksel zijn.

21. Wanneer gereedschappen, hout of andere materialen in eene schacht nedergelaten of opgehaald worden, moeten hunne boveinden wanneer die boven den rand van den emmer, mok of ander vervoermiddel uitsteken, op veilige wijze worden vastgemaakt aan het ophaaltouw of aan den beugel van zoodanig vervoermiddel.

22. Bij het zinken van schachten mag de emmer of ander vervoermiddel slechts gevuld worden tot omtrent eene handbreedte onder den rand.

* 1 meter = 39.² Engelsche duimen of 3.²⁸ Engelsche voeten.

† Engelsche voet = 0.³ meter.

Voordat de emmer of ander vervoermiddel het boven- of onderende van de schacht verlaat, zal zij door den werkmán, die daar opzicht heeft, in rust worden gesteld.

23. In geen geval zal een bak (cage) «skip,» mok of ander vervoermiddel direct nedergelaten worden tot aan den voet eener schacht, wanneer aldaar personen werkzaam zijn, maar moet ten minste 5 meter daarboven gestopt worden, totdat het sein tot het verder neerlaten door een der aldaar aanwezig zijnde zinkers gegeven is. Deze regel is niet van toepassing op schachten, waarin de zinkers op verstaanbaren afstand van den man boven zijn.

24. Als de Mijninspecteur het noodig acht, moet eene schacht, die men bezig is te zinken voorzien worden van eenen ladderweg, tenzij alle schietarbeid door electriciteit geschiedt. In schachten van meer dan 40 meter diepte, moeten de mokken tusschen leiders loopen, tenzij schriftelijk door den Mijninspecteur vrijstelling gegeven is.

25. Wanneer eene schacht geen afzonderlijken ladderweg heeft, waaronder de personen bezig met zinken beschutting kunnen vinden, gedurende het hijschen van rots, materiaal of water, moet eene voldoende beschutting verschaft worden door eene doelmatige bedekking.

In geval eene werk-schacht, tijdens den voortgang van den gewonen hijscharbeid dieper gezonken wordt, moeten de arbeiders op den bodem der schacht werkende, volledig beschermd worden door eene bedekking boven hen.

26. In vertikale schachten waar men met hijschbakken (cages) werkt, moet de bovenste laadplaats van iedere hijschafdeeling voorzien zijn van eene zelfsluitende bedekking, hek of hekken.

27. Op ieder schachtstation, waar de werklieden genoodzaakt zijn van de eene zijde der schacht naar de andere te gaan, moet voorzorg genomen worden dat zulks door hen kan gedaan worden zonder eene hijschafdeeling in of door te gaan; deze passage moet veilig afgeschoten zijn van deelen van machinerie die in beweging zijn.

28. Het betreden van eene hijschafdeeling eener schacht is verboden, behalve om op te gaan en neder te dalen en voor het doen van reparaties.

29. Geen andere hijscharbeid mag verricht worden, terwijl reparaties in de hijschafdeelingen uitgevoerd worden, dan wat voor deze reparaties noodig is.

30. Iedere hijschschacht, wanneer dieper dan 40 meter en niet schriftelijk door den Mijninspecteur vrijgesteld, zal voorzien moeten zijn van behoorlijke middelen om duidelijke en bepaalde seinen te wisselen tusschen het boven- en het onderende van de schacht en de onderscheidene in gebruik zijnde tusschenstations. Waar de toestanden dit vereischen, moet de bovenopening (bank)

der schacht eveneens met de machine-kamer met een doelmatig seinstoestel in verbinding staan.

31. De machinedrijver mag zijne machine niet eerder aanzetten, dan nadat hem daartoe een duidelijk sein gegeven is.

32. Het is alleen aan behoorlijk daartoe door den Hoofdopzichter of Mijnopzichter gemachtigde personen veroorloofd een sein te geven.

33. Voor het seinen zullen de volgende schachtseinen gebruikt worden:

- SLAG OF BEL. 1. *Ophalen*, wanneer machine stilstaat.
 » 1. *Stoppen*, wanneer machine in beweging.
 » 2. *Neerlaten*.
 » 3. *Personen zullen opgaan of afdalen*.
 » 3. *Tot Antwoord*. Personen mogen in den bak of ander vervoermiddel gaan.

In geen geval mag iemand in een bak of ander vervoermiddel gaan voordat het terugsein «3» is ontvangen.

De machine drijver zal, bij ontvangst van het sein 1 of 2, beteekenende ophalen of neerlaten van personen, minstens tien seconden wachten voordat hij begint te hijschen.

34. Bovenstaande lijst van seinen, in den vorm van eene duidelijke leesbare kennisgeving, geschilderd op een bord of op eene geëmailleerde plaat, hoog 0.⁵⁵ meter, en breed 0.⁵ meter, zal opgesteld worden in de machine-kamer, aan het boven- en aan het onder-einde der schacht, en op de tusschenstations van de schacht die in gebruik zijn.

35. Speciale seinen kunnen op eenige mijn gebruikt worden, mits zij door hun geluid of anderszins van de voorgaande lijst gemakkelijk te onderscheiden zijn en dezelve op geenerlei wijze belemmeren.

B. OPHALEN EN NEERLATEN VAN PERSONEN.

36. Het is slechts veroorloofd personen met behulp van machines op te halen of neer te laten, met de speciale toestemming van den Mijnspecteur, wanneer aan de navolgende voorschriften wordt voldaan:

- a. De hijschbok moet zoo hoog zijn, dat de afstand van de bovenste laadplaats tot den onderkant van het katrolwiel niet minder is dan 8 meter, en moet zoodanig geconstrueerd zijn dat er genoeg ruimte is voor de bakken of andere vervoermiddelen om vrij door te loopen ingeval van overwinden.

- b. De hijschtouwen moeten van staal zijn, van het beste fabriekaat, vrij van eenigerlei gebrek, en

moeten steeds een breeksterkte bezitten die voldoende zou voor minstens het zesvoudige der grootste belasting.

- c. Nieuwe hijschtouwen alsook de koppeling tusschen het touw en den bak, «skips» of ander vervoermiddel moeten zorgvuldig onderzocht en behoorlijk beproefd worden met betrekking tot hunne draagkracht, door een daartoe door den Hoofdopzichter gemachtigd bekwaam en betrouwbaar persoon, en mogen voor het gewone vervoer van werklieden in de schachten alleen gebruikt worden wanneer zij betrouwbaar gebleken zijn in den gewonen hijscharbeid. Het resultaat van bovengemeld onderzoek moet terstond opgeteekend worden in een boek dat speciaal daarvoor gehouden wordt op het kantoor bij de mijn. Dit boek zal eveneens de volgende bijzonderheden omtrent hijschtouwen, na den datum van inwerkingtreding dezer Wet in gebruik gesteld, bevatten:

Namen en adres van vervaardiger,
 Datums van vervaardiging en aankoop,
 Beschrijving en fabriikaat van touw,
 Datum waarop het touw in gebruik gesteld werd,
 Datums van inkorten en overkappen,
 Datums van beproevingen bij voorgekomen inkorting,
 Breeksterkte van draad bij herbeproeving,
 Datum wanneer touw buiten gebruik gesteld werd
 Lengte van touw in meters.
 Breedte en dikte van touw in millimeters.
 Aantal strengen,
 Aantal draden in elke streng,
 Doorsnede van draad in millimeter,
 Soort van kern,
 Breeksterkte van touw, in kilo's* of tonnen,
 Veilige werklust, in kilo's of tonnen,
 Gewicht per meter, in kilo's.

Dit boek moet de handteekening dragen van den persoon die voor de vereischte onderzoekingen verantwoordelijk is.

- . Bakken, «skips» of andere vervoermiddelen in vertikale of steilhellende schachten gebruikt, moeten een doelmatig dak of deksel hebben, en waar doenlijk, moeten de bakken bovendien voorzien zijn van eene goedgekeurde vanginrichting. De ingangen der bakken moeten voorzien zijn van deuren, opdat iemand, die zich daarin bevindt, niet bij vergissing met eenig lichaams-

* Kilo = 2.² Eng. lbs., avdp.

Eng. lb., avdp. = 0.⁴⁵ Kilo.

deel in aanraking kan komen met de betimmering of wanden van de schacht. De deuren moeten zoo geconstrueerd zijn dat zij niet vanzelf kunnen opengaan.

- c. Er moeten op de trommel der hijschmachine zoodanige uitstekende randen of horens, en ook wanneer de trommel kegel- of spiraalvormig is, zoodanige andere toestellen aangebracht zijn als noodig mogen zijn om het afglijden van het touw te verhinderen.
- f. Er mogen niet minder dan 3 omwindingen van het touw om de trommel zijn wanneer de bak of ander vervoermiddel op het laagste punt van de schacht is, van waaruit gheschen wordt. Het einde van het touw moet behoorlijk vastgemaakt zijn om een arm of om de as van de trommel.

- g. Aan iedere machine, voor het vervoer van werklieden dienende, moet een dieptemeter, boven en behalve de noodige teekens aan het touw, aangebracht zijn, die ten allen tijde duidelijk en nauwkeurig aan den machinedrijver op zijne plaats bij het aanzettoestel den stand van den bak of ander vervoermiddel in de schacht aanwijst, en die bovendien in schachten van meer dan 100 meter diepte een bel in de machiniekamer luidt wanneer het vervoermiddel 20 meter van de bovenste laadplaats af is. In gevallen van speciale machines, waar de gewone dieptemeter bovenvermeld, niet te gebruiken is, moet voor een ander vertrouwbaar middel om de diepte aan te wijzen, gezorgd worden.

- h. Een vertrouwbare spoedaanwijzer moet aan de hijschmachine aangebracht worden wanneer de Mijninspecteur zulks noodig acht.

Bij iedere hijschschacht of hijschmachine moet er het een of ander doeltreffend automatisch toestel aangebracht zijn, om overwinden van bakken of andere vervoermiddelen te verhinderen. Wanneer het hijschtoestel niet met het een of ander zelfwerkend middel om overwinden te betten kan worden voorzien, zal de bak of ander vervoermiddel, wanneer personen opgehaald worden, niet mogen opgeheschen worden met eene grootere snelheid dan van 5 kilometer per uur, na lat dezelve een punt in de schacht heeft bereikt dat door den Mijninspecteur zal worden bepaald.

37. Prospecteerschachten van niet meer dan 40 meter diepte, waar het hijschen door hand- of dier-

kracht geschiedt, zijn vrijgesteld van de voorschriften van het voorgaande artikel.

38. In schachten waar het ophalen en neerlaten van personen, in termen van art. 36 veroorloofd is, moeten de navolgende voorschriften stipt in acht genomen worden.

a. Een of meer dan een bevoegd persoon, daarmede door den Hoofdpzichter speciaal belast en wiens naam of wier namen door hem in het register ingeschreven moeten zijn, zullen zorgvuldig onderzoeken:

1. Ten minste eenmaal iederen dag, de hijschtouwen en hunne bevestiging aan de bakken en trommels, de remmen, dieptemeters, de bakken en hunne vang-inrichtingen, de katrolwielen en alle uitwendige deelen van het hijschtoestel van de goede werking waarvan de levensveiligheid afhangt.
2. Ten minste eenmaal iedere week, de leiders (guides) en de hijschafdeelingen in het algemeen, de seintoestellen en de uitwendige deelen van de hijschmachine.
3. Ten minste eenmaal per jaar, de hijschmachine, wat betreft de werkende orde van de inwendige deelen.
4. De hijschtouwen moeten minstens eenmaal per maand zoodanig schoongemaakt worden, dat een nauwkeurig onderzoek mogelijk is.

Een waar verslag van den uitslag van ieder bovenvermeld onderzoek moet zonder verzuim worden opgeschreven in een boek dat speciaal voor dat doel op de mijn moet worden gehouden, en zal moeten onderteekend worden door dengene, die de inspectie heeft verricht. Dit register zal ten allen tijde ter inspectie voor den Mijninspecteur toegankelijk zijn. Wordt als een gevolg van eenig zoodanig onderzoek eenigerlei zwakheid of gebrek ontdekt, waardoor lijf en leden in gevaar zouden kunnen komen, zoo moet het gebrek onmiddellijk aan den Hoofdpzichter gerapporteerd en verholpen worden, en alvorens dit geschied is mogen geene werklieden neergelaten of opgehaald worden.

- b. Zoodra een hijschtouw gebrekkig wordt zal het niet langer voor het vervoer van werklieden mogen gebruikt worden, tenzij het beschadigde gedeelte zich aan een der einden bevindt en afgesneden kan worden.
- c. Touwen, waaruit eenig gebrekkig deel uitgesneden is en waarvan de einden weder gesplitst zijn, en touwen die vroeger elders in gebruik geweest

- zijn, mogen niet gebruikt worden voor het ophalen en neerlaten van werklieden.
- d. Bij iedere mijn, waar personen opgehaald of neergelaten worden, moet ten minste één reservetouw van het gehalte bedoeld in art. 36b, steeds in voorraad gehouden worden, gereed voor gebruik
 - e. Bijzondere zorg moet door den Hoofdopzichter gedragen worden, om toegang tot de sein-draden te beletten aan een ieder die niet met het opzicht daarover belast is, en om te waken dat zij niet toevallig in beweging gebracht worden,
 - f. Gedurende het vervoer van personen, moet met het hijschen van mineralen en materialen in de schacht worden opgehouden, behalve wanneer eene afzonderlijke machine voor het ophalen en neerlaten van personen wordt gebruikt. De werklieden mogen geenerlei zware voorwerpen, vooral geene boren of ander gereedschap, met zich in den bak, «skip» of emmer medenemen, tenzij voor het doel van reparaties aan de schacht.
 - g. Niemand mag eene schacht op- of afgaan op den rand of den beugel van een skip of boven op een beladen «truck», «skip» of emmer. Het opgaan of neerdalen in gedeeltelijk beladen bakken «skips» of emmers is slechts veroorloofd aan personen belast met ondergrondwerkers, aan zinkers en aan werklieden, die bezig zijn met reparaties in de schacht. Dit is ook van toepassing op onbeschutte bakken, «skips» of emmers in vertikale of steilhellende schachten.
 - h. In geen geval mag terzelfdertijd een grooter getal personen in een bak of ander vervoermiddel worden vervoerd, dan geriefelijk en veilig daarin kan geplaatst worden.

Het aantal personen dat tegelijk in een bak of ander vervoermiddel mag worden vervoerd, zal bepaald worden door den Mijninspecteur en zal op iedere laadplaats aangeplakt gehouden worden.

- i. Niemand die in een bak of ander vervoermiddel op- of afgaat, mag van plaats daarin veranderen, terwijl het vervoermiddel in beweging is.
- k. Na iedere keer, dat hijschen voor reparaties of voor andere doeleinden gedurende meer dan een uur gestopt is, moet de bak of het andere vervoermiddel, alvorens eenig persoon daarin mag vervoerd worden, ten minste eenmaal de geheele diepte in het werkgedeelte van de schacht opgehaald en neergelaten worden, ten einde zich te vergewissen dat alles in goede werkende orde is.
- l. Terwijl personen opgehaald of neergelaten worden, mag de machinedrijver onder geene omstandig-

- heden de machine met grooter snelheid laten loopen dan vastgesteld werd, toen de toestemming op de machine voor dat doel te gebruiken verleend was, en hij zal zorg dragen dat schokken vermeden worden bij het aanzetten en stoppen der machine, en dat de bakken of andere vervoermiddelen bij de stop plaatsen geleidelijk zacht neergezet worden.
- m.* Bij iedere schacht of schachtstation, waar personen geregeld vervoerd worden, zullen de seinen voor het ophalen of neerlaten van personen alleen mogen gegeven worden door bevoegde werklieden boven en onder (banksmen and onsets), die verantwoordelijk zijn voor het nakomen van de regels in artt. 38*f*, 38*g*, 38*h*, par. 1, en 38*k* aangegeven, en dat de juiste seinen worden gegeven en dat de deuren van de bakken goed vastge- maakt zijn.

C. VERVOER OVER ONDERGRONDWEGEN.

39. Elke zelfwerkende hellende ondergrondsche ver- voerweg zal, wanneer hij langer dan 50 meter is, voor- zien moeten zijn van een of ander middel om duidelijke seinen tusschen de stopplaatsen te wisselen.

Op iederen ondergrondweg voor machinaal vervoer moet eene seininrichting zijn, waardoor uit elk punt van zoodanigen weg, duidelijke seinen aan de machine- drijver kunnen gegeven worden.

Langs zelfwerkende of machinaalwerkende onder- grond-vervoerwegen, waar aan personen toegelaten wordt te loopen, moeten op afstanden van niet meer dan 10 meter, wijkplaatsen (manholes) worden aangelegd wan- neer er niet ruim voldoende breedte is voor een persoon om tusschen de loopende mijnwagens en den wand van den vervoergang te staan.

Iedere wijkplaats (manhole) zal ten allen tijde moe- ten vrij gehouden worden.

D. VERVOER BOVENGRONDS.

40. Waar een tramweg in hetzelfde vlak een spoor- weg of stoomtram kruist, moet een seinman met eene roode vlag op den kruisweg geplaatst worden, om per- sonen voor de nadering van tramwagens te waarschuwen en om te voorkomen dat zoodanige wagens den spoorweg passeeren terwijl er een trein nadert.

Een tramwagen of trein van wagens mag niet met een grooter snelheid dan van 7 kilometer per uur over zoodanige kruising rijden.

HOOFDSTUK VI.

Personenverkeerswegen en Ladderwegen.

41. Er zal niemand in eene mijn worden werkzaam gesteld of voor dat doel in eene mijn mogen aanwezig

zijn, tenzij er minstens twee schachten of uitwegen naar de oppervlakte zijn, waarmede elk onder bewerking staand rif of mineraalbedding in de mijn eene verbinding van minstens 1 meter breedte en 1 meter hoogte moet hebben, zoodat zoodanige schachten of uitwegen afzonderlijke middelen tot in- en uitgang zullen vormen en bereikbaar zijn voor alle in de mijn werkende personen, hetzij de schachten of uitwegen aan dezelfde mijn of wel aan meer dan eene mijn behooren.

Zoodanige schachten of uitwegen mogen bovengronds niet in een en hetzelfde schachthuis uitkomen, en mogen op geen enkel punt nader bij elkander komen dan 10 meter.

42. Wanneer de twee uitwegen in hun geheel of gedeeltelijk, niet tot dezelfde mijn behooren, zullen de Hoofdropzichters van de respectieve mijnen verantwoordelijk zijn voor het in goede orde onderhouden van den uitgang, of van het gedeelte daarvan, in hunne eigen mijn, en mocht zich eenig beletsel in zoodanigen uitweg voordoen, of iets in de mijn gebeuren ten gevolge waarvan de veiligheid van den uitweg in gevaar wordt gebracht, zoo zal zulks terstond aan den Hoofdropzichter of Hoofdropzichters van de betreffende andere mijn of mijnen worden bericht. Mocht een of beide uitwegen geheel of gedeeltelijk in eene verlaten mijn of mijnen gelegen zijn, zoo zal of zullen de Hoofdropzichter of Hoofdropzichters van de onder bewerking zijnde mijn of mijnen, gezamenlijk en afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor het behoorlijk in orde houden en herstellen van zoodanigen uitweg of uitwegen.

Er zullen aan iedere bovenbedoelde schacht of uitweg doelmatige inrichtingen worden gemaakt, en steeds gereed voor gebruik worden gehouden, om de werklieden in staat te stellen de mijn in te gaan of er uit te komen,

43. De voorgaande bepalingen betreffende twee schachten of uitwegen zullen niet van toepassing zijn:

- a. Waar eene nieuwe mijn geopend wordt, op een of ander mijnwerk, ten doel hebbende eene verbinding te maken tusschen 2 of meer schachten, of op mijnwerken voor het zoeken naar, of blootleggen van mineralen.
- b. op eene geopende mijn, wanneer deze daarvan schriftelijk door den Staats-Mijningenieur is vrijgesteld,
- c. op eene mijn, terwijl men daar bezig is eene schacht te zinken, of een uitweg te maken of waarin eene der schachten of uitwegen tijdelijk onbruikbaar geworden is voor de personen in de mijn geëmployeerd, mits van wege de Hoofdropzichter alle mogelijke pogingen in het werk gesteld worden om de zaak in orde te brengen.

44. Op iedere geopende mijn waar men over

eenkomstig de voorschriften van het voorgaande artikel, toestemming heeft verkregen om eene enkele schacht te gebruiken als het eenige middel van in- en uitgang voor de ondergronds werkende personen, moet zoodanige schacht voorzien zijn van een behoorlijken ladderweg.

45. In ladderwegen van meer dan 20 meter diepte, en meer dan 70 graden helling uit het horizontale hebbende, moet voor rustplaatsen (bordessen) op geschikte afstanden van elkander worden gezorgd, maar in vertikale schachten mogen die bordessen niet op meer dan 10 meter afstand van elkander zijn.

De ladders mogen niet op eene grootere helling dan van 80 graden worden gesteld, en moeten zoo geplaatst zijn dat de trapgaten van de bordessen daardoor bedekt worden.

46. Onder bijzondere omstandigheden mogen, met de schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur, de ladders vertikaal gesteld zijn.

47. Alle ladders in mijnen gebruikt, moeten voldoende sterk gebouwd zijn en moeten stevig aan de betimmering of de zijden van de schachten bevestigd en in goeden toestand onderhouden worden.

Het opstellen der ladders in de schachten in overhangenden stand is verboden.

48. De ladders moeten minstens een meter boven den mond der schacht en boven ieder bordes daarin, uitsteken of anders moeten op die plaatsen stevige handvatsels worden aangebracht.

49. Waar eene afdeeling van eene schacht als een voetweg gebruikt wordt, moet zij veilig afgeschoten zijn van de andere afdeelingen.

50. In alle mijnen waar het ophalen of neerlaten van personen, door middel van machinerie verboden is, mogen alleen die wegen voor het opgaan en neerdalen gebruikt worden, die voor dat doel speciaal zijn aangewezen.

Het gebruiken van andere schachten of schachtafdeelingen als een middel van in- of uitgang is alleen geoorloofd aan die personen, die belast zijn met het doen van inspecties of reparaties.

51. Het is verboden gereedschappen of losse materialen op een ladderweg in vertikale of steil-hellende schachten, of in tusschenschachten mede te dragen.

HOOFDSTUK VII.

Ventilatie.

52. Iedere mijn moet voortdurend van een voldoende toevoer van versche lucht voorzien worden.

Voor iederen ondergronds werkenden persoon moet niet minder dan 2 kubieke meter versche lucht per

minuut aan de inname worden aangevoerd, en zooveel meer als de omstandigheden mogen vereischen.

Mocht de Mijnspecteur het noodig oordeelen, zoo zal een register van de hoeveelheden door de mijn circuleerende lucht worden gehouden.

53. De stroom versche lucht moet, waar noodig, doelmatig verdeeld worden, en naar en langs elke arbeidsplek door de geheele mijn in voldoende hoeveelheden geleid worden om den rook van ontplofbare stoffen of andere nadeelige gassen onschadelijk te maken en weg te voeren, zoodat alle arbeidsplekken en personen-vervoerwegen in een geschikten toestand zijn voor menschen om daarin te werken en te rijden.

54. Alle deuren die de ventilatie bevorderen of op eenigerlei wijze daarop invloed uitoefenen, moeten zoo gesteld zijn dat zij van zelf sluiten.

55. Ondergrond-werken, vooral schachten, putten en tusschenschachten, die gedurende eenigen tijd buiten gebruik geweest zijn, moeten voordat zij weder gebruikt zullen worden, met een licht onderzocht worden (wanneer deze ondergrondwerken gevonden worden in kolnmijnen zal daartoe gebruik gemaakt moeten worden van veiligheidslampen) om zich te vergewissen dat geen bedorven lucht of andere schadelijke gassen zich daar hebben verzameld, en geen werkman mag zich nabij zoodanige plaatsen begeven, voordat zij in een geschikten toestand zijn om daarin te werken of daarin te rijden.

HOOFDSTUK VIII.

Verlichting.

56. Gedurende de werkuren moeten vaste lichten zijn aangebracht op alle stations van vertikale en hellende schachten, tusschenschachten en vervoerwegen, die in gebruik zijn, alsook op alle stopplaatsen in galerijen, waar hijsch-arbeid of vervoer door middel van machinerie wordt verricht, en ook des nachts op alle arbeidsplekken bovengronds.

57. Alle plaatsen waar hijsch-, drijf-, pomp- of andere machinerie is opgesteld, in de nabijheid waarvan personen werken of zich bewegen, en die niet op zoodanige wijze zijn omheind, dat het voor niemand mogelijk is om zonder opzet met die machinerie in aanraking te komen, moeten tijdens het werken zoodanig verlicht zijn, dat de bewegende deelen der machinerie duidelijk kunnen onderscheiden worden.

58. Niemand zal zonder een licht in een onverlicht gedeelte van eene mijn mogen rondloopen.

HOOFDSTUK IX

Ontploffbare stoffen.

A. OPBERGING VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

59. De op eene mijn benoodigde ontploffbare stoffen mogen binnen de grenzen van het eigendom worden opgeborgen.

60. De vergunning tot het oprichten van eene bergplaats voor ontploffbare stoffen binnen de grenzen van een mijn-eigendom moet van den Mijninspecteur verkregen worden, en er mogen op eene mijn geene ontploffbare stoffen bewaard worden, voordat zoodanige toestemming is verkregen.

61. Voor vergunning om eene bergplaats voor ontploffbare stoffen op te richten op gronden waar deze wet niet van toepassing is, moet de aanvraag geschieden bij den Inspecteur van Ontploffbare Stoffen.

62. Op mijngronden zullen er 2 klassen van bergplaatsen zijn, namelijk: «Magazijnen voor ontploffbare stoffen», die meer dan 2500 Kilo, maar niet meer dan 12500 Kilo krachtig ontploffbare stoffen kunnen bevatten, en «voorraadkamers voor ontploffbare stoffen», die hoogstens 2500 Kilo krachtig ontploffbare stoffen kunnen bevatten.

63. Twee of meer «magazijnen» of «voorraadkamers» voor ontploffbare stoffen mogen, met toestemming van den Mijninspecteur op één mijneigendom worden opgericht of gebouwd, maar hunne onderlinge afstand mag niet minder zijn dan 30 meter.

64. De aanvraag voor vergunning om op een mijn-eigendom eene bergplaats (magazijn of voorraadkamer) voor ontploffbare stoffen op te richten, moet aan den Mijninspecteur worden gericht, en moet vergezeld gaan van plannen in duplo, aantoonende de plaatsing der bergplaats, ten opzichte van de grenzen van het eigendom en van arbeidsplekken, gebouwen, publieke wegen en spoorwegen, wanneer in de nabijheid aanwezig, en moet ook daarbijgaan de teekening der voorgestelde bergplaats en de specificatie van het voor het bouwen daarvoor te gebruiken materiaal. Eene copie van zoodanig plan of plannen en specificatie zal na verleening der aangevraagde vergunning in het kantoor van den Mijninspecteur worden behouden, de andere copie met de aanteekening van goedkeuring door den Mijninspecteur daarop geschreven, zal aan den applicant worden teruggegeven.

65. De vergunning tot het oprichten van een «magazijn» of «voorraadkamer» voor ontploffbare stoffen zal alleen verleend worden wanneer aan de navolgende voorschriften wordt voldaan:

- a. Bovengrondsche magazijnen moeten minstens 500 meter, en in den grond ingegraven magazijnen minstens 200 meter verwijderd zijn van de naaste woning, werken publieke wegen, spoorwegen en eenige grenslijn van het betreffende eigendom.

Een kortere afstand is slechts met de bijzondere toestemming van den Staats-Mijnningenieur toegelaten, die daarbij rekening houdt met de plaatselijke omstandigheden en met de hoeveelheid der in het magazijn op te slaan ontplofbare stoffen.

- b. « Voorraadkamers voor ontplofbare stoffen » zullen minstens 100 meter moeten verwijderd zijn van af eenigerlei woning, werken, publieke wegen, spoorwegen en eenige grenslijn van het betreffende eigendom.
- c. In gevallen, waar het niet mogelijk is den in de voorgaande clause gemelden regel betreffende den afstand aan te houden, kunnen eene of meer ondergrondsche voorraadkamers voor ontplofbare stoffen aangelegd worden, maar moeten deze op zoodanigen afstand van verkeerswegen of arbeidsplekken verwijderd blijven, als de mijninspecteur zal bepalen.
- d. Bovengrondsche magazijnen en voorraadkamers zijn de zoodanige, die op de oppervlakte zijn opgericht. In den grond ingegraven magazijnen zijn uithollingen van af de oppervlakte in de zijde van een heuvel of in den vlakken grond of waarin de bergkamer onder de oppervlakte is, wordende toegang daarheen verkregen, hetzij door middel van eene open ingraving, hetzij door een hellenden weg.
- e. Bij het bouwen en de oprichting van magazijnen en voorraadkamers zal slechts het lichtste en meest geschikte, verkrijgbare materiaal voor de wanden en het dak mogen gebezigd worden.
- Massief gewelfde daken zijn in het bijzonder verboden.
- f. Een bovengrondsche of een in den grond ingegraven magazijn of voorraadkamer mag geen vensterramen hebben, het vereischte licht zal moeten worden verkregen door de geopende deur.
- g. Het magazijn of de voorraadkamer moet minstens 2 meter schoon van vloer tot zoldering zijn.
- h. Een magazijn of voorraadkamer zal ten minste twee afscheidingen bevatten: de eene het portaal genaamd, hetwelk toegankelijk is van buiten af en gebruikt wordt voor het inbrengen en afleveren van ontplofbare stoffen; de andere, de bergkamer genaamd, welke alleen toegankelijk is van uit het

portaal en gebruik wordt voor het opbergen der ontplofbare stoffen.

- i. De buitendeur van het portaal moet naar buiten openen en beslagen zijn met plaatijzer, ongeveer 3 millimeter dik en voorzien zijn van een goed slot.

De deur tusschen het portaal en de bergkamer zal van hout zijn, naar binnen draaiende en voorzien zijn van een goed slot.

- k. De afscheidingen van een magazijn of voorraadkamer zullen behoorlijk geventileerd zijn door middel van ventilators, met gekken (met den wind draaiende kappen) in het dak, of goed beschermde ventilatie-gaten in de gevels. De hoogste temperatuur in de bergkamer mag niet hooger zijn dan 35 gr. C. (95 gr. Fahrenheit).

- l. De zoldering zoowel als de binnenwanden van een magazijn of voorraadkamer moeten met hout beschoten zijn; tusschen deze beschieting en den wand moet ongeveer 8 centimeters tusschenruimte zijn.

De vloer moet zijn van hout van voldoende zwaarte en van onderen goed geventileerd; hij zal ook voorzien worden van een goeden waterafvoer om het droogblijven van het magazijn of de voorraadkamer te verzekeren.

Daken van gegalvaniseerd ijzer moeten van onderen dicht tegen aan het ijzer met hout beschoten zijn.

- m. Alle nagels, verbindingen, sloten, sleutels en verder toebehooren binnen in het magazijn of voorraadkamer zullen van hout, messing of koper moeten zijn,

- n. Al het buitenhout en ijzerwerk, alsook het dak zullen rood geverfd zijn.

- o. De buitendeur zal het opschrift «ontplofbare stoffen (explosives)» in duidelijke witte letters daarop geschilderd hebben.

De voorgevel zal voorzien zijn van een daaraan bevestigde plaat dragende het registratienummer van het magazijn of de voorraadkamer hetwelk verstrekt zal worden door den Mijninspecteur.

- p. Het magazijn of de voorraadkamer zal voorzien moeten zijn van een betrouwbare bliksem-afleider, gesteund op een vertikale paal, welke vrij van het gebouw moet staan, maar niet verder dan 0.5 meter van een der gevels verwijderd en minstens 2 meter boven het hoogste punt van het magazijn of de voorraadkamer zal uitsteken.

Deze bliksem-afleider moet geleid zijn naar een goede aardplaat, gelegen buiten den aarden damwal.

- q. Een bovengronds of een in den grond ingegraven magazijn of voorraadkamer zal van buiten door een aarden damwal omringd moeten zijn, en de voet van het binnentalud daarvan zal minstens een meter van de muren van het gebouw verwijderd zijn. Deze aarden damwal moet op ieder zijde een natuurlijk talud hebben en van boven 1 meter breed en zoo hoog als het hoogste punt van het dak van het gebouw zijn.
- r. De doorgang door den aarden damwal naar den voorgrond van een magazijn of voorraadkamer moet voorzien zijn van een sterk gebouwden poort, die gesloten moet gehouden worden.
De toegang tot een magazijn of voorraadkamer moet of in een gebroken lijn zijn of de deur moet van buiten beschermd zijn door een voorspringenden aarden damwal die den toegang geheel beschut.
- s. Een copie van de regulaties voor de opberging, uitreiking en het vervoer van ontplofbare stoffen zal aan den binnenkant van den buitendeur van iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen geplakt worden.
- t. Een betrouwbare thermometer moet in de bergkamer van iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen aanwezig zijn.

66. Er zal door het Gouvernement een fooi van £5 geheven worden, voor het onderzoeken en goedkeuren van een bergplaats voor ontplofbare stoffen door den Mijnspecteur, en een jaarlijksche belasting van £1 voor het toezicht op de bergplaats.

67. In een bergplaats voor ontplofbare stoffen mag men geen licht brengen.

Het licht in een onderaardsche bergplaats voor ontplofbare stoffen benodigd, zal worden verkregen door een lamp buiten de deur der bergplaats gesteld. Zoonpanige lamp moet behoorlijk beschermd zijn.

68. De ontplofbare stoffen zullen in regelmatige lagen en niet hooger dan 6 kisten op elkander, worden opgeborgen; onder iedere laag zullen twee houten latten gelegd worden om de wrijving bij het verzetten te verminderen.

69. Niet meer dan 50 kilo dynamiet of andere krachtige ontplofbare stoffen mag op één plaats in of omtrent eene mijn tegelijkertijd bewaard of gehouden worden, behalve in een geregistreeerde «voorraadkamer» of «magazijn» voor ontplofbare stoffen.

70. Waar bovengronds de hoeveelheid ontplofbare stoffen slechts 50 kilo of minder is, moeten die in veilige en stevig houten kisten bewaard worden, die op een afstand van niet minder dan 30 meters mogen

geplaatst worden van eenig aan ontbranding onderhevig voorwerp, of van een oven, stoomketel, in- of uitgang van eene mijn of van een gezonken wordende schacht.

71. Schietkruit mag niet opgeborgen worden in dezelfde afdeeling van een bergplaats met krachtig ontplofbare stoffen, maar moet bewaard worden in een afzonderlijk vertrek, dat zijn eigen toegang heeft van uit het portaal der bergplaats.

72. De op den grond der bergplaats verstrooide deelen van ontplofbare stoffen, moeten zorgvuldig opgenomen en op eene opene plaats op veiligen afstand door verbranding of eenige andere wijze vernietigd worden.

73. Slaghoedjes (Detonators) mogen niet in dezelfde bergplaats opgeborgen worden met eenige andere ontplofbare stoffen. Eene hoeveelheid van meer dan 1000 stuks, zullen alleen opgeborgen mogen worden in een voor dat doel speciaal afgescheiden gebouw.

74. Waar binnen den aarden damwal van een bergplaats voor ontplofbare stoffen, een berghok voor slaghoedjes (detonators) is gebouwd, moet er tusschen beide bergplaatsen eene tusschenruimte van ongeveer 2 meter gelaten worden; de muur van het berghok, die het naast bij de bergplaats is, moet minstens 0.5 meter dik, en van solide constructie zijn.

De deur van ieder berghok voor slaghoedjes, zal sterk gebouwd zijn, voorzien van een goed slot en een opschrift slaghoedjes (detonators) moet daarop geschilderd zijn.

75. Ieder niet daartoe gemachtigd persoon in de onmiddellijke nabijheid van een bergplaats voor ontplofbare stoffen zich ophoudende, is onderhevig aan vervolging.

B. ONTVANGST EN UITREIKING VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

76. Iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen zal onder toezicht zijn van een met dien aard van ontplofbare stoffen vertrouwd persoon, die verantwoordelijk zijn zal voor de behoorlijke ontvangst, opberging en uitreiking der ontplofbare stoffen en die in een voor dat doel ingericht en in de bergplaats gehouden boek alle bijzonderheden van de verschillende ontvangsten en afleveringen zal opteekenen.

Hij zal geen andere dan in goede orde en conditie zijnde ontplofbare stoffen mogen in ontvangst nemen of uitreiken.

77. Geen ontplofbare stoffen zullen uit een bergplaats worden afgegeven, tenzij op een schriftelijke order van een daartoe gemachtigd persoon.

Niet meer dan de waarschijnlijk voor één dag benodigde hoeveelheid ontplofbare stoffen zal voor iedere arbeidsplek worden uitgereikt.

78. De ploeg-voormannen mogen op hunne arbeidsplekken geen ontplofbare stoffen gebruiken, die hun niet verstrekt zijn van de bergplaats van de mijn waar zij geëmployeerd zijn.

De dagelijksche uitgifte van ontplofbare stoffen aan iederen ploegvoorman moet duidelijk en nauwkeurig opgeteekend worden.

79. De werklieden mogen zonder permissie van den Hoofdopzichter of Mijnopzichter geen ontplofbare stoffen buiten de mijn wegvoeren, waar zij ten gebruike verstrekt zijn.

80. Bevroren dynamiet en andere nitro-glycerine-preparaten mogen niet in dien toestand uitgerekend worden, maar moeten eerst in een matig warme plaats boven of onder den grond ontdooid worden.

Het ontdooven van bevroren nitroglycerine-preparaten mag niet gedaan worden door ze nabij een vuur of een stoomketel te zetten, noch in een plaats die warmer is of worden kan dan door de onbekte hand kan worden verdragen.

81. Bij het openen van kisten met ontplofbare stoffen mogen alleen houten, messingen of koperen werktuigen worden gebruikt, tenzij de kisten dicht geschroefd zijn, in welk geval een ijzeren schroevendraaier mag gebruikt worden om de schroeven uit te draaien, doch voor geen ander doel.

82. De persoon, met het toezicht over de bergplaats belast, moet beletten dat iemand rookende de bergplaats binnengaat of in het bezit is van voorwerpen, die brand zouden kunnen veroorzaken.

C. VERVOER VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

83. In geen geval mogen slaghoedjes (detonators) in hetzelfde voertuig vervoerd, of in dezelfde kist of korf gedragen worden met dynamiet of andere nitroglycerine-mengsels.

84. Er moet behoorlijk kennis gegeven worden aan den machine-drijver, den man boven (banksman) en onder (onsetter) onmiddellijk voordat ontplofbare stoffen door middel van machinerie in een schacht vervoerd zullen worden.

85. De machine-drijver zal den hijschbak of ander vervoermiddel, ontplofbare stoffen bevattende, zachtjes neerlaten of ophalen, en deze mogen alleen door den behoorlijk daartoe gemachtigden persoon in het bedoelde vervoermiddel gezet of daaruit genomen worden.

86. Het zal iemand, die ontplofbare stoffen draagt, niet geoorloofd zijn te rooken of strijkvuurhoutjes bij zich te hebben, noch mag hij zelf een licht dragen; ondergronds zal hij worden voorafgegaan door

een persoon met een licht, wiens plicht zijn zal om behoorlijk voor de nadering van ontplofbare stoffen te waarschuwen.

HOOFDSTUK X.

Schietarbeid.

87. Niemand zal eenigerlei schietarbeid in of bij eene mijn mogen uitvoeren, tenzij hij in het bezit is van een «certificaat voor schietarbeid» ondertcekkend door den Hoofdopzichter van die of van een andere mijn in dezen Staat en gecontrasigneerd door den Mijninspecteur. Zoodanig certificaat zal zijn in den door den Staats-Mijnningenieur voorgeschreven vorm en kan op het kantoor van den Mijninspecteur verkregen worden.

Aan personen die van het buitenland komen en voldoende bewijzen kunnen overleggen dat zij bekwaam zijn tot het verrichten van schietarbeid, zal door den Mijninspecteur voorloopige schietcertificaten kunnen worden uitgereikt, geldend voor een maand. Op zulk een certificaat zal een zegel ter waarde van 5s. geplakt worden.

Wanneer een houder verklaart zijn certificaat verloren te hebben, kan de Hoofdopzichter op de bovenaangegeven wijze een nieuw uitreiken, hetwelk onderworpen is aan nieuwe contrasignatie van den Mijninspecteur en nieuw zegelrecht ad vijf shillings. Op zoodanig certificaat moet in duidelijke letters het woord «duplicaat» geschreven worden.

88. Op iedere arbeidsplek waar schietarbeid uitgevoerd wordt, moet de voorman van iedere ploeg een persoon zijn, die een «certificaat voor schietarbeid» houdt, en zal deze toezien dat de regulaties voor schietarbeid, zooals hierna omschreven, worden in acht genomen.

89. In geval een ploeg werklieden zoo groot is, dat een ploegvoorman niet in staat is behoorlijk den schietarbeid te leiden, moet zoodanige ploeg in 2 of meer partijen gedeeld worden, elk staande onder een ervaren mijnwerker met een «certificaat voor schietarbeid.»

90. Bij het klaarmaken der ladingen, het laden der boorgaten en het aansteken der lonten mag een persoon, die een certificaat voor schietarbeid houdt, worden bijgestaan door bekwame, vertrouwbare blanken of kleurlingen, die dan onder zijn direct toezicht moeten werken, maar hij zal persoonlijk verantwoordelijk zijn voor ieder ongeluk ontstaande door hun onkunde, gebrek aan ervaring of nalatigheid.

De uitdrukking «kleurling» zal beteekenen en in-

sluiten iederen Afrikaanschen of Aziatischen inboorling of eenig ander gekleurd persoon.

91. Het is de bijzondere plicht van den ploegvoorman om toetezien dat iedereen onder hem werkende bekend is met het gevaar aan de overtreding van par. 93*l*, 93*m* en 93*n* verbonden.

92. Ieder houder van een «certificat voor schietarbeid» die zich door een blanke of kleurling, die niet volkomen vertrouwd is met de behandeling en het gebruik van ontplofbare stoffen laat assisteeran, of die niet behoortlijk de regulaties in acht neemt waaronder het certificaat verleend is, is onderhevig aan schorsing of intrekking van zijn certificaat door den Mijnspecteur.

93. De ploegvoormannen, zijn persoonlijk verantwoordelijk voor de goede en behoortlijke inachtneming der volgende regulaties:

- a. De ontplofbare stoffen moeten in eene drooge plaats op een veiligen afstand van de arbeidsplekken en in een goede stevige houten kist, van slot en sleutel voorzien, worden bewaard. Op het deksel der kist of tegen de muur daarboven op een bord moet in duideljk leesbare letters het woord «ontplofbare stoffen (explosives)» geschilderd zijn. Deze kist moet gesloten blijven, en de ploegvoorman zal den sleutel van de kist houden en die alleen openen wanneer hij ontplofbare stoffen daarin zet of er uit neemt.

Geen andere materialen, werktuigen of gereedschappen mogen in een kist geplaatst worden waarin ontplofbare stoffen zijn.

De slaghoedjes (detonators) moeten afgescheiden gehouden worden in een gesloten kist, op veiligen afstand van de kist met de ontplofbare stoffen.

- b. Een onbeschermd licht mag niet op den deksel van een kist geplaatst worden, waarin ontplofbare stoffen of slaghoedjes (detonators) zijn.
- c. Alle lichten moeten op een veiligen afstand weggezct worden, voordat een kist met ontplofbare stoffen geopend wordt en ook gedurende het klaarmaken der ladingen.
- d. Het is een ieder verboden onder het behandelen van ontplofbare stoffen of slaghoedjes (detonators) te rooken.
- e. Ontplofbare stoffen van eenigerlei soort mogen alleen in den vorm van patronen gebruikt worden.
- f. Bij het schieten met dynamiet of andere krachtig ontplofbare stoffen zal de lont met aangehechten slaghoedje (detonator) eerst kort voor het gebruik in de zoogenaamde voorpatroon (primer cartridge) worden ingestoken.

- g.* Voor het laden of aanvullen van de gaten voor schietarbeid mag niemand een ijzeren of stalen prikker of aanstamper gebruiken en de ontplofbare stof mag niet met geweld in een gat van onvoldoende grootte worden ingeperst.
- h.* Als aanvullend materiaal voor ladingen dynamiet of andere krachtig ontplofbare stoffen mag slechts los ingestort zand, zachte klei los aangestampt, of water gebruikt worden.
- i.* Vóór het aansteken moet in iedere richting door het roepen van «vuur» of «fire» gewaarschuwd worden en alle toegangen tot de betreffende arbeidsplek moeten bewaakt worden om te verhinderen dat iemand onder het vuren onopzettelijk daarbij kan komen.
- k.* Het aantal schoten welke afgaan, behalve in geval van elektrische aansteking, moeten geteld worden door minstens twee personen, waarvan een de ploegvoorman is of de mijnwerker die de lading aangestoken heeft. Wanneer zij niet beiden zeker zijn dat al de schoten zijn afgegaan, zal, voor een tijdperk van 30 minuten na het aansteken der lanten, niemand naar de arbeidsplek mogen gaan, en wanneer zoodanige onafgegane schoten bij het verwisselen van ploeg voorvallen, zal de ploegvoorman, die het schot aanstak, terstond gevaarborden (rood met «gevaar [danger]» in witte letters daarop geverfd) opzetten, om onopzettelijken toegang tot zoodanig mijnwerk te verhinderen, en zal hij terstond het geweigerde schot of schoten benevens alle andere aandacht vereischende omstandigheden aan den mijnopzichter en aan den voorman van de volgende ploeg rapporteeren; de verantwoordelijkheid om den voorman van de volgende ploeg te waarschuwen rust op den ploegvoorman die de schoten aansteekt. Wanneer de schoten door electriciteit worden aangestoken, mag de plek onmiddellijk weder betreden worden, nadat de ploegvoorman den kabel van de batterij losgemaakt heeft.
- l.* De ontplofbare stof mag niet uit een eenmaal geladen gat uitgehaald worden; het aanvulsel mag slechts zooveel losgemaakt worden als noodig is, om een geweigerd schot aan te steken.
- m.* Het is streng verboden gaten of gedeelten van gaten die zijn blijven staan, dieper te boren, tenzij met zekerheid bekend is dat zij vroeger niet met ontplofbare stoffen zijn geladen geweest.
- n.* Aan gaten die geboord worden nabij gaten waarvan de lading geweigerd heeft te ontploffen, moet

- een zoodanige richting gegeven worden dat zij niet daarmede in aanraking kunnen komen.
- o. De ploegvoorman moet iederen onder hem werkende kleurling-boorman den juisten stand en richting van het te boren gat aanwijzen, en moet toezien dat hij daarvan niet afwijkt.
 - p. Alvorens bij den aanvang van den schoft of na het schieten met werken te beginnen, moet de voorman van de ploeg het eerste de arbeidsplek betreden, en hij mag, voordat hij het veilig acht, geen werkman toestaan daar heen te gaan behalve degenen die door hem benodigd zijn om de plaats veilig te maken.
 - γ. Voordat met het boren van een gat begonnen wordt, moet eerst alle losse en losgeraakte rots en grond van het oppervlak der arbeidsplek worden verwijderd.

HOOFDSTUK XI.

Machinerie.

94. Stoomketels, machines en alle andere machineriën op eene mijn zullen onder het toezicht zijn van een bekwaam werktuigkundig ingenieur.

95. Een persoon belast met het opzicht over eenige machine of machinerie die voor de veiligheid van lijf en leden bestendig opzicht vereischt, mag tijdens zijn werkschoft om geen reden hoegenaamd zich daarvan verwijderen of ophouden, voortdurend opzicht over zoodanige machine of machinerie uit te oefenen, tenzij hij eerst door de bevoegde autoriteit daarvan ontheven en door een bevoegd persoon afgelost is; men zal ook zoodanig persoon niet langer dan 12 uren per dag laten werken.

96. Alle open machinerie die, wanneer in beweging, gevaarlijk voor menschen zijn kan, moet veilig afgeheind worden zoodat onopzettelijke toegang daartoe onmogelijk is.

97. De in de dichte nabijheid van in beweging zijnde machinerie zich ophoudende personen mogen geen loshangende kleederen aan hebben.

98. Het is verboden om in beweging zijnde deelen van machinerie met de hand te oliën, schoon te maken of te repareren.

99. Het is verboden drijfriemen op te leggen of aftemen tijdens de machinerie in beweging is, tenzij een of ander toestel gebruikt wordt waardoor het gevaar aan zoodanige handeling verbonden, weggenomen is.

100. Electriche machinerie en alle electriche geleiders moeten zoodanig geplaatst en beschermd worden, dat niemand onopzettelijk daarmede in aanraking kan

komen, of daardoor, of ten gevolge daarvan, letsel kan bekomen.

101. Er moeten op geschikte plaatsen kennisgevingen worden opgesteld om personen te waarschuwen, zonder machtiging, geen electriche machinerie, toestellen of geleiders van welken aard ook aan te raken.

102. Ieder werkman zal stipt de in dit Hoofdstuk bedoelde veiligheids-maatregelen in acht nemen, en ingeval hij iets opmerkt dat gevaarlijk voor lijf en leden of voor de werking der machinerie zou kunnen zijn, zoo zal hij ten spoedigste den persoon waarschuwen die met het toezicht daarover belast is.

103. Het is verboden zonder machtiging in de schachthuizen, zoowel als in andere plaatsen waar machineriën of stoomketels opgesteld zijn, in te gaan.

Een kennisgeving dienaangaande moet aan alle toegangen worden opgesteld.

HOOFDSTUK XII.

Certificaat voor Machine-drijvers.

104. Ieder persoon onder zijn toezicht hebbende een hijschmachine, die gebruikt wordt voor het ophalen en neerlaten in een schacht van personen, of voor het voorttrekken van personen langs een machinalen vervoerweg, moet in het bezit zijn van een machinedrijvers-certificaat van bekwaamheid, dat hij, wanneer in dienst zijnde in zijn machinekamer zal ophangen.

Geen «kleurling» zal een machinedrijvers-certificaat van bekwaamheid kunnen houden.

105. Machinedrijvers-certificaten zullen verstrekt worden onder de bepalingen der volgende regulaties:

a. De applicant voor een certificaat zal betreffende zijn praktische kennis van de werking van alle klassen hijschmachines, stoomketels en andere machinerie bij het hijschen gebruikt of in betrekking daarmede staande, geëxamineerd worden.

Applicants kunnen, op hun eigen verzoek, speciaal geëxamineerd worden in electricch hijschwerk en, wanneer in dit speciale examen geslaagd, zal zulks op het aan den applicant uitgereikte certificaat aangetoond worden.

b. De applicant moet aan de Commissie van Examinatoren voldoende bewijs leveren:

1. Van zijn deugdelijk karakter;
2. Dat hij op den datum van examen niet jonger dan 20 jaren is;
3. Dat noch zijn gezicht noch zijn gehoor gebrekkig is en dat hij niet onderhevig is aan eenigerlei andere geestelijke of lichamelijke kwaal die een

nadeeligen invloed zou kunnen hebben op de goede vervulling zijner plichten.

4. Dat hij minstens gedurende één jaar het toezicht gevoerd heeft over eene machine of machines bij het gewone hijschen van mineralen gebruikt.
- c. Iedere applicant voor een certificaat moet aan den Staats-Mijningenieur ten minste 14 dagen vooraf kennis geven van zijn voornemen om zich op eene gewone zitting van de Commissie van Examinatoren te laten examineeren. Zoodanige kennisgeving te zijn in den door den Staats-Mijningenieur voorgeschreven vorm, die verkrijgbaar zal zijn op het kantoor van den Mijninspecteur.
- d. De examens zullen gehouden worden op zulke tijden en plaatsen en op zoodanige wijze als de Staats-Mijningenieur van tijd tot tijd zal voorschrijven.
- e. De Commissie van Examinatoren zal bestaan uit 5 van tijd tot tijd door den Staats-Mijningenieur te benoemen personen.

De Voorzitter der Commissie zal een Gouvernements-Ketelinspecteur zijn.

De andere 4 leden der Commissie zullen zijn: een machine-drijver en een werktuigkundig ingenieur, voorgesteld door de meerderheid der machine-drijvers van het betrokken inspectieveld; een Hoofdopzichter en een werktuigkundig ingenieur of een machine-drijver, voorgesteld door de meerderheid der Hoofdopzichters van mijnen van het betrokken inspectieveld.

Mocht er verschil van opinie ontstaan in eenigerlei zaak het examineeren van een candidaat betreffende, zoo zal daarin beslist worden door de meerderheid van stemmen van de Examinatoren.

Het honorarium van een lid der Commissie zal £3 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn 5 shillings per uur.

De Commissie zal een Secretaris benoemen, die notulen zal houden van de verhandelingen in hunne vergaderingen, en deze aan den Staats-Mijningenieur zal opzenden.

- f. De Staats-Mijningenieur zal aan iederen applicant die behoorlijk door de Commissie van Examinatoren gerapporteerd is, dat hij het vereischte examen voldoende heeft afgelegd, een machine-drijvers-certificaat van bekwaamheid uitreiken. Dit certificaat zal zijn in den door den Staats-Mijningenieur van tijd tot tijd te bepalen vorm.
- g. Een machine-drijvers certificaat, gehouden door een persoon die van grove onoplettendheid of nalatigheid in dienst of van enig wangedrag beschuldigd wordt, waardoor de behoorlijke na-

koming zijner plichten benadeeld kan worden, kan door den Mijninspecteur, na overleg met den Stoomketelinspecteur, geschorst of ingetrokken worden. De machine-drijver zal echter het recht hebben tegen zoodanig besluit aan den Staats-Mijnningenieur te appelleeren.

- h. Alle fooien door de applicanten te betalen voor het examen en voor een certificaat zullen op zulke wijze en op zulke plaats betaald moeten worden als de Staats-Mijnningenieur van tijd tot tijd zal bepalen.

De fooi te betalen voor examen voor certificaat van bekwaamheid, zal £2 10s. niet te bovengaan Copie van certificaat 10s.

- i. Wanneer een applicant door middel van valsche getuigschriften een certificaat van bekwaamheid poogt te verkrijgen, zal hij niet weder voor een examen toegelaten worden.

Mocht een applicant een zoodanig certificaat onder valsche voorwendsels verkregen hebben, zoo zal dit door den Staats-Mijnningenieur ingetrokken worden, en zal hij nooit weder een machine-drijver-certificaat in dezen Staat nog a houden.

HOOFDSTUK XIII.

Mijnplannen.

106. Een generaal plan van den grond (plaats, mijnpacht, claims of andere eigendommen) die tot de mijn behoort, of een ware copie van zoodanig plan moet op iedere mijn gehouden worden, aantoonende de grenzen van den mineraalgrond, de uitkroppingen zoo-wel als de helling en de werkelijke richting van het rif of de riffen of de andere mineraaldeposita, alle open werken aan de oppervlakte, schachtopeningen, boorgaten, gebouwen, waterloopen, reservoirs, tailings-bewaarplaatsen, publieke wegen, spoorwegen, stoomtram-wegen en alle andere voorwerpen aan de oppervlakte, op de veiligheid waarvan tegen ondergraving moet gelet worden.

Deze opmeting moet aan den waren meridiaan worden vastgelegd en, waar zulks doenlijk is, moet zij worden verbonden met de co-ordinaten van de trigonometrische opmeting van de onmiddellijk daar omliggende gronden, welke co-ordinaten verkregen kunnen worden aan het kantoor van den Staats-Mijnningenieur.

Ten aanzien van kleine mijnen waar minder dan 200 arbeiders gemiddeld ondergronds werkzaam zijn, zal de Mijninspecteur de macht hebben, naar omstandigheden, vergemakkelijkingen in de nakoming van bovenstaande bepalingen toe te staan.

107. Behalve het generale plan in het voorgaande artikel bedoeld, moet de Hoofdopzichter in het kantoor van de mijnen een Ondergrond-Werkplan, of een ware copie daarvan houden, dat duidelijk alle mijnwerken, opgemeten tot niet meer dan 6 maanden vóór datum, aantoonst. De Mijninspecteur kan evenwel toestemming geven om dit plan in langeren tijdperken te voltooien, wanneer minder dan 100 arbeiders ondergronds werkzaam zijn.

108. Het Departement van den Staat-Mijnningénieur zal de plannen in de artikelen 106 en 107 genoemd, aannemen, door wien zij ook vervaardigd zijn mogen, zoolang zij gemaakt zijn overeenkomstig de gepubliceerde « Instructies voor Mijnopmeters in de Zuid-Afr. Republiek ».

109. De Mijnopmeters die door het Gouvernement zijn toegelaten zullen verantwoordelijk zijn voor de juistheid van hunne opmetingen en plannen, terwijl de verantwoordelijkheid voor de juistheid van opmetingen en plannen door een ander persoon gemaakt, zal berusten bij den Hoofdopzichter die zoodanige plannen aan het Departement van den Staats-Mijnningénieur inzendt.

110. Het zal niemand geoorloofd zijn als « Mijnopmeter » of « Surveyor » een onder deze wet vereischt plan te onderteekenen, tenzij hij door het Gouvernement als Mijnopmeter is toegelaten.

111. Ondergrond-opmetingen moeten aangesloten worden aan den waren meridiaan, en moeten met de bovengrond-opmetingen worden verbonden ten einde ten allen tijde de betrekkelijke ligging der ondergrondwerken ten opzichte van de grenzen van den mijngrond aan te toonen (zie art. 16), als ook ten opzichte van alle voorwerpen aan de oppervlakte, zooals spoorwegen, gebouwen, enz., voor de veiligheid waarvan « veiligheidspijlers » moeten blijven staan (zie art. 2).

112. Op de ondergrondsplannen moeten alle gebouwen van de oppervlakte en andere voorwerpen voor de veiligheid waarvan zorg gedragen moet worden, aangeeteekend zijn. Bijzonder duidelijk moeten deze plannen alle uitgravingen, galerijen en gangen daarmede in verbinding, aantoonen, benevens verschuivingen van de aardlagen, en de algemeene richting van de rissen of mineraal-deposita, met derzelver helling op verschillende punten, alsook de hoogten van alle schachtopeningen, boorgaten en ondergrondsche merkteekeus der opmeting, en daarenboven de vertikale diepten van schachten en boorgaten; in het bijzonder zullen op het plan aangeteekend worden de diepten waarop de mineraal-deposita ondersneden werden.

113. Alle merkteekeus of stations van ondergrond-

opmetingen moeten behoorlijk gemerkt worden, en zorg moet gedragen worden om ze met het oog op latere opmetingen, te bewaren, vooral in de galerijen en de meestgevoerde mijnwerken.

114. Alle merkteekens of stations van ondergrond-opmetingen moeten op het werkplan worden aange-teekend, en de datum der opmeting moet op het laatste merkteeken of eind-station van iedere opmeting worden vermeld.

115. Wanneer diepten of hoogten worden aange-teekend moet de *perpendiculaire* diepte of hoogte worden gegeven, en op het plan naast de merkteekens worden geschreven. Wanneer ook hellende diepten worden gegeven, moet zulks duidelijk bij elk getal worden aangemerkt.

116. Het generale plan (bedoeld in art 106) van iederen mijngrond moet geteekend worden op een schaal van 1:1000, 1:2500 of 1:5000, en het werkplan (bedoeld in art. 107) op een schaal van 1:250, 1: 500 of 1:1000. naarmate de bewerkte grond van kleiner of grooter omvang is.

117. De Hoodopzichters van mijnen moeten een ware copie van de plannen van de mijn bij den Mijn-inspecteur inleveren, en moeten, op zijn verzoek, daarop binnen een maand tijd, den vooruitgang in de mijn-werken tot op datum bijteekenen.

Geene copieën van de in dit Hoofdstuk bedoelde plan-nen noch eenigerlei informaties dienaangaande zullen aan het publiek gegeven worden, en zullen zoodanige plannen ook niet voor het publiek ter inzage zijn zonder de toestemming van den Hoofdopzichter der mijn.

118. Wanneer een mijn of een gedcelte daarvan ver-laten wordt, moet het werkplan eerst tot op datum voltooid worden.

Gelijkerwijs moeten alle ondergrond-werken eerst worden opgemeten voordat zij ontoegankelijk worden.

119. Mocht de Hoofdopzichter eener mijn in gebreke blijven om nauwkeurige plannen zooals in dit Hoofdstuk voorgeschreven, te houden, of mocht hij nalaten den Mijninspecteur van ware copieën van zoodanige plannen of hunne bijwerkingen volgens deze regulaties te voor-zien, zoo zal de Mijninspecteur de macht hebben zoo-danig plan of plannen van de mijn te doen maken of bijwerken op kosten van den eigenaar der mijn.

120. De Hoofdopzichter van eene mijn die een ge-deelte van een mijnplan achterhoudt, of een der mijn werken verbergt, of wetens die mijnplannen onnauwkeurig laat maken of blijven, is onderhevig aan eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf, voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

121. De Staats-Miningenieur kan in elk geval waar

hij dit noodig acht, een controle-opmeting laten uitvoeren door een gekwalificeerd persoon. De kosten van die opmeting zullen gedragen worden door den eigenaar der mijn, maar alleen in geval de opmeting zooals op het plan aangetoond, de grenzen der in de Instructie voor Mijnopmeters veroorloofde fouten overschrijdt.

HOOFDSTUK XIV.

Opgaven van mijnen en metallurgische inrichtingen, voor statistische doeleinden,

122. De Hoofdopzichter van eene mijn en de eigenaar of Hoofdopzichter (manager) eener inrichting voor de behandeling van ertsen door mechanisch, scheikundig of smeltproces, zijn verplicht, zoodra de eigenlijke bewerking van de mineraal-ader of -bedding (alluvial depositum en kolenbedding ingesloten) begonnen is, of de bedoelde reduceer-inrichting in werking gesteld is, om vóór of op den 15den van iedere maand ten kantore van den Mijnspecteur, eene volledige en correcte opgave in duplo over de laatstvoorafgaande maand in te zenden van het werk in die maand verricht, de werklieden geëmployeerd en de resultaten die verkregen werden.

Deze opgaven moeten duidelijk leesbare verklaringen bevatten in zoodanigen vorm als de Staats-Mijningenieur van tijd tot tijd daartoe zal voorschrijven.

123. De personen die in termen van het voorafgaande artikel verplicht zijn maandelijksche opgaven te doen, kunnen de daartoe vereischte vormen, voor een of meer maanden vooruit, verkrijgen aan het kantoor van den Mijnspecteur, hetzij op persoonlijke aanvraag, hetzij op schriftelijk aanzoek per post, en zijn aansprakelijk voor de gevolgen, wanneer zij zich de vormen niet vroegtijdig genoeg verschaffen.

De inzending der opgaven kan geschieden hetzij door persoonlijk overhandigen aan het bestemde kantoor, hetzij per geregistreerden brief, in welk laatste geval de inzending zal worden gerekend te zijn geschied op den dag wanneer de opgave was gepost (geregistreerd). Valt de laatste dag van den tijd van overhandiging of inzending op een Zon- of Feestdag, dan moet zulks vóór dien dag geschieden.

124. Behalve de in artikel 122 vermelde opgaven, zijn de daarin genoemde personen verplicht den Staats-Mijningenieur, op diens verzoek van tijd tot tijd te voorzien van zoodanige opgaven en gegevens als redelijkerwijze verlangd kunnen worden voor het doel van statistische informatie, en de Staats-Mijningenieur zal alsdan een redelijken tijd vaststellen, waarbinnen elke gevraagde opgave geschieden moet. De voorschriften

van artikel 123 omtrent de wijze van inzending zijn dan hierop van toepassing.

125. Als de opgaven in art. 122 en 124 bedoeld, in orde zijn, wordt eene copie aan den inzender teruggegeven of teruggezonden, met vermelding van den datum van ontvangst.

Wanneer echter de Mijnspecteur bevindt dat zoodanige opgaven onvolledig, gebrekkig of onduidelijk zijn, zal de inzender dier opgaven onderhevig zijn aan een straf als hierna bepaald, en de vormen, die zoodanige opgaven bevatten zullen hem als onvoldoende worden geretourneerd. Hij zal dan verplicht zijn terstond volledige correcte en duidelijke opgaven in te zenden. De wijze van inzending zooals in art. 123 omschreven, zal hierop ook van toepassing zijn.

126. De Staats-Mijningenieur kan eenige overtreding van art. 122, 124 en 125 straffen met eene boete van hoogstens £25. Er zal evenwel van zijn beslissing appèl zijn naar den Uitvoerenden Raad. De persoon die wenscht te appèlleeren zal verplicht zijn zijn appèl per geregistreerden brief door het Hoofd van Mijnwezen aan den Staatssecretaris in te zenden binnen 14 dagen nadat hij beboet werd, en zal terzelfder tijd aan den Staats-Mijningenieur schriftelijk van dat appèl kennis geven, bij gebreke waarvan de beslissing van den Staats-Mijningenieur finaal zijn zal en de kracht hebben zal van een gewoon vonnis.

Wanneer het appèl behoorlijk bij den Staats-Secretaris is ingezonden, zal deze dit appèl zoo spoedig mogelijk aan den Uitvoerenden Raad moeten voorleggen.

127. De Mijnspecteur heeft het recht wanneer hij zulks wenschelijk acht, te eischen dat de juistheid van de in dit Hoofdstuk bedoelde opgaven wordt beëdigd.

128. Een ieder die valsche opgaven inzendt of die weigert den in het vorige artikel vermelden eed te doen, zal schuldig zijn aan eene overtreding tegen deze Wet, en zal bij veroordeeling voor een bevoegd hof, onderhevig zijn aan eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

HOOFDSTUK XV.

Zondagsarbeid.

129. Degene die op een Zondag met stoom- of andere machinerien werk verricht of laat verrichten, zal schuldig zijn aan Zondagschennis en voor iedere overtreding gestraft worden met eene boete van hoogstens £100, of gevangenisstraf voor een tijdperk van hoogstens 6 maanden. Hiervan zal zijn uitgezonderd werk in en bij eene mijn verricht, dat volstrekt nood-

zakelijk is of waarvan het uitstellen of afbreken het stoppen van de mijn kan tengevolge hebben.

Zoodanig onvermijdelijk noodzakelijk werk is:—

- a. Het oppassen en in werking houden van pomp-machinerie en de daarbij behoorende stoomketels.
- b. De reparaties, hetzij boven of onder grond, die geen uitstel kunnen lijden zonder schade te doen en die zonder onbehoorlijke belemmering van het werk der mijn niet op werkdagen kunnen uitgevoerd worden, alsook de arbeid in de werkplaatsen die voor zoodanige reparaties noodig is.
- c. Cyanideeren, Chlorineeren.
- d. Aanhouden van hoogovens en smelt-ovens.
- e. Het drijven der stamp-molens.

130. Mocht het noodzakelijk zijn tijdelijk eenig ander werk in of omtrent eene mijn uit te voeren, zoo kan, op aanzoek aan den Mijninspecteur gemaakt, vergunning daarvoor door den Staats-Mijnningenieur verleend worden.

131. De regulaties betreffende Zondagsarbeid moeten ook nagekomen worden op Kerstdag, Goeden Vrijdag en Dingaansdag.

132. Hoofdopzichters van mijnen moeten de werkuuren van den veroorloofden Zondagsarbeid zoodanig verdeelen dat aan iederen werkmán gelegenheid verschaft wordt om hetzij des morgens, hetzij des avonds, de godsdienstoefening bij te wonen.

HOOFDSTUK XVI.

Speciale Voorschriften.

133. Als aanvulling van de Mijnregulaties kunnen «Speciale Voorschriften» voor de handhaving van orde en tucht ter voorkoming van ongelukken, door den Hoofdopzichter van eene mijn om voorziening te maken voor plaatselijke toestanden, worden opgetrokken als een leiddraad hoe zich te gedragen voor de personen in en bij de mijn werkzaam, met dien verstande dat zoodanige «Speciale Voorschriften» in geen enkel opzicht in strijd zijn met de voorschriften dezer Wet.

134. Zoodanige «Speciale Voorschriften» moeten aan den Mijninspecteur ingezonden worden, door wien zij aan den Staats-Mijnningenieur ter goedkeuring zullen worden voorgelegd, die, wanneer zij onredelijk zijn, kan eischen dat zij worden veranderd.

135. Deze «Speciale Voorschriften» zullen, wanneer door den Staats-Mijnningenieur goedgekeurd, dezelfde kracht hebben als of zij een deel uitmaakten van de Mijnregulaties.

136. Alle gelden voor de overtreding van zoodanige «Speciale Voorschriften» van de loonen der werklieden

afgehouden, moeten worden ingeschreven in een daartoe gehouden boek, onder vermelding van den naam van den beboeten persoon, den datum wanneer beboet werd, de reden waarvoor en het bedrag der boete; gemeld boek zal, op zijn verzoek, aan den Mijninspecteur worden ter inzage gegeven.

137. Alle boetegelden moeten aan een plaatselijk Hospitaal worden uitgekeerd, of worden besteed ten nutte van de werklieden op de desbetreffende mijn geëmployeerd.

HOOFDSTUK XVII.

Diverse Bepalingen.

138. Niemand zal eenige inrichting, dienende voor de bescherming van ondergrondwerken of voor de veiligheid der werklieden, of voor de beschutting der oppervlakte mogen beschadigen; ook zal het niemand geoorloofd zijn eenigerlei inrichting of toestel in de mijn voor bovengemelde doeleinden aangebracht, zonder de toestemming van den Hoofdopzichter te veranderen, te verplaatsen, of op eenigerlei wijze onbruikbaar te maken.

139. Behalve de Gouvernements-Ambtenaren in de uitoefening van hun plicht en personen, die op grond van andere wetten daartoe gerechtigd zijn, zullen alleen personen in de mijnen mogen toegelaten worden die daartoe toestemming van den Hoofdopzichter hebben gekregen.

140. Ten einde de voorschriften dezer Wet bekend te maken aan alle personen in en bij eene mijn werkzaam, moet een gedrukt uittreksel van deze Wet, bevattende de regulaties die de werklieden direct aangaan, op geschikte plaatsen op de mijn, waar het gemakkelijk kan gelezen worden, aangeplakt worden en een afdruk van zoodanig uittreksel moet gratis aan iederen geëmployeerde, die daarom vraagt, verstrekt worden.

141. Zoodra de aangeplakte copijen onduidelijk, onleesbaar of vernield worden, moeten zij met redelijken spoed worden vernieuwd.

142. Ieder die de aldus aangeplakte kennisgevingen aftrekt of vernielt, is aan straf onderhevig.

143. De Mijninspecteur heeft het recht om monsters crts, steenkool of andere mineralen te nemen of te doen nemen van zulke riffen, beddingen of deposita, of van het uitgegraven mineraal, als hij ter uitvoering van zijn dienst geschikt acht.

144. Wanneer werklieden, vooral gekleurden, niet in staat zijn om de regulaties te lezen, zal de persoon

die het opzicht over hen heeft zorgen dat zoodanige werklieden bekend gemaakt worden met al de regulaties die hen aangaan of die in betrekking staan tot hunne bijzondere werkzaamheden en plichten.

145. Onbekendheid met de voorschriften dezer Wet of met eenig gedeelte daarvan, van den kant van een eigenaar, Hoofdopzichter of ander betrokken verantwoordelijk persoon, zal hem op geenerlei wijze ontheffen van eenige verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid ten opzichte van eene overtreding dezer Wet of een gedeelte daarvan.

HOOFDSTUK XVIII.

Werklieden.

146. Er zal geen jongen (blanke of gekleurde) onder den ouderdom van 12 jaren en geen vrouwelijk persoon, van welken leeftijd ook, ondergronds mogen geëmployeerd worden.

147. Op iedere mijn moet een vertrek worden aangewezen van een omvang evenredig aan het aantal personen in vochtige werken arbeidende, in welk vertrek de werklieden hun kleederen kunnen verwisselen en droogen.

Machine- en stoomketelhuizen mogen daartoe niet worden gebruikt.

148. In het kantoor van iedere mijn moet aantekening worden gehouden van alle personen, blanken en gekleurden, in en bij de mijn geëmployeerd, met vermelding van den naam van iederen blanke, en het aantal van de door iederen ploegvoorman in iedere ploeg geëmployeerde kleurlingen.

149. Er mogen aan geen persoon in of bij een mijn werkzaam, loonen worden uitbetaald bij of in een hotel, tapperij, kantien of plaats waar sterke of gegiste dranken worden verkocht.

150. Iemand in staat van dronkenschap of in een anderen toestand zijnde, die hem onbekwaam maakt of zou kunnen maken om op zich zelve of op personen onder zijn toezicht staande te passen, zal niet toegelaten worden eene mijn in te gaan of zich in de nabijheid van eenige arbeidsplek bovengronds of bij eenige in beweging zijnde machinerie op een mijn te bevinden; en indien zoodanig persoon in een kennelijken staat van dronkenschap zijnde in eene mijn mocht gegaan zijn of bij eenige arbeidsplek boven- of ondergronds mocht gevonden worden, zal hij onmiddellijk mogen gearresteerd worden en zal geacht worden schuldig te zijn aan eene overtreding van deze Wet.

151. Geen bedwelmende drank mag door iemand in eene mijn of naar eene werkplaats op een mijn mede-

genomen worden, tenzij met de speciale toestemming van den Hoofdopzichter.

152. Een werkman in wiens bezit bedwelmende drank gevonden wordt, terwijl hij aan het werk of op een arbeidsplek is, zal geacht worden schuldig te zijn aan overtreding dezer Wet.

HOOFDSTUK XIX.

Maatregelen bij ongelukken.

153. Wanneer op eene mijn, hetzij boven, hetzij onder den grond, een ongeluk voorkomt dat den dood of de ernstige verwonding van een of meer personen tengevolge heeft, dan zal de Hoofdopzichter der mijn onmiddellijk langs den snelst uitvoerbare weg daarvan schriftelijk aan den Mijninspecteur van het veld kennis geven, met opgave van de volledige bijzonderheden aangaande het ongeluk.

Door ernstige verwonding wordt verstaan het verlies van een lichaamsdeel of zoodanig lichamelijk letsel, tengevolge waarvan de verwonde persoon, volgens de opinie van een toegelaten geneesheer, voor minstens 14 dagen ongeschikt voor zijn werk kan worden.

154. Wanneer een ernstige verwonding den dood van den verwonden persoon veroorzaakt, nadat het officieele rapport is ingezonden, of wanneer een lichte verwonding waarvan niet officieel kennis was gegeven, den dood van den verwonden persoon tengevolge heeft, zoo moet de Hoofdopzichter der mijn daarvan zonder verwijl aan den Mijninspecteur kennis geven.

155. Wanneer een persoonlijke verwonding onmiddellijk den dood van den verwonden persoon veroorzaakt, moet de plaats waar het ongeluk is voorgevallen, onaangeroerd in den toestand blijven waarin zij onmiddellijk na het ongeluk was, totdat de Mijninspecteur die plaats bezocht en geïnspecteerd heeft, tenzij bewezen kan worden dat het stoppen van werk op die plaats de levens van andere personen zou kunnen in gevaar brengen, of de bewerking der mijn zou verhinderen.

156. Mocht de Mijninspecteur om eenigerlei reden binnen 3 dagen nadat de kennisgeving van het ongeluk verzonden was, niet op de plaats verschijnen, zoo mag het werk aldaar hervat worden.

De Mijninspecteur zal terstond na ontvangst van het bericht van het ongeluk de plaats bezoeken waar het is voorgevallen, en onderzoek instellen naar de omstandigheden die het hebben veroorzaakt. Wanneer hij na genoemde onderzoeking overtuigd is dat met betrekking tot het ongeluk geen blaam op den Hoofdopzichter of op eenig ander persoon rust, zoo zal hij op

tijd en plaats een certificaat daarvan aan den Hoofdopzichter der mijn uitreiken, maar hij zal vooraf, in geval een persoon gedood werd, getuigenis nemen om het lijk te identificeeren. De Hoofdopzichter zal in zoodanig geval het genoemde certificaat bij den Publieken Aanklager of bij den Veldcornet indienen, ten einde toestemming tot het begraven van het lijk te verkrijgen.

Mocht het den Mijninspecteur evenwel blijken dat het ongeluk te wijten was aan overtreding van een voorschrift dezer Wet, zoo zal hij geen certificaat uitreiken en zal terstond aan den Publieken Aanklager kennis geven van het resultaat van zijn onderzoek. De Publieke Aanklager zal dan een onderzoek instellen, na eerst den Mijninspecteur behoorlijk kennis gegeven te hebben van den tijd en de plaats wanneer en waar dat onderzoek zal gehouden worden, om hem in de gelegenheid te stellen daarbij tegenwoordig te zijn.

157. Mocht de Mijninspecteur, op ontvangst van het bericht van een ongeluk, wegens den grooten afstand niet daarheen kunnen gaan, zoo zal hij terstond den Claiminspecteur van de delverij instructie geven om in zijn plaats, naar zijn beste bekwaamheid, een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van het ongeluk, en zal de Claiminspecteur dan met den meest mogelijken spoed aan den Mijninspecteur daarover rapporteeren en terzelfdertijd den Publieken Aanklager een copie van dat rapport doen toekomen.

De Claiminspecteur zal, wanneer hij onder directe instructies van den Mijninspecteur handelt, naarmate de omstandigheden dit al of niet gewenscht doen voorkomen, in geval van een ongeluk met doodelijken afloop den Publieken Aanklager al of niet aanbevelen om den Hoofdopzichter vergunning te geven om het lijk te begraven.

158. In geval eenig persoon door een ongeluk in of omtrent eene mijn gedood is en een onderzoek wordt gehouden, zal de Districts-geneesheer, op instructie van den Publieken Aanklager, dat onderzoek bijwonen. Mocht hij in gebreke blijven op den aangewezen tijd en plaats te verschijnen, dan zal de Publieke Aanklager eenig ander toegelaten geneesheer daarbij kunnen roepen. Nadat bezworen getuigenissen genomen zijn om het lijk te identificeeren, kan de Publieke Aanklager het begraven daarvan bevelen.

159. Op iedere mijn moet een, volgens door den Staats-Mijnningenieur voorgeschreven vorm ingericht register, gehouden worden, waarin alle ongelukken, lichte, ernstige en doodelijke, die op en omtrent die mijn voorvallen, moeten worden opgeteekend, en op het einde van het jaar zal een volledige lijst van zoodanige ongelukken aan den Mijninspecteur worden ingezonden.

HOOFDSTUK XX.

Ambulance.

160. Op iedere mijn moet een voldoende aantal behoorlijk ingerichte draagbaren gereed voor gebruik gehouden worden, in overeenstemming met het aantal op de mijn geëmployeerde personen.

161. Op eene mijn waar meer dan 100 personen geregeld geëmployeerd zijn, zal zoo mogelijk, een bruikbaren hospitaalwagen worden gehouden.

162. Op iedere mijn zal, hetzij in het kantoor, hetzij in een speciaal vertrek, een voor den omvang der mijn voldoende voorraad spalken, verbanden, tourniquets en andere chirurgijns-benodigdheden voorradig moeten zijn.

163. Op iedere mijn waar geen eigen aldaar wonende chirurgijn is, zal de ambulance onder toezicht staan van een betrouwbaar persoon die door een gekwalificeerd chirurgijn of toegelaten geneeskundige voor bevoegd verklaard is om in dringende gevallen spalken en verbanden te zetten.

164. Wanneer eenig persoon in of omtrent eene mijn geëmployeerd, door een ongeluk of anderszins, letsel bekomt dat hem onbekwaam maakt om zonder hulp naar zijn woning of naar een hospitaal te gaan zal de Hoofdopzichter der mijn zoodanig persoon terstond naar diens woning of naar een hospitaal doen, vervoeren op de veiligste, beste en snelste wijze en op kosten van den eigenaar der mijn.

HOOFDSTUK XXI

Verantwoordelijkheid in verband met mijnen.

165. De eigenaar van eene mijn, niet in dezen Staat woonachtig, zal schriftelijk aan den betreffenden Mijninspecteur den naam en het adres opgeven van een persoon in dezen Staat wonende, die zijn agent of vertegenwoordiger zijn zal voor de doeleinden dezer Wet, en die dezelfde verantwoordelijkheid zal hebben als de eigenaar.

De eigenaar van eene mijn, of zijn vertegenwoordiger, zal schriftelijk den naam van de mijn, de Maatschappij of het Syndikaat aan den Mijninspecteur opgeven; hij zal dezen ook schriftelijk voorzien van den naam en het adres van den Hoofdopzichter, die onder deze Wet verantwoordelijk is voor de bewerking van de mijn.

Bovenbedoelde kennisgevingen moeten zonder verzuim gedaan worden.

De eigenaar van eene mijn moet schriftelijk aan den Mijninspecteur kennis geven van iedere verandering van agent, en de eigenaar of zijn agent zal evenzoo kennis

geven van iedere verandering van Hoofdopzichter, of verandering in den naam van de mijn, de Maatschappij of het Syndikaat, zoo mogelijk vóórdat zoodanige verandering plaats vindt, of in ieder geval binnen 3 dagen daarna.

166. Wanneer begonnen is met eenige bewerking ten doel hebbende eene mijn te openen, of wanneer met de bewerking eener mijn tijdelijk of voor goed is opgehouden of wanneer na zoodanige staking weder met de bewerking eener mijn begonnen is, zal de Hoofdopzichter, of bij ontstentenis van dezen, de eigenaar van zulke mijn binnen 14 dagen schriftelijk daarvan kennis geven aan den Mijninspecteur.

167. De bewerking van eene mijn moet geschieden onder controle en verantwoordelijkheid van een Hoofdopzichter, die een Hoofdopzichters-Certificaat, als in Hoofdstuk XXII, bedoeld, moet houden.

De bewerking van twee of meer mijnen onder één Hoofdopzichter is slechts toegelaten met de speciale schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur.

Eene mijn waarin niet meer dan 30 personen tegelijkertijd ondergronds werkzaam zijn, zal van deze bepaling zijn vrijgesteld, tenzij de Mijninspecteur, onder schriftelijke kennisgeving aan den eigenaar der mijn, of zijn agent, verlangt dat dezelve zijn zal onder de controle van een Hoofdopzichter, die een certificaat houdt.

Een schatplichtige (tributor) die een mijn voor eigen of gezamenlijke rekening bewerkt, zal slechts met de schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur het Hoofdopzicht over zoodanige mijn mogen voeren.

168. Waar in een of ander artikel dezer Wet geen bepaald persoon als direct verantwoordelijk aangeduid is, zal de verantwoordelijkheid steeds op den Hoofdopzichter rusten.

169. Een Mijnopzichter, aangesteld om den Hoofdopzichter behulpzaam te zijn in het opzicht en contróle over de ondergrondwerken, zal een certificaat, als in Hoofdstuk XXIII bedoeld, moeten bezitten, en hij zal, bij afwezigheid van den Hoofdopzichter, alle verantwoordelijkheid van dezen dragen voor zoover de ondergrondwerken betreft; maar de aanstelling van zoodanige persoon zal den Hoofdopzichter niet van eenige persoonlijke verantwoordelijkheid ontheffen.

170. Geen mijn zal langer dan gedurende 14 dagen mogen bewerkt worden zonder een Hoofdopzichter die een certificaat bezit.

In geval tijdelijk geen Hoofdopzichter met een certificaat te verkrijgen is, kan een ander bekwaam persoon zonder zoodanig certificaat, onder goedkeuring van den Mijninspecteur, als Hoofdopzichter aangesteld worden, maar voor niet langer dan 3 maanden.

171. In ieder geval, waar en zoolang een mijn be-

werkt wordt zonder een Hoofdopzichter met een certificaat, zooals in het vorige artikel voorgeschreven, zal de eigenaar der mijn aansprakelijk zijn voor alle verplichtingen van een Hoofdopzichter onder deze Wet.

172. De Hoofdopzichter zal zorg moeten dragen voor de veiligheid van en de behoorlijke tucht onder de personen boven- en ondergronds werkzaam, en zal de personen aan te stellen hebben die noodig zijn voor het uitvoeren van deze Wet, of van eenig deel daarvan, en hij zal schuldig zijn aan overtreding daarvan, tenzij hij bewijzen kan dat hij alle redelijke middelen te baat genomen heeft, door het publiek bekend maken en tot zijn beste weten doen uitvoeren van deze regulaties.

173. Wanneer de Hoofdopzichter van eene mijn kan aantoonen dat hem de noodige middelen voor het uitvoeren van de voorschriften dezer Wet door den eigenaar of diens agent geweigerd zijn, zal deze verantwoordelijk gehouden worden voor de gevolgen.

174. De Hoofdopzichter, of de Mijnopzichter of de ploegbaas handelende onder instructies van eerstgenoemde, zal minstens eenmaal in iedere schoft, als de mannen aan het werk zijn, iedere arbeidsplek bezoeken en toezien dat de veiligheid in elk opzicht verzekerd is.

HOOFDSTUK XXII.

Hoofdopzichters-Certificaten.

175. Iedere Hoofdopzichter van eene mijn moet een certificaat van bekwaamheid houden, verkregen volgens de bepalingen dezer Wet, behalve in gevallen bedoeld bij art. 167, par. 3.

176. Voor het examineeren van candidaten voor certificaten van bekwaamheid zal van tijd tot tijd eene Commissie van Examinatoren benoemd worden, die geregeld rapport van hare werkzaamheden aan den Staats-Mijningenieur zal doen, die op aanbeveling der Commissie een certificaat aan den candidaat zal uitreiken. Deze Commissie zal bestaan uit 5 leden, namelijk:

Uit een voorzitter, zijnde een Mijnspecteur, en uit 4 anderen, twee waarvan door de meerderheid der Hoofdopzichters van mijnen van het betrokken inspectieveld zullen worden gekozen, en de twee anderen door den Staats-Mijningenieur. Al de leden van de Commissie zullen door den Staats-Mijningenieur aangesteld worden en zullen als zoodanig fungeeren zoolang hij wenscht. Het ontslag is echter aan de goedkeuring der HEd. Regeering onderworpen.

Mocht er moeilijkheid of verschil ontstaan in het kiezen van de examinatoren door de gezamenlijke Hoofdopzichters, dan zal de Staats-Mijningenieur dezen ook kiezen uit de Hoofdopzichters van mijnen.

177. Niemand zal als candidaat voor een examen toegelaten worden die niet den ouderdom van 23 jaar bereikt heeft en die geen praktische ervaring in mijnen gehad heeft gedurende minstens 5 jaren. Personen evenwel die tot voldoening van de examinatoren kunnen aantoonen dat zij met goed gevolg de cursus van een erkende mijnschool of akademie hebben doorlopen, zijn van twee uit de bovengemelde 5 jaren ervaring vrijgesteld.

178. In geval verschil van opinie in verband met eenige zaak betreffende het examineeren van een candidaat mocht ontstaan, zoo zal daarin beslist worden door de meerderheid van stemmen van de examinatoren.

179. De Staats-Mijningenieur zal regulaties vaststellen voor de wijze van houden der examens, welke regulaties hij zal kunnen veranderen of herroepen wanneer de omstandigheden dit vereischen.

Het honorarium van een lid der Commissie zal £4 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn 5s. per uur.

180. De Staats-Mijningenieur zal de door de applicanten te betalen fooien vaststellen, die niet hooger zullen zijn dan £6 voor het examen en £2 voor een certificaat.

181. De Commissie van Examinatoren kan, zonder het gewone examen af te nemen den Staats-Mijningenieur aanbevelen om een certificaat van bekwaamheid uit te reiken aan een persoon, die voldoende bewijs levert van zijn kwalificaties, mits die persoon gedurende minstens 3 jaren Hoofdopzichter van eene mijn is geweest.

182. Wanneer door een Mijnspecteur aan den Staats-Mijningenieur gerapporteerd wordt, dat een Hoofdopzichter, die onder deze Wet een certificaat houdt, om reden van onbekwaamheid of grove nalatigheid ongeschikt is tot het vervullen zijner plichten, zoo kan de Staats-Mijningenieur, indien hij dit gewenscht acht, onderzoek laten instellen naar het gedrag van zoodanigen Hoofdopzichter, en zullen met betrekking tot dat onderzoek de volgende bepalingen gelden:

- a. De Commissie van Appèl zooals onder deze Wet volgens Hoofdstuk XXVI samengesteld, zal eene Commissie van onderzoek zijn.
- b. Het onderzoek zal publiek zijn, en gehouden worden op een door den Staats-Mijningenieur aan te wijzen plaats;
- c. De Staats-Mijningenieur zal, vóórdat met het onderzoek begonnen wordt, aan den betreffenden Hoofdopzichter een uiteenzetting toezenden van de zaak waarom het onderzoek wordt ingesteld.
- d. De Hoofdopzichter kan het onderzoek in persoon bijwonen of wel zich door een toegelaten rechtsgeleerd praktizijn laten vertegenwoordigen, en kan, wanneer hij dit verlangt, worden beëdigd en verhoord als een gewoon getuige in de zaak;

- e. De Commissie zal de macht hebben om het certificaat van den Hoofdopzichter te cancelleeren of te schorsen.
- f. De Commissie zal voor het onderzoek de macht bezitten van een hof van summiere jurisdictie, en al de machten van een Mijninspecteur onder deze Wet;
- g. De Commissie kan iedereen, dien zij wenschelijk acht voor het doel der onderzoeking te verhooren, dagvaarden;
- h. Een Hoofdopzichter kan, boven en behalve de schorsing of intrekking van zijn certificaat, gedwongen worden om alle of een deel der kosten van zoodanige onderzoeking te betalen, naardat de Commissie moge beslissen.

HOOFDSTUK XXIII.

Mijnopzichters-Certificaten.

183. Elke Mijnopzichter moet zijn de houder van een Hoofdopzichters- of Mijnopzichters-certificaat. Dit laatste zal te verkrijgen zijn overeenkomstig de navolgende bepalingen, en zal worden verleend door den Staats-Mijnningenieur op aanbeveling van de Commissie van Examinatoren, behoorlijk samengesteld zooals bepaald in art. 176.

184. Een applicant voor een Mijnopzichters-certificaat moet tot voldoening van de Commissie van Examinatoren kunnen aantoonen, dat hij minstens 4 jaren praktische ervaring heeft gehad in het bewerken van mijnen, en dat hij gedurende ten minste 1 jaar het hoofd- of ondertoezicht gehad heeft over de ondergrondse werken van een mijn.

Personen evenwel, die tot voldoening van de examinatoren kunnen aantoonen, dat zij met goed gevolg de cursus van een erkende mijnschool of mijnacademie hebben doorloopen, zijn van 2 uit de bovengemelde 4 jaren vrijgesteld.

Hij zal een mondeling examen afleggen omtrent ventilatie, betimmering en mijnbewerking in het algemeen, en moet bewijzen overleggen van zijne ondervinding, bekwaamheid, soberheid en algemeen goed gedrag.

De examinatoren kunnen vrijstelling verleenen van het eenjarig toezicht over mijnbewerking, wanneer de applicant tot hunne voldoening aantoont, dat hij geheel bekwaam is om de plichten van een Mijnopzichter op zich te nemen.

185. De te betalen fooien zullen door den Staats-Mijnningenieur vastgesteld worden en zullen niet hooger zijn dan £3 10s. voor het examen en £1 voor een certificaat.

186. De bepalingen in artt. 178, 179 en 182 voor Hoofdopzichters, zijn ook voor Mijnopzichters van toepassing.

HOOFDSTUK XXIV.

Inspecties.

187. Een Mijnspecteur zal onder deze regulaties de macht hebben tot het volgende, namelijk:

- a. Om zoodanige onderzoeking of ondervraging te doen, als hij noodig moge achten om zich te vergewissen of de voorschriften dezer regulaties of zijne instructies behoorlijk nagekomen worden.
- b. Om iedere mijn en ieder gedeelte daarvan, en iedere machinerie in verband met eene mijn gebruikt wordende, en iederen mijngrond in te gaan, te inspecteeren en te onderzoeken op alle redelijke tijden bij dag en bij nacht, maar zoo dat daardoor de bewerking der mijn niet wordt belemmerd of verhinderd.
- c. Om onderzoeking te doen naar en navraag te doen betreffende den toestand van eenige mijn of enig gedeelte daarvan, en de ventilatie van de mijn en de doelmatigheid van de alsdan op de mijn van kracht zijnde Speciale Voorschriften en alle zaken in verband met of betreffende de veiligheid van de persoon in of bij de mijn, of eene aangrenzende mijn, of op eenigen mijngrond werkzaam, of de zorg voor en behandeling van paarden en andere dieren in de mijn of op den mijngrond wordende gebruikt.
- d. De uitoefening van eenige andere macht, die noodig zijn moge voor het ten uitvoer brengen dezer regulaties.

188. Ieder die met opzet den Mijnspecteur in de uitoefening van zijne plicht onder deze Wet verhindert en iedere Hoofdopzichter van eene mijn die weigert of nalaat den Mijnspecteur met de middelen en hulp te voorzien die noodig zijn om de mijn of mijngrond onder de controle van zoodanigen Hoofdopzichter binnen te gaan, of om eenige inspectie, onderzoeking of navraag onder deze Wet dienaangaande te doen, zal schuldig zijn aan eene overtreding dezer Wet.

189. Niemand zal door eenige overeenkomst mogen worden uitgesloten van, of zal onder eenig contract aan eenige schadevergoeding onderhevig zijn voor het verrichten van zoodanige handelingen als noodig zijn om aan de voorschriften dezer Wet te voldoen.

190. De macht van den Mijnspecteur zal zich uitstrekken over alle mijngronden waarover hij benoemd is voor zoover de algemeene veiligheid van lijf en leden aangaat.

HOOFDSTUK XXV.

Kwalificaties vereischt voor Mijninspecteurs.

191. De Mijninspecteurs zullen behoorlijk gekwalificeerde mijningenieurs moeten zijn, die gedurende minstens twee jaren in dezen Staat de betrekking van Hoofdopzichter of Assistent-Hoofdopzichter met een Hoofdopzichters-certificaat eener mijn hebben bekleed. Bij de aanstelling tot Mijninspecteur zullen echter personen in de Zuid-Afrikaansche Republiek geboren, die aan deze voorwaarden voldoen, de voorkeur hebben boven vreemdelingen.

HOOFDSTUK XXVI.

Commissie van Appel.

192. Wanneer een Mijninspecteur bevindt dat een mijn, geheel of gedeeltelijk, of eenige zaak in gebruik daarmede verbonden, en waarvoor in eenig opzicht bij deze wet of bij de Speciale Voorschriften van de mijn geene voorziening gemaakt is, gevaarlijk of gebrekkig is, of het ontbreken waarvan gevaarlijk voor lijf en leven zijn kan, zoo zal hij aan den Hoofdopzichter der betreffende mijn daaromtrent eene schriftelijke kennisgeving doen toekomen, waarin de bijzondere zaak in gebruik die verbetering vereischt uiteengezet wordt, en kan hij eischen dat dezelve zonder verzuim verholpen wordt, maar de Hoofdopzichter der mijn zal het recht van appel hebben. Dit appel moet binnen acht dagen schriftelijk aan den Staats-Mijnningénieur gericht zijn, en zal zonder verzuim gehoord worden door eene daartoe behoorlijk samengestelde Commissie.

193. De Commissie van Appel zal bestaan uit 5 leden, van welke Commissie de Staats-Mijnningénieur (of in geval die afwezig zijn mocht, de waarnemende Staats-Mijnningénieur) ex-officio lid en terzelfder tijd Voorzitter is. De overige 4 leden worden benoemd als volgt:

Een lid, zal zijn een Advocaat van het Hooggerichtshof dezer Republiek, benoemd door den Staatsprocureur en de drie anderen door de betrokkene partijen, te weten:

Een lid door den eigenaar, een door den Hoofdopzichter en een door den Mijninspecteur.

194. De eigenaar en de Hoofdopzichter moeten ieder den naam en het adres opgeven van den persoon wien zij als lid van de Commissie wenschen te benoemen, ten tijde dat appel door den Hoofdopzichter aangeteekend wordt.

195. De Commissie zal hare zitting houden op tijd en plaats, door den Voorzitter te worden bepaald, en waarvan hij aan de andere leden van de Commissie behoorlijk zal kennis geven.

De betrokkene partijen zullen het recht hebben voor de Commissie door een toegelaten rechtsgeleerd praktizijn vertegenwoordigd te worden.

196. De Commissie zal een Secretaris aanstellen die in een speciaal daarvoor gehouden boek, behoorlijke notulen zal houden, van hetgeen bij iedere zitting verhandeld wordt, en zal binnen 8 dagen hare beslissing schriftelijk geven in zaken van eenen dringenden aard, en in gewone zaken binnen een maand na aanteekening van appel door den Hoofdopzichter. De beslissing van de Commissie of van de meerderheid daarvan, zal op beide partijen bindend zijn, en kan op applicatie van een der partijen een order van het Hooggerechtshof dezer Republiek gemaakt worden.

197. De Commissie zal de macht hebben getuigen te dagvaarden en om de partijen en hunne getuigen onder eede te ondervragen, en kan personen wier advies zij wenschelijk of noodig acht raadplegen, en kan bevelen dat eene naar hare beschouwing behoorlijke geldelijke vergoeding betaald wordt aan de getuigen of de geraadpleegde personen.

198. Het honorarium van een lid der Commissie zal £5 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn vijf shillings per uur.

199. De kosten van het dispuut zullen door een of door beide partijen in hunne hoedanigheid als Hoofdopzichter of Mijnsinspecteur gedragen worden, naar goedvinden der Commissie.

HOOFDSTUK XXVII.

Overtredingen en Strafbepalingen.

200. Een eigenaar, Hoofdopzichter of eenig ander betrokken persoon die iets doen zal in strijd met, of zal in gebreke blijven of nalaten om te voldoen aan eenig voorschrift van deze Wet of eenige der speciale voorschriften op eene mijn van kracht, of eenig voorschrift van eene kennisgeving of bevel in termen van eenige regulatie verstrekt, zal strafschuldig zijn onder deze Wet en zal op veroordeeling voor een bevoegd Hof, wanneer geen speciale straf daarvoor is bepaald, in geval van een eigenaar of diens vertegenwoordiger, of een Hoofdopzichter, onderhevig zijn aan een boete van hoogstens £150, of bij wanbetaling gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een jaar, en in het geval van een ander persoon, aan een boete van hoogstens £10, of bij wanbetaling gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een maand.

Wanneer een eigenaar of zijn vertegenwoordiger, een Hoofdopzichter of een ander in of bij eene mijn geëmployeerd persoon schuldig is aan eene handeling, die redelijkerwijze kan beschouwd worden de veiligheid van eenig persoon in of bij eene mijn geëmployeerd, in gevaar te brengen, of eenig persoon ernstig lichamenlijk leed toe te brengen, en die met opzet door een persoonlijke daad, verzuim of nalatigheid van den beschuldigen bedreven was, zoo zal zoodanig persoon, wanneer het Hof van meening is dat een boete niet voldoende zijn zal onder de omstandigheden der zaak, onderhevig zijn aan gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens 6 maanden; en wanneer zoodanig persoon schuldig is aan eenige handeling die feitelijk een ernstig lichamenlijk leed voor eenig persoon ten gevolge heeft gehad, zoo zal hij, wanneer het Hof van meening is dat een boete niet voldoende zijn zal onder de omstandigheden der zaak, onderhevig zijn aan gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

Niets in deze Wet zal eenig persoon onthefven van vervolgd te worden of aansprakelijk te zijn onder eenige andere wet van dezen Staat of onderhevig te zijn aan eene andere of zwaardere straf dan voor een overtreding tegen deze Wet is voorgeschreven, met dien verstande dat niemand twee maal voor dezelfde overtreding zal gestraft worden.

HOOFDSTUK XXVIII.

Slotbepalingen.

201. Een Hoofdopzichter van mijnen kan, als hij dit wenscht, van eene order die hem door den Mijninspecteur verstrekt is, appelleeren bij den Staats-Mijn-ingenieur, door den Mijninspecteur.

202. De Mijninspecteurs zullen ex-officio Vrederechter zijn voor de inspectievelden waarin zij werkzaam zijn.

203. De Hoven van Landdrosten, Speciale en Assistent-Landdrosten zullen jurisdictie hebben in alle gevallen van overtreding van eenig voorschrift van deze Wet. Van een vonnis van deze Hoven zal evenwel appél zijn op de gewone wijze.

204. De Uitvoerende Raad zal de macht hebben aan de voorschriften dezer Wet verdere regulaties toe te voegen, wanneer zulks dringend noodzakelijk blijkt, doch die in geen enkel opzicht in strijd met de voorschriften dezer wet mogen zijn, en die dadelijk kracht van wet te geven na publicatie in de *Staatscourant*; zoodanige aanvullingen zullen in de eerstvolgende zitting van den Volksraad ter goed- of afkeuring worden overgelegd.

Wet no. 3, 1893, Wet no. 12, 1896, en Wet no. 11, 1897, worden bij dezen herroepen.

205. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 20 Augustus 1898.

WET N°. 13 1898.

Regelende het vervaardigen en het beheer van Post- en Inkomst-zegels in de Z. A. Republiek, het houden van behoorlijk toezicht en contrôle daarover, en veilige bewaring daarvan.

(Goedgekeurd en vastgesteld bij besluit van den Ed. Achtb. Tweeden Volksraad, art. 952, dd. 9 Aug. 1898, door den Edel Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1039 der notulen, dd. 29 Augustus 1898.)

NADEMAAL de noodzakelijkheid bestaat om over te gaan tot eene herziening van de wet op het vervaardigen en het beheer van Post- en Inkomst-zegels, en het houden van behoorlijke contrôle en toezicht daarover, zoo wordt bij deze bepaald en vastgesteld als volgt:

Art. 1. Er zal eene Zegel-Commissie zijn, bestaande uit drie personen, twee waarvan door de Regeering te worden benoemd en de derde te zijn de Directeur der Staatsdrukkerij, die het uitsluitend beheer zullen hebben over de zegels van den Staat.

2. De Zegel-Commissie zal door de Regeering voorzien worden van het noodige papier en machinerieën, benoodigd voor de vereischten dezer wet. Bij de vervaardiging van de noodige stempels en platen zal gehandeld worden volgens het voorgeschrevene bij art. 4 dezer wet.

3. De Zegel-Commissie zal moeten toezien, dat er een voldoende voorraad van Post- en Inkomstzegels voorhanden is en te dien einde van tijd tot tijd voor vervaardiging ter Staatsdrukkerij der Z. A. Republiek zorg dragen.

4. Gedurende de vervaardiging der Post- en Inkomst-zegels zullen minstens twee der leden van de Zegel-Commissie tegenwoordig moeten zijn.

5. Alle zegels, stempels, platen, papier voor het vervaardigen van zegels, in verband staande met de werkzaamheden van de Zegel-Commissie, moeten door de Zegel Commissie ontvangen, opgeborgen en bewaard worden onder drie van elkander verschillende sloten in een vertrek daartoe speciaal ingericht ter Staatsdrukkerij te Pretoria.

6. Ieder der respectieve Leden der Zegel-Commissie zal in het bezit zijn van een der sleutels van genoemde sloten.

7. De Zegel-Commissie zal alleen tegen kwitantie op aanvraag voornoemde zegels mogen uitreiken aan den Zegelmeester, onder Regulatiën door de Regeering te worden vastgesteld.

8. De Zegel-Commissie zal verplicht zijn een zegel-commissieboek of boeken aan te houden, waarin alle vervaardigde zegels behoorlijk geboekt worden, en zal maandelijks verslag doen aan den Auditeur-Generaal.

9. De leden der Zegel-Commissie zullen voor die werkzaamheden en verantwoordelijkheid, eene toelage genieten, zooals op de Begrooting vastgesteld.

10. De leden der Zegel-Commissie zullen borgstelling moeten verleen, ten genoegen van de Regeering, zooals bij Wet bepaald.

11. De Post- en Inkomstzegels zullen voorzien zijn van de aanduiding der geldswaarde. De vorm, teekening en kleuren daarvan worden door de Regeering bepaald, in overleg met de desbetreffende ambtenaren.

12. Onder postzegels zullen worden verstaan alle zegels, briefkaarten, gezegelde couverten, gezegelde omslagen van nieuwsbladen of andere zegels, voor doeleinden van frankering, zooals van tijd tot tijd door de Regeering zal worden bepaald; onder inkomstzegels zullen worden verstaan alle andere zegels, door de Regeering van tijd tot tijd te worden bepaald voor de inning van Staatsinkomsten.

13. Degene, die zich aan eenige der volgende misdrijven zal schuldig maken, zal onderhevig zijn aan gevangenisstraf met harden arbeid voor een tijdperk niet te bovengaande 7 jaren;

- a. Indien hij eenig post- of inkomstzegel zal vervalschen, veranderen, namaken of zal helpen dien te vervalschen, te veranderen of na te maken, of eenige nagmaakte of vervalschte post- of inkomstzegel zal gebruiken, afstaan of aanbieden, wetende dat die vervalscht is;
- b. Indien hij op eene plaat of eenig materiaal eenig zegel of figuur, voor de doeleinden dezer wet in gebruik, zal graveeren, zonder gezag van de Regeering (het bewijs van het gezag zal in dit geval op den beschuldigten persoon liggen);
- c. Indien hij eenigen vorm, raam of ander werktuig, waaraan eenige woorden, letters, cijfers, merken, streepen of zinspreuken, eigenaardig aan papier, dat men gebruikt voor post- en inkomstzegels, zal maken, laten maken of in

zijne bewaring of bezit hebben, zonder wettelijke versooning (waarvan het bewijs op den beschuldigten persoon zal liggen), of wanneer een persoon zal maken, laten maken, of in zijn bezit of bewaring zal hebben, zonder wettelijke versooning (het bewijs waarvan op den beschuldigde zal liggen) eenig papier in de stoffe waarvan eenige woorden, letters, cijfers, merken, streepen of zinspreuken zijn, eigenaardig aan het papier, dat voor post- en inkomstzegels gebruikt wordt, en bedoeld om die na te maken, of daarvoor door te gaan;

- d. Indien hij tot eigen voordeel of doel of met bedriegelijk opzet, gebruik zal maken van eenig stempel, papier, plaat, zegel of kleursel, verschaft door iemand, die belast is met het vervaardigen van voornoemde post- en inkomstzegels.

14. Wet No. 3 van 1875 wordt hiermede herroepen, zoomede alle andere wetten en besluiten betrekking hebbende op het vervaardigen van post- en plakzegels.

15. Deze Wet treedt in werking op een door de Reggering in de *Staatscourant* te proclameeren tijdstip.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 8 September 1898.

WET N°. 14, 1898,

tot wijziging van Wet No. 26, 1896.

*Goedgekeurd bij Eerste Volksraadsbesluit art 492, dd.
13 Juni 1898.*

NADEMAAL het noodzakelijk is geacht, eenige wijzigingen te brengen in de Wet no. 26, 1896, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. Artikel 3 van gemelde Wet wordt gewijzigd als volgt:

«Periodieke drukwerken binnen de Republiek uitgegeven, als couranten en tijdschriften, moeten bovendien op ieder nummer of iedere aflevering de naam en de woonplaats van den verantwoordelijken editeur inhouden.

«De verantwoordelijke editeur moet zijn een persoon, die zijn vaste woonplaats in de Republiek heeft.

«Alle in periodieke drukwerken voorkomende stukken of artikelen van politieken of persoonlijken aard moeten door den schrijver met diens vollen en waren naam onderteekend zijn.»

«Bij opname van stukken, in strijd met de voorgaande alinea, zullen de verantwoordelijke editeur en uitgever onderworpen zijn aan een strafbepaling zooals in art. 9 van Wet No. 26, 1896, vastgesteld.»

«De uitgever is verplicht, zoo spoedig mogelijk na elke publicatie, eene copie van het gepubliceerde ten kantore van den Staatssecretaris in te zenden.»

2. Aan Artikel 4 van gemelde Wet wordt het volgende toegevoegd:

«Wanneer de uitgever of eigenaar is eene maatschappij, vereeniging of ander lichaam, moet de naam van den lokalen bestuurder of vertegenwoordiger daarvan worden opgegeven.»

3. Artikel 7 van gemelde Wet wordt gewijzigd als volgt:

«Wanneer eene strafbare handeling, door middel van eenig periodiek drukwerk is gepleegd, zoo zal, onverschillig of zij al dan niet de schrijver van het geïncrimineerde stuk of artikel zijn, de verantwoordelijke editeur of, de drukker en de uitgever beiden, als dader gestraft worden.»

4. In artikel 9 van gemelde Wet, worden sub *b* en sub *c* gewijzigd als volgt:

b. «de verantwoordelijke editeur en de uitgever, wegens overtreding van artikel 3 van Wet 26, 1896, zooals hierboven in art. 1 gewijzigd.»

c «de uitgever wegens overtreding van artikel 4, Wet 26, 1896, zooals gewijzigd bij artikel 2, hierinboven.»

5. Tusschen artikel 9 en artikel 10 van gemelde Wet, wordt een nieuw artikel 9*a* ingevoegd, luidende als volgt:

«Waar in deze Wet de drukker en de uitgever strafbaar zijn gesteld en het blijkt dat de drukker of de uitgever is eene maatschappij, vereeniging of ander lichaam, zoo zal iedere lokale bestuurder of vertegenwoordiger van zoodanige maatschappij, vereeniging of ander lichaam, als de drukker of de uitgever kunnen worden vervolgd.»

6. Deze wijziging treedt in werking, dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 12 September 1898.

WET N°. 15, 1898.

DE GOUDWET DER ZUID-AFR. REPUBLIEK OP HET DELVEN
VAN EN HANDEL DRIJVEN IN EDELE METALEN.

Gewijzigd en goedgekeurd door den Ed.Achtt. Tweeden Volksraad, bij art. 1211 zijner notulen d.d 16 September 1898, en door den Ed.Achtt. Eersten Volksraad gewijzigd en goedgekeurd bij art. 1402, dd. 6 October 1898.

HOOFDSTUK I.

BEPALINGEN VAN ALGEMEENEN AARD.

ARTIKEL 1. Het mijn- en beschikkingsrecht op alle edelgesteenten en edele metalen behoort aan den Staat.

2. Deze wet is van toepassing op goud, en verder op zilver en kwikzilver indien deze voorkomen als zuiver metaal, (gedegen), en op zulke andere edele metalen als de Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, onder verwijzing naar dit artikel van deze wet zal bekend maken.

3. Het woord «publieke delverij» zal bedoelen een geproclameerd terrein voor zoeken, delven en mijnen door wettig gezag opengezet.

Het woord «claim» zal beteekenen òf dat gedeelte van het veld, waarop een persoon of personen of maatschappijen wettig verkregen recht hebben om te delven of te zoeken, òf het recht om op zulk stuk grond te delven of te zoeken.

«Private grond» zal beteekenen, de gronden aan private personen of maatschappijen toebehoorende, blijkens groundbrief of transport.

«Gouvernementsgrond» zal beteekenen, alle gronden den Staat toebehoorende.

Het woord «kleurling» zal beteekenen iedere Afrikaansche, Aziatische naturel of gekleurd Amerikaansch persoon, Koelie of Chinees.

«Onbewerkt goud» of «onbewerkt edel metaal» zal beteekenen goud of edel metaal in welken vorm of verbinding dan ook, dat ofschoon gesmolten niet tot eenig artikel voor den handel geschikt is vervaardigd of opgemaakt. Het sluit ook in ongeraffineerd goud of ander ongeraffineerd edel metaal, waaronder dus begrepen zijn amalgam, slakken en schrapsels.

«Gouderts» zal beteekenen alle goudhoudende ertsen, insluitende concentrates, tailings en slimes.

Onder «stands-dorp» wordt verstaan elk terrein gelegen op een geproclameerde delverij, of op gronden geproclameerd voor standsdoeleinden, dat geheel of gedeeltelijk door een Gouvernements landmeter in stand-plaatsen is opgemeten en als zoodanig is geproclameerd of door de Regeering goedgekeurd.

Onder «prospecteeren» (opsporing) wordt verstaan het verrichten van alle werkzaamheden die noodig zijn tot opzettelijke opsporing van de in art. 2 bedoelde edele metalen of die ten doel hebben den aard der aangetroffen edele metalen en delfstofafzettingen en van de daarin voorkomde delfstoffen te beoordeelen.

Onder «delven» of «mijnen» wordt verstaan de opzettelijke winning van de in art. 2 bedoelde edele metalen met inbegrip van alle daartoe noodige werken, onverschillig of die winning geschiedt door onder-aardsche mijnwerken, open groeven, grondboringen of op andere wijze.

Verder zullen alle woorden verstaan worden in den zin, waarin zij gewoonlijk gebruikt worden.

4. De Staatspresident zal de macht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, bepalingen en regulaties te maken, hetzij algemeen, hetzij speciaal (b.v. voor een of meerdere velden) tot het regelen van zaken in deze wet genoemd of daarmede in verband staande, mits niet in strijd met deze wet.

Onder de bepalingen en regulaties in dit artikel genoemd, zijn ook begrepen strafbepalingen en belastingbepalingen. Deze bepalingen en regulatiën zullen kracht van wet hebben van datum van publicatie in de *Staatscourant*; zij zullen in de eerstvolgende zitting van den Volksraad worden voorgelegd.

Bijzondere bepalingen en regulatiën zullen van kracht zijn op elk geproclameerd veld, onmiddellijk na proclamatie in de *Staatscourant*.

De Staatspresident zal de macht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, eenige wijziging in- of toevoeging aan gemelde bijzondere bepalingen te maken op voordracht van den Mijncommissaris in overleg met het Hoofd van het Mijnwezen.

Zulke veranderingen of wijzigingen zullen van kracht zijn 14 dagen na publicatie in de *Staatscourant*.

5. Wanneer het noodig mocht bevonden worden in het algemeen belang voor publieke doeleinden, eens afgestane rechten in hun geheel of ten deele in te trekken, zal de Regeering het recht hebben zulks te doen met vergoeding, bij onderlinge overeenkomst tusschen belanghebbenden en de Regeering te bepalen. Ingeval zulk een overeenkomst onmogelijk zal zijn, zal de bepaling der vergoeding bij arbitrage geschieden door een of meer wederzijds aangestelde personen, met

referte tot een door de arbiters gekozen en van te voren benoemden scheidsrechter, die, indien de arbiters niet overeen kunnen komen op één of meer punten in geschil, over zoodanige punten beslissen kan.

6. Waar volgens deze wet eene veroordeeling tot geldboete wordt uitgesproken, wordt die boete bij gebreke van betaling vervangen door gevangenisstraf. De duur van deze gevangenisstraf wordt zooveel mogelijk naar verhouding van de opgelegde boete bij het vonnis bepaald, met dien verstande echter, dat zoodanige gevangenisstraf niet mag te boven gaan den tijd van ééne maand ingeval de opgelegde boete £5 of minder bedraagt, van 3 maanden zoo de boete van £5 tot hoogstens £20 bedraagt, van 6 maanden zoo de boete van £20 tot hoogstens £100 bedraagt en van 1 jaar zoo de boete meer dan £100 bedraagt. Bij het vonnis kan worden bepaald, dat zoodanige gevangenisstraf met harden arbeid gepaard zal gaan.

HOOFDSTUK II.

VAN HET DEPARTEMENT VAN MIJNWEZEN.

7. Er bestaat een departement van mijnwezen in deze Republiek. Aan het hoofd van dat departement zal staan iemand met den titel van *Hoofd van het Mijnwezen*, die tevens de qualificaties zal moeten bezitten zooals neêrgelegd in de Grondwet, en verantwoordelijk is volgens instructies vastgesteld door den Edelachtbaren Volksraad.

Het Hoofd van het Mijnwezen zal ter zijde worden gestaan door behoorlijk gequalificeerde deskundigen door de Regeering te benoemen, in overleg met het Hoofd van Mijnwezen, met respectievelijk den titel van *Staats-Mijnningenieur* en *Staatsgeoloog*, wier taak en verantwoordelijkheid omschreven zijn in de Instructies vastgesteld door den Ed. Achtb. Volksraad.

De Staats-Mijnningenieur zal ter zijde worden gestaan door behoorlijk gekwalificeerde deskundigen op de delverijen.

8. De Regeering heeft het recht van tijd tot tijd eene of meer commissiën van vertrouwbare en bekwame personen te benoemen, ten einde eenige kwestie aangaande mijnen te onderzoeken en daaromtrent aan haar te rapporteeren.

9. Voor ieder geproclameerd veld zal door de Regeering, in overleg met het Hoofd van Mijnwezen, indien noodig, een bevoegd persoon aangesteld worden als *Mijncommissaris*.

De Regeering zal eveneens het recht hebben om, indien noodig, voor ieder geproclameerd veld een specialen rechterlijken ambtenaar aan te stellen, met den

titel van Speciaal Landdrost, met crimineele en civiele jurisdictie, gelijk aan die van den Landdrost.

Bij de benoeming van zulk een rechterlijken ambtenaar zullen door de Regeering nauwkeurig de grenzen moeten worden bepaald, waarbinnen hij jurisdictie hebben zal. Binnen die grenzen zal dan de Landdrost van het respectieve district geene crimineele en civiele jurisdictie meer hebben.

Bij de uitvoering der jurisdictie van dezen Speciaal Landdrost zullen de wetten en costumen, in Landdrost-hoven in gebruik, toegepast worden. Ook met betrekking tot appèl op een hooger Hof zullen diezelfde regelen gelden. Deze Speciale Landdrost zal binnen de grenzen van het veld waarover hij jurisdictie heeft, dezelfde macht hebben met betrekking tot huwelijken, als aan eenen Landdrost gegeven wordt bij de huwelijks-ordonnantie.

Ook zal de Regeering het recht hebben om naast den Speciaal Landdrost nog andere rechterlijke ambtenaren aan te stellen met jurisdictie van eenen landdrost in crimineele en civiele zaken en bevoegdheid tot het houden van voorloopige onderzoeken, en om verder voor zulke ambtenaren instructien vast te stellen.

10. Aan den Myncommissaris zal een klerk worden toegevoegd, die, indien er geen Speciale Landdrost is, ook Publieke Aanklager en Griffier van het Lage Hof zal zijn.

11. Indien vereischt, zal de Regeering één of meer klerken toevoegen aan het departement van den Myncommissaris.

12. De Regeering heeft de macht om, indien noodig, voor elk veld een of meer *Claiminspecteurs* aan te stellen en omtrent hunne werkzaamheden zulke regulaties te maken als zij mogen noodig achten.

13. De Myncommissaris zal het hoofd zijn van en het toezicht hebben over het veld waarover hij is aangesteld. Hij zal tevens bekleed zijn met de macht om alle zaken aangaande de delverij te regelen en te besturen overeenkomstig deze wet en alle regulatiën, die krachtens deze wet door de Regeering gepubliceerd mogen worden.

Hij zal ook acht geven op de grieven der delvers en alles doen wat strekken kan tot het algemeen belang, tot bevordering van den bloei der delverij en van den gezondheidstoestand harer bevolking, hij zal bepalen de plekken waar niet gezocht of gedolven zal mogen worden, voor het openhouden van wegen, waaronder ook begrepen worden wegen of paden van de claims naar de batterijen en plekken geschikt voor waterrechten en zulke andere plaatsen als waaromtrent van tijd tot tijd door de Regeering instructies zullen worden gegeven, en het zal niemand geoorloofd zijn die

grond af te pennen of daarop te zoeken of te delven, onder straffe bij overtreding met eene boete van £100, of zes maanden gevangenisstraf met harden arbeid, op te leggen door een bevoegd Hof.

Hij zal regelen de uitgifte van standlicenties en de plekken bepalen waar al dan niet gebouwd mag worden.

Waar echter meer dan vijf standplaatsen naast of nabij elkander zouden komen, moet hij eerst door het Hoofd van het Mynwezen de toestemming der Regeering bekomen, alvorens voor die meerdere standplaatsen licenties uit te reiken.

De Regeering zal de macht hebben hem of een ander persoon onder hem het innen van persoonlijke belasting binnen de grenzen van zijn veld op te dragen onder zulke regulatiën als de Regeering, na overleg met het Hoofd van Mynwezen, noodig zal achten vast te stellen.

Indien er geen Speciale Landdrost is aangesteld, zal hij crimineele en civiele jurisdictie hebben gelijk met die van den Landdrost.

Hij zal ex-officio Vrederechter zijn voor de geheele Republiek.

Wat betreft de uitoefening van civiele en crimineele jurisdictie door den Myncommissaris, zullen de wetten en costumen, in Landdrosthoven in gebruik, toegepast worden.

Ook met betrekking tot appèl op een Hooger Hof, zullen dezelfde regelen gelden.

Indien er geen Speciale Landdrost is aangesteld, zal de Myncommissaris binnen de grenzen van het veld, waarover hij is aangesteld, dezelfde macht hebben met betrekking tot huwelijken als aan eenen Landdrost gegeven wordt bij de Huwelijks-Ordonnantie.

14. De uitgehouden gronden, volgens art. 50, voor huizen, gebouwen, watervoren, tuinen of landerijen, alsmede die onder art. 25 voor mijnpachten, en voorts alle plekken gronds, die geheel zijn ingesloten door eene publieke delverij, zullen staan onder jurisdictie van den Myncommissaris, en indien zij er zijn, van de rechterlijke ambtenaren van die delverij.

De Regeering zal het recht hebben om bij proclamatie ook onder de jurisdictie van de ambtenaren op de publieke delverijen te brengen plaatsen of stukken gronds, grenzende aan die publieke delverij of in de nabijheid daarvan liggende en zal eveneens het recht hebben bij proclamatie vast te stellen dat ongeproclameerde private gronden die geheel zijn ingesloten door eene publieke delverij onder de jurisdictie van den Landdrost van het district worden gebracht.

15. Alle geadmitteerde advocaten, procureurs, notarissen, agenten, transport- en verbanduitmakers, en beëdigde vertalers, die volgens landswetten gerechtigd

zijn, bij de civiele Hoven des lands te praktizeeren en hun beroep uit te oefenen, zullen toegelaten worden op de velden te praktizeeren. Het tarief van licentien, benodigd om een dier professies op de velden te kunnen uitoefenen, zal zijn naar vastgestelde wetten. Geen ongeadmitteerd en ongelicentieerd persoon zal het recht hebben, zaken in eenig Hof voor anderen waar te nemen of de werkzaamheden onder de professies der voormelde praktizijns vallende te verrichten. Echter zal het een iegelijk vrijstaan, wanneer hij zulks verlangt, zijne zaak in eigen persoon voor een Hof op de velden te behandelen of persoonlijk overdracht te doen, van eenige standplaats, claim of eenig deel ervan, als anderszins zijn wettig eigendom zijnde. Hij zal echter niet het recht hebben, kosten-rekeningen voor het verdedigen zijner zaak te maken of onkosten te vorderen voor eenige akte van overmaking of transport, behalve voor getuigegelden, hofpenningen, dagvaarding of zegelrechten.

16. Van de uitspraak van den Mijncommissaris of van den Specialen Landdrost of andere rechterlijke ambtenaren, zoo die er zijn, zal er appèl zijn op het Rondgaand Hof, den Rechter zitting houdende in camera te Pretoria, of het Hooggerechtshof.

17. De Mijncommissaris zal verplicht zijn behoorlijk boek te houden van alle inkomsten en uitgaven. Hij zal tevens behoorlijk register houden van alle licentiën en rechten door hem aan personen of vennootschappen verleend en zulke andere registers als het Hoofd van Mijnwezen van tijd tot tijd mocht willen voorschrijven.

Aan het publiek zal inzage worden verleend van deze registers, doch vooraf zal door den belanghebbende moeten worden opgegeven waaromtrent inlichting wordt verlangd. Bij iedere inzage zal betaald worden de somma van 1s. 6d. Bij schriftelijke inlichting moet een bedrag van 5s. voor ieder geval betaald worden, bestaande in zegels die op het document gehecht en gecancelleerd moeten worden.

18. De Regeering na overleg met het Hoofd van Mijnwezen zal op zoodanige velden waar zij zulks wenschelijk en noodzakelijk moge achten, een of meer der klerken van het Mijnwezen aanstellen als verantwoordelijken klerk of klerken.

De Regeering, na overleg met het Hoofd van Mijnwezen, zal het recht hebben zulke verantwoordelijke klerken afzonderlijke standplaatsen op verschillende deelen van het geproclameerde veld aan te wijzen. Door de verantwoordelijkheid van zulk een klerk, werkzaam zijnde op het hoofdkantoor van den Mijncommissaris zelf, wordt niet de verantwoordelijkheid van den Mijncommissaris weggenomen.

Een verantwoordelijke klerk zal alle licenties, val-

lende onder zijne afdeling kunnen uitreiken, alsmede kunnen ontvangen heerenrechten, venduleges, boeten, marktgeden, pachtgeden en andere speciale inkomsten; alsmede zulke andere werkzaamheden kunnen verrichten, als hem van tijd tot tijd door den Mijncommissaris zullen worden opgegeven.

Licentiën door zulk een klerk geteekend en uitgegeven, zullen dezelfde rechten geven, alsof zij waren geteekend en uitgegeven door den Mijncommissaris zelf.

Verantwoordelijke klerken, eene eigen afdeling hebbende, zullen verplicht zijn behoorlijke registers te houden van alle door hen uitgereikte licenties, en zullen zoo spoedig mogelijk alle gelden door hen ontvangen, storten bij den Mijncommissaris, en binnen vier dagen na het einde van iedere maand hunne verslagen en maandstaten bij den Mijncommissaris inzenden.

De Regeering zal de macht hebben om zulk een Verantwoordelijken klerk te bekleeden met de macht en jurisdictie van een Resident-Vrederechter binnen zulke grenzen als de Regeering zal bepalen.

19. Op het navolgende zal door de Mijncommissarissen en Verantwoordelijke klerken nauwkeurig gelet worden :

- a. Dat niemand zonder behoorlijke licentie eenig beroep of bedrijf zal uitoefenen, delven of zoeken zal.
- b. Dat hun klerk of klerken behoorlijk boek en notulen houden van alle zaken in hun Hof behandeld of beslist, en dat hunne onderhoorige en ondergeschikte ambtenaren hunne plichten vervullen en verantwoording doen van alles hun opgedragen of van gelden hun toevertrouwd.
- c. Dat alle Gouvernementskantoren, gebouwen en andere Gouvernements-eigendommen, met uitzondering van gevangenissen en politiebureaux, in goede orde worden gehouden. Daar waar een permanent ambtenaar is aangesteld onder het Departement van Publieke Werken, zal die zorg aan gezegde ambtenaar worden toevertrouwd.
- d. Dat het zegelrecht en heerenrecht aan de Regeering verschuldigd op alle overmakingen van claims en standplaatsen, behoorlijk voldaan wordt.
- e. Dat alle leges of andere gelden, den Staat toekomende volgens deze wet of latere wetten en regulatien, promptelijk betaald worden en dat alle officiële documenten aan zegelrecht onderhevig zijn.

f. Alle boetegelden en hofkosten, ontvangen ten kantore van de rechterlijke ambtenaren, moeten maandelijks voor of op den 4en dag van iedere maand bij de Mijncommissarissen worden gestort, met overlegging van een gespecificeerden staat der beboete personen.

20. Den Mijncommissaris zal dezelfde eed afgevraagd worden als den Landdrost. Alle beampten, op welke delverij ook aangesteld, zullen behoorlijk beëdigd worden bij aanvaarding hunner posten.

21. Het is het Hoofd van het Mijnwezen en den ambtenaren van zijn departement, alsmede Speciale Landdrosten en Assistent-Landdrosten, Rechterlijke Commissarissen en den ambtenaren van hun departement zoowel als hunne echtgenoten, hetzij zij gehuwd zijn met of zonder huwelijksvoorwaarden, op een geproclameerd veld, niet geoorloofd om, direct of indirect, claims te hebben, eenigerlei handel te drijven, eenig agentschap van welken aard ook waar te nemen, of eenig aandeel te hebben in eene mijnmaatschappij, of in eenig syndicaat of vennootschap van een delverszaak.

Ook is het den Landdrosten, Hoofdamptenaren en hunnen ondergeschikten verboden om als directeuren, adviseuren, controleurs of als beampten verbonden te zijn aan eene mijnmaatschappij. Wordt het bevonden dat bovengenoemde ambtenaren zich schuldig maken aan overtreding van de bepalingen, vervat in dit artikel, dan kunnen zij, naar bevind van zaken, door de Regeering worden beboet, geschorst in hunne betrekking voor een zekeren tijd, of wel worden ontslagen.

HOOFDSTUK III.

VAN HET ZOEKEN, DELVEN EN MIJNEN.

§ 1. PROSPECTIE DOOR, OF MET VERGUNNING VAN DEN EIGENAAR.

22. Aan iederen grondeigenaar zal het vrijstaan (na kennisgeving van zijn voornemen aan den Landdrost van zijn district of aan den naastbijzijnden Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk) om zonder licentie binnen de grenzen van zijn eigendom onderzoekingen in te stellen naar edele metalen, en voor dat doel, behalve de kleurlingen, hoogstens 4 blanke loontrekkende personen in dienst te hebben en onder de voorwaarden later omschreven, op zijn grond mijnen te exploiteeren of te laten exploiteeren. Het zal niemand, buiten den Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerende Raad, vergund zijn grond voor het publiek open te stellen tot publieke delverijen.

De Regeering zal steeds het recht hebben onderzoek te doen instellen naar het prospecteeren.

Bij ontdekking van edele metalen op een privaten grond, zal de eigenaar verplicht zijn om binnen zeven dagen na de ontdekking daarvan kennis te geven aan den naastbijzjnden Mijncommissaris, Verantwoordelijken Klerk of Landdrost, benevens van de bijzonderheden daarvan, op straffe van eene boete van ten hoogste £5 bij verzuim.

23. Hij, die eene schriftelijke vergunning van den eigenaar van eene private plaats of een stuk gronds heeft, om op diens eigendom onderzoekingen te doen zal de daartoe benoodigde prospecteericentie tegen betaling van licentiegelden, bij den Landdrost van het district waar hij onderzoeken wil of zoodanig ander ambtenaar als door de Regeering zal worden benoemd, kunnen verkrijgen voor het tijdperk in zoodanige schriftelijke vergunning vermeld, den tijd van zes maanden niet te boven gaande.

Wanneer echter de gemelde vergunning verleend is voor een langeren termijn dan zes maanden, zal de Landdrost of zoodanig ander ambtenaar, als door de Regeering zal worden benoemd, na verloop der eerste zes maanden, het recht hebben, na behoorlijk onderzoek, den termijn waarvoor de licentie werd verleend, van tijd tot tijd te verlengen in overeenstemming met de vergunning, zoodanige verlenging te zijn telkens voor een termijn van zes maanden.

§ 2. OORDEEL OMTRENT DE BETAALBAARHEID.

24. De Staatsmijningenieur, of zoodanige andere door hem aangewezen deskundigen, afgevaardigd door het Hoofd van Mijnwezen, hetzij afzonderlijk of in commissie, zullen de bevoegde beoordeelaars zijn van de betaalbaarheid van edel metaal.

§ 3. EXPLOITATIE ONDER MIJNPACHT OF CONCESSIE.

25. De eigenaar van eene plaats of stuk grond, waarop door den eigenaar zelf of volgens art. 23 door een zoeker edel metaal is gevonden, die het recht wenscht te bezitten op het openen en exploiteeren van mijnen op die plaats of stuk grond, zal in het bezit moeten zijn van een mijnpachtbrief te verkrijgen van de Regeering. Een tiende gedeelte van de private gronden of plaatsen, waarvan de kennisgeving voor openzetting tot publieke delverij gepubliceerd is, zooals bepaald bij art. 38, zal onder mijnpachtbrief worden uitgereikt.

Bij het opmeten van grond voor mijnpachtbrieven zal niet alleen mogen genomen worden het rif in zijne lengte, maar zal de verhouding hoogstens moeten wezen van breedte tot lengte als een een tot twee.

In geen geval zal de Regeering het recht hebben een mijnpacht te weigeren, al zou de Regeering besluiten de gronden niet te proclameeren tot eene publieke delverij.

26. De mijnpachtbrief, bedoeld bij art. 25, zal uitgegeven worden voor een tijd, niet korter dan vijf en niet langer dan twintig jaren. Het zal echter den houder van zoodanigen mijnpachtbrief vrijstaan, om gemelde mijnpacht van tijd tot tijd te vernieuwen voor een tijd van nog twintig jaren of korter, onderworpen aan de bepalingen der alsdan bestaande wet. Dit recht van vernieuwing zal ook gegeven worden aan houders van reeds verleende mijnpachten, na afloop van den termijn, waarvoor de mijnpachtbrief verleend werd.

Op den mijnpachtbrief zal moeten worden betaald de som van 10s. per morgen in het jaar, te voldoen bij vooruitbetaling aan den ambtenaar, onder wiens administratie de mijnpacht gelegen is, terwijl de houder van zoodanigen mijnpachtbrief onderworpen is aan de volgende voorwaarden :

1. Van al het gevondene zal hij behoorlijk moeten boek houden en daarbij zulke vormen gebruiken, als de Regeering mocht noodig vinden voor te schrijven;
2. Inzage der boeken zal ten allen tijde aan den Mijncommissaris of ambtenaar onder wiens administratie de mijnpacht gelegen is of een anderen daarvoor aangewezen ambtenaar verleend moeten worden;
3. De Regeering zal steeds het recht hebben, in stede van de betaling van 10s. per morgen, te eischen betaling van twee en een half percent van de bruto opbrengst gedurende het afgelopen jaar, zooals die door de boeken of andere bewijsmiddelen aangewezen wordt;

Als bruto opbrengst wordt aangemerkt de gemiddelde handelswaarde op het mijn-terrein van de gedurende het afgelopen kalenderjaar door de ontginning verkregen hoeveelheid van al de bewerkte verhandelbare en onbewerkte verhandelde producten.
4. Indien zulks door de Regeeringsambtenaren geëischt wordt, zal de juistheid van de opgaven der boeken onder eede van den eigenaar of zijnen boekhouder moeten verzekerd worden;
5. Zulke andere voorwaarden als de Regeering zal wenschelijk achten, echter niet in strijd met den geest of de bepalingen dezer wet.

Wanneer de betaling van den mijnpachtbrief voor zulke mijnpachten zes maanden ten achter is, zal de

Mijncommissaris of ambtenaar onder wiens administratie de mijnpacht gelegen is, in de *Staatscourant* en bij kennisgeving in geschrifte aan den eigenaar tot de betaling daarvan aanmanen.

De Mijncommissaris of ambtenaar, onder wiens administratie de mijnpacht gelegen is, zal verplicht zijn deze aanmaming, dadelijk na verloop der zes maanden te doen.

Indien drie maanden na datum der publicatie van die aanmaning, de betaling van alle verschuldigde gelden niet gevolgd is, zal de Regeering het recht hebben den mijnpachtbrief vervallen te verklaren.

27. Alle hoekpunten eener mijnpacht moeten zijn aangegeven door gemetselde, steenen bakens als vermeld in art. 40 en een opschrift dragen: Mijnpacht no. (zijnde het nommer van den mijnpachtbrief) alsmede het officiële bakennommer door den claim-inspecteur op te geven, terwijl de zijden moeten worden aangegeven als in art. 41 vermeld.

Voor het behoorlijk onderhoud dezer bakens, te beoordeelen door den Mijncommissaris, of Landdrost, zoo er geen Mijncommissaris is aangesteld, zal de houder van den mijnpachtbrief verantwoordelijk zijn volgens art. 3 van wet no. 3, 1864, zooals goedgekeurd bij Volksraadsbesluit art. 519, dd. 22 Maart 1866.

Deze bakens zullen bij verzuim, door de Regeering op kosten van de gerechtigden tot de mijnpacht, worden opgericht en onderhouden na kennisgeving volgens art. 42.

Het ontbreken of het in niet behoorlijken toestand zijn der bakens kan nimmer aanleiding geven tot het betwisten van de grootte der mijnpacht, volgens de goedgekeurde kaart en volgen den verleenden mijnpachtbrief.

28. Hij, die van den eigenaar eener plaats of van den eigenaar van een stuk gronds een gedeelte mocht huren, om daarop mijnen te exploiteeren, of wel diens mijnrechten koopt, kan, evenals de eigenaar, en op dezelfde voorwaarden als deze, eene mijnpachtbrief verkrijgen, mits hij zijn huurcedule of koopbrief notariëel laat opstellen en registreeren. Deze mijnpacht zal vernieuwbaar zijn zoolang hij huurder of eigenaar van de mijnrechten blijft.

Het uitnemen of de vernieuwing van een mijnpachtbrief moet met medeweten van den eigenaar of van zijnen vertegenwoordiger geschieden.

29. Mijnpachten en verpachte gronden met licenties of mijnpachten daarop, kunnen, in hun geheel of wel gedeeltelijk, van den eenen persoon op den anderen overgemaakt worden, onder bepaling neergelegd in wet no. 20, 1895.

Bij de verdeling van eene mijnpacht stellen de houders van gedeelten zich, zoowel gezamenlijk als afzonderlijk, van af den datum waarop de registratie van de overdracht van het hun toekomende deel heeft plaats gehad, tegenover de Regeering aansprakelijk voor de geheele opbetaling der gelden, volgens den origineelen mijnpachtbrief verschuldigd, en de stipte uitvoering der wettelijke bepalingen op mijnpachten toepasselijk.

Deze bepalingen zullen, met betrekking tot verdeling, ook van toepassing zijn op reeds verleende mijnpachten.

Elke akte van overmaking zal een zegel moeten dragen volgens de wet no 5, 1882, schedule A.

Bij verkooping in executie van mijnpachten en verpachte gronden, zullen dezelfde bepalingen gelden als bij dergelijke verkooping van vaste eigendommen.

30. Omtrent vernieuwing van mijnpachten onder artt. 28 en 29, zullen de navolgende regelen gelden :

1. Dat geen mijnpachten zullen worden vernieuwd dan ten name van de personen of maatschappijen ten faveure van welke zij het laatst waren geregistreerd, tenzij dat eerst transport geschiedt ten name van den nieuwen aanvrager.
2. Dat de vernieuwing van een mijnpacht aan een huurder volgens art. 28 dezer wet, alleen zal geschieden wanneer uit het door hem over te leggen en notariëel geregistreerd contract blijkt, dat de huur nog loopende is of behoorlijk is vernieuwd.
3. Dat wanneer een persoon was vroeger huurder, doch na dien tijd ook is geworden eigenaar van den grond, waarop de mijnpacht ligt en het blijkt, dat hij daardoor zoowel de eigendomsrechten als de minerale rechten in zijn bezit heeft, de vernieuwing zal kunnen geschieden.
4. Dat ingeval een mijnpacht-termijn is afgelopen en men wil bij vernieuwing van dezen mijnpachtbrief, volgens art. 29, de mijnpacht verdeelen, dan zal dit geschieden voor zooveel deelen, als waarvoor aanvraag voor vernieuwing wordt gedaan, in welke verdeelde mijnpachtbrieven de verplichtingen in art. 29 vermeld, moeten voorkomen en mits bij ieder zoodanig verdeelden mijnpachtbrief behoorlijke landmeterskaarten in viervoud worden overgelegd.

Wanneer het bij de vernieuwing van een mijnpachtbrief blijkt dat de mijnpacht aan meer dan een eigenaar behoort en dat sommigen of eenigen dier eigenaren hun deel of deelen niet wenschen te vernieuwen, kunnen die

deelen waarvoor aanzoek gedaan wordt, mits bij elke zoodanige gedeeltelijke vernieuwing behoorlijke Landmeters-kaarten in viervoud worden ingeleverd, vernieuwd worden, en in gevallen van onverdeelde mijnpachten zullen zoodanige applicant of applicanten gerechtigd zijn, het hun toekomende deel van de mijnpacht uit te nemen, conform alinea 3 van art. 25, terwijl de Regeering dan het overige deel der oorspronkelijke mijnpacht binnen zes maanden na vervalddag zal moeten proclameeren tot publieke delverij.

5. Dat de verlenging of vernieuwing zal kunnen geschieden van 5 tot 20 jaar, evenals bij een nieuwen mijnpachtbrief, conform art. 26 dezer wet.
6. Dat de mijnpachtbrief zal worden verleend tegen de betaling en op de voorwaarden, thans bij de wet vastgesteld of later vast te stellen.
7. Dat ingeval van verdeeling van een nog loopenden mijnpachtbrief van het te verkoopen gedeelte, een nieuwe mijnpachtbrief op grond van een notariëele cessie zal worden uitgereikt, met behoorlijke kaarten, en dat bij aanvraag de oorspronkelijke mijnpachtbrief mede moet worden ingezonden, opdat door den Registrateur van Akten daarop aanteekening van de verdeeling kan worden gemaakt, hetgeen tevens ook zal moeten geschieden wanneer een onderdeel van een mijnpacht nader wordt verdeeld.

Een aldus uit te reiken mijnpachtbrief zal slechts verleend kunnen worden tot op het tijdstip waarop de oorspronkelijke mijnpachtbrief verlopen is.

31. Geen concessien op Gouvernementsgrond zullen in het vervolg verleend worden. Wanneer echter localiteiten worden aangetroffen, waar geene genoegzame voordeelen verbonden zijn aan de bewerking der claims door enkele delvers, of waar de grond, na reeds claimsgewijze bewerkt te zijn, weer verlaten is, zullen zoodanige localiteiten onder mijnpacht uitgegeven kunnen worden aan eenen delver of aan delvers voor een bepaald getal jaren, ten einde ze door middel van machines of op andere wijze te bewerken, en wel op de volgende voorwaarden:

- a. De uitgestrektheid van stukken gronds onder mijnpacht zal niet minder zijn dan 150 bij 150 treden, noch grooter dan 500 bij 500 treden.
- b. Iedere aanvraag zal gedurende eene maand aangeplakt staan ten kantore van den Land-

drost van het respectieve district, of zoo de grond staat onder een mijncommissaris, ten kantore van dezen en ook op den aangevraagden grond, en zal moeten bevatten eene volledige omschrijving van den grond, wat aangaat de grootte, de ligging en of hij reeds bewerkt is of niet.

- c. Ieder belanghebbende heeft het recht bezwaren in te brengen tegen de uitgifte onder mijnpacht van een stuk gronds, hetgeen schriftelijk geschieden moet met opgave van de redenen van deze zijne bezwaren, naar wier geldigheid de Landdrost of Mijncommissaris onderzoek zal doen.
- d. Dadelijk na verloop van den tijd van kennisgeving zal de Landdrost of de Mijncommissaris de aanvraag bij het Hoofd van Mijnwezen inzenden met zijn rapport. Keurt de Regeering, na overleg met het Hoofd van Mijnwezen, haar goed, dan zal de mijnpacht verleend worden volgens vorm voorkomend in de schedulen dezer wet.
- e. Voor deze mijnpacht zal een jaarlijksch pachtgeld, telkens vooruit te voldoen, betaald worden berekend naar 10s. per morgen jaarlijks. De mijnpachtbrief zal een zegel moeten dragen ter waarde van twee ponden tien shillings (£2 10s.).
- f. Mijnpachten kunnen overgemaakt worden op dezelfde wijze en onder dezelfde bepalingen als claims en andere mijnrechten.
- g. Zoo de grond, waarop een mijnpachtbrief verleend werd, niet bewerkt wordt, zal de mijnpachtbrief niet vernieuwd kunnen worden, tenzij dan met uitdrukkelijke schriftelijke toestemming der Regeering.
- h. De Regeering zal steeds het recht hebben in-stede van de betaling van 10s. per morgen te eischen $2\frac{1}{2}$ pct. van de bruto opbrengst gedurende het afgelopen jaar, zooals die door de boeken en andere bewijsmiddelen aangewezen wordt.

32. Aan personen of maatschappijen, die houders zijn van concessien of mijnpachten op private of op Gouvernementsgronden, zal het vrijstaan, zonder verbreking der concessien of mijnpachten, personen te vergunnen op die gronden onder concessie of mijnpacht tot hun voordeel te delven, onder zulke wettige overeenkomsten als genoemde concessionarissen of mijnpachthouders en personen onderling mogen maken; mits ieder persoon, dus delvende, eene licentie uit-

neemt bij den ambtenaar onder wiens administratie deze grond gelegen is. Op zulk eene licentie zal uitdrukkelijk worden aangeduid op welke mijnpacht of concessie dezelve is verleend, terwijl de betaling zal zijn het gewone licentiegeld per claim. De bepalingen omtrent claims zijn in deze van toepassing, behalve die omtrent het terugvallen aan de Regeering, ingeval van wanbetaling der licentiegelden, terwijl verder ook niet de extra licentiegelden volgens art. 83, behoeven te worden betaald.

De concessionaris of mijnpachthouder wordt hierdoor niet ontheven van zijne verplichtingen aangegaan onder de concessie of mijnpachtbrief.

De concessie- of mijnpachthouder is verplicht van elke verleende vergunning kennis te geven aan den ambtenaar, onder wiens administratie de bedoelde grond gelegen is. Elke overtreding zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £10 of bij wanbetaling met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6.

33. Delvers op geconcessioneerden of mijnpachtgrond zullen staan onder den Mijncommissaris, onder wiens administratie zoodanige grond valt of den naastbijzijnden Mijncommissaris of den Landdrost van hun district, volgens beslissing der Regeering.

34. De concessionaris of mijnpachthouder, die delvers toelaat op zijn geconcessioneerden of mijnpachtgrond te delven, volgens artikel 32, zal gerechtigd zijn bij het einde van iedere maand van de Regeering te ontvangen drie-vierden van de voor licentien betaalde gelden.

§ 4. PROCLAMATIE EN OPENZETTING ALS PUBLIEKE DELVERIJ.

35. De Staatspresident heeft de macht om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, Gouvernementsgronden, en na overleg, indien mogelijk, met den eigenaar, ook private gronden te proclameeren en open te zetten als publieke delverijen of bij proclamatie aan een reeds geproclameerd veld te hechten, waarbij in het oog moet worden gehouden, dat geen grond zal worden geproclameerd, die niet voor de delverij noodzakelijk benodigd is.

De proclamaties van Gouvernements en private gronden zullen minstens 30 (dertig) dagen te voren moeten gepubliceerd zijn in de «Staatscourant», vermeldende dag en datum van openzetting.

Zulke proclamaties zullen verder worden aangeplakt aan het kantoor van den Mijncommissaris binnen wiens jurisdictie de gronden gelegen zijn, of zoo zij daarbuiten gelegen zijn, aan het kantoor van den districts Landdrost.

In het vervolg zal geen privaaf of Gouvernementsgrond, door proclamatie tot eene publieke delverij verklaard, beschikbaar zijn voor het afpennen van claims; voor dat de proclamatie door den ambtenaar onder wiens jurisdictie zoodanige grond is gelegen, voor diens kantoor is afgelezen, alwaar dan ook de licenties zullen worden uitgereikt. Geen persoon zal het recht hebben claims af te pennen, alvorens hij of zijn gemachtigde zich met zijne licenties op den grond bevindt, welken hij wil afpennen.

36. Waar in het vervolg aan het Hoofd van het Mijnwezen mocht blijken, dat bij het proclameeren van private plaatsen en Gouvernementsgronden de toestand het vereischt, de Regeering alsdan, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, de macht zal hebben den Landmeter-Generaal op te dragen zoodanige plaatsen of Gouvernementsgronden, indien wenschelijk, geheel of gedeeltelijk vóór den dag van openzetting te doen opmeten in claims en in kaart te brengen, welke claims op die kaart behoorlijk zullen worden genummerd.

Op deze kaart zal verder moeten voorkomen de ligging der claims bedoeld bij artt. 43, 44 en 45 dezer wet, welke eveneens vóór den dag van openzetting moeten worden opgemeten en genummerd, vervolgens de toegestane mijnpachten, werf-, bouw- en zaailanden en andere gronden uitgehouden onder art. 53 en de volgens art. 13 dezer wet uitgehouden gronden door den Mijncommissaris.

De alzo opgemeten en in kaart gebrachte claims, met uitzondering van die claims en gronden bedoeld in bovenstaande alinea van dit artikel, zullen aan het publiek op den dag van openzetting en, indien noodig, op de daarop volgende dagen bij loting worden uitgegeven.

In geen geval zullen meer dan 12 claims aan een persoon bij loting worden toegekend, waarbij art. 13 in acht moet worden genomen of zoodanige andere voorziening als daaromtrent moge zijn, of worden gemaakt in de Goudwet.

De meetkosten van de alzo opgemeten claims zullen aan de Regeering moeten worden betaald door den claimhouder, dadelijk bij het uitreiken der licentie, bij gebreke waarvan de Mijncommissaris of Verantwoordelijke Klerk gerechtigd is de licentie te weigeren, als wanneer met deze claims gehandeld zal worden in termen van art. 85.

Ingeval op den dag der openzetting alle claims nog niet opgemeten zijn, zullen slechts de opgemeten of in kaart gebrachte claims in loting worden gebracht. Het resteerende gedeelte van de geproclameerde plaats zal op de wijze als bepaald in deze wet, afpenbaar zijn.

De wijze van loting zal door het Hoofd van het

Mijnwezen in overleg met de Regeering worden geregeld. terwijl na alloop van iedere loting door den Mijncommissaris zoo spoedig mogelijk rapport moet worden gedaan aan het Hoofd van het Mijnwezen.

37. Zoolang een eigenaar niet zelf prospecteert, of daartoe aan anderen geene vergunning heeft gegeven, zal de Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, geene macht hebben zijn grond te proclameeren tot eene publieke delverij, noch zal iemand anders hem kunnen dwingen zijn grond te laten prospecteeren.

38. De Regeering zal aan den eigenaar van de plaats of het stuk gronds, welke zij wenscht open te zetten tot publieke delverij, drie maanden vóór de proclamatie van openzetting geschiedt, kennis geven in de *Staatscourant* van haar voornemen, ten einde den eigenaar in staat te stellen zijn eigenaarsclaims volgens art. 45 en zijn mijnpachtbrief uittenemen en zijn werf-, bouw- en zaailanden te bepalen volgens art. 50.

39. Voor dat de proclamatie tot eene publieke delverij plaats vindt, zullen alle private gronden, en die vermeld in het voorgaande artikel, behoorlijk worden opgemeten en in kaart gebracht, welke kaarten volgens wet moeten zijn goedgekeurd. Alle mijnpachten en werven, die behoorlijk opgemeten en in kaart gebracht zijn, en door de Regeering goedgekeurd, zijn onbetwistbaar. De lijnen tusschen de bakens zullen eveneens eerst door een behoorlijk geadmitteerd landmeter moeten zijn afgebakend volgens art. 41.

Alle tot publieke delverij te worden geproclameerde Gouvernementsgronden zullen eveneens worden opgemeten en in kaart gebracht, waar mogelijk vóór de proclamatie. De lijnen tusschen de bakens zullen echter in ieder geval door een geadmitteerd landmeter, volgens art. 41, moeten zijn afgebakend.

Indien te worden geproclameerde private gronden, binnen drie maanden na datum der kennisgeving daartoe, niet van wege den eigenaar dier gronden zijn opgemeten, en de kaarten ten kantore van den Landmeter-Generaal zijn ingezonden, zal de Regeering het recht hebben de opmeting op kosten van den eigenaar te laten doen.

40. Alle hoekpunten van alle opgemeten geproclameerde gronden zullen worden aangegeven met solied gemetselde vierkante bakens, vier voet hoog, eene kennisgeving dragende waarop de naam en het nummer van de plaats, overeenstemmende met de registers van den Registrateur van Akten, benevens het officiële nummer van het baken, zullen voorkomen.

41. De zijden van allen opgemeten geproclameerde gronden, plaatsen, gedeelten van plaatsen, afdelingen van geproclameerde publieke delverijen zijnde, zullen,

behalve waar natuurlijke grenzen bestaan, op duidelijk zichtbare afstanden worden aangegeven met ronde gemetselde tusschenbakens, drie voet hoog, en ook als het Hoofd van Mijnwezen in overleg met den Landmeter-Generaal zulks noodig acht waar de aard van den grond zulks toelaat, met eene voor, ten minste 6 duim diep. De afstanden van zoodanige bakens van elkander, zullen niet minder zijn dan één duizend (1000) treden.

42. Het oprichten der bakens, bedoeld in artt. 40 en 41, zal op Staatsgronden geschieden door de Regeering op kosten van den Staat, na aanvraag van behoorlijke tenders. Ingeval van private gronden zal door de Regeering, binnen zeven dagen nadat de Staatspresident besloten heeft die gronden onder deze wet te proclameeren, schriftelijk kennis worden gegeven aan den eigenaar, om de bakens op te richten; voldoet de eigenaar binnen zes weken na datum van deze kennisgeving niet hieraan, dan zal de Regeering, na aanvraag van behoorlijke tenders, de bakens voor rekening van den eigenaar doen oprichten.

43. Door een eigenaar van een plaats of stuk grond kunnen vergunningsclaims aan andere personen worden toegekend en uitgegeven vóór de proclameering van zoodanige plaats of stuk grond, onderworpen aan de gewone licentie na proclamatie, volgens onderstaande schaal:

		beneden	100 morgen,	8 claims	
van	100 morgen	tot	200	»	15 »
»	200	»	400	»	20 »
»	400	»	1000	»	30 »
»	1000	»	1500	»	45 »
»	1500	»	2000	»	60 »

Van elke honderd morgen, dat de plaats of het stuk grond grooter is dan 2000 morgen heeft de eigenaar het recht om twee claims meer uit te geven onder dezelfde voorwaarden, als in de voorgaande alinea bepaald.

44. De ontdekker van betaalbaar edel metaal op private plaatsen of Gouvernementsgronden, ten minste zes mijlen verwijderd van eene reeds bewerkte localiteit, zal bij proclameering van zoodanige plaats of grond, gerechtigd zijn tot het hebben en afbakenen van zes claims, hetzij rif of alluviaal, die genoemd en geregistreerd zullen worden als «ontdekkers-claims.» Bovendien zal hij zonder licentie daarop mogen werken, zoolang als hij daarvan eigenaar blijft.

45. Wenscht de Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, eene plaats of stuk grond of een deel daarvan te proclameeren of open te zetten, dan zal de eigenaar het recht hebben zich vóór delvers (de ontdekker van het edel metaal uitgezonderd) zijn eigenaarsclaims af te bakenen.

De eigenaar of eigenaren van een geproclameerde plaats of plaatsen zal of zullen gerechtigd zijn voor zich zelve een aantal claims, hetzij rif of alluviaal, die «eigenaarsclaims» zullen genoemd worden, af te bakenen, nl. voor een stuk grond van 50 morgen of daar beneden één claim, voor een stuk grond van 50 tot 200 morgen twee claims, en voor elke 250 morgen daarboven één claim meer met een maximum van 10 claims voor een plaats, en onder licentie te houden nadat de ontdekker die het betaalbaar edel metaal heeft gevonden, ontdekkersclaims afgebakend heeft. Na deze afbakening van ontdekkers-, vergunnings- en eigenaarsclaims zullen de personen vermeld in art. 59 voor zich zelve claims kunnen afbakenen volgens wet.

46. De zoeker, die volgens artikels 23 en de ontdekker die volgens artikel 44 dezer wet, betaalbaar edel metaal vindt, zal zijne rechten niet verliezen door de onwilligheid van de Regeering om den grond te proclameeren tot eene publieke delverij of dien bij proclamatie aan een reeds geproclameerde plaats of delverij te hechten.

47. De houder van een prospecteerlicentie zal dadelijk nadat op zijn rapport onderzoek is gedaan en omtrent de betaalbaarheid van edel metaal in de door hem ontdekte gronden door de Regeering is beslist, alle rechten van eenen gewonen delver genieten, boven en behalve zijn bijzonder recht als ontdekker en deze rechten zal hij hebben op private gronden, al worden deze niet tot publieke delverij geproclameerd.

Hij zal in dat geval om zijne claims te kunnen bewerken, gerechtigd zijn tot het gebruik van water op de plaats aanwezig, zooals tusschen hem en den eigenaar van de plaats schriftelijk zal zijn overeengekomen.

Dit artikel zal niet van toepassing zijn, wanneer een grondeigenaar iemand speciaal huurt om voor hem onderzoekingen te doen of ook wanneer er een afzonderlijk accoord gemaakt wordt vóór het verleen van de schriftelijke vergunning, in artikel 23 vermeld, waarbij de ontdekker, ten einde de schriftelijke vergunning te bekomen, schriftelijk afziet van de voordeelen van dit artikel.

48. De eigenaar van den privaten geproclameerden grond, waarop delvers- en prospecteerlicenties uitgereikt worden, zal de helft van de opbrengst der delvers- en prospecteerlicenties maandelijks ontvangen.

Van de opbrengst van standlicenties komt drie vierde gedeelte den eigenaar en één-vierde gedeelte de Regeering toe. Deze bepaling is niet van toepassing in gevallen waar reeds contracten bestaan of gesloten mogen worden tusschen de Regeering en den eigenaar.

De rekeningen voor al deze gelden zullen steeds worden uitgemaakt op naam van den eigenaar en de

gelden ook in geval van verhuring, slechts aan den eigenaar of zijn gevolmachtigde worden uitbetaald.

Waar door het proclameeren schade wordt toegebracht aan tijdens de proclamatie bestaande rechten (bijv. weide-rechten) zal den rechthebbende compensatie worden toegekend door den eigenaar. De bepaling van het uit te keeren bedrag zal geschieden bij arbitrage op de wijze zooals voorgeschreven in art. 56.

49. Wanneer een kapitein met zijn raad verlangt, dat op de grond die hem ter bewoning met zijn volk door de Regeering is aangewezen, (locatie), die hij met zijn volk bewoont, onderzoekingen worden ingesteld naar de aanwezigheid van edele metalen, dan kan hij bij de Regeering aanzoek doen zulks te doen plaats hebben door blanke personen.

De personen, door den kapitein en zijn raad daartoe voorgedragen, zullen in de eerste plaats de consideratie der Regeering genieten. Acht de Regeering het wenschelijk andere personen te autoriseeren, zoo kan zulks geschieden zonder opgaaf van redenen; uitgezonderd zij, wier plaatsen door de Regeering onteigend werden ten behoeve van uitbreiding der locatie, aan wie het voorkeurrecht zal worden verleend.

De Regeering zal doen aanwijzen aan den persoon o aan de personen, door haar geautoriseerd, welk gedeelte der locatie voor prospecteeren beschikbaar is gesteld.

Wanneer het blijkt door het prospecteeren, dat er betaalbare edele metalen gevonden worden binnen zoodanige locaties, zal de Staatspresident het recht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, deze gronden, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk te verklaren tot publieke delverijen, onder de bepalingen neergelegd in deze wet voor Gouvernementsgronden, met dien verstande echter:

1. Dat aan den kapitein en zijn volk het recht van veeweiden zal worden gelaten;
2. Dat hunne kralen en landerijen zullen worden uitgesloten en niet zullen mogen worden belemmerd, dan met hunne toestemming;
3. Dat voor hunne gezinnen en hun vee genoegzaam water zal worden gelaten;
4. Dat aan den persoon of personen door de Regeering geautoriseerd tot prospecteeren, wanneer zij voldoende bewijs leveren voor de betaalbaarheid der gronden, eene mijnpacht, onder de bepalingen dezer wet zal kunnen worden toegekend, de grootte te worden bepaald in overleg met den Superintendent van Naturellen en met het Hoofd van het Mijnwezen, maar in geen geval grooter dan het maximum, bepaald voor private gronden

- bij art. 25, alinea 2 en 3 dezer wet, gerekend naar het aantal open te verklaren morgen;
5. Dat aan de kapiteins en hun volk, welke de locaties gratis van het Gouvernement ontvangen hebben, eene compensatie zal worden toegekend, berekend naar het vierde der opbrengst van de licentie- en mijnpachtgeldten;
 6. Dat aan de kapiteins en hun volk, welke de locatiegronden, ten deele of geheel, voor eigen rekening hebben verkregen, eene compensatie zal worden toegekend, berekend naar het derde van zoodanige opbrengst;
 7. Aan de Regeering wordt de macht gelaten zulke bepalingen te maken, aangaande het toe te kennen gedeelte van licenties en mijnpachtgeldten aan Moshette en de met hem gelijkstaande kafferkapiteins, als haar goeddunkt.

50. Waar private gronden tot publieke delverij geproclameerd of bij proclamatie aan reeds geproclameerde velden gehecht worden, zal de Regeering, eerst met den eigenaar moeten overleggen indien mogelijk om te bepalen op welke plekken grond, zooals bebouwde plekken, werven, tuinen, begraafplaatsen, kralen, landerijen en waterleidingen in de nabijheid daarvan, het verboden zal zijn te zoeken en te delven. Op onbewerkte plaatsen of stukken grond, waar geen occupaties zijn, kunnen eigenaars vóór de proclamatie, in overleg met de Regeering, den Myncommissaris of den Landdrost van het district een werf afbakenen, die uitgehouden zal worden voor werf, bouw- of zaailanden. Alle werven behoorlijk opgemeten en in kaart gebracht en goedgekeurd door de Regeering zijn onbetwistbaar.

Waar volgens alinea 1 van dit artikel werfgronden door den eigenaar vóór de proclamatie van de plaats of stuk grond zijn uitgehouden, zal hij het recht hebben tot een mijnpacht op zoodanige gronden en wel over de geheele oppervlakte daarvan.

Op plaatsen waar nog geen reeds bewerkte werven bestaan vóór de proclamatie, zullen die werven waarop mijnpacht verkregen wordt, niet grooter mogen zijn dan $\frac{1}{30}$ van de grootte der plaats.

De Regeering zal niet het recht hebben zoodanige mijnpacht te weigeren.

51. Onder alle omstandigheden zal er genoegzaam water vrij blijven ten gebruike van den eigenaar, zijn gezin, zijn vee en voor de besproeiing van alle tijdens de proclameering bestaande tuinen en landerijen, en voor de bewerking van mijnpachten, onder de bepalingen dezer wet verleend.

De hoeveelheid van het hiervoor benoodigde water zal vóór de proclameering tot publieke delverij, op last

van het Hoofd van het Mijnwezen worden gemeten, en door hem worden vastgesteld. Daarna mag dit water, alzoo gemeten, door den eigenaar ook voor andere doeleinden worden gebruikt of afgestaan.

Het overige water en het water dat niet aldus wordt gebruikt, zal steeds vrij moeten afloopen. Het gebruik daarvan zal worden geregeld door de wettige autoriteiten, volgens de bepalingen dezer wet.

Huurders, servituuthouders of andere gerechtigden tot water, behouden het recht op dat water, voor zover zij daarvan tijdens de proclameering gebruik maken voor de doeleinden in de eerste alinea gemeld, en nadat de hoeveelheid daarvan zal zijn vastgesteld door het Hoofd van het Mijnwezen, zulke vaststelling te geschieden voor proclamatie. Te dezen aanzien gelden ook de bepalingen der tweede alinea van dit artikel.

52. Verder zal de Regeering het recht hebben te eischen van den eigenaar of zijn plaatsvervanger, dat de bebouwde plekken, werven, tuinen, begraafplaatsen en landerijen, behoorlijk worden omheind en in kaart gebracht, binnen een tijd door de Regeering te bepalen, welke tijd echter niet korter zal mogen zijn dan drie maanden.

Indien daaraan binnen den gestelden tijd niet wordt voldaan, zal de Regeering het recht hebben zulks te doen op kosten van den eigenaar of zijn plaatsvervanger.

53. Op de geproclameerde gronden, zoowel private- als Gouvernements-, zal de Regeering het recht hebben, zoolang de proclamatie duurt, om zonder betaling zulke plekken gronds te bezetten en te bebouwen als noodig zullen zijn voor kantoren en andere publieke gebouwen, voor het neerwerpen van vuilnis, voor begraafplaatsen, kleurlinglokaties, standsdoeleinden, volgens art. 13 dezer wet, en voor andere algemeene belangen. Zoodanige plekken gronds zullen, indien mogelijk, in overleg met den eigenaar, door den Mjncommissaris, op kosten van den Staat, worden afgebakend en door een bevoegden landmeter in kaart gebracht.

De gebouwen, bedoeld in de vorige alinea, zullen het eigendom blijven van den Staat.

54. Op private geproclameerde plaatsen zullen, twee jaren na de proclamatie derzelve, stukken gronds mogen uitgegeven worden voor tuinen, landerijen en plantages, op zulke plekken alwaar het niet gebleken is, dat er goudhoudende riffen of alluviale depositas aanwezig zijn, en wel onder de volgende voorwaarden:

1. De uitgifte van zulke gronden geschiedt op aanvraag van den eigenaar, onder zulke voorwaarden als deze mocht vaststellen, door de

Regeering, na onderzoek door den betrokken Mijncommissaris en op voordracht van het Hoofd van het Mijnwezen.

2. Indien het later mocht blijken dat er goudhoudende riffen aanwezig zijn, zal dat gedeelte waar die riffen doorgaan, uitgegeven worden op de gewone wijze, met dien verstande, dat indien er schade gedaan wordt aan tuinen, landerijen, plantages en gebouwen en inrichtingen, genoemd bij punt 3 van dit artikel, zoodanige schade uitbetaald worde door den licentiehouders of houders naar taxatie, door arbiters te worden vastgesteld.
3. De Mijncommissaris zal het recht hebben van den geregistreerden eigenaar van de geproclameerde plaats kosteloos verlof te verleenen tot plaatsing der noodige gebouwen en inrichtingen, uitsluitend ten behoeve van de bewerking en opzicht van zulke tuinen, landerijen en plantages.

55. Wanneer stukken gronds volgens het voorgaande artikel uitgegeven zijn voor tuinen, landerijen en plantages zullen zulke stukken gronds voor geen ander doel mogen worden gebruikt.

56. Waar op de verschillende geproclameerde delverijen een persoon of maatschappij, houder van claims of mijnpacht, wenscht aan te leggen een dam voor het verzamelen van tailings of regenwater (mits niet uit een bestaanden waterloop of fonteinen en deponeerplek voor afgewerkte tailings), een buis, pijp of andere geleiding, tot het brengen van water naar zijn of hare machine-standplaats, of een weg tot het vervoeren van kwarts of stoffen van de claims of mijnpacht naar de machineplaats, hetzij voor gewone door trekdieren getrokken wagens, of wel door zoogenaamde langs rails bewogen truckwagens, luchtspoorwegen, mits deze niet door stoom of electriciteit worden voortbewogen, zal de Mijncommissaris daartoe vergunning kunnen geven.

Indien zoodanige watergeleidingen, gewone wegen of truckwegen, luchtspoorwegen over claims, mijnpachten, waterleidingen, straten, spoorwegen, luchtspoorwegen, tramwegen of standplaatsen van andere personen gaan, dan zal de applicant, om de noodige vergunning voor den aanleg en de exploitatie daarvan te verkrijgen, eene schriftelijke aanvraag daartoe moeten doen bij den betrokken Mijncommissaris, vergezeld van een landmeterskaart. Deze aanvraag zal gedurende eene maand worden gepubliceerd in de *Staatscourant*, en in een der plaatselijke couranten, door en op kosten van applicant, ter

kennisname van partijen, die hunne bezwaren en aanspraken om compensatie bij den betrokken Mijncommissaris binnen dien tijd moeten inzenden. Eenig persoon, zoodanige watergeleidingen, dammen, gewone- of truckwegen, luchtspoorwegen, aanleggende over claims, mijnpachten, waterleidingen, straten, spoorwegen, luchtspoorwegen, tramwegen of standplaatsen van andere personen, zonder daartoe het verlof van den Mijncommissaris te hebben verkregen, zal gestraft worden met eene boete van £10 niet te bovengaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf zes weken niet te bovengaande, onverminderd echter het recht van den eigenaar of de eigenaren van de oppervlakte tot schadevergoeding. Het bedrag dezer compensatie zal door twee arbiters worden bepaald. Een hunner zal gekozen worden door den aanvrager en de ander door de belanghebbende partij. Alvorens tot de behandeling van het geschil of de geschillen over te gaan, zullen de twee voornoemde arbiters (of scheidslieden) een eindbeslisser benoemen. Kunnen de twee arbiters het niet eens worden omtrent de keuze van een eindbeslisser dan zal de Mijncommissaris als eindbeslisser optreden.

57. De Regeering zal bij speciale overeenkomst voorloopige vergunning kunnen verleenen onder nadere goedkeuring van den Tweeden Volksraad tot het aanleggen van geleidingen voor het overbrengen van electricische stroomen ten dienste van de mijnen en mijnwerken.

58. Een terrein eenmaal tot eene publieke delverij of deel daarvan verklaard, zal noch geheel, noch gedeeltelijk kunnen gesloten worden, dan alleen bij proclamatie, wanneer het aantal delversclaims binnen de grenzen van zoodanig deel dat aangevraagd of voorgesteld wordt om gesloten te worden, minder is dan een getal, berekend naar één delversclaim op iedere twintig morgen, en het verder blijkt uit de rapporten van de Gouvernements-deskundigen, dat er geen goud in betaalbare hoeveelheid gevonden wordt binnen de grenzen van het te sluiten terrein, mits altijd het sluiten van zulken geproclameerden grond de rechten en aanspraken niet zullen aandoen op machine-standplaatsen, gruis (tailing) ligplaatsen, waterrechten of andere bezitrechten, te voren verkregen.

Zoodanige proclamatie zal onwederlegbaar bewijs zijn van zulke sluiting.

Deze sluiting zal geen inbreuk maken op de rechten van diegenen, wier claims nog onder licentie gehouden worden, tenzij deze claims onteigend worden tegen behoorlijke compensatie. Het bedrag van zoodanige compensatie te bepalen bij onderlinge overeenkomst, tusschen de Regeering en belanghebbenden en ingeval zij niet kunnen overeenkomen, bij wijze van arbitrage.

§ 5. EXPLOITATIE VAN CLAIMS ONDER LICENTIE.

59. Elk meerderjarig blank persoon van het mannelijk geslacht, die zich onderwerpt aan de wetten des lands en aan den ambtenaar belast met de uitreiking van de in dit artikel bedoelde licenties, de kwitantie of het certificaat overlegt dat hij zijne persoonlijke belasting volgens wet over het loopende jaar heeft betaald, zal het recht hebben op hoogstens vijftig delverslicenties om op een publiek veld te delven of te mijnen naar edele metalen; op eene claim voor iedere licentie, te verkrijgen tegen betaling van twintig shillings per maand per licentie. Deze licentie van twintig shillings zal echter slechts kunnen geëischt worden voor claims waarop reeds machinerie opgericht en in werkende orde is: of indien onverschillig waar reeds gebruik gemaakt wordt van machinerie voor het vergruizen van kwarts van die claims afkomstig. Waar in andere gevallen de mijn-commissaris het uitnemen van een delverslicentie gelast, zal daarvoor slechts vijftien shillings per maand betaald behoeven te worden. Ook heeft ieder persoon als bovenbedoeld, mits voldoende aan dezelfde voorwaarden, het recht, hoogstens vijftig prospecteerlicenties te verkrijgen die hem het recht zullen geven tot prospecteeren op geproclameerde Gouvernementsgronden, gelegen binnen de jurisdictie van den ambtenaar, die de licenties uitreikt of op private gronden in overeenstemming met de bepalingen dezer wet. Voor iedere licentie om te prospecteeren op private gronden zal betaald moeten worden vijf shillings per maand en op Gouvernementsgronden twee shillings en zes pence per maand, behalve een zegel van 1s. 6d. per claim voor de eerste maand bij ieder geval van afpenning of uitneming van claimlicenties.

60. Wordt onder deze wet een terrein bij proclamatie tot publieke delverij verklaard, zoo zal de persoon of zullen de personen, die onder prospecteerlicentie zich prospecteerclaims op dat terrein heeft of hebben afgebakend, gerechtigd zijn zoodanige claims te blijven behouden, mits aan deze wet voldaan worde.

61. Ieder mannelijk kind van 16 jaar of daarboven heeft het recht om hoogstens vijftig claims af te pennen, mits de veldkornet of assistent-veldkornet van zijn wijk certificeert, dat hij op zijn veldkornetlijst is ingeschreven, hem bekend is als inwoner zijner wijk en gehoorzaam aan de wetten des lands.

Ongehuwde mondige vrouwelijke personen zullen evenals weduwen ook het recht hebben om hoogstens vijftig claims af te pennen.

Alle personen in dit artikel vermeld, die onder de wetten des lands geen persoonlijke belasting betalen, zullen een certificaat moeten overleggen dat hun vader

of voogd zijn persoonlijke belasting voor het loopende jaar betaald heeft. Personen in dit artikel genoemd, die niet onderhevig zijn aan persoonlijke belasting en ook niet bijgestaan zijn door vader of voogd, zullen hiervan een certificaat van hun veldkornet of assistent veldkornet moeten overleggen voor de doeleinden van dit artikel.

De veldkornet of assistent veldkornet zullen voor het teekenen van het certificaat en het nagaan zijner boeken een zegel van één shilling op elk certificaat plakken, te betalen door den certificaathouder, waarvan hem maandelijks 6d. voor elk certificaat zal uitgekeerd worden door het Gouvernement. De veldkornet of assistent veldkornet zal een behoorlijk register moeten houden van de uitgereikte certificaten en zal maandelijks eene gecertificeerde lijst met zijne rekening inleveren bij den betrokken ambtenaar van zijn district. De veldkornet of assistent veldkornet, die onjuiste opgaven of rekeningen inzendt als correct en als juist certificeert, zal gestraft worden met eene boete niet minder dan £5 en niet hooger dan £25 en bij wanbetaling met gevangenisstraf van 3 maanden niet te bovengaande, met of zonder harden arbeid.

Meerderjarige mannelijke personen, in het buitenland gevestigd, zullen door een procuratiehouder één delvers- of prospecteerclaim kunnen laten afbakenen en daarna houden, mits de akte van procuratie notariëel is opgemaakt en behoorlijk gelegaliseerd, en deze procuratie behalve het gewone zegel van 1s. 6d. per claim een zegel dezer Republiek van 1 pond (£1) draagt.

Dit zegel zal jaarlijks moeten worden vernieuwd en is voor elke procuratie door dienzelfden persoon op eenig goudveld dezer Republiek gebruikt, geldig voor dat jaar. De procuratiehouder kan daarvoor kwitantie of duplicaat-kwitantie verkrijgen van den ambtenaar die het zegel op de eerste procuratie van dien procuratiegever voor dat jaar heeft vernietigd.

62. Ieder gelicentieerd delver zal gerechtigd zijn op elke geproclameerde plaats onder zijne licenties drie alluviale claims en zooveel rifclaims als bepaald in artikelen 59 en 61 van deze wet te houden. Het zal hem evenwel vrijstaan een aantal claims van andere gelicentieerde claimhouders te koopen; hij zal in dat geval voor elke claim een delverslicentie moeten houden, tenzij de Mijncommissaris vooralsnog een prospecteerlicentie voldoende acht.

De licentiehouders kunnen, ingeval zij ontevreden zijn met zoodanige beslissing van den Mijncommissaris, binnen dertig dagen in appèl komen bij de Regeering dóór het Hoofd van het Mijnwezen, waarna de Regeering op diens rapport finaal zal beslissen,

63. De prijs van een delverslicentie op een alluviale claim zal zijn 20s. per maand.

64. Wanneer een claimhouder of de gezamenlijke claimhouders van een geamalgameerd blok hunne respectieve aandeelen voor het doel van dit artikel bij den betrokken Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk tegen betaling van tien shillings per claim hebben laten registreeren, zal elk hunner vrij zijn om opnieuw claims af te bakenen.

65. Aan den ontdekker van betaalbare goudriffen op en in geproclameerde publieke delverijen zullen hoogstens vijftig claims toegekend worden boven en behalve de hoogstens vijftig claims hun toegekend in art. 59, doch wel onder eene belasting van 6s. 6d. per claim op geproclameerde private gronden, en van 4s. per claim op geproclameerde Gouvernementsgronden voor de eerste maand en daarna de gewone licentie.

66. Indien op een quartzrifclaim ook alluviaal goud of omgekeerd op een alluviale claim quartzrif goud wordt gevonden, dan zal de houder der eerste licentie, hetzij voor alluviale of rifclaims, gedurende drie maanden nadat de aanvraag daartoe bij den Mijncommissaris is ingekomen, (die alsdan de oorspronkelijke houder der claims of zijn vertegenwoordiger schriftelijk in kennis stelt met deze aanvraag) gerechtigd zijn tot de voorkeur voor het verkrijgen van licenties tot het delven naar dit alluviaal of kwartzrifgoud.

Hij zal gerechtigd zijn de geheele oppervlakte zijner rifclaims in alluviale claims uit te nemen.

Mocht de houder der eerste licentie, boven bedoeld, van dit voorkeurrecht geen gebruik maken, dan zullen de betrokkene ambtenaren een licentie tot het zoeken en delven naar kwartzrif of alluviaal goud, aan den anderen aanvrager kunnen uitreiken, die alsdan dien grond kan afpennen en bewerken op de wijze, zooals in deze wet voorschreven.

De bewerkers van den alluvialen grond en van het kwartzrif moeten zorg dragen elkander geen schade of overlast aan te doen in de bewerking van den grond, en zullen aansprakelijk en verantwoordelijk zijn, de een tegenover den ander voor eenige schade of overlast veroorzaakt.

67. Mocht er twijfel bestaan bij den eigenaar van de claims waarop aanvraag gedaan werd ingevolge het voorgaand artikel tot afpenning, aan de bona fides van de aanvraag, dan zal door hem eene objectie kunnen worden ingediend bij het Hoofd van Mijnwezen, die alsdan door de ambtenaren, bedoeld bij art. 24, een onderzoek zal doen instellen. Blijkt uit dit onderzoek, dat er geen rif of alluviaal goud aanwezig is op de claims,

waarvoor licentie gevraagd is, dan zal de Mijncommissaris of ambtenaar, belast met de uitgifte der licenties, na hiervan in kennis gesteld te zijn door het Hoofd van Mijnwezen, de uitgifte of vernieuwing der tweede licentie op denzelfden grond weigeren.

68. De registratie van een of meer ontdekkersclaims zal geschieden door een Mijncommissaris, wanneer de ontdekte edel metaal houdende grond binnen de grenzen van zijn veld ligt, of anders door den Landdrost van het district waarin genoemde grond gelegen is.

69. Delvers of prospecteerders, zijnde houders van aan elkander grenzende claims, die hunne claims wenschen te vereenigen, of te amalgameeren, zullen gemelde claims als vereenigd kunnen laten registreeren met alle waterrechten aan zulke claims behoorende, op aanvraag ten kantore van den betrokken Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk, onder overlegging van een schetskaart, aanduidende de ligging der claims, geteekend door den landmeter of door den persoon die de afpenning verricht heeft.

Bij registratie zal klaar en duidelijk het aandeel van iederen delver of prospecteerder moeten omschreven worden.

Bij verleening van certificaat van zulke vereeniging of amalgamatie, onder zegel berekend tegen 3s. 6d. per claim, zullen de houders der vereenigde claims de gewone voorrechten genieten, bij desbetreffende regulaties op de velden, waar zij gelegen zijn.

De vereeniging of amalgamatie van claims vervalt niet door de verandering der licenties.

Bij bevinding, dat iemand grond houdt onder prospecteer-licentie en er niet behoorlijk op werkt ten genoegen van den Mijncommissaris, met het doel edel metaal te vinden, zal de Mijncommissaris het recht hebben hem te gelasten delvers-licentie uit te nemen.

De licentiehouders kunnen, ingeval zij ontevreden zijn met zoodanige beslissing van den Mijncommissaris, binnen 30 dagen in appèl komen bij de Regeering, door het Hoofd van het Mijnwezen, waarna de Regeering op diens rapport finaal zal beslissen.

70. Iedere aanvraag om mijnpacht, recht van waterleiding, bescherming, vereeniging van claims en andere dergelijke aanvragen zullen zegels moeten dragen ter waarde van vijf shillings.

71. Het afpennen van claims tusschen zonsondergang en zonsopgang is verboden, evenals het afpennen op Zondagen en bij de wet erkende Christelijke en publieke feestdagen.

Het afpennen op zulke verboden tijden zal beschouwd worden als onwettig, niet erkend worden en geen recht hoegenaamd geven.

72. Ieder eigenaar van een rifclaim, of van een gemalgameerd blok rifclaims, onder prospecteerlicentie, zal verplicht zijn binnen twee maanden na datum der eerste licentie bij den betrokken Mijncommissaris, Verantwoordelijke Klerk of Landdrost, eene Landmeterskaart, of indien er geen Landmeter is, eene schetskaart in te leveren van de ligging der claims of blokken, en onderteekend door den persoon, die de opname heeft verricht. Zulke claims zullen niet mogen getransporteerd worden zonder behoorlijke Landmeterskaart. Voor alluviale delversclaims zal het voldoende zijn alleen eene schetskaart in te leveren zoolang zij niet getransporteerd worden, in welk geval een Landmeterskaart verplichtend is.

De bepaling der voorgaande alinea zal niet van toepassing zijn op de ongezonde goudstreken.

73. Ieder houder van een rifclaim of een gemalgameerd blok rifclaims onder delverslicentie, zal verplicht zijn binnen zes maanden na den datum der eerste licentie, bij den betrokken Mijncommissaris, Verantwoordelijken klerk of Landdrost goedgekeurde landmeterskaarten in drievoud in te leveren van eene opmeting van zijn grond, door een landmeter gedaan, en vervaardigd op zoodanige schaal als door den Landmeter-Generaal zal worden bepaald.

Zoodanige opmeting moet aantoonen alle werken, gebouwen, tramlijnen, wegen, voetpaden, machinestandaalplaatsen en de plaatselijke gesteldheid van den grond, en moet door driehoeksmeting of andere meting aangesloten zijn met zoodanige vaste punten of blijvende bakens van eene andere opmeting, als de Landmeter-Generaal zal bepalen of op zoodanige andere wijze als de Landmeter-Generaal zal voldoende achten om nauwkeurig de plaats te bepalen.

Deze kaarten zullen ten Landmeter-Generaalskantore worden onderzocht en goedgekeurd.

De Landmeter-Generaal zal vóór de kaarten door hem worden geteekend, in de *Staatscourant* door eene kennisgeving bekendmaken, dat deze kaarten zijn ingezonden en dat zij door hem zullen worden geteekend indien binnen den tijd van eene maand na datum van publicatie geen protest daartegen is gelegd.

Wanneer protest wordt gelegd zal dit binnen den tijd van een maand moeten worden opgevolgd, bij gebreke waarvan de kaart door den Landmeter-Generaal zal worden geteekend als ware geen protest daartegen ingekomen.

Omtrent kaarten, reeds vroeger onder dit artikel goedgekeurd en hierna goet te keuren, zullen dezelfde bepalingen omtrent rechtsgeldigheid en vernietiging van foutieve kaarten gelden, als vastgesteld in artikel 111.

Alvorens een landmeter claims of gronden zal mogen opmeten, zullen hem de bakens daarvan door den eigenaar of zijnen plaatsvervanger met den Claiminspecteur van de respectieve velden, moeten worden aangewezen.

74. De termijn van inzending van de kaart bedoeld bij artikel 73, zal door het Hoofd van het Mijnwezen om gegronde redenen kunnen worden verlengd.

75. Wanneer een persoon meer grond heeft, dan waarvoor hij licentie houdt, zal het aan ieder die van het behoorlijk aantal licenties voorzien is, vrijstaan om binnen de pennen of bakens van dien persoon het aantal der te veel afgepende claims, opnieuw af te bakenen, met dien verstande echter, dat zulke opnieuw afgebakende claims, aan elkander, moeten liggen, en wel aan een der zijden van het blok of stuk grond, doch in geen geval op bewerkte plekken of ter belemmering van den anderen claimhouder.

De tweede afpenner is verplicht binnen 48 uren na zoodanige afpenning, daarvan schriftelijk kennis te geven aan den Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk van het desbetreffende veld, alsmede aan den houder of de houders van de claims, en hij moet verder binnen 21 dagen daarna aan den betreffenden ambtenaar eene landmeterskaart inzenden van het geheele blok claims, aantoonende niet alleen de claims door hem afgepend, doch ook de juiste ligging der claims van den anderen claimhouder, waarna de Mijncommissaris den te veel afgependen grond aan den overpenner zal toekennen. Van deze beslissing van den Mijncommissaris kan binnen 14 dagen na uitspraak, appél aangeteekend worden bij het Hoofd van het Mijnwezen, wiens beslissing finaal zal zijn.

Mocht het blijken dat de tweede afpenner afgebakend heeft tusschen de bakens en pennen van den houder der claims, zonder dat er open grond is, dan zal de tweede afpenner gestraft worden met geldboete van £100 tot £500 of bij wanbetaling met gevangenisstraf volgens art. 6.

De woorden «meer grond», bedoelen meer grond in oppervlakte, en slaan niet op de richting van het rif.

76. Landmeters, die werkzaam zijn met het opmeten van claims, zullen het recht hebben zich voor dat doel te begeven op eens anders grond, na kennisgeving aan de gerechtigden tot dien grond of hun vertegenwoordigers, indien zij zich op dien grond bevinden, en daar de voor de opmeting noodige instrumenten en vlaggen te plaatsen.

Ieder, die hen daarin belet of belemmert, of moeilijkheden aan de werkzaamheden voor de opmeting in den weg legt, zal gestraft worden met eene geldboete van ten hoogste £25.

77. Het zal verplichtend zijn voor alle landmeters om door den Landmeter-Generaal het Hoofd van het Mijne te voorzien van eene kopie van alle kaarten, die zij gemaakt hebben voor maatschappijen, syndicaten of private personen, voor zooverre zij betrekking hebben op publieke delverijen.

Overtreding zal gestraft worden met eene boete de £100 niet te boven gaande.

78. 1. Hij, die niet voldoet aan de in artt. 72 en 73 voorgeschreven inzending van kaarten en schetskaarten binnen den gestelden termijn, zal gestraft worden met eene geldboete van ten hoogste £15.
2. Bij het vonnis zal een termijn moeten gesteld worden, waarbinnen de inzending zal moeten geschieden.
3. Indien de kaarten niet binnen den gestelden tijd worden ingezonden zullen de claims vervallen aan de Regeering, en er mede gehandeld worden volgens het bepaalde bij de 2e, 3e, 4e en 5e alinea's van art. 85.

79. Een alluviale claim tot het graven naar edele metalen zal groot zijn 150 bij 150 voet en zal met duidelijk zichtbare pennen en voren in rechthoek in de richting der zijden afgebakend worden.

Een quartz rifclaim zal lang zijn 150 voet (d. i. in de richting van het rif) en 400 voet breed, zoodanig, dat iedere claim, indien mogelijk, een rechthoek vormt, de breedte genomen aan een of beide zijden van het rif, naar verkiezing.

In het geval waar de vorm van het terrein niet toelaat dat een claim afgepend zal worden volgens bovenstaande bepaling, zal de afpenner gerechtigd zijn een claim af te pennen, onverschillig in welken vorm, tot eene oppervlakte de 60,000 vierkante voeten niet te bovengaande, voor zooverre het een rifclaim betreft, en tot eene oppervlakte de 22,500 vierkante voeten niet te bovengaande waar het een alluviale claim betreft.

Ten aanzien van een quartzrifclaim zullen voor de zeven eerste dagen pennen geplaatst in het midden van elk der lange zijden van de claims voldoende bakens zijn.

Na verloop van dien tijd zullen vier hoekpennen in de plaats moeten zijn gesteld, en de richting aangewezen worden door volgens wet bepaalde bakens.

De voorgaande alinea is niet van toepassing wanneer de vier hoekpennen direct worden opgesteld.

Bij quartzrifblokken van geamalgameerde claims, zullen voor elk blok vier hoekpennen met de noodige lijnbakens op zichtbare afstanden opgericht, voldoende wezen, maar de namen der respectieve claimhouders

in het blok moeten leesbaar op elke hoekpen gemerkt worden, met datum van amalgamatie.

Niemand zal het recht hebben om zijn claim of mijnpacht te omheinen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Hoofd van het Mijnwezen, die in overleg met de Regeering zal beslissen, en in geen geval zal een grooter gedeelte van den grond omheind worden dan noodig is om de werken te beschermen en voor de belemmeringen en last met de werklieden te vrijwaren.

Alle omheiningen, zonder vergunning als voorzegd gemaakt of nog te maken, zullen door de gerechtigden tot den aldus omheinden grond worden weggenomen en bij gebreke daarvan zal de Regeering die op hunne kosten doen wegnemen. Overtredingen van dit artikel zullen gestraft worden met een boete van £25 niet te bovengaande of bij wanbetaling gevangenisstraf volgens art. 6 van deze wet.

80. De hoekpennen of bakens van een claim zullen niet minder dan drie voet boven den grond uitkomen.

Deze hoekpennen of bakens zullen niet minder dan drie duim in middellijn zijn.

Daar waar de geaardheid van den grond zulks toelaat zullen bij elke pen of baken twee slooten moeten zijn gegraven, welke slooten de richting van de grenzen zullen moeten aangeven, van minsten drie voet lang, minstens een halve voet wijd en minstens een voet diep die bij elke pen of baken een rechten hoek zullen aanwijzen; bovendien zullen de zijden van een claim of geamalgameerd blok van claims op duidelijke wijze zijn aangegeven door slooten of klipstapelingen $\frac{1}{2}$ voet hoog minstens en 3 voet lang, lijnbakens op duidelijk onderling zichtbare afstanden geplaatst, of andere merken.

Wanneer er eene landmeterskaart bestaat van claims of van geamalgameerde blokken claims zal het voldoende zijn wanneer de hoekbakens worden opgericht en de vooren rondom worden gegraven.

Alle claims en geamalgameerde blokken van claims moeten op ieder hoekbaken een bord dragen, minstens 9 duim in het vierkant, waarop duidelijk leesbaar, geschreven, gedrukt of geschilderd staat, het officiële nummer door den Claiminspecteur te geven, de namen van het mijneigendom en den claimhouder of de claimhouders, den datum der licentie en den datum der atpenning.

De Claiminspecteur is verplicht toe te zien dat aan de voorschriften van dit artikel voldaan wordt. Bij niet voldoening zal hij het recht hebben om daarvoor eene boete op te leggen van ten minste vijf shillings en ten hoogste tien shillings per claim. Hij zal daar-

van den eigenaar of zijn vertegenwoordiger kennis geven en hij zal dit tegelijkertijd aan den Mijncommissaris melden.

De beboete persoon heeft het recht om binnen acht dagen te appelleren bij den Specialen Landdrost, zoolang er een is, of anders bij den Mijncommissaris; indien na verloop van dezen termijn voor het appèl gesteld, geen appèl is aangeteekend en de boete nog niet is betaald ten kantore van den Mijncommissaris, en de bakens niet orde gebracht zijn, zal de Mijncommissaris geene verdere licentie uitreiken voor de claim ten aanzien waarvan de overtreding heeft plaats gehad en zal art. 83 in dit geval van toepassing zijn.

81. Wanneer op een publiek veld een delver zijne claim of claims wil verlaten, om zich eene nieuwe claim of claims af te bakenen, zal hij het recht hebben zulks te doen, mits hij eene kennisgeving tot dien einde op den Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk dient, alvorens die ambtenaren hem nieuwe claimlicenties kunnen uitreiken. Bij ontvangst van zoodanige kennisgeving zal de Mijncommissaris of Verantwoordelijke Klerk zoodanige claim of claims bij publieke veiling doen verkoopen overeenkomstig artikel 85.

82. De vernieuwing eener prospecteer- of delverslicentie zal door den Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk geweigerd worden, wanneer claims zijn afgepend op plekken, waar het volgens de artikelen 13, 53 en 118 dezer wet verboden is te zoeken of te delven, en op plekken, die naar het oordeel van den Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk in onbetwistbaar wettig bezit zijn van anderen.

83. Geen houder van een hooger gelegen rif-claim zal het recht hebben om de stoffen uit zijn claim een ander tot last te doen zijn, of hem, die beneden werkt te hinderen.

In geval houders van claims grond benodigd hebben voor het storten van tailings of anderen afval van batterijen, het plaatsen van zinkbakken of pannen, dammen in stede van pannen of reservoirs tot het bewaren van erts, kan hun die grond gegeven worden, zooveel mogelijk op hun eigen claims, nadat hiervoor door den belanghebbenden onder overlegging van een landmeterskaart schriftelijk applicatie is gemaakt bij den betrokken Mijncommissaris of Verantwoordelijke Klerk welke ambtenaren deze applicatie kunnen toestaan indien daartegen geene gegronde bezwaren zijn. Hiervoor zal geene extra licentie betaald behoeven te worden.

Deze bepaling zal van geen toepassing zijn op die bewaarplaatsen, die reeds onder licenties tegen 2/6 zijn uitgegeven.

De bepalingen, neergelegd in art. 105 wegens het

niet tijdig opbetalen der licenties op speciaal geregistreerde claims, zijn ook van toepassing op dit artikel.

Applicanten moeten binnen eene maand na toekenning plannen in triplo indienen bij de genoemde ambtenaren, vervaardigd als aangegeven in art. 72 dezer wet.

84. In geproclameerde velden zal de Mijncommissaris kunnen bepalen waar geprospecteerd kan worden onder prospecteer-licentiën en ook bepalen op welke plekken delvers-licentiën zullen moeten uitgenomen worden.

De Mijncommissaris zal het recht hebben, indien applicatie daarvoor gedaan wordt, de delvers-licenties, waaronder claims gehouden worden, terug te brengen tot prospecteer-licenties, na behoorlijk onderzoek en na rapport van den claiminspecteur daaromtrent ontvangen te hebben.

Ieder Landdrost zal, uitgezonderd op de geproclameerde velden, waar een Mijncommissaris is aangesteld of aangewezen, prospecteerlicenties binnen de grenzen van zijn district kunnen uitreiken.

85. Als eene delvers- of prospecteerlicentie verloopt zonder op of vóór den vervaldag vernieuwd te zijn, zal de claim waarvoor de licentie was uitgereikt niet door een ander persoon kunnen worden afgepend, maar vervalt aan de Regeering, en zal met zoodanige claims gehandeld worden als volgt:

Gedurende drie maanden na dien vervaldag zal de vroegere houder dier claims het recht hebben zijne rechten op die claims te herkrijgen door uitneming van nieuwe licenties daarvoor, met bijbetaling van extra licentiegelden gelijkstaande met een vierde van het bedrag van de achterstallige licentiegelden. Indien de nieuwe licentie echter binnen 14 dagen na den vervaldag door den vroegeren claimhouder wordt uitgenomen zullen alleen de enkele licentiegelden voor die dagen behoeven betaald te worden. Na verloop van den genoemden termijn van drie maanden zal het Hoofd van Mijnwezen die claims op publieke veiling doen verkoopen. Het zal echter voor het Hoofd van het Mijnwezen verplichtend wezen om vóór zoodanige verkooping plaats heeft, de betreffende claims aan de oorspronkelijke houders daarvan terug te geven, indien deze daarvoor applicatie maken, en indien er geene verdere kwesties bestaan met bijbetaling van alle achterstallige licentiegelden, benevens de daaromtrent gemaakte kosten.

Bij zoodanige applicatie voor teruggave van vervalten claims zal gedeponereerd moeten worden een som gelds, uitmakende de achterstallige en extra licentiegelden, benevens de gemaakte kosten.

De voorwaarden waaronder deze aan het Gouver-

nement vervallen claims verkocht moeten worden zijn te vinden in de aan deze wet gehechte Schedule A.

Uit de opbrengst zullen allereerst alle gelden aan het Gouvernement verschuldigd voldaan worden. Indien de claims meer opbrengen dan het bedrag der onkosten, gewone en extra licentiegelden, zal de helft van het overschietende bedrag aan den eigenaar der plaats worden uitbetaald en de andere helft in 's lands kas worden gestort.

Indien de claims bij de publieke veiling niet worden verkocht zal het Hoofd van het Mijnwezen verplicht zijn, zoodanige claims dertig dagen na datum der verkoopning tot open grond te verklaren, als wanneer de grond door het publiek kan worden afgepend.

86. Hij, die op commando is of persoonlijk voldaan heeft aan eene oproeping tot het bewaren van orde en rust, zal vanzelf protectie op zijn claim of claims (hetzij voor rif of alluviaal) hebben gedurende den tijd dat hij op commando of bedoelden specialen dienst is, en in geval van commando, nog gedurende 30 dagen na zijne aflossing van dat commando zonder dat die protectie speciaal behoeft te worden toegestaan, mits hij van zoodanige oproeping kennis geeft aan den betreffenden Mijncommissaris.

Gedurende den tijd dezer protectie zullen gene licentiegelden op de claims betaald behoeven te worden.

87. Voorloopige kwijschelding van claimlicentiegelden (hetzij voor rif of alluviaal) kan verleend worden in geval van ziekte of wegens ongezondheid der localiteit, mits op die claims vóór en tijdens de aanvraag om protectie gewerkt wordt, als naar het oordeel van den Mijncommissaris voldoende geacht moge worden om kwijschelding te verlenen. Elk zoodanig geval van kwijschelding zal zoo spoedig mogelijk door den Mijncommissaris met volledig rapport naar het Hoofd van het Mijnwezen worden gezonden, ter finale goed- of afkeuring door de Regeering, die de kwijschelding al of niet zal bekrachtigen.

De tijd van kwijschelding zal naar den aard van ieder geval bepaald worden, terwijl niets geheven zal worden voor het verlenen daarvan.

88. Claims, behoorende tot den boedel van een overleden persoon, zullen niet vervallen, tenzij de executeur in gebreke blijft, om 30 dagen na ontvangst van zijne aanstelling of bekrachtiging daarvan door den Weesheer, aan de voorschriften der wet te voldoen.

Bij verdere geregelde voldoening aan de bepalingen der wet zullen zulke claims beschouwd worden als baten van den boedel, en als zoodanig worden behandeld volgens de bepalingen der weeswet.

89. Overdracht en registratie van gedeelten van

claims kan plaats vinden mits van zulk een gedeelte een goedgekeurde landmeterskaart wordt gedeponeerd in het kantoor, waar de registratie moet geschieden. Zulk een gedeelte van een claim zal beschouwd en geregistreerd worden als een afzonderlijke claim.

90. Het bezit van eene licentie voor eene claim sluit niet in zich het beschikkingsrecht over de oppervlakte van den grond, welk beschikkingsrecht zich de Regeering blijft voorbehouden tot het bepalen van wegen en andere werken, zonder echter de bewerking der claim te belemmeren.

§ 6. STANDPLAATSEN.

91. Ieder gelicentieerd delver of prospecteerder zal gerechtigd zijn op zijne claims een standplaats te hebben voor zijne woning, voor welke standplaats hij geene licentiegelden behoeft te betalen, en op welke standplaats geen handels- of bedrijfslicentie verleend of vernieuwd mag worden.

De Mijncommissaris zal onder nadere goedkeuring van het Hoofd van Mijnwezen, aan de eigenaren van in exploitatie zijnde mijneigendommen, voor zoover daartoe termen bestaan, kosteloos het recht verleenen daarop de noodige gebouwen, inrichtingen en werkplaatsen uitsluitend ten behoeve der mijnonderneming te plaatsen.

Van den grond ingenomen door deze gebouwen, inrichtingen en werkplaatsen zal, bij de applicatie er voor, een behoorlijke landmeterskaart moeten worden overgelegd.

De tweede afpenners, bedoeld bij art. 66, zullen niet in de voorrechten deelen omschreven in de eerste alinea van dit artikel.

92. Elk blank persoon die op een geproclameerd veld, doch niet op standsdorpen, een winkelhuis of huizen of woning wensch op te richten, zal, onder overlegging eener kaart duidelijk aangevende de localiteit, aanzoek moeten doen bij den Mijncommissaris voor eene of meer standlicentiën. De Mijncommissaris zal over het al of niet toestaan dezer aanvraag beslissen.

Met eerbiediging van de rechten verkregen onder Tweede Volksraadsbesluit art 729, dd. 25 Juli 1894, zal elke standlicentie het recht geven op een stuk gronds 50 bij 50 voet op eene door den Mijncommissaris goedgekeurde localiteit, doch niet op een onder mijnpachtbrief of claimlicentie gehouden mijnterrein. Zulke standplaatsen moeten door den licentiehouders worden afgebakend op de wijze als de Mijncommissaris zal bepalen.

Op voordracht van den Mijncommissaris zal de Regeering, in overleg met het Hoofd van het Mijnwezen,

het recht hebben om standplaatsen van eene grootere afmeting uit te geven, waar hij zulks noodig acht, onder eene licentie. De prijs van zulk eene licentie zal door de Regeering bepaald worden.

De prijs van eene standlicentie op geproclameerden grond, van 50 bij 50 voet, zal zijn $7/6$ per maand.

Deze standlicentie, hetzij eene maandelijksche of eene jaarlijksche, naar verkiezing van den aanvrager, zal, hetzij maandelijks of jaarlijks, vernieuwd moeten worden.

Wanneer de betaling van standlicenties op geproclameerde gronden drie maanden achterstallig is, zal met deze standplaatsen gehandeld worden op de wijze zooals voorschreven bij art. 94. Indien de nieuwe licentie, echter binnen 14 dagen na den vervaldag door den vroegeren licentiehouder wordt uitgenomen, zullen alleen de enkele licentiegelden voor die dagen betaald behoeven te worden.

93. De Regeering zal de macht hebben om, wanneer het publiek belang zulks vereischt, private geproclameerde gronden, in overleg met den eigenaar, indien mogelijk, in standplaatsen te doen opmeten en als standdorpen te doen proclameeren. Het voorkeurrecht op deze standplaatsen zal door de Regeering publiek verkocht worden en de opbrengst van den verkoop, na aftrek der onkosten, zal den geregistreerden eigenaar of eigenaren van den grond uitbetaald worden. Van de op zulke standdorpen ontvangen standlicentiegelden, zal den Staat de helft en den geregistreerden eigenaar of eigenaren de andere helft toekomen.

Ook heeft de Regeering het recht gouvernementsgronden, alsmede ongeproclameerde private gronden, na overleg met den eigenaar van den grond, in standplaatsen te doen opmeten, te proclameeren als standdorpen en deze te voegen aan eene reeds geproclameerde delverij en te plaatsen onder de jurisdictie van den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren dier delverij. Tot dat doel zal de Regeering contracten kunnen aangaan met de eigenaren van de ongeproclameerde private gronden, die voor standsdoeleinden geproclameerd worden tot het uitleggen van standdorpen, welke contracten in de eerstvolgende Volksraadszitting ter goed- of afkeuring zullen worden overgelegd.

In de *Staatscourant* zal bekendmaking geschieden van alle gouvernementsgronden bestemd voor standsdoeleinden of door het Gouvernement reeds als standdorpen uitgelegd, of die, volgens de voorgaande bepalingen, mogen worden uitgelegd. De bepalingen van het voorgaande artikel zullen niet van toepassing zijn op deze standplaatsen.

Het voorkeurrecht op standplaatsen gelegen op

gouvernementsgronden zal bij publieke veiling moeten worden verkocht ten bate van den Staat.

Het voorkeurrecht op standplaatsen in standsdorpen op gouvernementsgronden en op private geproclameerde gronden vermeld in de eerste alinea van dit artikel, wordt toegekend voor 99 jaren van af den dag van toewijzing, en wordt behouden zoolang door den houder geregeld opbetaling geschiedt van de verschuldigde standlicentiegelden.

Dit voorkeurrecht geeft geen recht tot compensatie indien de publieke delverijen, waarop de standplaatsen gelegen zijn, binnen den tijd van 99 jaren gesloten mochten worden.

De wijze van verkoop en van betaling van dit voorkeurrecht zal door de Regeering geregeld worden.

94. Nadat het voorkeurrecht op zulke standplaatsen publiek verkocht is, zullen aan de koopers standlicenties worden uitgereikt.

De prijs van eene standlicentie op goedgekeurde geproclameerde standsdorpen op Gouvernementsgrond en op private geproclameerde gronden zal zijn voor standplaatsen van 50 bij 50 voet $7/6$ en van 50 bij 100 voet $11/3$ per maand.

Ingeval eene standlicentie niet op den behoorlijken tijd vernieuwd wordt, zal de houder van de standlicentie het recht hebben binnen een tijdperk van 3 maanden daarna, zijn standplaats terug te krijgen onder eene nieuwe licentie met bijbetaling van alle achterstallige licentiegelden en als boete een som gelds gelijkstaande met $1/4$ van de achterstallige licentiegelden (extra-licentiegelden).

Indien de nieuwe standlicentie echter binnen 14 dagen na den vervaldag door den vroegeren licentiehouder wordt uitgenomen, zullen alleen de enkele licentiegelden voor die dagen behoeven betaald te worden.

Worden zoodanige standplaatsen niet door den vorigen houder binnen de genoemde drie maanden teruggekregen, dan zal het Hoofd van Mijnwezen het voorkeurrecht op zoodanige standplaatsen bij publieke veiling, onder toezicht van den Mijncommissaris doen verkoopen, van welke verkoopning ten minste ééne maand te voren kennis moet worden gegeven in de *Staatscourant* en in een lokaal blad. Wanneer bij publieke veiling van het voorkeurrecht van een standplaats de opbrengst het bedrag van achterstallige en extra-licentiegelden te boven gaat, zal de balans aan den vorigen houder worden terugbetaald. Bij onverkoopbaarheid zal de standplaats ter beschikking der Regeering zijn.

Het zal echter voor het Hoofd van Mijnwezen verplichtend wezen, om, vòòr zoodanige verkoopning plaats heeft, de betreffende standplaats of standplaatsen aan

den vorigen houder of houders daarvan terug te geven indien deze daarvoor applicatie maken, met bijbetaling van alle achterstallige en extra-licentiegelden, benevens de daaromtrent gemaakte kosten.

De wijze van verkoop en van betaling van dit voorkeurrecht zal door de Regeering geregeld worden.

95. Het uitgeven van standsdorpen op gronden onder mijnpachtbrief uitgegeven, of op mijnconcessie gronden, is verboden.

96. Het veranderen van claims in standplaatsen is verboden.

Geen prospecteer- of delverslicentien zullen worden uitgereikt op standplaatsen uitgemeten of nog uitmeten op geproclameerde gronden gehouden onder contract en daartoe met de Regeering voor de inwerkingtreding dezer wet gesloten, zoomede op straten, pleinen of stukjes open grond in de bestaande standsdorpen.

97. Daar waar bij de inwerkingtreding dezer wet in afwijking van het bepaalde bij artt. 95 en 96 of wel daar waar op private geproclameerde plaatsen, of op ongeproclameerde private gronden, grenzende aan of gelegen in geproclameerde delverijen, kleine stukken grond (hetzij standplaatsen, of anders genoemd) bij elkander gelegen, onder huurcontract of licentie uitgegeven, gevonden worden, zoodat zij te zamen naar het oordeel der Regeering een dorp vormen, zal deze het recht hebben van de maatschappijen, syndicaten, concessionarissen of private personen die eigenaren zijn van standsdorpen zooals in dit artikel bedoeld, eene speciale belasting op te leggen van twee shillings zes pence per maand per standplaats. In de *Staatscourant* zal hiervan kennis gegeven moeten worden. De betaling hiervan zal geschieden te gelijk met die der gelden, verschuldigd aan standlicentiën of huurpenningen, op de quitanties waarvan de ontvangst er van zal moeten worden aangeteekend, voor zooverre die aan het Gouvernement betaald worden. Voor de overige geschiedt de betaling maandelijks ten kantore van den Mijncommissaris.

Indien deze belasting op een standplaats achterstallig is, kan de vernieuwing der licentie voor die standplaats worden geweigerd, voor zooverre die opbetaling geschiedt ten kantore van de Mijncommissaris. Daar waar de eigenaars zelf de standlicentiegelden ontvangen, zullen deze verantwoordelijk gehouden worden voor het bedrag dezer achterstallige speciale belasting.

98. Overdracht en registratie van gedeelten van standplaatsen kan plaats vinden, mits van zulk een gedeelte een goedgekeurde landmeterskaart wordt gedeponeerd in het kantoor waar de registratie moet geschieden. Zulk een gedeelte van een standplaats zal be-

schouwd en geregistreerd worden als een afzonderlijke standplaats, waarvoor eene afzonderlijke standlicentie verschuldigd is als volgt: voor gedeelte van standplaatsen van 50×50 voet 3s. 9d. per maand en voor gedeelte van standplaatsen van 50×100 voet 5s. 9d. per maand.

Op zulk een gedeelte van een standplaats zal de geheele belasting van 2s. 6d. verschuldigd zijn genoemd in art. 97.

99. De registratie van overdracht van claims en standplaatsen en gedeelten van claims en gedeelten van standplaatsen zal geschieden ten kantore van den betrokken Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk, terwijl dezelfde zegelrechten geheven zullen worden overeenkomstig Wet No. 5. 1882.

100. De maatschappij of de persoon, die machines invoert om een of meer claims te bewerken, zal, voor het opstellen van zoodanige machines, waar dit namelijk doenlijk is zonder inbreuk te maken op de rechten van anderen, het recht hebben, standplaatsen groot 150 voet in het vierkant, te bekomen op een lokaliteit die niet bekend staat als edel metaal bevattende.

Hiervoor zal, onder overlegging van een behoorlijke landmeterskaart, schriftelijk applicatie gemaakt moeten worden bij den betrokken Mijncommissaris, die deze applicatie kan toestaan zoo daartegen geen gegronde bezwaren bestaan.

De prijs van zulk eene machinestandplaats-licentie zal zijn 2s. 6d. per maand per standplaats.

§ 7. SPECIALE REGISTRATIE.

101. Elke delversclaim of elk geamalgameerd blok van delversclaims kan speciaal worden geregistreerd op de wijze als hieronder uiteengezet.

102. Personen, die hunne claim of blok van claims speciaal wenschen te laten registreeren, moeten daartoe aanzoek doen bij den betrokken Mijncommissaris.

Deze applicatie zal een zegel moeten dragen volgens het bij art. 70 bepaalde en moet vergezeld gaan van eene kaart, vervaardigd door een geadmiteerd landmeter. De applicatie met kaart zal gedurende eene maand op het Mijncommissaris-kantoor voor het publiek ter inzage liggen.

De Mijncommissaris zal daarop aan den aanvrager eene kennisgeving uitreiken, waarin dag en datum van behandeling zal worden vastgesteld (tusschen datum van publicatie van kennisgeving en datum van behandeling moet minstens een tijd van een maand zijn).

Deze kennisgeving zal gepubliceerd worden éénmaal in de *Staatscourant* en tweemaal in een plaatselijk nieuwsblad.

Indien vóór genoemde behandeling geen kennisge-

ving van objectie is geschied aan den Myncommissaris en den applicant, en overigens aan de wet is voldaan, zal de Myncommissaris de applicatie kunnen toestaan, en de speciale registratie zal dan geschieden als verder hierin is uiteengezet. Een kennisgeving van objectie zal een zegel dragen van vijf shillings volgens art. 70.

Wanneer vóór genoemde behandeling zulk eene kennisgeving van objectie bij den Myncommissaris ontvangen zal zijn, dan zal de speciale registratie voorloopig niet toegestaan worden.

Binnen tien dagen na kennisgeving van objectie zal de persoon, die objecteert, tegen den applicant rechterlijke stappen moeten nemen om de geldigverklaring zijner objectie te verkrijgen. Deze geldigverklaring kan bij applicatie worden gevraagd. Hierin zal de ambtenaar, belast met de civiele rechtspraak op het veld, jurisdictie hebben, en deze zal omtrent de speciale registratie zulk een order geven als zij noodig zal achten.

Indien de applicatie voor speciale registratie van een claim of claims wordt toegestaan, zal die registratie geschieden in een afzonderlijk daarvoor aan te leggen register, waarvan de vorm door het Hoofd van het Mynwezen zal worden voorgeschreven.

Van die speciale registratie zal een certificaat worden uitgereikt.

Dit certificaat zal een zegel dragen, berekend tegen tien shillings per claim.

Geen certificaat zal worden uitgereikt, tenzij alle op de claim of claims verschuldigde gelden zijn betaald.

103. Het zal den Myncommissaris niet geoorloofd zijn speciaal geregistreerde claims, waarop een verband is gepasseerd, onder prospecteer-licenties terug te brengen.

104. Op speciaal geregistreerde claims is art. 85 niet van toepassing.

Wanneer de betaling van delverslicentiën voor zulke claims zes maanden of meer ten achter is, zal de Myncommissaris in de *Staatscourant* en ook in een plaatselijk nieuwsblad tot de betaling daarvan aanmanen.

De Myncommissaris zal verplicht zijn deze aanmaning dadelijk na verloop der genoemde zes maanden te doen en tevens hiervan schriftelijk kennis te geven aan de verbandhouders per aangeteekenden brief.

Indien binnen drie maanden na datum der publicatie van de aanmaning de betaling van alle verschuldigde gelden niet gevolgd is, zal de claim of zullen de claims publiek moeten worden verkocht, als wanneer de speciale registratie op zulke claims vervalt.

De datum van verkoop zal in de *Staatscourant* en ook in een plaatselijk nieuwsblad, minstens veertien dagen tevoren worden gepubliceerd.

Uit de opbrengst zullen allereerst alle gelden aan

het Gouvernement verschuldigd voldaan worden. Onder die gelden zal een bedrag van £2 10s. per claim worden gerekend als boete en voor onkosten. Indien de claims meer opbrengen dan het bedrag der boeten en onkosten, zal de helft van het overschietende bedrag aan den eigenaar der plaats worden uitbetaald en de andere helft in 's lands kas worden gestort.

Indien de claims bij de publieke veiling niet worden verkocht, zal het Hoofd van Mijnwezen verplicht zijn zoodanige claims 30 dagen na datum der verkooping tot open grond te verklaren, als wanneer de grond door het publiek zal kunnen worden afgepend.

105. Het art. 104 zal ook van kracht zijn ten opzichte van delversclaims of geamalgameerde blokken van delversclaims, voor welke speciale registratie in termen van art. 102 applicatie is gemaakt en wel voorloopig en alleen zoolang als met de applicatie volgens de bepalingen en binnen de termijnen in art. 102 gesteld. voortgang wordt gemaakt, totdat die applicatie zal zijn toegestaan of geweigerd.

106. Op speciaal geregistreerde claims zal, ten kantore van den betrokken Mijncommissaris, evenals op vast eigendom, hypotheek kunnen worden gegeven, waarvan de registratie ten diens kantore zal geschieden en niet bij den Registrateur van Acten.

Dezelfde bepalingen, als bij hypotheek op vast eigendom, zullen ten dien aanzien gelden, zooals o. a. met betrekking tot de rechten van crediteuren en verkooping in executie, ook wat betreft het uitmaken van de hypotheek- en verband-akten en de personen daartoe gerechtigd. De zegelrechten, zooals door de wet is bepaald bij vaste of onroerende goederen, zullen ook hier van toepassing zijn.

107. Standplaatsen op geproclameerde gronden, geproclameerde standsdorpen of door de Regeering goedgekeurde standsdorpen kunnen speciaal geregistreerd worden op dezelfde wijze als hiervoor omschreven ten aanzien van delversclaims: echter zal geene publicatie eener kennisgeving noodig zijn en de Mijncommissaris zal in dit geval de speciale registratie dadelijk kunnen toestaan en een certificaat daarvan uitreiken, indien bij hem daartegen geene bezwaren bestaan.

Wanneer deze standplaatsen gelegen zijn op standsdorpen ontstaan door een contract met de Regeering, volgens art. 93, zal, alvorens speciale registratie wordt toegestaan door den Mijncommissaris, schriftelijke vergunning daartoe van den eigenaar van den grond moeten worden overgelegd.

108. Omtrent de betaling der licentiën op speciaal geregistreerde standplaatsen, zullen de regelen gelden

voorgescreven in art. 104 ten aanzien van speciaal geregistreerde claims.

Indien de standplaats of standplaatsen bij de publieke veiling onverkoopbaar blijkt of blijken zullen deze aan de Regeering terugvallen, of in gevallen waar contracten bestaan, aan den eigenaar van het staatsdorp.

199. Op speciaal geregistreerde standplaatsen kan hypotheek worden gegeven onder geheel dezelfde bepalingen als hierin bepaald ten aanzien van hypotheek op speciaal geregistreerde claims.

§ 8. BEZITRECHT.

110. Een bezitrecht sluit in alle rechten onder de vergunning, contracten of licenties verkregen, en kan behoorlijk door de rechtverkrijgenden, geheel of gedeeltelijk, worden overgemaakt, en dit bezitrecht zal onbetwistbaar zijn.

Alle bezitrechten, volgens wet verleend, zullen onbetwistbaar zijn en kunnen niet in rechten worden aangevallen, tenzij zij verkregen zijn geworden door bedrog van den bezitter daarvan.

111. De Regeering zal het recht hebben, hetzij in overleg met of op voordracht van het Hoofd van het Mijnwezen, den Landmeter-Generaal op te dragen om bewerkte of ontwikkelde delverijen, of gedeelten daarvan, na kennisgeving van minstens zes weken op de wijze als vastgesteld in art. 112, tweede alinea, te doen opmeten, op zoodanige wijze dat ieder waterrecht, mijnpacht, waterleiding, delversclaim of blok delversclaims of eenig ander recht of vergunning, voor het ontwikkelen der delverijen benoodigd, behoorlijk in kaart zal worden gebracht, en tevens in eene algemeene compilatiekaart of plan zal worden aangetoond.

Deze kaarten zullen door den Landmeter-Generaal, volgens art. 73, worden goedgekeurd. Zijn deze kaarten eenmaal goedgekeurd en geteekend, dan zal tegen de grenzen, door deze meting vastgesteld, geen objectie meer door eenig Hof worden in aanmerking genomen. Mocht het blijken dat eene dergelijke kaart foutief is geformeerd, dan zal deze kaart door eene order van het Hooggerechtshof worden verbeterd of vernietigd, en eene nieuwe kaart zal dan op de gewone wijze worden goedgekeurd.

Zoodanige vernietiging zal geschieden overeenkomstig Wet op de generale opmeting door den Landmeter-Generaal op verzoek van den eigenaar.

112. Zoo spoedig mogelijk na deze opmeting zal de betrokken Mijncommissaris eene kennisgeving uitreiken, inhoudende den naam van den eigenaar of bezitter der rechten, de beschrijving der rechten, het nummer van

de kaart daarop betrekking hebbende, en tevens alle personen oproepende, die daartegen objecties willen indienen.

Deze kennisgeving zal gedurende drie maanden in de *Staatscourant* worden gepubliceerd, zulke kennisgeving zal verder worden aangeplakt aan het kantoor van den Mijncommissaris, binnen wiens jurisdictie de gronden gelegen zijn, of aan het kantoor van den naastbijzijnden Landdrost, en de kaart of kaarten, daarop betrekking hebbende, zullen gedurende dien termijn ten kantore van den betrokken Mijncommissaris ter inzage liggen.

113. Indien binnen den gestelden termijn geene objecties worden ingediend, zal de Mijncommissaris aan den daartoe gerechtigden persoon uitreiken de volgens art. 73 door den Landmeter-Generaal goedgekeurde kaart, geregistreerd en geteekend, benevens een certificaat van bezitrecht, in den vorm zooals door het Hoofd van het Mijnwezen zal worden bepaald.

114. Wanneer bij den Mijncommissaris objecties worden ingediend, zal hij een dag bepalen, waarop de objectie of zaak door hem zal worden behandeld.

Zulke objecties zullen voorzien moeten zijn van een zegel, volgens art. 70.

De Mijncommissaris zal beslissen, de rechten aan den persoon toekennende, die volgens zijne meening daartoe gerechtigd is.

Wanneer eene der partijen met deze beslissing ontevreden is, zal zij verplicht zijn binnen drie maanden na datum van beslissing van den Mijncommissaris, eene actie in het Hooggerechtshof of Rondgaand Hof in te stellen, bij gebreke waarvan het zal beschouwd worden dat de beslissing van den Mijncommissaris finaal is, en de kaart en het certificaat van bezitrecht zullen overeenkomstig zijne beslissing worden uitgereikt.

115. De Mijncommissaris zal kaart en certificaat van bezitrecht, in geval van actie, uitreiken in overeenstemming met de uitspraak van het Hof.

116. Belanghebbenden zijn verplicht, binnen twee maanden na kennisgeving van den Mijncommissaris, duplicaten der goedgekeurde kaarten uit te nemen, tegen betaling van eene som, door de Regeering te worden bepaald in evenredigheid met de onkosten, in verband daarmede door de Regeering uitgelegd.

Wanneer belanghebbenden verzuimen om binnen de twee maanden zooals hier boven bedoeld, deze kaarten uit te nemen, zullen zij in eene boete van ten hoogste £10 vervallen. Door den Mijncommissaris zal hun kennis worden gegeven, dat bij niet uitneming der kaarten, binnen eene maand na datum, dat de boete is opgelegd, de vernieuwing van hunne licenties of bekrachtiging hunner rechten zal kunnen worden geweigerd.

117. Ieder persoon of maatschappij, in het bezit van een claim, blok claims of waterrecht, truckwegen, machine-standplaatsen of waterleidingen, of eenig ander recht of vergunning voor het ontwikkelen der delverijen benoodigd, kan bij den Mijncommissaris een verzoek in geschrifte, behoorlijk geteekend en vergezeld van eene goedgekeurde landmeterskaart, van de claims of waterrecht, deponeren tot een onderzoek van zijn of haar aanspraken op een certificaat van bezitrecht.

Het zal daarna wettig en verplichtend zijn voor den Mijncommissaris, om onderzoek in te stellen omtrent zoodanige aanspraken. Blijkt het na zoodanig onderzoek dat er geen twijfel bestaat aan de rechtmatigheid van de rechten van den applicant, dan zal hij onmiddellijk een certificaat van bezitrecht kunnen uitreiken. Waar het blijken zal, dat het formeele wettige bewijs van bezitrecht gebrekkig is wegens :

- a. het niet passeeren van transport; of
- b. eenig gebrek in de bevoegdheid of het gezag van eenigen persoon, die transport moge gegeven hebben of voorgegeven moge hebben transport te geven; of
- c. den dood of afwezigheid van den persoon op wiens naam de rechten in geschil mochten geregistreerd staan; of
- d. de oorspronkelijke verkrijging van claims door foutieve of valsche lastgevingen of anderszins, mits de persoon, die applicatie maakt voor het bezitrecht, of dit houdt, niet eene partij zal zijn geweest tot het maken van zulke valsche lastgeving en *bona fide* bezitter is;

dan zal de Mijncommissaris toch het recht hebben een door hem geteekend bewijs van bezitrecht uit te reiken aan zoodanigen applicant. Alvorens dit bewijs van bezitrecht uit te reiken, zal heerenrecht betaald moeten worden volgens waardeering van den Mijncommissaris op deze claims. Vóór de uitreiking van zoodanig bewijs van bezitrecht echter, moet eerst bewezen worden, dat de applicant gedurende minstens twaalf achtereenvolgende maanden in vreedzaam bezit en genot is en gerechtigd om aanspraak te maken op de rechten waarvoor hij aanzoek gedaan heeft en, onverschillig of het recht van den applicant al dan niet duidelijk is, zal de Mijncommissaris niet dadelijk een bewijs van bezitrecht uitreiken aan hem, maar zal eene kennisgeving publiceeren, vragende om objecties tegen de uitreiking van zoodanig bewijs van bezitrecht, te worden gemaakt binnen een maand van af datum er van.

Zoodanige kennisgeving zal in de Hollandsche taal gepubliceerd worden driemaal in de *Staatscourant* en

minstens éénmaal in een plaatselijk nieuwsblad, en zal zoo duidelijk mogelijk aangeven: de ligging van het eigendom, den aard van de rechten gevorderd ten aanzien daarvan, den naam van den persoon, die aanspraak maakt en ingeval eenig ander persoon geregistreerd is als de houder, den naam van zoodanig persoon.

Ingeval in die eene maand geene objecties worden ingediend, zal de beslissing van den Mijncommissaris finaal zijn.

Ingeval objecties worden ingediend, zal de Mijncommissaris als zoodanig daaromtrent beslissen, en zal gehandeld worden volgens bepaling van art. 114.

Op een certificaat van bezitrecht voor claims of blokken van claims en machine standplaatsen, zal een zegelrecht moeten worden voldaan van vijf shillings per claim, standplaatsen en machine standplaatsen en op andere certificaten van bezitrecht zal een zegel van tien shillings op ieder certificaat geplaatst worden.

§ 9. ONDERMIJNRECHT.

118. Het zoeken en delven is verboden op of in steden, dorpen, standsdorpen, openbare pleinen, straten, wegen, spoorwegen, begraafplaatsen, erven, standplaatsen, permanente versterkingen, locaties, (met uitzondering van die bedoeld onder artikel 49) dorpsgronden, tuinen, bewaarplaatsen, machinestandplaatsen, waterrechten en plaatsen waar «tailings» opgehoopt liggen en zulke gronden als volgens artt. 13, 14. en 53 door den Mijncommissaris aangewezen mogen worden, zoodmede binnen een door de Regeering bij proclamatie te bepalen afstand van de voorbedoelde gronden.

§ 10. WATERRECHTEN.

119. De Staatspresident zal het recht hebben om ten aanzien van het troebel maken of vermodderen van rivieren of waterloopen door goudmijn compagnies, goud-delvers- of andere compagnies of personen, maatregelen te nemen en bepalingen te maken, overeenkomstig art. 4 van deze wet.

120. Met betrekking tot de waterverdeeling wordt het aan den Mijncommissaris van elk geprocla-meerd veld overgelaten om, onderworpen aan de nadere goedkeuring van de Regeering, na overleg met het Hoofd van het Mijnwezen, zulke regulatiën te maken ten opzichte van de waterverdeeling, als naar omstandigheden van zulk een veld billijk en redelijk mogen geacht worden, met inachtneming van alle rechten van private eigenaren.

Met betrekking tot publieke velden wordt uitdrukkelijk verklaard, dat geen delver, onder welke omstandigheid ook,

eenig eigendomsrecht in het water, door eenige rivier, waterloop of gelegde watervoor loopende, zal hebben. Slechts zal men het recht van gebruik van genoemd water volgens wet of regulatiën hebben. In gevallen, waar onder sommige omstandigheden schade moet vergoed worden, zal de waarde van het water niet in aanmerking komen.

De Regeering zal, bij overeenkomst, bijzondere waterrechten kunnen toekennen op Gouvernementsgronden en ook voor algemeene belangen, op geproclameerde private gronden.

121. Houders van mijnpachten en behoorlijk ontgonnen delvers-claims zullen gerechtigd zijn tot het verkrijgen van waterrechten.

Bewerkers van "tailings" hebben het recht waterrechten te verkrijgen, onder zulke bepalingen als daaromtrent door den Mijncommissaris, na overleg met het Hoofd van het Mijnwezen, mogen worden toegestaan.

122. Mocht het blijken, dat ongeregeldheden hebben plaats gehad, zooals o. a. wanneer zij bij de verleening niet verbonden waren aan claims, mijnpacht of recht tot het bewerken van «tailings», of wanneer zoodanig mijnrecht, waarvoor zij verleend waren, reeds vervallen is, dan zal voor zoodanige waterrechten geen certificaat van bezitrecht uitgereikt worden en zullen zij niet door het Hoofd van het Mijnwezen worden bekrachtigd.

123. Voortaan zullen geene waterrechten op geproclameerde gronden verleend worden, die niet verbonden zijn aan claims, mijnpacht of een recht tot het bewerken van «tailings», tenzij met uitdrukkelijke toestemming der Regeering.

124. Applicaties voor waterrechten moeten geschieden bij den Mijncommissaris, en elke applicatie zal een zegel moeten dragen ter waarde van vijf shillings, en moet vergezeld gaan van plannen in viervoud, vervaardigd door een geadmiteerd landmeter, en die zoodanige aansluitingen en bijzonderheden moeten bevatten als door den Landmeter-Generaal zal verlangd worden. De plannen moeten door den Claiminspecteur voor correct met de afbakening geteekend worden.

De applicaties moeten geschieden in zoodanigen vorm als van tijd tot tijd door het Hoofd van het Mijnwezen zal worden bepaald.

Dezelfde bepalingen omtrent rechtsgeldigheid en vernietiging van foutieve kaarten, neergelegd in art. 111 dezer wet, zullen gelden voor kaarten onder dit artikel goed te keuren of kaarten van waterrechten reeds door den Landmeter-Generaal goedgekeurd.

125. Van deze applicaties zal door den applicant eene kennisgeving moeten gepubliceerd worden, 3 maal

in de *Staatscourant* en minstens 1 maal in een plaatselijk nieuwsblad. Deze kennisgeving zal door den Mijncommissaris uitgereikt worden in den vorm als door het Hoofd van het Mijnwezen vastgesteld.

De applicatie met plannen zal tevens gedurende eene maand op het kantoor van den Mijncommissaris ter inzage liggen voor belanghebbenden, die hunne objecties, welke voorzien moeten zijn van een zegel groot 5s., volgens art. 70, bij den betrokken Mijncommissaris binnen dien tijd kunnen inzenden.

Worden deze objecties, partijen gehoord zijnde, door den Mijncommissaris ongegrond bevonden, zoo zal hij de applicatie kunnen toestaan.

Wanneer meer dan één applicant aanzoek doet tot verkrijging van een en hetzelfde waterrecht, zal de Mijncommissaris, na partijen gehoord te hebben, beslissen wie daartoe gerechtigd is.

Van de beslissing van den Mijncommissaris zal binnen veertien dagen appèl zijn bij het Hoofd van het Mijnwezen, wiens beslissing finaal zal zijn.

126. Alle vergunningen van waterrechten worden opgezonden naar het Hoofd van het Mijnwezen ter bekrachtiging, vergezeld van eene kopie der applicatie, van de plannen en het rapport van den Mijncommissaris over het al of niet wenschelijke van de bekrachtiging en over de behandeling der objecties, zoo die er waren. Voortaan zullen geene waterrechten als geldig beschouwd worden, tenzij bekrachtigd door het Hoofd van het Mijnwezen, of begrepen in een certificaat van bezitrecht.

127. Op alle waterrechten, bestemd of gebruikt als drijfkracht, zal betaald worden de som van 1s. per maand voor elke paardekracht voor ieder waterrecht, 10 paardekrachten niet te boven gaande; en 2s. 6d. per maand voor elke paardekracht boven de tien paardekrachten. Licenties op claims, waaraan een waterrecht is verbonden en op welk waterrecht de betaling volgens dit art. moet geschieden, mogen niet vernieuwd worden, tenzij de gelden op het waterrecht verschuldigd, behoorlijk zijn aangezuiverd.

128. Bij het vervallen van claims of mijnpacht of van een recht tot het bewerken van «tailings», vervalt tevens het voor het bewerken dier claims, mijnpacht of «tailings» vergunde waterrecht. De laatste houder van zoodanig waterrecht heeft echter, gedurende eene maand na den datum waarop bovenbedoeld mijnrecht vervallen is, een preferent recht tot het terugbekomen van het waterrecht, tot het bewerken van andere hem toebehoorende claims, mijnpacht of «tailings», wanneer hij daartoe op de gewone wijze eene nieuwe applicatie indient.

Indien de Mijncommissaris vermeent dat er geen

behoorlijk gebruik van een waterrecht gemaakt wordt, zal hij kennis te dien effecte aan den geregistreerden eigenaar van zoodanig waterrecht geven, hem tevens oproepende om redenen aan te toonen waarom zijn waterrecht niet vervallen zal verklaard worden, en zal hij een dag bepalen ten minste drie (3) maanden na den datum van zoodanige kennisgeving, ten einde den eigenaar in staat te stellen gehoord te worden. Bij het verhoor zal de Mijncommissaris behoorlijk notulen houden, welke notulen hij tezamen met zijn rapport, daarop aan het Hoofd van het Mijnwezen zal moeten inzenden. Indien het Hoofd van het Mijnwezen het waterrecht als vervallen verklaart, zal de eigenaar daarvan het recht hebben zoodanige beslissing binnen eene (1) maand na datum daarvan voor het Hooggerechtshof in revisie te brengen.

Onder bepaling echter dat geen waterrecht zal worden vervallen verklaard indien de claims, mijnpacht of eenige andere rechten waaraan het waterrecht verbonden is of eenige hunner ten eenigen tijd voor den gepubliceerden datum voorgenomen roijering bewerkt of ontgind zijn, of indien eenig claim of claims of eenig gedeelte van eenig mijnpacht of andere rechten behoorend aan den eigenaar van het waterrecht in verband waarmede het waterrecht gebruikt kan worden, gebruikt of ontgind worden.

Een dus vervallen waterrecht zal niet in claims kunnen worden afgepend doch blijft bestemd voor een waterrecht.

129. Een waterrecht kan van eenen eigenaar aan een ander overgedragen worden zonder de claim of claims, mijnpacht, andere mijnrechten of rechten tot bewerking van tailings, waaraan het verbonden is, over te dragen, mits ten tijde van zoodanige overdracht het waterrecht verbonden wordt aan eene andere claim of andere claims, mijnpacht andere mijnrechten, of rechten tot bewerking van tailings, toebehoorende aan den persoon aan wien het overgedragen wordt, en mits zoodanige overdracht behoorlijk ten kantore van den Mijncommissaris geregistreerd wordt.

Indien de eigenaar van een waterrecht aan zekere claims, mijnpacht, andere mijnrechten, of rechten tot bewerking van tailings, verbonden, zoodanig waterrecht aan zekere andere claims, mijnpacht, andere mijnrechten, of rechten tot bewerking van tailings, aan hem toebehoorende, wenscht te verbinden, kan hij zulks doen mits zoodanige verandering behoorlijk ten kantore van den Mijncommissaris geregistreerd wordt.

130. Geen eigenaar van een claim zal het recht hebben natuurlijk of loopend water op te houden voor zijn eigen gebruik ten nadeele van de andere claimhouders tenzij door hem een waterrecht worde uitgenomen vol-

gens deze wet. Kunstmatig verkregen water zal niet hieronder vallen.

§ 11. RECHT OP BRANDHOUT.

131. Voor het recht om brandhout te kappen of weg te voeren op of van Gouvernementsgrond, zal men een permit kunnen verkrijgen, berekend tegen £1 (een pond) per wagenvracht; £0 7 6 (zeven shillings zes pence) per schotskar en £0 0 6 (zes pence) per één persoons dracht.

Gemelde permitten kunnen verkregen worden op Gouvernementsgronden bij den Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk. Ten aanzien van het kappen van hout op privaten grond zal eene overeenkomst moeten getroffen worden met den eigenaar.

Als een persoon een stuk grond als een claim afpent, waarop hout groeit, zal hij niet gerechtigd zijn zoodanig hout voor verkoop of handel te kappen en te vervoeren.

Ten aanzien van private gronden zullen deze sommen aan den privaten eigenaar worden terugbetaald.

Wie hout kapt of wegvoert zonder permit of zonder verlof van den eigenaar, zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £25 of bij wanbetaling met gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden, buiten en behalve de vordering tot schadevergoeding voor het gekapte of vervoerde hout.

Indien bevonden wordt, dat op een permit meer hout wordt weggevoerd dan waarvoor de permit het recht geeft, zal de overtreder gestraft worden met eene boete van hoogstens £50, of bij wanbetaling met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, 12 maanden niet te boven gaande.

De aanbrengr der overtredingen zal gerechtigd zijn tot de helft van de betaalde boeten.

132. Het zal echter eenigen blanken persoon of familie vrijstaan gratis voor eigen huishoudelijk gebruik brandhout op Gouvernementsgronden te verkrijgen onder te bekomen permit van den Mijncommissaris, Verantwoordelijken klerk, Vrederechter of Veldkornet tegen betaling van 1s. per permit per maand, op welke permit niet meer dan ééne wagenvracht brandhout mag worden weggevoerd, maandelijks zoodanige permitten te worden vernieuwd.

HOOFDSTUK IV.

BEPALINGEN VAN ONDERSCHIEDEN AARD.

133. Een kleurling zal geen licentiehouders kunnen zijn of op eenigerlei wijze verbonden kunnen zijn met de bewerking der delverijen, doch zal alleen als werkvolk in dienst der blanken worden toegelaten.

134. Iemand, die een watervoor door een rijweg of voetpad, dat gebruikt wordt, graaft, zal een voldoende veilige brug leggen; zoo niet, dan mag ieder persoon de voor vullen, en de overtreder zal verder onderhevig zijn aan eene boete van £1 tot £10, of bij wanbetaling aan gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6.

Hij, die op eenigerlei andere wijze een rijweg of voetpad afsluit of belemmert, zal onderhevig zijn aan dezelfde boete.

135. Ieder, die erts wegneemt van of uit de claim, mijnpacht of concessie van een ander, of van, of uit gronden vallende onder art. 118, zal verantwoordelijk zijn voor alle schade en zal daarboven moeten vergoeden driemaal de waarde van het door hem genomene, onafgezien de strafrechterlijke vervolging waaraan hij zich blootstelt.

136. Hij, die zich schuldig maakt aan verandering, verplaatsing of wegneming van de bakens van een claim, zal gestraft worden met eene boete, de som van £100 niet te bovengaan, of bij wanbetaling met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6.

137. Ieder, die zich schuldig maakt aan beschadiging of vernieling van eene mijn, claim, machinerie, waterloop of ander mijneigendom of toebehooren, of ook maar schuldig zal zijn aan poging om gemelde misdaden te begaan, zal gestraft worden met eene boete van £100 tot £1000 of met gevangenisstraf met harden arbeid voor den tijd van 1 tot 10 jaren, naar den aard der zaak.

138. Met inachtneming van het bepaalde bij art. 66 zal ieder, die zich schuldig maakt aan het afpeppen van claims, die aan anderen toebehooren, en die in behoorlijke orde volgens wet zijn, gestraft worden met eene boete van niet minder dan £25 en niet meer dan £100 per aldus afgepende claim of met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6.

139. Ieder inwoner of licentiehouders zal daartoe oproepen, hulp verleen en ter bewaring van publieke orde op straffe van verlies der licentie en van eene boete, de som van £25 niet te bovengaan.

140. Buiten werking gesteld totdat de Ed. Achtb. Tweede Volksraad dienaangaande nader zal beslissen.

141. Niemand zal eenigen handel hoegenaamd mogen drijven in onbewerkt edel metaal, waaronder begrepen is het koopen of verkoopen, het ruilen of verruilen van zoodanig onbewerkt edel metaal, tenzij hij daartoe een speciale licentie heeft, waarvoor hij £25 per jaar zal moeten betalen; met dien verstande, dat de enkele delfver of eene maatschappij geene licentie zal behoeven uit te nemen voor den verkoop van het door hem of haar persoonlijk of op zijn of haar last gedolven of gevonden onbewerkt edel metaal.

Niemand zal eenig onbewerkt goud mogen koopen tenzij hij zich overtuigt dat den verkooper gerechtigd is tot den verkoop, waartoe deze een certificaat, uitgereikt door den Mijncommissaris van het goudveld, of den Landdrost van het district, moet overhandigen aan den koper.

142. Elk een die handel drijft in onbewerkt edel metaal, als bepaald bij art. 141, zonder daartoe speciale licentie te hebben, of die gevonden wordt in het bezit daarvan en die geen bewijs kan leveren, dat hij op wettige wijze in bezit daarvan gekomen is, zal gestraft worden met een boete van ten hoogste £500 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste twee jaren, of beide te zamen, naar den aard der zaak, voor de eerste overtreding. Voor de tweede overtreding zal hij worden gestraft met eene boete van ten hoogste £1000, of drie jaren gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, of beide te zamen en voor verdere overtreding met eene boete of gevangenisstraf, of beide te zamen naar het oordeel van het Hof.

Het onbewerkt goud welke in zijn bezit is gevonden, zal op order van den Rechter die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar, indien deze bekend is, en anders worden verbeurd verklaard ten faveure van den Staat.

143. Een gelicentieerd handelaar in onbewerkt edel metaal, zal zoodanige boeken van zijn handelsbezigheid moeten houden als de Regeering van tijd tot tijd zal goedvinden te bepalen, en de genoemde handelaar zal maandelijks, op den eersten dag van elke maand, aan den Mijnspecteur moeten opzenden eene ware en bezworen kopie van zoodanige boeken en in zoodanigen vorm als de Regeering van tijd tot tijd zal voorschrijven.

De Regeering zal te eeniger tijd het recht hebben zoodanige boeken te doen onderzoeken.

Elke overtreding van dit artikel zal gestraft worden met boete van ten hoogste £50 of bij wanbetaling met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6.

144. De bestuurders van banken, winkeliers, agenten en in het algemeen alle personen, die onbewerkt goud koopen, verkoopen, verruilen, bewaren of ter bewaring geven of verzenden, zijn verplicht daaromtrent voor of op den 15den van iedere maand ten kantore van den betrokken Mijnspecteur eene verklaring in duplo over de laatstvoorafgaande maand in te zenden.

Ingeval geen Mijnspecteurskantoor is gevestigd op of nabij de plaats waar de transactie geschiedt, moet zoodanige verklaring gezonden worden naar den Mijncommissaris, Verantwoordelijken Klerk of Landdrost van het district. Deze verklaringen moeten ge-

maakt worden volgens de vormen voor dat doel door den Staats-Mijnningénieur voorgeschreven.

Overtredingen dezer bepaling zullen worden gestraft met eene geldboete van ten hoogste £50, of bij wanbetaling met gevangenisstraf van ten hoogste 3 maanden.

De personen, die volgens dit artikel verplicht zijn maandelijksche opgaven te doen, kunnen de daartoe vereischte vormen voor een of meer maanden vooruit verkrijgen aan de kantoren der ambtenaren, bij welke de verklaringen moeten ingeleverd worden, hetzij op persoonlijke aanvraag, hetzij schriftelijk per post, en zijn aansprakelijk voor de gevolgen, wanneer zij zich de vormen niet vroegtijdig genoeg aanschaffen.

De inzending der opgaven kan geschieden door persoonlijke overhandiging aan het aangewezen kantoor of per post, in welk laatste geval de brief moet zijn geregistreerd en de inzending zal worden gerekend te zijn geschiedt op den dag dat de opgave per post was verzonden. Valt de laatste dag van den tijd van inzending op een Zon- of publieke Feestdag, dan moet de opgave geschieden op den dag te voren.

145. Ieder, zonder handelslicentie handel drijvende zal schuldig zijn aan de strafbepalingen van 's lands wet. Met inachtneming van het bepaalde bij de artt. 22, 25, 31 en 32 en van het recht verleend aan den ontdekker bij art. 44, zal verder worden gestraft met eene boete van niet minder dan £5 en niet meer dan £25 of bij wanbetaling met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6 voor elke overtreding:

- a. Hij, die zonder licentie delft of zoekt naar edel metaal.
- b. Hij, die zonder prospecteer- of delverslicentie, claim of claims afbakent. Bovendien zal zulke afbakening beschouwd worden als onwettig niet erkend worden en geen recht hoege-naamd hebben.
- c. Hij, die met of zonder licentie delft of zoekt naar edel metaal op Gouvernementsgronden, die daartoe niet door de Regeering geproclameerd zijn, tenzij speciaal verlof door de Regeering is gegeven. Dit speciaal verlof zal echter niet gegeven worden voor langer dan twaalf maanden, en zal vervallen, indien binnen de zes maanden na dagteekening van de vergunning geen begin met prospecteeren is gemaakt.
- d. Hij, die met of zonder licentie zoekt of delft naar edel metaal op ongeproclanerde private gronden.

146. Niemand zal zijnen dienstboden mogen betalen in onbewerkt edel metaal, op straffe van eene boete de som van £100 niet te bovengaande of bij wanbetaling met gevangenisstraf zooals neergelegd in art. 6, benevens een verbeurdverklaring van zoodanig onbewerkt edel metaal, ten faveure van den Staat.

147. Een ieder, die naar goud of edele metalen volgens art. 2 dezer wet graaft, hetzij voor eigen, hetzij voor een anders rekening, zal, indien zulks verlangd wordt, door een daartoe door de wet of de Regeering bevoegd verklaarden ambtenaar, zijne licentie moeten toonen, en bij gebreke waarvan hij zal worden gestraft met eene boete van £1 tot £3, en bij wanbetaling met gevangenisstraf 14 dagen niet te bovengaande.

148. Iemand, die onbewerkt edel metaal koopt, ruilt of aanneemt van kleurlingen, hetzij op een geproclameerd publiek veld, hetzij elders binnen de grenzen der Zuid-Afrikaansche Republiek, zal beboet worden met eene som van £1000 niet te bovengaande en gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk den tijd van vijf jaren niet te bovengaande.

Het onbewerkt goud, welke in zijn bezit is gevonden, zal op order van den Rechter, die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar, indien deze bekend is, en anders worden verbeurd verklaard ten faveure van den Staat.

149. Een kleurling, die onbewerkt edel metaal verkoopt, verruilt, overhandigt, ontvangt of in bezit van onbewerkt edel metaal gevonden wordt, zal gestraft worden met geeselslagen, 50 niet te bovengaande, en gevangenisstraf, den tijd van vijf jaar niet te bovengaande, met of zonder harden arbeid.

Het onbewerkt goud, welke in zijn bezit is gevonden, zal op order van den Rechter, die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar, indien deze bekend is, en anders worden verbeurd verklaard ten faveure van den Staat.

150. Elke kleurling, van Afrikaansche oorsprong binnen de grenzen van eene publieke delverij, zal een maandelijkschen verlofbrief moeten hebben, die verkrijgbaar is ten kantore van den Mijncommissaris, of andere daartoe aangestelde personen, tegen betaling van eene som, gerekend tegen een shilling per maand, behalve in zoodanige gevallen waar Wet no. 31, 1896, van kracht is.

Voor elke overtreding van dit artikel zal de overtreder met vijf shillings boete gestraft worden, of bij wanbetaling met een getal geeselslagen, de 10 niet te bovengaande.

Dit artikel is ook van toepassing op kleurling-

arbeiders, uitsluitend werkzaam zijnde tot het mijnen en delven op private ongeproclameerde gronden, en op private plaatsen, waar volgens art. 23 eene schriftelijke vergunning verkregen is geworden, en op gronden, die bewerkt worden onder concessie of mijnpacht, zoowel op Gouvernementsgronden als op standsdorpen.

151. Een kleurling, die een contract, hetzij mondeling, hetzij bij geschrifte, heeft aangegaan om zijn meester te dienen als huisknecht of als winkel- of pakhuisknecht, of om hem behulpzaam te zijn in het bewerken van een claim, machinerie of watervoor op eenig geproclameerd veld en die zich zonder verlof uit zijns meesters dienst onttrekt of nalatig is, of weigert eenig werk te doen om zijn plicht te vervullen, die volgens wet van hem gevraagd en geëischt kan worden, of die dreigende en beleedigende taal bezigt tegenover zijn meester, diens vrouw of eenig ander persoon met wettig gezag over hem gesteld, zal gestraft worden met eene boete de som van £2 niet te boven gaande, of met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor den tijd van, op zijn meest, eene maand, of met slagen, het getal van 25 niet te boven gaande. Een dienstdoend persoon, als bovengemeld, geen kleurling zijnde, die schuldig bevonden wordt aan een der overtredingen in dit artikel omschreven, zal gestraft worden met eene boete de som van £5 niet te boven gaande, of met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, voor den tijd van hoogstens 3 maanden. De Mijncommissaris zal verder binnen de limieten van het veld, waarover hij is aangesteld, dezelfde plichten en rechten hebben die, volgens wet no. 11, 1892, Landdrosten hebben, behalve op zoodanige velden waar Speciale Landdrosten zijn aangesteld.

SLOTBEPALING.

152. Alle vroegere wetten, besluiten van den Volksraad, wetsbepalingen en regulaties betreffende delverijen, in strijd met deze wet, en meer bepaaldelijk de wetten, besluiten van den Volksraad, wetsbepalingen en regulaties, vermeld in Schedule B dezer wet, worden hiermede herroepen, met uitzondering van art. 1261, Eerste Volksraadsbesluit dd. 25 Augustus 1896, behoudens alle rechten en aanspraken onder die wetten, besluiten van den Volksraad, wetsbepalingen en regulaties verkregen.

153. Deze wet treedt in werking van af den 1sten November 1898.

SCHEDULE A.

Voorwaarden van verkoop van aan 't Gouvernement vervallen Claims, bedoeld in art. 85 van deze Wet.

1. De verkoop geschiedt bij publieke veiling voor contant aan den meestbiedende en is dadelijk na toeslaan van bod, te samen met de licentiegelden van af datum van aankoop, betaalbaar aan den Mijncommissaris of zijn ondergeschikte, zullende anders het eigendom onmiddellijk weder opgeveild worden en de schade door een minderen opbrengst voor kosten van den eersten koper komen.

1a. In gevallen waar een persoon, maatschappij of syndicaat eigenaar was van meer dan 10 claims, die thans onder deze regulaties verkocht moeten worden, zal de Claiminspecteur niet meer dan 10 claims te gelijk mogen opveilen volgens volgorde zooals gepubliceerd in de *Staatscourant*.

Indien het laatste deel der lot minder dan 10 claims groot is, zal dat te verkoopen deel uit zooveel claims bestaan als er nog over zijn.

In de vendurool zullen duidelijk aangeteekend worden de nummers van de opgeveilde claims, koper en koopsom en indien geen bod gekregen wordt, zal daarvan melding in de vendurool gemaakt worden.

Indien claims ongenommerd zijn, zal de Claiminspecteur bij de verkoop daarvan een schetskaart hebben en aan het publiek aanwijzen welke claims verkocht worden en dit duidelijk in de vendurool aantekenen.

2. Van zoodanige publieke verkoop zal minstens veertien dagen te voren in de *Staatscourant* en in een plaatselijk nieuwsblad een kennisgeving gepubliceerd worden.

3. Dat aartgezien er in sommige gevallen geene kaarten bestaan en de ligging der claims den Mijncommissaris of Claim-Inspecteur onbekend is, zoo waarborgt de Regeering niet het bestaan, grootte, ligging, uitgestrektheid of anderszins der claims; noch kunnen zij ondernemen koopers de claims aan te toonen.

4. De koopers van vervallen claims moeten binnen twee maanden eene behoorlijke kaart van hunne gekochte claims bij den Mijncommissaris, Verantwoordelijken Klerk of Landdrost indienen, zooals bepaald bij art. 71 der Goudwet.

5. Dat indien er eenig dispuut ontstaat doordat deze claims inbreuk maken of daarop inbreuk gemaakt is, door vroegere of latere afpenners, is de verkoop van die claims in dispuut als vervallen, en de koopers zullen alléén terugontvangen de door hen op die claims opbetaalde gelden, doch zullen niet gerechtigd zijn tot eenige compensatie.

6. Dat ingeval aan vervallen claims waterrechten, bewaarplaatsen, machine-stands of eenige andere rechten verbonden zijn, de koopers van die claims op die rechten niet zullen kunnen aanspraak maken, noch die rechten op eenige wijze belemmeren.

7. De kwitantie van het koopbedrag te samen met de eerste licentie van de aldus door het Gouvernement verkochte claims, zullen het eigendomsbewijs van den koper zijn van de door hem gekochte claims.

8. De inzetprijs van deze claims zal zijn vijf shillings per claim.

SCHEDULE B.

Volgens Locale Wetten 1849—1885:

Ordonnantie bepalende de wet op het mijnen van 31 October 1866.

Volksraadsbesluit 14 Juni 1870, art. 181.

» 21 December 1870, art. 16.

Wet no. 1, 1871.

Wet no. 2, 1872.

Volksraadsbesluit 11 Maart 1873, art. 39.

Wet no. 7, 1874.

Wet no. 6, 1875.

Volksraadsbesluit, art. 580, dd. 26 Juni 1882.

Wet no. 1, 1883.

Proclamatie 17 Juni 1884.

Volksraadsbesluit 18 Augustus 1884, art. 155.

Bijlage Wet no. 1, 1883.

Wet no. 8, 1885.

Volksraadsbesluit dd. 15 November 1871.

» » 21 Februari 1872.

Volgens Locale Wetten 1886—1887:

Bijlage Wet No. 8, 1885.

Wet No. 10, 1887.

Volksraadsbesluit 10 Mei 1887, art. 68.

» 5 Mei 1887, » 37, par. 2.

» 27 Juli 1887, » 1302.

Wijziging Wet No. 8, 1885.

Volgens Locale Wetten 1888—1889:

Volksraadsbesluit, dd. 9 Juli 1888, art. 937.

Wet no. 9, 1888.

Wet no. 8, 1889.

Proclamatie, dd. 16 April 1889.

Volksraadsbesluit, dd. 13 Mei 1889, art. 80.

» 18 Mei 1889, art. 181.

» 15 Juli 1889, art. 965.

Volgens Locale Wetten 1890—1893:

Wet No. 8, 1890.

Wet No. 10, 1891.

Wet No. 18, 1892.

Eerste Volksraadsbesluit dd. 13 Juni 1893, art. 313.

» » dd. 11 August. 1892, art. 1105.

» » dd. 10 August. 1894, art. 1249.

Wet No. 14, 1894,

Wet No. 22, 1894 par. 19, wijziging art. 52*d*.**Volgens Locale Wetten 1895:**

Eerste Volksraadsbesluit dd. 14 Augustus 1895, art. 916.

» dd. 28 Augustus 1895, art. 1023.

Wet No. 19, 1895.

Eerste Volksraadsbesluit dd. 20 Sept. 1895, art. 1282.

» » dd. 23 Sept. 1895, art. 1290.

Volgens Locale Wetten 1896:

Wet No. 21, 1896.

Eerste Volksraadsbesluit, art. 1585, dd. 19 Oct. 1897.

» » art. 1595, dd. 21 Oct. 1897.

» » art. 695, dd. 26 Juli 1897.

» » art. 314, dd. 31 Mei 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.F. W. REITZ,
Staatssecretaris.Gouvernementskantoor,
Pretoria, 7 October 1898.

WET N°. 16, 1898.

REGELENDE DE VERPLICHTINGEN TUSSCHEN DE ZUID-AFR.
REPUBLIEK EN DEN ORANJE-VRIJSTAAT MET BETREK-
KING TOT WEDERZIJDSCHE HULP.

*(Goedgekeurd en vastgesteld bij besluit van den Edel Achtb.
Eersten Volksraad art. 1354, dd. 4 October 1898.)*

Art. 1. Wanneer ZHEd. de Staatspresident een leger of een commando heeft opgeroepen tot ondersteuning van den Oranje-Vrijstaat, zullen de burgers tot dat leger behoorende of aan dat commando deelnemende, onder hun eigen officieren en hun eigen vlag dienen. Het opperbevel zal dan echter berusten in handen van den Commandant-Generaal van den Oranje-Vrijstaat, in overleg met den Commandant-Generaal van de Zuid-Afrikaansche Republiek of diens vertegenwoordiger.

2. Wanneer ingevolge het politiek verbond een leger of commando van den Oranje-Vrijstaat aan de Zuid-Afrikaansche Republiek ter hulp is gezonden, zal de Commandant-Generaal van de Zuid-Afrikaansche Republiek in overleg met den Commandant-Generaal van den Oranje-Vrijstaat of diens vertegenwoordiger, ook het opperbevel over zulk leger of commando uitoefenen.

3. Wanneer ingevolge het politiek verbond een leger of commando van den Oranje-Vrijstaat aan de Zuid-Afrikaansche Republiek ter hulp is gezonden, zal de Krijgsraad bedoeld bij art. 39, de behalve uit de daar genoemde officieren van de Zuid-Afrikaansche Republiek, ook bestaan uit de officieren van den Oranje-Vrijstaat van gelijken rang.

Die Krijgsraad wordt bijeengeroepen door een Staat onder voorzitterschap van den opperbevelhebber.

4. Ingeval van een gemeenschappelijk optreden van de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje-Vrijstaat ingevolge het politiek verbond, zal de Krijgsraad, samengesteld volgens art. 39, in zaken van geringere en disciplinaire misdaden, ook buiten de grenzen van de Zuid-Afrikaansche Republiek zijne jurisdictie over burgers en ingezetenen der Zuid-Afrikaansche Republiek behouden.

In gevallen van groveren aard, genoemd bij art. 40, zal de Krijgsraad samengesteld zijn uit twee Commandanten, twee Veldkornetten, en twee burgers der

Zuid-Afrikaansche Republiek en uit twee Commandanten twee Veldkornetten en twee burgers van den Oranje-Vrijstaat., onder voorzitterschap van den Opperbevelhebber van het gemeenschappelijk leger of van een Officier minstens Commandant zijnde, door hem aangewezen. Bij gebrek aan eenig Officier zal zijne plaats opgevuld worden door een persoon, aan te wijzen door den Opperbevelhebber. In deze gevallen doet de Krijgsraad uitspraak over elk burger overeenkomstig de wetten van zijn land.

Een doodvonnis door dezen gemeenschappelijken Krijgsraad uitgesproken, over een burger van de Zuid-Afrikaansche Republiek of van den Oranje-Vrijstaat, zal niet kunnen worden voltrokken dan met toestemming van den Staat, waartoe de veroordeelde behoort.

5. De regeling van uitgaven verbonden aan een gemeenschappelijken oorlog, zoowel als eenig voor- of nadeel uit zulken oorlog voortvloeiende zal door de Regeering van dezen Staat in overleg met de Regeering van den Oranje-Vrijstaat bepaald worden.

6. Wanneer ingevolge het politiek verbond een leger of Commando van den Oranje-Vrijstaat aan de Zuid-Afrik. Republiek ter hulp is gezonden, zal in den regel de Oranje-Vrijstaat dat leger of commando van het noodige voorzien. Echter in buitengewone omstandigheden zal de Zuid-Afrik. Republiek gehouden en verplicht zijn dat leger of commando van het noodige te voorzien, tot tijd en wijle andere en verdere voorzieningen gemaakt kunnen worden, overeenkomstig het laatstvoorafgaand artikel.

7. In een gemeenschappelijken oorlog zal de eene Staat niet vrede kunnen sluiten zonder de toestemming van den anderen Staat.

8. Deze wet treedt in werking dadelijk nadat eene wet van gelijken aard in den Oranje-Vrijstaat van kracht zal worden verklaard en nadat dezelve door ZHEd. den Staatspresident, bij wijze van kennisgeving in de *Staatscourant*, als van kracht zijnde zal zijn ge-proclameerd.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 17 October 1898.

WET N°. 17, 1898,

ZIJNDE WET OP DE STADSRADEN,

door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad, goedgekeurd bij art. 1292, zijner notulen, dd. 26 September 1898, en door den Ed.Achth. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen, bij art. 1422 zijner notulen, dd. 24 October 1898.

Ter uitvoering van de artt. 164 en 167 der Grondwet wordt bepaald als volgt:

ARTIKEL 1. Elk dorp in deze Republiek, met eene bevolking van niet minder dan 500 stemgerechtigde inwoners in termen van art. 3 dezer wet, kan door de Regeering, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, verklaard worden tot eene stad volgens deze wet, met de macht en bevoegdheid van een rechtspersoon.

2. Zulke stad is gerechtigd de regeling en het bestuur van de huishouding der stad onder een Stadsraad te stellen, bestaande uit zes of acht leden, naar de bevolking, en aan het hoofd waarvan door de Regeering geplaatst wordt een Burgemeester, die ex-officio de Voorzitter is van den Stadsraad en door den Staat gesalariëerd wordt.

3. De Landdrost van het district is gerechtigd en gehouden, wanneer een schriftelijk verzoek aan hem wordt gericht, door niet minder dan 25 stemgerechtigde inwoners, eene bijeenkomst van stemgerechtigde inwoners te beroepen om te beslissen of een Stadsraad zal worden opgericht.

Stemgerechtigde inwoners voor de doeleinden dezer wet zijn:

- a. De stemgerechtigde burgers, die in de betrokken stad woonachtig zijn;
- b. De meerderjarige blanke personen van het mannelijk geslacht, die in dezen Staat woonachtig zijn en in de betrokken stad een vast eigendom bezitten van minstens £100 waarde, met dien verstande, dat verlies van den vereischten vast eigendom, onmiddellijk verlies van het stemrecht ten gevolge heeft;

Zoolang de waardeering van het vast goed nog niet heeft plaats gehad, ingevolge art. 8 dezer wet, zal gelden de waardeering van den Landdrost en den Veldkornet van het dorp;

- c. De meerderjarige blanke personen van het mannelijk geslacht, die in de betrokken stad woonachtig zijn en jaarlijks minstens £25 aan huishuur betalen.

4. Van deze bijeenkomst wordt door den Landdrost minstens drie weken te voren kennis gegeven driemaal in de *Staatscourant* en in een der plaatselijke couranten in de landstaal, en door aanplakking voor het Landdrostkantoor van het district.

Personen, die volgens deze wet stemgerechtigd zijn en hunne stem wenschen uit te brengen op de bijeenkomst om te beslissen of een Stadsraad zal worden opgericht, zijn verplicht gedurende deze 3 weken zich ten Landdrostkantore te doen registreren. Alleen de aldus geregistreeerde personen zullen het recht van stemmen hebben op die bijeenkomst.

5. De Landdrost zal van deze bijeenkomst Voorzitter zijn en door de meerderheid der stemgerechtigde inwoners volgens art. 3 dezer wet doen beslissen of er een Stadsraad zal zijn of niet.

6. Wordt er tot de oprichting van een Stadsraad besloten, dan zal tegelijkertijd bij meerderheid van stemmen eene commissie uit de stemgerechtigde inwoners worden benoemd om regulatiën voor de regeling, bestuur en huishouding der stad op te stellen.

7. Deze commissie zal binnen twee maanden de Stadsregulatiën opstellen en aan den Landdrost inzenden. Deze zal dadelijk eene bijeenkomst bijeenroepen bij kennisgeving op de wijze bij art. 4 voorgeschreven, en daar de bij hem ingezonden concept-regulatiën voorleggen. Bij deze bijeenkomst zal de Landdrost voorzitter zijn. Indien de commissie niet binnen twee maanden aan haar opdracht voldoet, zal die commissie ontbonden zijn. De Landdrost zal dan een nieuwe bijeenkomst moeten bijeenroepen, op de wijze als bij art. 4 voorgeschreven, en eene nieuwe commissie zal moeten gekozen worden, als bepaald bij art. 6.

8. In de Stadsregulatiën wordt de grensscheiding van de stad omschreven, de stad desnoods in wijken verdeeld, het getal wijkmeesters bepaald en hunne plichten en macht omschreven, ook voorziening gemaakt omtrent de classificatie in waardeering van het vast goed;

en worden daarin verder bepalingen voor alle andere doeleinden van algemeen belang en van boeten en straffen op overtredingen van regulatiën vastgesteld.

9. In de bijeenkomst bedoeld in het eerste lid van art. 7, wordt eerst elke regulatie in het bijzonder en daarna het geheel tot stemming gebracht, of dezelve aangenomen, verbeterd of verworpen zullen worden.

10. De door de bijeenkomst aangenomene regulatiën worden door den Voorzitter onverwijld aan den Staatssecretaris toegezonden, om door den Uitv. Raad goedgekeurd of veranderd te worden, waarna dezelve, op de gewone wijze gepubliceerd zijnde, kracht van Wet verkrijgen zullen totdat de Eerste Volksraad daaromtrent nader beslissen zal.

11. Nadat de regulatiën zullen zijn vastgesteld en kracht van wet hebben bekomen, kunnen dezelve van tijd tot tijd worden gewijzigd, doch daartoe zal een schriftelijk verzoek, door minstens vijf-en-twintig stemgerechtigde inwoners onderteekend, aan den Stadsraad moeten worden ingezonden, die dan na eene kennisgeving van minstens veertien dagen, op de wijze hierboven beschreven, eene bijeenkomst van stemgerechtigde inwoners zal doen houden, in welke bijeenkomst de verlangde wijzigingen op dezelfde wijze zullen moeten worden aangenomen, om daarna de goedkeuring van den Uitv. Raad, en kracht van wet te erlangen, als omtrent de oorspronkelijke regulatiën is bepaald.

12. Geene Stadsregulatie zal in strijd mogen zijn met deze wet.

13. Nadat de Stadsregulatiën zullen zijn goedgekeurd en gepubliceerd, zal de Landdrost, na eene kennisgeving van minstens veertien dagen, op de wijze hierboven bepaald, de leden van den Stadsraad doen kiezen op eene bijeenkomst waarvan hij voorzitter zal zijn.

14. Tot leden van den Stadsraad zullen alleen verkiefsbaar zijn meerderjarige, mannelijke, onder deze wet stemgerechtigde inwoners der betrokken stad, die eigenaren van vast goed zijn, gelegen in de stad, of aan huishuur betalen in de stad minstens £75 per jaar.

De waardigheid van lid van den Stadsraad zal niet kunnen worden bekleed door personen, die in dienst van dien Raad zijn, onverschillig of zij een vaste bezoldiging genieten of niet.

Voorts zullen geene landsambtenaren tot lid van den Stadsraad kunnen worden gekozen.

15. De kiezing van leden van den Stadsraad geschiedt bij meerderheid van stemmen, bij gesloten stembriefjes, nadat de candidaat eerst door iemand der stemgerechtigde inwoners zal zijn voorgesteld en door een ander gesecondeerd; wanneer de stemmen staken zal opnieuw worden gestemd en weder stakende zal het lot beslissen tusschen de betrokken candidaten.

Niemand zal als gekozen beschouwd worden, die niet minstens 25 stemmen op zich vereenigd heeft.

16. Bij het einde van het eerste jaar na de eerste kiezing zal de helft der leden bij loting en daarna bij het einde van elk volgend jaar de overige helft in volgorde aftreden, zullende daarvan een behoorlijk register worden gehouden. De afgetreden en zijn echter weder herkiesbaar.

17. Een lid, gekozen in plaats van een ander, wiens diensttijd bij zijn aftreden of overlijden nog niet verstreken was, zal moeten aftreden op denzelfden tijd waarop zijn voorganger had moeten aftreden.

18. De verdere verkiezing van leden van den Stadsraad en ook elke kiezing in plaats van een lid, dat aftreedt of ophoudt lid te zijn, zal geschieden in overeenstemming met de Stadsregulatiën, die daaromtrent zullen zijn gemaakt en vastgesteld.

19. Eenig lid van den Stadsraad, dat ophoudt het vereischte vast goed te bezitten, of zonder verlof van den Stadsraad voor meer dan vier gewone zittingen afwezig blijft, of insolvent wordt, of onbekwaam om de plichten van zijn ambt waar te nemen wegens lichaamsgebreken of krenking van verstandsvermogens, of eene betrekking onder den Stadsraad aanneemt, waaraan betaling is verbonden, zal zijn ambt als lid van den Stadsraad verbeuren.

a. Eenig lid van den Raad, die direct of indirect eenig contract met den Raad aangaat, of voor het aangaan van zulk een contract aanzoek doet of laat doen, zal daarbij zijn ambt als lid verbeuren. Het contract zal eveneens vernietigd verklaard worden.

20. Indien de Stadsraad verzuimt voor een opengevallen plaats van lid van den Stadsraad eene verkiezing te doen houden, dan zal het aan den Landdrost vrijstaan, op aanzoek in geschrifte van vijf of meer stemgerechtigde inwoners, eene bijeenkomst te beroepen, ten einde zoodanige verkiezing te doen plaats vinden.

21. De leden van den Stadsraad zullen hunne geregelde bijeenkomsten tot het verrichten van bezigheden minsten tweemaal in de maand moeten houden.

22. Het quorum van leden van den Stadsraad voor de verrichting van bezigheden bestaat uit één lid meer dan de helft van het voltallig gekozen getal.

23. De Stadsraad kan een Secretaris en een The-saurier benoemen en zulke andere beambten als volgens Stadsregulatiën worden toegestaan, en hen uit hunne bediening ontslaan.

De Thesaurier zal verplicht zijn ten genoegte van den Stadsraad borg te stellen voor de behoorlijke nakoming zijner plichten.

24. Geen lid van den Stadsraad zal uit de Stadskas eenig salaris of loon ontvangen voor bijwoning der zittingen, op verbeurte van zijn ambt.

25. De Stadsraad zal geregelde notulen zijner ver-richtingen doen houden, die na goedkeuring door den Voorzitter en Secretaris zullen worden onderteekend.

26. De Stadsraad zal behoorlijk doen boekhouden van de ontvangsten en uitgaven; de boeken zullen op den eersten Woensdag van elke maand ter inzage en tot onderzoek van stemgerechtigde inwoners open zijn.

27. De rekening van stadsuitgaven en inkomsten, zal op den 31sten December van elk jaar afgesloten worden en een afschrift daarvan vóór het einde der maand Januari daarop volgende ten kantore van den Stadsraad ter inzage en voor onderzoek van stemge-rechtigde inwoners worden geplaatst.

Ook zal de rekening in de maand Januari in de *Staatscourant* gepubliceerd moeten worden.

28. De inkomsten der stad bestaan in:

- a. De recognitie door ieder eigenaar van een erf of gedeelte daarvan volgens wet te betalen.
- b. Uit een zekere penning van de getaxeerde waarde der bebouwde en onbebouwde erven en woningen niet te bovengaande één perny in het pond.
- c. De opbrengst der markt- en schutgeldten en der cablicentiën.
- d. Huur van het gebruik der stedelijke eigendommen.
- e. Alle boeten op overtredingen der stadsverorde-ningen.
- f. Alle andere stedelijke inkomsten.

De Stadsraad zal voor het heffen van eenige verdere belasting de goedkeuring van den Eersten Volksraad vooraf moeten ontvangen.

29. Geene Staats- of Kerkelijke eigendommen, alsmede liefdadigheids-inrichtingen, zullen met eenige belasting bezwaard worden; de erven echter, welke voor openbaar Kerkplein zijn uitgegeven, zullen alleen onbelast blijven, zoolang zij niet omheind zijn.

30. De stadsinkomsten worden ingevorderd door den Thesaurier of eenig door den Stadsraad gemachtigd persoon en door dezen aan den Stadsraad verantwoord.

31. De stadsbelasting kan zoowel van den eigenaar als van den bewoner van het belaste vastgoed worden gevorderd, zonder beneming van het recht van schadevergoeding van den een of den ander, en met dien verstande, dat geen bewoner, die geen eigenaar is, aansprakelijk zal zijn voor belasting, die betaalbaar is geworden op het door hem bewoonde goed vóór den tijd zijner inwoning.

32. De Stadsraad zal de macht hebben nachtwachten en straatbewaarders aan te stellen, als opzicht over straten en publieke werken en eigendommen, en tot bewaring der rust in de stad met de macht van politiedienaren.

33. De Stadsraad zal de macht hebben tot het aankopen van brandspuiten, het oprichten van lampen aan de straten, pleinen en andere openbare plaatsen in de stad, het leggen van bruggen, dammen en andere waterwerken, het verdeelen van het water tot bevochtiging van erven, het instandhouden en beheer van alle publieke stadsgronden.

34. De Stadsraad zal de macht hebben tot het oprichten van markten en schutkralen, onder zulke regulatiën als daaromtrent door de stemgerechtigde inwoners zullen zijn goedgekeurd en door den Uitvoerenden Raad bekrachtigd.

35. In de stadsregulatiën zullen ook voorzieningen voorkomen voor het onderzoeken en ijken van maten en gewichten, voor het aanhouden van slachterijen en reinheid bij en in dezelve, omtrent het geweldig drijven of jagen door de straten met wagens, karren of te paard, voor de wegruiming van hindernissen en vuilnis, en eindelijk voor hetgeen er meer te pas mocht komen in een geregeld Stadsbestuur.

36. De Stadsraad mag in overeenkomst treden voor het doen van openbare werken en het leveren van benodigdheden, doch geene zulke overeenkomst mag

worden gesloten voor eene som £30 te bovengaande, zonder behoorlijke aanvraag van tenders, en geen lid van den Stadsraad zal direct of indirect een aandeel in zulke overeenkomst of tender hebben, onder straffe van het verlies van zijn ambt als lid van den Stadsraad, en onder verbeurte van al het voordeel van zulk aandeel alsmede van eene geldboete van ten hoogste Een Honderd Pond Sterling.

37. De Stadsraad is gerechtigd om huizen of grond voor Stadsdoeleinden te koopen of te huren, doch in het eerste geval zal de goedkeuring van minstens twee derden der stemgerechtigde inwoners, aanwezig op eene openbare bijeenkomst door den Stadsraad wettiglijk, in termen van art. 4, tot dat einde beroepen, en de bekrachtiging van den Uitvoerenden Raad moeten worden verkregen.

38. Het eigendomsrecht op al de vaste stadseigendommen is in den Stadsraad gevestigd zonder macht van vervreemding, hetzij bij wijze van verkoop, schenking, verhuur als anderszins, tenzij de toestemming daartoe gegeven worde op eene openbare vergadering der stemgerechtigde inwoners, wettiglijk in termen van het voorgaande artikel bijeengeroepen, waar minstens één vierde dier inwoners tegenwoordig is door minstens twee derden der stemmen. Daarna is nog de goedkeuring van den Uitvoerende Raad noodig, die volkomen bevoegd is zijne goedkeuring te weigeren.

39. Het eigendomsrecht op al de losse stadseigendommen is in den Stadsraad gevestigd, die over dezelve naar de vereischten van de belangen der stad kan beschikken. De Stadsraad is gehouden van alle losse stadseigendommen inventaris te houden; de inventaris, opgemaakt op elken 1sten Januari, zal, met behoorlijke toelichting van de verschillen met dien van het vorige jaar, in de maand Januari ten kantore van den Stadsraad ter inzage van stemgerechtigde inwoners moeten liggen.

40. De Stadsraad legt ter eerster instantie de boeten en straffen op die bij de stadsregulatiën zijn voorgescreven, en bepaalt het bedrag der belasting dat wettiglijk verschuldigd is, op de wijze door de stadsregulatiën te worden vastgesteld. Bij gebreke van betaling wordt de Landdrost van het district gemachtigd en is hij verplicht de uitspraak van den Stadsraad uit te voeren, op dezelfde wijze als een vonnis of rechtspraak, die door hem is geveld; van de uitspraak van den Stadsraad zal de verongelijkte partij in hooger beroep voor den Landdrost en vervolgens voor de Hoogere Hoven mogen komen,

op dezelfde wijze als in de regulatiën voor civiele en crimineele procedures is voorzien.

41. De boeten onder de stadsregulatiën opgelegd, zullen ten behoeve der stadskas zijn, doch zal het aan den Stadsraad geoorloofd zijn een gedeelte daarvan aan den aanbrengrer in eene zaak toe te staan.

42. Bij alle bijeenkomsten in deze wet bepaald en waar er geene voorziening is gemaakt wie voorzitter zal zijn, zal de voorzitter door de meerderheid der aanwezige stemgerechtigde inwoners worden gekozen, tenzij anders in de stadsregulatiën is voorzien. De voorzitter zal bij staking van stemmen eene beslissende stem hebben, en ter eerster instantie over de verkiesbaarheid van eenen candidaat beslissen, die bij de bijeenkomst wordt voorgedragen.

43. Alle kosten tot het in werking brengen van de voorzieningen dezer wet zullen door de Stadskas worden gedragen.

44. Erven en gronden (geene gemeene dorps- of Staatsgrond zijnde), staande op naam van het Gouvernement op het oogenblik dat een Stadsraad in werking treedt, zullen Staatseigendom blijven.

45. De gemeene dorps- of stadgrond zal beschouwd worden het eigendom te zijn van den Staat, maar de regeling van het gebruik daarvan zal aan den Stadsraad opgedragen zijn. Wanneer echter de Regeering voor uitbreiding van de stad, dan wel voor militaire of andere doeleinden van staatsbelang, de dorps- of stadgronden of een deel daarvan voor tijdelijk of permanent gebruik noodig heeft, kan daartoe door den Uitv. Raad verlof worden gegeven. De regeling en beslissing van den Uitv. Raad daaromtrent zal finaal zijn, onder nadere goedkeuring van den Eersten Volksraad.

46. Alle bepalingen, voorkomende in wetten of in stadsregulatiën, met deze wet in strijd, behalve de wet op een Stadsraad voor Johannesburg, worden hiermede herroepen. Alle stadsregulatiën zullen in overeenstemming met deze wet moeten worden gebracht. De beslissing hierover en de regeling daarvan zijn opgedragen aan den Uitvoerenden Raad.

47. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 November 1898.

WET N°. 18, 1898.

voor de regeling van het Postwezen in de
Z. A. Republiek.

Goedgekeurd door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad bij art. 1393 zijner notulen, dd. 18 Oct. 1898 en door den Ed.Achth. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1567 zijner notulen dd. 4 November 1898.

NADEMAAL de noodzakelijkheid bestaat om over te gaan tot eene herziening van de wetgeving op het Postwezen, zoo wordt bij deze bepaald en vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. Niemand dan de Staat is bevoegd, tegen genot van vracht, brieven te vervoeren, en geen brief zal vervoerd worden door een rijtuig voor het vervoer van passagiers gebruikt, of het moet zijn in een postzak of pakket daarmede te vervoeren. Die een brief anders dan door de post verzendt, of vervoert, en die zich voor betaling daarmede belasten zal, zal, indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan de betaling eener boete niet te bovengaande tien ponden sterling voor iederen voormelden brief. Niets in dit artikel zal zich uitstrekken tot

a. de brieven, welke vervoerd worden binnen den kring van een postkantoor of postagentskantoor, met de bedoeling die ter post te bezorgen;

b. de brieven, betrekking hebbende op de voorwerpen, waarmede zij vervoerd worden, of omtrent handelingen of pleitredenen in een Gerechtshof, verklaringen of attestatiën;

c. de brieven, welke tegelijk vervoerd worden, afkomstig zijnde van één afzender of van personen tot één huisgezin behoorende, of ingeval slechts één brief tegelijk vervoerd wordt; in beide gevallen mits het vervoer plaats heeft binnen den Staat en de persoon, die de brieven vervoert, niet is de contractant of bestuurder der onderneming van het middel van vervoer, waarmede het brievenvervoer plaats vindt, of in dienst van dien contractant of die onderneming.

2. Het Bestuur van het Postwezen door den geheelen Staat, is opgedragen aan een Postmeester-Generaal. Hij heeft het toezicht over alle postambtenaren en personen in dienst van het Postwezen, alsmede over postkantoren; is belast met het vragen van tenders voor het postvervoer; heeft de bevoegdheid instructiën te geven, omtrent de wijze waarop de administratie der posterijen gehouden moet worden; is belast met de

correspondentie met de Postadministratiën van andere Landen en Staten, en verder met alles wat de regeling van het Postwezen betreft.

3. De Postmeester-Generaal zal jaarlijks bij den Thesaurier-Generaal een Begrooting inleveren van vermoedelijke inkomsten en uitgaven van zijn departement voor het volgende dienstjaar, met eene memorie van toelichting daaromtrent.

4. De Postmeester-Generaal is verantwoordelijk aan den Staatspresident. Hij zal jaarlijks een verslag bij den Staatspresident indienen omtrent de werkzaamheid van zijn departement, te zamen met voorstellen van veranderingen of verbeteringen aangaande het beheer van het Postwezen, ter behandeling van den EdAchtb. Tweeden Volksraad.

5. De Postmeester-Generaal heeft te allen tijde toegang tot alle postkantoren en de postbeambten zullen verplicht zijn hunne boeken en andere documenten ter inzage over te leggen of toe te zenden, indien zulks door hem wordt geëischt.

6. De Postmeester-Generaal zal, indien noodig, de verschillende postkantoren des lands bezoeken, ten einde zich van het geregeld vervoer der posten en de goede orde der postkantoren te overtuigen. Hij heeft de macht aan geschikte personen op te dragen, om indien de noodzakelijkheid het vordert, de administratie van een postbeambte na te gaan en te rapporteeren.

7. De Postmeester-Generaal beslist in voorkomende geschillen tusschen hem en zijne ondergeschikten, betreffende de administratie van het Postwezen, tegen welke beslissing partijen bij den Staatspresident in beroep kunnen komen, wiens uitspraak finaal zal zijn.

8. Bij den Postmeester-Generaal zal berusten de aanstelling en het ontslag van Postagenten, alsmede de oprichting van nieuwe postagentschappen, zoolang de daartoe op de begrooting uitgetrokken post niet overschreden wordt. Postagenten worden in dit opzicht niet als ambtenaren beschouwd.

9. Tenzij goedgekeurd door den Postmeester-Generaal of zijnen wettigen plaatsvervanger zullen geene betalingen betreffende het post-departement door den Thesaurier-Generaal geschieden.

10. Op de hoofdplaats van ieder district, alsmede op zoodanige andere plaatsen, als door den Postmeester-Generaal, met goedkeuring van den Staatspresident wordt bepaald, zullen postkantoren gevestigd zijn, geopend voor het publiek op zoodanige uren, als door den Postmeester-Generaal zullen worden vastgesteld behoudens sluiting van het kantoor gedurende het opmaken of sorteeren van posten.

11. De Postmeester-Generaal regelt de wijze, waarop

brieven en andere stukken besteld worden op die plaatsen waar een besteldienst in werking wordt gesteld, alsmede de aflevering in private brievenbussen op die kantoren, waar daartoe voorziening gemaakt is. Alvorens tot de uitreiking van «poste-restante» brieven en andere stukken over te gaan, behooren de ambtenaren zich, indien noodig, door vertoon van eenig bewijsstuk, zooveel mogelijk te verzekeren van de identiteit van den persoon, die zich aanmeldt.

12. De Postmeester-Generaal zal jaarlijks eene generale tijdtabel doen publiceeren in de *Staatscourant*, vermeldende de uren van aankomst en vertrek der verschillende posten, en tevens daarin van de veranderingen kennis geven.

13. De Postmeester-Generaal zal, onder goedkeuring van den Staatspresident, postregelingen of conventies mogen aangaan of wijzigen, met de bevoegde autoriteiten van buitenlandsche Staten en Kolonien, voor de volgende doeleinden:

- a. Het uitreiken en betalen van postwissels, postorders en de betaling van postspaarbankmachtigingen;
- b. Het verzenden naar eenige plaats buiten dezen Staat van brieven en andere stukken, vrij van briefport of volgens zulke termen aangaande het postgeld, of de vordering daarop bij de aflevering te worden betaald en omtrent de toepassing daarvan volgens overeenkomst;
- c. Het bepalen en de invordering van port en andere gelden op brieven en andere stukken, vervoerd tusschen dezen en eenigen anderen Staat;
- d. De verdeeling en onderlinge verantwoording en betaling van gelden, onder eenige overeenkomst, ingevorderd of verschuldigd;
- e. Voor doeleinden, als vermeld in afdeelingen c en d, met betrekking tot brieven en andere stukken, door middel van een anderen Staat, of Kolonie, verzonden of ontvangen, naar of van eenig deel der wereld;
- f. De betaling (ten volle of anderszins) van portgelden, verschuldigd op brieven en pakketten.

14. Zoodra eenige postregeling of conventie, onder gezag dezer wet, zal gemaakt zijn, zal de Staatspresident eene proclamatie uitvaardigen, een tijd vaststellende waarop zoodanige regeling of conventie van kracht zal zijn.

15. Afschriften van alle conventies en overeenkomsten tusschen den Postmeester-Generaal en de bevoegde autoriteiten van andere Staten en Koloniën aangegaan, alsmede afschriften van alle regulatiën of

orders, door den Staatspresident onder de bepalingen dezer wet uitgevaardigd, zullen in de eerstvolgende zitting daarna voor den Volksraad worden gelegd.

16. In de uitlegging dezer wet zal de bewoording «dezen Staat» insluiten het grondgebied onder bestuur van het Gouvernement der Z. A. Republiek, en het woord «postkantoor» zal insluiten alle plaatsen, bestemd voor de ontvangst of aflevering van brieven, briefkaarten drukwerken, pakketten en andere stukken, onder toezicht van den Postmeester-Generaal.

17. De Zegelmeester voorziet op aanvraag den Postmeester-Generaal met zooveel zegels en andere frankeeringsstukken als door hem benodigd zijn, en het is verboden aan iemand anders dezelve af te geven.

18. De Postmeester-Generaal zorgt dat op alle postkantoren postzegels en briefkaarten verkrijgbaar zijn, voor een ieder, tegen betaling van het bedrag, daarop uitgedrukt of door den Staatspresident bepaald. De Postmeester-Generaal zal het recht hebben private personen te machtigen postzegels te verkoopen.

19. De postzegels, ter frankeering van stukken, dienen echt en niet vervalscht te zijn en niet te behoren tot buiten omloop gestelde uitgiften, verder mogen zij niet reeds eenmaal gediend hebben en niet geschrapt of uitgedaan zijn, en niet verheven, uitgeknipt of verwijderd zijn van het papier, kaart of ander materiaal, waarop zij verheven of gedrukt waren. Alle gangbare postzegels of zegelafdrukken op stukken, worden, zonder onderscheid, door middel van den stempel, op het kantoor van afzending onbruikbaar gemaakt. De Regeering zal op voorstel van den Postmeester-Generaal in de *Staatscourant* bekend maken, wanneer eenige uitgifte (oplaag) van zegels buiten omloop gesteld zal worden.

20. Brieven, couranten en andere stukken, voorzien van een of meer postzegels, die reeds eenmaal gediend hebben, of die vervalscht, beschreven of op eenigerlei wijze geschonden zijn, of waarop gedrukt is, worden in handen gesteld van den Postmeester-Generaal, die deze in handen stelt van den Staatsprocureur, welke ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, door het openen dier brieven en andere stukken, zich te overtuigen van den naam en het adres van den afzender, ten einde te worden behandeld volgens de in art. 95 voorkomende bepaling.

21. Het port voor iederen binnenlandschen brief, briefkaart, nieuwsblad, pakketten en andere stukken zal respectievelijk zijn, volgens Schedule A, annex.

22. Het porto voor buitenlandsche en overzeesche correspondentie wordt geregeld in overeenstemming met de Postconventies dienaangaande gesloten of nog

te worden aangegaan, zooals die reeds in de *Staatscourant* gepubliceerd zijn of hierna gepubliceerd mogen worden, doch iedere brief, briefkaart, pakket, of nieuwsblad per post van eenige plaats buiten de grenzen van dezen Staat ontvangen, zal binnen dezen Staat worden afgeleverd, zondere verdere betaling, behalve zooals hierna zal worden vermeld en behalve waar het noodzakelijk is om het briefport in te vorderen, onder eene schikking of conventie, welke reeds aangegaan is, of hierna moge worden aangegaan, in welk geval alle gelden op zoodanigen brief, briefkaart, nieuwsblad of pakket zullen mogen geëischt worden voor de aflevering derzelve.

23. Behalve in die gevallen, waarvan in deze wet uitdrukkelijk melding gemaakt is, zal het postgeld op alle binnenlandsche brieven, pakketten, nieuwsbladen of pakjes vooruitbetaalbaar zijn, door aanhechting van postzegels, bij gebreke waarvan op zoodanige brieven en andere stukken dubbel het gewone postgeld, alsdan daarop betaalbaar, zal worden ingevorderd. Elk ongezegeld nieuwsblad zal vernietigd mogen worden.

24. De verzending van alle brieven en andere stukken, uitgezonderd pakketten, terug- of aan nader adres verzonden binnenslands, zal portvrij naar de plaats hunner bestemming geschieden, tenzij aflevering reeds eenmaal plaats vond.

25. Alle binnenlandsche brieven, boekposten en andere stukken, waarop gedeeltelijk of in het geheel niet door aanhechting van zegels is betaald, zullen geregeld verzonden en afgeleverd worden, doch voor de aflevering binnen den Staat, zal er dubbele betaling van briefport in geld geschieden voor hetgeen men alzo verzuimd heeft te betalen. De som alzo te worden betaald zal op de brieven of andere stukken worden geschreven of gedrukt door den Postmeester die dezelve verzendt of aflevert.

26. Alle brieven zullen gemerkt worden met een afdruk van den datumstempel van den dag waarop zij gepost zijn, en bij verzending, vóór uitreiking aan den geadresseerde of belanghebbende, voorzien worden van een afdruk van den datumstempel van den dag waarop zij ontvangen werden ten kantore van aflevering.

27. De persoon, die eenen door hem op den post bezorgden brief voor de verzending of aflevering terugvordert, is verplicht het bewijs te leveren, dat de brief van hem afkomstig is. Dit bewijs kan bestaan in de overlegging van een volledig afschrift van het adres van den brief, door dezelfde hand geschreven en vergezeld van een afdruk van het zegel, waarmede, of van eene opgave van de wijze, waarop de brief gesloten is, ten einde het een met het ander te kunnen vergelijken. Indien

er na die vergelijking eenige onzekerheid overblijft, doch overigens bij de beambten van het postkantoor geen aanleiding bestaat om de gegrondheid van de aanspraak van den applicant in twijfel te trekken, geschiedt de opening in hunne tegenwoordigheid en zijn zij bevoegd zich de naamteekening van den schrijver des briefs te doen vertoonen, alvorens die wordt teruggegeven. Wanneer de persoon, die zich aanmeldt, om een brief terug te vorderen, aan de beambten van het postkantoor onbekend is, geschiedt de afgifte van den brief niet, dan nadat hij door gepaste middelen zijne identiteit zal hebben bewezen.

28. Met uitsluiting van alle andere autoriteiten of ambtenaren, kunnen de Publieke Aanklagers, mits op schriftelijke aanvraag, vorderen, dat in het belang der Justitie aantekening worde gehouden van stukken, bestemd voor of vermoedelijk afkomstig van personen, die van eenig misdrijf verdacht zijn. Indien de genoemde Publieke Aanklagers dit op hunne verantwoordelijkheid verzoeken worden de bedoelde stukken niet verzonden of afgeleverd, doch blijven voorloopig ten kantore berusten. Afgifte dier stukken aan den Publieken Aanklager mag alleen geschieden op machtiging van den Staatsprocureur. De ambtenaren zijn gehouden van elke aanvraag, in dit artikel bedoeld, onmiddellijk aan den Postmeester-Generaal mededeeling te doen, met overlegging van het verzoek.

29. De postmeesters zullen in het begin van elke maand eene behoorlijke lijst van brieven, briefkaarten en pakketten, welke te hunnen kantore onafgehaald zijn, met duidelijke omschrijving der adressen, aan de kantoren ter publicatie ophangen. Alle voormelde artikelen, welke zes weken onafgehaald zijn gebleven, zullen naar het Generaal Postkantoor opgezonden worden. Alle nieuwsbladen, niet gedurende den tijd van zes weken afgehaald, zullen vernietigd mogen worden.

30. Alle onafgehaalde en onafleverbare brieven en andere stukken, welke naar het Generaal Postkantoor worden gezonden en die niet oorspronkelijk binnen dezen Staat gepost zijn, zullen door den Postmeester-Generaal worden teruggezonden aan de bevoegde autoriteiten van het land, vanwaar zij afkomstig zijn. Alle zoodanige brieven en andere stukken, welke binnen dezen Staat gepost zijn, zullen worden teruggezonden aan de schrijvers. Waar op den omslag van den brief niet duidelijk blijkt, wie de schrijver is, zullen daartoe zoodanige brieven en andere stukken in tegenwoordigheid van den door den Postmeester-Generaal aangewezen beampte van het Generaal Postkantoor worden geopend; indien echter de naam en het adres van den afzender niet kunnen worden uitgevonden en dezelve geene artikelen of docu-

menten van waarde bevatten, zullen zij worden vernietigd; wil de afzender dezelve niet weder terugontvangen, dan zullen dezelve naar het Generaal Postkantoor worden teruggezonden ter vernietiging.

31. Alle brieven en andere stukken, geld of waarde bevattende, waarvan de geadresseerde of de afzender niet kan worden uitgevonden, zullen door den Postmeester-Generaal voor den tijd van drie maanden worden bewaard. Indien binnen dien tijd geen navrage daarnaar gedaan wordt, zullen de brieven worden vernietigd en de inhoud, eene verkoopwaarde vertegenwoordigende, verkocht worden, op zoodanige wijze als de Postmeester-Generaal zal bevelen. Het contant geld, alsmede de opbrengst van den verkoop der artikelen in deze brieven en andere stukken voorhanden, zullen met eene lijst van bijzonderheden gedeponereerd worden bij den Thesaurier-Generaal voor den termijn van een jaar, na verloop waarvan deze gedeponereerde gelden aan den Staat zullen vervallen en alleen restitutie kan plaats vinden op speciale machtiging van den Postmeester-Generaal.

32. De afzender van een onafgehaalden brief of ander stuk, geopend onder bepalingen van deze wet, zal op aanvraag moeten betalen de port- en andere gelden, respectievelijk daarop verschuldigd, indien niet behoorlijk gefrankeerd bij verzending, en ingeval van weigering zal hij, indien schuldig bevonden, eene boete betalen niet te boven gaande twintig shillings sterling, en in eenige vervolging ter verkrijging der gezegde boete zal de persoon, van wien de brief of dat ander stuk verondersteld wordt te komen, voor den afzender daarvan worden gehouden, tenzij hij zal bewijzen, dat die brief of dat ander stuk niet door hem gezonden werd.

33. Alle brieven of andere stukken verondersteld wordende kostbaarheden of verkoopbare artikelen te bevatten, of iets inhoudende in strijd met of in overtreding van eenige wet betrekkelijk inkomende rechten, of orders gegeven onder gezag dier wet, of die gepost zijn met het doel om de daarop verschuldigde gelden te ontduiken, zullen in tegenwoordigheid van den persoon aan wien zij geadresseerd zijn, of zijnen vertegenwoordiger, worden geopend, en de daarop verschuldigde invoerrechten worden ingevorderd vóór de aflevering. De Postmeester zal, bij ontvangst van zoodanige brieven of andere stukken, daarvan onmiddellijk kennisgeven aan den geadresseerde.

34. Geene andere briefkaarten, dan die, welke van wege den Staat worden uitgegeven, mogen als zoodanig worden verzonden. Eene uitzondering hierop zijn alleen de antwoord-helften van briefkaarten met antwoord

betaald, van het buitenland afkomstig. De voorzijde is alleen bestemd voor de frankeerzegels, voor de aanwijzingen op den postdienst betrekking hebbende en het adres van den geadresseerde. Bovendien mag de afzender op de voorzijde, hetzij in geschrift, hetzij door middel van een stempel of eenig ander typografisch middel, zijnen naam en zijn adres vermelden. Plaatjes of bekendmakingen mogen op de voorzijde worden gedrukt. Zij mogen echter in geen enkel opzicht de duidelijke aanwijzingen van het adres en de plaatsing van de stempels en aantekeningen van den postdienst belemmeren. Met uitzondering van de frankeerzegels, is het verboden eenig voorwerp bij de briefkaarten te voegen of daaraan vast te hechten. Indien tegen deze voorschriften gehandeld is, zullen de kaarten behandeld worden als brieven.

35. Als couranten of nieuwsbladen worden beschouwd alle dag-, week- en maandbladen welke op geregelde tijden verschijnen; namelijk alle publicatiën die geheel of grotendeels bestaan uit politiek of ander nieuws of artikelen daaromtrent of andere onderwerpen van den dag met of zonder advertentiën; boven aan de eerste bladzijde moet de volle titel en datum van publicatie gedrukt staan, en de geheele of gedeeltelijke titel boven aan ieder der volgende bladzijden. Bijvoegsels bij eene courant behoorende en met dezelve verzonden, worden niet geacht afzonderlijke nieuwsbladen of couranten te zijn. Het bijvoegsel zal, om als zoodanig te kunnen worden toegelaten, moeten zijn een vervolg van een nieuwsblad, namelijk dat gedeelte waarvoor het gewone papierformaat, waarop het blad gedrukt wordt, geene genoegzame ruimte aanbiedt, doch dat overigens, hoewel op een afzonderlijk vel gedrukt, van dat blad kennelijk een wezenlijk deel uitmaakt, en niet afzonderlijk verkrijgbaar wordt gesteld of voor afzonderlijke verspreiding bestemd is. Landkaarten, spoorwegtabellen en premieplaten, alsmede prospectussen, catalogussen en prijscouranten, enz., zijn niet als bijvoegsels toegelaten.

36. Couranten moeten verzonden worden zonder couvert, enkel met een omslag, open aan beide einden, zoodat men zich gemakkelijk van den aard der zending kan overtuigen. Er mag op of in de courant, op of binnen den omslag geene mededeeling, bijvoeging, doorhaling of aanduiding, onverschillig op welke wijze, worden aangebracht, anders dan de titel der courant, met de gedrukte namen van den drukker, uitgever, of afzender, alsmede het adres en den datum van verzending; ook zal niets, met uitzondering van bijvoegsels, hierboven omschreven, in of met het nieuwsblad worden ingesloten of het vergezellen. Een gedeelte van den

tekst der nieuwsbladen, waarop men de aandacht wil vestigen, mag onderstreept, omhaald, of op andere wijze aangeduid worden.

37. Ingeval eene courant op de post wordt gedaan in strijd met de voorgaande bepaling, zal dezelve verzonden worden tegen briefport, doch indien de afzender bekend is, zal hij gestraft worden met eene boete, geen vijf ponden sterling te bovengaannde of gevangenisstraf van hoogstens een maand.

38. Onder drukwerken zijn te verstaan alle navolgende artikelen, welke in open omslagen of op zoodanige wijze zijn ingepakt, dat de postambtenaren gemakkelijk van den inhoud kunnen kennis nemen.

a. Alle gedrukte papieren, zooals nieuwsbladen, tijdschriften, boeken, brochuren (vlugschriften), muziekstukken, visitekaartjes, adreskaarten, drukproeven met of zonder de daarbij behorende kopieën, stukken in puntschrift (blindenschrift), gravures, photographieën en albums met photographieën, prenten, teekeningen, platte gronden, landkaarten, catalogussen, prospectussen, aankondigingen en bekendmakingen van verschillenden aard, al zijn die in den vorm van een brief, die gedrukt, gegraveerd, gesteendrukt of geautographeerd zijn, en in het algemeen, alle op papier, perkament of carton (dus niet op hout of papier-maché), door middel van boekdruk, plaatdruk, steendruk of zelfdruk, of langs eenigen anderen, gemakkelijk te herkennen werktuigelijken weg vermenigvuldigde stukken, met uitzondering van de gecalqueerde of van die, welke met de schrijfmachine vervaardigd zijn. Met drukwerken worden gelijkgesteld de afdrukken van een met de pen of met de schrijfmachine vervaardigd origineel, wanneer zij door werktuigelijke vermenigvuldiging (kleurdruk, enz.) verkregen zijn; doch, om tegen het tarief van drukwerken te kunnen worden toegelaten, behooren die afdrukken aan de postkantoren te worden aangeboden en wel ten getale van ten minste twintig volkomen overeenstemmende exemplaren.

b. Handelpapieren, nl. alle geheel of gedeeltelijk met de hand geschreven of geteekende stukken en bescheiden, die niet het karakter dragen van eene briefwisseling over zaken van actueelen of persoonlijken aard, zooals: processtukken, door openbare ambtenaren opge maakte akten, vrachtljisten of cognossementen,

rekeningen, de verschillende stukken van verzekering-maatschappijen, de op gezegeld of ongezegeld papier geschreven afschriften of uittreksels van akten, de geschreven partituren of losse bladen muziek, de afzonderlijk verzonden handschriften van boekwerken en nieuwsbladen, en het verbeterde schoolwerk van leerlingen, met uitsluiting van elke beoordeeling van dat werk.

39. De gedrukte stukken mogen geene bijvoegingen of aanduidingen op welke wijze ook na den druk daarin aangebracht, bevatten. Als uitzondering op dien regel is echter geoorloofd:

- a. buiten op het stuk, den naam, de handelsfirma en de woonplaats van den afzender te vermelden;
- b. op gedrukte Kerstmis-, Nieuwjaars- en andere kaartjes het adres van den afzender, zijn titel, alsmede wenschen, gelukwenschen, betuigingen van dank of van rouwbeklag of andere beleefdheidstermen, met ten hoogste vijf woorden, of door middel van algemeen gebruikelijke letters uitgedrukt, (bijv. p.f.) met de hand bij te voegen;
- c. op het drukwerk zelf, den datum van afdrukking, de handteekening of de handelsfirma, en het beroep, alsmede naam en adres van den afzender met de hand of langs werktuigelijke weg te vermelden of te wijzigen;
- d. bij verbeterde drukproeven de kopy te voegen en in die drukproeven veranderingen en bijvoegingen te maken, die op de correctie, den vorm en het drukken betrekking hebben (bij gebrek aan ruimte, kunnen deze bijvoegingen op losse bladen geschieden);
- e. drukfouten te verbeteren, ook in andere drukwerken dan de drukproeven;
- f. sommige gedeelten van een gedrukten tekst door te halen, ten einde ze onleesbaar te maken;
- g. door middel van streepen en onderstreepingen, die woorden of gedeelten van den tekst doen uitkomen, waarop men de aandacht wenscht te vestigen;
- h. op de prijscouranten, de aanbiedingen van advertentiën, beursberichten, handelscirculaires en prospectussen, de cijfers, alsmede op de berichten van aanstaand bezoek den naam van den reiziger, en den datum en den naam van de plaats, welke hij denkt te be-

- zoeken. met de pen of langs werktuigelijken weg te vermelden of te verbeteren;
- i. Op de aankondigingen omtrent het vertrek van schepen, den datum van dat vertrek met de hand te vermelden;
 - k. op de uitnoodigings- en bijeenroepingskaarten den naam van den genoodigde, den datum, het doel en de plaats der samenkomst te vermelden;
 - l. Op boeken, muziekpapier, nieuwsbladen, photographieën, plaatwerken, kerstmis- en nieuwjaarskaarten eene opdracht te stellen, alsmede er de factuur, die op het werk zelf betrekking heeft, bij te voegen;
 - m. Op de bestelkaarten of de inteeckenbiljetten betrekking hebbende op uitgaven van den boekhandel, boeken, nieuwsbladen, plaatwerken en muziekstukken met de hand de gevraagde of aangeboden werken te vermelden en de gedrukte mededeelingen geheel of gedeeltelijk door te halen of te onderstrepen;
 - n. De modeplaten, land- en andere kaarten te kleuren.
 - o. Op uitknipsels van nieuwsbladen en tijdschriften, den titel, den datum, het nummer en het adres van de uitgave waaruit zij genomen zijn, met de hand of langs werktuigelijken weg bij te voegen.

40. Als monsters of stalen van koopwaren zijn alleen ter verzending toegelaten voorwerpen, die inderdaad het karakter van een staal of monster, en dus geen handelswaarde, bezitten. Als zoodanig zullen worden beschouwd kleine gedeelten van een of ander voortbrengsel van land- of tuinbouw en nijverheid, die kosteloos verstrekt worden en dienen moeten om te kunnen oordeelen over de soort, die het monster vertegenwoordigt, of over het stuk, waarvan het is afgescheiden.

Eveneens worden tegen het tarief der monsters toegelaten de voorwerpen van natuurlijke historie, gedroogde of voor bederf bewaarde dieren en planten en monsters van delfstoffen, waarvan de verzending niet plaats heeft met handelsoogmerken.

41. Geoorloofde aanduidingen bij monsters. bepalen zich tot de volgende: de naam of de firma van den afzender, het adres van den geadresseerde, een fabrieks- of handelsmerk, volgnummer, prijzen en aanwijzingen, betreffende het gewicht, de maat en de afmetingen, of die, welke noodig zijn om de herkomst en den aard van de koopwaar aan te geven.

42. Alle pakketten moeten geopend kunnen worden voor inspectie, of voorzien zijn van eene verklaring door

den afzender geteckend, dat dezelve geene brieven of andere artikelen bevatten, onderhevig aan een hooger port of strijdig met de bepalingen dezer wet. Zij mogen niet meer dan drie voet lang en een en een half voet breed of dik zijn en van niet meer dan elf pond gewicht. Ieder postmeester is gerechtigd, indien er gronden voor suspicie bestaan, dat voormelde bepalingen overtreden zijn, pakketten te openen en zich van den inhoud te overtuigen, in tegenwoordigheid van den geadresseerde of een getuige.

43. Pakketten mogen per post worden verzonden, doch mogen niet bevatten voorwerpen aan hooger port onderworpen, kruit, patronen, lucifers of andere artikelen van ontplofbaren of gevaarlijken aard; levende dieren of insecten; smerige of besmettelijke artikelen, visch, vleesch of dergelijken. (Glazen voorwerpen, vloeistoffen, messen, scharen, naalden of andere scherpe of gevaarlijke instrumenten, oliën, vette stoffen, poeder, alsmede levende bijen, worden ter verzending toegelaten, mits zij zoodanig ingepakt zijn, dat daardoor geen schade of nadeel aan de postbeambten of zaken de post toevertrouwd, kan worden toegebracht.) Alle zoodanige pakketten mogen niet worden verzonden en moeten door de postbeambten worden geweigerd. Geen pakket, bevattende edelgesteenten, munten, geld, goud, (ruw of bewerkt) of struisvederen mag verzonden worden, tenzij tegen betaling van briefport, behoorlijk gesloten en aangeteekend.

44. Waar het blijkt dat de geheele post, zonder onderscheid, niet kan worden verzonden, zullen de pakketten mogen worden teruggehouden tot eene volgende verzending. Pakketten zullen ook niet verzonden worden naar zulke kantoren, waarheen de gelegenheid het niet toelaat. De Postmeester van het kantoor alwaar die pakketten achterblijven, zal aan den geadresseerde daarvan kennis geven.

45. Aanteekening kan geschieden van alle brieven, met of zonder waarde, alsmede van niet-gesloten stukken, die geen geld, geldswaardig papier, edele metalen of kostbaarheden bevatten, waarvoor den afzender, na vooruitbetaling van een aanteekenings-port, ten kantore van afzending een ontvang-bewijs afgegeven wordt.

46. Geen brief wordt aangeteekend, die niet aan alle zijden gesloten is, in dier voege dat het onmogelijk is hem te openen, of op eene of andere wijze iets uit te lichten, zonder den omslag te scheuren, of het zegel of een der zegels, waarmede de brief verzegeld is, te verbreken of te schenden. Ook mag op den brief niet vermeld staan wat dezelve bevat.

47. De afzender van een, overeenkomstig de bepalingen van de beide voorgaande artikelen, aangeteekend

stuk heeft aanspraak op schadevergoeding, ingeval van verlies, ook in geval van vermissing van den inhoud of een gedeelte daarvan, mits bij de aflevering de brief zoodanig geschonden is, dat berooving mogelijk was en tevens de inhoud in tegenwoordigheid van den postambtenaar is geconstateerd. De schadevergoeding bedraagt voor eenig aangeteekend stuk, onverschillig de waarde van het verlorene, twee ponden sterling (vijftig francs) ook al is het verlies het gevolg van overmacht.

De verplichting tot eventueele schadevergoeding houdt op, zoodra het aangeteekend stuk tegen ontvangstbewijs is afgeleverd.

De aanspraak op schadevergoeding vervalt indien niet binnen een jaar na de dagteekening van het aan den afzender verstrekte bewijs van ontvangst bij den Postmeester-Generaal schriftelijk aanvraag tot uitbetaling is gedaan.

Wordt het vermiste geheel of gedeeltelijk teruggevonden, dan wordt hiervan zoo mogelijk aan den afzender en aan den geadresseerde mededeeling gedaan. De afzender kan het gevondene terug ontvangen tegen weder uitkeering der betaalde vergoeding, mits deze plaats hebbe binnen eene maand, nadat de voormelde mededeeling aan hem is ter hand gesteld. Is die termijn verlopen, zonder dat hij het gevondene terugvorderde, dan wordt den geadresseerde, gedurende een gelijk tijdvak, gelegenheid gegeven het gevondene, tegen uitkeering van het bedrag, dat aan den afzender is betaald, in ontvangst te nemen. Wordt ook van die gelegenheid geen gebruik gemaakt dan vervalt het gevondene aan den Staat.

48. De Postmeesters zullen te allen tijde rekenschap moeten geven van aangeteekende brieven door hen ontvangen. Bij vermissing of verkeerde aflevering van een aangeteekenden brief, heeft de afzender eene civiele actie tegen hem, door wiens verzuim de brief verloren is geraakt. Het recht tot eene actie voor schadevergoeding vervalt evenwel, indien dezelve niet ingesteld is binnen een jaar na de dagteekening van het aan den afzender verstrekte bewijs van ontvangst. De afzender is verplicht voor zoover hij daartoe in staat is, alle gevraagde inlichtingen te geven, opdat alle maatregelen, in het bereik van den Postmeester-Generaal en de respectieve Postambtenaren kunnen worden aangewend in het opsporen van zoodanigen vermisten of abusievelijk afgeleverden brief.

49. Geene schadevergoeding wegens geleden verliezen, geleden door verzuim, uitstel, beschadiging of achterlating van eenigen brief, briefkaart, pakket, nieuwsblad of pakje, gepost of voor verzending ontvangen onder de bepalingen dezer wet, of wegens vertraging der uit-

betaling van het bedrag van een postwissel, postorder of postspaarbank-machtiging, zal worden betaald.

50. De aantekening is verplicht bij de verzending van geld, banknoten, muntpapier, edele metalen, struisveeren, of kostbaarheden. Bij vermoeden, dat door den afzender in strijd hiermede is gehandeld, geschiedt de aantekening ambtshalve, en zal daarop het dubbele aantekeningrecht betaalbaar zijn, welk bedrag door geadresseerde betaald moet worden, voordat aflevering kan plaats vinden. Indien die persoon bij aflevering, den brief of het pakket, in tegenwoordigheid van den Postmeester of postbeambte zal openen en het mocht blijken, dat het artikel geen geld of andere kostbaarheden bevat, zal het registratiegeld hem worden teruggegeven.

51. De aflevering van aangeteekende stukken geschiedt alleen aan den geadresseerde of aan diens gemachtigde, na teekening van zoodanige kwitantie, als daartoe wordt vastgesteld. De gemachtigde hierin vermeld, zal eene schriftelijke lastgeving moeten overhandigen, ten genoegen van den Postmeester. Deze lastgevingen zijn van zegelrecht vrijgesteld.

52. Alle ambtenaren van den Staat zijn gerechtigd hunne dienstbrieven of officieele correspondentie portvrij te verzenden; die brieven moeten bovenaan gemerkt zijn met de woorden «In dienst» en onderaan op de linkerzijde van het couvert moet de naam en betrekking van den ambtenaar geschreven of gestempeld staan.

Aan het gewone postgeld zijn echter onderworpen brieven en andere stukken, verzonden:

- a. aan den Registrateur van Acten, inhoudende acten voor den Landdrost gepasseerd en door hem verzonden;
- b. door Baljuws en Gerechtsboden in particuliere rechtszaken;
- c. aan den Meester van het Hooggerechtshof over insolvente of gesequestreerde boedels;
- d. aan den Weesheer over testate of intestate boedels, met uitzondering echter van sterfkennissen, testamenten en inventarissen, welke portvrij mogen worden verzonden.

53. Brieven, couranten en boeken van en naar personen op Krijgscmando's in tijd van oorlog en van en naar militairen in velddienst zijn portvrij.

54. Donaties aan het Staats-Museum en alle verzendingen en correspondentie van de Staats-Bibliotheek genieten portvrijdom.

55. Onderwijzers en Secretarissen van schoolcommissiën zijn gerechtigd hunne correspondentie aan het Departement van Onderwijs, mits alleen op het onderwijs

betrekking hebbende, portvrij te verzenden, met inachtneming der bepalingen, vervat in art. 51 dezer wet.

56. Bij voorkomende gelegenheden zal de Staatspresident op voordracht van den Postmeester-Generaal vrijdom van port kunnen toestaan.

57. Brieven, geadresseerd in dienst aan de Regeering of aan hoofden van departementen in hunne officieele capaciteit, door particuliere personen, mogen door den Postmeester, ten wiens kantore zij gepost zijn, verzonden worden, doch bij aflevering kan de Postmeester, door wien zoodanige brief wordt ontvangen, eischen, dat dezelve in zijne tegenwoordigheid worde geopend, ten einde zich te overtuigen of de brief over officieele of particuliere aangelegenheden handelt, en in het laatste geval daarvan rapport doen aan den bevoegden ambtenaar, ter handhaving van art. 61 dezer wet. Ingeval een Postmeester echter redelijkerwijze vermoeden kan, dat brieven als voormeld verzonden worden, strijdig met de bepalingen in dit artikel vervat, zal hij de bevoegdheid hebben van den afzender te vorderen, dat de inhoud aan hem wordt vertoond.

58. Memories of verzoekschriften gericht aan de Wetgevende Macht of aan een lid daarvan, met of zonder een begeleidenden brief, zijn portvrij. Buiten op het couvert zal geschreven moeten zijn «Memorie» en onderaan de naam en de woonplaats van dengene, die dezelve verzendt.

59. De verzending der *Staatscourant* zal portvrij geschieden, doch slechts indien in een omslag gesloten, open aan beide einden, en met de woorden «In dienst» te zamen met deszelfs titel en den naam van den drukker daarop gedrukt, en aan het postkantoor, direct van de drukkerij ontvangen.

60. Aan uitgevers van couranten wordt vergund hunne ruilnummers, namelijk couranten gewisseld tusschen uitgevers van nieuwsbladen, portvrij te verzenden. De couranten moeten op het couvert aangeven het woord «ruilnummer» en geteekend zijn door den redacteur, uitgever of een verantwoordelijk persoon, wiens handteekening aan het plaatselijk postkantoor is ingeleverd.

61. Wanneer het bewezen mocht worden, dat een ambtenaar of ander persoon brieven en andere stukken, in dienst verzendt, over particuliere aangelegenheden handelende, zal hij voor een rechtbank worden beboet met eene boete van vijf ponden sterling niet te boven gaande, bij de eerste overtreding, en bij herhaling door de bevoegde autoriteiten in rechten worden vervolgd, wegens falsiteit of bedrog.

62. Alle binnenlandsche posten zullen vervoerd worden onder contract, door den Postmeester-Generaal van wege de Regeering aangegaan, voor een tijd van

niet meer dan vijf achtereenvolgende jaren, behalve waar dit vervoer door naturellen geschiedt. De Postmeester-Generaal behoudt echter het recht, het contract met eene kennisgeving van vier maanden op te zeggen.

63. De postcontractanten zullen verplicht zijn de posten te vervoeren van het eene postkantoor naar het andere, binnen den in het contract bepaalden tijd, en zijn gehouden op hunnen postweg alle gevestigde of nog te vestigen postkantoren, of postagentskantoren, aan te doen, voor de ontvangst en afgifte van postzakken of postpakketten, zullende de tijd van oponthoud door den Postmeester-Generaal worden bepaald.

64. Door den Postmeester-Generaal zullen in zake te late aankomst van posten geene verontschuldiging hoe ook genaamd worden in aanmerking genomen, anders dan oponthoud door volle rivieren, spruiten of andere oorzaken, waardoor het den postcontractant feitelijk onmogelijk was door te gaan, zonder gevaar van postzakken te verliezen, welke verontschuldiging echter ten genoeye van den Postmeester-Generaal, desnoods door beëdigde verklaring, moet worden bewezen. In alle andere gevallen, zal de boete bij contract vermeld, streng worden toegepast, en bij herhaling kunnen worden verdubbeld. De boete zal echter voor de eerste te late aankomst een pond sterling per uur niet te boven gaan.

65. Onaangezien de bepalingen in de voorgaande artikels vervat, zal de Postmeester-Generaal het recht hebben, indien de Postcontractant drie achtereenvolgende reizen in gebreke blijft de post binnen den bepaalden tijd over te brengen, dadelijk tenders te vragen voor een nieuw contract, voor het vervoer der bedoelde posten, en zal de schade daardoor aan het Gouvernement veroorzaakt, door den in gebreke zijnden contractant of zijne borgen worden geleden.

66. Ingeval een postcontractant over het algemeen blijken geeft van voortdurende achteloosheid in het nakomen zijner verbindtenis, het bezigen van slechte, ongeschikte rijtuigen of trekdieren, slechte bedienden, of anderszins, zal de Postmeester-Generaal het recht hebben het contract dadelijk op te zeggen, zonder dat daartoe eenig bewijs of vorm van proces noodig zal zijn, of van de borgen van den contractant de verdere uitoefening van het contract vorderen of nieuwe tenders vragen, waarvan het hooger bedrag der aannemingsom en de gemaakte kosten op den in gebreke zijnden contractant of zijne borgen zal worden verhaald.

67. De postrijder of drijver zal met een hoorn of trompet moeten voorzien zijn om daarmede het vertrek en de aankomst der posten bekend te maken; alsmede om langs den weg, aan drijvers van rijtuigen kennis

te geven om voorziening te maken, dat de post niet wordt opgehouden. Indien na het tijdig blazen van den hoorn personen weigeren de noodige ruimte te geven, voor het passeeren der post, zal de bepaling van art. 97 dezer wet op hen kunnen worden toegepast.

68. Wanneer een postrijder of drijver in de vervulling van zijne plichten zich schuldig maakt aan dronkenschap of misbruik van sterken drank, of zich zal ophouden langs den weg zonder wettige verhindering, waardoor de post niet op den bepaalden tijd hare bestemming bereikt, zal hij onderhevig zijn aan eene boete, geene tien ponden sterling te bovengaande, of eene gevangenisstraf, geene drie maanden te bovengaande, met harden arbeid. Dit verhindert echter niet, dat de Contractant onderhevig blijft aan de boete, in art. 64 dezer wet bepaald.

69. De Postcontractanten zijn persoonlijk aansprakelijk voor alle schade en verliezen, welke door hun toedoen, nalatigheid of achteloosheid van hen of hunne ondergeschikten, aan brieven, en andere stukken, mochten worden veroorzaakt, en zullen die schaden en verliezen, hetzij door het Gouvernement of door private partijen, op hen en hunne borggen kunnen worden verhaald.

70. De Postcontractanten zullen de posten moeten vervoeren langs den weg, in het contract vermeld, hoewel de Postmeester-Generaal de macht heeft de route te veranderen, zoo lang de afstand niet aanmerkelijk vermeerderd wordt. Zij moeten zich onvoorwaardelijk onderwerpen aan de tijdsveranderingen, van wege den Postmeester-Generaal te bepalen, voor het vervoer der posten, onverschillig of dat vervoer bij dag of nacht moet plaats vinden, zonder daarvoor bijzondere vergoeding te kunnen eischen.

71. Wanneer op het uur, dat de post moet vertrekken, de postkar of postwagen niet in gereedheid voor vertrek voor het postkantoor is, zal de postmeester van dat kantoor gerechtigd zijn, andere vervoermiddelen te huren, welke de post zullen vervoeren voor rekening van den contractant, en zullen de kosten van de aannemingsom worden afgetrokken zonder dat de in gebreke zijnde contractant daartegen in verzet zal kunnen komen, behoudens andere instructies in bijzondere gevallen door den Postmeester-Generaal aan den Postmeester te geven.

72. In geval dat bij aankomst van een postvoertuig aan den Postmeester blijkt, dat niet alle postzakken, postpakketten of andere artikelen tot de post behoorende overeenkomstig de tijdlijst aanwezig zijn, zal de Postmeester daarvan dadelijk rapport doen aan den Postmeester-Generaal en zal de in gebreke zijnde Postcontractant door den Postmeester-Generaal voor elke vermiste postzak of pakket kunnen worden beboet met een

bedrag geen vijf en twintig ponden sterling te bovengaande, tenzij de contractant genoegzaam bewijzen kan, ten genoegen van den Postmeester-Generaal, dat zoodanig verlies is ontstaan door van hem (contractant) of zijn ondergeschikten geheel onafhankelijke onvoorziene omstandigheden. De postcontractant en diens borgen zullen nochtans volgens art. 68 dezer wet aansprakelijk zijn voor alle schade en verlies daardoor geleden.

73. Bij het vertrek eener post zal door den Postmeester eene behoorlijke tijdslijst aan den postrijder worden overhandigd, vermeldende dag en uur van vertrek der post en het getal postzakken en postpakketten met opgave van den naam der plaats hunner bestemming. Deze tijdslijst zal door iederen postmeester of postagent bij wiens kantoor de post stil houdt, worden afgeteekend, vermeldende tijd van aankomst en vertrek en het afnemen of bijvoegen van postzakken of pakketten.

74. Er mogen met de posten geene voorwerpen worden vervoerd waardoor brand of ontploffing kan ontstaan, of door breking van flesschen als anderszins schade kan worden aangebracht.

75. De postcontractanten zijn verplicht schrijfbehoeften voor de Gouvernementskantoren in de buitendistricten met de post te vervoeren, zonder daarvoor eenige bijzondere betaling te kunnen eischen.

76. De postcontractanten zullen, wanneer daarvan een uur voor het vertrek der posten wordt kennis gegeven, eene plaats open moeten houden voor eenig ambtenaar of privaat persoon, die op last van de Regeering met de post moet vertrekken zonder eenige vergoeding daarvoor te ontvangen. De contractant is verplicht den Postmeester-Generaal of diens wettigen vertegenwoordiger kosteloos te vervoeren en aan de Regeering het voorkeurrecht te geven op zoovele zitplaatsen als zij te eenigen tijd mocht noodig achten. De Regeering heeft echter de macht contracten te sluiten voor het vervoer van posten zonder vrij vervoer van passagiers, doch met het voorkeurrecht voornoemd, tegen gewone betaling. Niemand zal echter van dit recht gebruik mogen maken zonder schriftelijke order van den Postmeester-Generaal.

77. De aannemingsom voor postvervoer zal door den Thesaurier-Generaal maandelijks aan den Postmeester-Generaal worden uitbetaald. De Postmeester-Generaal zal echter geene uitbetalingen doen voordat alle verbeurde boeten en alle andere gelden, door den postcontractant wegens het niet nakomen der bepalingen van zijn contract verschuldigd, zijn afgetrokken.

78. De postcontractanten zullen bij het sluiten eener overeenkomst met den Postmeester-Generaal twee

door hem goedgekeurde gegoede borgen stellen, gedomicilieerd binnen dezen Staat en ieder eigenaar van onbelast vast eigendom binnen dezen Staat gelegen, minstens ter waarde van vijf honderd ponden sterling (£500), welke voor den contractant ten behoeve van den Staat en ook ten behoeve van private partijen die door verlies van brieven of postzakken of postpakketten schade komen te lijden, zich zoowel gezamenlijk als afzonderlijk verbinden, alle schade en verliezen, welke door nalatigheid of onwil, of welke andere oorzaken ook, door of van wege den contractant zijn te weeg gebracht, en ter vergoeding waarvan de contractant blijken zou niet bij machte te zijn, te zullen vergoeden. In geval de contractant, voor wien zij borg staan, in gebreke mocht blijven, de bepalingen van zijn contract na te komen, tengevolge waarvan het contract door den Postmeester-Generaal zou worden opgezegd, zullen genoemde borgen daaraan voldoen alsof zij die verplichtingen ieder voor zichzelf hadden aangenomen. Indien de Postmeester-Generaal het beter mocht oordeelen onder bepalingen dezer wet, voor het verdere vervoer der post, nieuwe tenders te vragen, zullen zij ook daarmede genoeg nemen en alle schade en verlies, daardoor veroorzaakt, vergoeden.

79. Niets in de artikelen 62 tot en met 78 vervat, zal betrekking hebben op het vervoer van posten per spoortrein. Het postvervoer per spoortrein zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de contracten, aangegaan namens de Regeering door den Postmeester-Generaal met de erkende vertegenwoordigers van de Spoorwegmaatschappijen, volgens de daaromtrent bestaande spoorwegconcessies, -contracten of -overeenkomsten.

80. Personen, langs een postweg wonende, mogen een privaten postzak hebben, waarin hunne correspondentie mag worden verzonden, onder zoodanige bepalingen en tegen prijzen als door den Postmeester-Generaal zullen worden vastgesteld.

81. In zoodanige postkantoren, alwaar private brievenloketten of bussen, door of van wege het Gouvernement zijn opgericht, mogen die worden verhuurd tegen eene jaarlijksche betaling, waarvan het bedrag door den Postmeester-Generaal zal worden bepaald. De betaling zal vooruit moeten geschieden en de huur onderworpen zijn aan zoodanige voorwaarden en regulaties, als door den Postmeester-Generaal vast te stellen.

82. Postwissels en postorders zullen verkrijgbaar gesteld worden voor het publiek voor sommen geen tien ponden sterling te bovengaande, terwyl de Regeering te eenigen tijd het recht zal hebben, in overleg met den Postmeester-Generaal, deze bepaling op te heffen.

83. De Staatspresident heeft de macht op voor-

stel van den Postmeester-Generaal, zoodanige regulatien uit te vaardigen, te veranderen of te wijzigen, met betrekking tot de postwissel- of postorder-administratie, als noodig zal worden geacht, waarin tevens voorziening zal worden gemaakt voor de te heffen commissie voor de uitgifte daarvan. Alle zoodanige regulatien, door den Staatspresident vastgesteld, zullen bindend en beslissend zijn voor alle ambtenaren van het postwezen en voor belanghebbenden, aan wie postwissels zullen worden uitgereikt, en de gezegde regulatiën zullen eene maand na publicatie in de *Staatscourant* in alle opzichten dezelfde kracht en uitwerking hebben als waren zij in deze wet opgenomen en begrepen.

84. Nadat een postwissel of postorder eenmaal zal zijn uitbetaald, door wien ook gepresenteerd, zal het postdepartement niet meer verantwoordelijk zijn voor eenige verdere vordering. De Postmeester-Generaal heeft echter de macht, om van eenigen Postmeester het bedrag te vorderen, dat door nalatigheid of plichtverzuim verkeerd mocht zijn uitbetaald.

85. De postambtenaren of alle andere personen in dienst van het postdepartement, zullen vóór het aanvaarden van hunne betrekking den volgenden eed voor een daartoe bevoegd persoon afleggen:—«Ik beloof en zweer plechtig trouw aan het volk en de wetten der Zuid-Afrikaansche Republiek, in mijne betrekking en ambt, eerlijk, rechtvaardig en billijk, zonder aanzien des persoons, overeenkomstig de wet en naar mijn beste kennis en geweten te zullen handelen; dat ik steeds omtrent de aan de post toevertrouwde zaken, de aangelegenheden der postspaarbank daaronder begrepen, de stiipste geheimhouding zal bewaren; dat ik geene brieven of iets aan de post toevertrouwd, onder mijne bewaring gesteld, zal openen, achterhouden of doen achterhouden, in strijd met mijn plicht als

., behalve met toestemming of in tegenwoordigheid van de geadresseerden of bevoegde personen, en dat ik op geenerlei wijze brieven of andere artikelen aan de post toevertrouwd, zal verduisteren; volgens de wet te zullen gehoorzamen aan de bevelen der boven mij gestelden, rekenschap te zullen geven van de gelden aan mijne verantwoording toevertrouwd, waar en wanneer zulks van mij gevorderd zal worden. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig.

86. Alle postambtenaren staan onder de bevelen van den Postmeester-Generaal, welke bevelen zij stiiptelijk zullen opvolgen.

87. Op alle ambtenaren, in dienst van het Postwezen rust de verplichting tot stiipste inachtneming van het geheim en de onschendbaarheid der briefwisseling en verdere aangelegenheden van het Postwezen,

88. Het is den postmeesters verboden personen, niet tot den postdienst behoorende, tot het inwendige van het postkantoor toe te laten, tenzij voorzien van eene bijzondere vergunning van den Postmeester-Generaal, of personen, wier toelating berust op eene algemeene machtiging door de Regeering verleend.

89. De ambtenaren zullen, bij wangedrag of bij het niet nakomen van de hen opgelegde plichten door den Postmeester-Generaal, met eene boete van vijf ponden sterling niet te bovengaande gestraft of in hun ambt geschorst worden.

90. Geen Postmeester is gerechtigd gesloten postzakken of pakketten, voor een ander kantoor bestemd en door zijn kantoor passeerende, open te maken, tenzij hij door den Postmeester-Generaal daartoe geautoriseerd is.

91. Indien op het uur van verzending van een post bepaald, andere posten nog niet zijn aangekomen, heeft de Postmeester de bevoegdheid de verzending te vertragen, mits daardoor geene belangrijke hindernis aan het geregeld postvervoer op andere plaatsen veroorzaakt worde. In alle gevallen zal de Postmeester moeten kennis geven aan den Postmeester van het kantoor, waar de post naar toe gaat, van den tijd en het uur van het finaal vertrek door middel der tijdljsten voor de postcontractanten. Wegens geene andere reden mogen de posten, zonder toestemming van den Postmeester-Generaal, worden opgehouden.

92. Door de Postambtenaren zullen zonder verzuim naar het Generaal Postkantoor verzonden moeten worden:

- alle brieven, briefkaarten of andere stukken,
 - a. waar op den buitenkant daarvan godslasterende, vuile, aanstootelijke of lasterlijke dingen geschreven of geteekend staan;
 - b. waarop geen adres, geen leesbaar of duidelijk adres staat, of die niet aan het daarop uitgedrukte adres afleverbaar zijn;
 - c. die, welke de personen, aan wie zij gericht zijn, weigeren te ontvangen of het postgeld daarop verschuldigd te betalen;
 - d. die men weet of redelijk vermoedt gepost te zijn, of iets te bevatten, in strijd met deze wet, of in overtreding der wet op invoerrechten, of die iets zedeloos inhouden.

93. De volgende bepalingen zullen kracht van wet hebben, met betrekking tot het bewaren en vernietigen van oude stukken, den postdienst betreffende.

Het bewaren dient te zijn:

- a. voor een tijdperk van een jaar: aanvragen voor en erkenningen van ontvangst van post-

zegels en andere frankeerings formulieren; statistiek van ontvangen en verzonden correspondentie; lijsten van gepubliceerde en onafgehaalde brieven; staten van brievenbussen en postzakken; brievenlijsten van posten, verzonden tusschen postkantoren; en andere documenten, waarvan geregelde boeking geschiedt en die in andere verslagen en boekingen worden opgenomen;

- b. voor een tijdperk van drie jaar: uitbetaalde postwissel-vormen, uitgereikt in Zuid-Afrika; rapporten van ongeregelheden op kantoren, plaats gevonden; tijdslijsten omtrent het vervoer der posten; rapporten en onderzoeken omtrent vermiste artikelen; en andere correspondentie of verslagen, omtrent behandeling van postzaken, die uit den aard der zaak van geen verder nut zijn;
- c. voor een tijdperk van vijf jaren: registers van aangeteekende correspondentie; vormen van uitbetaalde overzeesche postwissels; postwissel-journalen voor gebruik op postkantoren en zoodanige andere registers of vormen, als waarvan aantekening is geschied in de permanente boeken van het Hoofdkantoor.

94. Degene, die zich aan eenige der volgende misdrijven zal schuldig maken, zal onderhevig zijn aan gevangenisstraf met harden arbeid voor een tijdperk niettebovengaande 7 jaren:

- a. Indien hij eenigen postzegel, briefkaart (met of zonder zegel), couvert, postwissel of postorder in gebruik of gemaakt op gezag van den Staatspresident voor de doeleinden dezer wet, zal vervalschen, veranderen, namaken, of zal helpen die te vervalschen, te veranderen of na te maken, of eenige nagemaakte of vervalschte postzegels, couverts, briefkaarten, postwissels of postorders zal gebruiken, afstaan of aanbieden, wetende dat die vervalscht zijn of met bedriegelijk opzet.
- b. Indien hij op een plaat of eenig materieel eenig zegel of figuur, voor de doeleinden dezer wet in gebruik, zal graveeren, zonder gezag van den Staatspresident (het bewijs van het gezag zal in dit geval op den beschuldigten persoon liggen).
- c. Indien hij eenigen vorm, raam of ander werktuig, waaraan eenige woorden, letters, cijfers, merken, strepen of zinspreuken, eigenaardig aan papier dat men gebruikt voor postzegels postwissels of postorders zal maken, laten

maken of in zijne bewaring of bezit zal hebben zonder wettelijke versooning (waarvan het bewijs op den beschuldigde persoon zal liggen), of wanneer eenig persoon zal maken, laten maken of helpen maken, of in zijn bezit of bewaring zal hebben zonder wettige versooning (het bewijs waarvan op den beschuldigde zal liggen) eenig papier in de stoffe waarvan eenige woorden, letters, cijfers, merken, strepen of zinspreuken zijn, eigenaardig aan het papier dat voor postzegels, postwissels en postorders gebruikt wordt, en bedoeld om die na te maken of daarvoor door te gaan.

- d. Indien hij zonder eenige wettige versooning (het bewijs waarvan op den beschuldigde zal liggen) eenig papier, waarop postwissels, of postorders, of postzegels gedrukt zijn, zal koopen, verkoopen, verhandelen, nemen of in bewaring of bezit zal houden.
- e. Indien hij tot eigen voordeel en doel of met bedriegelijk opzet gebruik zal maken van eenig zegel, plaat, papier of kleursel verschaft door iemand, die belast is met het vervaardigen van zegels, platen, papier of kleursels voor doeleinden dezer wet.

95. Indien iemand zich schuldig maakt aan een der overtredingen, vermeld in voorgaand artikel, wat buitenlandsche uitgiften van postzegels, postwissels en postorders betreft van landen, behoorende tot de Algemeene Postvereniging, zal hij, indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk niet te bovengaande drie jaren.

96. Indien iemand, met het voornemen om bedrog te plegen, van een brief of ander stuk, aan de post toevertrouwd een zegel afhaalt, dat daarop geplakt zal zijn of van een vroeger gebruikt zegel eenig merk zal verwijderen, dat daarop zal gemaakt zijn, of desbewust, zulk een postzegel zal uitgeven of gebruiken, zal hij, indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan eene boete van niet meer dan vijftig ponden sterling of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid voor een tijdperk van niet meer dan zes maanden.

97. Behalve de daartoe door den Postmeester-Generaal, of bij deze wet geautoriseerde personen zal niemand gerechtigd zijn de postzakken, postbussen of postpakketten te openen, hetzij op weg of waar ook, zullende een ieder, die zich hieraan schuldig maakt gestraft worden met niet te bovengaande drie jaren gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid.

98. Ieder, die de posten op weg zijnde, opzettelijk

in hunnen voortgang verhinderd, of aan wiens schuld het te wijten is, dat de posten in hunnen voortgang worden verhinderd, zal beboet worden met een bedrag, niet te bovengaande vijf ponden sterling, voor ieder uur oponthoud of gedeelte daarvan, of bij wanbetaling met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand, met dien verstande, dat in gevallen van oproer of andere onlusten, waar er eenige suspicie van verraad mocht bestaan, brieven, postzakken en postpakketten geopend kunnen worden door krijgsofficieren, in velddienst, ten getale van minstens drie.

99. Indien het kan bewezen worden, dat brieven of andere stukken, door een postambtenaar geopend of ontvreemd zijn, zal zoodanig ambtenaar dadelijk van zijn ambt ontslagen en met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, van niet te bovengaande vijf jaren gestraft worden.

100. Ieder die schuldig bevonden wordt aan een van de volgende daden of misdrijven, zal onderhevig zijn aan eene boete van niet meer dan vijftig pond sterling, of tot gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van niet meer dan zes maanden:

- a. als hij een pakket, of drukwerken op de post bezorgt of laat bezorgen, waarvan de inhoud onderhevig is aan een hooger tarief of moedwillig op den buitenkant van een pakket een valsche opgave van den inhoud zal schrijven.
- b. als hij moedwillig eene plaats voor de ontvangst van brieven en andere stukken zal misvormen, breken of beschadigen, of in eene bus bestemd voor de ontvangst van brieven, en andere stukken, eenige zelfstandigheid zal plaatsen of werpen, waardoor schade kan worden aangebracht aan een brief of ander stuk, of aan het personeel van het postkantoor;
- c. Als hij een brief of ander stuk, dat aan iemand anders behoorde te zijn afgeleverd, of een postzak, kist, brief of ander stuk, dat door hem of iemand anders zal gevonden zijn, opent, terughoudt, verbergt, houdt of vernietigt;
- d. Als hij onder valsche voorwendselen of beweringen een postmeester of ander beambte van het postwezen beweegt, hem een brief of ander stuk, niet aan hem geadresseerd, te overhandigen.

101. In eenige vervolging voor eenige misdaad of overtreding gepleegd ten opzichte van eenige postzak, brievenbus of pakket, of brief, briefkaart of nieuwsblad per post verzonden, of eenig eigendom, gelden, postorders of postwissels onder beheer en bestuur van den Postmeester-Generaal; of wanneer eenige daad zal zijn

bedreven of gedaan met eenig boos, schadelijk of bedriegelijk doel, hebbende betrekking op, of die het postwezen of eenig eigendom, gelden, postwissels of postorders aangaan, zal het voldoende zijn, te verklaren, dat het eigendomsrecht bij den Postmeester-Generaal berust, of in zijn wettig bezit is en eenige misdaad alzoo gedaan is met opzet om den Postmeester-Generaal te benadeelen of te bedriegen zonder zijnen naam te vermelden.

102. Wanneer eenige boete opgelegd onder de bepalingen dezer wet niet dadelijk betaald wordt, zal het Hof, dat zoo iemand heeft schuldig bevonden, gelasten, dat hij in de gevangenis wordt gezet voor een tijd van niet langer dan twaalf maanden, tenzij de boete, hem opgelegd, betaald wordt.

103. In gevallen, waar de wet eene verbodsbepaling inhoudt, waarvoor geen strafbepaling in deze wet voorkomt, zal het hof, iemand schuldig bevindende aan een overtreding van eene dergelijke verbodsbepaling, kunnen straffen met eene boete niet te boven gaande vijftig ponden sterling of zes maanden gevangenisstraf, en waar als strafbepaling alleen boete wordt vermeld, kan het Hof overgaan tot het vaststellen van die boete alleen.

104. Wet No. 1, 1886, en de wijzigingen dier Wet bij No. 19, 1887 en No. 1, 1890, worden hiermede herroepen, alsmede alle wetten en bepalingen, betreffende het Postwezen, behalve contracten aangegaan of overeenkomsten gesloten vóór het daarstellen dezer wet.

105. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1899.
Schedule A.

Brieven:—Op de post gedaan ter aflevering binnen dezelfde plaats, ter aflevering door een ander Postkantoor binnen den Staat, voor ieder half ons of gedeelte daarvan een penny.

Nieuwsbladen:—Voor ieder nieuwsblad van niet meer dan vier onzen gewicht halve penny.

Briefkaarten:—Voor iedere briefkaart. halve penny.

Boek- en Monsterpakketten:— Voor iedere twee ons of gedeelte daarvan halve penny.

Pakketten:—Voor ieder pakket van niet meer dan 8 ons gewicht vier pence.

Voor iedere bijkomende vier ons of gedeelte daarvan twee pence.

Registratie:—Voor het registreeren van elk afzonderlijk artikel vier pence.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident,

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 11 Nov. 1898.

WET N°. 19, 1898,

BEPALENDE DE WIJZE WAAROP WIJNEN, STERKE- OF MOUT-
DRANKEN, WAARONDER BEGREPEN KAFFERBIER,
MOGEN WORDEN VERKOCHT.

Goedgekeurd door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad bij art. 1546 zijner notulen, dd. 7 Nov. 1898, terwijl de Ed.Achth. Eerste Volksraad onder art. 1830 zijner notulen, dd. 25 Nov. 1898, het volgend besluit nam:

« De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive dd. 15 dezer, bevattende zekere voorstellen tot wijziging van artikels 9 en 10 der Drankwet, thans onder behandeling;

« de Raad vernomen hebbende, dat bij de HED. Regeering memories ingediend zijn tegen zekere bepalingen der Drankwet,

« Besluit zich met gemelde voorstellen niet te vereenigen, doch draagt de Regeering op de noodige wijzigingen van deze wet op te trekken en in tijds te publiceeren voor de aanstaande gewone zitting en dezelve te onderwerpen aan het oordeel van de burgers dezer Republiek, vooral met het oog op de bepalingen van de wet, wat betreft de beperking van het aantal licenties in de dorpen en aan hotels langs de wegen, en eindelijk over het recht van de burgers om de dranken van hun eigen producten gestookt te verkoopen, zonder eenige beperking, zooals bepaald was bij artikels 1 en 2 van Wet no. 13 van 1892, en hetzelfde aan den Eersten Volksraad voor te leggen om te worden behandeld, te zamen met de memories der burgers die hierover mochten worden ingediend; en besluit verder de missive van den EdelAchtbaren Tweeden Volksraad voor kennisgeving aan te nemen, met verdere opdracht aan de Regeering om de drankverkoopers die onder de Drankwet reeds licenties verkregen hebben en die ze onder de nieuwe Drankwet zouden moeten verliezen, een redelijken tijd te geven om hunne dranken te kunnen uitverkoopen, voor een tijd van hoogstens 6 maanden. »

ART. 1. Niemand mag wijnen, sterke of moutdranken, waaronder gerekend kafferbier, of eenig ander bedwelmend brouwsel of mengsel verkoopen, van de hand zetten of verhandelen, zonder daartoe behoorlijk voorzien te zijn van eene speciale licentie als hieronder bepaald.

Eenig persoon, dit artikel overtredende, zal bij eene eerste overtreding, ter discretie van het Hof, gestraft worden met eene boete van minstens £75 en hoogstens £150, of bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van minstens 6 maanden en hoogstens 1 jaar, of zal direct kunnen gestraft worden met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van minstens 6 maanden en hoogstens 1 jaar; bij eene tweede overtreding met eene boete van minstens £200 en hoogstens £400, of bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van minstens 1 jaar en hoogstens 2 jaar of direct met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van minstens 1 jaar en hoogstens 2 jaar; bij eene derde overtreding met gevangenisstraf met harden arbeid van minstens 2 jaar en hoogstens 3 jaar.

Licentiehouders onder deze wet, die de voorwaarden in hunne licentie gesteld, overtreden, zullen gestraft worden met de straf in de voorgaande alinea bepaald, met cancellatie hunner licentie bij de tweede of derde overtreding en zal voor dezelfde localiteit geene licentie onder deze wet verleend worden voor een tijdperk van vijf (5) jaren van af datum van vonnis.

Een eigenaar of houder van eene boerenplaats of stuk grond, of de persoon door hem daartoe gemachtigd, kan op die plaats of dat stuk grond, zonder licentie, den drank gemaakt uit de boomvruchten of druiven er op voortgebracht, verkoopen, doch bij geen kleiner maat dan per bottel.

2. De persoon bedoeld in de laatste alinea van art. 1, zal tevens gerechtigd zijn om, zonder licentie, de daarin vermelde wijnen of sterke dranken te vervoeren en te verkoopen of te verruilen bij de maat hierboven vermeld, alleenlijk niet op hotels- of dorpsgronden of op standsdorpen of binnen drie mijlen van eenige mijnwerken.

Zoodanig persoon zal echter gerechtigd zijn zonder licentie op publieke markten (volgens alinea *m*, van art. 15 van Wet no. 8, 1888), en ook aan gelicentieerde drankhandelaars bij de groote maat te verkoopen, mits hij voorzien is van een certificaat van den veldkornet van zijne wijk of van den Landdrost van zijn district, aantoonende, dat de wijnen of sterke dranken gemaakt of gedistilleerd zijn van boomvruchten of druiven, die gegroeid of gewonnen zijn op de plaats of het stuk gronds bedoeld in de laatste alinea van art. 1 dezer wet.

3. Geene licentie onder deze wet zal verleend worden, tenzij op gevestigde en erkende steden, dorpen en standsdorpen of op geproclameerde delverijen en langs geproclameerde transport- of hoofd- en postwegen, met uitzondering van den zoogenaamden Main Reefweg op den

Witwatersrand, waar langs geene licentie onder deze wet verleend of vernieuwd zal kunnen worden.

4. De in artikel 1 bedoelde licentiën zullen de volgende zijn:

a. Licentie voor den verkoop bij de groote maat.
Onder deze licentie zal niet minder dan bij vaten van twee gallons of twaalf bottels verkocht worden.

b. Licentie voor een bottelstore.
Onderdeze licentie zal bij geen kleiner maat dan per halve bottel worden verkocht en altijd met dien verstande, dat de dranken onder deze licentie verkocht, niet op de plaats waarvoor licentie verleend is, zullen worden gebruikt.

c. Licentie bij de kleine maat te verkoopen.
Eenige hoeveelheid drank kan onder deze licentie verkocht worden en op de plaats, waarvoor de licentie verleend is, gebruikt worden. De licenties onder *a*, *b* en *c* kunnen alleen verleend worden in steden, dorpen of standsdorpen.

d. Licentie om bij de kleine maat te verkoopen, buiten steden, dorpen of standsdorpen. Deze licentie wordt alleen verleend voor hotels langs den weg. Deze hotels zullen minstens zes mijlen van het Gouvernementskantoor van eenige stad, dorp of standsdorp, zetel van den Landdrost, Mijncommissaris, of Resident-Vrederechter verwijderd zijn.

e. Licentie voor den verkoop van moutdranken bij de kleine maat.

Hieronder vallen bierhallen waar alleen moutdranken verkocht worden.

Genoemde dranken kunnen onder deze licentie in kwantiteiten minder dan een bottel verkocht worden en op de plaats waarvoor de licentie verleend is worden gebruikt.

5. In afwijking van het bepaalde bij art. 3 en 4 dezer wet kunnen licenties voor den verkoop bij de kleine maat verleend worden op zulke spoorwegstations in ongezonde streken als daartoe mogen worden aanbevolen zoowel door den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen, den Staatsprocureur, den Hoofdbestuurder van de betreffende Spoorweg-Maatschappij en den eigenaar van den grond, waarop het spoorwegstation gelegen is. Eenige hoeveelheid drank kan onder deze licentie verkocht worden en op de plaats waarvoor de licentie verleend is gebruikt worden.

6. Niemand zal gerechtigd zijn aan eenigen kleurling, wijn, sterke- of moutdranken, brand- of methylspiritus, te verruilen of verkoopen, zulks doende zal hij onderworpen zijn aan de straffen bepaald bij art. 1 dezer wet.

Het woord «kleurling» zal beteekenen, iedere Afrikaansche-Aziatische naturel of gekleurd Amerikaansch of St. Helena persoon, Koelie of Chinees, zoowel van het mannelijke als van het vrouwelijke geslacht.

7. Het is verboden wijn, sterke- of moutdranken, waaronder gerekend kafferbier, aan kleurlingen te geven, of vóór of namens hen te koopen, op onder het Gouvenementsbestuur staande delverijen, uitgezonderd het geval waar landbouwers en veeboeren op hunne plaatsen of gronden, binnen geproclameerde velden gelegen, drank geven aan kleurlingen bona fide in hunnen dienst. Hij, die in strijd handelt, met de bepaling van dit artikel, zal gestraft worden met eene boete van hoogstens £500 of met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van hoogstens een jaar.

8. De licentiën worden uitgereikt voor niet langer dan een jaar, eindigende met het dienstjaar, d. w. z. tot den 31sten December. De licentiën kunnen voor één of meer kwartalen worden uitgereikt.

De licentiegelden zullen zijn als volgt:

- a. Licentie voor den verkoop bij de groote maat voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- b. Licentie voor een bottelstore, voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- c. Licentie voor den verkoop bij de kleine maat, voor een jaar £100, voor een kwartaal £30.
- d. Licentie voor hotels langs den weg, voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- e. Licentie voor den verkoop van moutdranken voor een jaar £25, voor een kwartaal £9.
- f. De Regeering zal de macht hebben autorisatie te verleenen het bedrag der dranklicentiën voor de kleine maat door de locale Commissie op kleine dorpen van niet meer dan 100 blanke mannelijke personen boven de 16 jaren verleend te verminderen tot op het bedrag van £75 per jaar en £22 10s. per kwartaal, mits de applicant behoorlijk herberg heeft voor 6 menschen en stalling voor 8 paarden, muilen of ezels.

9. Het is verboden om wijn of sterken drank te tsoken of te distilleeren van eenig artikel binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek, behoudens echter de rechten

onder de Concessie verleend op 22 Juni 1885 en behoudens het recht van den eigenaar of houder van eene boerenplaats of stuk grond of den persoon door hem daartoe gemachtigd om, zonder licentie, de druiven of boomvruchten op die plaats of dat stuk grond voortgebracht in wijn en sterken drank te stoken of te distilleeren.

Geene licentie zal noodig zijn om moutdranken te brouwen, maar brouwers of drankverkoopers bij de groote maat, uitgesloten de personen in de voorgaande alinea vermeld, die zoodanige moutdranken verkoopen of die drank bij de groote maat verkoopen, zullen eene licentie voor het verkoopen van drank bij de groote maat uitnemen, waardoor zij bevoegd worden te verkoopen, bij niet voldoening hieraan op straffe van boete, bepaald op verkoop van drank zonder licentie, volgens art. 4 dezer wet.

Voor het verkrijgen van deze licentie behoeft geene applicatie gemaakt te worden bij de Commissie bepaald in art. 10 dezer wet, doch moet aanzoek gedaan worden, in de districten bij den Landdrost en op de publieke delverijen bij den Speciaal of eersten Speciaal Landdrost of Mijn- of Rechterlijken Commissaris, die met de crimineele jurisdictie belast zijn, welke ambtenaren aan werkelijke brouwers, distilleerders zooals in alinea 1 vermeld, en verkoopers bij de groote maat, een certificaat zullen verleen, den ambtenaar belast met het uitreiken der licenties machtigende, eene licentie voor den verkoop bij de groote maat aan zoodanigen persoon uit te reiken.

Nadat het aanzoek bij den ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie is ingediend, en minstens 14 dagen alvorens hetzelfde in behandeling zal worden genomen, zal de applicant verplicht zijn eene kennisgeving van gemeld aanzoek in de *Staatscourant* en in een lokaal blad te plaatsen, waarin vermeld zal worden de juiste localiteit, waarvoor het certificaat gevraagd wordt. Eenige belanghebbende zal dan bij den ambtenaar, die het certificaat moet uitreiken, objectie mogen maken of indienen tegen het toestaan van gemelde applicaties.

De Landdrost, Speciale of eerste Speciale Landdrost of Mijn- of Rechterlijke Commissaris, die met de crimineele jurisdictie belast is, zal het recht hebben zonder opgaaf van redenen zoodanig certificaat te weigeren. Bij weigering van een certificaat zal de applicant en bij toestaan er van eenige belanghebbende het recht hebben bij den Staatsprocureur in appèl te komen, wiens beslissing dan finaal zal zijn.

Geen transport, hetzij van de eene plaats op de andere plaats, hetzij van den eenen persoon op den anderen, kan van zoodanige licentie plaats hebben, dan met schriftelijke toestemming van den Landdrost, den

Speciālen of eersten Speciālen Landdrost, den Mijn- of Rechterlijken Commissaris, die met de crimineelee jurisdictie belast zijn.

10. Er zal eene Commissie bestaan in elk district en op elke publieke delverij, voor het behandelen van applicatiën voor dranklicentiën, welke Commissie zal genoemd worden « De Dranklicentie-Commissie ».

11. Deze Commissie zal, met inachtneming der bepalingen van art. 14 dezer wet, samengesteld worden als volgt: Op de publieke delverijen uit den Speciālen Landdrost, belast met de crimineelee jurisdictie (of waar er meerdere zijn uit den Eersten Speciālen Landdrost zoodanig belast), waar er geen zoodanige Speciālen Landdrost is uit den Mijncommissaris, in de districten uit den Landdrost van het district, welke ambtenaren tevens ex-officio voorzitter der Commissie zullen zijn, en die bijgestaan zullen worden door 4 leden door de HEd. Regeering te worden benoemd na overleg met den Staatsprocureur. Deze Commissie zal hoogstens voor een jaar aangesteld worden, met dien verstande, dat onverschillig den datum hunner aanstelling, de Regeering en de Staatsprocureur voor of op 1 December van elk jaar nieuwe leden zullen aanstellen. De aftredende leden zullen weder kunnen benoemd worden.

De Voorzitter zal aan de Regeering een persoon voorstellen om als Secretaris te ageeren.

Waar op een geproclameerd goudveld of standsdorp, of op eenige andere stad of dorp een stadsraad bestaat, zal zoodanige stadsraad het recht hebben twee leden uit zijn midden te benoemen en aan te stellen, die bijgevoegd zullen worden tot de Dranklicentie Commissie.

12. Drie leden dezer Commissie zullen een quorum maken. Wanneer de stemmen staken, zal de Voorzitter eene beslissende stem hebben, en zoo er op het door den Voorzitter bepaalde uur en dag geen quorum is of alle licenties niet behandeld kunnen worden, zal de Voorzitter het recht hebben de Commissie te verdagen tot een dag door hem bepaald, waarvan den leden op nieuw door hem kennis zal moeten gegeven worden.

De Commissie ontmoet op den 2den Maandag in de maanden Maart, Juni, September en December, of zoo spoedig mogelijk daarna, voor het behandelen van applicaties voor licentiën.

Er zullen geene speciale zittingen der Commissie gehouden worden.

13. Zoodra de Commissie bij zoodanige zitting alle licenties zal afgehandeld hebben, zendt hare Secretaris of locale Secretaris eene kopie van de notulen der Commissie, als ook een verslag van hare werkzaam-

heden door den Staatsprocureur aan de Regeering, waarin de volgende punten zullen moeten behandeld worden:

- a.* Eene opgave van het aantal licenties bestaende onmiddellijk voor de zitting met eene opgave van de gemiddelde bevolking per licentie, volgens art. 19 dezer wet;
- b.* Eene opgave van het aantal licenties vernieuwd
- c.* Eene opgave van het aantal licenties getransporteerd op andere plaatsen, volgens art. 20 dezer wet;
- d.* Eene opgave van het aantal nieuwe licenties toegestaan, overeenkomstig art. 19 dezer wet;
- e.* Eene opgave van het aantal licenties geweigerd of weggenomen.
- f.* Eene opgave van de gemiddelde bevolking per licentie voor de kleine maat en bottelstores, vallende onder *b*, *c* en *d*.

Dit verslag zal geschieden door invulling der bijzonderheden, in den vorm vastgesteld in Schedule F.

Bij het behandelen van applicaties voor het uitreiken van licenties, zullen Dranklicentie-Commissies verplicht zijn zich aan de bepalingen dezer wet te houden, en in gebreke zal de Regeering in overleg met den Staatsprocureur de schuldige leden er van kunnen beboeten met een bedrag £10 niet te bovengaande, voor iedere overtreding dezer wet door hen begaan.

14. De leden van de Drankcommissie ontvangen eene bezoldiging van £2 elk per zittingsdag en de secretaris van gemelde commissie £2 per zittingsdag, 2s. 6d. voor elke applicatie en 2s. 6d. voor elken verlofbrief.

15. De volgende personen zullen niet bevoegd zijnte worden verkozen of aangesteld, of indien verkozen of aangesteld, als zoodanig te blijven ageeren als leden van de Dranklicentie-commissie:

- a.* De houder van eenige licentie onder deze wet.
- b.* Eenig persoon die moutdranken brouwt of wijn of sterke dranken stookt of distilleert.
- c.* Eenig persoon betrokken in of belanghebbende in eene maatschappij of vennootschap met eenigen houder van zoodanige licentie als voornoemd of met eenigen brouwer of distilleerder.
- d.* Eenig persoon, geëmployeerd, hetzij direct of indirect, als een agent met het doel om applicatie voor eene licentie te maken voor

- eenig ander persoon, voor eenig vennoot of voor eenig persoon alzoo geëmployeerd als een agent.
- e. Eenig persoon, de eigenaar van eene plaats of stuk grond waarop alreeds eene dranklicentie is verleend of waarop eene applicatie voor eene dranklicentie wordt gemaakt.
 - f. Eenig politiebeambte.
 - g. Eenig persoon, hetzij de eigenaar of houder van eenig eigendom, of de agent of bestuurder van of een vennoot in eenigen handel of beroep uitgeoefend op eenig eigendom in bezit van eene dranklicentie of die applicatie voor eene dranklicentie gemaakt heeft, of de houder van eenig verband op zoodanig eigendom. Het hierin bedoeld eigendom wordt verstaan zich te bevinden in de afdeeling waarbinnen de Dranklicentie-Commissie jurisdictie heeft.
 - h. Een ongerehabiliteerde insolvent.
 - i. Een persoon, die hier of elders een crimineel oonteerd vonnis tegen zich heeft gehad.
 - j. Eenig persoon, die gewoonlijk onder den invloed van drank verkeert, of een openlijk slecht gedrag leidt.

Hij, die eene benoeming als lid van eene Dranklicentie-commissie aanneemt of aanhoudt, in strijd met dit artikel, zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £500 of gevangenisstraf niet te bovengaande drie jaren, met of zonder harden arbeid.

Alvorens het lidmaatschap van de Dranklicentie-Commissie te aanvaarden, leggen de leden in handen van den Voorzitter den eed of gelofte af, omschreven in schedule E.

16. Voor het verkrijgen eener licentie, den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken binnen deze Republiek wettigende, moet de applicant tot dien einde eerst eene applicatie inzenden bij den Secretaris der Dranklicentie-Commissie van het district of de delverij, waarin hij zijne bezigheid wil uitoefenen. De Secretaris zal dezelve dadelijk registreeren in een daartoe aangelegd boek, doen publiceeren als in art. 17 bepaald en voor de Commissie bij hare eerstvolgende zitting voorleggen.

De applicatie zal moeten vergezeld gaan van een bedrag tot dekking der kosten van de publicatie, en een zegel dragen van £1.

17. De applicaties voor bovengenoemde doeleinden, zullen minstens zes weken vóór den eersten dag der zitting der Commissie ingeleverd worden bij den Secre-

taris der Dranklicentie-Commissie van het district of de delverij, waarin de plaats gelegen is waarvoor applicatie gemaakt wordt. De Secretaris zal verder de applicatie doen aanplakken aan de kantoordeur van den ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie alsook op het erf of aan het huis of vertrek waarvoor licentiën worden aangevraagd en doen plaatsen minstens eenmaal in een der locale nieuwsbladen, indien die er zijn, in de Hollandsche taal, en eenmaal in de «Staatscourant,» verschijnende minstens ééne maand vóór de zitting der Commissie.

Alle objectiën en bezwaren tegen het toestaan van eenige applicatie, zullen schriftelijk ingediend worden bij den Secretaris en kennis derzelve te worden gegeven aan applicant door den persoon of personen objecteerende. Dit zal geschieden persoonlijk of per aangeteekenden brief minstens vijf dagen vóór de zitting der Commissie.

Deze bepaling zal niet van toepassing zijn op bezwaren ingediend door landsambtenaren of beambten van eenigen Stadsraad.

Applicanten voor dranklicentiën moeten persoonlijk voor de Dranklicentie-Commissie verschijnen.

Aan eenigen applicant zal het vergund zijn zich voor de Commissie te laten vertegenwoordigen, doch alleen door volgens Landswetten behoorlijk geadmitteerde en gelicentieerde advocaten, procureurs en wetsagenten.

18. Het verleenen van licenties tot verkoop van eenige soorten van dranken op eenigen grond uitgegeven als mijnpacht, claim, bewaarplaats, machineriënstandplaats of waterrecht of op standplaatsen gelegen op eenige der genoemde localiteiten of op gronden uitgehouden volgens art. 53 van de Goudwet van 1898 of in eenigen compound, is geheel verboden.

19. Geene dranklicentie zal worden verleend aan:

- a. Een persoon, die hier of elders een crimineel oontereend vonnis tegen zich heeft gehad.
- b. Iemand, die niet binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek woonachtig is.
- c. Een ongerehabiliteerden insolvent.
- d. Een persoon beneden de 21 jaren.
- e. Kleurlingen.

Indien het later moge blijken, dat eene licentie verleend is aan of getransporteerd is op eenigen persoon, onbevoegd zooals hierboven omschreven, zal de licentie van nul en geener waarde beschouwd worden en zal het gebouw, waar de bezigheid gedreven werd, onmiddellijk gesloten worden op bevel van den Landdrost of Ambtenaar, belast met de crimineele jurisdictie. Eenige licentie-

gelden, daarvoor betaald, zullen door de Regeering niet teruggeven worden. Aan een persoon, wiens applicatie voor eene dranklicentie door de commissie wegens overtreding der Drankwet is geweigerd geworden, zal geene licentie binnen 5 jaren na zoodanige weigering worden verleend. Indien eenige licentie gecancelleerd wordt bij rechterlijk vonnis, zal voor dezelfde localiteit geene licentie voor het verkoopen van wijnen, sterke- of moutdranken verleend worden voor een tijdperk van 5 jaren van af datum van vonnis.

Wanneer eene licentie volgens dit artikel wordt verbeurd verklaard, en de licentiehouder appel aantekent, zal de licentie, niettegenstaande appel, gerekend worden verbeurd te zijn tot dat het Hooggeréchtshof beslissen zal, en zal het gebouw of de gebouwen onmiddellijk gesloten worden en de verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken verboden zijn.

De Commissie zal bij de behandeling der applicaties voor dranklicentiën, bij de kleine maat en voor bottelstores, de klachten der politie, speurpolitie en het publiek, behoorlijk in consideratie moeten nemen, alsook de klachten der Mijnspecteurs op de delverijen, en het getal der licentiën bij de kleine maat en bottelstores trapsgewijze beperken, naarmate de bevolking binnen de jurisdictie van de Dranklicentie-Commissie, zoodat niet meer dan zes licenties verleend worden van één persoon tot 400, en niet meer dan ééne licentie voor elke 200 boven de 400 blanke mannelijke personen boven de 16 jaren.

De grootte van de bevolking zal genomen worden uit de bevolkingsregisters, die door de Veldkornetten worden aangehouden volgens art. 8 van Wet No. 2, 1885.

Het zal geene Dranklicentie-Commissie veroorloofd zijn eenige nieuwe licentie te verleenen onder de letters *b*, *c* en *d* van art. 4, alvorens het aantal licenties bij de kleine maat gebracht is binnen de schaal hiervoren bepaald.

De Commissie zal het recht hebben nieuwe licentiën of de vernieuwing van reeds verleende licentiën te weigeren zonder opgaaf van redenen. De Commissie kan eene licentie verleenen onder zulke voorwaarden als zij zal bepalen, welke voorwaarden in de licentie moeten vermeld worden. Wanneer de Commissie het noodig oordeelt zal zij gerechtigd zijn om eenig persoon op te roepen onder eede te ondervragen en indien het bevonden wordt, dat de getuige eene valsche verklaring heeft afgelegd, zal hij beschouwd worden te hebben gepleegd de misdaad van meened en volgens wet gestraft worden.

De Commissie zal de grootte van de bevolking niet in aanmerking nemen bij de behandeling van applicaties voor dranklicentiën, volgens art. 5 dezer wet.

20. De Commissie zal, met inachtneming van art. 19 dezer wet, het recht hebben licentiën te transporteeren van den eenen persoon op den anderen voor dezelfde plaats waar zoodanige bezigheid gedreven wordt.

Voor elk zoodanig transport zal een recht van £1 geheven worden, opgeplakt in zegels op de applicatie.

Ingeval van overlijden van den gelicentieerden drankverkooper, zal de voorzitter het recht hebben de licentie tijdelijk te transporteeren, op naam van den executeur of executrice van diens boedel, voor het nog loopende tijdperk, waarvoor de licentie verleend werd.

De Commissie zal het recht hebben om reeds verleende licenties te transporteeren van de eene plaats naar de andere, tegen betaling van £1 in zegels zooals hierboven bepaald.

Van deze applicatie tot overdracht moet zes weken kennis geschieden, zooals neergelegd in art. 17 dezer wet.

Wanneer door brand of instorten van het gebouw zulks dringend wordt vereischt, zal de Voorzitter der Dranklicentie-Commissie het recht hebben onder nadere beslissing van de Commissie eene licentie te verplaatsen van de eene plaats naar eene andere plaats, gebouw of vertrek.

In speciale gevallen heeft de Voorzitter der Dranklicentie-commissie het recht aan gelicentieerde drankhandelaars, op aanvraag, toestemming te verleenen ook op andere plaatsen drank te verkoopen voor een tijdperk geen zes dagen te bovengaannde, tegen betaling per dag van £1 in zegels, opgeplakt op den verlofbrief.

21. De beslissingen van de Commissie of van den Voorzitter der Dranklicentie-Commissie, als vermeld in de voorgaande artikelen, zullen zoo spoedig mogelijk aan den ambtenaar belast met het uitreiken der licentiën en aan de ambtenaren der prosecutie, binnen het ressort, waar de licentie verleend is, worden medegedeeld, die dan zullen handelen overeenkomstig de beslissingen der Commissie.

22. Zoodra eene licentie bij de kleine maat of voor hotels langs den weg zal vergund zijn aan eenigen persoon, die daarvoor aanzoek gedaan heeft, zal zulk een persoon eene borg-akte passeeren voor den ambtenaar belast met het uitreiken der licentiën en die mits deze geautoriseerd is zulk een borgtocht te nemen voor de som van £300 sterling, met twee gegoede borgen, die solidair aansprakelijk zullen zijn.

Vorm van borg-akte volgens Schedule afdeeling A.

23. Eenig persoon eenige licentie bij de groote of kleine maat verkregen hebbende als voormeld, zal op eene zichtbare plaats aan de buitenzijde van het gebouw waar wijnen, sterke of moutdranken verkocht worden, een uithangbord aan den muur plaatsen of vasthechten,

waarop in groote zichtbare en leesbare letters van ten minste twee duim in lengte zal geschilderd zijn, zijn volle naam, of in geval van vennootschappen de naam of titel der firma of de vennootschap, en onder dezen naam of titel de woorden «Gelicentieerde Handelaar,» of «Handelaar in wijnen, sterke of moutdranken bij de groote of kleine maat,» naar het geval mocht zijn, en zal zulk uithangbord in goeden staat houden gedurende de voortdoring zulker licentie; en in gebreke blijvende van zulk uithangbord vast te hechten of hetzelve in een staat te houden op de wijze als voorzegd, zal hij vervallen in en onderworpen zijn aan eene boete van minstens £5 en hoogstens £15, en in geval het geheele opgelegde bedrag der boete en van de kosten niet binnen drie dagen na uitspraak des Rechters zal betaald zijn, dan tot gevangenisstraf van ten hoogste eene maand, tenzij de boeten en onkosten vroeger betaald worden. Doch niets in deze wet vervat zal uitgelegd worden alsof er eenig uithangbord vereischt wordt, vastgemaakt of geplaatst te worden voor een hotel, kost- of logieshuis of club.

24. Iemand, die geene zoodanige licentie zal hebben verkregen als voormeld, en eenig zulk uithangbord zal vasthechten voor of aan zijn huis, winkel, of pakhuis, of eenige andere plaats, zal gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste 3 maanden.

25. Een gelicentieerde drankverkooper zal niet het recht hebben een kleurling als bediende te employeeren om wijn, sterke- of moutdranken te verkoopen, te geven, of op eenige andere wijze af te staan aan eenig cliënt.

Bij overtreding van bovengenoemde bepaling zal de licentiehouders gestraft worden met eene boete van minstens £7 10s. en hoogstens £25 of bij wanbetaling gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden.

26. Een gelicentieerd kantien,- bar,- of bierhalhouder in eene stad, dorp, standsdorp, stations-emplacement of deliverij zal geene klanten toelaten, zijn tot drankverkoop bestemd vertrek binnen te komen of te verlaten langs eene achter of zijdeur of door eene deur, die gemeenschap heeft met een winkel of bezigheid onder verbeurte, bij de eerste overtreding eener boete van minstens £5 en hoogstens £10, of gevangenisstraf van niet meer dan eene maand; voor eene volgende overtreding eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £20 of gevangenisstraf van hoogstens 3 maanden; voor eene derde overtreding eene boete van minstens £25 en hoogstens £50 of gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden, met verbeurte van licentie.

27. Het zal aan een gelicentieerden drankverkooper bij de kleine maat niet geoorloofd zijn in hetzelfde vertrek eenige bezigheid te drijven, behalve den verkoop van

dranken onder deze wet en tabak, sigaren en sigaretten in 't klein.

In eene lokaliteit, waar eene winkelbezigheid uitgeoefend wordt, is het verboden drank te schenken, hetzij tegen betaling of voor niet.

Bij overtreding zal de licentiehouders gestraft worden met eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £25 of gevangenisstraf van ten hoogste twee maanden.

28. Indien een gelicentieerde drankverkooper onder de voorzieningen dezer wet een ander zal toelaten tot het bestuur, opzicht of de leiding van het gebouw of gebouwen waarvoor of waarin hij licentie houdt om sterke of moutdranken te verkoopen, gedurende zijne afwezigheid, of op eenige andere wijze langer dan 28 achtereenvolgende dagen, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van den Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie, zal hij onderhevig zijn aan eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf niet te bovengaannde drie maanden.

29. Op schriftelijk verzoek van beide partijen, geteekend in tegenwoordigheid van twee getuigen, zal de Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie het recht hebben eenige licentie onder deze wet tijdelijk aan een ander over te dragen om gemelde bezigheid zooals bovengenoemd voor den gelicentieerden drankverkooper te besturen voor een tijdperk door hem te worden bepaald. Voor zulk tijdperk zal dan deze bestuurder verantwoordelijk zijn voor alle overtredingen van deze wet, of eenige latere wetten regelende den verkoop van dranken, op gelijke wijze omschreven in art. 51 van deze wet.

30. Een licentiehouders onder deze wet zal geen drank mogen verkoopen of eenige zijner kamers of vertrekken in zijn gebouw of gebouwen tot den verkoop van zulke dranken als voormeld open houden, noch toelaten dat drank in eenige van dezulke gedronken of gebruikt zal worden, gedurende eenig gedeelte van den Zondag, Goeden Vrijdag, Paaschmaandag, Hemelvaartsdag, Pinkstermaandag, Dingaansdag en Kerstdag, of tusschen de uren van 9 des avonds en 6 in den morgen van eenigen anderen dag, uitgezonderd in de door de Commissie goedgekeurde hotels, kost- en logieshuizen, waarin aan inwonenden, kostgangers bij maaltijden drank zal mogen verschaft worden, die zij noodig hebben, met dien verstande dat niets in dit artikel vervat betrekking zal hebben op den verkoop van drank in de door de Regeering goedgekeurde «clubs».

Overtredingen van bovengemelde bepalingen zullen gestraft worden met eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £25 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste 2 maanden.

31. De Commissie bij hare gewone zittingen zal het recht hebben gelicentieerden drankverkoopers bij de kleine maat verlof te geven open te houden na 9 des avonds tot 12 uur des avonds op werkdagen.

Dit verlof kan verleend worden voor een tijdperk van hoogstens drie maanden met recht van terugname.

De verlofbrief zal een zegel dragen berekend tegen 5s. voor den eersten dag en 2s. 6d. voor elken daaropvolgenden dag.

Eenig persoon, openhoudende zonder verlof als bovenvermeld, zal gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste twee maanden.

32. Een kleurling in bezit gevonden van wijn, sterke- of moutdranken, mits niet zulken wijn, sterken- of moutdrank wettig vervoerende in den dienst van zijnen dienstheer, zal gestraft worden met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden, ook zullen hem slagen kunnen toegediend worden vijf en twintig niet te bovengaande. De drank hii hem gevonden zal verbeurd verklaard worden ten voordeele van 's lands kas.

33. Eenig persoon, die eene geschreven toestemming of een verlofbrief uitreikt aan enig kleurling niet in zijn dienst zijnde, of die eenige geschreven toestemming of verlotbrief vervalscht, of eenige kleurling, die zoodanigen verlofbrief uitreikt, hetzij voor zichzelf of voor anderen, zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £100, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden. In geval van kleurlingen kunnen ook geeselslagen worden toegevoegd van ten hoogste vijf en twintig.

34. Niemand zal met of zonder licentie wijnen, sterke of moutdranken verkoopen, geven, verruilen of op eenige andere wijze afstaan aan enig kind onder de zestien jaren, of aan enig persoon reeds onder den invloed van eenigen sterken of bedwelmenden drank, op straffe bij overtreding van dit art. van eene boete van ten hoogste £50, of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden.

Wanneer een gelicentieerd drankverkooper dit artikel voor de tweede maal overtreedt zal hij gestraft worden met terugtrekking der aan hem verleende licentie.

Wanneer een persoon reeds onder den invloed van eenigen sterken of bedwelmenden drank in de kantien, in de bar of in de bierhal van een gelicentieerd drankverkooper komt, dan zal de gelicentieerde drankverkooper dadelijk daarvan kennis doen geven aan de plaatselijke politie, indien die er is, die alsdan die personen onder zijne zorg zal medenemen, of wel dien

persoon verwijderen of doen verwijderen uit het lokaal waar gelag gezet wordt.

Bij nalatigheid of verzuim in dezen zullen dezelfde straffen toegepast worden als in het eerste gedeelte van dit artikel bepaald.

35. Niemand zal met of zonder licentie wijnen, sterke of moutdranken, aan eenigen persoon mogen verkoopen, verruilen, geven of op eenige andere wijze afstaan of toereiken, wanneer hij door den Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, of den man of de vrouw of eenigen anderen aanverwant van zoodanigen persoon of door eenigen anderen in hem belangstellenden persoon, zal gewaarschuwd zijn, dat hij of zij in de gewoonte is zich aan dronkenschap schuldig te maken en door zoodanigen Landdrost of ambtenaar, belast met de crimineele jurisdictie, aanverwant of anderen belangstellenden persoon verzocht wordt aan zulken persoon als voormeld geene wijnen of eenige andere bedwelmende dranken te verkoopen, of op eenige andere wijze af te staan. In geval van eenige overtreding van de bepalingen in deze afdeeling vervat, of eenig gedeelte daarvan, zal de overtreder onderworpen zijn bij de eerste overtreding, aan eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden; en bij elke volgende overtreding aan eene gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, met of zonder harden arbeid, en daarenboven gehouden zijn tot schadevergoeding van boete of eenig ander leed aan den persoon aan wien hij zulken drank als voormeld zal hebben verkocht of toegereikt, en waarin zoodanige persoon tengevolge daarvan mocht zijn vervallen, zomede tot vergoeding van alle schade door zoodanigen persoon, alzo onder den invloed des dranks handelende, aan eenigen anderen persoon of aan de bezittingen van eenigen anderen persoon toegebracht of veroorzaakt.

In geval van eenige verkooping van wijnen, sterke of moutdranken in eenig geval als voormeld op crediet, zal het koopbedrag niet in eenig Gerechtshof kunnen worden verhaald.

36. In het vervolg zal geene licentie voor hotels langs den weg verleend of vernieuwd worden, tenzij de applicant de schriftelijke toestemming overlegt, van minstens twee derde van de op de boeken van den Veldkornet ingeschreven inwoners, die binnen 12 mijlen wonen van de plaats waarvoor licentie aangevraagd wordt; in dezen kring zijn niet begrepen de inwoners van steden, dorpen en standsdorpen; benevens een certificaat van den Veldkornet der wijk, verklarende, dat die personen, die hunne toestemming gegeven hebben in zijne boeken ingeschreven zijn,

en dat op de plaats waarvoor licentie aangevraagd wordt, een geschikt gebouw voor een hotel staat, van steen gebouwd of van ijzer behoorlijk van binnen met hout beschoten, met ten minste 3 slaapkamers, ééne eetkamer en ééne zitzkamer, alle behoorlijk gemeubeleerd en voldoende herberg gevende voor minstens 6 menschen. Verder moet er een behoorlijke stal wezen, voorzien van al het noodige, voor minstens 8 paarden, muilen of ezels, benevens de noodige privaten, alles waarvan in nette orde moet zijn.

In geval van nieuwe applicaties, zal de persoon, aan wien eene licentie voor een hotel langs den weg verleend is, verplicht zijn te voldoen aan bovengestelde voorwaarden binnen drie maanden na het toestaan van zoodanige licentie.

De houder van een hotel langs den weg, is verplicht reizigers te voorzien van goed en substantieel voedsel, alsmede goed voer voor paarden.

In het gebouw waarvoor de licentie aangevraagd wordt, zal geene bezigheid gedreven worden, behalve de verkoop van drank en tabak, sigaren en sigaretten in 't klein.

Bij niet voldoening aan de bepalingen van alinea 1 van dit artikel, zal de licentie door de Commissie geweigerd worden.

Bij niet voldoening aan alinea 2 van dit artikel, zal de licentie teruggetrokken worden door de Commissie of den Landdrost, of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie.

37. In steden, dorpen of publieke delverijen zal geen hotel-, kost- of logieshuislicentie volgens wet no. 13 van 1887 voor gebouwen worden uitgereikt, waar ook wijnen, sterke- of moutdranken verkocht worden, zonder toestemming der Commissie, die zich eerst vergewissen zal, dat de gebouwen geschikt zijn voor dit doel en dat de bezigheid daarin gedreven, die is van een bona fide hotel, kost- of logieshuis.

38. Tot de betere instandhouding van de publieke rust en orde, zal het eenigen Landdrost, Vrederechter, Veldkornet of Politiebeambte binnen zijne jurisdictie, geoorloofd zijn ten allen tijde binnen eenig gebouw, erf, plaats of standplaats van eenigen gelicentieerden drankverkooper te gaan waar eenig oproer of rustverstoring plaats vindt of plaats gevonden heeft, of wanneer personen zich daar bevinden op volgens deze wet verboden uren of dagen, of dat bevonden wordt bezocht te worden door mannen en vrouwen van algemeen bekende slechte faam en karakter, ten einde alle oproermakende en rustversturende of drinkende lieden, zijnde geene bona fide daar wonende personen, daar gevonden te verwijderen of in veilige bewaring te stellen, en indien

de houder der licentie van eenig zulk huis, of zijn plaatsvervanger of ondergeschikte eenigen der bovengemelde ambtenaren weigeren zal toe te laten of hen zal tegenhouden of verhinderen om hun plicht uit te oefenen, zal hij gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden.

Het wordt verder verstaan, dat ingeval van weigering om den ambtenaar als bovenvermeld toe te laten, zullen zij, desnoods met geweld, het recht hebben het huis, vertrek of plaats binnen te gaan.

39. De Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, of eenig Vrederechter, Veldkornet, of Assistent Veldkornet, zal gerechtigd zijn, wanneer er oproer of wanorde plaats vindt of plaats gevonden heeft, eenig drankhuis te sluiten of te doen sluiten voor een tijdperk, ééne maand niet te bovengaande, en indien iemand tegen het bevel van genoemden ambtenaar toch openhoudt, zal hij gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden, en zal zijne licentie verbeurd kunnen verklaard worden.

De ambtenaar bovengenoemd zal dan binnen 3 dagen een volledig rapport met alle stukken aan den Staatsprocureur zenden, die hiermede gemachtigd wordt naar bevind van zaken, het tijdstip hierboven gesteld te verminderen indien hij zulks wenschelijk moge achten.

40. Iemand door den Landdrost, Veldkornet, Vrederechter of Politiebeambte gevonden in staat van dronkenschap of dronken en onbekwaam, of dronken en geraasmakend op of aan eene straat, weg of laan, of in een publiek huis, winkel, pakhuis, hotel of welke plaats ook, zal zonder lastbrief gearresteerd kunnen worden, en wanneer dit 's avonds het geval is, geplaatst worden in een gevangenis achter slot, of in een huis van verbetering en zal in elk geval, zonder uitstel worden gebracht den eerstvolgenden dag of zoo spoedig mogelijk daarna, wanneer die geen Zondag of publieke feestdag is, voor den Landdrost of Vrederechter, die aldaar rechtsbevoegd is. Elk zoodanige persoon zal, na schuldig bevonden te zijn, beboet worden met minstens £1 en hoogstens £5 voor de eerste overtreding, bij wanbetaling gevangenisstraf met of zonder harden arbeid en met of zonder schraal diët van ten hoogste veertien dagen; in geval van herhaalde overtreding met eene boete van minstens £5 en hoogstens £15, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid en met of zonder schraal diët van ten hoogste ééne maand. In geval van kleurlingen zoodanig gearresteerd, kunnen ook geeselslagen worden toegevoegd

van ten hoogste vijftien voor de eerste overtreding en ten hoogste vijf en twintig voor verdere overtredingen.

41. Eenig Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, Publieke Aanklager, Resident-Vrederechter. Vrederechter of Veldkornet. zal, indien hij door eene beëdigde verklaring tevreden is, dat er gegrond vermoeden bestaat, dat er op eenige plaats, in eenig gebouw, vertrek of in eenig voertuig hoe ook genaamd, wijn, sterke- of moutdrank verkocht is of daar gehouden wordt met het doel om te verkoopen, zonder dat de eigenaar, bewoner of rechthebbende eene licentie heeft onder deze wet, gemachtigd zijn eenen lastbrief tot huiszoeking te verleenen. De persoon of personen, den lastbrief uitvoerende, zullen, desnoods met geweld, het huis of plaats of voertuig genoemd in den lastbrief, binnengaan, en eenige wijnen, sterke- of moutdranken in beslag nemen met de vaten of bottels en kisten, die de dranken bevatten en de persoon of personen in wiens of wier bezit genoemde dranken gevonden worden in wettige hechtenis te nemen.

De eigenaar, bewoner of rechthebbende zooals boven vermeld indien schuldig bevonden, zal gestraft worden volgens art. 1 dezer wet en alles wat in beslag genomen is, verbeurd worden verklaard aan 's lands kas, met dien verstande, dat de billijke kosten van de inbeslagneming zullen vergoed worden uit de opbrengst der in beslag genomen goederen.

42. Wanneer eenig persoon, onder eede, informatie aan den Landdrost, Resident-Vrederechter of ambtenaar met gelijke jurisdictie, zal geven en waarschijnlijk redenen zal aantoonen waarom hij iemand verdacht houdt van eenige der dranken als voormeld zonder licentie te verkoopen, zal het voor zulken Landdrost, Resident-Vrederechter of ambtenaar met gelijke jurisdictie, binnen zijne jurisdictie geoorloofd zijn om zulken verdachten persoon voor hem te dagvaarden, zoo ook eenig ander persoon welken zulk een ambtenaar zal vermeenen in staat te wezen van zulke zaak, goede getuigenis te geven, om voor hem geëxamineerd te worden op de beschuldigingen tegen zulk een verdachten persoon en zoo zulke personen, aldus als getuigen gedagvaard, zouden weigeren te verschijnen of zullen weigeren om onder eede onderzocht te worden en getuigenis te geven als voormeld, zal het den gezegden Landdrost, Resident-Vrederechter of anderen ambtenaar als voormeld, geoorloofd zijn om ieder zulken overtreder in hechtenis te stellen voor ten hoogste eene maand, of tot dat hij niet langer weigeren zal geëxamineerd te worden en getuigenis te geven als voormeld.

43. Eenig Landdrost of ambtenaar met gelijke

jurisdictie, en eenige Resident-Vrederechter zal gerechtigd zijn, op redelijke gronden van suspicie bij hem aangebracht, dat daar eenig persoon handelt in drank in strijd met de bepalingen dezer wet, een lastbrief te verleen tot onderzoek van den winkel of ander gebouw waarin men vermoedt dat drank aangehouden wordt.

44. Eenige Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, Resident-Vrederechter, Vrederechter, Veldkornet of Publieke Aanklager, Hoofd van Politie of Hoofd van het Speurder-Departement of eenige Politiebeampte zal het recht hebben een huis of vertrek binnen te gaan waar wijnen, sterke- of moutdranken verkocht worden en inzage te eischen van de licentie. Wanneer die niet vertoond wordt en geene gegronde redenen opgegeven worden voor het niet vertoonen derzelve, zal de gelicentieerde drankverkooper gestraft worden met eene boete van ten hoogste £10, of gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

45. Indien eenig gelicentieerde drankverkooper beschuldigd staat van eenige overtreding dezer wet, zal hij in het Hof zijne licentie inleveren. Dit document zal voldoende bewijs, zijn dat hij de gelicentieerde drankverkooper is bedoeld in de zaak in kwestie. Wordt hij schuldig bevonden, zal het Hof er achterop het vonnis endosseeren, doch in geval, dat een vonnis in appèl vernietigd wordt, zal zulks ook door het Lager Hof er achterop geëndosseerd worden. Indien de beschuldigde de licentie niet produceert of geene gegronde redenen opgeeft, zal hij bij hetzelfde verhoor en zonder dat eenige verdere stappen noodig zijn, gestraft worden met eene boete van minstens £5 en hoogstens £10, bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

Wanneer een gelicentieerde drankverkooper gedagvaard wordt wegens overtreding van eenige bepaling dezer wet, of eenige latere wetten regelende den verkoop van wijnen, sterke of moutdranken, en de gerechtsbede niet in staat is deze dagvaarding persoonlijk te dienen, kan hij volstaan met eene kopie er van aan te hechten of te laten in het gebouw waar de drank verkocht werd. Wanneer 14 dagen daarna de gelicentieerde, drankverkooper zich niet zal aangemeld hebben bij het Hof van den Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie, vermeld in de dagvaarding, zal de publieke aanklager bij het Hof applicatie maken om gemeld gebouw of gebouwen onmiddellijk voor den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken te sluiten, het Hof zal dan het recht hebben last te geven, zonder eenige verdere procedure hieraan te voldoen en de licentie te cancelleeren.

De griffier van het Hof zal, nadat de licentie door

hem geëndosseerd is, den Secretaris van de Dranklicentie Commissie kennis geven van zoodanigen persoon.

46. Bij het nemen van stappen tegen eenigen verkooper, handelaar of eigenaar van drank, die zonder licentie of in strijd met zijne licentie drank verkoopt, zal zoo iemand beschouwd worden als niet gelicentieerd of niet de licentie hebbende, waaronder hij beschuldigd wordt, gehandeld te hebben, totdat hij bij het onderzoek der zaak zijne licentie vertoont of bewijst, dat hij die heeft.

47. Indien eenige gelicentieerde drankverkooper toelaat, dat eenige zijner gebouwen of vertrekken gebruikt worden voor onzedelijke doeleinden, zal de Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, na behoorlijk bewijs, gerechtigd zijn de licentie verbeurd te verklaren, en gemeld gebouw of vertrek te sluiten voor den verderen verkoop van dranken onder deze wet.

48. Niemand zal gerechtigd zijn eenige zaak, actie of proces te mogen instellen of brengen, tot verhaal van eenige som gelds voor of op rekening van eenige wijnen, sterke- of moutdranken, op crediet verkocht in eenige hoeveelheid minder dan de hoeveelheid toegelaten onder eene licentie bedoeld onder *b* van art. 4 van deze wet te verkoopen, en in geval enig persoon van iemand enig onderpand bij wijze van securiteit voor de betaling van eenige som of sommen gelds voor zulke dranken aldus verschuldigd nemen of ontvangen zal, of in betaling daarvan enig artikel, wat het ook zij, in de plaats van geld nemen of ontvangen zal, zal hij onderhevig zijn aan eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £20, voor ieder pand zoo aangenomen of door hem ontvangen en de persoon of personen aan wien zulk pand behooren zal, zal hetzelfde recht hebben tot terugbekoming van zulk pand, of de waarde daarvan, als ware het niet als een pand gegeven.

49. Waar iemand, die geene licentie heeft om bij de kleine maat te verkoopen aan iemand anders drank geeft waarvoor hij consideratie ontvangt, ofschoon hij voorgeeft dat die consideratie ontvangen is voor iets anders, zal hij, niettegenstaande dat zoodanige consideratie in daad en in werkelijkheid gedeeltelijk voor iets anders gegeven is, schuldig gevonden mogen worden aan verkoopen van drank zonder licentie en gestraft worden met de straf bepaald in art. 4 dezer wet.

50. Publieke Aanklagers der verschillende Hoven zullen verplicht zijn, in alle gevallen waar kleurlingen wegens dronkenschap worden voorgebracht, het meest nauwkeurig onderzoek in te stellen naar de oorzaak van de dronkenschap en de plaats waar en de persoon door wien aan hen drank is verschaft, ten einde prosecutie tegen den persoon te kunnen instellen, wegens onwettigen handel in sterke dranken.

Zoo de kleurling, wegens dronkenschap voorgebracht, weigert den naam te noemen van den persoon, die hem den drank verstrekt heeft, de plaats aan te toonen alwaar hij zulken drank verkregen heeft, zal hij gestraft worden met eene boete van ten hoogste £5, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste eene maand en met of zonder geeselslagen vijftien-twintig niet te bovengaande.

51. Ieder gelicentieerde drankverkooper zal verantwoordelijk zijn voor eenige overtreding en alle overtreding dezer wet, die in zijn gebouw of vertrek of erf of standplaats gepleegd wordt of worden, al wordt zoodanige overtreding gepleegd door zijn bediende, ondergeschikten plaatsvervanger of door eenig ander persoon. Wanneer het echter duidelijk mocht blijken, dat zoodanige overtreding gepleegd werd met het doel om zoodanigen drankverkooper als voormeld te benadeelen of gestraft te krijgen, zal zoodanige drankverkooper niet verantwoordelijk zijn voor zoodanige overtreding.

52. Het is aan eenigen gelicentieerden drankverkooper verboden aan een politiedienaar of gevangenbewaarder, gedurende den tijd dat hij op wacht of gedurende de uitvoering van zijn plicht, of in uniform is, eenige wijnen, sterke of moutdranken te verkoopen, te geven, te verruilen of op eenige andere wijze af te staan, op straffe van eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

53. Een politiebeambte zal noch direct noch indirect eenig belang mogen hebben in of tot eenige bezigheid waar wijn, sterke- of moutdranken worden verkocht, noch zal hij direct of indirect van eenig gelicentieerden drankverkooper eenige gift of gunst mogen ontvangen. Bij overtreding zal de schuldige politiebeambte zoowel als de gever gestraft worden met de straf bepaald in art. 1 der wet.

54. Alle overtredingen tegen deze wet zullen voor den Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, of Resident-Vrederechter, binnen wiens jurisdictie zij gepleegd zijn, mogen worden gebracht en door hem beslist.

55. Niets in deze wet vervat, zal strekken of uitgelegd worden te strekken eene licentie te vereischen ten verkoop van eenige der dranken voormeld, door een baljuw of anderen beambte handelende uit kracht en autoriteit van eenig Hof, Rechter of Landdrost, of door curatoren in insolvente boedels, of executeuren testamentair en datief.

56. Bij cancellatie van eene licentie door een Hof zonder verbeurdverklaring van drank, zal het Hof bevoegd zijn den gevonnisdien persoon tijd te geven uit te verkoopen binnen een termijn 14 dagen niet te bovengaande.

57. De bepalingen met betrekking tot publieke delverijen zijn ook van toepassing op die stukken grond die, hetzij door wet, hetzij door Regeeringsbesluit, gebracht zijn onder de jurisdictie van den ambtenaar op de delverij.

58. De Regeering kan een deel, doch niet meer dan een derde van de opgelegde en betaalde boete toekennen aan den aanbrengrer.

59. Alle vorige wetten en bepalingen voor den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken tot nu toe van kracht, worden herroepen bij de in werkingtreding dezer wet.

60. Deze wet treedt in werking op den 1sten December 1898.

A. Borgacte voor verkoop van drank.

Compareerde voor mij
op dezen dag van
wonende te die verklaart schuldig te
zijn aan den Staatsprocureur der Zuid-Afrikaansche Re-
publiek, of zijne wettige opvolgers in dat ambt, de som
van £ sterling, en
en
verklaren elk schuldig te zijn aan gemelden Staatspro-
cureur de som van £ sterling, te worden in-
gevorderd van hunne wederzijdsche goederen en gronden,
wanneer gezegde
zich aan eenige overtreding der Drankwet schuldig maakt.
Aldus gedaan enz., enz.

B. Vorm van licentie bij de groote maat.

Ik (vul in naam en kwaliteit van ambtenaar) van
verklaar op dezen dag van
bij dezen wonende te
gemachtigd en bevoegd om wijnen, sterke- of mout-
dranken te verkoopen bij de groote maat te
en niet elders voor van den
dag van 189 en niet langer.
(Get.)

Betrekking.

C. Vorm voor licentie bij de kleine maat.

Ik (vul in naam en kwaliteit van ambtenaar) van
verklaar op den dag van
bij dezen wonende te

gemachtigd en bevoegd om wijnen, sterke, of mout-
dranken te verkoopen bij de kleine maat te
en niet elders voor van den
dag van 189 en niet langer

(Get.)

Betrekking.

D. Verlofbrief volgens art. 31.

Verlof wordt hiermede verleend aan den gelicenti-
eerden drankverkooper om zijn, haar
of hun gebouw, voor het doel van verkoop van drank,
overeenkomstig de wet, open te houden tot 12 uur 's avonds

Geldig voor dagen, zijnde van af den
dag van tot den
dag van 189

(Get.)

Betrekking

Schedule E.

Als benoemd en aangesteld als Lid van de Drank-
licentie-Commissie te , beloof en zweer ik
plechtig trouw aan het Volk en de Regeering van dezen
Staat, dat ik mij in de uitoefening van den aan mij
opgedragen plicht zal gedragen overeenkomstig de *Wet*
bepalende de wijze waarop wijnen, sterke- of moutdranken,
waaronder begrepen kafferbier, mogen worden verkocht,
dat ik zal handelen onpartijdig, zonder aanzien des
persoons, dat ik bevoegd ben Lid te zijn van eene
Dranklicentie-Commissie en niet behoor onder de per-
sonen vermeld onder de letters *a, b, c, d, e, f, g, h, i*
en *j* van art. 15 der bovengenoemde wet, dat ik aan
niemand eenige gift of gunst gedaan of beloofd heb om
tot die betrekking te geraken; van niemand eenige gift
of gunst te zullen aannemen, wanneer ik vermoeden
kan dat deze gedaan of bewezen zou worden om mij in
mijne betrekking ten voordeele van den gever of be-
gunstiger over te halen, en niets anders te beoogen dan
den bloei, de welvaart en onafhankelijkheid van het
Land en Volk dezer Republiek.

Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!

Bezwoeren voor mij te op heden
den 189

Schedule F.

Licenties.	Aantal Bottelstores.	Aantal bij de kleine maat.	Aantal bij de kleine maat buiten steden en dorpen.	T o t a a l.	Bevolking per licenties voor de kleine maat en Bottelstore.
Bestaande voor de zitting.					
Vernieuwd.					
Getransporteerd.					
Nieuwe Licenties.					
Geweigerd.					

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.
F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 30 November 1898.

WET N°. 20, 1898,

voor den Krijgsdienst in de Zuid-Afrik. Republiek.

*Goedgekeurd door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bij art. 1548
zijner notulen dd. 3 November 1898.*

OORLOGSVERKLARING.

ART. 1. De Staatspresident, met toestemming van den Uitvoerenden Raad, verklaart oorlog en sluit vrede, met verwijzing naar desbetreffende bepaling in de Grondwet, zullende de Regeering zoo mogelijk eerst den Eersten Volksraad bijeenroepen voor de oorlogsverklaring.

Het vredetractaat behoeft de goedkeuring van den Eersten Volksraad, die daartoe zoo spoedig mogelijk wordt samengeroepen.

2. De Staatspresident, met toestemming van den Uitvoerenden Raad, geeft last tot een commando, doch in geval de Uitvoerende Raad niet tijdig genoeg bijeen kan komen, kan de Staatspresident, op advies van den Commandant-Generaal, zulks doen ter hunner verantwoording.

3. De krijgsmacht van de Zuid-Afrikaansche Republiek bestaat uit alle blanke en gekleurde mannelijke ingezetenen boven de 16 jaren, en wordt opgeroepen tot handhaving van orde, tot commando's ter gelegenheid van binnenlandsche opstanden, tot verdediging des lands en tot beoorloging van buitenlandsche vijanden.

4. Onder een commando wordt in deze wet verstaan het uitgaan van gewapende burgers en onderdanen van den Staat ter zake der opstanden van kleurlingen of tot demping van onlusten onder de blanke bevolking, of tot verdediging des lands, of tot beoorloging van buitenlandsche vijanden.

5. *a.* De Veldkornet zal zijne commandeerlijsten opmaken in termen van art. 17 dezer wet en zal hij, ten einde te voorkomen, dat eene expeditie vertraagd wordt, altijd eene supplementaire lijst opmaken van ten minste 10 percent boven het vereischte getal burgers, waaruit de plaats en der verschoonde burgers dadelijk zullen worden opgevuld.

b. De Veldkornetten zullen tevens van iedere wijk naar evenredigheid, de verdere benoedigheden volgens de bepalingen dezer wet commandeeren en zijn verplicht, vooral met het oog op verdere oproevingen, zoo te handelen, dat van bekwame

dienstbare burgers geene kosten worden afgecommandeerd en dat alle eischen in billijkheid en rechtvaardigheid geschieden naar evenredigheid van vermogen.

- c. De Veldkornetten zullen, zoodra het commando-bijeen is, verslag geven aan hunne Commandanten en die aan den Commandant-Generaal, van al hetgeen zij opgecommandeerd hebben, de lijsten waarvan door den Commandant-Generaal met den Krijgsraad zullen worden behandeld.
- d. Ingeval er door personen om versooning wordt gevraagd, zal de Veldkornet de macht hebben zulks toe te staan, doch daarvan dadelijk aan den Commandant kennis geven, en hij zal tevens aan dien ambtenaar verantwoordelijk zijn voor de verleende versooning; ook hiervan wordt door de Commandanten verslag gegeven aan den Commandant-Generaal, en zoo verder aan den Krijgsraad.

6. De Commandant-Generaal doet alle oproepingen in vrede en voor oorlog, en heeft het opperbevel van het geheele leger.

7. Ieder tot krijgsdienst opgeroepen ingezetene, zal verplicht zijn te zorgen voor eigen kleeding, een geweer in goede orde, met minstens ammunitie voor 30 schoten.

Behoeftige ingezetenen, mits zij van hun onvermogen terstond bij de oproeping voldoende bewijs leveren aan den Veldkornet, worden door de Regeering van een en ander voorzien.

8. Indien eenig persoon op commando is, zullen alle rechterlijke procedures in civiele zaken, ten opzichte van zoodanig persoon gestaakt worden en eerst 60 dagen na afloop van het commando hervat kunnen worden.

Zoodra de Krijgswet is afgekondigd, zullen alle rechterlijke procedures in civiele zaken worden gestaakt, en geene executiën begonnen of voortgezet kunnen worden tot op den 60sten dag na de terugroeping van bovengemelde wet.

De schutten zullen dan gesloten zijn.

Heerenrechten zullen tegen personen, die op commando zijn voor den tijd van 60 dagen daarna, geene renten dragen.

9. Zoodra de Staatspresident volgens art. 1 besluit oorlog te verklaren of last geeft tot een commando, kondigt hij dit bij eene proclamatie af. Deze proclamatie bevat de redenen, die tot de oorlogsverklaring geleid hebben en eene korte herinnering aan de hoofdbepalingen dezer wet.

10. De Regeering zal moeten zorg dragen, dat wanneer er een commando in het veld uittrekt, dat het

zooveel mogelijk behoorlijk van genees- en heilkundige hulp voorzien wordt.

ADMINISTRATIE.

11. Tot indeeling van de krijgsmacht wordt het grondgebied dezer Republiek verdeeld in veldkornetschappen en districten. De scheidingslijnen dier veldkornetschappen en districten worden bepaald door en bij gezamenlijk overleg van den Commandant-Generaal en de aangrenzende Commandanten en Veldkornetten, onder nadere goedkeuring en bekrachtiging van den Uitvoerenden Raad; en ieder inwoner zal verplicht wezen om onder het veldkornetschap of district, waaronder hij woont, aan die autoriteit te gehoorzamen.

12. De officieren worden bij meerderheid van stemmen gekozen, namelijk: de Assistent-Veldkornetten en Veldkornetten, door de stemgerechtigde burgers der wijken; zoo ook de Commandanten door de stemgerechtigde burgers der districten.

13. Zij worden aangesteld: de Commandanten voor 5 jaren, de Veldkornetten en Assistent-Veldkornetten voor 3 jaren, en zijn bij aftreding herkiesbaar.

14. Voor elk district zal niet meer dan één Commandant gekozen worden.

15. De Commandanten en Veldkornetten voldoen aan de bevelen der Landdrosten, voor zoo verre zij volgens de bepaling der wetten omtrent de rechterlijke administratieve macht daarmede in aanmerking komen.

16. De lijsten door de Veldkornetten aangelegd en aan den Commandant-Generaal toegezonden, zullen aantoonen de dienstplichtige burgers hunner respectieve wijken.

17. Hij verdeelt deze lijsten in drie staten.

De eerste staat bevat jongelingen beneden 18 en de mannen boven de 50 jaar.

De tweede staat bevat de mannen van 18 tot 34 jaar.

De derde staat bevat de mannen van 34 tot 50 jaar.

18. Hij zal de op die lijsten voorkomende dienstplichtigen in vreedstijd zoodanig verdeelen, dat eene oproeping van dezen zoo onpartijdig mogelijk zal geschieden en wel zoo dat er rijken en armen, ouden en jongen te zamen worden opgeroepen om zich bij elkaar te voegen, opdat zij elkander behulpzaam kunnen zijn.

Hij zal zoodra eene oproeping moet plaats vinden, volgens de genoemde lijsten opmaken eene commandeerlijst, waarop zoovele dienstplichtigen moeten voorkomen als uit zijne wijk worden gevorderd.

Hij zal een duplicaat van die commandeerlijst, waarop het relaas van den commandeerman moet zijn vermeld, dadelijk aan den Commandant zenden.

19. Brieven, couranten en boeken van of naar eenig commando zullen voor dezen Staat postvrij zijn.

PLICHTEN EN MACHTEN.

20. Is opgedragen aan de Assistent-Veldkornetten en Veldkornetten, de handhaving van orde; aan de Commandanten, de commando's ter zake van binnenlandsche opstanden der kleurlingen, de commando's tot demping van onlusten onder de blanke bevolking, de verdediging des lands en het beoorlogen van buitenlandsche vijanden; in welke gevallen de Commandant-Generaal het opperbevel over het geheele leger zal hebben.

21. Wordt verstaan door

- a. Handhaving van orde: de nakoming der wetten, de ten uitvoerlegging der vonnissen na ontvanging order; en de inachtneming der maatregelen van algemeen en plaatselijk belang; voorts het opzicht over de kleurlingen en het tegengaan van landlooperij en vagebonden in de Veldkornetschappen.
- b. Commando's ter zake van opstanden der kleurlingen; het tot plicht brengen van binnenlandsche Kaffer-opperhoofden.
- c. Commando's tot demping van onlusten onder de blanke bevolking; het aanvoeren van voldoende macht naar het district waar de onlusten zijn uitgebroken, en door
- d. Verdediging des lands en het voeren van oorlog; het ten uitvoer brengen van de oorlogswet, het te velde trekken aan het hoofd des legers.

22. Al de orders ontvangen de onderhoorigen van de boven hen gestelde officieren en ambtenaren.

23. Als officieren dienen de Assistent-Veld-, de Veldkornetten, benevens Commandanten en de Commandant-Generaal.

24. De officieren, met uitzondering van den Commandant-Generaal, leggen bij het aanvaarden van hun ambt in handen van den Commandant-Generaal of van den Landdrost van hun district den ambtseed af.

25. Hun eed zal zijn van den volgenden inhoud:

«Ik beloof en zweer plechtig trouw aan het volk dezer Republiek; in mijne betrekking naar wet, recht en billijkheid te zullen handelen volgens mijn beste kennis en geweten, zonder aanzien des persoons, dat ik aan niemand eenige gift of gunst gedaan of beloofd heb om tot die betrekking te geraken; van niemand eenige gift of gunst te zullen aannemen wanneer ik vermoeden kan, dat deze gedaan of bewezen zou worden om mij in mijne betrekking ten voordeele van den gever of begunstiger over te halen; te zullen gehoorzamen aan de bevelen der boven mij gestelden, volgens de wet, en

niets anders te beoogen dan den bloei, de welvaart en onafhankelijkheid van het land en volk dezer Republiek. Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig.»

26. In het veld heeft de Commandant-Generaal het oppertoezicht over de wapenen en krijgsammunitie van den Staat.

27. Nadat de burgers tot den krijgsdienst zullen opgeroepen zijn, zullen zij staan onder het gezag en bevel van de volgende Officieren die naar rang van opklimming volgens Grondwet, aan elkander verantwoordelijk zullen zijn, als volgt: de Assistent-Veldkornetten aan de Veldkornetten, de Veldkornetten aan de Commandanten, de Commandanten aan den Commandant-Generaal.

De Veldkornetten en Commandanten zullen zoodra de opgecommandeerde burgers bijeen zijn, alle wagens, ossen en paarden taxeeren, die voor commandodienst in gebruik zullen genomen worden en zulke volledige geteekende taxatielijsten aan den Commandant-Generaal overhandigen.

28. Alle ingezetenen tusschen 16 en 60 jaren oud, die niet vrijgesteld zijn bij de bepalingen dezer wet, en die geene wettelijke reden van verschooning hebben, zijn verplicht krijgsdienst te doen, en plaatsvervangers worden toegelaten mits dat zij juist zoo bekwaam zijn als die voor wie zij in 't veld gaan en met goedkeuring van den Veldkornet of Commandant.

Hij, die een plaatsvervanger naar het commando zendt, is verplicht dezen van de noodige uitrusting, zooals bedoeld bij artt. 7 en 2° te voorzien.

De kleurlingen, die in staat zijn om van dienst te zijn, kunnen ingeval van commando's of oorlogen worden opgeroepen. Onder en met opzicht tot de krijgswet zal als kleurling worden beschouwd eenigerlei persoon wiens vader of moeder behoort tot een der inboorlingenrassen van Afrika of Azië tot in en met het vierde geslacht, welke bepaling echter in geen geval inbreuk zal maken op gesloten of nog te worden gesloten tractaten.

De kleurlingen die in staat zijn om in den krijg van dienst te zijn, kunnen opgeroepen worden om of persoonlijken dienst te doen, of om bij te dragen tot de oorlogskosten, of om te werken op de plaatsen van de burgers, die krijgsdienst doen.

29. Bij iedere oproeping van manschappen zullen de zoodanig opgecommandeerde burgers onderling voor wagens en ossen voor hun gebruik moeten voorziening maken, ingeval van noodzakelijkheid zullen de Veldkornetten zulks kunnen afcommanderen.

Als grondslag daarvan geldt: *persoonlijke dienst stelt zoo lang mogelijk vrij van deze levering*, terwijl voorts

acht moeten worden gegeven naar het meerdere of mindere vermogen der ingezetenen.

30. Indien door weigering of onwil, de Veldkornet het voorgeschreven aantal manschappen, of ook de voorgeschreven wagens of ossen niet kon verkrijgen, neemt hij op eigen verantwoordelijkheid en met inachtneming van de regelen boven gesteld, maatregelen om het ontbrekende aan te vullen.

31. Ieder, die zich over de bovenstaande beschikkingen op goeden grond meent te kunnen beklagen, heeft het recht van den Veldkornet op den Commandant en van dezen op den Commandant-Generaal en Krijgsraad zich te beroepen, die finaal beslist.

Indien de Krijgsraad bij onderzoek der zaak bevindt, dat zijne gronden op valsche voorstellingen rusten en door zijn verzet misschien een ander ingezetene in zijne plaats persoonlijken dienst heeft moeten doen of eenige benodigdheden opbrengen, dan zal hij dezen volledig schadeloos stellen.

32. De uitgetrokken dienstplichtigen worden vergezeld door een commissaris voor mond- en krijgsbehoeften, belast met de zorg voor proviand en ammunitie, die aangesteld wordt door den Commandant-Generaal, na goedkeuring van den Krijgsraad.

Zijne verplichtingen en werkzaamheden zijn geregeld bij de wet in de Instructies van den Commandant-Generaal, goedgekeurd door den Krijgsraad.

Tot op het oogenblik, dat de uitgetrokken dienstplichtigen bij het groote lager zullen zijn gekomen, zijn de Commandanten en Veldkornetten der verschillende districten en wijken belast met de zorg voor mond- en krijgsbehoeften hunner afdeelingen.

Het salaris van den krijgscommissaris tevens magazijnmeester, wordt bepaald op £1.10 per dag, gedurende den tijd dat hij op commando dienst doet, terwijl hij voldoende borg moet stellen ter goedkeuring van den Commandant-Generaal.

33. Vrijwilligers op commando hebben dezelfde verplichtingen en voorrechten als degenen, die gecommandeerd zijn.

34. De Commandanten en Veldkornetten zullen toezien, dat geene schade door nalatigheid of moedwilligheid aan de benodigde wagens, ossen en zoo voorts worde veroorzaakt; eenig persoon zich hieraan schuldig makende zal verplicht zijn de schade te vergoeden. Het Gouvernement echter blijft aan de eigenaars verantwoordelijk.

35. De verplichtingen der Staatsartillerie, wanneer zij aan een burgercommando wordt toegevoegd, worden bepaald door den Commandant-Generaal. Aan den Commandant-Generaal en Krijgsraad is opgedragen het

daarstellen van regulaties voor Lager-Commandanten, Krijgscmissaris, zoowel als voor de burgers, welke zullen inhouden strafbepalingen, die dadelijk kracht van wet zullen hebben.

STRAFBEPALINGEN.

36. Ieder persoon tot commandodienst gecommandeerd zijnde, niet gehoorzamende aan de oproeping of order hem gegeven, zal gestraft worden met eene boete van £5, of bij wanbetaling met eene gevangenisstraf van 3 dagen, bij voortdurenden onwil met eene boete van £37 10s., of bij wanbetaling met eene gevangenisstraf van drie maanden. De bepalingen van art. 38 zijn hier toepasselijk.

Krijgsofficieren, welke een last of order, aan hen gegeven ter uitvoering van het commandeeren, niet opvolgen, zullen gestraft worden:

- a. Assistent-Veldkornetten, met eene boete van £5 tot £37 10s., naar den aard der zaak, of bij wanbetaling met gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden, en in geval van voortdurende weigering tot uitvoering van orders, met schorsing uit hunne betrekking.
- b. Veldkornetten met eene boete van £10 tot £50, naar den aard der zaak, of bij wanbetaling gevangenisstraf van hoogstens 9 maanden, en in geval van voortdurende weigering tot uitvoering van orders, met schorsing uit hunne betrekking.
- c. Commandanten met eene boete van £15 tot £75, naar den aard der zaak, of bij wanbetaling gevangenisstraf van hoogstens 12 maanden, en ingeval van voortdurende weigering tot uitvoering van orders, met schorsing, uit hunne betrekking.
- d. De Commandant-Generaal niet gehoorzamende aan de bevelen der Regeering, zal worden gestraft met eene boete van £50 tot £500, naar den aard der zaak, of bij wanbetaling gevangenisstraf van hoogstens 18 maanden, en in geval van voortdurende weigering tot uitvoering van orders, met schorsing uit zijne betrekking, en in welk geval de Regeering tijdelijk voorziening kan maken voor de opvulling van deze vacature.

Deze boeten zullen geschieden :

Voor den Commandant-Generaal door den Staatspresident met advies en consent van den Uitvoerenden Raad.

Voor Commandanten door den Commandant-Generaal.

Voor Veldkornetten en Assistent-Veldkornetten door de Commandanten.

Voor de burgers door de Veldkornetten, met behoud van appèl naar rang van opklimming.

37. Nalatigheid in het voldoen van art. 43 wordt gestraft met £1 tot £10, of gevangenisstraf van 10 dagen tot een maand, naar den aard der zaak.

Overtreding van art. 7 eerste alinea maakt strafschuldig in geval van nalatigheid voor eene boete van £1 tot £5, bovendien in geval van voortdurenden onwil voor eene boete van £37 10s. of drie maanden gevangenisstraf.

Verzuim van de in art. 7 tweede alinea bedoelde kennisgeving wordt gestraft met eene boete van niet minder dan £1 en niet meer dan £5.

38. Alle boeten op de gecommandeerden worden opgelegd en ingevorderd door de Veldkornetten, die bij wanbetaling daarvan kennis geven aan den Landdrost van hun district, die voor de invordering zorg draagt.

De Landdrost heeft de macht in geval de Veldkornet boete opgelegd heeft, of gevangenisstraf bij wanbetaling, de invordering van de boete of het opleggen der gevangenisstraf op te schorten, indien hem gegronde redenen worden aangetoond, en de beslissing daarover aan den Krijgsraad over te laten, aan wien hij dadelijk daarover zal rapporteeren.

De Krijgsraad zal dan oordeelen naar bevinding of die persoon aan de orders moet voldoen en de boete moet ondergaan dan of hij geheel vrijgesteld wordt.

Indien iemand tot gevangenisstraf veroordeeld is, zal hij aan de justitie worden overgoleverd tot het ondergaan van die straf.

Iemand, die zich bezwaard gevoelt over eene bijdrage hem door een Veldcornet afgecommandeerd, kan zich wenden tot den Commandant, die over zijne zaak zal beslissen; van die beslissing zal appèl zijn bij den Krijgsraad.

Wanneer de Krijgsraad beslist, dat de door den Veldcornet opgelegde boete betaald moet worden zal hij daarvan kennis geven aan den Landdrost ter invordering.

De boeten welke de Veldkornet heeft ingevorderd en ontvangen verantwoordt hij aan zijn Commandant, welke zij verantwoorden aan Commandant-Generaal en Krijgsraad.

Het opleggen van boete verschoont zoodanig persoon niet weder dadelijk opgecommandeerd te worden.

39. Niemand zal vermogen wanneer een oorlog zal zijn verklaard, of orders gegeven zullen zijn tot het uitzenden van een commando tegen eenigen vijand, zijn veldkornetschap te verlaten zonder schriftelijk verlof van zijn Veldkornet en zich dusdoende onttrekken aan

den dienst van hem gevorderd, onder verbeurte van eene boete niet te bovengaande £37 10s. sterling, of gevangenisstraf niet te bovengaande drie maanden, zulende hij, ingeval zijn Veldkornet weigert het gevraagde verlof te verleen, zich van laatstgenoemde mogen be-roepen op den Commandant en van hem op Comman-dant-Generaal of Krijgsraad.

Ieder beambte bevoegd tot het ten uitvoer brengen van crimineele lastbrieven zal personen, die zonder ver- lof wegtrekken, mogen achterhalen en arresteeren, en ieder die kennis draagt van het wegtrekken van derge- lijke personen, is verplicht hiervan onmiddellijk aan zoodanigen beambte kennis te geven.

Burgers die hunne respectieve veldkornetschappen vóór of in tijd van oorlog of commando verlaten, zal de Veldkornet van hunne wijk gerechtigd zijn te com- mandeeren of te doen commandeeren waar zij zich be- vinden.

40. Indien in gevallen van oorlog of commando iemand met het doel om den krijgdsdienst te ontduiken, zonder schriftelijk verlof van zijn Veldkornet, den Staat verlaat, zal hij terechtgesteld kunnen worden voor het Hoog Gerechtshof en als hij schuldig bevonden wordt, onderworpen zijn aan eene boete van £100 tot £500 sterling, of eene gevangenisstraf van één tot vijf jaar, in beide gevallen met verlies van stemrecht; indien de dagvaarding niet op hem persoonlijk kan gediend worden, zal hij minstens 30 dagen vóór de zitting van zoodanig Hof gedagvaard worden bij edicte in de *Staats- courant*, en indien hij niet verschijnt, zal de uit te spreken boete verhaald kunnen worden op zijne roerende of onroerende goederen. Indien de Veldkornet het ge- vraagde verlof weigert, kan de aanzoeker zich beroepen op den Commandant, en indien ook deze vermeent het- zelve niet te mogen toestaan, zal hij het recht hebben zich tot verkrijging daarvan te wenden tot den Com- mandant-Generaal en Krijgsraad.

41. Ieder gecommandeerde of op commando zijnde dienstplichtige of vrijwilliger, die zich aan het com- mando onttrekt buiten schriftelijke toestemming van den bevelvoerenden officier der afdeeling waartoe hij behoort, kan door den Veldkornet van zijne wijk worden gestraft met eene boete van hoogstens £50, bij niet be- taling te vervangen door gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden. Van die uitspraak is appèl op den Krijgs- raad. De opgelegde straf zal worden ten uitvoer gelegd door de Civiele Autoriteit.

VRIJSTELLING.

42. Van Commandodienst zijn vrijgesteld:

a. de dienstdoende leden van de beide Volksraden,

de landsambtenaren, de dienstdoende Kerkeradsleden en beambten in effectieven dienst der Kerk en onderwijzers.

- b. Ook zijn van persoonlijken Krijgsdienst verschoond zoodanige ongehuwde jongeling, hetzij kind, kindskind of pleegkind, die de eenigezorg is voor eene weduwe en bij haar in huis woont; zij die lichamelijke gebreken hebben, welke hen, volgens certificaat van een geadmitteerden geneeskundige, voor den Krijgsdienst ongeschikt maken en als zoodanig bij den Veldkornet zijn aangeteekend na goedkeuring van de betrokken officieren, en zij, die andere wettige en gegronde verontschuldigen kunnen bijbrengen om daarvan verschoond te wezen.
- c. Ook zijn vrijgesteld van persoonlijken Krijgsdienst, leerlingen van al of niet door de Regeering ondersteunde scholen, mits hunne namen voorkomen op de lijsten van schoolgangers, minstens *een* maand voorafgaande aan het Commando.
- d. Bestuurders van gevestigde bezigheden of andere gelicentieerde personen; bestuurders van Maatschappijen hier te lande opgericht en erkend volgens Wet No. 5, 1874; bestuurders eener maatschappij, die een contract hebben tot levering van eenig werk binnen een bepaalden tijd en met een bepaald aantal arbeiders, welk contract bij gebreke daarvan zou vervallen, zullen, zoo lang mogelijk voor hen en een zeker getal hunner arbeiders, door de Regeering te bepalen, vrijgesteld zijn van persoonlijke Krijgsdienst. In het uiterste geval wanneer tot verdediging van den Staat ieder dienstplichtige moet opkomen, heeft de Regeering het recht, de bepalingen van zoodanig contract, waarbij verbeurdverklaring zou kunnen worden toegepast, op te schorten in den geest van artikel 8, 2de alinea.
- e. Nog zullen worden vrijgesteld, zoowel van persoonlijken Krijgsdienst, als van kosten, personen, die meer dan een ongehuwden zoon in huis hebben, die verplicht zijn tot persoonlijken Krijgsdienst en die toegerust moeten worden door hun vader op grond, dat dergelijke personen geacht worden, wanneer zij daaraan voldaan hebben, alsdan reeds genoeg aan den lande te hebben bijgedragen.

- f. Ook zijn vrijgesteld van persoonlijken Krijgsdienst alle emigranten van waar ook, gedurende de twee eerste jaren van hun verblijf in de Zuid-Afrikaansche Republiek, met dien verstande, dat hierdoor geene inbreuk worde gemaakt op de voorzieningen van bestaande tractaten.
- g. Ook zullen kleurlingen, werkelijk in dienst bij een dienstheer volgens plakkerswet, geen tien te bovengaande, niet kunnen worden opgeroepen ten tijde van Commando.

43. Zij die wettelijk van persoonlijken krijgsveld dienst zijn vrijgesteld, zullen in gevallen van commandos of oorlog bijdragen moeten doen, waarvan het bedrag aan waarde door den Veldcornet moet geregeld worden naar vermogen van den gecommandeerde £15 niet te bovengaande, met uitzondering van leerlingen, zooals in voorgaand artikel omschreven. Deze afcommandeering kan alleen in uiterste noodzakelijkheid worden herhaald, wanneer verdere oproepingen noodzakelijk zijn. Zij van wie benodigdheden worden gecommandeerd, die zij niet leveren kunnen, kunnen de waarde daarvan in geld storten, overigens zal geen geld worden afgecommandeerd. Die bijdragen zullen door de Veldcornetten ingevorderd, en aan den Commandant-Generaal en Krijgsraad verantwoord moeten worden, binnen den tijd door dezen te bepalen, en door hen aan den Krijgscommissaris afgeleverd, en de Veldcornet of de beambte met het opvorderen van die bijdragen belast, zal verplicht zijn daarvoor in elk geval kwitantie te verleenen als volgt, waarvan hij het tegenblad aan den Commandant-Generaal zal inleveren, kwitantie en tegenblad in den volgende vorm:

No.	No.
Ontvangen van.....	Ontvangen van.....
.....voor de.....voor de.....
oproeping in het Com-	oproeping in het Commando
mando tegen.....	tegen.....
..... den.....18.. den.....18..

Veldkornet.

Veldkornet.

44. De vrijstellingen in deze wet genoemd, zullen in geen geval van toepassing zijn, wanneer de krijgswet is afgekondigd.

45. Ingezetenen, die geen burgers zijn en op grond van tractaten van persoonlijken krijgsveld dienst vrijgesteld zijn, zullen in gevallen van commando's of oorlog, bijdragen moeten doen gelijkstaande met andere burgers.

46. Verrichte krijgsveld dienst, geleverde benodigdheden.

of voldoende gedane vrijwillige bijdragen of diensten, stellen voor de eerstvolgende maal, indien mogelijk, vrij van diensten als vermeld in art. 18 en 20.

KRIJGSRAAD.

47. De Commandant-Generaal of bevelvoerende officier van het leger (wanneer oorlogswet wel is afgekondigd) of van het commando (wanneer oorlogswet niet is afgekondigd) belegt den Krijgsraad, waarvan hij altijd de Voorzitter is, bestaande in:

- a. *Een generalen of grooten Krijgsraad*, te zamen-gesteld uit alle aanwezige Commandanten, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten en den Hoofd-Artillerie-Officier—deze Generale Krijgsraad zit in gevallen van hoogsten nood en van grootste belangen—ook om het plan en de operatiën van een veldtocht, oorlog of commando vast te stellen, en om alles te beslissen, den dag vóór een plaats te hebben grooten veldslag of hoofdslag.
- b. *Een kleinen of gewonen Krijgsraad*, bestaande alleen uit de aanwezige Commandanten en Veldkornetten en den aanwezigen Hoofdofficier der Artillerie. Deze gewone Krijgsraad bespreekt en bepaalt de gewone en dage-lijksche operatiën.

De Commandant-Generaal of bevelvoerende officier van een leger of commando is *niet* gebonden en verplicht voor elke onderneming een Krijgsraad op te roepen, hij kan op zijn eigen handelen, wanneer hij dit goed vindt en de verantwoordelijkheid van het resultaat wil op zich nemen.

48. De Commandant-Generaal of bevelvoerende officier der Z.-A. Republiek staat in vrede en oorlog direct onder den Staatspresident en Uitvoerenden Raad, maar is tevens ook verantwoordelijk—voornamelijk voor het resultaat van een commando of oorlog—aan den Eersten Volksraad.

De Commandant-Generaal of bevelvoerende officier der Z.-A. Republiek trekt een vast salaris, in vrede en in oorlog.

Hij belegt een *Krijgsgericht*, waarvan hij den *Voorzitter* elken maal aanstelt—terwijl de leden door den Krijgsraad worden gekozen,—hij zelf kan geen Voorzitter daarvan zijn,—het vonnis van het Krijgsgericht wordt aan hem voorgelegd ter bekrachtiging, verandering of vernietiging. Hij heeft het recht van het zwaard en van genade, met andere woorden hij kan een ter dood veroordeelde laten executeeren of begenadigen, welk recht aan den Commandant-Generaal of bevelvoerenden officier

van het leger of commando verleend wordt door den Staatspresident en Uitvoerenden Raad elken maal bij het uitbreken van oorlog of uittrekken van een commando, maar na alloop ophoudt te bestaan.

Een Krijgsgericht bestaat in:

- a. Generaal of groot Krijgsgericht—beslissende over dood en leven—misdaden, zooals desertie voor den vijand, spionneeren, rebelleeren, diefstal, moord, roof, brand, enz., gepleegd door personen op commando of onder den krijgsdienst en is samengesteld uit 13 personen, namelijk:

De Voorzitter, 4 Commandanten (of 3 Commandanten en de Hoofdofficier der Artillerie), 4 Veldkornetten en 4 burgers gelijk aan 13 personen.

- b. *Een klein of gewoon Krijgsgericht*, recht sprekende over de geringere misdaden en disciplinaire misdaden, bestaande uit:

3 Commandanten (waarvan de oudste in dienst als Voorzitter), 2 Veldkornetten (of 1 Veldkornet, 1 Batterij-officier der Artillerie), 2 burgers, gelijk aan 7 personen.

- c. De Regeering met den Uitvoerenden Raad zal een bevoegd persoon belasten met de prosecutie voor het Krijgsgericht.

- d. Al de leden van beide Krijgsgerichten leggen voor de aanvaarding van hun ambt den eed af, zooals voorgeschreven voor gewone juryleden.

49. De burgers of andere personen, onder bevel van eenigen krijgsofficier of krijgsofficieren uitgetrokken, zullen aan de wettige orders van hunne officieren strikte gehoorzaamheid betoonen en officieren zoowel als burgers of andere ondergeschikte personen, zich aan eenige commando-overtreding schuldig makende, zullen met inachtneming van de regulatiën door den Krijgsraad vast te stellen, door het Krijgsgericht mogen worden gestraft naar den aard of graad van zoodanige overtreding.

De bevelvoerende officier van iedere afdeeling heeft de macht zonder advies van den Krijgsraad zijne bevelen te geven, doch niet in strijd met reeds gegeven orders.

Alle vrijwilligers in korpsen op commando zijnde, staan direct onder de bevelen van den Commandant-Generaal.

BUIT.

50. De personen welke vee of eenig ander gedeelte van den buit eigenen, zullen zich met twee goeude borgens als mede-principale schuldenaren verbinden in

eene som dubbel het bedrag der waarde van hetgeer door hen wordt geëigend, waarna het geëigende kan worden afgegeven, waarvan aantekening door den Commandant zal worden gemaakt, tenzij de partijen bereid zijn dadelijk voor eene commissie door den Commandant-Generaal benoemd het bewijs van het geëigende te leveren.

Er zal door den Commandant-Generaal eene commissie worden benoemd, waarvoor zij hunne bewijzen van eigendom zullen moeten brengen, en indien zij nalatig blijven voor zoodanige commissie te verschijnen of hun eigendom op zoodanigen geëigenden buit niet ten genoegender commissie kunnen bewijzen, zullen zij het geëigende goed moeten teruggeven of de waarde daarvan betalen, benevens de kosten der zaak moeten dragen. Bij de behandeling van dergelijke zaken zal de Krijgsraad een geschikt persoon kunnen benoemen om het Gouvernement te vertegenwoordigen.

51. Indien er bij eenige gelegenheid buit op den vijand gemaakt wordt, zal het $\frac{1}{3}$ behooren aan het Gouvernement, tot ontmoeting in de oorlogs- of commandokosten, terwijl de andere $\frac{2}{3}$ zullen verdeeld worden onder al degenen, die werkelijk deel uitmaken van het commando, zooals zal worden geregeld door den Krijgsraad.

Onder de benaming van buit worden niet begrepen kanonnen en krijgsbehoefden, welke het eigendom worden van het Gouvernement.

De weduwen en weezen of naastbestaanden, die voor hun onderhoud van de gesneuvelden afhankelijk waren, van degenen, die bij de eene of andere expeditie sneuvelden, zullen aanspraak hebben op het dubbele van het aandeel in den bij die expeditie gemaakten buit, waartoe de gesneuvelde zou gerechtigd zijn geweest, indien hij niet gesneuveld ware.

De bevelvoerende officier van eene legerafdeeling zal met zijn Krijgsraad het recht hebben om in bijzondere gevallen, waarin het nemen van buit met buitengewoon gevaar gepaard zal gaan, te bepalen, dat dan de helft van den buit of zelfs de geheele buit zal toegekend worden aan degenen, die aan het nemen van denzelfden een werkzaam aandeel zullen nemen, of dat een buitgemaakt paard of geweer het bijzondere eigendom zal zijn van een bepaalden persoon, die hetzelfde met buitengewone dapperheid of levensgevaar heeft vermeersterd.

Eene complete lijst van allen buit met de verdeling, zooals in dit artikel vermeld, wordt door den Commandant-Generaal met den Krijgsraad opgemaakt en eene *ware kopie* daarvan aan den Staatspresident en Uitvoerenden Raad gezonden, en alle beslissingen aangaande buit en de verdeling daarvan geschieden door Commandant-Generaal met den Krijgsraad.

Elke officier zal verplicht zijn de schade aan wagens en trekdieren, enz., in zijne divisie gedaan voor het commando uiteengaat bij den Krijgsraad in te leveren. Verdere schade na het commando uiteengegaan is, zullen de officieren bij den Commandant-Generaal inleveren, en de oorzaak daarvan bewijzen.

Elk burger, die op commando schade krijgt is gehouden dadelijk aan zijn Veldcornet daarvan kennis te geven en waarvan de Veldcornet behoorlijk zal boekhouden, terwijl van alle schade nadat het commando uit elkander gegaan is binnen eene maand aan den Veldcornet moet worden kennis gegeven in gebreke waarvan de schade niet zal worden uitbetaald.

De schadelijsten zullen door den Veldcornet zo spoedig mogelijk ingediend worden bij den Commandant-Generaal.

52. Na den afloop van een commando zal de betrokken Commandant van het district, door tusschenkomst van den Veldcornet van den wijk, waaronder de gewonde sorteert, zorg dragen, dat aan de zwaar gekwetsten, de weduwen en weezen der gesneuvelden het hun toegewezen deel uit den buit toekome.

ALGEMEEN.

53. Degenen, die zich door dapperheid, moed en gedrag buitengewoon onderscheiden hebben, kunnen door den bevelvoerenden officier der legerafdeeling, waartoe zij behooren, aan den Krijgsraad gerapporteerd worden en daarna aan den Staatspresident, met opgave van alle omstandigheden en bijzonderheden; deze zal de aldus gerapporteerden bij afzonderlijke kennisgeving eervol in de *Staatscourant* doen vermelden.

54. De Commandant-Generaal zal niet, dan wanneer hij bevindt dat zulks uiterst noodzakelijk is, zich in het gevecht mengen.

55. Met de in werking treding dezer wet zijn alle vroegere wetten en Volksraadsbesluiten, in strijd met deze wet, vervallen, met uitzondering van de wet, regerende de verplichtingen tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat, met betrekking tot wederzijdsche hulp.

56. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 December 1898.

WET N°. 21, 1898.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij art. 1901 zijner notulen, dd. 2 December 1898, terwijl de EdAchtb. Eerste Volksraad, onder art. 1952 zijner notulen, dd. 7 December 1898, het volgend besluit nam :

« De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, dd. 5 dezer, verzoekende Eerste Volksraadsbesluit art. 1881, van November jl., in revisie te nemen, thans onder behandeling;

« Besluit: zich met gemeld voorstel niet te vereenigen, verder het noodzakelijk achtende, om waar de zoogenaamde kaffereethuizen bestaan, behoorlijk contrôle te doen houden en het zoo te doen bestieren, opdat zulks niet tot aanstoot of last mocht zijn voor andere ingezetenen, alsmede ook met het oog op den gezondheids-toestand van zoodanige plekken;

« Besluit: de HEd. Regeering op te dragen de noodige maatregelen te treffen en hetzelfde in werking te stellen tot de Raad daar nader over zal beslist hebben;

« en eindelijk besluit de Raad de volgende zinsnede van gemeld artikel 1 «geene kaffereethuizen zullen gepermitteerd worden in de dorps- of op de geproclameerde goudvelden» buiten werking te stellen, tot tijd en wijle de Eerste Raad daar nader over zal beslist hebben.»

Nademaal het noodzakelijk geacht is de bestaande bepalingen omtrent de voor de uitoefening van verschillende beroepen en bedrijven benodigde licentiën te wijzigen zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ART. 1. Voor de uitoefening van de in de artikelen 6 en 7 dezer Wet genoemde beroepen en bedrijven zullen licentiën geheven worden tot de bedragen daarbij vastgesteld en met in achtneming van de volgende bepalingen.

2. De licentiën zullen, tenzij hierin nader uitdrukkelijk anders is bepaald niet voor langer of voor korter tijd worden verleend dan tot en met den laatsten December van het jaar waarin de uitreiking is geschied.

3. Het bedrag voor de licentiën verschuldigd wordt betaald bij de uitreiking en berekend van den aanvang van het kwartaal waarin de uitreiking geschiedt, naar evenredigheid der som voor de licentie bepaald.

4. Licenties zullen per kwartaal uitgenomen en betaald kunnen worden voor een bedrag, berekend naar evenredigheid der som voor de jaarlijksche licentie bepaald met eene verhooving van tien percent (10 pct.).

5. Alle bedrijflicenties, die voor een jaar zijn uitgenomen, zullen bij endossement kunnen worden overgemaakt, behalve die waarvoor borgtocht is gesteld of van een persoonlijken aard zijn of waarin speciale wetten hebben voorzien of zullen voorzien.

Zoodanige overmaking zal echter niet wettig zijn, dan met uitdrukkelijke schriftelijke goedkeuring van den controleur van licentiën.

6. Het bedrag dea verschillende licenties wordt bepaald als volgt:

	per jaar.
1. Advocaat	£25
2. Procureur	25
3. Notaris	10
4. Agent	10
5. Transport- en Verbanduitmaker....	5
6. Beëdigd Vertaler	3
7. Beëdigd Taxateur	2
8. Landmeter	10
9. Vendu-Afslager	7 10s.
10. Generaalagent, makelaar, boekhouder, of rekenmeester	7 10s.
11. Geneeskundige	5
12. Heelkundige	5
13. Tandentrekker	5
14. Banken voor iederen tak	150
15. Executeurskamers of maatschappijen van dergelijken aard voor iederen tak	50
16. Marskramers	5
17. Inwonende rondreizende handelaar..	20
18. Inkomende » » *)	30
19. Reiziger of vertegenwoordiger van buitenlandsche handelshuizen.....	20
20. Bakkers voor elke winkel of huis..	2
21. Slachters » » » » » ..	2
22. Hotelhouders in een dorp of stad...	20
23. Houder van een kost- of logieshuis als volgt: voor van vijf tot tien kost- gangers £5 per jaar, boven de 10 kostgangers	7 10s.
(Hiervan zijn uitgesloten schoolkin- deren)	
24. Houder van een hotel langs den weg,	12

*) Onder rondreizende handelaars zullen verstaan worden personen, die hun handelsgoed vervoeren per wagen, per kar of per dier.

25. Kaffereethuislicenties.....	5
alleen uit te reiken voor locaties; geene kaffereethuizen zullen gepermitteerd worden in de dorpen of op de geproclameerde goudvelden.	
26. Houder v. een publ. biljarttafel, p. tafel	20
27. » » » » bagateltafel, » »	5
28. Molenaar of houder van een molen, die in 24 uur minder dan 5 mud kan malen.....	10s.
Molens die in 24 uur 5 mud kunnen malen.....	1
Die in 24 uur van 5 tot 10 mud kunnen afmalen.....	2
Van 10 tot 15 mud.....	4
Van 15 tot 25 mud.....	7
Van 25 tot 35 mud.....	10
Van af 35 mud en daarboven	15
29. Houtzager	10
30. Buitenl. transportrijders, per wagen.	8
31. Leenbankhouders	40
32. Koffie- en thee kamershouders.....	3

7. Voor handelaars, houders van een negotiewinkel, apothekers of maatschappijen, die eenig niet onder art. 6 vallend handelsbedrijf uitoefenen binnen dezen Staat, zal het bedrag der jaarlijksche licentie voor elke bezigheid of takbezigheid worden berekend naar een vast tarief opklimmende in evenredigheid van hun verkoop uitgenomen van producten van landbouw en veeteelt in de Zuid-Afrikaansche Republiek gewonnen, volgens onderstaande schaal.

Voor verkoop van	£2500 of minder	£7	10	0
» » »	2500 tot £5000	10	0	0
» » »	5000 » 7500	12	10	0
» » »	7500 » 10000	15	0	0
» » »	10000 » 15000	20	0	0
» » »	15000 » 20000	25	0	0
» » »	20000 » 25000	30	0	0
» » »	25000 » 30000	35	0	0
» » »	30000 » 40000	45	0	0

en zoo verder voor iedere £10,000 of gedeelte er van, £10 meer.

Het zal veroorloofd zijn aan houders van een negotiewinkel om onder ééne licentie en op één erf of standplaats eene afzonderlijke inrichting van verkoop aan naturellen te hebben, mits onder ééne boekhouding.

8. Jaarlijks vóór den 1sten Januari, zal de persoon of de maatschappij, die volgens het vorige artikel eene licentie moet hebben, bij den Landdrost, Civielen Commissaris, Mijncommissaris, Verantwoordelijken Klerk

of Resident-Vrederechter eene beëdigde verklaring indienen, waarin hij aangeeft voor welk bedrag zijne licentie verschuldigd is.

Bij de berekening daarvan zal het gemiddeld bedrag van den verkoop gedurende de laatste 3 jaren mogen worden genomen of waar de bezigheid of het handelsbedrijf nog niet zoolang bestaat voor de jaren, gedurende het bestaan heeft.

9. De persoon of de maatschappij, die eene handelsbezigheid als bovenbedoeld vestigt, zal aanvangen met de betaling der licentie voor de laagste klasse; maar verplicht zijn vóór den 15den December van het loopende dienstjaar deze naar bovenstaande schaal aan te vullen tot de klasse waarin hij behoort en het meerdere, dat hij verschuldigd is bij te betalen.

Deze verplichting van bijbetaling zal bestaan voor alle bezigheden wanneer blijkt, dat het bedrag van den verkoop de eigen aangifte te boven gaat.

10. Indien het bewezen wordt, dat de eigen aangifte het bedrag van den verkoop te boven gaat zal de Regeering het te veel betaalde op verzoek terugbetalen mits daartoe aanzoek wordt gedaan binnen zes maanden na afloop van het dienstjaar.

11. De Landdrosten, Civiele Commissarissen, Myncommissarissen, Verantwoordelijke Klerken en Resident-Vrederechters zijn belast met het teekenen en het uitreiken der licenties, met uitzondering der speciale huwelijkslicenties welke door den Staatspresident en den Staatssecretaris worden geteekend en door den laatstgenoemde worden uitgereikt.

12. Van zoodanige uitgereikte licenties zenden de hierbovengenoemde ambtenaren eene volledige maandelijksche lijst aan den over hunne afdeling aangestelden controleur, welke controleurs maandelijks eene volledige opgave zenden aan den Inspecteur-Generaal van Invoerrechten.

De Regeering stelt controleurs van licenties aan, die onder instructies staan van den Inspecteur-Generaal van Invoerrechten.

13. De controleurs van licenties houden een register van alle uitgereikte licenties.

Zij zijn verplicht na het einde van iedere maand in de *Staatscourant* eene lijst te publiceeren, bevattende de namen der personen aan wie en het doel en den tijd, waarvoor zoodanige licenties zijn verleend benevens den datum van uitreiking.

14. De controleurs zullen ten allen tijde het recht hebben eenigen licentiehouders te gelasten hun zijne licentie te toonen.

Weigering om aan zoodanigen last te voldoen, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste

£100, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden met of zonder harden arbeid.

15. De controleurs van licentiën zijn bevoegd de nauwkeurigheid der ingevolge art. 8 gedane aangiften te onderzoeken.

Ingeval van gegronde suspicie of klachte zullen zij bevoegd zijn de boeken van den aangever te onderzoeken of in beslag te nemen ten einde te worden onderzocht.

Ieder, die zoodanige boeken in zijn bezit of onder zijn toezicht of beheer heeft en weigert in het geval bij de vorige alinea bedoeld dezelve aan den controleur van licenties te vertoonen of af te geven, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste £300, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden met of zonder harden arbeid.

16. Het is aan enig persoon of maatschappij verboden eenig beroep of bedrijf, bedoeld in de artikelen 6 en 7 dezer wet, uit te oefenen of voort te zetten zonder voorzien te zijn van de volgens deze wet daartoe vereischte licentie.

17. Iedere overtreding van deze bepaling zal worden gestraft met eene geldboete van vijfmaal het bedrag der verschuldigde licentie, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste één jaar met of zonder harden arbeid.

18. Hij, die voorzien zijnde van eene handelslicentie eenigen persoon, die niet gerechtigd is tot het drijven van handel door middel van gemelde licentie toelaat of in staat stelt handel te drijven wordt gestraft met eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar met of zonder harden arbeid.

19. Hij, die de opgave, waartoe hij volgens de artikelen 8 en 9 verplicht is, te laag doet, wordt gestraft met eene geldboete van vijfmaal het te min betaalde licentiegeld verschuldigd op het te laag aangegevene, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste één jaar met of zonder harden arbeid.

20. In geval eenige overtreding bij deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door eene maatschappij of handelsbedrijf, zal iedere vennoot, bestuurder of plaatselijke directeur der maatschappij daarvoor verantwoordelijk worden gehouden.

21. De Regering heeft het recht van eenige krachtens deze wet opgelegde en betaalde boete, een deel, doch niet meer dan de helft, aan den aanbrengrer der overtreding toe te kennen. Is de aanbrengrer een gesalarieerd ambtenaar, dan zal niet meer dan een vierde der opgelegde en betaalde boete worden toegekend.

22. De Landdrosten, Speciale en Assistent-Landdrosten, Rechter-Commissarissen en Resident-Vrederechters zullen speciale jurisdictie hebben over alle overtredingen dezer wet, behoudens het recht van den Staatsprocureur om een beschuldigde terecht te doen staan voor het Hooggerechtshof of het Rondgaand Hof.

23. De regeling van de licentiën voor de uitoefening van beroepen en bedrijven, waarin bij speciale wetten is voorziet of zal worden voorzien, wordt aan die wetten overgelaten.

24. Alle licentiën welke vóór het in werking treden dezer wet zijn uitgegeven voor de uitoefening van eenig beroep of bedrijf als bedoeld bij de artikelen 6 en 7 dezer wet, blijven geldig voor den tijd, waarvoor zij zijn verleend en op zoodanige licentiën blijven van toepassing alle wetsbepalingen, die vóór het in werking treden dezer wet van kracht waren.

25. De verplaatsing of overbrenging van licenties onder deze wet van de eene plaats of localiteit naar eene andere binnen hetzelfde district, stad of dorp, zal geschieden zonder verdere betaling van licentiegelden voor den termijn, waarvoor de licentie uitgenomen is, mits de licentiehouders kennis geeft van zoodanige verplaatsing of overbrenging aan den ambtenaar belast met het uitreiken der licenties, die daarvan weder kennis geeft aan den controleur van licenties.

26. Alle wetten met deze wet in strijd, worden hierbij herroepen.

27. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1899.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

T. J. KROGH,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 12 December 1898.

WET N°. 22, 1898.

*op het delven van- en handeldrijven in Edelgesteenten,
in de Zuid-Afrikaansche Republiek.*

*Goedgekeurd door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad, bij
Art. 1715 zijner notulen dd. 21 November 1898 en
door den Ed.Achth. Eersten Volksraad voor kennis-
geving aangenomen bij Art. 1980 zijner notulen dd.
8 December 1898.*

HOOFDSTUK I.

BEPALINGEN VAN ALGEMEENEN AARD.

ARTIKEL 1. Het mijn- en beschikkingsrecht op alle edelgesteenten, op natuurlijke vondstplaatsen, en het recht om den handel in edelgesteenten te regelen, behoort aan den Staat.

2. Deze wet is van toepassing op diamanten en zulke andere edelgesteenten als de Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, onder verwijzing naar dit artikel, bij Proclamatie in de *Staatscourant* zal bekend maken.

3. Het woord «publieke delverij» zal bedoelen een geproclameerd terrein voor zoeken, delven en mijnen door wettig gezag opengezet.

Het woord «claim» zal beteekenen òf dat gedeelte van het veld, waarop een persoon of personen of maatschappijen wettig verkregen recht hebben om te delven, of te zoeken, òf het recht om op zulk stuk grond te delven of te zoeken.

Onder «werf», volgens de bedoeling dezer wet, zal worden verstaan dat gedeelte grond op eene plaats, hetwelk ingenomen is door woningen, gebouwen, tuinen, begraafplaatsen, kralen, landerijen en watervooren.

«Private grond» zal beteekenen, de gronden aan private personen of maatschappijen toebehoorende, blijkens grondbrief of transport.

«Gouvernementsgrond» zal beteekenen, alle gronden den Staat toebehoorende.

Het woord «claimhouder» zal beteekenen, elk persoon, firma, syndicaat of maatschappij, die een of meer claims of gedeelte van een claim onder licentie houdt.

Het woord «kleurling» zal beteekenen, iedere Afrikaansche of Aziatische naturel of gekleurd Amerikaansch persoon, Koelie of Chinee.

Onder «prospecteeren» wordt verstaan, het verichten van alle werkzaamheden die noodig zijn tot opzettelijke opsporing van de in art. 2 bedoelde edelgesteenten.

Onder «delven» of «mijnen» wordt verstaan de opzettelijke winning van de in art. 2 bedoelde edelgesteenten, met inbegrip van alle daartoe noodige werken, onverschillig of die winning geschiedt door onderaardsche mijnwerken, open groeven, grondboringen, of op andere wijze.

«Deposito-plaats» zal beteekenen, een stuk grond, dat voor het neerleggen en bewerken van diamanthoudenden grond en voor het ophoopen van gewassen grond zal dienen.

Verder zullen alle woorden verstaan worden in den zin, waarin zij gewoonlijk gebruikt worden.

HOOFDSTUK II.

VAN HET PROSPECTEEREN.

4. Aan iederen grondeigenaar zal het vrijstaan, na kennisgeving van zijn voornemen aan den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, om zonder licentie binnen de grenzen van zijn eigendom onderzoekingen in te stellen naar edelgesteenten, en voor dat doel, behalve de kleurlingen, hoogstens vier blanke loontrekkende personen in dienst te hebben.

5. Hij, die eene schriftelijke vergunning heeft van den eigenaar van eene private plaats of een stuk grond, om op diens eigendom onderzoekingen te doen, zal de daartoe noodige prospecteerlicentie kunnen verkrijgen van den betreffenden ambtenaar, tegen betaling van Tien pond sterling, en voor het tijdperk in zoodanige vergunning vermeld, den tijd van twaalf maanden niet te boven gaande. Zonder zoodanige schriftelijke vergunning van den eigenaar zal het niemand — uitgezonderd de personen bedoeld in de 3e alinea van art. 13 dezer wet — vrijstaan naar edelgesteenten te zoeken of te prospecteeren.

Wanneer echter de bedoelde vergunning verleend is voor een langeren termijn dan twaalf maanden, zal de betreffende ambtenaar het recht hebben, na onderzoek, den termijn waarvoor de licentie werd verleend, te verlengen in overeenstemming met de vergunning, tegen betaling van vijf pond sterling voor eene vernieuwings-licentie. Zoodanige verlenging kan eenmaal geschieden en mag den tijd van zes maanden niet te boven gaan.

6. Hij, die onderzoekingen naar edelgesteenten wenscht in te stellen op Gouvernementsgrond, welke

door de Regeering bij kennisgeving in de *Staatscourant* voor prospecteeren is opengesteld, en niet volgens artikel 10 is gereserveerd, zal zulks kunnen doen, na daarvoor eene licentie te hebben verkregen van den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk tegen betaling van Tien Pond Sterling.

Deze licentie zal hem het recht geven om, onderhevig aan de tijdsbepalingen in art. 5, te prospecteeren op zoodanigen Gouvernementsgrond, binnen de grenzen van een terrein groot duizend yard in het vierkant.

Het terrein moet gemerkt zijn door vier hoekpenen waarop de naam van den prospecteerder en het licentienummer moeten voorkomen.

Daar, waar de geaardheid van den grond zulks toelaat, zullen bij elke hoekpen twee slooten moeten zijn gegraven, die bij de pen een rechten hoek zullen aanwijken, van drie voet lang, een halve voet wijd en een voet diep, welke slooten de richting der grenzen zullen moeten aanwijken.

7. De Regeering zal steeds het recht hebben onderzoek te doen instellen naar het prospecteeren.

8. Iedere ontdekker van edelgesteenten, waarop deze wet van toepassing is, zal verplicht zijn om binnen 24 uur bericht te geven of af te zenden, of op andere wijze stappen te nemen tot kennisgeving van zoodanige ontdekking en de bijzonderheden daarvan, aan den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken Klerk, op straffe cener boete van hoogstens één honderd pond sterling, of ingeval van wanbetaling, van eene gevangenisstraf, zes maanden niet te boven gaande.

9. De Staatsmijn ingenieur, of zoodanige andere door hem aangewezen deskundige of deskundigen, afgevaardigd door het Hoofd van Mijnwezen, hetzij afzonderlijk of in commissie, zullen de bevoegde beoordeelaars zijn van de betaalbaarheid en grootte van het terrein waar edelgesteenten gevonden worden.

10. Het zoeken en delven is verboden op of in steden, dorpen, standsdorpen, openbare pleinen, straten, wegen, spoorwegen, begraafplaatsen, erven, standplaatsen, hijschok-standplaatsen, depositplaatsen, permanente versterkingen, locaties, — met uitzondering van de locaties bedoeld in art. 18 dezer wet, — dorpsgronden, tuinen, bewaarplaatsen, machine-standplaatsen, waterrechten en plaatsen waar «tailings» opgehoopt liggen en zulke andere gronden als de Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijke Klerk ten allen tijde, hetzij in het algemeen of in bijzondere gevallen, in overleg met de Regeering zal aanwijken.

HOOFDSTUK III.

VAN HET PROCLAMEEREN EN SLUITEN VAN PUBLIEKE
DELVERIEN.

11. De Staatspresident heeft de macht om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, Gouvernementsgronden, en na overleg, indien mogelijk, met den eigenaar, ook private gronden te proclameeren en open te zetten als publieke delverijen of bij proclamatie aan een reeds geproclameerd veld te hechten, waarbij in het oog moet worden gehouden, dat geen grond zal worden geproclameerd, die niet voor de delverij noodzakelijk benooid is.

De proclamatie van Gouvernements- en private gronden zal minstens 30 (dertig) dagen te voren moeten gepubliceerd zijn in de *Staatscourant*, vermeldende dag en datum der openzetting.

Zulke proclamaties zullen verder worden aangeplakt, hetzij aan het kantoor van den Mijncommissaris binnen wiens jurisdictie de gronden gelegen zijn, of aan het kantoor van den naastbijzijnden Landdrost.

De Regeering waarborgt niet de aanwezigheid van edelgesteenten in betaalbare hoeveelheden op geproclameerde velden.

12. De eigenaar van eene private plaats of stuk grond waar kenteekenen van de aanwezigheid van edelgesteenten voorkomen, zal niet het recht hebben om zich tegen de proclamatie van zijne plaats of stuk grond te verzetten.

Indien het noodig mocht zijn voor het exploiteeren van diamanthoudenden grond, om eene private plaats of stuk grond, dat geene kenteekenen van de aanwezigheid van edelgesteenten aantoonde te proclameeren of bij een geproclameerd veld te voegen, dan zal de Regeering alleen met toestemming van den eigenaar daartoe het recht hebben.

Het is verboden om personen door de Regeering afgezonden, om gronden te onderzoeken, den toegang daartoe te beletten, of hen te hinderen in de uitcefening van hun werk.

13. Ingeval de Regeering een plaats of stuk grond wenscht open te zetten als publieke delverij, zal zij, drie maanden vóór dat de proclamatie van openzetting geschiedt, van haar voornemen kennis geven door publicatie in de *Staatscourant* en, indien mogelijk, door aangeteekenden brief aan den eigenaar of zijn vertegenwoordiger, teneinde den eigenaar in staat te stellen zich zijne eigenaarsclaims en werf, volgens deze wet voor te behouden.

14. Voordat de proclamatie tot eene publicke delverij plaats vindt, zullen alle Gouvernements- en private gronden behoorlijk worden opgemeten en in kaart gebracht, welke kaarten volgens wet moeten goedgekeurd zijn. Alle werven die behoorlijk opgemeten en in kaart gebracht zijn, en door de Regeering goedgekeurd, zijn onbetwistbaar.

De hoeken en lijnen zullen eveneens eerst door een behoorlijk geadmitteerd Landmeter moeten zijn afgebakend volgens artt. 15 en 16.

Ingeval private gronden geproclameerd zullen worden, zal het opmeten en afbakenen daarvan van wege den eigenaar geschieden. Indien zulks niet binnen drie maanden van af den datum van kennisgeving daarvan verricht is, zal de Regeering het recht hebben om de opmeting en afbakening op kosten van den eigenaar te laten verrichten.

Vóór de proclamatie zal de Regeering den Staats-Mijnningengineur of den Staats-Geoloog opdragen de waarschijnlijke uitgebreidheid van den diamanthoudenden grond, indien noodig door prospectie, te bepalen, daarna den Landmeter-Generaal opdragen dezen grond te doen afpennen in een netwerk van aan elkander grenzende claims, elk dertig voet in het vierkant, waarvan de zijden van Noord naar Zuid en van Oost naar West zullen loopen. Gemetselde bakens van drie voet in het vierkant op den grond en vier voet hoog zullen aan den buitenkant van den diamanthoudenden grond in afstanden van drie honderd voet van elkander worden opgericht als vaste punten van waaruit de lijnen der claims ten allen tijde kunnen bepaald worden.

Deze bakens zullen behoorlijk gemerkt worden.

De Landmeter-Generaal zal eene kaart doen maken, waarop de claims behoorlijk genummerd zullen voorkomen en de bovengenoemde bakens met hunne merken aangetoond zijn. Deze kaart zal onbetwistbaar zijn.

Voor de oprichting der bakens zullen tenders gevraagd worden.

Voordat de licenties aan de claimhouders zullen worden uitgegeven, zullen de kosten dezer afpenning, opmeting en prospectie, door bedoelde claimhouders moeten worden betaald in verhouding tot het aantal claims, die hen worden toegekend.

15. Alle hoekpunten van alle opgemeten geproclameerde gronden zullen worden aangegeven met solied gemetselde bakens, drie voet in het vierkant op den grond en vier voet hoog. Aan zoodanige bakens zullen borden bevestigd moeten worden waarop moeten voorkomen de naam en het nummer van de plaats, overeenstemmende met de registers van den Registra-

teur van Akten, benevens het officiële nummer van het baken.

16. De zijden van alle opgemeten geproclameerde gronden, plaatsen, gedeelten van plaatsen, afdelingen van geproclameerde publieke delverijen zijnde, zullen, behalve waar natuurlijke grenzen bestaan, op duidelijk zichtbare afstanden worden aangegeven met ronde gemetselde tusschenbakens. Zoodanige bakens zullen drie voet hoog moeten zijn.

Verder zullen de grenzen, waar het Hoofd van Mijnwezen in overleg met den Landmeter-Generaal zulks noodig acht en waar de aard van den grond zulks toelaat, door eene voor, ten minste 6 duim diep, worden aangegeven.

17. Een terrein eenmaal tot eene publieke delverij of deel daarvan verklaard, zal noch geheel, noch gedeeltelijk kunnen gesloten worden, dan alleen bij proclamatie, wanneer het aantal claims binnen de grenzen van zoodanig deel dat aangevraagd of voorgesteld wordt om gesloten te worden, minder is dan een getal, berekend naar één claim op iedere twaalf morgen, en het verder blijkt uit de rapporten van de Gouvernements-deskundigen dat er geen edelgesteenten in betaalbare hoeveelheden gevonden worden binnen de grenzen van het te sluiten terrein, mits altijd het sluiten van zulken geproclameerden grond de rechten en aanspraken niet zullen aandoen op hijschbok-standplaatsen, machine standplaatsen, deposito-plaatsen, waterrechten of andere bezitrechten te voren verkregen.

Zoodanige proclamatie zal onwederlegbaar bewijs zijn van zulke sluiting.

Deze sluiting zal geen inbreuk maken op de rechten van diegenen, wier claims nog onder licenties gehouden worden, tenzij deze claims onteigend worden tegen behoorlijke compensatie. Het bedrag van zoodanige compensatie te bepalen bij onderlinge overeenkomst tusschen de Regeering en belanghebbenden, en in geval zij niet kunnen overeenkomen, bij wijze van arbitrage.

18. Wanneer een kapitein met zijn raad verlangd, dat op de locatie, die hij met zijn volk bewoont, onderzoekingen worden ingesteld naar de aanwezigheid van edelgesteenten, dan kan hij bij de Regeering aanzoek doen zulks te doen plaats hebben door blanke personen.

De personen, door den kapitein en zijnen raad daartoe voorgedragen, zullen in de eerste plaats de consideratie der Regeering genieten. Acht de Regeering het wenschelijk andere personen te autoriseeren, zoo kan zulks geschieden in overleg met den Superintendent van Naturellen en het Hoofd van Mijnwezen, zonder opgaaf van redenen. Die personen wier plaatsen onteigend

worden ten behoeve van uitbreiding der locatie, zullen in elk geval het voorkeurrecht hebben.

De Regeering zal doen aanwijzen aan den persoon of aan de personen, door haar geautoriseerd, welke gedeelten der locatie voor prospecteeren zijn beschikbaar gesteld.

Wanneer het blijkt door het prospecteeren, dat er betaalbare edelgesteenten gevonden worden binnen zoodanige locaties, zal de Staatspresident het recht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, deze gronden, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, te verklaren tot publieke delverijen, onder de bepalingen neergelegd in deze wet voor Gouvernementsgronden, met dien verstande echter :

1. Dat aan den kapitein en zijn volk het recht van veeweiden zal worden gelaten;
2. Dat hunne kralen en landerijen zullen worden uitgesloten en niet zullen mogen worden blemmerd, dan met hunne toestemming;
3. Dat voor hunne gezinnen en hun vee genoegzaam water zal worden gelaten;
4. Dat negentig ontdekkersclaims zullen worden toegestaan aan den persoon of personen, door de Regeering geautoriseerd tot prospecteeren, wanneer zij voldoende bewijs leveren voor de betaalbaarheid der gronden;
5. Dat aan de kapiteins en hun volk, welke de locaties gratis van het Gouvernement ontvangen hebben, eene compensatie zal worden toegekend, berekend naar het vierde der opbrengst der licentiegelden;
6. Dat aan de kapiteins en hun volk, welke de locatiegronden, ten deele of geheel, voor eigen rekening hebben verkregen, eene compensatie zal worden toegekend, berekend naar het derde van zoodanige opbrengst;
7. Aan de Regeering wordt de macht gelaten zulke bepalingen te maken, aangaande het toe te kennen gedeelte van licentiegelden aan Moshette en de met hem gelijkstaande kafferkapiteins, als haar goeddunkt.

19. Indien edelgesteenten in betaalbare hoeveelheden worden gevonden, op of in een werf als bedoeld in art. 78 dezer Wet, die door den eigenaar voor zich gereserveerd is, kunnen zulke gronden alleen met toestemming van den eigenaar geproclameerd worden.

De Regeering zal, ingeval van proclamatie, met zulk een stuk grond handelen als in dit Hoofdstuk is voorgeschreven.

In zulk een geval zullen aan den eigenaar slechts dertig eigenaars-claims worden toegekend.

De ontdekker zal slechts recht hebben op tien ontdekkers-claims, mits de plaats, waar alluviale edelgesteenten ontdekt werden, minstens twee mijlen verwijderd is van eene reeds bewerkte alluviale delverij, of indien de plaats waar de diamanten ontdekt werden, eene nieuwe pijp vormt.

20. Indien op mijnpachten of claims, die ingevolge bepalingen der Goudwet zijn toegestaan, edelgesteenten in betaalbare hoeveelheid gevonden worden, dan zal de Regeering het recht hebben zoodanige mijnpachten of claims te proclameeren, op voorwaarde, dat geene bestaande rechten benadeeld worden. In zulke gevallen zullen de houders van deze mijnpachten of claims het recht hebben om voldoende grond aan de oppervlakte voor het bewerken daarvan te reserveeren.

21. In het geval voorzien in art. 19, zullen de voorschriften, met betrekking tot de ontdekkers-claims, als bepaald in art. 20 niet van toepassing zijn, maar deze claims zullen alleen in geval van proclamatie worden toegekend.

HOOFDSTUK IV.

VAN HET UITGEVEN VAN CLAIM-LICENTIES.

22. De claims om te graven naar edelgesteenten zullen eene oppervlakte hebben van hoogstens negen honderd vierkante Kaapsche voeten; de zijden van de claims zullen van noord naar zuid en van oost naar west loopen; waar het mogelijk is zullen zij dertig voet in het vierkant zijn.

23. Ingeval van proclamatie zal de eigenaar der plaats of van het stuk grond, het recht hebben, vóór dat de grond als publieke delverij is opengezet om voor zich een aantal claims te reserveeren, namelijk het één achtste gedeelte van het aantal opgemeten claims, met dien verstande, dat hij in geen geval minder dan negentig claims zal ontvangen.

Voor deze eigenaars-claims, die één blok moeten vormen, zal eene licentie van vijf shillings per maand en per claim betaald moeten worden. Zoodra de eigenaar deze claims aan een ander persoon, firma, syndicaat of maatschappij overgedragen heeft, zal de licentie bedoeld bij art. 25 verschuldigd zijn.

24. Na den eigenaar zal de ontdekker van edelgesteenten op ongeproclameerde gronden het recht hebben om, voordat de grond is opengezet, voor zich een aantal claims, in één blok gelegen, te reserveeren, mits de plaats waar de alluviale edelgesteenten ontdekt worden, minstens 2 mijl verwijderd is van eene reeds bewerkte alluviale delverij of indien de plaats waar de diamanten ontdekt worden, eene nieuwe pijp vormt.

Het aantal claims zal worden vastgesteld als volgt:
 Indien de ontdekker de houder is van eene prospecteert-licentie ingevolge artt. 5 en 6 dezer wet en hij de edelgesteenten binnen zijn prospecteerveld ontdekt heeft, of, indien hij de eigenaar is van den grond waarop hij de edelgesteenten heeft ontdekt, en indien door hem kennis is gegeven aan den betreffenden ambtenaar in termen van art. 4, dan zal het aantal ontdekkersclaims hoogstens dertig bedragen.

In eenig ander geval zal het aantal ontdekkersclaims op ongeproclameerde gronden tien bedragen, tenzij de ontdekker zich heeft schuldig gemaakt aan overschrijding.

Zoolang de ontdekker de houder blijft van de ontdekkersclaims zullen de te betalen licentiegelden voor elke van zoodanige claims vijf shilling per maand zijn, ingeval van overdracht van zoodanige claims op een ander persoon, firma, syndicaat of maatschappij, zal de licentie bedoeld bij art. 25 betaald moeten worden.

25. Nadat de plaats of het stuk grond ingevolge art. 11 is opengezet geworden, zullen claimlicenties onder de volgende bepalingen uitgereikt worden:

Ieder meerderjarig blank persoon van het mannelijk geslacht en iedere blanke vrouwelijke persoon, die wettelijk gerechtigd is om voor zich te handelen, zoowel als ieder manlijk kind van 16 jaar of daarboven, zullen het recht hebben op vier delverslicenties om op een publiek veld op 4 claims te delven of te mijnen naar edelgesteenten, tegen betaling van 20 shilling per licentie en per maand, mits de Veldcornet of Assistent-Veldcornet van hunne wijk certificeert, dat zij op zijn Veldcornetslijst zijn ingeschreven, bekend zijn als inwoners zijner wijk, gehoorzaam aan de wetten des lands en bewijzen dat zij minstens drie maanden woonachtig zijn in den Staat.

Die personen, welke verplicht zijn persoonlijke belasting te betalen, moeten aan den betreffenden ambtenaar een certificaat overleggen, aantoonende dat zij bedoelde belasting over het loopende jaar betaald hebben, voordat aan hen een licentie kan uitgereikt worden.

26. Waar aan het Hoofd van Mijnwezen mocht blijken dat bij het proclameeren van private plaatsen en Gouvernementsgronden de toestand het vereischt, kan de Regeering met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, de claims door middel van verloting toewijzen.

27. De verloting zal het registreeren der namen en het trekken der loten omvatten.

De verloting zal in het openbaar in of voor het kantoor van den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken Klerk plaats hebben. Zij zal onmiddellijk

nadat de proclamatie van de publieke delverijen is gelezen, beginnen en zal denzelfden dag en indien noodig de volgende werkdagen voortgezet worden.

Alleen die personen, bedoeld bij art. 25, die zich aan het bovenbedoelde kantoor gedurende de kantooruren op den dag der opening aanmelden, zullen gerechtigd zijn om een lot per persoon gratis te verkrijgen.

Het aantal loten zal hetzelfde zijn als het getal personen, die zich ingevolge de voorafgaande alinea aangemeld hebben.

Blokken van vier claims zullen verloot worden.

De namen der personen, die aan de verloting wenschen deel te nemen, zullen in de verlotingsbus No. 1 gelegd worden en de nummers van de blokken claims in de verlotingsbus No. 2.

Wanneer het getal aanwezige personen, die aan de verloting wenschen deel te nemen, het getal van blokken claims overtreft, dan zullen er blanco loten in voldoende aantal in de verlotingsbus No. 2 gelegd worden ten einde het verschil gelijk te maken.

De ambtenaar bedoeld in de tweede alinea van dit artikel zal een lot uit de verlotingsbus No. 2 trekken, terwijl een ander ambtenaar door het Hoofd van Mijnwezen daartoe aangesteld, een naam uit de verlotingsbus No. 1 zal trekken.

Elk blok van vier claims, dat in overeenstemming met den naam van een geregistreerd persoon getrokken wordt, zal aan dien persoon worden toegewezen. Een blanko lot, dat getrokken wordt, verleent hoegenaamd geen recht.

De uitslag der verloting zal aangeteekend en door beide ambtenaren onderteekend en binnen zeven dagen naar het Hoofd van Mijnwezen opgezonden worden.

De licenties zullen uitgegeven worden onder voorwaarden als hieronder zal bepaald worden.

De kosten van het prospecteeren, opmeten, afpennen volgens alinea 4 van art 14 en het verloten der claims moeten naar verhouding van het aantal claims aan den ambtenaar onder wiens jurisdictie de claims gelegen zijn dadelijk bij de uitgifte der licentie betaald worden, in gebreke waarvan de Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijke Klerk de licentie zal weigeren.

Deze licenties zullen dan aan den eerstvolgenden applicant worden toegestaan, die langs wettelijken weg daarvoor applicatie maakt en de kosten betaalt.

28. De kaart, bedoeld bij art. 14, die verder de ligging der werf, van de eigenaars en ontdekkersclaims zal aantoonen, zal gedurende de verloting aan den muur van het kantoor van den betreffenden ambtenaar angeplakt worden.

29. Indien eene plaats of stuk grond waar edelge-

steenten gevonden worden, niet wordt geproclameerd, dan zal de eigenaar gerechtigd zijn tot negentig eigenaars-claims en de ontdekker tot de ontdekkers-claims be- doeld in art. 24 dezer wet.

Deze claims zullen in één blok gelegen zijn en afgepend worden volgens lijnen, die van Noord naar Zuid en van Oost naar West zullen loopen.

HOOFDSTUK V.

VAN HET AFPENNEN VAN CLAIMS.

30. De hoekpennen of bakens van een claim zullen niet minder dan drie voet boven den grond uit- komen.

Deze hoekpennen of bakens zullen niet minder dan drie duim in middellijn zijn.

Op iedere hoekpen of baken van claims zal een bord van ten minste negen duim in het vierkant be- vestigd worden waarop in leesbare wijze geschreven, gedrukt of geschilderd het officieele nummer van den claim, de naam van den claimhouder, de datum van de afpenning en de datum der licentie en eventueel de naam van de mijn zal voorkomen.

Ingeval verscheiden claims tot één blok geamalga- meerd worden ingevolge art. 33 dezer wet, kan dit blok op de wijze van een claim afgebakend worden.

De hoekborden zullen duidelijk de nummers der claims, de namen van de claimhouders, de datum der almagamatie en eventueel den naam van de mijn aan- geven.

Indien gedurende de mijnbewerking bakens of pennen van blokken of claims vernield worden, zoo zal hunne plaats, indien daaromtrent twijfel mocht ontstaan, door een wettig geadmitteerd landmeter door aansluiting met de meting aan de bakens vermeld in art. 14, alinea 4 en 5. vastgesteld worden.

31. Landmeters, die werkzaam zijn met het op- meten van claims en andere rechten, zullen bevoegd zijn zich voor dat doel op een anders grond te begeven, na kennisgeving aan de gerechtigden tot dien grond of aan hunne vertegenwoordigers, indien zij zich op dien grond bevinden.

Zij zullen verder het recht hebben om op zoodanigen grond de voor de opmeting noodige instrumenten en vlaggen te plaatsen.

Ieder, die hen daarin belet of belemmert, of moei- lijkheden aan de werkzaamheden voor de opmeting in den weg legt, zal gestraft worden met eene geldboete van ten hoogste vijf en twintig pond sterling, of bij wanbetaling met gevangenisstraf, 14 dagen niet te boven gaande.

HOOFDSTUK VI.

RECHTEN EN PLICHTEN VAN CLAIMHOUDERS.

32. Iedere claimhouder zal het recht hebben op zijn claim of claims edelgesteenten te delven en voor dat doel hijschbokstandplaatsen, machinestandplaatsen, depositoplaatsen, waterrechten en woningstandplaatsen, ingevolge de bepalingen dezer wet, te hebben.

Topazen, granaten, olivinen, zirkonen en andere mineralen, accessorisch met diamanten voorkomende, die in een claim zullen gevonden worden, zullen als bijproducten beschouwd worden en zullen aan den claimhouder behooren.

33. Wanneer een claimhouder of de gezamenlijke claimhouders van een geamalgameerd blok, hunne respectieve aandeele voor het doel van dit artikel bij den betrokken Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken Klerk, tegen betaling van tien shilling per claim hebben laten registreeren, zal elk hunner vrij zijn om op nieuw voor hoogstens 4 claims licenties uit te nemen.

34. Aan ieder blank persoon is het toegestaan claims of gedeelten van een claim te koopen of te verkoopen en ten opzichte hiervan zal de wet, betrekking hebbende op het transporteeren van vast eigendom, van toepassing zijn.

Registratie van overdracht van een deel van een claim kan plaats vinden, mits dat een goedgekeurde landmeterskaart van zulk een gedeelte van een claim gedeponeerd wordt op het kantoor waar de registratie moet geschieden.

Zulk een gedeelte van een claim zal beschouwd worden als een afzonderlijke claim, waarvoor volle claimlicentie zal betaald worden.

35. De registratie van overdracht van claims en gedeelten daarvan zal geschieden ten kantore van den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, terwijl dezelfde zegelrechten zullen geheven worden overeenkomstig Wet no. 5, 1882, en de wijzigingen daarvan.

36. Ingeval eene delverslicentie vervalt zonder op of vóór den vervalldag vernieuwd te zijn, kunnen de claims voor welke deze licentie uitgegeven was niet door een ander persoon worden afgepend, maar vervallen aan de Regeering en zulke claims zullen als volgt behandeld worden:

Gedurende drie maanden na den vervalldag zal de vroegere houder dier claims het recht hebben zijne rechten op die claims te herkrijgen door het uitnemen van nieuwe licenties met bijbetaling van extra licentie-

gelden, gelijkstaande aan het bedrag van de achterstallige licenties.

Indien echter de nieuwe licenties door den vroegeren claimhouder binnen veertien dagen na den vervaldag zijn uitgenomen, dan zal slechts het bedrag van de licentiegelden voor die dagen behoeven betaald te worden.

Indien de drie maanden verlopen, zonder dat de claimhouder alle loopende, achterstallige en extra licentiegelden betaald zal hebben, zullen de rechten op deze claims vervallen zijn.

Na verloop van genoemde drie maanden zal het Hoofd van Mijnwezen verplicht zijn deze claims op publieke veiling aan den meestbiedende te verkoopen of te doen verkoopen.

Van zulk eene publieke veiling zal minstens veertien dagen vooraf eene kennisgeving gepubliceerd worden in de *Staatscourant* en in een lokaal blad.

Indien de claims op de publieke veiling niet verkocht worden, dan zullen de claims als open grond beschouwd worden zeven dagen na de gehouden veiling en kunnen daarna opgenomen worden door eenig persoon daartoe gerechtigd.

37. Wanneer iemand zijne claims wenscht te verlaten, dan zal hij daarvan schriftelijk kennis moeten geven aan den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, voordat hij het recht zal hebben nieuwe claims op te nemen.

Het Hoofd van Mijnwezen zal deze verlaten claims binnen zes weken na ontvangst der kennisgeving van het verlaten bij publieke veiling aan den meestbiedende in termen van artikel 36, alinea 6, verkoopen of doen verkoopen.

Indien niet verkocht bij publieke veiling zal met deze claims gehandeld worden overeenkomstig art. 36, alinea 7.

38. Hij, die op commando is of persoonlijk voldaan heeft aan eene oproeping tot het bewaren van orde en rust, zal protectie hebben voor zijn claim of claims, gedurende den tijd dat hij op commando of bedoelden specialen dienst is, en in geval van commando, nog gedurende dertig dagen na zijne aflossing van dat commando, zonder dat die protectie speciaal behoeft te worden toegestaan, mits hij van zoodanige oproeping kennis geeft aan den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

Gedurende den tijd dezer protectie zal de claimhouder vrijgesteld zijn van de verplichtingen, hem als zoodanig door deze wet opgelegd, tenzij hij de claims door iemand anders laat bewerken.

39. Door den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk kan voorloopige kwijtschelding van claimlicentiegelden worden toegestaan ingeval van

ziekte van den claimhouder, of wegens ongezondheid van de localiteit, of van het overstromen van zijne alluviale claims, mits het werk op die claims verricht vóór en tijdens de aanvraag van kwijtschelding, voldoende geacht wordt door de genoemde ambtenaren.

Omtrent zoodanig geval van kwijtschelding zal zoo spoedig mogelijk een volledig rapport aan het Hoofd van Mijnwezen door den betreffenden ambtenaar ter finale goed- of afkeuring door de Regeering gezonden worden.

De tijd van kwijtschelding zal naar den aard van ieder geval bepaald worden, terwijl niets geheven zal worden voor het verleenen daarvan.

40. Ingeval claims behooren tot den boedel van een overleden persoon zullen de drie maanden vastgesteld volgens art. 36, alinea 2, gerekend worden van af dertig dagen nadat de executeur de benoeming of bekrachtiging daarvan door den Weesheer ontvangen heeft.

Na verdere geregelde voldoening aan de bepalingen dezer wet, zullen zulke claims beschouwd worden als baten van den boedel en zullen als zoodanig behandeld worden onder de bepalingen der Weeswet.

41. Ingeval eenig persoon meer claims verkrijgt of tracht te verkrijgen op een geproclameerd veld dan waartoe hij gerechtigd is volgens deze wet, zal hij gestraft worden met eene boete, een honderd pond sterling niet te boven gaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, zes maanden niet te bovengaande en bovendien zullen zijne rechten op de laatst verkregen claims, van nul en geener waarde zijn.

42. Een ieder, die prospecteert of delft onder de bepalingen dezer wet, zal verplicht zijn zijne licentie toonen aan den desbetreffenden ambtenaar en bij gebreke daarvan, zal hij gestraft worden met eene boete drie pond sterling niet te boven gaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, eene week niet te bovengaande.

43. Ieder die prospecteert of delft naar edelgesteenten, zonder daartoe in termen dezer wet gerechtigd te zijn, zal worden gestraft met eene boete, driehonderd pond sterling niet te bovengaande, of bij wanbetaling daarvan, met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, twaalf maanden niet te boven gaande.

44. Iemand, die zich diamanthoudenden grond wederrechtelijk toeigent, zal verantwoordelijk zijn voor alle schade, den rechtmatigen eigenaar aangedaan, en behoet worden met een bedrag gelijkstaande aan driemaal de waarde van hetgeen hij weggenomen heeft, ongeacht eenige crimineele vervolging waaraan hij zich blootstelt.

45. Waar op de verschillende geproclameerde delverijen een persoon of maatschappij, houder van claims wenscht aan te leggen een dam voor het verzamelen van tailings of regenwater (mits niet uit een bestaanden waterloop of fontein en deponeerplek voor afge- werken grond) een buis, pijp of andere geleiding, tot het brengen van water naar zijn of hare machine-standplaats, deposito-plaats, of een weg tot het vervoeren van kwarts of stoffen van de claims naar de machine-standplaats, deposito-plaats, hetzij voor gewone door trekdieren getrokken wagens, of wel door zoogenaamde, langs rails bewogen, truckwagens, luchtspoorwegen, mits deze niet door stoom of electriciteit worden voortbewogen, zal de Mijncommissaris daartoe vergunning kunnen geven.

Indien zoodanige watergeleidingen, gewone wegen of truckwegen, luchtspoorwegen over claims, waterleidingen, straten, spoorwegen, luchtspoorwegen, tramwegen op standplaatsen van andere personen gaan, dan zal de applicant, om de noodige vergunning voor den aanleg en de exploitatie daarvan te verkrijgen, eene schriftelijke aanvraag moeten doen bij den betrokken Mijncommissaris, vergezeld van eene landmeterskaart. Deze aanvraag zal gedurende eene maand worden gepubliceerd in de *Staatscourant* en in een der plaatselijke couranten, door en op kosten van applicant, ter kennisname van partijen, die hunne bezwaren en aanspraken op compensatie bij den betrokken Mijncommissaris, binnen dien tijd moeten inzenden.

Eenig persoon, zoodanige watergeleidingen, dammen, gewone of truckwegen, luchtspoorwegen, aanleggende over claims, waterleidingen, straten, spoorwegen, luchtspoorwegen, tramwegen, standplaatsen of deposito-plaatsen van andere personen, zonder daartoe het verlof van den Mijncommissaris te hebben verkregen, zal gestraft worden met eene boete, £10 niet te boven gaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf, zes weken niet te boven gaande, onverminderd echter het recht van den eigenaar of de eigenaars van de oppervlakte tot schadevergoeding. Het bedrag dezer compensatie zal door twee arbiters worden bepaald. Een hunner zal gekozen worden door den aanvrager en de ander door de belanghebbende partij. Bij verschil der arbiters zal de Mijncommissaris optreden als eindbeslsser.

46. De Regeering zal bij speciale overeenkomst, voorloopige vergunning kunnen verleenen, onder nadere goedkeuring van den Tweeden Volksraad, tot het aanleggen van geleidingen voor het overbrengen van elektrische stroomen ten dienste van de mijnen en mijnwerken.

47. Iedere claimhouder heeft het recht zijne claims,

hijchbok-standplaatsen, machine-standplaatsen en deposito-plaatsen op zulk eene wijze te omheinen als hij geschikt acht.

HOOFDSTUK VII.

HIJCHBOK-STANDPLAATSSEN, MACHINE-STANDPLAATSSEN EN DEPOSITOPLAATSSEN.

48. Iedere claimhouder zal het recht hebben machinerie op te richten op zijne eigen claims met het doel om deze te bewerken.

Het ophoopen van gewassen grond op claims is niet geoorloofd.

49. Iedere claimhouder zal gerechtigd zijn tot eene hijchbok-standplaats, machine-standplaats en deposito-plaats op den geproclameerden grond buiten den diamanthoudenden grond.

50. Het oppervlak van eene hijchbok-standplaats zal niet grooter zijn dan 2000 vierkante voet voor den eersten claim waaraan zullen worden toegevoegd:

1000 vierk. voet per claim voor de volgende	3 claims
500 » » » » » » » »	20 »
en 250 » » » » » » » »	voor elke claim boven het aantal van 24 claims.

De hijchbok-standplaatsen zullen gebruikt worden voor het oprichten van hyschtoestellen en daarmede in verband staande machines.

Het terrein buiten den diamanthoudenden grond zal uitsluitend voor deze hijchbok-standplaatsen gereserveerd worden, met dien verstande echter, dat eene ruimte van minstens 50 voet open gelaten moet worden tusschen den diamanthoudenden grond en de hijchbok-standplaats en dat geene zulke standplaatsen toegekend zullen worden buiten een terrein te worden vastgesteld door den Mijncommissaris of den betrokken ambtenaar met advies van den Staats-Mijnningénieur.

51. Het oppervlak van eene machine-standplaats waarop machinerie van eenige soort voor het bewerken der claims, wassen en sorteeren van den grond kan opgericht worden, zal berekend worden naar den maatstaf van 100 voet in het vierkant, per claim.

52. Het oppervlak van eene deposito-plaats zal berekend worden naar den maatstaf van 250 voet in het vierkant voor iedere claim.

53. Applicaties voor hijchbok-standplaatsen, machine-standplaatsen en deposito-plaatsen moeten gemaakt worden bij den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

Elke applicatie zal zegels moeten dragen ter waarde van vijf shilling, terwijl kaarten in viervoud daarbij

gevoegd moeten worden, onderteekend door een geadmiteerd landmeter, die den grond zal afbakenen met pennen, ten minste drie voet boven den grond, met eene middellijn van ten minste drie duim.

De Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijke klerk zal de applicatie voor een hijschbok-standplaats, machine-standplaats of deposito-plaats toestaan, na zich overtuigd te hebben, dat deze geene inbreuk maakt op de rechten van andere personen.

Zoodra de applicatie toegestaan is, zal de applicant den grond afbakenen met gemetselde bakens, ten minste vier voet hoog en drie voet in het vierkant op den bodem, waaraan een bord bevestigd zal zijn, aantoonende den naam van den houder en den aard en het officieele nummer van het toegestane recht.

Er zal bijzondere zorg gedragen worden, dat geene zulke stand- of deposito-plaatsen uitgegeven worden op bekende diamanthoudende gronden.

Geene licentie-gelden zullen betaald worden voor hijschbok-standplaatsen of machine-standplaatsen of deposito-plaatsen. De rechten hierop vervallen met de claims waartoe zij behooren.

54. Personen, geen claimhouders zijnde, die reeds bewerkten grond willen overwasschen, kunnen, onder de bepalingen dezer wet het recht bekomen op de daartoe benoedigde machine-standplaatsen en deposito-plaatsen, tegen betaling eener maandelijksche licentie, berekend naar den maatstaf van tien shilling voor de rechten op machine-standplaatsen en deposito-plaatsen, zooals vastgesteld voor een claim.

Zulke rechten zullen vervallen onder dezelfde bepalingen als vastgesteld voor het vervallen van claims.

De vervallen rechten op zulke machine-stand- en deposito-plaatsen zullen niet verkocht worden. maar voor deze kan dadelijk na verloop der drie maanden, bedoeld in art. 36 dezer wet, applicatie gemaakt worden.

HOOFDSTUK VIII.

WATERRECHTEN.

55. Met betrekking tot de waterverdeeling op onder deze wet geproclameerde velden wordt het aan den betreffenden Mijncommissaris of Landdrost overgelaten om, onderworpen aan de nadere goedkeuring der Regeering, en na overleg met het Hoofd van Mijnwezen, zulke regulatiën te maken ten opzichte van de waterverdeeling, als naar omstandigheden van zulk veld billijk en redelijk mogen geacht worden, met inachtneming van alle rechten van private eigenaren.

Het wordt uitdrukkelijk verklaard dat onder geene omstandigheid, claimhouders het eigendomsrecht zullen hebben op het water van eenige rivier, waterloop of kanaal. De claimhouders zullen slechts het recht hebben van gebruik van het water volgens de bepalingen der wet of regulaties, en in gevallen waar schade moet worden vergoed, zal derhalve de waarde van het water niet in aanmerking genomen worden.

De Regeering kan, bij overeenkomst, bijzondere waterrechten toekennen op Gouvernementsgronden en ook voor algemeene belangen, op geproclameerde private gronden.

56. Claimhouders en houders van machinestanden en depositoplaats-rechten, die bewerkten grond opnieuw wasschen, zullen gerechtigd zijn tot het verkrijgen van waterrechten.

57. Applicaties voor waterrechten moeten geschieden bij den Mijncommissaris of Landdrost en elke applicatie moet zegels dragen, ter waarde van vijf shilling, en moet vergezeld gaan van plannen in viervoud, vervaardigd door een geadmitteerd landmeter, en zoodanige aansluitingen en bijzonderheden bevatten, als door den Landmeter-Generaal zal verlangd worden.

De applicaties moeten geschieden in zoodanigen vorm als van tijd tot tijd door het Hoofd van Mijnwezen zal bepaald worden en alle daarin vereischte bijzonderheden moeten ook op de plannen voorkomen.

Van deze applicaties zal door den applicant eene kennisgeving gepubliceerd moeten worden, 3 maal in de *Staatscourant* en 1 maal in een lokaal blad.

Dezelfde bepalingen omtrent rechtsgeldigheid en vernietiging van foutieve kaarten, neergelegd in Wet no. 9/91 en Wet no. 7/97, zullen gelden voor kaarten onder dit artikel goed te keuren of kaarten van waterrechten reeds door den Landmeter-Generaal goedgekeurd.

Deze kennisgeving zal door den Mijncommissaris of Landdrost uitgereikt worden in den vorm als vastgesteld door het Hoofd van Mijnwezen.

De applicatie met plannen zal gedurende eene maand na publicatie in de *Staatscourant* aan het kantoor van den desbetreffenden ambtenaar ter inzage liggen voor belanghebbenden die hunne objecties binnen dat tijdperk bij den Mijncommissaris of Landdrost kunnen inzenden.

Worden deze objecties, partijen gehoord zijnde, door den Mijncommissaris of betrokken ambtenaar ongegrond bevonden, zoo zal hij de applicatie kunnen toestaan.

Wanneer hij echter de objecties gegrond bevindt, zal de Mijncommissaris of betreffende ambtenaar besluiten of het waterrecht aan den applicant al dan

niet, hetzij geheel of gedeeltelijk zal worden toegestaan en eventueel tot welke grootte.

Bijzondere voorzorg zal genomen worden, dat er geen grooter waterrecht zal worden toegestaan dan vereischt voor de doeleinden van den applicant.

Van de beslissing van den Mijncommissaris of Landdrost, zal binnen veertien dagen appèl zijn bij het Hoofd van Mijnwezen, wiens beslissing finaal zal zijn.

58. Alle vergunningen van waterrechten moeten worden opgezonden naar het Hoofd van Mijnwezen vergezeld van eene kopie der applicatie, plannen en een exemplaar van het locale blad, waarin de publicatie verscheen, alsook het rapport van den Mijncommissaris of betreffenden ambtenaar, betrekking hebbende op het al dan niet wenschelijke der bekrachtiging en op de behandeling der objecties, zoo die er waren.

Geen waterrecht zal geldig beschouwd worden, tenzij bekrachtigd door het Hoofd van Mijnwezen.

Na bekrachtiging zal het waterrecht worden afgebakend met gemetselde bakens, drie voet in het vierkant aan den bodem en vier voet hoog, waarop een bord zal worden aangebracht, vermeldende in druk of geschilderd den naam van den eigenaar en het officieele nummer van het waterrecht.

59. Op alle waterrechten, bestemd of gebruikt als drijfkracht, zal betaald worden de som van 1s. per maand voor elke paardekracht, 10 paardekracht niet te bovengaande en 2s. en 6d. per maand voor elke paardekracht boven de tien paardekrachten.

De licenties voor claims, of machinestand- en depositoplaatsen, waaraan een waterrecht verbonden is, waarop betaling moet geschieden volgens de voorafgaande alinea van dit artikel, zullen niet vernieuwd worden, tenzij de gelden verschuldigd op het waterrecht behoorlijk aangezuiverd zijn.

60. Bij het vervallen van claims of van rechten op machinestand- en depositoplaatsen van hen, die bewerkten grond op nieuw bewerken, vervalt ook het waterrecht voor deze toegestaan.

De laatste houder van zoodanig waterrecht heeft echter gedurende eene maand na datum, waarop het gemelde recht vervallen is, een voorkeurrecht tot het terugbekomen van het waterrecht voor het bewerken van andere hem toebehoorende claims of bewerkten grond, wanneer hij daartoe applicatie indient bij den Mijncommissaris of betrokken ambtenaar.

61. Een waterrecht kan ook vervallen verklaard worden door het Hoofd van Mijnwezen op voordracht van den Mijncommissaris of Landdrost, wanneer binnen twee jaren na bekrachtiging daarvan de machinerie, waarvoor het waterrecht aangevraagd was, niet in

werkende orde is, of van het waterrecht geen behoorlijk gebruik gemaakt wordt.

62. Geen claimhouder of houder van rechten op machinestand- en deposito-plaatsen zal het recht hebben water voor zijn eigen gebruik op te dammen, tenzij een waterrecht door hem is uitgenomen in termen dezer wet.

Water op kunstmatige wijze verkregen, bijv. door boren of zinken, valt niet onder de bepalingen van de voorafgaande alinea.

HOOFDSTUK IX.

STANDPLAATSSEN.

63. Op geproclameerden privaten grond zal de Regeering het recht hebben, om kosteloos zoo vele standplaatsen van zoodanige grootte en in zoodanige ligging als noodig zal zijn voor andere publieke gebouwen, depositoplaatsen, voor gezondheidsdoeleinden, begraafplaatsen en dergelijke uit te houden.

Deze standplaatsen zullen door den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk uitgekozen worden ten behoeve der Regeering, indien mogelijk in overleg met den eigenaar van den grond.

Bijzondere zorg zal gedragen worden, dat zulke standplaatsen niet gelegen zijn op diamanthoudenden grond.

Kaarten van deze standplaatsen zullen vervaardigd worden door een geadmiteerd landmeter op kosten der Regeering.

De gebouwen, opgericht op zulke standplaatsen, blijven het eigendom van den Staat.

64. Iedere claimhouder zal gerechtigd zijn tot eene woningsstandplaats op de geproclameerde gronden, groot 50 voet in het vierkant.

Ingeval hij voor het bewerken van zijne claims meer dan een blank persoon of kleurling in dienst heeft, dan zal de grootte van de woningsstandplaats, berekend worden naar den maatstaf van 500 vierkante voet voor iederen bijkomenden blanken geëmployeerde en 200 vierkante voet voor iederen bijkomenden kleurling.

De woningsstandplaatsen in termen van dit artikel zijn vrij van licentie-gelden.

Een ieder, die gewasschen grond opnieuw bewerkt (art. 54) zal dezelfde rechten hebben als een claimhouder met betrekking tot dit artikel.

Applicaties voor zulke woningsstandplaatsen moeten ingediend worden bij den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, en elke applicatie zal zegels dragen ter waarde van vijf shilling en moet vergezeld zijn van plannen in viervoud, ondertekend door een geadmiteerd Landmeter.

De Myncommissaris of betrokken ambtenaar zal de woningstandplaatsen toekennen na zich overtuigd te hebben, dat deze geen inbreuk maken op de rechten van andere personen.

Bijzondere zorg zal gedragen worden, dat zulke standplaatsen niet toegekend worden op diamanthoudenden grond.

De rechten op de woningstandplaatsen in dit artikel vermeld, vervallen met de claims of met de rechten op machinestand- en deposito-plaatsen waartoe zij behooren.

65. Ieder persoon, die op een geproclameerd veld winkels of huizen of woningen wenscht op te richten, kan aanzoek doen voor eene of meer standlicenties.

Elke licentie zal het recht geven op een stuk grond groot 50 voet in het vierkant.

De licentiegelden voor zulk eene standplaats zullen zeven shilling en zes pence per maand, bedragen.

Voor standplaatsen, bedoeld in dit artikel, zal de betreffende ambtenaar, onderworpen aan de goedkeuring van het Hoofd van Mijnwezen, zekere localiteiten vaststellen, doch niet op diamanthoudenden grond, en geene dergelijke standplaats zal buiten deze localiteiten toegekend worden.

Op voordracht van den Myncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk zal het Hoofd van Mijnwezen, na overleg met de Regeering, eene opmeting doen plaats hebben van zulke localiteiten door een geadmiteerd landmeter, en zulk eene opmeting zal de ligging bepalen van alle voorhanden standplaatsen, die behoorlijk zullen genummerd worden en in blokken uitgelegd, begrensd door straten en pleinen.

De landmeter zal eene behoorlijke kaart inzenden waarop alle opgemeten standplaatsen met hare respectieve nummers zullen worden aangegeven.

Applicaties voor zulke standplaatsen, het nummer aangevende als voorkomende op de officieele kaart, zullen ingediend worden bij den Myncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, en moeten zegels dragen ter waarde van vijf shilling.

Ingeval eene standlicentie niet op den behoorlijken tijd hernieuwd wordt, zal de houder van de standlicentie het recht hebben binnen een tijdperk van 3 maanden daarna, zijn standplaats terug te krijgen onder eene nieuwe licentie met bijbetaling van alle achterstallige licentiegelden, en als boete eene som geld gelijkstaande met $\frac{1}{4}$ van de achterstallige licentiegelden (extra-licentiegelden).

Indien de nieuwe standlicentie echter binnen 14 dagen na den vervaldag door den vroegeren licentiehoudenr wordt uitgenomen, zullen alleen de enkele licentiegelden voor die dagen behoeven betaald te worden.

Worden zoodanige standplaaatsen niet door den vorigen houder binnen de genoemde drie maanden terug gekregen, dan zal het Hoofd van Mijnwezen het voorkeurrecht op zoodanige standplaaatsen bij publieke veiling, onder toezicht van den Mijncommissaris, doen verkoopen, van welke verkooping ten minste ééne maand te voren kennis moet worden gegeven in de *Staatscourant* en in een lokaal blad. Wanneer bij publieke veiling van het voorkeurrecht van een standplaaats de opbrengst van het bedrag van achterstallige en extra-licentiegelden te bovengaat, zal de balans aan den vorigen houder worden terug betaald. Bij onverkoopbaarheid zal de standplaaats ter beschikking der Regeering zijn.

Het zal echter voor het Hoofd van Mijnwezen verplichtend wezen, om, voor zoodanige verkooping plaats heeft, de betreffende standplaaats of standplaaatsen aan den vorigen houder of houders daarvan terug te geven indien deze daarvoor applicatie maken, met bijbetaling van alle achterstallige en extra-licentiegelden, benevens de daaromtrent gemaakte kosten.

66. De overdracht van standplaaatsen of gedeelten daarvan zal onderworpen zijn aan dezelfde bepalingen als voorgeschreven in deze wet voor de overdracht van claims en gedeelten daarvan.

HOOFDSTUK X.

SPECIALE REGISTRATIE.

67. Iedere claim, gedeelte van een claim en ieder geanalgameerd blok van claims met de hijschbokstandplaaatsen, machinestandplaaatsen, depositoplaatsen en woningstandplaaatsen, die daaraan behooren, kunnen speciaal geregistreerd worden op de wijze als hieronder uiteengezet.

68. Personen, die wenschen hunne claims of blokken van claims speciaal te registreeren, moeten daartoe applicatie maken bij den Mijncommissaris of Landdrost op de wijze als hieronder voorgeschreven.

Deze applicaties moeten zegels dragen ter waarde van 5 shilling en moeten vergezeld gaan van kaarten in viervoud vervaardigd door een geadmitteerd landmeter, aantoonende de ligging van de claim of claims, de hijschbokstandplaaatsen, machinestandplaaatsen, depositoplaatsen en woningstandplaaatsen, die daaraan behooren.

De betreffende ambtenaar zal daarop aan den applicant eene kennisgeving uitreiken, waarin vermeld worden, de dag en datum, vastgesteld voor het behandelen van de applicatie.

Deze kennisgeving zal éénmaal gepubliceerd worden in de *Staatscourant* en tweemaal in een lokaal blad, ten koste van den applicant.

Er zal tenminste eene maand moeten verlopen tusschen datum van de publicatie in de *Staatscourant* en den datum van behandelning der applicatie.

Gedurende hetzelfde tijdperk van ten minste eene maand, zal de applicatie en kaart ten kantore van den betreffenden ambtenaar voor het publiek ter inzage liggen.

Schriftelijke objecties tegen de applicatie moeten overhandigd worden aan den betreffenden ambtenaar vóór den datum, vastgesteld voor de behandeling der applicatie.

Elke kennisgeving van objectie zal zegels dragen ter waarde van 5 shilling.

Ingeval geene objecties ingekomen zijn en de applicant voldaan heeft aan de voorschriften der wet, zal de betreffende ambtenaar de applicatie toestaan.

Wanneer eene kennisgeving van objectie vóór de behandeling bij tijds ingekomen is bij den betreffenden ambtenaar dan zal de speciale registratie voorloopig niet worden toegestaan.

Binnen tien dagen na kennisgeving van objectie zal de persoon, die objecteert, tegen den applicant rechterlijke stappen moeten nemen in een bevoegd Hof om de geldigverklaring zijner objectie te verkrijgen; indien hij verzuimt dit te doen, zal zijne objectie als van nul en geener waarde beschouwd worden.

69. Indien de applicatie voor speciale registratie toegestaan is, dan zal deze in een speciaal voor dat doel aangelegd register, waarvan de vorm door het Hoofd van Mijnwezen zal worden voorgeschreven, ingeschreven worden en een certificaat van de speciale registratie zal aan den applicant worden uitgereikt.

Dit certificaat zal zegels dragen berekend tegen tien shilling per claim.

Geen certificaat zal worden uitgereikt, tenzij alle gelden verschuldigd op de claim of claims betaald zijn.

70. Hypotheek kan op speciaal geregistreerde claims evenals op vaste eigendommen gegeven worden.

Dezelfde bepalingen als bij hypotheek op vaste eigendommen zullen te dien aanzien gelden.

De zegelrechten zooals door de wet bepaald voor onroerende goederen zullen ook hier van toepassing zijn.

71. Art. 36 is niet van toepassing op speciaal geregistreerde claims.

Ingeval de licentiegelden verschuldigd op zulke claims zes maanden ten achteren zijn, zal de Mijncommissaris, of Landdrost betaling daarvan eischen, onmiddellijk na verloop van de zes maanden, per aangeeekenden brief aan den claimhouder en bij publicatie in de *Staatscourant* en in een lokaal blad.

Indien de betaling van alle verschuldigde licentie-

gelden niet gevolgd is binnen drie maanden na den datum van publicatie der aanmaning, dan zal de Regeering zulke claims per publieke veiling verkoopen in termen van art. 36, alinea's 5, 6 en 7, als wanneer de speciale registratie op zulke claims vervalt.

Het bedrag verschuldigd aan de Regeering zal allereerst uit de opbrengst voldaan worden. Onder die gelden zal een bedrag van twee pond en tien shilling per claim in rekening gebracht worden voor onkosten, en daarna het bedrag verschuldigd onder verband op zulk een claim of claims en aan den verbandhouder worden overhandigd.

Indien de verkoop van de claim of claims meer opbrengt dan het bedrag der boeten en schulden onder verband, dan zal de helft van het overschietende bedrag aan den eigenaar van de plaats worden uitbetaald en de andere helft in 's lands kas worden gestort.

72. De bepalingen gemaakt in dit Hoofdstuk zijn van toepassing op dammen, buizen, pijpen of andere watergeleidingen, op wegen, truckwegen en luchtspoorwegen als vermeld in artt. 45 en 46, op de machinestand- en depositoplaats-rechten vermeld in art. 54, op waterrechten en op standplaatsen vermeld in art. 65.

De waarde der aan te hechten zegels volgens art. 69 alinea 2, zal berekend worden tegen tien shilling voor iedere dam, buis-, pijp- of andere watergeleiding, iedere weg, truckweg of luchtspoorweg voor iedere machine-stand- en depositoplaats-rechten zooals deze volgens artt. 51 en 52 van deze Wet per claim te berekenen zijn, voor ieder waterrecht en voor iedere standplaats.

HOOFDSTUK XI.

VAN HET BEWERKEN DER CLAIMS.

73. De Regeering zal het recht hebben, wanneer zij zulks in het publiek belang wenschelijk acht, om houders van een of meerdere claims onder de bepalingen dezer wet te verplichten, hunne claim of claims te bewerken of te doen bewerken.

74. In het geval bedoeld in het voorafgaande artikel zal de Mijncommissaris of Landdrost den betreffenden claimhouder door aangeteekenden brief, of, waar de woonplaats van den claimhouder onbekend is, door publicatie in de *Staatscourant*, aanschrijven, om zijn claim of claims behoorlijk volgens zijne bevelen binnen een door hem te bepalen tijd, niet minder dan zes maanden zijnde, te bewerken.

75. Indien de claimhouder na afloop van den termijn bedoeld in het voorafgaand artikel na kennisgeving van den Mijncommissaris of Landdrost in gebreke blijft

zijne claim of claims volgens voorschrift te bewerken, dan zal de betreffende ambtenaar kennis geven aan den claimhouder, dat zijn claim of claims verbeurd verklaard zijn ten faveure van den Staat en publiek zullen worden verkocht op de wijze als omschreven in art. 36 dezer Wet. Bij onverkoopbaarheid zal met deze claims worden gehandeld als bepaald bij de laatste alinea van gezegd artikel.

76. Van eenige order van den Mijncommissaris of Landdrost betreffende de verplichte bewerking van claims, zal men zich binnen 14 dagen kunnen beroepen op het Hoofd van Mijnwezen, en van zulke beslissing van het Hoofd van Mijnwezen—binnen eene maand—op de finale beslissing van den Staatspresident, die het recht zal hebben, alvorens te beslissen, eene commissie van onderzoek te benoemen, welke commissie verplicht zal zijn aan hem te rapporteeren.

77. Het beroep op den Staatspresident moet geschieden in geschrift en zegels dragen tot een bedrag van £25. Hangende de beslissing van den Staatspresident zullen geene verdere stappen in zake de verplichte bewerking der claims tegen den claimhouder mogen genomen worden.

HOOFDSTUK XII.

EIGENAARSRECHTEN.

78. Indien private grond tot publieke delverij ge-proclameerd, of bij proclamatie aan een ander reeds ge-proclameerd veld toegevoegd wordt, dan zal de eigenaar het recht hebben, na overleg met de Regeering, gedeelten van gronden uit te houden voor eene werf.

Eene voldoende hoeveelheid water zal vrij blijven ten gebuik van den eigenaar, zijn gezin en vee, en voor het besproeien van de tijdens de proclamatie bestaande werf.

De hoeveelheid water vereischt voor deze doeleinden, zal op last van het Hoofd van Mijnwezen gemeten en daarna door hem vastgesteld worden vóór de proclamatie.

Daarna mag dit water, alzoo gemeten, door den eigenaar ook voor andere doeleinden worden gebruikt en afgestaan.

Huurders, servituuthouders en andere gerechtigden tot water, zullen hunne rechten op dat water behouden gedurende den tijd van huur, servituut, of ander recht, tot eene hoeveelheid op dezelfde wijze vastgesteld, als bepaald in alinea 2 van dit artikel.

79. De eigenaar heeft het recht op eigenaarsclaims als bepaald volgens artikels 23 en 29 dezer Wet.

80. De eigenaar heeft het recht op de helft van alle licentie-gelden, betaald voor eigenaarsclaims, ontdekkersclaims en gewone claims in termen van art. 23, 24 en 25; van de extra licentie-gelden, betaald in termen van art. 36; van de gewone en extra licentie-gelden betaald voor machinestand- en deposito-plaats-rechten in termen van art. 54; van de licentie-gelden betaald voor waterrechten in termen van art. 59; van het bedrag betaald bij publieke verkooping van gewone en geregisteerde claims na aftrek van de onkosten in termen van artt. 36, 71 en 75 en drie vierde gedeelte van de standplaats-licentie-gelden betaald in termen van art. 65.

De eigenaar heeft het recht op de helft der licentie-gelden betaald voor eigenaars en ontdekkersclaims, genoemd in art. 29.

81. Ingeval de eigenaar van eene plaats of stuk grond, de minerale rechten daarop verhuurt of verkoopt in een of anderen vorm, dan zal het verstaan zijn, indien geene bijzondere bepalingen daaromtrent in het huurcontract of acte van verkoop zijn, dat de rechten toegekend door het voorafgaande artikel aan den eigenaar van de plaats of stuk gronds blijven.

De eigenaarsclaims kunnen alleen aan den koper of huurder der minerale rechten uitgegeven worden, indien de huur of overeenkomst beschreven is in eene notarieele acte en geregistreerd is.

De eigenaarsclaims kunnen aan den huurder van de minerale rechten vernieuwd worden, doch slechts zoolang als hij de huurder blijft.

Na verloop van de huur of na het vervallen der claims in termen van art. 36 of art. 71 heeft de eigenaar van den grond het recht op de eigenaarsclaims, mits hij de verplichtingen van bestaande hypotheeken ook op zich neemt.

HOOFDSTUK XIII.

COMITÉ VAN BESTUUR.

82. De Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, zal ten allen tijde gemachtigd zijn tot het maken en in werking stellen van Regulaties voor de verkiezing van Delvers-Comités, op eenige diamant-delverij, waar hij zulks noodig mag achten, en om de plichten, rechten en macht van zulke Delvers-Comités te bepalen en regulaties te doen optrekken voor de werking daarvan.

De Staatspresident, als voormeld, kan bepalen of zulk een delvers-comité voor een of meer delverijen zal gekozen worden, op de wijze zooals hij zal wenschelijk achten, alsmede of, en wanneer een delvers-comité zal worden opgeheven en ontbonden.

Zoodanige regulaties zullen kracht van wet hebben, 14 dagen na publicatie in de *Staatscourant* en zullen in de eerstvolgende zitting van den Tweeden Volksraad worden voorgelegd ter behandeling.

HOOFDSTUK XIV.

KAFFER-VERBLIJFPLAATSEN.

83. Wanneer de kleurlingen, die in mijnen voor edelgesteenten werken, voor een zekeren tijd in de kafferverblijfplaatsen gehouden worden, zonder dat het hun veroorloofd is, deze verblijfplaats te verlaten voor eenig ander doel dan het verrichten van mijnwerk, dan zullen de bepalingen van dit Hoofdstuk in acht genomen worden.

84. Geen kleurling zal tegen zijn wil in de kafferverblijfplaats gehouden mogen worden, dan alleen ter uitvoering van een contract vrijwillig door hem aangegaan. Geen contract van dien aard zal geldig zijn voor langer dan 6 maanden. Zulk contract kan echter worden vernieuwd.

85. De betaling van de loonen aan kleurlingarbeiders zal alleen mogen geschieden in gangbare klinkende munt.

86. Wanneer een claimhouder een kafferverblijfplaats wenscht op te richten dan zal hij verplicht zijn daarvan kennis te geven aan den Mijncommissaris of Landdrost, vergezeld van planteekeningen in duplo, alsmede concept-regulaties voor de inrichting der verblijfplaats, gezondheidsmaatregelen en visitatie van kleurling-arbeiders.

De Mijncommissaris of Landdrost, met den Mijninspecteur van het betreffende veld, zullen deze aanvragen onderzoeken en met hunne aanbevelingen opzenden aan het Hoofd van Mijnwezen ter beslissing en bekrachtiging.

87. In afwijking van het bepaalde in Wet No. 6, 1882, art. 2, en de wet op het drijven van handel op mijnterreinen, kunnen in de kafferverblijfplaatsen op Diamantvelden, goederen worden geleverd aan de daarin verblijfhoudende kleurlingen, door den claimhouder aan wien de betreffende kafferverblijfplaats toebehoort, onder voorwaarde echter, dat:

- a. alle artikelen voor den handel in de kafferverblijfplaatsen geleverd worden bij maandelijksche toerbeurt door winkeliers in het district, waar zoodanige mijn gelegen is;
- b. dat de verkoop in de kafferverblijfplaats tegen den werkelijken verkoopprijs dergoederen en zonder profijt zal geschieden; de verkoopprijs der goederen niet hooger te zijn dan de gemiddelde prijs geldende in het district.

88. Alvorens zulke winkelbezigheden te openen, zal

de betreffende Myncommissaris of Landdrost in overleg met den houder van de kafferverblijfplaats eene lijst maken van de namen van winkeliers, van wie goederen bij maandelijksche toerbeurt gekocht kunnen worden.

De regulaties, waaronder de verkoop aan de kaffers in de kafferverblijfplaatsen zal geschieden, moeten aan de goedkeuring van den Myncommissaris of Landdrost onderworpen worden.

89. Claimhouders die in hunne kafferverblijfplaatsen winkelbezigheden uitoefenen, in termen van het voorafgaande artikel, zullen behoorlijk boek moeten houden en de vrachtbrieven, facturen en andere documenten, vermeldende alle bijzonderheden omtrent de gekochte en verkochte goederen, voorhanden moeten hebben en steeds open voor inspectie van den daartoe bevoegden ambtenaar.

90. In geen geval zal het geoorloofd zijn sterken drank in de kafferverblijfplaatsen aan de kleurlingen te verkoopen, te verruilen of op eenige andere wijze te verstrekken.

91. De Myncommissaris of Landdrost is speciaal belast met het toezicht op de behoorlijke nakoming van de bepalingen van dit Hoofdstuk. Hij zal het recht hebben aan hem ondergeschikte ambtenaren te machtigen, hiertoe in zijne plaats op te treden. Zulke machtiging moet in geschrifte geschieden.

HOOFDSTUK XV.

VAN HET HANDEL DRIJVEN IN DIAMANTEN.

92. Het zal niet wettig zijn voor eenig persoon, firma, syndicaat of maatschappij diamanten in bezit te hebben of daarin handel te drijven, tenzij daartoe speciaal geautoriseerd door deze Wet.

Voor het doel van deze Wet zal met het woord «diamanten», wanneer ook gebruikt, «ongeslepen diamanten» bedoeld worden.

Voor hetzelfde doel zal de uitdrukking «handeldrijven in diamanten» de volgende meening hebben:

Het koopen, verhandelen, invoeren, uitvoeren, ontvangen als geschenk, in ruil of als onderpand, het verkoopen, te koop ten toon stellen, het aanbieden ten verkoop, ter ruiling of als onderpand, het beschikken over of afleveren — voor welk doel dan ook — van een of meer diamanten; het als principaal, agent of op eenige andere wijze betrokken zijn in zulk koopen, verhandelen, invoeren, uitvoeren, ontvangen, verkoopen, te koop aanbieden, tentoonstellen, beschikken over of afleveren van een of meer diamanten.

93. De personen, firma's, syndicaten of maatschappijen speciaal gemachtigd tot het in het bezit hebben en tot het handeldrijven in diamanten zijn de volgende:

1. Alle geregistreerde claimhouders en houders van prospecteerlicenties, met dien verstande, dat hun recht tot handeldrijven beperkt zal zijn tot diamanten gevonden in hunne claims of prospecteergronden.
2. Alle houders van banklicenties behoorlijk geregistreerd volgens de Wetten der Zuid-Afrikaansche Republiek.
3. Eenig persoon behoorlijk geregistreerd als de houder van eene diamanthandelaars-licentie.
4. Eenig persoon behoorlijk geregistreerd als de houder van eene diamantmakelaars-licentie,

met dien verstande echter, dat genoemde geregistreerde claimhouders en licentiehouders zullen voldoen aan de speciale voorschriften vastgesteld in dit Hoofdstuk en dat zij alleen handel zullen drijven in zulke diamant of diamanten waarvan zij de bona fide eigenaren of waarvan zij in wettelijk bezit zijn en de bewijslast daarvan zal ten eenigen tijde geëischt kunnen worden van zulke geregistreerde claimhouders, bankiers of licentiehouders.

94. Eene diamantslijpers-licentie kan uitgereikt worden aan eenig persoon, die het beroep van diamantslijper wenscht uit te oefenen, met dien verstande, dat zulk een persoon geen recht zal hebben handel te drijven in diamanten als uiteengezet in art. 92 van deze Wet.

Zulk eene licentie geeft den houder alleen het recht om een of meer diamanten te ontvangen en die te houden voor het doel van zijn beroep gedurende zulk een tijdperk als redelijker wijze noodig zal zijn voor het voltooien van zijn werk.

95. Eenig persoon in wiens bezit een of meer diamanten gevonden worden, en die niet kan bewijzen, dat hij de rechtmatige eigenaar is, of op wettige wijze in bezit is gekomen van zulk een diamant of diamanten volgens art. 93, 94 en 118 dezer Wet, of eenig persoon, die overtuigd zal worden handel te drijven in diamanten en niet komende onder de bepalingen van art. 93 dezer Wet, zal, schuldig bevonden zijnde, gestraft worden met eene boete, twee duizend pond sterling niet te boven gaande of met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, tien jaar niet te boven gaande, of met beiden boete en gevangenisstraf.

De diamanten welke in zijn bezit zijn gevonden, zullen op order van den Rechter die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar, indien deze bekend is en anders worden verbeurd verklaard

ten faveure van den Staat en bij publieke veiling verkocht worden.

96. Eenig geregistreerd claimhouder, houder van een banklicentie, houder van een prospecteerlicentie, houder van eene diamanthandelaars- of diamantmakelaars licentie, die met eenig persoon, firma, syndicaat of maatschappij, niet gerechtigd daartoe onder de bepalingen dezer wet, in diamanten handel zal drijven, die een of meer diamanten zal overhandigen aan den houder van eene diamantslijperslicentie voor eenig ander doel dan voor het slijpen er van, zal, indien schuldig bevonden, gestraft worden met de straf bepaald volgens art. 95 dezer wet en eenigerlei licentie, die hij op dien tijd houdt, zal vervallen verklaard worden.

97. De houder van eene diamantslijperslicentie, die een of meer diamanten zal ontvangen voor eenig ander doeleinde dan het slijpen er van, zal, wanneer schuldig bevonden, gestraft worden met de straf bepaald volgens art. 95 dezer wet en zijne licentie zal vervallen verklaard worden.

98. Eene diamanthandelaarslicentie zal zegels dragen ter waarde van een honderd pond sterling voor eene jaarlijksche licentie en dertig pond sterling voor eene driemaandelijksche licentie.

Zulk eene licentie te worden uitgemaakt volgens vorm «A», hierachter aangegeven.

Eene diamantmakelaarslicentie zal zegels dragen ter waarde van vijf en twintig pond sterling voor eene jaarlijksche licentie en zeven pond en tien shilling sterling voor eene driemaandelijksche licentie.

Zulk eene licentie te worden uitgemaakt volgens vorm «B», hierachter aangegeven.

Eene diamantslijperslicentie zal zegels dragen ter waarde van tien pond sterling voor eene jaarlijksche licentie en drie pond sterling voor eene driemaandelijksche licentie.

Zulk eene licentie te worden uitgemaakt volgens vorm «C», hierachter aangegeven.

99. Eenig persoon, applicatie makende voor eene diamanthandelaars-, diamantmakelaars- of diamantslijperslicentie, zal vooraf bij den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk een certificaat van den Veldcornet van zijn wijk volgens vorm «D», hierachter aangegeven, moeten deponeren.

Niemand zal eenige licentie kunnen krijgen, indien eenig oonteerd vonnis tegen hem is uitgesproken, hetzij in dit land of in eenig ander land.

Niemand zal eene licentie kunnen krijgen indien hij alreeds de houder is van eenigerlei dranklicentie.

Het zal niet wettig zijn voor eenig Veldcornet het certificaat vorm «D» te onderteekenen en dit uit te

reiken, tenzij de applicant hem overtuigd heeft, dat hij een behoorlijk en geschikt persoon is, om het vak van diamanthandelaar of diamantmakelaar uit te oefenen of de noodige kennis en bekwaamheid bezit voor het slijpen van diamanten.

De applicant voor eene diamanthandelaars- of diamantmakelaarslicentie zal borg moeten stellen voor een bedrag van twee duizend pond sterling in twee securiteiten, elk van een duizend pond sterling ten genoegen van den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

De applicant voor eene diamantslijperslicentie zal borg moeten stellen voor een bedrag van vijf honderd pond sterling in twee securiteiten elk van twee honderd en vijftig pond sterling ten genoegen van den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

100. Eenig persoon, die eene licentie verkregen heeft onder valsche voorwendsels of door het verbergen van zulke feiten die, indien bekend, geleid zouden hebben tot het weigeren der licentie, zal, indien schuldig bevonden, gestraft worden met de straf bepaald onder art. 95 en alle licenties door hem onder deze wet gehouden zullen nietig verklaard worden en de houder van eenige dranklicentie zal bovendien zijne dranklicentie verliezen.

101. Alle driemaandelijksche licenties, welke ook de datum van uitreiking moge zijn, zullen vervallen op den laatsten dag van elk kwartaal, deze dagen zijnde respectievelijk 31 Maart, 30 Juni, 30 September en 31 December en alle jaarlijksche licenties, welke ook de datum van uitreiking moge zijn, zullen vervallen op 31 December.

102. Ieder gelicentieerd diamanthandelaar, diamantmakelaar of diamantslijper zal een kantoor of bezigheidsplek houden welke omschreven zal zijn in zijne licentie en hij zal boven of op zij van de ingangdeur van zijn kantoor of bezigheidsplek op eene in het oog vallende plaats een uithangbord plaatsen, dragende zijn naam of die der firma, syndicaat of maatschappij en daaronder de woorden «gelicentieerd diamanthandelaar» of «gelicentieerd diamantmakelaar» of «gelicentieerd diamantslijper», al naar het geval moge zijn.

De letters van zulk een uithangbord moeten duidelijk leesbaar en ten minste twee duim hoog zijn.

Ieder gelicentieerd diamanthandelaar, diamantmakelaar of diamantslijper, die deze voorschriften niet nakomt, zal onderhevig zijn aan eene boete een honderd pond niet te boven gaande of bij wanbetaling daarvan aan gevangenisstraf, zes maanden niet te boven gaande en de licentie, die hij houdt kan vervallen ver-

klaard worden voor een tijdperk als het Hof mag bepalen.

103. Het zal niet wettig zijn voor eenig gelicentieerd diamanthandelaar, diamantmakelaar of diamantslijper zijne bezigheid uit te oefenen in eenige andere plaats dan het kantoor of bezigheidsplek omschreven in de licentie en iemand schuldig bevonden, gehandeld te hebben tegen de bepalingen van dit artikel zal onderhevig zijn aan de strafbepalingen als vastgesteld in art 95 dezer wet en zijne licentie kan ingetrokken worden.

104. Het zal niet wettig zijn voor eenig gelicentieerd diamanthandelaar of diamantmakelaar of diamantslijper zijn kantoor of bezigheidsplek te verplaatsen, tenzij de betreffende Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijke klerk een certificaat uitreikt hem machtigende tot zulk eene verplaatsing.

Eenig persoon, die zich schuldig maakt aan overtreding van dit artikel zal onderhevig zijn aan de strafbepalingen neergelegd in art 102 van deze wet.

105. Ieder persoon, firma, syndicaat of maatschappij, vermeld in artt. 93 en 94 dezer wet, zal verplicht zijn zijne licentie te toonen aan eenig ambtenaar gemachtigd tot het onderzoek van zulke licenties, alsmede aan eenigen ambtenaar daartoe schriftelijk gemachtigd door den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

Eenig persoon, firma, syndicaat of maatschappij, weigerende hunne licenties te toonen aan den persoon schriftelijk tot onderzoek derzelve gemachtigd, zal onderhevig zijn aan de straffen vastgesteld in de laatste alinea van art. 102.

106. Het is niet wettig voor eenig persoon, firma, syndicaat of maatschappij, meer dan eene licentie als uiteengezet in art. 98 van deze wet, te houden.

107. Alle diamanten ingevoerd of geproduceerd in dezen Staat, zullen geregistreerd worden bij den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk.

Zulk eene registratie moet geschieden binnen acht en veertig uren na den invoer, en ingeval van productie moet eene ware copie van het register, vermeld in art. 110, wekelijks aan den bovengemelden ambtenaar ingezonden worden.

De betreffende ambtenaar zal na registratie aan den betrokken persoon een certificaat uitreiken, aantoonende alle bijzonderheden gemeld in vorm «E» hierachter aangegeven, tegen betaling van een half percent der waarde van zulke geregistreerde diamanten.

Het zal aan den ambtenaar belast met de registratie vrijstaan, voor de waardeering der diamanten een beëdigd deskundige in te roepen, en ingeval de waarde

door den eigenaar aangegeven 25% lager is, dan de waardeering door zoodanigen deskundige, dan zullen de kosten der waardeering door den eigenaar gedragen worden.

De ambtenaar bij wien de registratie moet geschieden, heeft ten allen tijde het recht een onderzoek in te stellen of te doen instellen, ten einde na te gaan of alle geproduceerde of ingevoerde diamanten binnen zijne jurisdictie behoorlijk en nauwkeurig geregistreerd zijn.

Indien het uit zulk een onderzoek blijkt, dat eenig claimhouder, houder van een banklicentie of licentievermeld in art. 98, alinea's 1, 2 en 3 dezer wet, de registratie als bovenbedoeld, verzuimd heeft, of eene valsche registratie gemaakt heeft of diamanten geregistreerd heeft, waarvan hij niet in wettig bezit is, dan zal zulk een persoon onderhevig zijn aan de straffen bepaald in art. 95 van deze wet; bovendien kan zijne licentie geschorst worden voor zulk een tijdperk als het Hof zal goeddunken, en zulke diamanten waarvan het bewezen zal zijn, dat zij niet of valschelijk geregistreerd zijn, zullen op order van den Rechter, die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar indien deze bekend is, en anders worden verbeurd verklaard ten faveure van den Staat en bij publieke veiling verkocht worden.

108. Geene diamanten zullen in dezen Staat ingevoerd mogen worden, tenzij de invoerder bij den ambtenaar bedoeld in de eerste alinea van art. 107 een certificaat van uitvoer overlegt, geteekend door den bevoegden ambtenaar in den Staat of Kolonie, van waar die diamanten zijn ingevoerd, en eene beëdigde verklaring dat het certificaat echt is en de betrokken diamanten dezelfde zijn als in het certificaat vermeld.

Eenig persoon de bepalingen van dit artikel overtredende, zal onderhevig zijn, bij schuldig bevinding, aan de straffen bepaald in art. 95 dezer wet, bovendien zullen de diamanten aldus gevonden en niet geregistreerd zijnde, verbeurd verklaard en op publieke veiling verkocht worden.

109. Ieder gelicentieerd diamantmakelaar, zal bij het sluiten van eene transactie den verkooper een certificaat van verkoop geven, en de kooper een certificaat van aankoop, beiden behoorlijk gezegeld volgens wet, en uitgemaakt volgens vorm «f» hierachter aangegeven.

Alle andere personen, firma's, syndicaten of maatschappijen onder de bepalingen van art. 111 van deze wet voorkomende, zullen bij het sluiten van eenigerlei transactie, den kooper een certificaat van aankoop, of den verkooper een certificaat van verkoop geven, uit-

g.maakt als beschreven in de eerste alinea van dit artikel.

Al deze certificaten moeten de volgende bijzonderheden aantonen:

1. Het totaal gewicht van het pakket diamanten gekocht of verkocht, en den totalen prijs.
2. Het totaal gewicht en den prijs per karaat, van alle diamanten onder 10 karaat ieder.
3. Het aantal diamanten wegende tien karaat of meer, den prijs daarvan per karaat en hunnen totalen prijs.
4. Eene afzonderlijke beschrijving van iederen diamant, ter waarde van honderd pond sterling of daarboven.

Zulk een certificaat van verkoop of aankoop voor correct te worden gecertificeerd, door den makelaar of persoon, die over de diamanten beschikt.

Eenig persoon niet voldoende aan de bovengemelde bepalingen, zal, indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan eene boete, twee honderd pond sterling niet te boven gaande, of bij wanbetaling, aan gevangenisstraf met of zonder harden arbeid voor een tijdperk een jaar niet te boven gaande. Bovendien kan het Hof zijne licentie van nul en geener waarde verklaren en het vernieuwen daarvan verbieden voor zulk een tijd als het Hof moge goedvinden.

110. Ieder persoon, firma, syndicaat of maatschappij komende onder de bepalingen van artt. 93 en 94 dezer wet zal, behalve de door de wet vereischte handelsboeken, een getrouw register houden van alle gedane transactiën, in den vorm «G» hierachter aangegeven.

Dit register zal op de linker bladzijde «debet» alle inkomende-, op de rechter bladzijde «credit» alle uitgaande diamanten vermelden met de volgende opgaven:

- a. Den datum waarop eenigerlei diamanten geproduceerd, ontvangen, ingevoerd, verkocht of uitgevoerd of waarover op eenige andere wijze beschikt is geworden.
- b. Den naam van den ontvanger, kooper, verkoper, makelaar, eigenaar, diamantslijper of ander persoon, firma, syndicaat, of maatschappij met wien de transactie gedaan werd en den aard daarvan.
- c. En verder alle bijzonderheden vermeld onder de cijfers 1, 2, 3 en 4 van art. 109.

Een ieder vermeld in de eerste alinea van dit artikel, die verzuimd zal hebben eenige transactie in dit register te vermelden, of die niet nauwkeurig daarin geboekt zal hebben, zal, indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan de straffen vermeld in art. 95 dezer wet

en zijne licentie zal geschorst worden voor zulk een tijdperk als het Hof mag goedvinden.

111. Ieder persoon, firma, syndicaat of maatschappij vermeld in art. 93 dezer wet, zal binnen de eerste tien dagen van iedere maand inzenden bij den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk, eene ware en gecertificeerde kopie van register vorm «G» over de afgeloopen maand.

Personen, in gebreke blijvende daarin, zullen onderhevig zijn aan de straffen bepaald volgens art. 109 dezer wet.

112. Ieder persoon, firma, syndicaat of maatschappij, die diamanten invoert van een distrikt van den Staat in een ander zal deze binnen acht en veertig uren van af den tijd van ontvangst van zulke diamanten bij den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk registreeren of doen registreeren.

De betreffende ambtenaar zal aan den betreffenden persoon kosteloos de gemelde certificaten van uit- en invoer uitreiken, en daarin zullen alle bijzonderheden voorkomen in de vormen H en L hierachter aangegeven.

Eenig persoon in gebreke blijvende te voldoen aan de bepalingen van dit artikel zal bij schuldig bevinding onderhevig zijn aan de straffen bepaald bij art. 108 dezer wet.

Geene diamanten zullen van het eene district naar het andere, of van de eene delverij naar de andere, mogen vervoerd worden, tenzij de houder of vervoerder bedoeld in art. 107, overleggen een certificaat van vervoer, geteekend door den bevoegden ambtenaar van het district of de delverij, vanwaar de diamanten vervoerd zijn, en een beëdigde verklaring dat het certificaat echt is, en de betrokken diamanten dezelfde zijn.

113. De betreffende Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijke klerk zal een register houden in den vorm «I» als hierachter aangegeven van alle geproduceerde of ingevoerde diamanten en een register in den vorm «J» als hierachter aangegeven van alle diamanten uit zijn district uitgevoerd.

114. Geen uitvoer van diamanten buiten den Staat kan plaats vinden, voordat de uitvoerder een certificaat vorm «K» zal verkregen hebben tegen betaling van één percent van de waarde der uit te voeren diamanten. Met betrekking tot de waardeering zijn de bepalingen van art. 107 van toepassing.

115. Eenig blank persoon in dezen Staat wonende zal het recht hebben om te objecteeren tegen de uitvoerregistratie van eenigerlei diamanten, mits dat hij onder eede verklaart, dat de diamanten ter registratie aangeboden niet op wettige wijze verkregen waren door den persoon voornemens deze uit te voeren.

Indien bij onderzoek voor een bevoegd Hof gebleken is, dat de persoon, die wenscht uit te voeren, de diamanten niet langs wettigen weg verkregen heeft, dan zal zulk een uitvoerder, wanneer schuldig bevonden, onderhevig zijn aan de straffen bepaald in art. 110 van deze Wet en de diamanten welke in zijn bezit zijn gevonden, kunnen op order van den Rechter, die het vonnis uitspreekt, worden teruggegeven aan den eigenaar, indien deze bekend is, en anders worden verbeurd verklaard ten faveure van den Staat en bij publieke veiling verkocht worden.

116. Ieder persoon, firma, syndicaat of maatschappij komende onder de bepalingen van artt. 93 en 94 dezer Wet zal duplicaten houden van hunne certificaten van verkoop of aankoop en zal verplicht zijn zulke duplicaten te vertoonen aan de persoon behoorlijk schriftelijk gemachtigd door den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk van zijn district om deze te onderzoeken.

Eenig persoon als bovengemeld, die zal weigeren te voldoen aan de bepalingen van dit artikel, zal indien schuldig bevonden, onderhevig zijn aan de straffen bepaald in art. 102 dezer Wet.

117. Een gelicentieerd diamantslijper kan een of meer diamanten ontvangen van een persoon niet komende onder de bepalingen van art. 93 teneinde deze diamanten te slijpen, mits dat zulk een persoon eene schriftelijke vergunning vertoont van den Mijncommissaris Landdrost of Verantwoordelijken klerk van zijn district in termen van art. 118 dezer Wet.

118. Het zal wettig zijn voor het Hoofd van Mijnwezen om aan eenig persoon, van wiens eerlijkheid hij overtuigd is, eene schriftelijke vergunning te geven voor het koopen van een diamant voor zijn privaat gebruik of voor eenig ander speciaal doeleinde, of om een diamant, die zijn eigendom is, te verkoopen.

De applicant voor zulk eene vergunning zal eene beëdigde verklaring maken, vermeldende de namen van de personen, die den diamant afleveren of ontvangen, evenzoo de waarde er van, dat zij wettig gemachtigd zijn zulken diamant te leveren of te ontvangen en verder dat zulk eene transactie niet voor handelsdoeleinden gedaan is.

De houders van zulk eene vergunning zullen komen onder de bepalingen van art. 105 dezer Wet.

Het Hoofd van Mijnwezen zal een register houden van alle zoodanige vergunningen door hem uitgegeven.

119. Eenig persoon in het bezit van diamanten op den datum van het in werking treden dezer Wet, zal eene beëdigde verklaring daaromtrent afleggen bij den Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken

klerk en deze ambtenaar zal kosteloos aan zulk een persoon een certificaat daaromtrent uitreiken, waarin de bijzonderheden vermeld in art. 109 zullen voorkomen.

Deze verklaringen moeten gemaakt worden binnen zestig dagen nadat deze wet in werking treedt.

120. Eenig persoon een of meer diamanten vindende op eenige plaats, welke niet eene natuurlijke vondstplaats is, zal deze binnen acht en veertig uren na het vinden aan den betreffenden Mijncommissaris, Landdrost of Verantwoordelijken klerk overhandigen, die dezen diamant of diamanten zal publiceeren driemaal in de *Staatscourant* en in een lokaal blad.

Indien de eigenaar van den diamant of diamanten zich aanmeldt, en kan bewijzen, dat hij de wettige eigenaar is, dan zal zulk een diamant hem overhandigd worden tegen betaling van alle onkosten en eene premie van twintig percent van de waarde van zulk een diamant of diamanten aan den vinder.

Indien niemand kan bewijzen, dat hij de wettige eigenaar is, dan zal zulk een diamant of diamanten aan den vinder worden teruggegeven onder vergoeding van de gemaakte kosten.

Eenig persoon, die een diamant of diamanten vindt onder de omstandigheden als omschreven in alinea 1 van dit artikel, en verzuimt zulk een diamant of diamanten te overhandigen als aldaar voorgeschreven, zal onderhevig zijn, indien schuldig bevonden, aan de straffen bepaald bij art. 95 dezer Wet.

121. Het handeldrijven in diamanten is niet geoorloofd op Zondagen of publieke feestdagen, of tusschen zonsondergang en zonsopgang.

122. Het is niet geoorloofd handel te drijven in diamanten met kleurlingen.

Ook zal het aan kleurlingen niet geoorloofd zijn diamanten in hun bezit te hebben.

Bij overtreding zijn de strafbepalingen van art. 95 hier van toepassing.

HOOFDSTUK XVI.

BEPALINGEN VAN ONDERSCHIEDEN AARD.

123. Ieder blank persoon heeft het recht brandhout te kappen op Gouvernementsgrond na het verkrijgen van eene vergunning daartoe van den Mijncommissaris of Verantwoordelijken klerk tegen betaling van een pond sterling voor eene wagenvracht en zeven shilling en zes pence voor eene schotskarvracht.

Ten aanzien van het kappen van hout op geproclameerden privaten grond moet eene speciale overeen-

komst met den eigenaar van den grond getroffen worden.

Een claimhouder, standplaatshouder of machine-stand- en depositoplaatshouder is niet gerechtigd hout te kappen, dat groeit op den grond gehouden onder zijne licentie, voordat hij bij den Mijncommissaris een bedrag gelijkstaande aan de getaxeerde waarde van het hout, gedeponereerd heeft.

Deze taxatie te worden gemaakt door den Mijncommissaris of betrokken ambtenaar, die zulke gelden aan het Gouvernement zal overhandigen.

Indien de grond waarvan het hout gekapt was private grond is, zullen deze gelden aan den eigenaar van den betrokken grond, door de Regeering uitgekeerd worden.

Eenig persoon, de bepalingen van dit artikel overtredende, zal gestraft kunnen worden met eene boete vijf en twintig pond sterling niet te bovengaande en bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid drie maanden niet te bovengaande en zal bovendien verplicht zijn de waarde van het weggenomen hout aan den rechtmatigen eigenaar te vergoeden.

124. Wanneer het noodig mocht bevonden worden in het algemeen belang voor publieke doeleinden, eens afgestane rechten in hun geheel of ten deele in te trekken, zal de Regeering het recht hebben zulks te doen met vergoeding, bij onderlinge overeenkomst tusschen belanghebbenden en de Regeering te bepalen. Ingeval zulk eene overeenkomst onmogelijk zal zijn, zal de bepaling der vergoeding bij arbitrage geschieden door een of meer wederzijds aangestelde personen, met referte tot een door de arbiters gekozen en van te voren benoemden scheidsrechter, die, indien de arbiters niet kunnen overeenkomen op één of meer punten in geschil, over zoodanige punten beslissen kan.

125. Ieder delver, inwoner of licentiehouden op een geproclameerd veld zal, indien daartoe opgeroepen, aan eenige officieele autoriteit hulp verleenen voor het bewaren van de publieke orde, op straffe van zijne licentie te verliezen en van eene boete, vijf en twintig pond sterling niet te bovengaande of bij wanbetaling gevangenisstraf met of zonder harden arbeid drie maanden niet te bovengaande.

126. De voorschriften van de Paswetten voor publieke delverijen kunnen bij proclamatie toegepast worden op de velden, geproclameerd voor edelgesteenten.

127. Een kleurling zal geen licentiehouden kunnen zijn, of op eenigerlei wijze verbonden kunnen zijn met de bewerking der delverijen, doch zal alleen als werkvolk in dienst der blanken worden toegelaten.

HOOFDSTUK XVII.

ADMINISTRATIE.

128. De Regeering zal het recht hebben aan de ambtenaren aangesteld onder de voorschriften der Goudwet de rechten en verplichtingen dezer Wet toe te vertrouwen, het personeel onder deze te vermeerderen, of indien noodig nieuwe ambtenaren aan te stellen.

129. De Regeering zal dienstinstructies opstellen voor de ambtenaren belast met het ten uitvoer brengen dezer Wet, en zal de te houden boeken en te gebruiken vormen bepalen; deze zullen echter niet in strijd zijn met deze Wet.

130. Inzage van alle registers, te worden gehouden volgens deze Wet, zal aan het publiek vergund worden, maar het onderwerp waaromtrent informatie verlangd wordt, moet door den betrokken persoon eerst worden gemeld.

Voor iedere inzage zal betaald worden een bedrag van een shilling en zes pence.

Ingeval van schriftelijke informatie moet voor elk geval de som van vijf shilling betaald worden, in zegels te worden gehecht aan het document.

Dit artikel is niet van toepassing op de registers gehouden in termen van Hoofdstuk XV dezer Wet.

131. Het is het Hoofd van Mijnwezen en den ambtenaren van zijn departement, alsmede Speciale Landdrosten en Assistent-Landdrosten, Rechterlijke Commissarissen en ambtenaren in hun departement, benevens politiebeamten, zoowel als hunne echtgenooten, met of zonder huwelijksvoorwaarden, op een geproclameerd veld niet geoorloofd om direct of indirect claims te hebben, eenigerlei handel te drijven, eenig agentschap van welke aard ook waar te nemen, of eenig aandeel te hebben, in eene mijn, maatschappij of syndicaat of vennootschap van eene delverszaak.

Ook is het den Landdrosten, Hoofdambtenaren en hunne ondergeschikten, verboden als directeuren, adviseuren, controleurs of als beamten verbonden te zijn aan eenigerlei mijnmaatschappij. Wordt het bevonden dat bovengenoemde ambtenaren zich schuldig maken aan overtreding van de bepalingen, vervat in dit artikel, dan kunnen zij naar bevind van zaken, door de Regeering worden geschorst in hunne betrekking voor een zekeren tijd of wel worden ontslagen.

132. De Mijncommissaris zal het hoofd zijn van en het toezicht hebben over het veld waarover hij is aangesteld. Hij zal tevens bekleed zijn met de macht om alle zaken aangaande de delverij te regelen en te be-

sturen overeenkomstig deze Wet, en alle regulaties, die krachtens deze Wet door de Regeering gepubliceerd mogen worden.

Hij zal ook acht geven op de grieven der delvers, en alles doen wat strekken kan tot het algemeen belang, tot bevordering van den bloei der delverij en van den gezondheidstoestand harer bevolking; hij zal bepalen de plekken waar niet gezocht of gedolven zal mogen worden, voor het openhouden van wegen, waaronder ook begrepen worden wegen of paden op de delverij, en plekken geschikt voor waterrechten, en zulke andere plaatsen als waaromtrent van tijd tot tijd door de Regeering instructies zullen worden gegeven, en het zal niemand geoorloofd zijn dien grond af te pennen of daarop te delven, onder straffe bij overtreding met eene boete van £100, of zes maanden gevangenisstraf met harden arbeid, op te leggen door een bevoegd Hof.

De Regeering zal de macht hebben hem of een ander persoon onder hem, het innen van persoonlijke belasting binnen de grenzen van zijn veld op te dragen, onder zulke regulaties als de Regeering, na overleg met het Hoofd van Mijnwezen, noodig zal achten vast te stellen.

Indien er geen Speciale Landdrost is aangesteld, zal hij crimineele en civiele jurisdictie hebben gelijk met die van den Landdrost.

Hij zal ex-officio Vrederechter zijn voor de geheele Republiek.

Wat betreft de uitoefening van civiele en crimineele jurisdictie door den Mijncommissaris, zullen de wetten en costumen, in Landdrosthoven in gebruik, toegepast worden.

Ook met betrekking tot appèl op een Hooger Hof, zullen dezelfde regelen gelden.

Indien er geen Speciale Landdrost is aangesteld, zal de Mijncommissaris binnen de grenzen van het veld, waarover hij is aangesteld, dezelfde macht hebben met betrekking tot huwelijken, als aan eenen Landdrost gegeven wordt bij de Huwelijks-ordonnantie.

HOOFDSTUK XVIII.

STRAFBEPALINGEN.

133. In de gevallen waarin geene bijzondere straffen voorzien zijn, zal het overtreden van deze Wet gestraft worden met eene boete, honderd pond sterling niet te bovengaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid het tijdperk van een jaar niet te bovengaande.

134. Ieder die zich schuldig maakt aan het beschadigen van eene mijn, claim, machinerie, waterloop of

ander mijneigendom of daaraan toebehoorende of ook maar schuldig zijnde aan de poging om gemelde misdaad te begaan, zal gestraft worden met eene boete duizend pond sterling niet te boven gaande of met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid een tijdperk van vijf jaren niet te boven gaande.

135. Ieder, binnen de grenzen van een geproclameerd veld en ieder houder van een claim of iedere aandeelhouder in een syndicaat of maatschappij die eigenaar of eigenaresse is van een claim, die de misdaad van openbaar geweld, gekwetste majesteit of hoogverraad tegen deze Republiek pleegt, zal boven en behalve de straf, door de wet voor zoodanige misdaad bepaald, al zijne of hare goederen, zoowel roerende als onroerende, verbeuren ten voordeele van den Staat.

136. Eenig persoon, die edelgesteenten op eenige plek zal plaatsen of leggen of medeplichtig daaraan zal zijn of die eenige valsche verklaring aflegt voor het doel om iemand te misleiden omtrent de waarde van de plek of plaats, zal schuldig zijn aan de misdaad van bedrog.

HOOFDSTUK XIX.

SLOTBEPALINGEN.

137. De Staatspresident zal de macht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, bepalingen en regulaties te maken, hetzij algemeen, hetzij speciaal (b.v. voor een of meer velden) tot het regelen van zaken in deze wet genoemd of daarmee in verband staande, mits niet in strijd met deze wet.

Onder de bepalingen en regulaties in dit artikel genoemd, zijn ook begrepen strafbepalingen en belastingbepalingen. Deze bepalingen en regulaties zullen kracht van wet hebben veertien dagen na publicatie in de *Staatscourant*. Zij zullen in de eerstvolgende zitting van den Tweeden Volksraad worden voorgelegd ter behandeling. Bijzondere bepalingen en regulaties zullen van kracht zijn op elk geproclameerd veld, onmiddellijk na proclamatie in de *Staatscourant*.

De Staatspresident zal de macht hebben om, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, eenige wijziging in- of toevoeging aan gemelde bijzondere bepalingen te maken, op voordracht van den Mijncommissaris, in overleg met het Hoofd van Mijnwezen. Zulke veranderingen of wijzigingen zullen van kracht zijn 14 dagen na publicatie in de *Staatscourant* en moeten behandeld worden door den Tweeden Volksraad in diens eerstvolgende zitting.

139. Alle pakketten en brieven, diamanten bevatte, moeten, vóór de verzending, overeenkomstig de

Postwet, geregistreerd worden en vergezeld zijn van een certificaat, volgens een vorm, aangevende de daartoe vereischte bijzonderheden, geteekend door den Mijn-commissaris, Landdrost of Verantwoordelijken Klerk van het district of de delverij in den Staat vanwaar de diamanten verzonden worden, en de verklaring bevattende, dat de pakketten en brieven mogen verzonden worden per post.

139. Alle vroegere wetten, besluiten van den Volksraad, wetsbepalingen en regulaties, betreffende het delven van en handel drijven in edelgesteenten, worden mits dezen herroepen.

140. Deze Wet treedt in werking op 1 Januari 1899.

S. J. P. KRUGER.
Staatspresident.

T. J. KROGH.
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 15 December, 1898.

VORM A.

Diamanhandelaars-licentie.

Ik, van het distrikt,
 verklaar bij deze, dat genoemde,
 hebbende zijn kantoor te, aan de
 bepalingen van Art. 98 der Wet No., 1898, voldaan heeft, en
 hierbij gemachtigd is om het beroep van diamanhandelaar uit te
 oefenen.

Deze licentie eindigt op den
 dag van 189...

Uitgegeven den dag van 189...

(geteekend),

VORM B.

Diamantmakelaars-licentie.

Ik, van het distrikt,
 verklaar bij deze, dat genoemde,
 hebbende zijn kantoor te, aan de
 bepalingen van Art. 98 der Wet No., 1898, voldaan heeft, en
 hierbij gemachtigd is om het beroep van diamantmakelaar uit te
 oefenen.

Deze licentie eindigt op den
 dag van 189

Uitgegeven den dag van 189

(geteekend.)

VORM C.

Diamantslijpers licentie.

Ik, van het distrikt,
 verklaar bij deze dat genoemde,
 hebbende zijn kantoor te, aan de
 bepalingen van Art. 98 der Wet No., 1898, voldaan heeft, en
 hierbij gemachtigd is om het beroep van diamantslijper uit te oefenen.

Deze licentie eindigt op den
 dag van 189

Uitgegeven den dag van 189...

(geteekend.)

VORM D.

Certificaat van den Veldkornet volgens Art. 99 der Wet No. 1898.

Ik Veldkornet van de wijk certificeer hiermede, dat genoemde, wonende te, heden ten mijnen kantore schriftelijk bewijs heeft gegeven en een plechtigen eed heeft afgelegd, dat hij een bekwaam en geschikt persoon is om het beroep van uit te oefenen; dat tegen hem geen oontereend vonnis is uitgesproken, hetzij in de Zuid-Afrikaansche Republiek of in eenig buitenland, en dat hij niet de houder is van eenige licentie voor het verkoopen van sterke dranken.

Uitgegeven den dag van 189 ...
(geteekend)

VORM E.

Certificaat van registratie van geïmporteerde of geproduceerde diamanten.

Ik, van het distrikt, certificeer hierbij, dat genoemde, woonachtig te, heden bij mij heeft geregistreerd, overeenkomstig art. 107 der Wet No., 1898, een diamant of pakket diamanten, als volgt:

Van waar ingevoerd of waar geproduceerd.	Bijzonderheden van pakket.						Totaal karaten.	Totaal bedrag.		
	Totaal gewicht steen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijis per karaat.	Bedrag.				
						£			s.	d.
								£ s. d.		

Waarvoor hij betaald heeft de som van
....., zijnde een half percent der waarde van
hoben beschreven diamanten.

Uitgegeven den dag van 189 ...
(geteekend)

FORM F.

Certificaat van aankoop of verkoop volgens art. 109 der Wet no. , 1898.

A.

Duplicaat te worden gehouden door den verkooper of makelaar.

No. 189 .
Gekoocht van
Verkocht aan

Bijzonderheden van pakket.	Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.	Totaal karaten.	Totaal bedrag.
	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.					

Geocertificeerd als correct.

FORM F.

Certificaat van aankoop of verkoop volgens art. 109 der Wet no. , 1898.

B.

Bewijs van verkoop te worden overhandigd door den makelaar aan verkooper.

No. 189 .
Verkocht aan

Bijzonderheden van pakket.	Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.	Totaal karaten.	Totaal bedrag.
	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.					

Geocertificeerd als correct.

FORM F.

Certificaat van aankoop of verkoop volgens art. 109 der Wet no. , 1898.

C.

Bewijs van aankoop te worden overhandigd door den makelaar of verkooper aan aankooper.

No. 189 .
Gekoocht van

Bijzonderheden van pakket.	Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.	Totaal karaten.	Totaal bedrag.
	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.					

Geocertificeerd als correct.

VOORM G.

Debet.

Register te houden door alle personen, firmas, syndicaten en maatschappijen, bedoeld onder art. 110 van Wet No. ..., 1898.

Datum.	Bijzonderheden van productie, aankoop, invoer enz.	Bijzonderheden van pakket.						Totaal bedrag. £ s. d.	
		Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag. £ s. d.		
								Totaal karaten.	

VORM G.

Credit.

Register te houden door alle personen, firmas, syndicaten en maatschappijen, bedoeld onder art. 110 van Wet No. ..., 1898.

Datum.	Bijzonderheden van verkoop, uitvoer, enz.	Bijzonderheden van pakket.					Totaal karaten.	Totaal bedrag. £ s. d.
		Totaal gewicht steen en onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.		

VORM H.

**Certificaat van registratie van diamanten ingevoerd van een
distrikt der Zuid-Afrikaansche Republiek
in een ander distrikt.**

Ik, van het distrikt,
certificeer hierbij, dat genoemde,
woonachtig te, heden bij mij
heeft geregistreerd overeenkomstig art. 112 der Wet No., 1898,
een diamant of pakket diamanten, als volgt:

Van waar ingevoerd.	Bijzonderheden van pakket.						Totaal karaten.	Totaal bedrag.		
	Totaal gewicht steen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.				
						£			s.	d.
								£ s. d.		

Bovenbeschreven diamanten zijn kosteloos geregistreerd.

Uitgegeven den dag van 189...

VORM I.

Register van geproduceerde en ingevoerde diamanten, te houden door den betrokken ambtenaar, volgens art. 113 der Wet No., 1898.

Datum.	Door wien ingevoerd.	Naam van invoerder.	Naam van uitvoerder.	Bijzonderheden van pakket.				Totaal karaten.	Totaal bedrag.			Bedrag van invoerbelasting.		
				Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.		Prijs per karaat.	Bedrag.		£	s.	d.
									£	s.	d.	£	s.	d.

065

Register van uitgevoerde diamanten te houden door den betrokken ambtenaar, volgens art. 113 der Wet No. ... 1898.

Datum.	Door wien uitgevoerd.	Aan wien geadresseerd.	Bijzonderheden van pakket.					Totaal karaten.	Totaal bedrag.	Bedrag van uitvoerbelasting.
			Totaal gewicht steenen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.			
								£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.

VORM K.

Certificaat van registratie van diamanten, uitgevoerd van een distrikt der Zuid-Afrikaansche Republiek naar het buitenland.

Ik, van het distrikt
certificeer hierbij, dat genoemde
woonachtig te heden bij mij heeft
geregistreerd overeenkomstig art. 112 der Wet No., 1898, een
diamant of pakket diamanten, als volgt:

Naam en adres van geconsigneerde,	Bijzonderheden van pakket.						Totaal karaten.	Totaal bedrag.		
	Totaal gewicht steen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.		£	s. d.	
						£				s. d.

Waarvoor hij betaald heeft de som van
....., zijnde een percent der waarde van boven-
omschreven diamanten.

Uitgegeven den dag van 189...

VORM L.

**Certificaat van registratie van diamanten, uitgevoerd van een
distrikt der Zuid-Afrikaansche Republiek
in een ander distrikt.**

Ik, van het distrikt,
certificeer hiermede, dat genoemde,
woonachtig te, heden bij mij
heeft geregistreerd, overeenkomstig art. 112 der Wet No., 1898
een diamant of pakket diamanten, als volgt:

Naam en adres van geconsigneerde.	Bijzonderheden van pakket.						Totaal karaten.	Totaal bedrag:				
	Totaal gewicht steen onder 10 karaten ieder.	Getal steenen van 10 karaten ieder of daarboven.	Getal steenen van waarde van £100 of daarboven.	Karaten.	Prijs per karaat.	Bedrag.			£	s.	d.	
						£		s.				d.

Boven omschreven diamanten zijn kosteloos geregistreerd.
Uitgegeven den dag van 189....

WET N°. 23, 1898,

ZIJNDE EENE WIJZIGING EN AANVULLING VAN WET No. 2, 1897,

Tot het tegengaan van de ontucht in de Zuid-Afrik. Republiek.

Bij art. 1971, der notulen van den Ed.Achth. Eersten Volksraad, dd. 8 December 1898, van kracht verklaard, totdat de Raad er weder over zal beslissen in de a.s. gewone zitting.

Naaremaal de wenschelijkheid is gebleken om eenige wijziging aan te brengen in Wet No. 2, 1897, «Tot het tegengaan van de ontucht in de Zuid-Afrikaansche Republiek», zoo wordt hiermede vastgesteld als volgt:

Art. 1. Artikel 1 van gemelde wet wordt gewijzigd als volgt: «Openbare schennis der eerbaarheid wordt gestraft met geldboete van ten hoogste £300 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van hoogstens 2 jaren. Openbare schennis der eerbaarheid sluit in het vertoonen van zichzelf aan deuren of vensters of elders, aan de publieke wegen of straten, met of zonder kleeren en het aanlokken of aanroepen der voorbijgangers door spreken, het geven van teekens, als anderszins, met het doel om ontucht te plegen. Het ligt op den beschuldigten persoon om te bewiizen, dat het aanlokken of aanroepen niet geschiedde met het doel om ontucht te plegen.»

2. Artikel 2 van gemelde wet wordt gewijzigd als volgt: «Het houden van een bordeel is verboden. Overtreding wordt gestraft met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste 5 jaren, met of zonder verbanning uit de Republiek».

Als de houder van een bordeel onder de voorgaande strafbepaling wordt beschouwd:

- a. De werkelijke houder of eigenaar van een bordeel;
- b. Elk persoon die zich voordoet of die handelt als iemand die de zorg, het beheer of bestuur van een bordeel op zich heeft genomen al is hij of zij in werkelijkheid niet de houder of eigenaar ervan;
- c. Eenig persoon die eene vrouw of vrouwen van een openbaar slecht gedrag van elders invoert.

of van de eene plaats naar de andere in deze Republiek vervoert of laat vervoeren;

- d. Eenig persoon die de verhuurder is van eenig gebouw dat als een bordeel of voor het plegen van ontucht gebruikt wordt en die op aanvraag der politie of van een Publieke Aanklager, weigert om den naam of de namen van den huurder of huurders op te geven. Wanneer de verhuurder als voormeld is een vennootschap of maatschappij, zijn alle vennoten of directeuren en bestuurders strafbaar als houders van een bordeel;
- e. Hij, die in een hem toebehoorende of door hem gehuurde woning, localiteit of terrein gelegenheid geeft tot het plegen van ontucht, of toelaat dat aldaar ontucht wordt gepleegd;
- f. Hij, die eenige hem toebehoorende of door hem gehuurde kamer, localiteit of terrein verhuurt, wetende dat de huurder aldaar een bordeel zal houden, ofwel anderszins gelegenheid zal geven tot het plegen van ontucht, of zal toelaten dat aldaar ontucht wordt gepleegd. Het ligt op den verhuurder om te bewijzen, dat hij niet wist, dat de huurder aldaar een bordeel zou houden of ontucht zou plegen of laten plegen;
- g. Hij, die gewoonlijk omgaat met vrouwen van een openlijk slecht gedrag of geheel of gedeeltelijk op de door hen verdiende gelden leeft.

3. Artikel 6 van gemelde wet wordt gewijzigd als volgt: «De vrouw, die van het plegen van ontucht hare broodwinning maakt of geld of eenige andere consideratie er voor aanneemt of ontvangt, of door een derde laat ontvangen, hetzij op directe of indirecte wijze, wordt gestraft met eene boete van ten hoogste £500 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste 2 jaren en met of zonder verbanning uit de Republiek.»

4. Elkeen begaat eene overtreding en is, bij bewijs daarvan, strafbaar met gevangenisstraf met harden arbeid voor twee jaren, die eenige vrouw of meisje aanhoudt tegen haren wil.

- a. op of in eenige plaats of localiteit, met het doel dat zij onwettiglijk vleeschelijke gemeenschap zou kunnen hebben met eenig man, hetzij een bepaalde man of in 't algemeen;
- b. in een bordeel.

Waar eene vrouw of meisje op eenige plaats of in eenige localiteit is, met het doel om eenigerlei ontucht

te plegen, of in eenigerlei bordeel is, zal een persoon beschouwd worden als zoodanige vrouw of meisje aan te houden tegen haar wil, op zoodanige plaats of in zoodanige localiteit of bordeel, indien zoodanig persoon, met de intentie om haar te dwingen of over te halen op zoodanige plaats of in zoodanige localiteit of bordeel te blijven, eenigerlei kleederen of ander eigendom, behoorende aan zoodanige vrouw of meisje, onthoudt, of waar eenigerlei kleederen geleend of anderszins verschaft zijn aan zoodanige vrouw of meisje, door of op order van zoodanig persoon, zoodanig persoon gezegde vrouw of meisje dreigt met rechterlijke stappen tegen haar te nemen, als zij de aldus geleende of verstrekte kleederen met zich mede neemt.

Geenerlei rechterlijke stappen, hetzij civiel of crimineel, mogen genomen worden tegen eenige zoodanige vrouw of meisje voor het medenemen of het in bezit gevonden worden van eenigerlei zoodanige kleederen, als noodig waren om haar in staat te stellen om zulke plaats, localiteit of bordeel te verlaten.

5. Wanneer op ingediende beëdigde verklaringen een Publieke Aanklager een sterk vermoeden heeft dat in een gebouw, kamer of lokaal, gebruikt voor eenigerlei gelicentieerde bezigheid, er ontucht wordt gepleegd, zal zoodanige Publieke Aanklager gerechtigd zijn eene beëdigde verklaring van den houder der gelicentieerde bezigheid te nemen, ten effecte dat er geene ontucht in gemeld gebouw, kamer of lokaal gepleegd wordt. Indien na het maken van zoodanige beëdigde verklaring de houder der gelicentieerde bezigheid opzettelijk gelegenheid geeft voor, of toelaat, het plegen van ontucht, zal hij vervolgd kunnen worden voor meened. Bij weigering om zoodanige beëdigde verklaring af te leggen zal zijne licentie door den Landdrost, Mijncommissaris of ander bevoegd ambtenaar vervallen verklaard worden.

6. Voor de doeleinden en ter uitvoering dezer wet zal beschouwd worden en genomen worden, dat het mannelijke het vrouwelijke insluit.

7. Artt. 1, 2, 3, 4 en 6 van de gemelde Wet No. 2, 1897, worden hierbij herroepen.

8. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

T. J. KROGH,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 15 December, 1898.

*Buitengewone Staatscourant
van Maandag 8 Januari 1900.*

LOCALE WETTEN

DER

ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

1899.

GEDRUKT TER STAATSDRUKKERIJ DER ZUID-AFR. REPUBLIEK,
PRETORIA — 1900.

INHOUD LOCALE WETTEN 1899.

	Bladz.
Wet No. 1, betreffende de oprichting en instandhouding eener Mijschool in de Zuid-Afrik. Republiek ...	1
Wet No. 2, betreffende de aanstelling, de schorsing, het ontslag, het verlof en de borgstelling van ambtenaren in dienst van het Gouvernement der Zuid-Afrikaansche Republiek	5
Wet No. 3, betreffende naturalisatie en vol stemrecht	11
Wet No. 4, tot regeling der grondbelasting	17
Wet No. 5, zijnde wijziging van art. 21 van Wet No. 1, 1896, betreffende de Staatsartillerie der Zuid-Afrikaansche Republiek	19
Wet No. 6, zijnde wijziging van Wet No. 15, 1892, regelende de schadevergoeding bij het overrijden van vee, enz. door treinen	20
Wet No. 7, regelende de bevoegdheid van Naturellen-Commissarissen en Onder-Commissarissen van Naturellen, om Legale Practizijns in hunne Hoven te kunnen bestraffen voor eenigerlei onbehoorlijk gedrag in die Hoven	22
Wet No. 8, zijnde aanvulling van Wet No. 2, 1882, betreffende regulaties op schutten in de Zuid-Afrikaansche Republiek.....	23
Wet No. 9, zijnde vervanging en wijziging van Wet No. 9, 1897, voor een Stadsraad te Johannesburg	24
Wet No. 10, tot instelling van een Herkenningsdienst	36
Wet No. 11, zijnde de Wet op Ontucht	38
Wet No. 12, zijnde wijziging en vervanging van Wet No. 14, 1895, betreffende kostenrekeningen in rechtszaken	43
Wet No. 13, zijnde tarief voor mijnopmeters, toegelaten in de Zuid-Afrikaansche Republiek	51
Wet No. 14, vereischten voor het examen van mijnopmeters in de Zuid-Afrikaansche Republiek.....	56

	Bladz.
Wet No. 15, tot het heffen van zegelrechten op boedels van overleden personen, zijnde wijziging van Wet No. 2, 1871	60
Wet No. 16, Pensioenwet	61
Wet No. 17, zijnde wijziging en vervanging van Wet No. 21, 1898, betreffende kaffereethuizen	67
Wet No. 18, betreffende verbeurdverklaring van goederen	73
Wet No. 19, ter vervanging van Wet No. 25 van 1896, regelende het recht tot uitzetting van vreemdelingen	75
Wet No. 20, zijnde aanvulling van Wet No. 20, 1898, de Krijgswet	78
Wet No. 21, zijnde aanvulling van Wet No. 20, 1898, voor den Krijgsdienst in de Zuid-Afrik. Republiek	80
Wet No. 22, regelende de belasting op de bruto goud-opbrengst in de Zuid-Afrikaansche Republiek.....	81

WET N°. 1, 1899,

betreffende de oprichting en instandhouding eener Mijnschool in de Zuid-Afrikaansche Republiek.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij art. 200 zijner notulen, dd. 18 Mei 1899.

ARTIKEL 1. De Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek acht zich geroepen, eene Mijnschool onder Staatstoezicht op te richten, om jongelieden en voornamelijk zonen van het land gelegenheid te geven, in het land zelf de noodige kennis te verkrijgen, ten-einde bij de mijnindustrie en aanverwante takken van deze industrie betrekkingen te kunnen bekleeden.

2. Deze Mijnschool heeft ten doel:

- a. Mijnkundigen,
- b. Mijnopmeters,
- c. Werktuigkundigen en
- d. Electrotechnici te vormen.

3. Het bestuur van deze Inrichting zal berusten bij een Curatorium van minstens 5 leden, waarvan drie leden door de Regeering benoemd zullen worden en twee door corporaties, die ten doel hebben, de Mijnindustrie in dit land te bevorderen. Zij zullen uit hun midden een Voorzitter kiezen. De benoemde leden zullen voor een tijdperk van een jaar zitting hebben en daarna telkens herbenoembaar zijn.

Een bezoldigd leeraar aan de Mijnschool kan niet lid van het Curatorium zijn.

4. Ter bereiking van het in art. 2 voorgestelde doel zal een praktische werktijd van één jaar en een driejarige leercursus op de Mijnschool zelf dienen.

Als regel geldt, dat in de eerste anderhalf jaar alle kweekelingen hetzelfde onderwijs zullen ontvangen; daarna moet er eene splitsing komen, al naar gelang de leerling voor zijne verdere opleiding zich verklaart voor het vak van Mijnkundige, Mijnopmeter, Werktuigkundige of Electrotechnicus.

5. De eenjarige praktische werktijd moet in den regel voorafgaan aan den studietijd en ten genoegen van het Curatorium der Mijnschool volbracht zijn.

Waar bestuurders van mijnen den toegang openstellen voor leerlingen der Mijnschool, zullen zij in de

gelegenheid gesteld worden de verschillende werken in de mijnen praktisch te leeren kennen.

Nadere regulaties omtrent den praktischen werktijd zullen door het Curatorium opgetrokken worden.

6. De leervakken zullen zijn:

1. Wiskunde (differentiaal- en integraalrekening optioneel).

2. Theoretische en toegepaste mechanica.

3. Natuurkunde.

4. Algemeene en analytische scheikunde.

5. Mineralogie (delfstofkunde).

6. Geologie (aardkunde) en palaeontologie.

7. Mijnbouwkunde, inclusief mechanische behandeling van ertsen.

8. Mijnopmeetkunde.

9. Machinekunde.

10. Metallurgie, in 't bijzonder met het oog op de procédés van goudextractie.

11. Essayeerkunde.

12. Technologie.

13. Electrotechniek.

14. Rechtlignig teekenen.

15. Boekhouden en administratie.

16. Wetskennis.

17. Staathuishoudkunde.

18. Ambulance.

19. Praktijk der hout- en metaalbewerking.

De leervakken moeten zoodanig over de drie leerjaren worden verdeeld, dat in het eerste jaar in hoofdzaak de zuiver wetenschappelijke vakken worden afgehandeld; het tweede jaar zal dienen, om de gezamenlijke leerlingen een overzicht te geven over de technische vakken, terwijl in het derde jaar de leerlingen door dieper ingaande lessen over hunne speciale vakwetenschappen, repetities en praktisch werken, voor hun speciaal vak moeten worden opgeleid.

De leerplannen voor de verschillende studie jaren van de Mijnschool worden vastgesteld door den Raad van Leeraren, onderworpen aan de goedkeuring van het Curatorium.

7. Als onderdeel van de Mijnschool zal eene werkplaats voor hout- en metaalbewerking opgericht worden, die onder toezicht van het Curatorium en den Directeur zal staan.

8. Tot het onderwijs aan de Mijnschool zullen alleen zij worden toegelaten,

die met goed gevolg de 4de klasse B of de 5de klasse A van het Staats-Gymnasium hebben doorloopen;

- b. degenen, die door het overleggen van buitenlandsche diploma's of op het toelatings-examen blijk geven van eene gelijke ontwikkeling als de onder *a* genoemden.

Toelating van Toehoorders wordt bij huishoudelijk reglement geregeld.

9. Tot eene hoogere klasse worden toegelaten alle leerlingen, die naar de bij besluit vast te stellen meening van den Raad van Leeraren ver genoeg gevorderd zijn, om met vrucht het onderwijs in eene hoogere klasse te volgen, onder nadere goedkeuring van het Curatorium.

Aan het einde van den geheelen cursus zal het diploma voor

- a. Mijnkundige,
- b. Mijnopmeter,
- c. Werktuigkundige en
- d. Electrotechnicus

uitgereikt worden na het met goed gevolg afleggen van een openbaar examen, afgenomen door de leeraren ten overstaan van gecommiteerden, die benoemd zullen worden door de Regeering op voordracht van den Raad van Examinatoren en na nog een arbeidstijd in de mijnen van minstens twee maanden.

Aan de houders van zulk een diploma zullen, bij het afleggen van de door andere wetten voorgeschreven examens voor hoofdopzichters van mijnen, mijnopmeters enz., zekere faciliteiten worden verleend, welke in de betreffende wetten nader zullen worden omschreven.

10. Het onderwijs aan de Mijnschool zal gegeven worden door den directeur, bijgestaan door zooveel leeraren in de verschillende vakken, als het Curatorium noodig zal oordeelen, onder nadere goedkeuring van de Regeering.

Het aantal lesuren der verschillende leeraren wordt geregeld door het Curatorium, onderworpen aan de goedkeuring der Regeering.

De directeur en de leeraren worden aangesteld door de Regeering, op voordracht van het Curatorium.

11. De regeling der werkzaamheden en de handhaving der tucht zijn opgedragen aan den Raad van Leeraren, waarin alle leeraren zitting hebben en waarvan de directeur ex-officio voorzitter is, met eene beslissende stem in geval van staking der stemmen.

12. De salarissen van den directeur en de leeraren en de schoolgelden worden vastgesteld door de Regeering, op voorstel van het Curatorium, onder nadere goedkeuring van den Eersten Volksraad.

13. De vakanties aan de Mijnschool mogen drie maanden per jaar niet te boven gaan en worden door

het Curatorium geregeld. Twee derden der vakanties moet met arbeid in de mijnen doorgebracht worden.

14. De Superintendent van Onderwijs heeft het oppertoezicht over de in deze wet bedoelde inrichting.

15. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 29 Mei 1899.

WET N°. 2, 1899,

betreffende de aanstelling, de schorsing, het ontslag, het verlof en de borgstelling van ambtenaren in dienst van het Gouvernement der Zuid-Afrikaansche Republiek.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij art. 185 zijner notuten, dd. 17 Mei 1899.

NADEMAAL het noodzakelijk geacht is de bestaande bepalingen betreffende de aanstelling, de schorsing, het ontslag, het verlof en de borgstelling van ambtenaren te wijzigen en aan te vullen, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. Alle ambtenaren, voor zoover deze niet volgens wet worden gekozen, worden aangesteld door den Staatspresident.

Voor het aanstellen van Hoofdambtenaren behoeft de Staatspresident de goedkeuring van den Uitvoerenden Raad.

Aanstellingen, door den Staatspresident goedgekeurd, kunnen door den Staatssecretaris, namens den Staatspresident, worden geteekend.

De Staatspresident kan alleen in hoogst noodzakelijke gevallen aan een Hoofdambtenaar de aanstelling van ondergeschikte ambtenaren opdragen.

Alle aanstellingen van Hoofd- en andere ambtenaren, geschieden behoudens bekrachtiging door den Eersten Volksraad.

2. De algemeene administratie des Lands ontleent haar gezag aan den Uitvoerenden Raad en wordt gevoerd door departementen van bestuur.

Aan het hoofd van ieder departement van bestuur staat een Hoofdambtenaar. Als Hoofdambtenaar zullen worden beschouwd, Onder-Staatssecretarissen Afd. Binnenlandsche en Afd. Buitenlandsche Zaken, Commandant-Generaal, Staatsprocureur, Thesaurier-Generaal, Auditeur-Generaal, Superintendent van Onderwijs, Weesheer, Registrateur van Akten, Landmeter-Generaal, Postmeester-Generaal, het Hoofd van Mijnwezen, Hoofd van het Telegraaf Departement, Hoofd van Publieke Werken, Hoofdinspecteur van Kantoren, Superintendent

van Naturellen, Inspecteur-Generaal van Invoerrechten en Regeerings-Commissaris van Spoorwegen.

3. Om benoembaar te zijn tot Superintendent van Naturellen en Hoofd van Mijnwezen, moet men de qualificaties bezitten als vastgesteld voor Lid van den Eersten Volksraad, in de Grondwet.

4. De Staatspresident doet persoonlijk of door bevoegde ambtenaren aan de benoemden hunne instructie voorlezen en verklaren, hen den ambtseed afleggen en teekenen en laat hun met hunne aanstelling, een afschrift hunner instructie ter hand stellen.

5. Ieder ambtenaar en elk blank persoon in 's lands dienst zal volstemgerechtigd burger of genaturaliseerd moeten zijn.

De Staatspresident zal echter de macht hebben in speciale gevallen, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, wanneer het belang des lands of het eigenaardige van het geval zulks vordert, de bepaling van het voorgaande lid buiten toepassing te laten.

6. Bij de benoeming en aanstelling van ambtenaren, zullen volle stemgerechtigde burgers zooveel mogelijk eerst in aanmerking komen en de voorkeur genieten boven genaturaliseerde burgers.

7. Bij de benoeming en aanstelling van ambtenaren zal er op gelet worden, dat geene ambtenaren op één-zelfde kantoor geplaatst worden, die in betrekking van vader, zoon of schoonzoon tot elkander staan.

8. Tot ambtenaar kunnen niet worden benoemd of gekozen personen, die eenige daad ten nadeele van de onafhankelijkheid der Republiek gepleegd hebben, of oontearend vonnis te hunnen laste gehad hebben, of die pensioen genieten van vreemde Staten.

9. Ambtenaren kunnen niet tegelijkertijd zijn lid van een der beide Volksraden, evenmin bestuurder, directeur, commissaris, secretaris of agent van eenige maatschappij; behalve in zulke gevallen waar zulks door den Uitvoerenden Raad wegens Staatsbelangen noodzakelijk wordt geacht.

10. Geen ambtenaar die in eenige betrekking eene vaste aanstelling van den Staatspresident heeft en als zoodanig een vast maandelijksch of jaarlijksch salaris geniet, mag zich verkiesbaar stellen als candidaat voor de betrekking van Staatspresident, tenzij hij zijne bedanking als ambtenaar bij de Regeering schriftelijk indient vóór hij de candidatuur aanneemt.

11. Wanneer er eene vacature in den dienst is ontstaan, zal de Regeering onmiddellijk gedurende een maand applicanten voor de opengevallen betrekking oproepen en inmiddels indien het belang der werkzaamheden eene tijdelijke opvulling dringend noodig maakt, tijdelijk iemand aanstellen, onder zoodanig tijdelijk

salaris als zij wenschelijk zal achten, met dien verstande echter, dat de persoon aldus tijdelijk aangesteld, daar door geene voorkeur zal hebben op eenig ander applicant bij de eventueele opvulling der vacature.

Wanneer nieuwe posten worden daargesteld, zal geene tijdelijke benoeming ter voorloopige opvulling der vacature mogen plaats vinden, doch moeten eerst applicaties gevraagd worden.

12. Indien eene vacature in een departement ontstaat en opschuiving is mogelijk, om in de opvulling daarvan te voorzien, dan zal opschuiving geschieden.

Enige opengevallen post of eenige vacature mag ook, indien opschuiving niet mogelijk is, onmiddellijk opgevuld worden door een alreeds ambtenaar zijnd persoon te benoemen zooals bijv. een klerk van een ander kantoor.

13. Ambtenaren mogen geene twee betrekkingen bekleeden, waarin zij afzonderlijk van Staatswege gesalarieerd worden, behalve in gevallen waar de Uitvoerenden Raad het wenschelijk mocht achten tot behoorlijke administratie des lands en tot bezuiniging mocht dienstig wezen.

14. Allen, die applicatie wenschen te maken voor eenige Gouvernementsbetrekking, moeten dezelve aan den Staatssecretaris richten.

15. De applicaties moeten in 's Lands taal en in het eigen handschrift van den applicant geschreven zijn en vergezeld gaan van een certificaat van burgerschap van den Veldkornet der wijk, duidelijk vermeldende of applicant vol stemgerechtigd burger of genaturaliseerd burger is, onder overlegging van een bewijs van lidmaatschap van een Protestantsch Kerkgenootschap.

16. De ingekomen applicaties zullen in een speciaal daarvoor bestemd register naar volgorde worden ingeboekt.

17. De Staatspresident heeft de macht, behoudens zijne verantwoordelijkheid aan den Eersten Volksraad, alle ambtenaren in hunne betrekking te schorsen met ontzegging van salaris.

18. Ieder Hoofdambtenaar heeft de bevoegdheid eenig aan hem ondergeschikt ambtenaar voorloopig te schorser met ontzegging van salaris, tot nadere beslissing van den Staatspresident. De Hoofdambtenaar is verplicht om dadelijk schriftelijk van de schorsing en redenen daarvoor aan den Staatssecretaris kennis te geven, alsmede een afschrift daarvan aan den geschorsten ambtenaar.

19. Zoowel in het geval van artikel 17 als van artikel 18, zal de schorsing, zoo dezelve niet binnen zes weken gevolgd is door ontslag, van rechtswege vervallen en de betrokken ambtenaar in zijne vorige betrekking hersteld zijn, tenzij de Staatspresident uitdrukkelijk anders mocht bepalen.

20. Het ontslag van alle ambtenaren geschiedt door den Staatspresident, behoudens diens verantwoordelijkheid aan den Eersten Volksraad.

Ontslag van ondergeschikte ambtenaren kan op last van den Staatspresident geschieden door Hoofdambtenaren.

21. Op grond van wangedrag of onbekwaamheid kan het ontslag ten allen tijde onmiddellijk plaats vinden.

22. In alle andere gevallen, zooals opheffing van ambt of anderszins, zal aan den betrokken ambtenaar minstens ééne kalendermaand te voren van het voorgenomen ontslag moeten worden kennis gegeven, en in dat geval zal het ontslag eervol zijn.

23. Ambtenaren, die geldelijke administratie onder zich hebben, kunnen geen eervol ontslag bekomen vóór en aler zij eene behoorlijke rekening van die administratie hebben afgelegd.

24. De schorsing en het ontslag van den Staatspresident, de leden van den Uitvoerenden Raad, en de leden van het Hooggerechtshof geschiedt overeenkomstig de Grondwet.

25. Elk verlof aan Gouvernements ambtenaren boven 6 weken worden slechts verleend door den Staatspresident op zoodanige voorwaarden als deze dienstig zal oordeelen. Het hoofd van een departement heeft het recht aan zijne ondergeschikte ambtenaren jaarlijks een verlof van hoogstens zes weken met behoud van salaris toe te kennen, echter zonder verder bezwaar voor 's lands schatkist. De ambtenaar heeft recht op zes weken verlof per jaar.

Maakt hij van dat recht gedurende vijf jaren tijd in het geheel geen gebruik, dan kan de Staatspresident hem op zijn aanvraag verlof verleenen voor een tijdperk geen zes maanden te bovengaande.

Hoofdambtenaren en hoofden van departementen moeten zich met elke verlofaanvraag voor zichzelf tot de Regeering wenden.

26. Ieder Gouvernements ambtenaar, hetzij voorloopig of definitief aangesteld, die als zoodanig direct of indirect belast is met eenige geldelijke verantwoordelijkheid en insluitende de Zegelcommissie, zal bij het aanvragen van zijne betrekking behoorlijk borg moeten stellen tot een bedrag door de Regeering op aanbeveling van den Auditeur-Generaal, te bepalen.

27. Deze borgstelling zal zijn hetzij eene eerste hypotheek op vaste goederen, hetzij borgstelling door eene hier te lande volgens wet geregistreeerde waarborgmaatschappij, of eene persoonlijke borgstelling geseceureerd door twee goedgekeurde borgen.

28. De borgstelling moet zijn ten genoeg van den Auditeur-Generaal, die ook de borgen moet goedkeuren.

Ingeval van insolventie, terugtrekking der borgacte of op eenige andere wijze de gestelde borgstelling vervalt of onvoldoende wordt, zal de Auditeur-Generaal onmiddellijk het stellen van eene nieuwe borgstelling vorderen.

29. Ambtenaren bedoeld onder art. 26 zullen niet voor een anderen ambtenaar kunnen borgstaan.

30. Eene borgakte kan niet worden teruggetrokken dan nadat drie maanden van te voren is kennis gegeven aan den Auditeur Generaal. Daarna zal de gesteller finaal ontslag moeten krijgen. Zolang dit laatste niet heeft plaats gehad blijft de borgakte van kracht.

31. Zolang eenig ambtenaar de van hem gevorderde borgstelling niet heeft gesteld, zal hij slechts gerechtigd zijn tot het ontvangen van de helft van zijn salaris.

Wanneer de borgstelling niet binnen zes maanden nadat dezelve gevorderd werd, is gesteld, zal de betrokken ambtenaar worden ontslagen.

Zoodra hij echter borg gesteld heeft, zal de ambtenaar gerechtigd zijn, tot het ontvangen van de achtergehouden helft van zijn salaris.

32. Van borg- of verbandakten volgens deze wet opgemaakt, zullen geene zegelrechten gevorderd worden.

33. De borgakten zullen worden opgemaakt in den hieraangehechten vorm (Schedule).

34. Met de inwerkingtreding dezer wet, worden herroepen: Wet No. 7, 1885; art. 16 van Wet No. 22, 1894; Volksraadsbesluiten, dd. 3 Juni 1875, art. 188; 3 October 1884, art. 733; 19 Mei 1886, art. 224; Eerste Volksraadsbesluiten, dd. 6 Augustus 1891, art. 1291; 21 Juni 1893, art. 412; 27 Juni 1893, art. 474; 21 Juli 1894, art. 938; 10 September 1894, art. 1636; Regulaties voor de benoeming van ambtenaren in dienst van het Gouvernement der Z. A. Republiek, goedgekeurd bij Eerste Volksraadsbesluit, dd. 27 Juni 1896, art. 732 en volgende en alle andere wetten, besluiten en regulatiën in strijd met deze wet.

35. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

SCHEDULE.

BORGAKTE VAN AMBTENAREN DIE MET GELDELIJKE ADMINISTRATIE BELAST ZIJN.

Zij het kennelijk aan allen wien het aangaat:
 Dat op heden, den dag der maand
 in het jaar Onzes Heeren Een Duizend
 wij wonende
 te als hoofdschuldenaar en
 wonende te als borgen en hoofdschuldenaren, ons afzonderlijk zoowel als gezamenlijk hebben verbonden te betalen aan den Staatssecretaris van de

Zuid-Afrikaansche Republiek, of zijn wettigen opvolger, de som van voor welke betaling wel en wettig te worden gedaan, wij onszelven en elk onzer, zijne erfgenamen, executeuren en administrateurs bij deze vast verbinden.

Gedaan te in de Zuid-Afrikaansche Republiek, op dag en datum voormeld.

Nademaal de hierboven genoemde is aangesteld tot het ambt van

onder de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek ;

Zoo zijn de voorwaarden van deze verbindtenis deze :

1°. Dat de Regeering zonder nadere actie of in-verzuimstelling de executabelverklaring van deze Borgakte op de personen en goederen en eigendommen der personen of maatschappijen, die haar onderteevend hebben, zal kunnen aanvragen, doende de onderteeke-naars bij deze afstand van het voorrecht van uitwinning, alsook van het voorrecht van schuldsplitserij, indien :

- a. hij in gebreke zou blijven eene behoorlijke re-kenschap en verantwoording te doen van de geldelijke administratie door hem gevoerd of aan hem opgedragen op de wijze door de wet hem voorgeschreven, en zoo dikwijls zulks op wettige wijze van hem wordt geeischt ;
- b. Hij weigerachtig zou zijn eenig document, dat hem in zijne betrekking in handen is gekomen, aan den daartoe gerechtigde af te geven ;
- c. Hij zich schuldig zou maken aan verwaarloozing of aan verduistering of vervalsching of diefstal van gelden, Gouvernements eigendommen of documenten hem in zijne betrekking ter hand gekomen.

In ieder dezer gevallen heeft de Regeering het recht de executie van de borgakte aan te vragen voor zulk een bedrag als zij meent te behoeven tot goedmaking van schade, of kosten.

2o. Dat deze verbindtenis van nul en geener waarde is wanneer geen der genoemde vier gevallen plaats grijpt.

Aldus gedaan en geteekend op plaats en datum voormeld, in tegenwoordigheid der onderstaande getuigen.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 7 Juni 1899.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

WET N°. 3 , 1899,

*goedgekeurd door den EdelAchtbaren Kersten Volksraad
bij art. 559 zijner notulen, dd. 19 Juli 1899.*

betreffende naturalisatie en vol stemrecht,

Nademaal de wenschelijkheid gebleken is zekere bepalingen der wetten met betrekking tot naturalisatie en het verkrijgen van het volle stemrecht te wijzigen en nader te omschrijven, en

nademaal deze wijzigingen geen uitstel kunnen lijden om in termen van art. 12 der Grondwet 3 maanden vooraf gepubliceerd te worden en zij reeds in beginsel door het volk zijn goedgekeurd,

Zij het hierbij vastgesteld als volgt:

Art. 1. Ieder blanke mannelijke vreemdeling, den ouderdom van 16 jaar bereikt hebbende, die zich in de Zuid-Afrikaansche Republiek metterwoon vestigt of gevestigd heeft, zal voortaan brieven van naturalisatie kunnen verkrijgen, mits vooraf voldaan hebbende aan de volgende bepalingen en voorwaarden:

- a. De applicant zal overleggen een certificaat van den Veldcornet en den Landdrost van zijne wijk en district, mede ondertekend door den commandant van het district, om aan te toonen dat hij minstens den tijd, in zijn geval vereischt, voorafgaande aan naturalisatie, voortdurend op de Veldcornetslijsten was geregistreerd, gedurende dien tijd binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek woonachtig (gedomicilieerd) was geweest en gedurende dien tijd zich gehoorzaam aan de wetten des lands heeft gedragen en geen misdaad tegen de onafhankelijkheid der Zuid-Afrikaansche Republiek heeft gedaan.

Waar de Veldcornet en Landdrost van hun persoonlijke kennis niet in staat zijn zoodanig certificaat uit te reiken, zullen zij zulks doen op beëdigde verklaringen van den applicant en twee notabele volstemgerechtigde burgers van de wijk en district, ten effecte dat applicant gedurende den vereischten tijd

in de Zuid-Afrikaansche Republiek is woonachtig (gedomicilieerd) geweest en zich gedurende dien tijd gehoorzaam aan de wetten des lands heeft gedragen en geen misdaad tegen de onafhankelijkheid der Zuid-Afrikaansche Republiek heeft gedaan.

Waar de Veldcornet en Landdrost of de Commandant weigeren zoodanig certificaat uit te reiken of te onderteekenen, zal de applicant kunnen appelleeren naar den Uitvoerenden Raad.

Waar de Veldcornetsboeken vernield of verlegd zijn zal de applicant door beëdigde verklaringen ten genoegen van den Staatssecretaris en den Staatsprocureur kunnen bewijzen dat hij geregistreerd was geweest.

- b. De applicant zal eene beëdigde verklaring van zichzelf overleggen ten effecte dat hij geen onteerend vonnis tegen zich gehad heeft en verder bewijs overleggen van goed gedrag.

Door onteerend vonnis zal verstaan worden eenig vonnis voor de misdaden van hoogverraad, moord, verkrachting, diefstal, bedrog, meened of vervalsching.

- c. De applicant zal bewijs overleggen dat hij onbelast vast eigendom bezit, ter waarde van £150, of huishuur betaalt ten bedrage van £50 per jaar, of vast salaris of loon trekt van £100 per jaar, of een zelfstandig bestaan vindt door landbouw of veeveelt.

- d. De te naturaliseeren persoon zal vóór de officieele uitreiking der brieven van naturalisatie den volgenden eed afleggen, waardoor hij zal beschouwd en genomen worden afstand te doen en aftezien van alle burgerrechten genoten in — en burgerplichten en onderdanigheid verschuldigd aan eenigen anderen staat of vorst:

« Ik zweer (of: Ik verklaar plechtig dat het afleggen van eenen eed naar mijne geloofsovertuiging niet geoorloofd is en belooft plechtig in alle oprechtheid en in termen van Wet No. 3, 1899, waarmede ik verklaar dat ik bekend ben, dat ik dezen Staat getrouw zal zijn, zijne onafhankelijkheid zal eerbiedigen en ondersteunen, mij aan de Grondwet en andere wetten en de wettige autoriteiten des lands zal onderwerpen en

mij in alle opzichten zal gedragen zooals het eenen getrouwen burger van dezen Staat betaamt. *Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig.* (of: *Dat beloof ik plechtig*).

Voor en alear een reeds genaturaliseerd persoon toegelaten wordt tot het volle stemrecht zal in elk geval door hem bij zijn aanzoek daartoe, benevens voldoening aan andere door deze wet geëischte verplichtingen, wederom moeten worden overgelegd bewijs van nakoming aan de voorwaarden en bepalingen hierboven sub. *a*, *b* en *c* uiteengezet.

Niemand zal gerechtigd zijn of toegelaten worden brieven van naturalisatie of vol stemrecht te verkrijgen tenzij vooraf aan gemelde bepalingen voldaan te hebben, uitgenomen in gevallen waar deze of eenige andere wet uitdrukkelijk andere voorziening maakt.

Art. 2. Ieder persoon, die zich metterwoon binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek vestigt of gevestigd heeft, zal na verloop van minstens twee jaren, bij voldoening aan de voorwaarden van art. 1, brieven van naturalisatie kunnen verkrijgen, en zal minstens vijf jaren na naturalisatie het volle stemrecht kunnen verkrijgen, mits in beide gevallen minstens 6 maanden voor verloop der gestelde tijdstermijnen, door hem schriftelijk kennis wordt gegeven aan den Staatssecretaris, door den Veldkornet en Landdrost van zijn wijk en distrikt, van zijn voornemen om zulke aanvraag te doen.

De Veldkornet zal verplicht zijn, op straffe eener boete van hoogstens £10 in elk geval van verzuim, om deze kennisgeving zoodra mogelijk, doch uiterst binnen 30 dagen na indiening er van, door den Landdrost naar den Staatssecretaris te zenden, ter publicatie in de *Staatscourant* voor algemeene informatie, en de Staatssecretaris zal zoodanige kennisgeving zonder verzuim 3 achtereenvolgende malen in de *Staatscourant* doen publiceeren.

Art. 3. Ieder persoon, die zich metterwoon binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek vestigt of gevestigd heeft zal na verloop van minstens zeven jaren van af indiening bij den Veldkornet van eene kennisgeving van zijn voornemen om zich te laten naturaliseeren, volgens den vorm in schedule A vervat, brieven van naturalisatie met het volle stemrecht kunnen verkrijgen bij voldoening aan de voorwaarden van artikel 1.

Zoodanige kennisgeving zal door den Veldkornet aan den Staatssecretaris gezonden en door dezen gepubli-

ceerd worden, een en ander onder dezelfde bepaling en strafbedreiging als in het vorige artikel uiteengezet.

Wenscht zulk een persoon alsdan na verloop van de zeven jaren zijn brieven van naturalisatie met vol stemrecht te verkrijgen, dan zal hij ook minstens 6 maanden voor het verstrijken van dien termijn, daarvan schriftelijk kennis geven aan den Staatssecretaris door tusschenkomst van den Veldcornet en Landdrost van zijne wijk en district.

Ook die kennisgeving zal door den Veldcornet aan den Staatssecretaris opgezonden en door dezen in de *Staatscourant* gepubliceerd worden een en ander onder dezelfde bepaling en strafbedreiging als in artikel 2 uiteengezet.

De applicant zal alsdan bij zijn aanzoek om de brieven van naturalisatie met vol stemrecht verder het bewijs overleggen dat hij de kennisgeving volgens den vorm van schedule A, bedoeld in de eerste alinea van dit artikel, had ingediend; voor welk bewijs het genoegzaam zal zijn een exemplaar van de *Staatscourant* te produceeren, waarin de publicatie van die kennisgeving was geschied.

Art. 4. Ieder persoon, die zich vóór de inwerkingtreding van deze wet in de Zuid-Afrikaansche Republiek metterwoon heeft gevestigd, zal bij voldoening aan de voorwaarden van art. 1, brieven van naturalisatie met het volle stemrecht kunnen verkrijgen na verloop van minstens zeven jaren na zijne vestiging.

In geval applicant niet binnen zes maanden na de inwerkingtreding dezer Wet tot het volle stemrecht gerechtigd is, zal hij bewijs overleggen dat hij binnen zes maanden na de inwerkingtreding eene schriftelijke kennisgeving heeft ingediend bij den Veldcornet van zijn wijk van zijn voornemen om zich te laten naturaliseren.

Bij verzuim van indiening van deze kennisgeving, volgens vorm in schedule A vervat, of bij afwezigheid van het certificaat bedoeld in art. 1 sub a, zal applicant niet gerechtigd zijn tot het volle stemrecht in termen van dit artikel, maar alleen in termen van artikel 2 of 3.

Zoodanige kennisgeving zal door den Veldcornet aan den Staatssecretaris worden opgezonden en door dezen in de *Staatscourant* worden gepubliceerd, een en ander onder dezelfde bepaling en strafbedreiging als in artikel 2 uiteengezet.

Indien hij reeds bij de inwerkingtreding dezer wet genaturaliseerd is, zal hij het volle stemrecht kunnen verkrijgen, vijf jaren na datum van zijne naturalisatie, of desverkiezende, volgens de bepalingen van alinea 1 van dit artikel.

Art. 5. Niets in deze wet bepaald, zal de Uitvoerende Raad beletten brieven van naturalisatie met of zonder het volle stemrecht uit te reiken aan personen, die eene betrekking in 's lands dienst aanvaarden of diensten aan het land bewezen hebben of zich in eenig ander opzicht voor het land hebben verdienstelijk gemaakt, hoewel ten hunc opzichte niet aan de vereischten van deze wet is voldaan, mits zij den eed volgens artikel 1 afleggen.

Art. 6. Jongelingen niet in dezen Staat geboren en wier vaders brieven van naturalisatie of vol stemrecht alhier hebben verkregen voor zij hun 16e jaar bereikt hebben, hebben hetzelfde stemrecht als hun vader.

Jongelingen in dezen Staat geboren, wier vaders noch genaturaliseerd waren noch het volle stemrecht hadden, zullen zich met hun 16e jaar kunnen laten naturaliseeren door den eed af te leggen vermeld in artikel 1 en zullen vijf jaren daarna het volle stemrecht kunnen verkrijgen, bij voldoening aan de voorwaarden onder artikel 1, sub *a* en *b* vermeld. Zij zullen ook, door eene kennisgeving, zooals in schedule A vervat, met hun 16e jaar te geven, 5 jaar daarna het volle stemrecht kunnen verkrijgen, bij voldoening aan de voorwaarden onder art. 1, sub *a*, *b* en *d* vermeld.

Art. 7. Het verzoek om naturalisatie en het volle stemrecht, wordt door den Veldcornet, door tusschenkomst van den Landdrost, met de noodige bewijsstukken aan den Staatssecretaris opgezonden en door dezen naar den Staatsprocureur gerefereerd, die de stukken met zijn advies terugzendt aan den Staatssecretaris. Bestaat er bij den Staatssecretaris en den Staatsprocureur geen wettelijk bezwaar tegen het uitreiken van brieven van naturalisatie of vol stemrecht, dan zullen deze verleend worden. Bij het bestaan van eenig bezwaar, beslist de Uitvoerende Raad.

De brieven van naturalisatie en vol stemrecht, zullen geteekend worden door den Staatssecretaris en Staatsprocureur. De Staatssecretaris laat de brieven van naturalisatie en vol stemrecht door den daartoe aangewezen ambtenaar uitreiken en door dezen den vereischten eed van naturalisatie afnemen.

De brieven van Naturalisatie zullen een zegel van twee pond sterling dragen; de toekenning van vol stemrecht aan personen die vooraf genaturaliseerd zijn, geschiedt kosteloos.

Art. 8. Niemand die niet tot de blanke bevolking van de Zuid-Afrikaansche Republiek wordt gerekend, zal het stemrecht kunnen verkrijgen volgens art. 9 der Grondwet.

Art. 9. Alle wetten en bepalingen voor zoover in strijd met deze wet worden hiermede herroepen.

Art. 10. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor.
Pretoria, 26 Juli 1899.

Wet no....., 1899.
Schedule A.

Ik thans woonachtig te..... in de Zuid-Afrikaansche Republiek, vroeger woonachtig te..... in, van beroep, verkiezende voor goed in de Zuid-Afrikaansche Republiek te blijven wonen, geef hiermede te kennen, dat ik jaren na datum dezer, applicatie zal maken voor brieven van naturalisatie met het volle stemrecht en verklaar, dat ik bekend ben met de verplichting door Wet No....., 1899, op mij gelegd om aan de wetten te gehoorzamen en geen misdaad te doen tegen de onafhankelijkheid der Zuid-Afrikaansche Republiek.

WET N°. 4, 1899,

tot regeling der grondbelasting.

*Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij
art. 565 zijner notulen, dd. 20 Juli 1899.*

ART. 1. De geregistreeerde eigenaar of eigenaren van eene Leeningsplaats of gedeelte daarvan of stuk grond gelegen buiten de grenzen van een geproclameerd dorp of standsdorp; zal of zullen daarvoor jaarlijks aan grondbelasting moeten betalen een bedrag van één shillingen zes pence voor elke 100 morgen of gedeelte er van.

De grondbelasting op Eigendomsplaatsen zal onveranderd blijven.

2. Zoolang eene Leeningsplaats of gedeelte er van ongemeten is zal de belasting daarop verschuldigd betaald moeten worden volgens de tot hiertoe bestaande wetten.

3. Wanneer de geregistreeerde eigenaar of eigenaren bedoeld in art. 1 buitenslands gevestigd is of zijn, zal de grondbelasting berekend worden tegen de dubbele (nl. drie shillings) per 100 morgen van het in art 1 vastgesteld bedrag.

4. De bepalingen van arts. 1 en 2 zullen ook van toepassing zijn op plaatsen of gedeelten er van of stuk grond geregistreeerd ten name van den Superintendent van Naturellen, in bewaring voor Naturellen, en de belasting zal moeten betaald worden door zulke Naturellen.

5. De geregistreeerde eigenaar of eigenaren van een erf of gedeelte er van, gelegen binnen de grenzen van een geproclameerd dorp, zal of zullen jaarlijks aan grondbelasting moeten betalen :

- a. Voor elk erf met gebouw of gebouwen daarop en voor elk gedeelte van een erf, grooter dan een half erf, met gebouw of gebouwen daarop £1 10s.

- b. Voor elk half erf of gedeelte kleiner dan een half erf met gebouw of gebouwen daarop 15 shillings.
- c. Voor elk onbebouwd erf en voor elk gedeelte van een onbebouwd erf, grooter dan een half erf 10 shillings.
- d. Voor elk half erf of gedeelte kleiner dan een half erf, onbebouwd 5 shillings.

6. De invordering der grondbelasting zal geschieden volgens de desbetreffende wetten en Volksraadsbesluiten.

7. Alle wetsbepalingen strijdende met de voorschriften dezer wet, zijn hiermede herroepen, met uitzondering van de desbetreffende bepaling, zooals neergelegd omtrent de belasting op burgerrechtseven.

8. Deze Wet treedt in werking op 1 Januari 1900.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 9 Augustus 1899.

R. 9694/96.

WET N°. 5, 1899,

zijnde wijziging van art. 21 van Wet no. 1, 1896.

*Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad,
bij art. 580 der besluiten, dd. 25 Juli 1899.*

21. De eervol gepasporteerde onder-officieren en minderen zijn evenwel verplicht, ook nadat zij den dienst verlaten hebben, om tot en met hun 35ste levensjaar actieven dienst bij het Corps te doen, ingeval van oorlog of commando, wanneer daartoe opgeroepen door hooger gezag. De eervol gepasporteerde onder-officieren en minderen zullen verplicht zijn om indien daartoe opgeroepen, jaarlijks voor twee maanden zich weer bij het Corps Staats-Artillerie te doen inlijven voor oefening. Van dit laatste zijn uitgesloten onder-officieren en minderen, die voor de inwerkingtreding dezer wet reeds in dienst zijn, en die alleen vrijwillig deel kunnen nemen aan de oefeningen.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 9 Augustus 1899.

WET N°. 6, 1899.

zijde wijziging van Wet No. 15, 1892.

REGELENDE DE SCHADEVERGOEDING BIJ HET OVERRIJDEN
VAN VEE, ENZ., DOOR TREINEN.

(Goedgekeurd en vastgesteld door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, onder art. 995 zijner notulen, dd. 30 Juli 1892, en gewijzigd door Eerste Volksraadsbesluit, art. 1852, dd. 29 November 1898).

ARTIKEL 1. De ondernemers van een spoorweg- en of stoomtramweg-onderneming zijn verplicht schadevergoeding te geven aan den eigenaar van vee, dat door een trein wordt gedood of doodelijk gekwetst, wanneer :

- a. Het aan- of overrijden tusschen zonsop- en zonsondergang plaats heeft ;
- b. Het gedeelte van den spoorweg of tramweg, loopende langs of door de gronden van den eigenaar van dat vee niet is afgerasterd ;
- c. Voor de gronden, waarop het vee is gedood of doodelijk gekwetst, geen compensatie is gegeven of vergoeding betaald is ;
- d. Het gedooide of doodelijk gekwetste vee toebehoort aan den bewoner van den grond, ingesloten veeplaatsen, waarop het over- of aanrijden heeft plaats gehad ;
- e. Het vee zonder opzicht losloopt en niet gedreven of begeleid wordt.

2. De eigenaar of opzichter van het gedooide of doodelijk gekwetste vee moet binnen 48 uren kennis van het over- of aanrijden geven aan den chef van het naastbijgelegen station en de overblijfselen van dat vee zoo goed mogelijk stuksgewijze rangschikken, bewaren en binnen 24 uren na genoemde kennisgeving aan den stationchef, of een door dezen aangewezen persoon ter plaatse waar het vee gedood of gekwetst is vertoonen, ten einde het soort en het aantal daarvan te kunnen vaststellen. Maakt het spoorweg- of stoomtramwegbestuur van dezen tijd van 24 uren geen gebruik, om een onderzoek in te stellen, dan geldt de aangifte als erkend.

3. Schadevergoeding zal door de verschillende spoorwegmaatschappijen gegeven worden voor de navolgende dieren : paarden of muilen, beesten, ezels, schapen of

bokken, en wel tegen eene volle waarde der overreden dieren, en waar verschil bestaat tusschen den eigenaar van het vee en de maatschappij, over de waarde van het vee, zal beslist worden door arbiters, waarvan van iedere zijde een zal benoemd worden.

4. Schadevergoeding wordt niet verleend in de beide volgende gevallen :

- a. Wanneer de eigenaar verzuimt te handelen zooals in art. 2 is voorgeschreven ;
- b. Wanneer de bevoegde Rechter beslist, dat de eigenaar bedriegelijk handelingen gepleegd, of onjuiste en overdreven opgaven heeft verstrekt, waardoor deze bovendien zich nog blootstelt aan vervolging en tegen dergelijke handelingen bij de wet bedreigde straffen.

5. Voor zoover in deze wet niet daarvan is afgeveken, zijn de gewone wettelijke bepalingen omtrent vergoeding van toegebrachte schade van toepassing.

6. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 16 Augustus 1899.

R. 10812/99.

WET N°. 7, 1899.

Regelende de bevoegdheid van Naturellen-Commissarissen en Onder Commissarissen van Naturellen, om Legale Practizijns in hunne Hoven te kunnen bestraffen voor eenigerlei onbehoorlijk gedrag in die Hoven.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 624 zijner beschuiten, dd. 26 Juli 1899, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 830 zijner beschuiten dd. 11 Augustus daaropvolgende.

ART. 1. De Commissaris van Naturellen of Onder Commissaris van Naturellen kan eenig agent of practizijn, die zich schuldig maakt aan minachting van het Hof, straffen met eene boete niet te bovengaannde £10, of bij wanbetaling met gevangenisstraf niet te bovengaannde 14 dagen.

Het staat den agent vrij om, onderhevig aan de bepalingen met betrekking tot appel, zich naar een hooger Hof te vervoegen tegen eenige order door den Commissaris, of Onder Commissaris van Naturellen onder dit artikel tegen hem verleend. In geval van procureurs en advocaten in deze Hoven practizeerende, is de Commissaris of Onder Commissaris van Naturellen bevoegd, wegens bewezen wangedrag of anderszins hun de uitoefening hunner practijk in zoodanig Hof te weigeren, onderhevig echter aan het recht van appel.

2. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 23 Augustus 1899.

WET N°. 8, 1899,

zijnde aanvulling van Wet no. 2, 1882.

Goedgekeurd door den Edel Achtb. Tweeden Volksraad bij art. 668 zijner notulen, dd. 28 Juli 1899, en door den Edel Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 930 zijner notulen, dd. 18 Augustus 1899.

ART. 1. Schutmeesters worden hiermede ten strengste verboden om in hun gezegde hoedanigheid, onder welk voorwendsel ook, eenig vee te verkoopen dat niet in termen van de gezegde schutwet aan hen afgeleverd is geworden, om door hen in het schut aangehouden te worden.

Overtreding van deze bepaling zal worden gestraft met eene boete van £10 of bij wanbetaling daarvan een maand gevangenisstraf.

2. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 31 Aug. 1898.

R. 6137/92.

WET N°. 9, 1899,

**zijnde vervanging en wijziging van Wet no. 9, 1897,
voor een Stadsraad te Johannesburg.**

Gewijzigd en bekrachtigd door den EdelAchtbaren Tweeden Volksraad bij artikel 828 zijner notulen, dd. 16 Augustus 1899, en door den EdelAchtbaren Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij artikel 960 zijner besluiten, dd. 25 Augustus 1899.

ARTIKEL 1. Het bestuur van de stad Johannesburg zal worden gevoerd door eenen Stadsraad, bestaande uit hoogstens vier-en-twintig leden, de helft der leden van dien Raad zullen zijn stemgerechtigde burgers van de Z. A. Republiek, die voldoen aan de vereischten bepaald in art. 9.

Voor elke wijk thans bestaande onder de jurisdictie van het Gezondheids-Comité zullen twee leden gekozen worden.

Eene nieuwe verdeeling van wijken zal kunnen geschieden door den benoemden Stadsraad binnen het eerste jaar.

De grenzen van de stad van Johannesburg zullen bepaald worden vóór de inwerkingtreding dezer wet door den Uitv. Raad (der Z. A. R.), en verder van tijd tot tijd kunnen worden herzien.

2. De Voorzitter van den Raad zal den naam dragen van Burgemeester, en door ZHEd. den Staatspresident worden benoemd voor een tijdperk van 5 jaren, en is daarna herbenoembaar, doch kan ten alle tijde door ZHEd. den Staatspresident worden ontslagen. Het salaris van den Burgemeester zal door de Regeering worden betaald.

Hij zal in het dagelijksch bestuur der stad worden bijgestaan door twee of meer Schepenen (Wethouders) door den Raad uit zijn midden te benoemen.

Burgemeester en Schepenen vormen het dagelijksch bestuur of Uitvoerend Gezag der stad.

Zij worden ter zijde gestaan door een Secretaris en een Ontvanger van Inkomsten, die door den Raad worden benoemd, doch geene leden van den Raad kunnen zijn.

De Stadsraad zal ook hare eigen stadspolitie mogen aanstellen en benoemen, mits na goedkeuring door den Uitv. Raad in overleg met den Staatsprocureur.

De Stadsraad zal ook het recht hebben Sub-Comité's uit zijn midden te benoemen en de werkzaamheden, plichten en machten dier Sub-Comité's te bepalen.

De Raad kan bovendien zoodanige ambtenaren aanstellen als van tijd tot tijd zal blijken noodig te zijn,

3. De leden van den Raad worden gekozen door de meerderjarige mannelijke blanke inwoners der stad Johannesburg, die aldaar minstens 3 maanden vóór de stemming zich metterwoon hebben nedergezet.

- a. die stemgerechtigde burgers zijn;
- b. die aldaar eigenaren zijn van eene standplaats of gebouw van minstens £100 waarde met dien verstande, dat verlies van dien eigendom onmiddellijk verlies van het stemrecht ten gevolge heeft;
- c. die een jaarlijksche huis-, kantoor- of vertrekhuur betalen van ten minste van £50.

4. a. De Stadsraad zal van tijd tot tijd als hij zal raadzaam achten, en minstens eenmaal in de drie jaren, door bevoegde personen of eene Commissie, gekozen buiten de leden van den Raad, eene waardeering doen plaats hebben van alle hierna omschreven belastbare eigendommen.

Onder belastbare eigendommen zullen verstaan worden: alle onroerend eigendom of grondeigendom, wordende hieronder begrepen alle grond onder eigendomsrecht gehouden, alle standplaatsen gehouden overeenkomstig de Goudwet, alle eigendom onder huurcontract, en erven of stukken grond gehouden onder huurcontract voor langer dan vijf (5) jaren of onder huurcontract met recht tot vernieuwing, welk recht, bij gebruikmaking daarvan de huur langer zou doen duren dan vijf (5) jaren, te zamen met alle gebouwen en andere opstallen daarop en van alle gebouwen onder welke huurplichtigheid of recht hoe ook genaamd, die mochten gesticht zijn met uitzondering van:

1. Grond of huizen, eigendom zijnde van het Gouvernement dezer Republiek, niet in gebruik, of gebruikt voor openbare doeleinden.
2. Grond of huizen in gebruik voor Staatsdoeleinden.
3. Plaatsen, uitsluitend gebruikt voor openbaren eeredienst, liefdadige doeleinden, scholen, leesinrichtingen of museums.
4. Grond of gebouwen uitsluitend gebruikt als Hospitaal, Krankzinnigengestichten, weldadige Toevluchtsoorden of Weesinrichtingen.

b. De Stadsraad kan te allen tijde eene dergelijke waardeering doen plaats hebben van alle eigendommen

die bij de oorspronkelijke waardeering onwillekeurig verzuimd zijn gewaardeerd te worden, of van onder verdeelde eigendommen, of van gebouwen of opstallen gesticht in het tijdvak tusschen iedere generale waardeering of van eigendommen die belastbaar geworden zijn doordien zij opgehouden hebben van de waardeering uitgesloten te zijn, of doordien zij om eenige reden belastbaar geworden zijn.

c. Zoodra eene waardeering als voormeld zal afge-loopen zijn, zal die voor alle belanghebbenden ter inzage liggen ten kantore van den Stadsraad, gedurende een tijdvak van minstens 21 dagen, zullende van die ter inzage ligging kennisgeving geschieden bij advertentie in een of meer der lokale nieuwsbladen, en op zoodanige andere wijze als de Stadsraad zal bepalen.

d. De Stadsraad zal voorts een dag aanwijzen en vaststellen voor het hooren van- en beslissen op de bezwaren tegen de waardeering. Van dien dag en van uur en plaats zal kennisgeving geschieden, minstens 14 dagen te voren in een of meer der lokale nieuwsbladen, en op zoodanige andere wijze als de Stadsraad zal bepalen.

e. Op dag, plaats en uur in die kennisgeving vermeld, zal de Stadsraad eene speciale zitting houden en alle bezwaren die door belanghebbenden tegen de waardeering zullen worden ingebracht aanhooren, de meriten van die bezwaren onderzoeken, en naar bevinding de waardeeringen bekrachtigen, wijzigen, verminderen, of zulks raadzaam achtende, verhoogen.

De Stadsraad zal het recht hebben om bepalingen te maken omtrent de wijze waarop de bezwaren voor dien Raad, in speciale zitting daartoe vergaderd, moeten bewezen worden en omtrent de procedure in verband met het hooren dier bezwaren te volgen, en de speciale zittingen van tijd tot tijd te verdagen, zooals hij zal raadzaam achten.

f. Ieder die zich bezwaard gevoelt door de waardeering van eenig eigendom waarvan hij eigenaar of bruiker is zal het recht hebben om binnen 21 dagen na de beslissing van den Stadsraad in zijne speciale zitting in zake waardeering, tegen die beslissing voor een bevoegd Hof te appelleeren.

g. Ieder schatter zal voor de doeleinden der waardeering, het recht hebben om op alle redelijke tijdstippen van den dag belastbare eigendommen, binnen den kring van jurisdictie van den Stadsraad, te betreden of binnen te treden.

h. Ieder schatter zal het recht hebben om ieder persoon die eenig belastbaar eigendom gebruikt, bewoont, beheert of bewaart, zoo mede iederen eigenaar van belastbaar eigendom, dat bedoelde schatter bevoegd is

te waardeeren, vragen te stellen omtrent alle zaken die noodig kunnen zijn om den schatter in staat te stellen tot een juiste waardeering te geraken en hem den eigenaar of bruiker te noemen en aan te duiden, benevens zoodanige andere bijzonderheden als geacht zullen worden in de waardeering te moeten worden vermeld. Wanneer zoodanig bruiker, bewoner, beheerder, bewaarder of eigenaar door den schatter is in kennis gebracht van zijn voornemen om zoodanige vragen te stellen en van zijne bevoegdheid daartoe en die personen mochten weigeren of moedwillig nalaten om vragen naar zijn beste weten te beantwoorden of onware antwoorden of verklaringen mocht geven of maken, zal hij voor iedere overtreding of verzuim kunnen gestraft worden met eene boete, tien pond (£10) niet te boven gaande, of met gevangenisstraf, met of zonder dwangarbeid, van ten hoogste een maand.

5. De gewone tijd der verkiezing voor den Stadsraad zal zijn op den eersten Woensdag van de maand November van elk jaar.

6. De verkiezing voor de te vervullen plaatsen, die door ontslag, overlijden of om andere redenen openvallen, geschiedt binnen twee maanden na dat openvallen op een door Burgemeester en Schepenen te bepalen dag.

7. De verkiezing zal plaats hebben op de wijze zooals later bij de wet zal worden bepaald.

De leden worden gekozen bij meerderheid van stemmen in iedere wijk op hen uitgebracht.

Niemand zal echter als gekozen beschouwd worden die niet minstens 50 stemmen op zich vereenigd heeft. Indien de stemmen staken beslist het lot.

De verkiezing heeft plaats bij gesloten briefjes.

8. De verkozene geeft binnen vijftien dagen nadat hem door den Secretaris van den Stadsraad zijne verkiezing is medegedeeld, kennis dat hij de benoeming aanneemt.

Binnen dien tijd geen kennis gegeven hebbende, wordt hij geacht zijne benoeming niet te hebben aangenomen.

9. Tot leden van den Stadsraad zullen alleen verkiesbaar zijn mannelijke meerderjarige blanke personen, die minstens drie maanden voor den dag op welken hunne verkiezing is bepaald, in de stad Johannesburg zich met ter woon hebben gevestigd en eigenaar of huurder zijn van een of meer standplaatsen of gebouwen aldaar gelegen van ten minste £200 waarde, en niet bij het volgende artikel is uitgesloten.

10. De betrekking van lid van den Raad zal niet kunnen worden bekleed door personen, die in dienst van den Raad zijn, onverschillig of zij eene vaste bezoldiging genieten of niet.

Voorts zullen geen Landsambtenaren tot lid van den Stadsraad kunnen worden benoemd.

Geschillen uit dit artikel voortvloeiende, zullen door den Uitv. Raad (Zuid-Afr. Republiek) worden onderzocht en beslist, tenzij de Uitv. Raad ze verwijst naar een bevoegd Hof.

11. De leden van den Raad mogen in rechtsgedingen, waarin de stad betrokken is, niet als advocaten of procureurs werkzaam zijn, noch middellijk, noch onmiddellijk deelnemen aan of belang hebben in onderhandsche pacht van stadsgoederen of inkomsten, of op eenige andere wijze verkrijgen of verdienen van geld van den Raad.

Alle tenders voor werkzaamheden of materialen te leveren ten behoeve van den Stadsraad, zullen geopend worden op eene bijeenkomst van den Raad, welke open is voor het publiek, en geparafeerd en geteekend worden door den Burgemeester.

Die met deze bepalingen in strijd handelt, wordt door den Raad geschorst tot tijd en wijle door een bevoegd Hof zal zijn beslist over de gegrondheid der klacht.

12. De leden van den Raad hebben zitting gedurende twee jaren.

De helft hunner treedt om het jaar af, volgens een rooster door den Raad vast te stellen.

Bij loting zal het tijdstip worden bepaald waarop elk lid volgens rooster aftreedt.

Elk lid gekozen in plaats van een ander wiens diensttijd nog niet verstreken was, treedt af op den tijd op welken zijn voorganger had moeten aftreden.

13. De Raad onderzoekt alles wat betrekking heeft op de verkiezing zijner leden en beslist de geschillen behoudens hooger beroep op het Hooggerechtshof der Z. A. Republiek.

De nieuwbenoemden nemen aan het onderzoek geen deel en wonen de daarover te houden beraadslagingen niet bij, doch kunnen, zoo noodig, als getuigen worden gehoord.

De beslissing van den Raad zal met redenen omkleed moeten zijn, op straffe van nietigheid.

14. De Raad vergadert minstens eenmaal per maand, overeenkomstig nader door den Stadsraad te maken regulaties.

De Burgemeester heeft ten alle tijde het recht in speciale gevallen den Raad bij elkander te roepen.

15. De vergaderingen zijn openbaar, tenzij de meerderheid der aanwezige Raadsleden of de Burgemeester het noodig mocht achten eene vergadering met gesloten deuren te houden.

Van de verrichtingen van alle vergaderingen zullen

behoorlijk notulen worden gehouden in de Hollandsche taal.

16. In eene vergadering met gesloten deuren kan wel besproken doch niet besloten worden over:

- a. de toelating van nieuwbenoemde leden.
- b. de begrooting.
- c. de invoering, wijziging of afschaffing van belasting.
- d. het aangaan van geldleeningen.
- e. het bezwaren, vervreemden of in gebruik geven der stadseigendommen.
- f. het onderhandsch verhuren, verpachten of in gebruik geven dier eigendommen.
- g. het onderhandsch aanbesteden van werken of leveranties.
- h. en eenige andere zaak welke de Raad moge wenschelijk achten.

17. Geen lid van den Raad is strafrechterlijk vervolgbaar voor zijne stem of meening in de vergadering uitgebracht.

18. Het quorum van den Raad bestaat uit een lid meer dan de helft van het voltallig gekozen getal.

De aanwezig zijnde leden van den Raad, echter niet minder dan negen in aantal, zijn bevoegd te besluiten, wanneer na de tweede oproeping geen quorum aanwezig is.

19. Alle besluiten worden genomen bij volstreckte meerderheid van stemmen.

Bij staking van stemmen wordt het nemen van het besluit tot de volgende vergadering uitgesteld, indien de stemmen andermaal staken wordt het voorstel geacht te zijn vervallen.

Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd, doch bij het doen van keuzen of voordrachten bij gesloten en onderteekende briefjes, waar de Raad zulks zal bepalen.

De Raad stelt overigens zijn eigen reglement van orde vast, onder nadere goedkeuring van den Uitvoerende Raad (Zuid-Afr. Republiek).

20. De leden van den Raad zullen geene betaling of vergoeding kunnen genieten voor de bijwoning der gewone bijeenkomsten van den Raad, doch zullen vergoeding kunnen genieten voor officieele diensten in verband met de bezigheden van den Raad. Zulke vergoeding door den Raad te worden vastgesteld.

21. Om tot Burgemeester benoembaar te zijn, moet men volle stemgerechtigde burger zijn.

De Burgemeester zal geen betrekking hoogenaamd bij zijn ambt waarnemen.

22. De Burgemeester, de Schepenen en de leden van den Stadsraad zijn vrij van commando-diensten.

Zij zijn echter niet vrij van de betaling der oorlogskosten, zoo deze mocht noodig zijn.

23. De Burgemeester is voorzitter van den Raad en heeft als zoodanig een adviseerende stem.

24. De Burgemeester ontvangt en opent alle aan den Raad, of aan Burgemeester en Schepenen gerichte officieele stukken. uitgezonderd telders, welke geopend zullen worden voor den vollen Raad.

Hij teekent alle stukken die van den Raad of van Burgemeester en Schepenen uitgaan, en is met derzelver uitvoering belast.

Besluiten, naar zijn oordeel, in strijd met de wet, behoeft hij niet ten uitvoer te brengen.

Bij zoodanig geschil is hij verplicht binnen twee dagen na den dag op welken zoodanig besluit genomen is, zich bij een met redenen omkleed verzoekschrift tot den Uitvoerenden Raad (Zuid-Afr. Republiek) te wenden met verzoek om over de al of niet wettigheid van het Raadsbesluit uitspraak te doen.

Rechtsgedingen, zoowel eischend als verwerend, moeten op naam van den Burgemeester worden gevoerd.

De Raad besluit bij meerderheid van stemmen of de stad eene rechtsvordering zal instellen of zich daartegen verdedigen.

25. De Burgemeester moet na zijne benoeming te Johannesburg wonen. Hij mag zich vandaar zonder verlof van de Regeering niet verwijderen.

26. De Burgemeester wordt bij afwezigheid door den oudsten Schepen vervangen.

27. De werkkring der Schepenen, zoowel als die van den secretaris, den ontvanger en andere ambtenaren van den Raad worden bij instructie door den Raad vastgesteld.

28. De Stadsraad zal de bevoegdheid hebben alle verordeningen te maken, die in 't belang der veiligheid, openbare orde, zedelijkheid en gezondheid worden vereischt.

De Stadsraad regelt de bezoldiging van de ambtenaren en de borgtochten, te stellen door ambtenaren met geldelijk beheer belast, zoo de Raad zoodanige borgtocht mocht hebben vereischt.

De Stadsraad is gerechtigd om huizen of grond voor Stads-doeleinden te koopen of te huren, doch in het eerste geval zal de goedkeuring van minstens twee derden der stemgerechtigde inwoners, aanwezig op eene openbare bijeenkomst, door den Stadsraad wettiglijk tot dat einde bijeengeroepen, en de bekrachtiging van den Uitv. Raad (Zuid-Afr. Republiek) moeten worden verkregen.

Het eigendomsrecht op al de vaste eigendommen aan de stad toebehoorende is in den Stadsraad gevestigd zonder macht van vervreemding, hetzij bij wijze van verkoop, schenking, verhuur als anderszins, tenzij

de toestemming daartoe gegeven worde op eene openbare vergadering der stemgerechtigde inwoners, wettiglijk in termen van de voorgaande alinea bijeengeroepen, waar minstens één vierde dier inwoners tegenwoordig is, door minstens twee derden der stemmen. Daarna is nog de goedkeuring van den Uitv. Raad (Zuid-Afr. Republiek) noodig, die volkomen bevoegd is zijne goedkeuring te weigeren.

Het eigendomsrecht op al de losse eigendommen aan de stad toebehoorende is in den Stadsraad gevestigd, die over dezelve naar de vereischten van de belangen der stad kan beschikken.

De Stadsraad is gehouden van alle losse eigendommen, aan de stad toebehoorende, inventaris te houden; de inventaris, opgemaakt op elken 1sten Januari, zal, met behoorlijke toelichting van de verschillen, met dien van het vorige jaar, in de maand Januari ten kantore van den Stadsraad ter inzage van stemgerechtigde inwoners moeten liggen.

De Stadsraad mag in overeenkomst treden, voor het doen van openbare werken en het leveren van benodigdheden, doch geene zulke overeenkomst mag worden gesloten voor eene som £30 (dertig pond Stg.) te boven gaande, zonder behoorlijke aanvraag voor tenders.

De Stadsraad besluit ook tot het verhuren en verpachten van stadseigendommen en omtrent de kwijtschelding of vermindering der huurpenningen zoo zulks mocht noodig zijn.

De pleinen, werken, straten en wegen bestemd voor het publiek verkeer op het tijdstip van de inwerking-treding dezer wet, blijven voor het publiek verkeer geopend, tenzij sluiting daarvan door de Regeering wordt goedgekeurd, doch zullen door den Stadsraad worden beheerd en onderhouden.

Gebouwen, standplaatsen en stukken grond, thans het eigendom van het Gouvernement der Zuid-Afr. Republiek, blijven dit, en zullen door de Regeering worden beheerd en onderhouden.

29. De Raad heeft het recht straf te bedreigen tegen de overtreding harer verordeningen, niet te bovengaan-
de eene gevangenisstraf van 14 dagen met of zonder harden arbeid, of eene geldboete van £25, of in geval van kleur-
lingen geeselslagen 25 niet te bovengaan-
de.

De Landdrost zal in zake overtreding van stads-
verordeningen tegen welke straf bedreigd is, jurisdictie
hebben en van zijne beslissing zal hooger beroep zijn
op het Hooggerechtshof.

De opbrengst der geldboeten komt ten voordeele
der stad.

30. De Burgemeester is verplicht elke door den Raad

aangenomen verordening aan den Uitvoerenden Raad, binnen vier dagen na den dag der aanneming mede te deelen.

De Uitvoerende Raad heeft het recht binnen eene maand na den datum van de ontvangst der kennisgeving, te beslissen dat zulk eene regulatie niet van kracht zal zijn.

Geen verordeningen van den Raad zullen bindend zijn, wanneer zij niet, minstens veertien dagen voor hare inwerkingtreding, in de *Staatscourant* zijn gepubliceerd en verder op zoodanige wijze als de Raad zal noodig oordeelen.

31. Jaarlijks zullen Burgemeester en Schepenen een gecompileerde uitgave doen vervaardigen van alle door den Raad aangenomen en door den Uitvoerenden Raad bekrachtigde verordeningen.

32. De inkomsten der stad zullen bestaan, behalve in de sub artikel 29 genoemde boeten uit:

- a. De belasting door iederen eigenaar van belastbaar eigendom te betalen zal door den Stadsraad worden vastgesteld, doch niet te boven gaan 3d. (drie pence) per £ per jaar van de getaxeerde waarde overeenkomstig art. 4 hiervoor uiteengezet.

De Stadsraad mag van tijd tot tijd zoo dikwijls als hij zal raadzaam achten belasting heffen op alle belastbare eigendommen als voormeld, en voor zoodanige doeleinden als noodig zal geacht worden, welke belasting betaalbaar zal zijn door- en verhaalbaar op den eigenaar van het eigendom.

Bij niet in gebruik zijnde standplaatsen of ander belastbaar eigendom zal de eigenaar geacht worden eigenaar en bruiker beiden te zijn.

- b. De huur van het gebruik van stedelijke eigendommen.
- c. De licentiën voor voertuigen en Theaters, Markt- en Schutgeldten, zoodanige andere belastingen als de Stadsraad noodig mocht achten te heffen, in welk geval zij echter de goedkeuring van den Volksraad behoeft.

Het Volksraadsbesluit dat zoodanige bekrachtiging verleent, zal niet van te voren aan de goedkeuring van het volk behoeven te worden onderworpen.

De Stadsinkomsten worden ingevorderd door den ontvanger namens den Stadsraad.

33. Alle Gouvernements-eigendommen en eigendommen uitsluitend voor godsdienstige of weldadige doeleinden of voor scholen bestemd, zijn van deze waardecering uitgesloten en kunnen niet belast worden.

34. De Raad zal het recht hebben leeningen aan te

gaan en als zekerheid de stadseigendommen te verbinden, wanneer voorafgaande goedkeuring van den Uitvoerenden Raad verkregen is.

35. Burgemeester en Schepenen zullen voor elk dienstjaar eene begrooting van inkomsten en uitgaven maken en die minstens veertien dagen voor den aanvang van het dienstjaar door den Raad doen behandelen.

Er kunnen geene gelden worden uitbetaald voor uitgaven die niet op de begrooting zijn aangewezen, tenzij de Stadsraad bij supplementaire begrooting daartoe besluit. De leden die tot zulke uitbetaling hebben medegewerkt, zijn daarvoor persoonlijk aansprakelijk.

36. De Stadsraad zal behoorlijk doen boekhouden van de ontvangsten en uitgaven; de boeken zullen op den eersten Woensdag van elke maand ter inzage en tot onderzoek van stemgerechtigde inwoners open zijn.

De boeken en rekeningen van den Raad zullen ge-auditeerd worden jaarlijks of op zulke andere tijden, als noodig moge worden bevonden, door twee auditoren, van tijd tot tijd voor dat doel door den Raad aangesteld te worden.

De rekening van Stads-uitgaven en inkomsten, zal op den 31sten December van elk jaar afgesloten worden en een afschrift daarvan vóór het einde der maand Januari daarop volgende ten kantore van den Stadsraad ter inzage en voor onderzoek van stemgerechtigde inwoners worden geplaatst.

Ook zal die rekening in de maand Januari in de *Staatscourant* gepubliceerd moeten worden.

OVERGANGSBEPALINGEN.

37. Voor de eerste verkiezing van de leden van den Stadsraad zal de laatste waardeering van het Gezondheids-Comité en lijsten van stemgerechtigden in Johannesburg ten grondslag strekken.

Alle kosten tot het in werking brengen dezer wet zullen door den Stadsraad worden gedragen.

38. Onmiddellijk nadat de Raad onder deze wet voor de eerste maal gekozen en geconstitueerd zal zijn, zal het tegenwoordig Gezondheids-Comité ophouden te bestaan.

Alle ambtenaren en personen in dienst van het Gezondheids-Comité zullen in dienst van den Raad overgaan, die evenwel niet verplicht zal zijn hunne tegenwoordige bezoldiging te laten voortduren of hen in hunne tegenwoordige betrekking te handhaven behoudens het bepaalde in het volgende artikel.

39. De Raad neemt over alle op dat oogenblik be-

staande baten, lasten en verplichtingen van het Gezondheids-Comité.

40. De regulaties van het thans bestaande Gezondheids-Comité te Johannesburg zullen, voor zoover niet in strijd met deze wet, van kracht blijven totdat zij door den Raad zullen zijn gewijzigd of herroepen.

41. Het tegenwoordig Gezondheids-Comité zal zoolang de Stadsraad onder deze wet niet zal zijn verkozen en geconstitueerd als zoodanig fungeeren.

42. Deze wet zal in werking treden op een nader door de Regeering te bepalen tijdstip.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 September 1899.

R. 6137/92.

Proclamatie door ZHEd. den Staatspresident.

NADEMAAL Wet no. 9, 1897, voor een Stadsraad te Johannesburg, is vervangen door Wet no. 9, 1899; Nademaal die Wet volgens art. 42 in werking zal treden op een nader door de Regeering te bepalen tijdstip;

Nademaal de grenzen van de Stad Johannesburg, volgens de laatste alinea van art. 1 dier Wet reeds zijn geproclameerd, blijkens mijne proclamatie van 28 September 1897, gepubliceerd in de *Staatscourant* van 29 September 1897;

En nademaal het wenschelijk en dienstig is, de grenzen van de Stad Johannesburg te bepalen van kracht onder Wet no. 9 van 1899.

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Z. A. Republiek, hiermede proclameer en bekend maak, dat de omschrijving van grenzen zooals aangegeven in mijne proclamatie, dd. 28 September 1897, de grenzen zullen zijn van de Stad Johannesburg, bedoeld in art. 1 van Wet no. 9,

1899, welke wet in werking treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 12den September 1899.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

WET N°. 10 1899,

tot instelling van een Herkenningsdienst.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad, bij art. 972 zijner besluiten, dd. 28 Augustus 1899, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1195 zijner notulen, dd. 11 September 1899.

Nademaal het wenschelijk is gebleken om ter vaststelling van de persoonlijkheid van misdadigers en verdachten in de Zuid-Afrikaansche Republiek eene betere persoonsbeschrijving op te nemen, dan tot nu toe geschied is, waartoe het erkende stelsel-Bertillon de meeste waarborgen geeft, zoo wordt hierbij bepaald en vastgesteld als volgt:

ART. 1. In deze Republiek wordt een dienst ingesteld, genaamd de Herkenningsdienst, onder toezicht staande van den Staatsprocureur, waar portretten en persoonsbeschrijvingen worden opgemaakt en bewaard van die personen, die door deze wet worden aangewezen.

2. Deze portretten en persoonsbeschrijvingen moeten worden opgemaakt in de daarvoor door de Regeering in overleg met den Staatsprocureur aan te wijzen gevangenissen en door ambtenaren, met het bovengemelde stelsel vertrouwd en daartoe door de Regeering, op voordracht van den Staatsprocureur, benoemd.

3. Aan de lichaamsmeting en persoonsbeschrijving en aan de photographische afneming kunnen worden onderworpen:

a. Veroordeelden tot gevangenisstraf van drie maanden of meer, met of zonder harden arbeid;

b. beschuldigten, die ter terechtzitting van het Rondgaand Hof zijn gecommiteerd;

c. verdachten, die door of vanwege den Staatsprocureur daartoe aangewezen worden.

4. Diegenen der in het vorige artikel genoemde personen, die weerspannig zijn tegen de ambtenaren, met den herkenningsdienst belast, of weigeren zich aan de photographische afneming of de lichaamsmeting en persoonsbeschrijving te onderwerpen, zullen door bovenbedoelde ambtenaren of hunne plaatsvervangers aan den Staatsprocureur gerapporteerd worden, door wiens tuschenkomst zij als weerspannige gevangenen beschouwd en behandeld en gestraft zullen worden, zooals aange-

duid en omschreven is in de artikels 10 en 12 van de Gevangeniswet (Wet No. 14 van 1880), die op deze feiten van kracht worden bepaald, of in bepalingen van eenige wet die genoemde Gevangeniswet zal vervangen.

5. De Regeering zal in overleg met den Staatsprocureur bepalingen vaststellen, regelende de instelling, den inwendigen dienst, de administratie, de kosten enz., van dezen herkenningdienst.

6. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 20 September 1899.

WET N°. 11, 1899,

zijnde de Wet op Ontucht.

Goedgekeurd door den EdelAchtb. Tweeden Volksraad, bij art. 934 zijner notulen, dd. 24 Augustus 1899, door den EdelAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen, bij art. 1191 zijner besluiten, dd. 11 September 1899.

ARTIKEL 1. Openbare schennis der eerbaarheid wordt gestraff met eene geldboete van ten hoogste £300 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van hoogstens 2 jaren.

Openbare schennis der eerbaarheid sluit in het geval wanneer een persoon van een openbaar slecht gedrag zichzelf vertoont aan deuren of vensters of elders aan de publieke wegen of straten, met of zonder kleeren en het aanlokken of aanroepen der voorbijgangers door spreken, het geven van teekens, als anderszins, met het doel om ontucht te plegen.

2. Het houden van een bordeel is verboden. Overtreding wordt gestraff met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste 5 jaren, met of zonder verbanning uit de Republiek.

Als de houder van een bordeel onder de voorgaande strafbepaling wordt beschouwd:

- a. De werkelijke houder of eigenaar van een bordeel;
- b. Elk persoon, die zich voordoet of die handelt als iemand, die de zorg, het beheer of bestuur van een bordeel op zich heeft genomen, al is hij of zij in werkelijkheid niet de houder of eigenaar ervan;
- c. Eenig persoon, die eene vrouw of vrouwen van elders invoert of van de eene plaats naar de andere in deze Republiek vervoert of laat vervoeren voor onzedelijke doeleinden;
- d. Eenig persoon, die de verhuurder is van eenig gebouw, dat als een bordeel of voor het plegen van ontucht gebruikt wordt en die op aanvraag der Politie of van een Publieken Aanklager, weigert om den naam of de namen van den huurder of huurders op te geven, of die, na

daartoe schriftelijk verzocht zijnde, door den Staatsprocureur of zijn vertegenwoordiger, in gebreke mogen blijven binnen acht dagen behoorlijke gerechtelijke stappen te nemen voor een bevoegd Hof voor Civiele Zaken tot ontruiming tegen de personen, die zoodanig gebouw als een bordeel of voor het plegen van ontucht gebruiken.

Wanneer de verhuurder als voormeld is eene vennootschap of maatschappij, zijn alle vennoten of directeuren en bestuurders strafbaar als houders van een bordeel;

- e. Hij, die in een hem toebehoorende of door hem gehuurde woning, localiteit of terrein gelegenheid geeft tot het plegen van ontucht, of toelaat, dat aldaar ontucht wordt gepleegd;
- f. Hij, die eene hem toebehoorende of door hem gehuurde kamer, localiteit of terrein verhuurt, wetende, dat de huurder aldaar een bordeel zal houden, of wel anderszins gelegenheid zal geven tot het plegen van ontucht, of zal toelaten, dat aldaar ontucht wordt gepleegd.
- g. Hij, die gewoonlijk omgaat met vrouwen van een openlijk slecht gedrag of geheel of gedeeltelijk op de door hen verdiende gelden leeft.

3. Wanneer het onder de aandacht van den verhuurder van eenige woning, localiteit of terrein wordt gebracht, dat de huurder een bordeel houdt, of anderszins gelegenheid geeft tot het plegen van ontucht, of toelaat, dat aldaar ontucht wordt gepleegd, en niet onmiddellijk daarvan kennis geeft aan den Staatsprocureur of Publieken Aanklager tot het nemen van de noodige stappen volgens wet, wordt de verhuurder gestraft met eene geldboete van ten hoogste £200, of gevangenisstraf van ten hoogste één jaar.

4. De vrouw, die van het plegen van ontucht hare broodwinning maakt, of geld of eenige andere consideratie er voor aanneemt of ontvangt, of door een derde laat ontvangen, hetzij op directe of indirecte wijze, wordt gestraft met eene boete van ten hoogste £500 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste 2 jaren en met of zonder verbanning uit de Republiek.

5. Elkeen begaat eene overtreding en is, bij bewijs daarvan, strafbaar met gevangenisstraf met harden arbeid voor twee jaren, die eenige vrouw of meisje aanhoudt tegen haren wil.

- a. op of in eenige plaats of localiteit, met het doel, dat zij onwettiglijk vleeschelijke gemeen-

schap zou kunnen hebben met eenig man, hetzij een bepaalde man of in 't algemeen;
 b. in een bordeel.

Waar eene vrouw of meisje op eenige plaats of in eenige localiteit is, met het doel om eenigerlei ontucht te plegen, of in eenigerlei bordeel is, zal een persoon beschouwd worden als zoodanige vrouw of meisje aan te houden tegen haar wil, op zoodanige plaats of in zoodanige localiteit of bordeel, indien zoodanig persoon met de intentie om haar te dwingen of over te halen op zoodanige plaats of in zoodanige localiteit of bordeel te blijven, eenigerlei kleederen of ander eigendom, behoorende aan zoodanige vrouw of meisje, onthoudt, of waar eenigerlei kleederen geleend of anderszins verschaft zijn aan zoodanige vrouw of meisje, door of op order van zoodanig persoon, zoodanig persoon gezegde vrouw of meisje dreigt met rechterlijke stappen tegen haar te nemen, als zij de aldus geleende of verstrekte kleederen met zich medeneemt.

Geenerlei rechterlijke stappen, hetzij civiel of crimineel, mogen genomen worden tegen eenige zoodanige vrouw of meisje, voor het medenemen of het in bezit gevonden worden van eenigerlei zoodanige kleederen, als noodig waren om haar in staat te stellen om zulke plaats, localiteit of bordeel te verlaten.

6. De blanke vrouw, die vrijwillig ontucht pleegt met een gekleurden man, wordt gestraft met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste vijf jaren en met of zonder verbanning uit de Republiek.

7. De gekleurde man, die met eene blanke vrouw met hare toestemming ontucht pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf met harden arbeid van ten hoogste zes jaren en met ten hoogste vijftig slagen;

8. Met gevangenisstraf met harden arbeid van ten hoogste zes jaren wordt gestraft ontucht gepleegd:

- a. door ouders, voogden, godsdienstleeraren of onderwijzers met aan hunne zorg of opleiding toevertrouwde minderjarigen;
- b. door bestuurders of opzichters in werkinrichtingen, werkplaatsen of fabrieken met hunne minderjarige bedienden of ondergeschikten;
- c. door ambtenaren met personen, die aan hun gezag zijn onderworpen of aan hunne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;
- d. door bestuurders, geneeskundigen, onderwijzers, beambten, opzichters of bedienden in gevangenissen, hospitalen, krankzinnigengestichten of instellingen van weldadigheid, met personen daarin opgenomen.

9. Hij, die uit winstbejag opzettelijk het plegen van ontucht door een minderjarige met een derde teweegbrengt of bevordert, wordt gestraft met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste vier jaren.

10. De vader, moeder of voogd, die opzettelijk het plegen van ontucht door zijn minderjarige kind of den onder zijne voogdij staanden minderjarige teweegbrengt of bevordert, wordt gestraft met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, van ten hoogste vijf jaren.

11. In deze Wet zullen de woorden «gekleurden man» geacht worden toepasselijk te zijn op mannelijke individuen van alle kleurlingen en kleurlingrassen van Afrika, Azië, Amerika of St. Helena, Koelie of Chinees.

12. Voor de doeleinden en ter uitvoering dezer Wet zal beschouwd worden en genomen worden, dat het mannelijke het vrouwelijke insluit.

13. Wanneer op ingediende beëdigde verklaringen een Publieke Aanklager een sterk vermoeden heeft, dat in een gebouw, kamer of lokaal, gebruikt voor eenigerlei gelicentieerde bezigheid, er ontucht wordt gepleegd, zal zoodanige Publieke Aanklager gerechtigd zijn eene beëdigde verklaring van den houder der gelicentieerde bezigheid te nemen, ten effecte, dat er geene ontucht in gemeld gebouw, kamer of lokaal gepleegd wordt.

Indien na het maken van zoodanige beëdigde verklaring de houder der gelicentieerde bezigheid opzettelijk gelegenheid geeft voor of toelaat het plegen van ontucht, zal hij vervolgd kunnen worden voor meened. Bij weigering om zoodanige beëdigde verklaring af te leggen, zal zijne licentie door den Landdrost, Mijncommissaris of ander bevoegd ambtenaar vervallen verklaard worden.

14. Landdrosten, Mijncommissarissen, Speciale en Asst.-Landdrosten, Rechterlijke Commissarissen en Resident-Vrederechters zullen speciale jurisdictie hebben over alle overtredingen dezer wet, behoudens het recht van den Staatsprocureur om een beschuldigde terecht te doen staan voor het Hooggerechtshof of het Rondgaanc Hof.

Geen vonnis door een der Rechterlijke Ambtenaren als voorzgd gegeven, zal worden uitgevoerd alvorens de procedures aan een der Rechters van het Hooggerechtshof zullen zijn onderworpen en bekrachtigd. Tot dien einde zal de Griffier van het desbetreffend Lager Hof terstond copiën van de procedures der zaak vervaardigen, en als correct gecertificeerd ten zijnen kantore houden, en de origineele opzenden aan den Griffier van het Hooggerechtshof te Pretoria, ter voorlegging aan een der Rechters daarvan. Door zulken Rechter zal daarop gecertificeerd worden, uiterlijk binnen ééne maand na ontvangst der stukken, dat de procedures en de uitspraak feitelijk recht en billijk zijn geschied, en de Griffier van

het Hooggerechtshof zal alsdan de stukken met dit certificaat terugzenden naar het desbetreffend Lager Hof ter uitvoering van het vonnis.

De desbetreffende Rechter van het Hooggerechtshof mag in geval van vermoedelijke ongeregeldeheid of van twijfel de stukken naar den Staatsprocureur doen opzenden, met opdracht aan dezen de zaak voor hem te bepleiten, en eveneens een advocaat te verzoeken zulks namens den beschuldigde te doen. Desgelijks heeft de desbetreffende Rechter de macht het vonnis te corrigeeren, te wijzigen of gedeeltelijk of geheel te vernietigen. Indien het mag blijken, dat door de Rechterlijke Ambtenaren, genoemd in de tweede alinea van dit artikel, getuigenis is toegelaten, die niet behoorde toegelaten te zijn, zal op dien grond het vonnis van die Rechterlijke Ambtenaren niet worden vernietigd, mits het uit de stukken blijkt, dat er, zonder de onbehoorlijk toegelaten getuigenis genoegzame andere getuigenis en bewijs van den beschuldigde aanwezig is.

15. Alle wetten en bepalingen in strijd met deze wet en in het bijzonder Wet No. 2, 1897 en Wet No. 23, 1898, worden hierbij herroepen.

16. Deze wet treedt in werking onmiddellijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 September 1899.

WET N°. 12, 1899,**(zijnde wijziging en vervanging van Wet No. 14, 1895)****BETREFFENDE KOSTENREKENINGEN IN RECHTSZAKEN.**

Goedgekeurd en vastgesteld bij art. 917, dd. 18 Juli 1895 van de besluiten van den EdAchtb. Tweeden Volksraad en voor kennisgeving aangenomen door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 846, dd. 6 Augustus 1895, gewijzigd door Tweede Volksraadsbesluit, art. 1078, dd. 4 September 1899, 't welk voor kennisgeving werd aangenomen bij Eerste Volksraadsbesluit, art. 1297, dd. 20 September 1899.

ARTIKEL 1. Alle kostenrekeningen in rechtszaken, in het Hooggerechtshof of Rondgaand Hof, moeten worden getaxeerd door den Taxeermeester van het Hooggerechts-hof, tenzij het Hooggerechtshof anders mocht bepalen, en in de Lagere Hoven door den Griffier of Landdrostklerk.

2. Geene kostenrekening in rechtszaken is in rechten invorderbaar, dan nadat zij behoorlijk getaxeerd is.

3. Hij, die eene kostenrekening wil doen taxeeren, moet dengenen tegen wien ze is opgebracht, of diens wettigen vertegenwoordiger schriftelijk verzoeken bij die taxatie tegenwoordig te zijn, met vermelding van plaats en tijd der taxatie.

Wanneer de kostenrekening eene is tusschen procureur en client, is gemelde kennisgeving niet noodig, wanneer de client schriftelijk heeft toegestemd, dat gemelde taxatie zal geschieden in zijne afwezigheid.

4. De taxeermeester van het Hooggerechtshof en de griffiers der Lagere Hoven, of landdrostklerken, zijn gehouden van dengenen, die een kostenrekening door hem wil doen taxeeren, de bewijzen te vorderen ten hunnen genoegen, dat de werkzaamheden, waarvoor in die rekeningen betaling wordt gevorderd, werkelijk geschied zijn.

5. De taxeermeester van het Hooggerechtshof of Rondgaand Hof, zal gehouden zijn volgens de tarieven vermeld, in artt. 6 en 7 dezer wet gesteld, zich te regelen, tenzij in buitengewone gevallen, onder goedkeuring van één der rechters van het Hooggerechtshof.

6. TARIEF VOOR ADVOKATEN.

	£	s.	d.
Retenue—Speciaal	1	0	0
Optrekking eener dagvaarding van £1 10 0 tot	2	0	0
» van een pleidooi of exceptie van			
£1 10 0 tot	2	0	0
Voor advies, hetzij schriftelijk of mondeling..	1	0	0

	£	s.	d.
Consultatie voor senior advocaat	2	0	0
» junior advocaat	1	10	0
Brief op verhoor niet te bovengaande.....	25	0	0
Argument op appèl	5	0	0
» » excepties	3	0	0
Notuleeren van vonnis.....	1	0	0
Applicatie of motie niet geopponeerd.....	1	0	0
» » » geopponeerd	2	0	0
Motie voor provisioneel vonnis	1	0	0
» » » » geopponeerd ..	2	0	0
Ververscher voor een geheelen dag.....	5	0	0
» » » gedeelte van een dag..	3	0	0
Fooi van advocaat als commissaris om getui- genis <i>de bene esse</i> af te nemen per dag..	5	0	0
Do. voor een gedeelte van een dag.....	3	0	0

7. In eene kostenrekening tusschen partij en partij, mogen hoogstens 5 consultaties met den advocaat worden opgebracht.

8. Wanneer een appèl of exceptie gedurende meerdere termijnen op de rol gestaan heeft, zal de advocaat alleen gerechtigd zijn tot zijn fooi voor den termijn, dat de exceptie of het appèl voor de eerste maal ter rolle stond, en voor den termijn, waarin ze gehoord werd.

9. TARIEF VAN PROCUREURS PRACTISEERENDE IN HET HOOGGERECHTSHOF OF IN HET RONDGAAND HOF.

Optrekken eener dagvaarding in provisioneele zaken.....	0	10	0
Optrekken van eene subpoena.....	0	5	0
» » » lastbrief tegen			
<i>a.</i> Roerende goederen.....	0	5	0
<i>b.</i> Onroerende goederen	0	7	6
<i>c.</i> een persoon	0	7	6
Optrekken van eene procuratie.....	0	3	0
» eener kostenrekening, per bladzijde	0	2	6
» beëdigde verklaring, » »	0	2	6
» insolventen schedulen, » »	0	2	6
» instructies aan advocaat, per brief- bladzijde.....	0	6	8
» korte brief met instructies aan advocaat	0	2	0
Optrekken kennisgeving.....	0	3	0
» aanmaningen en andere belangrijke brieven	0	5	0
Indien meer dan eene bladzijde, voor elk vol- gend folio	0	2	0
Opwachting tot het bezorgen of halen of inzien van processtukken bij ambtenaren van het Hof en advocaten	0	3	4

	£	s.	d.
Opwachting tot het doen beëedigen van verklaringen	0	3	4
Bijwoning van de behandeling der zaak in 't Hof per dag	2	0	0
Alle andere opwachtingen	0	3	4
Voor het maken der noodige kopieën van origineele stukken, per bladzijde	0	2	6
» briefbladzijde	0	3	4
Kopieën eener kostenrekening, per bladzijde ..	0	1	3
Consultatie met client, getuigen of tegenpartij	0	6	8
Vertalingen eerste honderd woorden	0	5	0
Elk daarop volgende » »	0	2	6
Protest van non-betaling of non-acceptatie ..	1	0	0
Certificaat van presentatie	0	15	0
Voor den Rechtersklerk voor kopie van getuigenis, per bladzijde	0	1	0
Voor een tolk, per uur	0	7	0
Niet te bovengaande per dag	2	0	0
Voor een kcurling tolk, per dag	0	5	0
Een briefbladzijde zal minstens 288 woorden bevatten en eene bladzijde 90 woorden.			

10. TARIEF VAN BETALINGEN DIE IN REKENING KUNNEL WORDEN GEBRACHT DOOR DEN HOOFDBALJUW EN ONDERBALJUW

Dienen van dagvaardingen, kennisgevingen, orders en andere documenten	0	2	6
Registreeren van een document	0	1	0
Relaas van eenig document	0	1	0
Paardenhuur, per uur afstand, uitgaande	0	4	6
» » » » terugkomende	0	4	6

Wanneer meer bedieningen dan ééne moeten gedaan worden op dezelfde reis, kan de afstand van de stad tot de plaats van bediening slechts eenmaal in rekening worden gebracht, en de afstanden tot de andere plaatsen van bediening moeten berekend worden, ieder van de laatstvoorafgaande plaats van bediening en terug naar de stad op dezelfde wijze.

Postgelden in crimineele zaken, vrij			
» » civiele zaken, per posttarief			
Maken van inventaris, niet te boven gaande een foolscap folio van 30 regels	£0	2	6
Voor ieder volgend foolscap folio	0	2	6

Wanneer een lastbrief teruggetrokken wordt na executie, doch vóór adverteeren in de courant, tegen $\frac{1}{2}$ percent van het bedrag van den lastbrief. Na adverteeren, doch vóór dat de verkoop plaats heeft, tegen 1 percent, en wanneer de verkoop plaats heeft, van de eerste £100 $2\frac{1}{2}$ percent en voor iedere volgende £100

1½ percent. Indien gelden in beslag worden genomen, zal worden berekend ½ percent van de eerste £100 en ⅓ percent van iedere volgende £100.

Inbezithouding van goederen die voortdurend zorg vereischen, per dag.....	£0	7	6
Inbezithouding van andere goederen.....	0	3	0
Wanneer iemand buiten de stad moet worden gezonden om goederen, in beslag genomen, op te passen en te bewaren, per dag....	0	15	0
Indien goederen moeten vervoerd worden, kan de gewone huur in rekening worden gebracht, benevens de noodzakelijke kosten van vervoer.			
Voor het executeeren van eenigen lastbrief hetzij van arrest, uitwerping, roerend of onroerend goed.....	1	0	0
Opmaken van eenige securiteits-acte.....	0	10	0
Kennisgeving van inbeslagneming van onroerend goed aan Registrateur van Acten of verweerder voor iedere kennisgeving.....	0	3	0
Opmaken van advertentiën.....	0	2	0
Ingeval van executie van eenen lastbrief op roerend goed en verkoop daarvan, voor afschriften daarvan te zenden aan den Hoofdbaljuw.....	0	7	6
Voor iederen brief inhoudende documenten ter bediening, ter verzending aan de Onderbaljuws.....	0	2	6
Voor assistentie voor het opmaken van Inventaris buiten de stad, behalve paardenhuur volgens tarief, per dag.....	0	15	0
Dito binnen de stad.....	0	10	0
In crimineele zaken kan alleen in rekening worden gebracht paardenhuur, bediening, relaas van registratie, volgens tarief in civiele zaken.			
Voor bijwonen en opzicht eener uitvoering van een doodvonnis.....	2	0	0
11. Een advocaat, procureur of agent, verschijnende in eenige zaak in de Lagere Hoven, zal niet gerechtigd zijn tot verdere kosten, als:			
Aanschrijving.....	0	3	0
Voor het opstellen van dagvaarding en waarneming van zaak indien onverdedigd....	1	11	6
Indien verdedigd of getuigen gehoord voor eersten dag niet te bovengaande.....	3	3	0
Elken daaropvolgenden dag niet te bovengaande	1	11	6
Voor verschijning om vonnis te notuleeren..	0	10	6
Opstellen procuratie.....	0	3	0
Voor afschriften per folio.....	0	1	3
Opstellen van petitie of verklaringen per folio	0	2	6

	£	s.	d.
Kopieën per folio	0	4	3
Opstellen van subpoena	0	5	0
Kopieën van elk	0	2	6
Kennisgeving ter rolle zetting.....	0	3	0
» van terugtrekking.....	0	3	0
» » taxatie	0	3	0
Voor bijwonen van taxatie indien verdedigd of niet	0	5	0
Opstellen en uitnemen van lastbrief.....	0	5	0
Kopieën lastbrief.....	0	2	6
Lastbrief voor persoonlijk arrest.....	0	10	6
Opstellen van « Acte de Restituendo ».....	0	5	0
Voor het invorderen van gelden 5 pct. commissie voor £100 of gedeelte er van en voor bedragen daarboven 2½ pct.			

12. Waar uitspraak gegeven is door de Lagere Ge-
rechtshoven, voor het betalen van geld, zal de procureur
of agent niet gerechtigd zijn tot kosten van collectie.

13. Geen procureur of agent, in de Lagere Hoven
practiseerende, zal gerechtigd zijn betaling te ontvangen
op zijne kostenrekening voor en aler dezelve zal zijn
getaxeerd, onder straf van schorsing of schrappen van
de rol, naar den aard der zaak.

TARIEF VAN ZEGELRECHTEN VOOR HET KANTOOR VAN DEN
GRIFFIER VAN LAGERE HOVEN.

Volmacht om te vervolgen of verdedigen'....	£0	1	0
Substitutie van volmacht	0	1	0
Dagvaarding	0	1	0
Dagvaarding voor getuigen.....	0	1	0
Lastbrief	0	2	0
Elk document in eene zaak overgeleverd... .	0	1	0
Vonnis	0	2	0
Petitie of kennisgeving van applicatie	0	2	0
Beëdigde verklaring	0	2	0
Gecertificeerde kopie van een document	0	1	0
Orders en interdicten	0	2	0
Kennisgeving van terugtrekking eener zaak..	0	1	0
Securiteitsacte in geval van appèl.....	0	1	0
Kosten-rekeningen in alle zaken en applicaties 1 pct. op het bedrag te worden getaxeerd.			
Consent tot vonnis	0	1	0
Kennisgeving-appèl.....	0	7	6

TARIEF VOOR GERECHTSBODEN.

Civiele Zaken.

Voor registratie van elke dagvaarding	0	0	6
Relaas van elk exploit.....	0	1	0

	£	s.	d.
Doen van eenig exploit.....	0	1	6
Exploiteeren van arrest op persoon.....	0	10	6
Uitmaken en passeeren van acte van securiteit of waarborg.....	0	4	0
Nemen van inventaris geen 100 woorden te bovengaande met kopie.....	0	2	6
Elke volgende 100 woorden.....	0	1	0
Ingeval geene zekerheid wordt gegeven en de goederen door een persoon bewaakt moe- ten worden, per dag.....	0	5	0
Indien de goederen vervoerd worden de noodige kosten van vervoer, pakhuishuur, enz.			
Kennisgeving in de courant en kopie buiten de kosten van publicatie.....	0	2	0
Ten uitvoer leggen van een vonnis van ver- drijving.....	0	10	6
Leggen van beslag op goederen.....	0	10	6
Paardenhuur per uur.....	0	4	6
Wanneer de bode in dezelfde zaak op denzelfden tijd meer dan één exploit te doen heeft, is hij buiten 1s. voor registratie van elke dagvaarding en 1s. relaas voor elk exploit, gerechtigd tot 2s. 6d. voor den persoon en 4s. 6d. per uur voor paardenhuur, be- rekend naar den afstand, dien hij werkelijk heeft af te leggen.			
Elk vonnis van executie aan den Gerechtsbode in handen gesteld, maar betaald voor het nemen van beslag.....	0	5	0
Na het nemen van beslag, maar waar na publicatie van verkoop, geene verkooping plaats vindt, 1 percent op enkel bedrag van het vonnis, zonder inbegrip der kosten.			
Na beslag en verkooping $2\frac{1}{2}$ pCt. op het gerealiseerd bedrag.			

Crimineele Zaken.

Wanneer de bode salaris trekt van het Gouvernement zal hij in crimineele zaken alleen gerechtigd zijn tot 4s. 6d. per uur voor paardenhuur.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

14. Geen gerechtsbode kan onder dit tarief betaling cischen, dan alleen nadat zijne rekening behoorlijk zal zijn getaxeerd door den griffier van het Landdrosthof van zijn district.

15. Indien een-vierde eener kostenrekening door den daartoe bevoegden ambtenaar wordt afgetaaxerd, zal de procureur of agent, voor wien de rekening wordt getaxeerd, *alle* kosten met betrekking tot de taxatie

van gemelde rekening betalen. Kosten van taxatie zullen zijn de kosten verbonden aan het optrekken der kostenrekening, de opwachting bij de taxatie daarvan en de zegels daarop betaalbaar.

Wanneer de helft eener kostenrekening wordt afgetaxeerd, zal de taxeerende ambtenaar den rechter voor wien de procureur of agent practiseert, daarmee in kennis stellen, die naar bevind van zaken zal handelen.

De taxeermeester van het Hooggerechtshof of Rondgaand Hof of de griffier van het Lagere Hof of landdrostklerk, zal toezien dat in kostenrekeningen niet wordt gechargeerd voor werkzaamheden, die onnoodig waren, behalve in kostenrekeningen tusschen procureur en cliënt, wanneer het schriftelijk blijkt dat de cliënt zulke werkzaamheden aan den procureur heeft opgedragen.

Indien een-vierde eener kostenrekening door den baljuw of gerechtsbode ter taxatie aangeboden, wordt afgetaxeerd, zal de baljuw of gerechtsbode in eene boete vervallen, gelijkstaande met het bedrag, dat afgetaxeerd is en in geval van herhaling, dubbel het bedrag alzoo afgetaxeerd.

Waar het blijkt, dat de taxeermeester van het Hooggerechtshof of Rondgaand Hof, of de griffier of landdrostklerk van het Lager Hof, moedwillig één of meer posten op eene kostenrekening, die niet behooren toegelaten te zijn, heeft goedgekeurd, of zelfs, waar er in dit opzicht grove nalatigheid door hem is gepleegd, zal de rechter of het Hof onder hetwelk hij staat, hem beboeten naar gelang van omstandigheden, met eenig bedrag één-vierde van de kostenrekening niet te bovengaande, en ingeval van herhaling kan hij uit zijne betrekking worden ontslagen.

16. In eene kostenrekening tusschen partij en partij zullen hoogstens 6 consultaties van den procureur worden toegelaten, wanneer het geldt rau-acties en hoogstens 2 wanneer het geldt applicaties, moties of provisioneele zaken.

17. Wanneer eene der partijen niet tevreden is met de taxatie van eene kostenrekening door den taxeermeester van het Hooggerechtshof, kan hij zich binnen veertien dagen na afloop der taxatie bij wijze van applicatie tot een rechter *in camera* wenden om revisie.

Wanneer eene der partijen niet tevreden is met de taxatie van eene kostenrekening door den griffier van een Lager Hof, of landdrostklerk, kan hij zich eveneens binnen veertien dagen na afloop der taxatie, bij wijze van applicatie wenden tot den lageren rechter, bij wien gemelde griffier werkzaam is.

18. Documenten, die niet in de Hollandsche taal geschreven of gedrukt zijn, kunnen in eenige zaak, van

welken aard ook, worden ingediend en gebruikt zonder vergezeld te zijn van eene beëdigde vertaling, tenzij het Hof of de rechter anders mag oordeelen.

Alle documenten echter die *geveild* moeten worden, zullen alleen in de Hollandsche taal worden toegelaten.

19. De belooning van werkzaamheden opgebracht in de kostenrekeningen in deze wet vermeld en gedaan vóór den datum van inwerkingtreding dezer wet, wordt berekend naar de tarieven te dien tijde van kracht.

20. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 September 1899.

WET N°. 13, 1899,

zijnde tarief voor mijnopmeters, toegelaten in de Zuid-Afrikaansche Republiek.

Goedgekeurd door den Ed.Achtb. Tweeden Volksraad bij art. 1054, zijner besluiten, dd. 1 September 1899, door den Ed.Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1257 zijner besluiten dd. 18 September 1899.

I. TIJD VAN REIZEN EN WERKTIJD.

Als één dag reizen wordt beschouwd een reis van minstens 4 uren of 24 mijlen: als één werkdag een werktijd van minstens 6 uren.

II. REISKOSTEN EN VERGOEDING.

1. Alle reiskosten zullen aan den Mijnopmeter worden vergoed, alsmede de uitgaven voor het vervoer zijner instrumenten, kaarten en verdere benodigdheden. Buitendien zal hem voor elke dagreis £2 10s. worden vergoed. Het bedrag van de reiskosten en de vergoeding moeten, wanneer de Mijnopmeter op een reis verschillende mijnen bezocht heeft, naar verhouding van den werktijd over de verschillende mijnen verdeeld worden.

2. Indien de tijd van reizen minder dan 4 uren is, dan wordt de reis per uur in rekening gebracht gerekend tegen 12/6 per uur.

3. Ingeval van oponthoud om de werkzaamheden aan te vangen, onafhankelijk van den wil des Mijnopmeters, zal deze gerechtigd zijn tot eene vergoeding van £2 10s. per dag.

4. Wanneer de mijnopmeter zijne werkzaamheden heeft aangevangen en hij in den voortgang daarvan verhinderd wordt, of indien hij werkzaamheden moet verrichten, welke niet in het tarief genoemd zijn, zal hij gerechtigd zijn tot eene vergoeding van 15s. per uur, de som van £4 per dag echter niet te bovengaande.

III. TARIEF.

A. Meetwerk.

Aantal meters.	Boven- gronds.	Onder- gronds
	£ s. d.	£ s. d.

1. Het kiezen en bevestigen van een hoekpunt wordt per dag of per uur berekend (II 4)

Aantal	Boven-	Onder-
meters.	gronds.	gronds.
£	s. d.	£ s. d.

2. Voor hoekmetingen met den theodoliet, berekening der coördinaten van het hoekpunt, opbrengen van het punt op het ontwerp-plan en inschrijven der waarnemingen en berekeningen in het meetboek voor iederen hoek:

a. bij triangulaties	0	15	0		
b. bij polygoonmetingen	0	10	0	0	15 0
c. bij overbrenging van punten en richtingen der bovengrondmetingen in de mijn door middel van afloodingen	0	15	0	1	10 0
d. bij vaststelling van punten door hoekmeting naar drie bekende punten, voor elk punt	3	0	0		
voor elk verder ingemeten en bij de berekening in aanmerking genomen punt.....	0	15	0		
e. Worden bij ééne opstelling van het instrument meer dan één hoek gemeten, zooals bij polygoonvertakkingen of het bepalen van punten door snijdingen, dan wordt voor elken meerderen hoek berekend.....	0	4	0	0	6 0

3. Voor hoekmetingen met het vizeer-compass berekenen en opbrengen als onder 2:

a. met waarneming van den gradenboog	10	0	1	3	0	2	0
b. zonder waarneming van den gradenboog	10	0	1	0	0	1	6

4. Voor hoekmetingen met het vizeer-compass en dubbele opname (voor- en achterwaarts) ter eliminering van plaatselijke afwijking van den magneetnaald, berekenen en opbrengen als onder 2:

a. met waarneming van den gradenboog	10	0	2	0	0	3	6
b. zonder waarneming van den gradenboog	10	0	1	6	0	2	6

	Aantal meters.	Boven- gronds. £ s. d.	Onder- gronds. £ s. d.
5. Voor metingen met het hang-compass, berekenen en opbrengen:			
a. met compass en gradenboog	10	0 1 3	0 2 0
b. met compass alleen	10	0 1 0	0 1 6
c. met gradenboog alleen	10	0 0 6	0 1 0
d. voor het meten van lengten met meetketting en meetlatten	10	0 0 4	0 0 6
e. voor het uitzetten van lijnen	10	0 0 4	
6. Voor waterpassingen:			
a. met hydrostatisch nivelleer-instrument, voor iedere opstelling (met voor- en achterwaartsche opname)		0 0 9	0 1 6
voor elke opname meer.....		0 0 5	0 0 9
b. met den vertikalen gradencirkel van den theodoliet, voor iedere opstelling van het instrument (met voor- en achterwaartsche opname)		0 1 0	0 1 6
voor elke opname meer.....		0 0 9	0 1 0
c. met den gradenboog voor iedere aflezing.....		0 0 6	0 0 9
De bij waterpassingen gemeten lengten worden volgens III 5d of III 7 berekend, het uitzetten van lijnen bij vlakwaterpassingen volgens III 5e en de karteering per dag of uur volgens II 4.			
7. Voor een nauwkeurig uitgevoerde lengtemeting, insluitende de controle metingen.....	10	0 1 0	0 2 6
Basismetingen worden per dag of per uur berekend. (II 4).....			
8. Worden metingen, als onder 2 tot 7 bedoeld, in mijnwerken van 20° tot 40° helling uitgevoerd, zoo wordt het 1½voudige berekend, en in mijnwerken van meer dan 40° helling het 2voudige. Metingen voor het doel van eene verbinding van twee tegenovergestelde gangen worden eveneens dubbel berekend.			
9. Voor het aflooden van schachten en het meten van afloodlijnen in schachten	10		0 4 0

Aantal meters.	Boven- gronds.	Onder- gronds.
£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.

Afloodingen, dienende tot het overbrengen van een waterpas-hoogtepunt worden per dag berekend. (II 4).....

10. Het vaststellen en aanwijzen van de plaats voor eene nieuwe schacht of een boorgat, van de richtingen waarin een gang moet gedreven worden, of van een punt ondergronds van de grenslijn der mijn wordt, wanneer met den theodoliet uitgevoerd, volgens 2c en in andere gevallen per dag berekend.

Het voorbereidingswerk voor bovenbedoeld werk somtijds vereischt, wordt eveneens per dag of uur berekend. (II 4)

11. Voor tachymeter-opnamen, voor ieder daarmede bepaald punt

0 2 6

12. Worden de metingen uitgevoerd in zeer natte of zeer warme mijnwerken (boven 80° F.) of in mijnruimte met stiklucht of ontplofbare gassen (bij steenkolenmijnen) of in lage gangen (van minder dan 1.25 M. hoogte), dan worden de meetkosten met een derde verhoogd, alsook voor metingen uitgevoerd in den tijd tusschen 8 uur n.m. tot 6 uur v.m.

13. Metingen met andere dan de bovengemelde instrumenten uitgevoerd, worden per dag of per uur berekend. (II 4).

14. In geval de mijnopmeter zijn helpers, (waaronder een of meer blanken mogen zijn), zelf betaald heeft, dan is hij gerechtigd hun loonen in rekening te brengen.

Het loon van een blanken arbeider mag het gemiddelde daggeld van een blanken mijnwerker, en dat van een kleurling, het gemiddelde daggeld van kleurlingen, met hoogstens één-vierde te boven gaan.

B. Teekenwerk.

1. Het vervaardigen van alle soorten plannen volgens opnemingen, alsook het bijwerken van plannen, wordt per dag berekend. (II 4).

2. Voor het copiëeren van plannen is het onderstaande tarief van toepassing:

Voor iedere 100 vierkante centimeter beteekend gedeelte der plannen,

op een schaal van 1 : 100 tot 1 : 1000.....	£0 1 6
» » » » 1 : 1000 » 1 : 4000.....	0 3 6
» » » » 1 : 4000 » 1 : 10000 en daarboven	0 6 0

Topografisch teekenwerk wordt per uur of per dag berekend (II, 4).

Het gedeelte der plannen dat onbeteekend is en alleen netlijnen bevat, wordt niet mede in rekening gebracht.

3. Indien plannen op kleinere of grootere schaal worden overgebracht, dan wordt voor een 8-voudige lineaire verandering van schaal en daaronder, 2 maal, voor een meer dan 8-voudige verandering $2\frac{1}{2}$ maal de prijzen onder B 2 berekend.

4. Voor het kopieeren van plannen op doortrekpapier of doortreklinnen, wordt de halve prijs berekend van kopieeren op papier.

5. Voor het kleuren van plannen wordt, bij een schaal van 1 : 100 tot 1 : 1000 één-derde, en boven 1 : 1000 één-vierde meer berekend dan in B 2.

6. In plaats van per tarief, kan voor teekenwerk in alle gevallen per dag of per uur berekend worden (II, 4).

7. Alle uitgaven van den Mijnopmeter voor het verzenden der plannen, aankopen van tekenpapier, portefeuilles en verdere benodigdheden, kunnen door hem in rekening worden gebracht.

IV. SLOTBEPALINGEN.

8. Mijnopmeters en werkgevers zijn ten allen tijde gerechtigd om vrije overeenkomsten aan te gaan.

Deze Wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 September 1899.

WET N°. 14, 1899,

vereischten voor het examen van mijnopmeters in de Zuid-Afrikaansche Republiek.

Goedgekeurd door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad bij art. 1000 zijner notulen, dd. 29 Augustus 1899, door den Ed.Achth. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1252 zijner notulen, dd. 18 September 1899.

ART. 1. Ieder die wenscht toegelaten te worden als Mijnopmeter in de Zuid-Afrikaansche Republiek, moet zich aan een examen onderwerpen, te worden afgenomen door den Raad van Examinatoren.

Wanneer volgens art. 3 van de Wet op het daargestellen van een Raad van Examinatoren, eene Examen-Commissie benoemd wordt tot het afnemen van het examen als Mijnopmeter, dan zullen de Staatsmijn-ingenieur en de Staatsmijnopmeter daarvan als leden benoemd worden.

Zij die alreeds in het bezit zijn van een certificaat of diploma als Mijnopmeter, verkregen in het buitenland, kunnen van het geheele examen, of een gedeelte daarvan worden vrijgesteld, indien zulk een certificaat of diploma door den Raad van Examinatoren beschouwd wordt van denzelfden standaard te zijn als de certificaten door hem verleend.

2. *Voorwaarden voor toelating tot het examen.*— Ieder die toegelaten wenscht te worden tot het examen voor Mijnopmeter, moet zich gedragen naar de «Algemeene Bepalingen omtrent de Examens en Toelatingen».

Bij de aanmelding moet worden gevoegd:

a. Eene levensbeschrijving van den applicant, door hem zelve opgesteld en geschreven.

Deze levensbeschrijving moet o.a. bevatten eene opgaaft van naam, geboorteplaats en opleiding van den applicant.

b. Een certificaat, dat hij het voorloopig examen, zooals vereischt voor het landmeters-examen, gepasseerd heeft.

c. Een getuigschrift van een geadmitteerden Mijnopmeter, betreffende de praktische ervaring

van den kandidaat in de verschillende mijnopmeters-werkzaamheden, over een tijdsverloop van minstens twee achtereenvolgende jaren.

3. Volledig gequalificeerde landmeters en personen in het bezit van het einddiploma voor Mijnopmeter en Mijnkundige der Staats-Mijnschool, die tot het mijnopmetersexamen wenschen toegelaten te worden, behoeven alleen te bewijzen, dat zij gedurende een tijdperk van ten minste twaalf achtereenvolgende maanden, op eene mijn of mijnen met mijnopmeterswerk zijn werkzaam geweest.

Evenzoo zullen personen, geen landmeters zijnde, die evenwel kunnen aantoonen, dat zij op den datum van in werking treding dezer wet, gedurende een achtereenvolgend tijdperk van minstens vijf jaren op eene mijn of mijnen met mijnopmeterswerk zijn werkzaam geweest, tot het examen toegelaten worden.

4. Het examen bestaat uit een theoretisch en een praktisch gedeelte.

A. Theoretisch gedeelte.

- a. Kandidaten voor het mijnopmeters-examen moeten ten eerste voldoen aan de eischen gesteld voor het theoretisch examen voor landmeters.
- b. De Raad van Examinatoren zal gerechtigd zijn dispensatie te verleen van de vereischten van kennis in de Hollandsche taal, zooals voorgescreven in de « Algemeene Bepalingen omtrent de Examens en Toelatingen », tot die mate, dat de kandidaten voldoende kennis moeten bezitten, om de plannen en voorschriften, in die taal te kunnen verstaan.

Verder wordt verlangd in :

- c. Mijnopmeetkunde: grondige kennis van alle instrumenten in verband met ondergrond opmeting en nivelleering, hunne inrichting en behandeling, hunne fouten en de reguleering daarvan, kennis van en oefening in de verbinding van boven- en ondergrond metingen, en van de verschillende methoden van opmeten en nivelleeren, van het aanschouwelijk voorstellen van de mijnwerken op de plannen, en ervaring in het oplossen van practische vraagstukken in verband met mijnopmeting.
- d. Mijnbouwkunde: zoodanige algemeene kennis als onontbeerlijk is voor een Mijnopmeter, in het bijzonder van de verschillende mijnwerken.

- e. Mineralogie en Geologie: Kennis van de belangrijkste gesteenten en ertsen in de Zuid-Afrikaansche Republiek voorkomende, de eigenaardigheden der ertsbeddingen (lagen en aders), hunne storingsen (verwerpingen) en de regelen voor het opsporen van de verschoven of gestoorde gedeelten.
- f. Essaveerkunde: zoodanige kennis als onontbeerlijk is voor een Mijnopmeter, in het bijzonder tot het maken van essayeer-plannen.
- g. Wetskennis: *Kennis* van de *Locale Wetten* en bepalingen, betrekking hebbende op Land- en Mijnmeting.
- h. Teekenen: Als bewijs zijner geoefendheid in het teekenen, moet de kandidaat eenige teekeningen—zooals hem zullen worden opgegeven—overleggen, door hem zelf te worden geteekend. Buitendien moet hij een mijnopmetersplan of kaart maken, ten genoege van een der Examinatoren en volgens door dezen te verstrekken gegevens. Dit plan of deze kaart zal van niet te grooten omvang zijn, zoodat het in hoogstens drie dagen kan worden afgewerkt.

B. *Practisch gedeelte.*

- i. Van de in art. 3 bedoelde personen zijn landmeters alleen van het gedeelte in Aa. aangegeven, vrijgesteld. Zij die in het bezit zijn van een diploma voor Mijnopmeter of Mijnkundige der Staats-Mijnschool, kunnen vrijgesteld worden van die theoretische vakken, welke de Raad van Examinatoren, na ingewonnen informatie van het Curatorium van de Mijnschool, zal bepalen.
- j. Proefmeting: De proefmeting moet verricht worden op eene in werking zijnde mijn.
De opmetingen, alsmede de nivelleeringen moeten zoowel onder- als bovengronds worden uitgevoerd; deze twee opmetingen (onder- en bovengrond), moeten met elkander verbonden worden, zoodat de betrekkelijke plaatsing van de voorwerpen aan de oppervlakte tot die in de mijn wordt aangetoond.

Er moeten steeds twee opmetingen als boven aangegeven, worden gemaakt, waarvan de eene met de theodoliet en het waterpas-instrument, en de andere met de boussole en de clinometer moet worden uitgevoerd.

Elk dezer opmetingen moet vergezeld gaan van een controle-opmeting, waarvan de nadere

bijzonderheden aangaande de wijze waarop de opmetingen moeten gemaakt worden, zullen worden voorgeschreven.

De boven- en ondergrond metingen moeten op gelijke wijze aan den « waren meridiaan » worden vastgelegd, en de vaste punten van de opmetingen moeten worden bepaald door berekening van de coördinaten.

De horizontaal en verticaal plannen moeten worden uitgewerkt zooals omschreven in de « Instructies voor Mijnopmeters in de Zuid-Afrikaansche Republiek », en de berekeningen van de opmetingslijnen en nivelleeringen moeten even volledig en duidelijk gegeven worden, als voorgeschreven in de instructies bovengenoemd.

De kandidaat moet de plannen en daarbij behorende berekeningen onderteekenen met de beëdigde verklaring dat hij deze, zonder eenige hulp van anderen heeft vervaardigd.

5. *Tijd van inlevering van het proefwerk.*—De Raad van Examinatoren bepaalt den tijd binnen welken de proefmeting moet worden ingeleverd, welk tijdstip alleen wegens onvermijdelijke vertraging kan verlengd worden.

6. Ingeval het examen geheel of gedeeltelijk onvoldoende wordt afgelegd, mag de kandidaat zich niet eerder dan na verloop van zes maanden voor een her-examen aanmelden.

7. Alle wetten betreffende « Vereischten voor het examen van Mijnopmeter in de Z.-A. Republiek », worden hiermede herroepen en meer in het bijzonder Wet no. 5, 1895 en Wet no. 9, 1896.

8. Deze Wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 September 1899.

WET N°. 15, 1899,

**tot het heffen van zegelrechten op boedels van
overleden personen, zijnde wijziging van
Wet No. 2, 1871.**

*Goedgekeurd door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad, bij art. 1063 zijner
notulen, dd. 4 September 1899, door den Ed.Achth. Eersten Volks-
raad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1296 zijner besluiten,
dd. 20 September 1899.*

Nademaal de wenschelijkheid is gebleken van Wet 2/71 te wijzigen, wat betreft de zegelrechten op boedels van overleden personen, thans voorkomende in art. 7 «van de zegelrechten» der bovengenoemde Wet en wel van af het tarief op «Testamenten en andere geschriften van dien aard» tot en met het tarief voor «Liquidatie-Rekeningen in boedels of administratie», zoo wordt in plaats van het bovengenoemde gedeelte van art. 7 van Wet No. 2,71, vastgesteld:

1. Zegels op inventarissen van gestorven personen zullen berekend worden naar de getaxeerde waarde van den boedel van den overledene, of bij verkoop van den boedel naar de vendurool, en bedragen 1 pCt. van het bedrag van den inventaris, waarin ook bema-kingen, legaten, verdeling of verkoop van grond volgens testament moeten worden opgenomen, en zulks met dien verstande, dat in het geval van in gemeenschap van goederen gehuwde personen, bij overlijden van een der echtgenooten, het zegelrecht van 1 pCt. berekend wordt van de helft van den gezamenlijken boedel volgens inventaris of vendurool.

2. Alle wetten en bepalingen in strijd met deze Wet, worden hiermede herroepen.

3. Deze Wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 September 1899.

WET N°. 16, 1899,

Pensioenwet.

Goedgekeurd door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bij art. 1379 zijner besluiten, dd. 26 September 1899.

NADEMAAL het noodzakelijk geacht wordt voorziening te maken voor de pensioenen van ambtenaren en van hunne weduwen en weezen, zoo wordt vastgesteld als volgt:

HOOFDSTUK I.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

ART. 1. Aan de ambtenaren of aan hunne weduwen of aan hunne weezen, beneden den leeftijd van 21 jaren, wordt pensioen verleend ten laste van het krachtens deze wet op te richten Pensioenfonds, in de gevallen, onder de voorwaarden en naar de regelen bij deze wet bepaald.

2. Onder ambtenaren worden in deze wet verstaan, zij die door of van wege de Regeering benoemd en aangesteld zijn en als zoodanig van aanstellingen zijn voorzien, een vast salaris uit de Staatsinkomsten genieten. Hieronder zijn ook begrepen Landdrosten, Politiedienaren, Cijpiers en Bewaarders en Leden der Staatsartillerie.

3. Als diensttijd komt in aanmerking de tijd vóór en na de invoering dezer wet volgens art. 2 in dienst der Z.-A. Republiek doorgebracht. Als diensttijd wordt ook beschouwd de tijd tusschen het ontslag en de herplaatsing van hem, die tengevolge van maatregelen van bestuur buiten zijn toedoen tijdelijk ontslagen is geweest. Voorts worden ook als diensttijd beschouwd de dienstjaren van ambtenaren, die bij de overname van Stellaland en Land Gosen, de Nieuwe Republiek en van Swazieland in dienst van de genoemde landen waren en in den dienst van de Z.-A. Republiek zijn overgegaan. Voor hem, die na op eigen verzoek ontslagen te zijn geweest, later wordt herplaatst zijn de diensten vóór het ontslag en na de herplaatsing gelijkelijk geldig en komt de tijd tusschen ontslag en herplaatsing niet in aanmerking.

Diensten in bijzondere commissies verricht en tijdelijke diensten komen in geen geval in aanmerking.

4. Onder weezen worden in deze wet verstaan wettige kinderen van overleden ambtenaren of gepensioneerde ambtenaren die geene weduwe nalaten.

5. Het beheer van het Pensioenfonds wordt gevoerd door den Thesaurier-Generaal als Directeur, bijgestaan door een Pensioenraad. De Regeering stelt de instructie voor den Directeur vast.

6. De Pensioenraad bestaat uit 5 leden door de Regeering te worden benoemd uit de ambtenaren. Zij nemen hun ambt waar zonder bezoldiging.

7. De Pensioenraad stelt zijn eigen reglement van orde vast, dat echter aan de goedkeuring van den Uitvoerenden Raad is onderworpen. Als Secretaris van den Raad zal een der op het bureau van den Thesaurier-Generaal werkzame ambtenaren fungeeren.

8. Ieder, die vermeent volgens deze wet gerechtigd te zijn tot pensioen, zal daartoe bij den Pensioenraad schriftelijk aanzoek moeten doen, onder overbrenging van de noodige bewijsstukken om het recht tot het verkrijgen van pensioen te staven.

In het geval van art. 20 zal zich onder de bewijsstukken ook moeten bevinden een certificaat geteekend door twee bevoegde en behoorlijk geadmitteerde geneeskundigen, inhoudende dat zij den betrokken ambtenaar hebben onderzocht en duidelijk uiteenzettende de redenen, waarom zij hem onbekwaam of ongeschikt achten om in dienst der Z. A. Republiek te blijven.

9. De Pensioenraad onderzoekt aanvragen om pensioen en besluit daarop naar bevinden. Van deze beslissing kan de persoon die pensioen vraagt zich beroepen op den Uitvoerenden Raad.

10. Alle pensioenen worden in maandelijksche termijnen door den Directeur van het Pensioenfonds tegen behoorlijke kwitantie uitbetaald.

Geen pensioen wordt echter toegekend dan nadat een certificaat als bedoeld bij art. 16, het recht tot pensioen aantoonende, door den belanghebbende bij den Directeur van het Pensioenfonds zal zijn gedeponeed.

11. Geen pensioen zal aan executie onderhevig zijn.

12. Ook de Staatspresident, Commandant-Generaal, Leden van den Uitvoerenden Raad, Commandanten en Veldcornetten vallen onder deze wet, met dien verstande echter, dat zij het recht zullen hebben, ingeval zij hunne betrekking verliezen, voor zij gerechtigd zijn tot pensioen, uithoofde van den wil des Volks of van den Volksraad, hunne reeds betaalde bijdragen tot het Pensioenfonds terug te ontvangen met 5 pct. rente, berekend volgens den tijd van betaling van zoodanige bijdragen. Bij over-

lijden vóór 15 jaren zullen zij als gewone ambtenaren beschouwd worden.

HOOFDSTUK II.

VAN HET PENSIOENFONDS.

13. Er wordt opgericht een Pensioenfonds voor de ambtenaren en hunne weduwen en weezen. Dit fonds bestaat o. a. uit:

- a. De hierna te noemen bijdragen der ambtenaren.
- b. Eene subsidie van de Regeering ten bedrage van £15000, bij de oprichting te storten, terugbetaalbaar na 10 jaren zonder rente; met dien verstande, dat de Regeering het recht zal hebben, deze bijdrage te eeniger tijd op te zeggen, mits bij de opzegging 1 jaar vooraf kennis gevende.
- c. De rente uit het fonds gekweekt.
- d. Vrijwillige bijdragen.

Uit dit fonds worden betaald de ingevolge deze wet toe te kennen pensioenen.

14. Van het salaris van iederen ambtenaar onder deze wet vallende, zal bij elke betaling van salaris een en een half percent worden teruggehouden, door den Thesaurier-Generaal en door dezen in het Pensioenfonds worden gestort.

15. Alle hoofden van departementen zijn verplicht aan den Pensioenraad op diens verzoek de vereischte inlichtingen te geven.

16. Bij toekenning van pensioenen zal de Pensioenraad of ingeval van beroep op den Uitvoerenden Raad zal deze aan den belanghebbende een desbetreffend certificaat uitreiken.

HOOFDSTUK III.

VAN PENSIOENEN VAN AMBTENAREN.

17. De ambtenaren onder deze wet bedoeld, hebben recht op pensioen, wanneer zij:

- a. den ouderdom van 50 jaren vervuld hebben, en tevens
- b. minstens 15 jaren in dienst der Zuid-Afrikaansche Republiek zijn geweest,
- c. na tienjarigen dienst uit hoofde van ziels- of lichaamsgebreken, ziekte of anderszins voor de waarneming van hun ambt ongeschikt zijn, onverschillig wat hun leeftijd zij.

18. Het pensioen der ambtenaren wordt voor ieder jaar dienst berekend op $\frac{1}{60}$ deel van de middelsom over

een jaar van het bedrag dat gedurende de laatste 5 jaar van den dienst des ambtenaars door hem als zoodanig werd genoten.

Het pensioen kan het $\frac{2}{3}$ gedeelte dier middelsom niet te bovengaan.

19. Ambtenaren die 35 jaren in dienst der Zuid-Afrikaansche Republiek zijn geweest, zijn gerechtigd tot een jaarlijksch pensioen van $\frac{2}{3}$ gedeelte der in het vorig artikel genoemde middelsom.

20. Een ambtenaar, die minstens 10 jaren in dienst der Z. A. Republiek is geweest en uit hoofde van ziels- of lichaamsgebreken, ziekte of anderszins voor de waarneming van zijn ambt ongeschikt is geworden, is, onverschillig wat zijn leeftijd zij, gerechtigd tot een jaarlijksch pensioen van een derde gedeelte der jaarlijksche middelsom als bedoeld in art. 18.

Wanneer de ongeschiktheid het gevolg is van wonden of gebreken, bekomen in of door de uitoefening zijner functiën of ter zake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddage aanranding of verzet hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, is hij gerechtigd tot een jaarlijksch pensioen van twee derde gedeelte der jaarlijksche middelsom als bedoeld in art. 18.

Wanneer een ambtenaar binnen de 10 jaren om bovengemelde redenen mocht aftreden, dan zal aan hem de $1\frac{1}{2}$ pCt. door hem reeds gestort, terugbetaald worden met 5 pCt. rente er op.

21. Een ambtenaar, die onder artikel 20 pensioen trekt en later mocht blijken hersteld te zijn, zal indien de Staatspresident of de Eerste Volksraad, zulks wenschelijk acht weder in 's lands dienst treden, mits echter, dat het salaris, aan de betrekking, die hem mocht worden aangeboden, verbonden, gelijk staat met hetgeen door hem genoten was, tijdens zijne aftreding op pensioen.

Gepensioneerde ambtenaren, die tot lid van een der beide Volksraden zijn gekozen, verliezen gedurende den tijd, dat zij Volksraadslid zijn, hun pensioen.

22. Ingeval de ambtenaar bedoeld in art. 21 in dienst der Zuid-Afrikaansche Republiek terugkeert en later weder aanzoek mocht doen om pensioen, zal hij beschouwd worden voortdurend in dienst der Zuid-Afrikaansche Republiek te zijn geweest, met dien verstande echter, dat de tijd gedurende welken hij pensioen genoten heeft niet als diensttijd zal worden medegerekend.

23. Indien de ambtenaar bedoeld in art. 21 weigeren mocht op nieuw in dienst te treden, kan de pensioenraad de betaling van zijn pensioen doen ophouden. Van deze beslissing is beroep op de wijze bij art. 9 bepaald.

24. Geen recht op pensioen hebben ambtenaren:
- die hun bedanking hebben ingezonden vóór den tijd dat zij recht hadden op pensioen,
 - die wegens wangedrag zijn ontslagen,
 - die geen behoorlijke verantwoording van hunne administratie hebben gedaan,
 - over wie een onteerend vonnis is uitgesproken.

Onder deze laatste bepaling valt ook de ambtenaar die door den rechter is veroordeeld wegens het misdrijf genoemd in de wetten tegen omkoopning van ambtenaren.

25. Geen pensioen wordt toegekend en een reeds verleend pensioen vervalt wanneer de te pensionneeren of reeds gepensioneerde ambtenaar, zonder bijzondere vergunning van den Staatspresident een ridd-orde, titel, rang of waardigheid van eene vreemde mogendheid aanneemt of tractement of pensioen van eene vreemde mogendheid ontvangt.

HOOFDSTUK IV.

26. Het jaarlijksch pensioen te worden toegekend aan de weduwe van een ambtenaar of gepensioneerd ambtenaar, wordt berekend als volgt:

- Waar het salaris van den ambtenaar tijdens zijn dood, of ten tijde dat hij aftrad op pensioen, de som van £300 'sjaars niet te bovenging een-derde van genoemd salaris.
- Waar het salaris van den ambtenaar tijdens zijn dood, of ten tijde dat hij aftrad op pensioen van £300 tot £600 bedroeg, een-vierde van genoemd salaris, doch niet minder dan £100.
- Waar het salaris van den ambtenaar tijdens zijn dood, of ten tijde dat hij aftrad op pensioen, £600 te boven ging, een-vijfde van genoemd salaris, doch niet minder dan £150.

27. De weezen van den overleden ambtenaar of gepensioneerd ambtenaar die geene weduwe nalaat, zijn gerechtigd tot het bedrag van pensioen waartoe de weduwe gerechtigd zou geweest zijn. Dit bedrag zal gelijkelijk onder hen verdeeld worden. Zoodra een hunner ophoudt gerechtigd te zijn tot het genot van pensioen, gaat zijn aandeel over op de overblijvende gerechtigden.

28. De weduwen en weezen, bedoeld in art. 26 en 27, welke aanspraak hebben op pensioen en daartoe gerechtigd zijn, zullen zulke pensioenbedragen kunnen ontvangen, dadelijk na het overlijden van zulk een ambtenaar, zijn diensttijd hierbij niet in aanmerking genomen.

29. Het pensioen van de weduwe van een overleden ambtenaar of gepensioneerd ambtenaar, zal ingeval zij overlijdt of hertrouwt, overgaan op de weezen en onder deze verdeeld worden op de wijze als in art. 27 bepaald.

30. Het pensioen waartoe een wees als boven gerechtigd is, houdt op zoodra hij of zij de leeftijd van 21 jaren bereikt heeft, of ingeval van huwelijk voer dien tijd.

31. Wettige kinderen van vrouwelijke ambtenaren, wier echtgenooten overleden zijn, zijn bij overlijden van zoodanige vrouwelijke ambtenaren gerechtigd tot een pensioen berekend op de wijze als in art. 26 bepaald.

De bepalingen van art. 30 zijn ook op hen toepasselijk.

HOOFDSTUK V.

32. In geen geval worden bijdragen aan het pensioenfonds overeenkomstig deze wet ingevorderd en betaald, teruggegeven, uitgezonderd in de gevallen in deze Wet genoemd.

SLOTBEPALING.

33. Deze wet treedt in werking op den 1sten Januari 1900.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 October 1899.

WET N°. 17, 1899,

Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 1118 zijner notulen, dd. 12 September 1899, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1421 zijner notulen. dd. 29 September 1899,

zijnde wijziging en vervanging van Wet no. 21, 1898.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad, bij art. 1901 zijner notulen, dd. 2 December 1898, terwijl de EdAchtb. Eerste Volksraad, onder art. 1952 zijner notulen, dd. 7 December 1198, het volgend besluit nam:

« De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, dd. 5 dezer, verzoekende Eerste Volksraadsbesluit art. 1881, van November jl., in revisie te nemen, thans onder behandeling ;

« *Besluit*: zich met gemeld voorstel niet te verenigen, verder het noodzakelijk achtende, om waar de zoogenaamde kaffereethuizen bestaan, behoorlijk contrôle te doen houden en het zoo te doen bestieren, opdat zulks niet tot aanstoot of last mocht zijn voor andere ingezetenen, alsmede ook met het oog op den gezondheids-toestand van zoodanige plekken ;

« *Besluit*: de HEd. Regeering op te dragen de noodige maatregelen te treffen en hetzelfde in werking te stellen tot de Raad daar nader over zal beslist hebben ;

« en eindelijk besluit de Raad de volgende zinsnede van gemeld artikel 1 «geene kaffereethuizen zullen gepermitteerd worden in de dorps- of op de geproclameerde goudvelden » buiten werking te stellen, tot tijd en wijle de Eerste Raad daar nader over zal beslist hebben.»

Nademaal het noodzakelijk geacht is de bestaande bepalingen omtrent de voor de uitoefening van verschillende beroepen en bedrijven benoodigde licentiën te wijzigen zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ART. 1. Voor de uitoefening van de in de artikelen 6 en 7 dezer Wet genoemde beroepen en bedrijven zullen licentiën geheven worden tot de bedragen daarbij vastgesteld en met in achtneming van de volgende bepalingen.

2. De licentiën zullen, tenzij hierin nader uitdrukkelijk anders is bepaald, niet voor langer of voor korter tijd worden verleend dan tot en met den laatsten December van het jaar waarin de uitreiking is geschied.

3. Het bedrag voor de licentiën verschuldigd wordt betaald bij de uitreiking en berekend van den aanvang van het kwartaal waarin de uitreiking geschiedt, naar evenredigheid der som voor de licentie bepaald.

4. Licenties zullen per kwartaal uitgenomen en betaald kunnen worden voor een bedrag, berekend naar evenredigheid der som voor de jaarlijksche licentie bepaald met eene verhooging van tien percent (10 pct.).

5. Alle bedrijflicenties, die voor een jaar zijn uitgenomen, zullen bij endossement kunnen worden overgemaakt, behalve die waarvoor borgtocht is gesteld, of van een persoonlijk aard zijn of waarin speciale wetten hebben voorzien of zullen voorzien.

Zoodanige overmaking zal echter niet wettig zijn, dan met uitdrukkelijke schriftelijke goedkeuring van den controleur van licentiën.

6. Het bedrag der verschillende licenties wordt bepaald als volgt:

	per jaar.
1. Advocaat	£25
2. Procureur	25
3. Notaris	10
4. Agent	10
5. Transport- en Verbanduitmaker....	5
6. Beëdigd Vertaler	3
7. Beëdigd Taxateur	2
8. Landmeter	10
9. Vendu-Afslager	7 10s.
10. Generaalagent, makelaar, boekhouder, of rekenmeester	7 10s.
11. Geneeskundige	5
12. Heelkundige	5
13. Tandtrekker	5
14. Banken voor iederen tak	150
15. Executeurskamers of maatschappijen van dergelijken aard voor iederen tak	50
16. Marskramers	5
17. Inwonende rondreizende handelaar..	20
18. Inkomende » » ¹⁾	30
19. Reiziger of vertegenwoordiger van buitenlandsche handelshuizen.....	20

¹⁾ Onder rondreizende handelaars zullen verstaan worden personen, die hun handelsgoed vervoeren per wagen, per kar of dier.

	ijer jaar.
20. Bakkers voor elke winkel of huis...	2
21. Slachters » » » » » ..	2
22. Hotelhouders in een dorp of stad...	20
23. Houder van een kost- of logieshuis als volgt: voor van vijf tot tien kost- gangers £5 per jaar, boven de 10 kostgangers	7 10s.
(Hiervan zijn uitgesloten schoolkin- deren)	
24. Houder van een hotel langs den weg,	12
25. Kaffereethuislicenties.....	5
alleen uit te reiken voor locaties; geene kaffereethuizen zullen gepermit- teerd worden in de dorpen of op de geproclameerde goudvelden.	
26. Houder v. een publ. biljarttafel, p. tafel	20
27. » » » » bagateltafel, » »	5
28. Molenaar of houder van een molen, die in 24 uur minder dan 5 mud kan malen.....	10s.
Molens die in 24 uur 5 mud kunnen malen.....	1
Die in 24 uur van 5 tot 10 mud kun- nen afmalen.....	2
Van 10 tot 15 mud.....	4
Van 15 tot 25 mud.....	7
Van 25 tot 35 mud.....	10
Van af 35 mud en daarboven	15
29. Houtzager	10
30. Buitenl. transportrijders, per wagen.	8
31. Leenbankhouders	40
32. Koffie- en theekamershouders.....	3

7. Voor handelaars, houders van een negotiewinkel, apothekers of maatschappijen, die eenig niet onder art. 6 vallend handelsbedrijf uitoefenen binnen dezen Staat, zal het bedrag der jaarlijksche licentie voor elke bezigheid of takbezigheid worden berekend naar een vast tarief opklimmende in evenredigheid van hun verkoop uitgenomen van producten van landbouw en veeteelt in de Zuid-Afrikaansche Republiek gewonnen, volgens onderstaande schaal.

Voor verkoop van	£2500 of minder	£7	10	0
» » »	2500 tot £5000	10	0	0
» » »	5000 » 7500	12	10	0
» » »	7500 » 10000	15	0	0
» » »	10000 » 15000	20	0	0
» » »	15000 » 20000	25	0	0
» » »	20000 » 25000	30	0	0
» » »	25000 » 30000	35	0	0
» » »	30000 » 40000	45	0	0

en zoo verder voor iedere £10,000 of gedeelte er van, £10 meer.

Het zal veroorloofd zijn aan houders van een negotie-winkel om onder ééne licentie en op één erf of stand-plaats eene afzonderlijke inrichting van verkoop aan naturellen te hebben, mits onder ééne boekhouding.

8. Jaarlijks vóór den 1sten Januari, zal de persoon of de maatschappij, die volgens het vorige artikel eene licentie moet hebben, bij den Landdrost, Civielen Commissaris, Mijncommissaris, Verantwoordelijken Klerk of Resident-Vrederechter eene beëdigde verklaring indienen, waarin hij aangeeft voor welk bedrag zijne licentie verschuldigd is.

Bij de berekening daarvan zal het gemiddeld bedrag van den verkoop gedurende de laatste 3 jaren mogen worden genomen of waar de bezigheid of het handels-bedrijf nog niet zoolang bestaat voor de jaren, gedurende het bestaan heeft.

9. De persoon of de maatschappij, die eene handels-bezigheid als bovenbedoeld vestigt, zal aanvangen met de betaling der licentie voor de laagste klasse; maar verplicht zijn vóór den 15den December van het loopende dienstjaar deze naar bovenstaande schaal aan te vullen tot de klasse waarin hij behoort en het meerdere, dat hij verschuldigd is bij te betalen.

Deze verplichting van bijbetaling zal bestaan voor alle bezigheden wanneer blijkt, dat het bedrag van den verkoop de eigen aangifte te boven gaat.

10. Indien het bewezen wordt, dat de eigen aangifte het bedrag van den verkoop te boven gaat zal de Regeering het te veel betaalde op verzoek terugbetalen mits daartoe aanzoek wordt gedaan binnen zes maanden na afloop van het dienstjaar.

11. De Landdrosten, Civiele Commissarissen, Mijncommissarissen, Verantwoordelijke Klerken en Resident-Vrederechters zijn belast met het teekenen en het uitreiken der licenties, met uitzondering der speciale huwelijkslicenties welke door den Onder-Staatssecretaris worden geteekend en uitgereikt.

12. Van zoodanige uitgereikte licenties zenden de hierbovengenoemde ambtenaren eene volledige maandelijksche lijst aan den over hunne afdeling aangestelden controleur, welke controleurs maandelijks eene volledige opgave zenden aan den Inspecteur-Generaal van Invoer-rechten.

De Regeering stelt controleurs van licenties aan, die onder instructies staan van den Inspecteur-Generaal van Invoer-rechten.

13. De controleurs van licenties houden een register van alle uitgereikte licenties.

Zij zijn verplicht na het einde van iedere maand

in de *Staatscourant* eene lijst te publiceeren, bevattende de namen der personen aan wie en het doel en den tijd, waarvoor zoodanige licenties zijn verleend benevens den datum van uitreiking.

14. De controleurs zullen ten allen tijde het recht hebben eenigen licentiehoudenr te gelasten hun zijne licentie te toonen.

Weigering om aan zoodanigen last te voldoen, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste £100, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden met of zonder harden arbeid.

15. De controleurs van licentiën zijn bevoegd de nauwkeurigheid der ingevolge art. 8 gedane aangiften te onderzoeken.

Ingeval van gegronde suspicie of klachte zullen zij bevoegd zijn de boeken van den aangever te onderzoeken of in beslag te nemen ten einde te worden onderzocht.

Ieder, die zoodanige boeken in zijn bezit of onder zijn toezicht of beheer heeft en weigert in het geval bij de vorige alinea bedoeld dezelve aan den controleur van licenties te vertoonen of af te geven, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste £300, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden met of zonder harden arbeid.

16. Het is aan eenig persoon of maatschappij verboden eenig beroep of bedrijf, bedoeld in de artikelen 6 en 7 dezer wet, uit te oefenen of voort te zetten zonder voorzien te zijn van de volgens deze wet daartoe vereischte licentie.

17. Iedere overtreding van deze bepaling zal worden gestraft met eene geldboete van vijfmaal het bedrag der verschuldigde licentie, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste één jaar met of zonder harden arbeid.

18. Hij, die voorzien zijnde van eene handelslicentie eenigen persoon, die niet gerechtigd is tot het drijven van handel door middel van gemelde licentie toelaat of in staat stelt handel te drijven wordt gestraft met eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar met of zonder harden arbeid.

19. Hij, die de opgave, waartoe hij volgens de artikelen 8 en 9 verplicht is, te laag doet, wordt gestraft met eene geldboete van vijfmaal het te laag betaalde licentiegeld verschuldigd op het te laag aangegevene, bij gebreke van betaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste één jaar met of zonder harden arbeid.

20. In geval eenige overtreding bij deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door eene maatschappij of handelsbedrijf, zal iedere vennoot, bestuurder of plaatselijke

directeur der maatschappij daarvoor verantwoordelijk worden gehouden.

21. De Regeering heeft het recht van eenige krachtens deze wet opgelegde en betaalde boete, een deel, doch niet meer dan de helft, aan den aanbrenger der overtreding toe te kennen. Is de aanbrenger een gesalarieerd ambtenaar, dan zal niet meer dan een vierde der opgelegde en betaalde boete worden toegekend.

22. De Landdrosten, Speciale en Assistent-Landdrosten, Rechter-Commissarissen en Resident-Vrederechters zullen speciale jurisdictie hebben over alle overtredingen dezer wet, behoudens het recht van den Staatsprocureur om een beschuldigde terecht te doen staan voor het Hooggerechtshof of het Rondgaand Hof.

23. De regeling van de licentiën voor de uitoefening van beroepen en bedrijven, waarin bij speciale wetten is voorzien of zal worden voorzien, wordt aan die wetten overgelaten.

24. Alle licentiën welke vóór het in werking treden dezer wet zijn uitgegeven voor de uitoefening van eenig beroep of bedrijf als bedoeld bij de artikelen 6 en 7 dezer wet, blijven geldig voor den tijd, waarvoor zij zijn verleend en op zoodanige licentiën blijven van toepassing alle wetsbepalingen, die vóór het in werking treden dezer wet van kracht waren.

25. De verplaatsing of overbrenging van licenties onder deze wet van de eene plaats of localiteit naar eene andere binnen hetzelfde district, stad of dorp, zal geschieden zonder verdere betaling van licentiegelden voor den termijn, waarvoor de licentie uitgenomen is, mits de licentiehouder kennis geeft van zoodanige verplaatsing of overbrenging aan den ambtenaar belast met het uitreiken der licenties, die daarvan weder kennis geeft aan den controleur van licenties.

26. Aan personen die volgens Wet aan de betaling van persoonlijke belastingen zijn onderworpen, zullen geen der in deze Wet genoemde licenties worden uitgereikt dan nadat zij aan den ambtenaar, belast met het uitreiken der licenties, bewijzen, door overlegging van eene kwitantie of certificaat, dat zij hunne persoonlijke belasting over het loopende jaar hebben betaald.

27. Alle wetten met deze wet in strijd, worden hierbij herroepen en meer speciaal Wet no. 21, 1898.

27. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 October 1899.

R. 13885/99.

WET N°. 18, 1899,

Goedgekeurd door den EdAchtb Ersten Volksraad, bij art. 1418 zijner notulen dd. 29 September 1899.

Aangezien de noodzakelijkheid is gebleken zekere bepalingen te maken, waardoor de goederen van personen, die zich schuldig maken aan misdaden tegen deze Republiek, kunnen verbeurd verklaard worden, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ART. 1. Ieder persoon, binnen deze Republiek, die zich schuldig maakt aan de misdaad van oproer, openbaar geweld, hoogverraad of gekwetste majesteit of aan ophitsing of opstoken tot het plegen van eenige dier misdaden zal onderworpen zijn aan de straffen bepaald voor gemelde misdaden volgens de algemeene wet. Alle eigendommen, hetzij roerend of onroerend, zoodanigen persoon toebehoorende of waarop hij direct of indirect mag of kan aanspraak maken binnen dezen Staat ten tijde van het plegen van opgemelde misdaden of ten eenigen tijd daarna, kunnen geheel of gedeeltelijk verbeurd verklaard worden ten faveure van den Staat, onverminderd echter de rechten van hypotheekhouders, mits zoodanige hypotheek gepasseerd en geregistreerd was vóórdat de misdaad is begaan.

2. Wanneer het ten genoege van een bevoegd Gerrechtshof bewezen mocht worden, dat eenige persoon of personen zich buitenslands ophoudende eenigen ingezetene van dezen Staat aangezet, opgehitst of opgeruid heeft tot het plegen van oproer, hoogverraad, openbaar geweld, of gekwetste majesteit, kunnen alle eigendommen hetzij roerende of onroerende, behoorende aan zoodanigen persoon of personen, of waarop zij eenige aanspraak direct of indirect mogen of kunnen maken binnen dezen Staat, ten tijde van het plegen van zoodanige misdaden of ten eenigen tijd daarna, geheel of gedeeltelijk verbeurd verklaard worden ten faveure van den Staat, onverminderd de rechten van hypotheekhouders, mits zoodanige hypotheek gepasseerd en geregistreerd was voordat de misdaad is begaan, en onverminderd de straffen, die gesteld zijn op zoodanige misdaden volgens de wetten van deze Republiek.

3. Wanneer het ten genoegen van eenig bevoegd Gerechtshof bewezen mocht worden, dat eenige persoon of personen zich buitenslands bevindende aanslagen beraamd of verstandhoudingen zouden gevormd hebben met buitenlandsche mogendheden of hunne vertegenwoordigers ten einde die tot het plegen van vijandschap of het ondernemen van oorlog tegen deze Republiek over te halen of hun de middelen daartoe te verschaffen of pogingen aanwenden om verraad te plegen, of eenige vijandelijkheid tegen deze Republiek te plegen, kan al hun eigendom, hetzij roerend of onroerend, of eenige aanspraken, hetzij direct of indirect, tot eenig zoodanig eigendom, waarop zoodanige personen mogen of kunnen aanspraak maken ten tijde van het plegen van bovengemelde misdaden of ten eenigen tijd daarna, geheel of gedeeltelijk verbeurd verklaard worden ten faveure van den Staat, onverminderd de rechten van hypotheekhouders, mits zoodanige hypotheek gepasseerd en geregistreerd was, vóórdat de misdaad is begaan en onverminderd de straffen, die gesteld zijn op de misdaden van oproer, openbaar geweld, hoogverraad of gekwetste majesteit, volgens de wetten van deze Republiek.

4. Wanneer het ten genoegen van een bevoegd Gerechtshof bewezen mocht worden, dat eenig burger dezer Republiek, nadat hem door zijnen betrokken krijgsofficier kennis zal zijn gegeven zich gereed te houden voor eenig commando of krijgsdienst, of gelast is met het oog daarop zijne wijk niet te verlaten, of na tot zoodanigen dienst gecommandeerd te zijn, zich buitenslands begeven heeft, zonder schriftelijk verlof van den genoemden betrokken krijgsofficier of van de Regeering, kan al zijn eigendom, hetzij roerend of onroerend of eenige aanspraken, hetzij direct of indirect, tot eenig zoodanig eigendom, waarop zoodanig burger moge of kan aanspraak maken ten tijde van het plegen van gemelde daad of ten eenigen tijd daarna, geheel of gedeeltelijk verbeurd verklaard worden ten faveure van den Staat, onverminderd de rechten van hypotheekhouders, mits zoodanige hypotheek gepasseerd en geregistreerd was vóórdat de misdaad is begaan en onverminderd de straffen door andere wetten op zulke daad gesteld.

5. Alle wettelijke bepalingen in zooverre met bovengenoemde bepalingen in strijd worden hiermede herroepen.

6. Deze Wet treedt in werking dadelijk na de publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 October 1899.

WET N°. 19, 1899.

Gewijzigd en goedgekeurd door den Uitvoerenden Raad bij art. 942 zijner notulen, dd. 13 October 1899, daartoe gemachtigd door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1416a zijner besluiten, dd. 28 September 1899, zijnde wijziging van Wet No. 5, 1898.

Wet ter vervanging van Wet No. 25 van 1896,

na wijziging goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij artt. 469 tot 489, dd. 10—13 Juni 1898.

NADEMAAL Art. 6 der Grondwet bepaalt dat het grondgebied der Republiek openstaat voor iederen vreemdeling, mits hij zich aan hare wetten onderwerpt en het wenschelijk is bepalingen te maken om vreemdelingen die zich niet aan de wetten der Republiek onderwerpen of die gevaarlijk zijn voor de openbare rust en orde over de grenzen te zetten.

Zoo wordt hiermede bepaald en vastgesteld als volgt:

ARTIKEL 1. De vreemdeling, die mondeling of in geschrifte opruit tot ongehoorzaamheid aan of overtreding van de wet of eenige wettelijke bepaling of middelen van dwang en geweld aanwendt, waardoor de openbare rust en orde in gevaar gebracht wordt of kan worden of anderszins door zijne handelingen gevaarlijk is voor de openbare rust en orde, kan op last van ZHEd. den Staatspresident, handelende met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, na het advies van den Staatsprocureur te hebben gehoord, worden uitgezet.

De vreemdeling, wiens uitzetting door ZHEd. den Staatspresident is bevolen, is verplicht binnen een tijd in het bevel te bepalen na bekomen kennisgeving den Staat te verlaten.

Gedurende dien tijd kan hij gebruik maken van de bevoegdheid bij Artt. 5 en 6 verleend en inmiddels in verzeerde bewaring gesteld worden.

Wanneer hij van die bevoegdheid geen gebruik maakt of het Hooggerechtshof of de Uitvoerende Raad zijne bezwaren ongegrond bevonden heeft, wordt aan den last tot uitzetting onmiddellijk gevolg gegeven. Indien wordt beslist dat hij een burger is dan valt hij onder Art. 2.

2. ZHEd. de Staatspresident, handelende met advies en consent van den Uitvoerenden Raad en na het advies

van den Staatsprocureur te hebben gehoord, en nadat de betrokken persoon door de Regeering in de gelegenheid zal zijn gesteld om zijne belangen voor te dragen, heeft de bevoegdheid aan vreemdelingen en burgers, die mondeling of in geschrifte opruien tot ongehoorzaamheid aan, of overtreding van de wet of eenige wettelijke bepaling, of middelen van dwang en geweld aanwenden, waardoor de openbare rust en orde in gevaar gebracht wordt of kan worden, of anderszins door hunne handelwijze gevaarlijk zijn voor de openbare rust en orde eene bepaalde plaats of plek binnen de Republiek tot verblijf aanwijzen en hun het verblijf op bepaalde plaatsen of plekken in de Republiek ontzeggen en hen alzoo naar, in of uit zekere plaatsen of plekken te verbannen.

3. Burgers der Z. A. Republiek kunnen niet over de grenzen der Republiek worden verwijderd.

4. ZHEd. de Staatspresident zal, wanneer hij uit kracht van Art. 1 of van Art. 2 dezer wet, stappen genomen heeft, die aan den E. A. Eersten Volksraad, in zijne eerst daaropvolgende gewone zitting voorleggen.

5. Allen, op wie Art. 1 dezer wet van toepassing mocht worden verklaard en die beweren burgers der Z. A. Republiek te zijn, kunnen zich, doch alleen op dien grond, bij verzoekschrift, met inachtneming van den termijn in het bevel gesteld tot het Hooggerechtshof wenden.

6. Een vreemdeling, die niet handelt, overeenkomstig een bevel van ZHEd. den Staatspresident gegeven overeenkomstig Art. 1 of Art. 2 dezer wet, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden en met of zonder geeselslagen 15 niet te bovengaande, op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangehouden wordt. Na afloop dezer straf wordt de veroordeelde over de grenzen gezet.

Een vreemdeling over de grenzen verwijderd zijnde of volgens bevel van ZHEd. den Staatspresident, deze Republiek moede hebben verlaten, zal indien hij terugkeert binnen de grenzen dezer Republiek zonder uitdrukkelijke toestemming van ZHEd. den Staatspresident met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, worden gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste 12 maanden en met of zonder geeselslagen 25 niet te boven gaande, op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangetroffen wordt. Na afloop dezer straf wordt de veroordeelde weder over de grenzen gezet.

7. Een burger die niet handelt overeenkomstig het bevel van ZHEd. den Staatspresident, gegeven overeenkomstig art. 2 dezer wet wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste

zes maanden, op te leggen door het Landdrosthof binnen welks jurisdictie hij aangetroffen wordt.

8. De vreemdeling, die krachtens deze wet over de grenzen dezer Republiek zal worden verwijderd, is verplicht zich, na bekomen kennisgeving dat hij den Staat moet verlaten, te onderwerpen aan de opname van een signalement, anthropometrisch of anderszins.

9. Deze wet treedt in werking, dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*, en vervangt Wet No. 25, 1896, en Wet No. 5, 1898, die mits deze worden herroepen.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 14 October 1899.

WET N° 20, 1899,

zijnde aanvulling van Wet No. 20, 1898, de Krijgswet.

Goedgekeurd door den Uitvoerenden Raad bij art. 961 zijner notulen, dd. 13 October 1899, daartoe gemachtigd door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij art. 1416a zijner Besluiten, dd. 28 September 1899.

Aangezien het noodzakelijk is om Wet No. 20, 1898, aan te vullen en te verbeteren, en om voorzieningen te maken voor de crimineele rechtspleging en de beteugeling van misdaden en wanbedrijven na afkondiging der Krijgswet, en zoolang die afkondiging duurt:

Zoo wordt hierbij vastgesteld:

ART. 1. De gewone rechterlijke procedures, zooals door de wetten voor vreedstijd voorgeschreven, zullen na afkondiging der Krijgswet niet meer gevolgd worden.

2. Deze bepalingen zullen geen inbreuk maken op de voorzieningen der Krijgswet (Wet No. 20, 1898) wat aangaat terechtstellingen voor misdaden daarin genoemd.

3. Alle misdaden 'en wanbedrijven zullen summier behandeld worden zonder formeele dagvaarding of acte van Beschuldiging en zonder tusschenkomst van eene jurie en zooals hier later bepaald.

4. Alle Landdrosten en ambtenaren met gelijke jurisdictie zullen voortgaan hunne jurisdictie uit te oefenen zooals voorheen, zullende echter de procedures summier zijn.

5. Alle Landdrosten en ambtenaren met gelijke jurisdictie zullen de bevoegdheid hebben om geeselslagen toe te passen zonder uitzondering des persoons in gevallen van alle misdaden die gepaard gaan met geweld of rustverstoring of voor overtredingen op privaats eigendom, en zullen ook jurisdictie hebben over alle overtredingen van Uitvoerende Raadsbesluit, artikel 907, dd. 2 October 1899, in zake drankhandel.

6. Van alle vonnissen door Landdrosten of ambtenaren met gelijke jurisdictie opgelegd, zal appèl zijn naar een Rechter van het Hooggerechtshof, die voor dit doeleinde in Camera zitting zal nemen. Zoodanig appèl moet echter binnen 8 dagen aangeteekend en voortgezet worden.

7. Alle crimineele zaken vallende onder de jurisdictie der Rondgaande Hoven, zullen, na afkondiging der

Krijgswet, in de verschillende districten en publieke delverijen behandeld worden de or Speciale Hoven bestaande uit drie leden, waarvan (behalve in geval van district Pretoria) een ten minste een Landdrost of Ambtenaar met gelijke jurisdictie of hooger jurisdictie of een behoorlijk gekwalificeerd rechtsgeleerde zal zijn. Alle leden zullen door den Staatspresident worden benoemd en de Staatspresident zal tevens bepalen wie als voorzitter van zoodanig Hof moet ageeren.

8. Zoodanige speciale Hoven zullen alle zaken door den Staatsprocureur of zijnen vertegenwoordiger tot hun kennis gebracht summier behandelen en zullen zitting nemen op zoodanige tijden en plaatsen binnen het district of delverij als het Hof in overleg met den Staatsprocureur of zijn vertegenwoordiger mocht bepalen.

9. Van de uitspraak van zoodanig Hof zal geen appèl zijn.

10. Het Speciaal Hof voor Pretoria-district zal bestaan uit drie Rechters van het Hooggerechtshof, (waarvan twee een quorum zullen zijn), en gezegd Hof zal bevoegdheid hebben om summier alle Crimineele zaken ontstaande in eenig deel der Republiek, te hooren en te beslissen.

11. Geen doodstraf zal kunnen worden uitgevoerd zonder fiat van den Staatspresident.

12. De speciale Hoven zullen volle macht en discretie hebben om alle de noodige procedures te regelen en te bepalen.

13. Deze bepalingen zullen ook geldig zijn voor alle reeds hangende crimineele zaken, waarover nog geen terechtstelling heeft plaats gevonden, en voor alle misdaden of overtredingen begaan vóór de in werking treding dezer bepalingen.

14. Deze bepalingen treden onmiddellijk in werking na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 14 October 1899,

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

WET N°. 21, 1899.

Zijnde aanvulling van Wet no. 20, 1898, voor den Krijgsdienst in de Zuid-Afr. Republiek.

Goedgekeurd door den Uitvoerenden Raad bij art. 985 zijner notulen, dd. 23 November 1898, doartoe gemachtigd door den EdlAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1416a, zijner besluiten, dd. 28 September 1899.

ANGEZIEN de wenschelijkheid gebleken is strafbepalingen neer te leggen voor kleurlingen die, na opgeroepen te zijn om persoonlijke krijgsdienst te doen of te werken op de plaatsen van de burgers, die krijgsdienst doen, zooals bepaald bij het laatste gedeelte van art. 28 van Wet No. 20, 1898, voor den krijgsdienst in de Zuid-Afrikaansche Republiek, zich aan zoodanige oproeping onttrekken of zich uit hun dienst verwijderen of wegloopen;

Zoo wordt hierbij vastgesteld:

Aan gemelde wet wordt tusschen de artt. 41 en 42 een nieuw artikel 41a toegevoegd:

Art. 41a. Kleurlingen, bedoeld in de laatste alinea van art. 28, die opgeroepen zijn om persoonlijke krijgsdienst te doen of om te werken op de plaatsen van de burgers, die krijgsdienst doen, zullen, indien zij zich aan zoodanige oproeping onttrekken, hetzij door niet aan de oproeping te voldoen, of na in dienst te zijn getreden, weg te loopen, of op andere wijze zich aan hun dienst, zonder toestemming van hun dienstheer, onttrekken, gestraft worden met eene boete van niet meer dan ₡5 of gevangenisstraf, met harden arbeid, geen twee maanden te bovengaande, of een getal geeselslagen van hoogstens 25. Het zal aan den Commissaris van Naturellen, Onder-Commissaris van Naturellen of Assistent Onder-Commissaris van Naturellen, die hierin jurisdictie zullen hebben, overgelaten zijn te bepalen welke van deze straffen zal opgelegd worden.

Deze wetsbepaling zal van kracht zijn dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

WET N°. 22, 1899,

**regelende de belasting op de bruto goudopbrengst
in de Zuid-Afrikaansche Republiek.**

NADEMAAL de noodzakelijkheid het vereischt om voor-
zieningen te maken tot het verkrijgen van meer
fondsen. ten einde de groote kosten, veroorzaakt door
den thans gevoerden oorlog, te bestrijden; en aange-
zien de EdelAchtbare Eerste Volksraad machtiging heeft
verleend bij zijn besluit artikel 1416a, d.d. 28 Sept.
1899, aan de Regeering om gedurende het reces be-
sluiten te nemen en instructies te geven, welke noodig
mochten bevonden worden voor de belangen van het
land, welke instructies en besluiten kracht van wet
zullen hebben totdat daarover nader door den Ed.Achtb.
Eersten Volksraad zal zijn beslist;

Zoo is het dat de Regeering, uit kracht van voor-
zeggd Eerste Volksraadsbesluit en van artikel 4 van Wet
no. 15, 1898, zoowel als van artikel 140 van gemelde
wet, zooals thans gewijzigd en goedgekeurd door den
EdelAchtbaren Tweeden Volksraad, bij zijn besluit art.
1182, d.d. 18 September 1899 en bekrachtigd bij Eerste
Volksraadsbesluit art. 1425, d.d. 29 September 1899,
met advies en consent van den Uitvoerenden Raad,
blijkens art. 996 van zijne notulen d.d. 18 December
1899, besluit eene speciale belasting op de bruto goud-
opbrengst te heffen, zooals zij hierbij bepaalt en vast-
stelt de navolgende bepalingen:

Art. 1. Op de bruto goudopbrengst, verkregen door
individuen, syndicaten, concessionarissen of maatschap-
pijen uit claims, mijnpachten, concessiegronden of
andere mijneigendommen, zal ten behoeve van de schat-
kist der Zuid-Afrikaansche Republiek eene speciale be-
lasting worden geheven.

Deze belasting op de bruto opbrengst zal bedragen:

- a. Wanneer de mijneigendommen door de indi-
viduen, syndicaten of maatschappijen zelf
bewerkt worden, dertig (30) percent van de
bruto opbrengst.
- b. Wanneer particuliere mijneigendommen door
of namens de Regeering der Zuid-Afrikaan-
sche Republiek bewerkt worden vijftig (50)
percent van de bruto opbrengst.

- c. Eene belasting zal geheven worden van dertig (30) percent op de bruto goudopbrengst der mijnen in de Zuid-Afrikaansche Republiek, die de werkzaamheden gestaakt hebben.

Als basis voor de berekening der 30 pct. op de bruto goudopbrengst der gestaakte mijnen, zal genomen worden de opbrengst geproduceerd gedurende de laatste drie maanden (of gedeelten daarvan), dat zulke mijnen gewerkt hebben.

- d. Eene belasting van dertig (30) percent zal worden geheven op het netto profijt van de goudopbrengst van metallurgische inrichtingen, chlorinatiewerken en dergelijke maatschappijen voor het bewerken van goudhoudende «slimes,» slakken, «concentrates,» enz., indien zij die goudhoudende slimes enz. voor zich zelf bewerken en niet voor loon en ten ten behoeve van andere individuen, syndicaten, concessionarissen, maatschappijen enz., als wanneer die individuen, syndicaten enz., deze 30 pct. moeten betalen.

2. Voor den tienden van iedere maand moet aan den Hoofdinspecteur van Kantoren eene nauwkeurige opgave worden verzonden van al het gouden de waarde daarvan, door den persoon, het syndicaat, den concessionaris, de inrichting of de maatschappij, gewonnen gedurende de vorige maand, op de vormen door den Hoofdinspecteur van Kantoren vast te stellen, welke opgaven moeten worden beëdigd.

De Hoofdopzichter van een mijn en de eigenaar of opzichter (manager) eener inrichting voor de behandeling van ertsen door mechanisch, scheikundig of snelproces, zullen verantwoordelijk zijn voor de inzending van de opgaven hierboven vermeld. Zij zullen bovengemelde opgaven beëdigden, en zullen bovendien verantwoordelijk zijn voor de behoorlijke inzending en de juistheid van alle andere documenten door deze wet voorgeschreven of door de ambtenaren belast met de uitvoering dezer wet vereischt in verband met de mijn of de inrichting.

3. Waar noodig, zullen er behoorlijke vormen voor boekhouden in overleg met de Inspectie- en Mijnwezen-Departementen worden voorgeschreven, welke door den eigenaar, het syndicaat, den concessionaris, de inrichting of de Maatschappij, aangaande de goudopbrengst van claims, mijnpachten of andere mineigendommen, zullen moeten ingevuld worden; de Hoofd-Inspecteur van Kantoren zal ten allen tijde het recht hebben de boeken van den eigenaar, het syndicaat, de inrichting

of de maatschappij te inspecteeren of te doen inspecteeren.

4. De personen, syndicaten, concessionarissen, inrichtingen of maatschappijen, bedoeld onder artikel 1 van deze wet, letters *a*, *b*, *c* en *d*, moeten binnen eene maand na de inzending der staten in artikel 2 van deze wet bedoeld, het verschuldigde bedrag storten bij den Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk, onder wiens jurisdictie het mijneigendom of de inrichting gelegen is.

De Hoofdopzichter der mijn of de eigenaar of opzichter (manager) van een mijn of inrichting, zullen verantwoordelijk zijn voor de behoorlijke storting der gelden, zooals hierboven vermeld.

5. Zeven dagen na het in werking treden van deze wet moeten alle individuen, syndicaten, concessionarissen, inrichtingen of maatschappijen, die tijdens de in werking treding van deze wet goud produceeren, aan den Hoofdinspecteur van Kantoren daarvan kennis geven.

Individuen, syndicaten, concessionarissen, inrichtingen of maatschappijen, die na in werking treding van deze wet een aanvang maken om goud te produceeren, moeten binnen zeven dagen na zoodanige goudproductie daarvan mede aan den Hoofdinspecteur van Kantoren kennis geven.

6. De eigenaar, het syndicaat of de maatschappij, die goud produceert op den datum van in werking treding dezer wet, is verplicht de mijnplannen bij te werken tot op den datum van in werking treding dezer wet en op het einde van elk financieel jaar. De eigenaar het syndicaat of de maatschappij, die na den datum van in werking treding dezer wet de productie van goud begint of hervat, is verplicht de mijnplannen bij te werken tot op den datum van zulk een begin of hervatting en op het einde van elk financieele jaar. Op de mijnplannen moeten alle gegevens, die voor contôle der opgaven, in artikel 4 van deze wet vervat, noodig zijn, duidelijk zijn aangegeven.

7. De Hoofdinspecteur van Kantoren heeft het recht, in geval hij betreffende de opgaven van waarde van ertsen, «tailings», «slimes», «concentrates» of andere producties eenige verdenking koestert, zelfs «essays» te laten maken, of het overleggen van de door den mineigenaar, het syndicaat, de inrichting of de maatschappij gemaakte «essays» te verlangen; aan een dergelijk verzoek van een bevoegd ambtenaar moet onmiddellijk gevolg gegeven worden.

8. Elke persoon, die de ambtenaren met de uitvoering van deze wet belast, in eenig opzicht belemmert of bemoeilijkt of daartoe in staat zijnde, hen niet behulpzaam is, in de uitoefening hunner plichten, zal beschouwd

worden eene overtreding dezer wet te hebben begaan, en veroordeeld kunnen worden tot de straf vermeld in art. 11 hierachter.

9. In geval eigenaren, syndicaten, inrichtingen of maatschappijen, hunne financiële boeken uit het land verzonden hebben, zoodat het Inspectie Departement niet in staat is, om de ingezonden staten van zulke eigenaren, syndicaten, inrichtingen of maatschappijen, daarmede te verifieeren, zal de Hoofdinspecteur van Kantoren het recht hebben te eischen, dat zoodanige eigenaar, syndicaat, inrichting of maatschappij bij den Mijncommissaris of Verantwoordelijken Klerk, onder wiens jurisdictie de mijneigendommen gelegen zijn, deponere als securiteit voor de correctheid van de door hen ingezonden staten, zulk een bedrag als bij noodig acht, maar in geen geval minder dan vijf honderd ponden sterling (£500). Indien de gezegde eisch van het Inspectie-Departement niet binnen veertien dagen wordt nagekomen, dan zal de eigenaar van de mijn of inrichting, elk lid van het syndicaat en elke directeur van de maatschappij wegens overtreding gestraft kunnen worden volgens art. 11 van deze wet. Bovendien zal tot verhaal van zoodanig bedrag het bevoegde gerechtshof een lastbrief tot parate executie kunnen verlenen, uitvoerbaar op eenig eigendom behoorende aan zoodanig eigenaar, syndicaat of maatschappij en op zoodanige wijze, als het hof zal voorschrijven. Wanneer bij eventueele vergelijking van gemelde staten met de financiële boeken van den eigenaar, syndicaat, inrichting of maatschappij bevonden wordt, dat eerstgenoemde correct zijn, zal het bedrag als securiteit gedeponereerd aan den betrokken eigenaar, de inrichting of de maatschappij worden terugbetaald, of indien het hoofdkantoor van den eigenaar, het syndicaat, concessionaris, de inrichting of de maatschappij buitenslands gevestigd is, zoodat het Inspectie Departement niet in staat is om de ingezonden staten van zulken eigenaar, syndicaat, concessionaris, inrichting of maatschappij te verifieeren, moeten op hun plaatselijk kantoor in de Zuid-Afrikaansche Republiek getrouwe kopieën aanwezig zijn van de boeken, gehouden op het hoofdkantoor, en de juistheid dier boeken moet onder eede worden gestaafd, door den boekhouder van den eigenaar, het syndicaat, den concessionaris, de inrichting of de maatschappij; en indien aan bovengemelde bepaling niet voldaan wordt binnen twee maanden na daartoe schriftelijk door den Hoofdinspecteur van Kantoren verzocht te zijn, zal deze (de Hoofdinspecteur van Kantoren) eveneens kunnen handelen als hierboven in alinea 1 van dit artikel vermeld, en zal voor verhaal van voormeld bedrag, dezelfde procedure gevolgd worden als omschreven in alinea 2 en 3 van dit artikel.

10. Eenig persoon staande in verband met de betrokken mijn of inrichting, zal bij verkeerde voorstelling, valsche posten of frauduleuze handelingen door hem gedaan of gepleegd met het doel om den Staat te hinderen, in het verhaal van het bedrag der bruto opbrengst, waartoe hij gerechtigd is volgens deze wet, gestraft worden met eene boete vijf honderd ponden sterling (£500) niet te bovengaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, twee jaren niet te bovengaande; en bovendien zal de eigenaar van de betrokken mijn of inrichting, elk lid van het syndicaat, elk directeur van een mijn of inrichting, kunnen beboet worden met vijfmaal de waarde van het verduisterde bedrag, en tot verhaal van zoodanig bedrag, zal het bevoegde gerechtshof een lastbrief tot parate executie kunnen verleen, uitvoerbaar op eenig eigendom, behoorende aan zoodanig eigenaar, syndicaat of maatschappij, en op zoodanige wijze, als het hof zal voorschrijven.

In geval deze boete niet verhaald kan worden, zal de eigenaar, elk lid van het syndicaat, of elk directeur van de maatschappij of inrichting, veroordeeld worden tot gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, niet te bovengaande twee jaren.

11. Elke overtreding van de bepalingen van deze wet zal, in zooverre hiervoor nog geene strafbepalingen zijn neergelegd, gestraft worden met eene boete niet minder dan Een honderd ponden sterling (£100), doch Vijf honderd ponden sterling (£500) niet te boven gaande, of bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder haden arbeid, twee (2) jaar niet te boven gaande.

12. Uitvoerende Raadsbesluiten art. 1121, dd. 17 November 1898, art. 102, dd. 30 Januari 1899, art. 117, dd. 8 Februari 1899 en art. 762, dd. 14 Augustus 1899, alle betreffende het heffen van vijf (5) percent op de netto-winst der mijnen in de Zuid-Afrikaansche Republiek en de regulaties in verband daarmee gepubliceerd, alsmede Uitvoerende Raadsbesluiten art. 1116, dd. 16 November 1898 en art. 207, dd. 20 Februari 1899 betreffende het heffen van twee en een half ($2\frac{1}{2}$) percent op de bruto-goudopbrengst van mijnpachten in dezen Staat en de regulaties in verband daarmee gepubliceerd, worden en zijn hiermede herroepen en buiten werking gesteld gedurende den tijd, dat deze wet van kracht is verklaard en zal zijn.

13. Voor mijnen of inrichtingen bij deze wet bedoeld, waarvan de goudopbrengst zoodanig is, dat of geen of zeer weinig winst wordt gemaakt, zoodat het billijkheidshalve niet gerechtvaardigd zou zijn, daarvan de belasting als in art. 1 dezer wet hiervoor vermeld, ten volle te heffen, zal de Regeering de bevoegdheid

hebben, na overleg met het Hoofd van Mijnwezen, van zoodanige mijnen en inrichtingen de belasting, als aangegeven en bedoeld in art. 1 hiervoor naar hare discretie te verminderen.

14. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*, terwijl verder hierbij wordt bepaald, dat zij zal worden toegepast van af 11 October 1899, den datum van afkondiging van de Krijgswet (Wet No. 20 van 1898).

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

F. W. REITZ,
Staatssecretaris.

Gouvernementsgebouw,
Pretoria 21 December 1899.

